

மந்த மாருதம்

இதழ் - 1

தமிழ்த்தூது தனிநாடகம் அடிகளார்

முத்தமிழ் மன்றம் - 2009

யா/புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி

1850

160

அகவை நிறைவு

2010

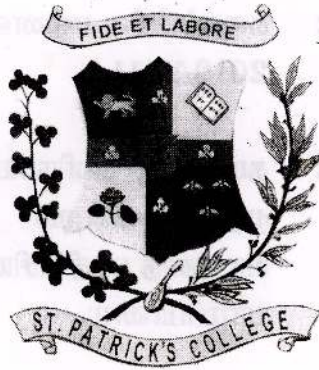
ஓம் மலரை வெளியீடுவதில்
தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் மன்றத்தினர்
பெருமை அடைகின்றோம்.

Mrs. J. George -

மந்தமாருதம்

இதழ் 01

இதழாசிரியர்கள்
அ.ந.றுக்மன் நிகுதன்
பொ.பொன் குருஸ்

அட்டைப்பட வடிவமைப்பு
அ.டினாஷன்

பொறுப்பாசிரியர்
திருமதி.ஈ.பொர்ஜ்

யா/புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி
தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார்
முத்தமிழ் மன்றம்

2009

- நூல் : மந்தமாருதம்
- வெளியீடு : 01
- ஆக்கம் : கலைப்பிரிவு மாணவர்கள்
2010/2011
- முகவரி : தமிழ்தூது தனிநாயகம் அடிகளார்
முத்தமிழ் மன்றம்
யா/புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி
யாழ்ப்பாணம்.
- உரிமை : முத்தமிழ் மன்றம்
யாழ் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி
- நூல் விநியோகம் : அ.டிவூஷன்
நி.நிலெஷ்ஷன்
ச.புவனேஸ்குமார்
இ.யாவிஸ் சசிதரன்
- அச்சுப்பதிப்பு : மதி கலர்ஸ் பிறிண்டர்ஸ்
முருகேசர் ஒழுங்கை,
நல்லூர்.
021 2229285
- பக்கங்கள் : 166+xx

சமர்ப்பணம்

இந்நூலை எமது கல்லூரியில்
உயர்கல்வி பயின்று, செந்தமிழின் சீரிய சிறப்புக்கள்
திக்கெட்டும் பரவ வழி செய்து,
தமிழ்ப்பணி புரிந்து மறைந்த தமிழ்த்தாது தனிநாயகம்
அடிகளாரின் பாதங்களுக்கு
சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.

க.வொ.த.உயர்தரம்
கலைப்பிரிவு மாணவர்கள்
(2010)

தமிழ் மன்றக் கீதம்

இயல் இசை நாடகம் ஓங்கிடவே!
இயன்றிடும் கழகம் வாழியவே!
பயின்றிடும் மாணவர் நாமெல்லாம்
பயன் பெறச்செய்வாய் வாழியவே! (இயல் இசை)

இலக்கிய அமுது உண்பதற்கு
இயலினை நன்றாய் ரசமாக்கி
இலக்கிய இன்பம் குழைந்திடவே
இயங்கிடும் கழகம் வாழியவே! (இயல் இசை)

ஏழிசை என்றும் தாலாட்ட
எழிலிசை எங்கும் மெருகூட்ட
மேனிசை தாமும் எய்துதற்கு
தாழிசை தருவாய் வாழியவே! (இயல் இசை)

அன்னை தந்தை அன்புமொழி
அனைத்தும் கடவுளாய் இயன்றுவர
கன்னித் தமிழை கருவாக்கி
காப்பாய் நாடகம் வாழியவே! (இயல் இசை)

பத்திரிசியாரின் கலைப்பூங்காவில்
பாங்காய் இணைந்து நாமெல்லாம்
சித்திகள் யாவும் சிறந்தவர
செய்திடும் கழகம் வாழியவே! (இயல் இசை)

தனிநாயகனார் கழகமிது
தாண்டிடும் பெருமைகள் வாழியவே!
தனித்துவக் கலைகள் பற்பலவும்
தரணியில் ஓங்க வாழியவே! (இயல் இசை)

THE COLLEGE ANTHEM

Alma mater! blest sanctum of learning,
Where the mind is adorned with rich lore,
And each tutored faculty's yearning
Is sated and taught to seek more.

Alma mater! Fond nurse of my childhood
So indulgent, yet prudently firm,
Thy affection and smile cheer my boyhood,
And foster each heavenly germ.

Alma mater! whose love brooks no fetter,
To the heart thou doth culture with toil,
'Tis that science art may thrive better,
When rooted in virginal soil.

Alma Mater! when tired and faint-hearted,
In our minds mist and sorrow arise,
This glad secret your lips then impart,
The cross is both light and repose.

Alma Mater! when launched on life's ocean,
Oft temptation must needs try thy child;
Oh! where all tends to stifle devotion,
Pray, Mother, lest I be defiled

Alma Mater! handmaid of Saint Patrick,
May thy mission like his soon be crowned,
And our Lanka, by Faith's spark electric
Chaste, learned like Erin be found.

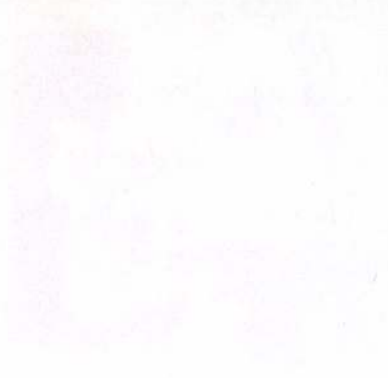
எமது கல்லூர் அதிபர்

வண. அருட்தந்தை ம. ஜெஹூர் செல்வநாயகம்

B.A.(Jaf.), B.Th. (Rome), Dip.in Ed., M.A. (Ed. Mgt.) (London)

1000

அதிபரின் ஆசிச்செய்தி

இரசிக்க தெரிந்தவனே மனிதன். இந்த இரசனையை அளிப்பதில் இலக்கியங்களின் பங்கு முன்னிடம் வகிக்கின்றது. இந்த அவசர உலகில் மனித மனத்தை இது அமைதியடையச் செய்கிறது. மனித மனதைப் பண்படுத்தி, கற்பனைத் திறனை பெருக வழி சமைக்கிறது. இத்தகைய இலக்கியத்தின் காப்பகமாக எமது கல்லூரியின் தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் மன்றம் இயங்கி வருகிறது. அந்த வகையில் சஞ்சிகை ஆக்கத்தின் கன்னி முயற்சியாக இம்மன்றம் வெளியிடும் "மந்தமாருதம்" எனும் சஞ்சிகைக்கு என் நல் ஆசிகளைக் கூறி நிற்கிறேன்.

தமிழியல், அரசியல், பொருளியல், அளவையியல், நாடகமும் அரங்கியலும், கத்தோலிக்க மறை சார்ந்த ஆக்கங்களை இச் சஞ்சிகை தாங்கி வருவது பெருமைக் குரியதே.

மாணவரின் எழுத்து, வாசிப்பு, தேடல் போன்ற துறைகளை ஊக்குவிக்க முன்னெடுக்கப்பட்ட இம்மன்றத்தின் பெருமுயற்சி பாராட்டுக்குரியது.

இச்சஞ்சிகை முழுமைபெற்று வெளிவருவதற்கு மூல காரணமாக இருந்து உழைத்த மன்றப் பொறுப்பாசிரியர் திருமதி ஜனதா ஜோர்ச் அவர்களையும் 2010 க.பொ.த உயர்தர கலைப்பிரிவு மாணவர்களையும் நான் மனமார பாராட்டுகிறேன்.

தமிழ்மொழியை உலக அரங்கில் ஒலிக்கச் செய்த தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார் கல்வி பயின்ற எமது கல்லூரியின் பெருமை, அவர் நாமம் சூடி இயங்கும் முத்தமிழ் மன்றத்தினாலே மென்மேலும் பரவிட ஆசிக்கின்றேன்.

இச்சஞ்சிகையை வாசித்து, இலக்கிய தேடலில் உளம் இணைய வாழ்த்துகிறேன்.

அருட்தந்தை ம.ஜெஜேரா செல்வநாயகம்

அதிபர்

புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி

வலயக் கல்விப் பணிப்பாளரின் ஆசிச்செய்தி

இறையருள் மிகு யா/புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியின் பன்மொழிவித்தகர் “தமிழ்த்தூது” தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் மன்றத்தினரால் வெளியிடப்படும் “மந்தமாருதம்” எனும் சஞ்சிகைக்கு எனது ஆசிச்செய்தியினை வழங்குவதில் பேருவகையடைகின்றேன்.

எமது யாழ்ப்பாணக் கல்விப் பாரம்பரியத்தின் செழுமைக்கும், பெருமைக்கும் பங்களிப்புச் செய்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் இக் கல்லூரிக்கு உண்டு. தமிழுக்கும், கிறிஸ்தவக் கலாசாரப் பங்களிப்புக்கும் இக் கல்லூரியும், இதன்வழி வந்தவர்களும் ஆற்றி வரும் கல்விப்பணி அளப்பரியது.

அத்தகைய கல்விப் பணியின் தொடர்ச்சியாக இக்கல்லூரியின் க.பொ.த உயர்தர கலைப்பிரிவு மாணவர்களால் வெளியிடப்படும் இச்சஞ்சிகை முயற்சியைக் காண்கின்றேன். இன்றைய பாடசாலைகள் மாணவர்களது ஆக்கத்திறன் வெளிப்பாட்டினை மேம்படுத்தவும், அவர்தம் வாசிப்பு ஆர்வத்தினை வளர்க்கவும் களமாக அமைய வேண்டும். அவ்வகையில் இச்சஞ்சிகையானது மாணவர்களது பாடத்திட்டம் சார்ந்த விடயங்களுடன், மேலதிகமாக, மாற்றமுறும் அறிவியல் பரிமாணங்கள் குறித்த விடயங்களையும் உள்ளடக்கி வெளிவருவது பாராட்டத்தக்க பயனுள்ள முயற்சியாகும். மாணவர்களது அறிவுசார் தேடலுக்கு காத்திரமான பங்களிப்பினை வழங்கும் இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள க.பொ.த உயர்தர கலைப்பிரிவு மாணவர்களையும், அவர்களை வழிநடத்திச் செல்லும் கல்லூரி அதிபர், ஆசிரியர்களையும் மனதாரப் பாராட்டுகின்றேன்.

அத்துடன் “மந்தமாருதம்” எனும் இச்சஞ்சிகை தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து கல்லூரியின் மகிமைக்கு மேலும் மெருசுட்ட வேண்டும் என எனது நல்லாசிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திருமதி.அ.வேதநாயகம்
வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்
யாழ்ப்பாணம்.

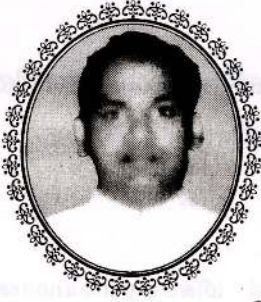
தமிழ்த்துறை உதவிக் கல்விக் பணிப்பாளரின் ஆசிச்செய்தி

யாழ்ப்பாண கல்வி வலயத்தின் மிகப்பிரபல்யமான பாடசாலைகளில் ஒன்றாக விளங்கும் யா/புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி சகல துறைகளிலும் பிரபல்யம் வாய்ந்து விளங்குவது அனைவரும் அறிந்ததே. அந்த வகையில் இக்கல்லூரியின் தமிழ்த்துறை தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் மன்றத்தினால் வெளிவரும் “மந்தமாருதம்” சஞ்சிகை மிகத் தாக்கமான கருத்துக்களைக் கொண்டு வெளிவரும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. இதனை இம் மன்றத்தின் முதல் வெளியீடாக கலைப்பிரிவு மாணவர்கள் மிக உற்சாகத்தோடு வெளியிடுகின்றமை பாராட்டுக்குரியதாகும்.

காலத்தின் தேவையை இச்சஞ்சிகை கச்சிதமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. 2010, 2011 உயர்தரப் பிரிவு மாணவர்களின் தேவைக்கேற்ப, கலைத்திட்டங்களுக்கு உள்ளமைவாக மாணவர்களதும், ஆசிரியர்களதும் விருவரையாளர்களதும் ஆக்கங்கள் மாணவர் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதாக அமைகின்றன.

இவற்றைவிட சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிந்தனைத் துணுக்குகள் போன்றவையும் மாணவர்களின் சிந்தனைத் திறனுக்கும், படைப்பாற்றலுக்கும், சான்று பகர்வனவாக உள்ளன. இந்த சஞ்சிகை முயற்சி தொடர்ந்து புதிய ஆக்கங்களாக பிறந்து அன்னையின் மடியில் தவழ்ந்து நூற்றாண்டு காலம் சிறப்புற்று விளங்க வாழ்த்துவதோடு இச்சஞ்சிகை ஆக்கத்திற்கு துணை புரிந்த அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் அனைவரையும் வாழ்த்தி வளம்பெற ஆசித்து நிற்கின்றேன்.

திருமதி மீரா அருள்நேசன்
உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்
தமிழ்த்துறை
யாழ்ப்பாணம்.

உயர்தரப் பகுதித் தலைவரின் ஆசிச்செய்தி

யாழ்ப்புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியின் தமிழ்தூது தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் மன்றம் இவ் ஆண்டில் “மந்தமாருதம்” எனும் தமிழ் சஞ்சிகையைப் பெருமையுடன் வெளியிடுகின்றது. இன்று செம்மையான தமிழறிவு மாணவர்களிடையே அருகி வருகின்றது. இந்நிலையில் இச்சஞ்சிகை வெளிவருவது வரவேற்கத்தக்கது. வளமான மொழி நடையில் சிந்தனை ஓட்டத்தோடு கூடிய கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதைகள், துணுக்குகள், கலைசார் விடயங்கள் எனப் பலவும் இச் சஞ்சிகையில் உள்ளடக்க மாக அமைகின்றன.

இத்தகைய நூல்களை வாசிப்புதால் மாணவர்கள் தெளிவான சிந்தனையை விருத்தி செய்வதுடன் தமது கருத்துக்களை ஐயந்திரிபுற கூறும் ஆற்றலையும் பெறுவர். அத்துடன் தமது பாடத்திட்டத்திற்கமைய சுயகற்றலை மேற்கொள்வதுடன் வாசிப்புதிறனையும் விரிவடைய செய்வர்.

இந்த வகையில் இந்நூலை ஆக்கியோர் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள். இம் மாணவர்களுக்கு பின்புலமாக இருந்து வழி நடத்திய மன்றப் பொறுப்பாசிரியர் திருமதி ஜனதா ஜோர்ஜ் அவர்களையும், கல்லூரியின் விருது வாசகத்திற்கு அமைய சுறுசுறுப்புடனும், விடாமுயற்சியுடனும் செயற்பட்ட கா.பொ.த உயர்தர கலைப்பிரிவு மாணவர்கள், மற்றும் ஆசிரியர்கள் அனைவரையும் வாழ்த்தி மென்மேலும் இம்முயற்சி தொடர ஆசித்து நிற்கிறேன்.

அருட்தந்தை ரெனோல்ட் ஜோர்ஜ்

பகுதித் தலைவர்

உயர்தரம்

யாழ்ப்புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி

முன்னாள் மன்றப் பொறுப்பாசிரியரின் ஆசிச்செய்தி

20ம் நூற்றாண்டு கழிந்து இப்போது 21ம் நூற்றாண்டில் காலடி
பதித்து வரும் தமிழ்க் கறு நல்லுலகம் தமிழ் மாமுனி தவத்திரு
தனிநாயகம் அடிகளாரை எக்காலும் மறப்பதற்கில்லை.

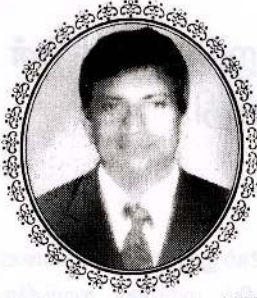
இவர் மெய்யியல் ஒப்பியலில் ஆய்வு கண்டலும் தமிழ் மொழியில் தீராத காதலுற்று
சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முறையாகத் தமிழ் பயின்று தனக்காக
வாழாது தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்காகவே அரும்பாடுபட்டு உழைத்தவர்.

இந்நிலையில் தளர்வுறாது தமிழ் மொழியில், வரலாறு, நாகரிகம், பண்பாடு இவற்றின்
விழுமியங்களை மேலைத்தேய, கீழைத்தேய நாடுகளின் நல் அறிஞர்களுடன் பகிர்ந்து
கொண்டு “தமிழ்த் தூதராய்” வாழ்ந்தவர். அத்துடன் உலகில் வாழும் மொழி நூல்
வல்லாரை ஒரு முகப்படுத்தி முதற்கண் மலேசியாவில் “உலகத்தமிழ் மாநாட்டை”
நடத்தியவர். இவர் அமைத்த விதை காலூன்றி இன்றுவரை பல்வேறு நாடுகளில் காலம்
காலமாய் இம்மாநாடு நிகழ்ந்து வருகின்றது.

இத்துணை தமிழ்ப் பற்றாளரான நம் அடிகளாரின் பெயர் தாங்கும் இம் மன்றம்
ஆற்றிவரும் முத்தமிழ்ப் பணியை வாயார வாழ்த்துகின்றேன்.

“என்னை நன்றாய் இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாய்த் தமிழ் செய்யுமாறே”
என்னும் தாரக மந்திரத்தில் கட்டுண்டு வாழ்ந்த ஆசான் - பேராசான் நம்மவர்க்கெல்லாம்
தாசனாய் விளங்கும் அன்பின் அடிகளாரைப் பின்பற்றி நின்று முத்தமிழ்த் திறனை
முழுமையாய் பேணிக் காத்துவரும் கல்லூரி ஆளுமையாளர், ஆசிரியர், மாணவர்
அனைவருக்கும் பாராட்டையும் நன்றிப் பெருக்கையும் தமிழ் கற்றுவரும் மாணவனாகிய
யான் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அடிகளார்
முத்தமிழ் மன்றத்தின் முதல் பொறுப்பாசிரியர்
பண்டிதர் பிரான்சிஸ் ஆனந்தராயர்
(வேல்மாறன்)

ஆசிரியர் சங்கத் தலைவரின் ஆசிச்செய்தி

இலக்கியம், மொழி இவை ஊடகம் மட்டுமல்ல ஒரு பண்பாட்டின் அடையாளம், காலத்தின் கண்ணாடி, ஓர் இனத்தின், இன்றியமையாத சொத்து, அந்தவகையில் எம் தாய்மொழி இனிமையும், வளமும், பழமையும் கொண்ட மொழி என்பதில் நாம் பெருமை கொள்ள வேண்டும்.

இத்தகைய இலக்கியத்துறைப் பணியை நீண்ட பாரம்பரியம் கொண்ட எமது பத்திரிசியார் கல்லூரியில் இயங்கி வரும் தமிழ்தூது தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் மன்றத்தினர் முன்னெடுத்து செயற்பட்டு வருவது பாராட்டுக்குரியது. அவர்களின் முயற்சியில் உருவான "மந்தமாருதம்" சஞ்சிகை வெளியீடு முயற்சியை நான் கல்லூரியின் ஆசிரியர்கள் சார்பாக மனமார பாராட்டுகின்றேன்.

இச் சஞ்சிகையில் இடம்பெற்றிருக்கும் தமிழியல், பொருளியல், அரசறிவியல், கிறிஸ்தவம், அளவையியல், நாடகமும் அரங்கியலும், சார்ந்த கட்டுரைகள் சிறுகதைகள், கவிதைகள் என்பன மாணவர்களுக்குப் பெரிதும் உதவுமென நினைக்கின்றேன்.

இச் சஞ்சிகை வெளிவர முழு முயற்சியுடன் உழைத்த 2010, 2011 கலைப்பிரிவு மாணவர்களையும் அவர்களை நெறிப்படுத்திய ஆசிரியை திருமதி ஜனதா ஜோர்ச் அவர்களையும் அவருக்கு உதவியாக இருந்த அனைவரையும் பாராட்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

ப.ஜெயகுமார்

தலைவர் (2009)

ஆசிரியர் சங்கம்

புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி

மன்றப் பொறுப்பாசிரியரின் உள்ளம் நிறைந்த நல் வாழ்த்துக்கள்

எமது கல்லூரியின் தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் மன்றம் தனது கன்னி முயற்சியாக “மந்த மாருதம்” தமிழ் சஞ்சிகையை வெளியிடுவதில் மன்றத்தின் பொறுப்பாசிரியர் என்ற நிலையில் நான் பெருமையும் மகிழ்வும் அடைகிறேன்.

எமது மன்றத்திற்கு நீண்ட காலப்பாரம்பரியம் ஒன்று உண்டு. இத் தமிழ் மன்றம் 1980ற்கு முன்னர் முத்தமிழ் மன்றம் என்ற பெயரில் செயற்பட்டு முத்தமிழையும் வளர்த்து வந்தது. 1980ம் ஆண்டு வைகாசி திங்கள் 30ம் நாள் முதல் தமிழுக்குப் பெரும் தொண்டாற்றி மறைந்த “தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார்” நாமம் தாங்கித் தொடர்ந்து நிறைவான தமிழை வளர்ப்பதில் முனைப்பாகச் செயற்பட்டு வருகிறது.

இத்தகைய இம்மன்றத்தின் நீண்ட வரலாற்று 2005ம் வருடம் முதல் மன்றப் பொறுப்பாசிரியரின் கடமையை நான் மனமுவந்து ஏற்று “என்னை நன்றாய் இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாக தமிழ் செய்யுமாறே” என்ற திருமூலரின் வாக்கிற்கிணங்க எனது கடமைகளைச் செய்து வருகிறேன். ஆண்டு தோறும் தமிழன்னைக்கு முத்தமிழ் விழா எடுக்கும் செயற்பாடு கல்லூரி நிகழ்வுகளில் முக்கிய ஒரு விடயமாகும். அத்தோடு 2010 க.பொ.த. உயர்தரம் கலைப்பிரிவு மாணவர் ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிட மனம் கொண்டு திடசங்கற்பம் புண்டு முனைந்து செயலாற்றி மந்த மாருதம் முகழ்ப்பினூடாக வெற்றியும் கண்டுள்ளனர்.

இச்சஞ்சிகை வெளிவர மனமுவந்து அனுமதி வழங்கி அன்போடு ஆலோசனை களையும் வழங்கிய அதிபர் தந்தை அவர்களுக்கு எனது அன்பினையும் நன்றி களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் மந்த மாருதம் மெல்ல வீசிக் கல்லூரி எங்கும் சுகந்தம் பரப்ப சகல வழிகளிலும் தோளோடு தோள் நின்றுழைத்த கல்லூரிக் குடும்பத்தினர், நலன் விரும்பிகள், விரிவுரையாளர்கள், முன்னாள் பொறுப்பாசிரியர்கள், விளம்பரதாரர்கள் அச்ச வடிவம் கொடுத்த மதி கலர்ஸ் ஸ்தாபனத்தாருக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எனது ஆலோசனைகளையும் வழிகாட்டலையும் மனமுவந்து ஏற்றுச் செயற்பட்ட தமிழ் மன்ற செயற்குழுவினர், மலர்குழுவினர் (2010), கலைப்பிரிவு மாணவர் அனைவருக்கும் எனது பாராட்டையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக இனிவரும் கலைப்பிரிவு மாணவர்களுக்கு ஒரு அன்பான வேண்டுகோள் எதிர் வரும் காலங்களில் தங்களுக்கு வழி காட்டிகளாக வரவிருக்கும் பொறுப்பாசிரியர்களின் பக்கத் துணையோடு முன்னின்று செயற்பட்டு மன்றத்தை சிறப்புற இயங்கச் செய்வதோடு மேலும் பல மந்தமாருதம் இதழ்களை வெளியிட்டு கல்லூரியினதும் முத்தமிழ் மன்றத்தினதும் பெருமையைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் எங்கும் பரப்ப வழி செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உங்கள் செயற்பாடுகள் தொடர வாழ்த்து கின்றேன்.

திருமதி. ஜனதா ஜோர்ஜ்
பொறுப்பாசிரியர்
தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார்
முத்தமிழ் மன்றம்

ஆரம்பப் பிரிவுப் பொறுப்பாசிரியரின் வாழ்த்துச் செய்தி

எமது கல்லூரி வரலாற்றின் 160 அகவை காணும் இவ்வாண்டில் “மந்த மாருதம்” என்ற தமிழ்ச்சஞ்சிகைக்கு ஆசிச் செய்தியை வழங்குவதில், நாம் பெருமகிழ்வும், நிறைவுமடைகின்றோம்.

நம்மண்ணில் தமிழ் வளர்த்த பெரியார்களுள் ஒருவர் தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அடிகளார் அவரை உருவாக்கிய இக்கல்லூரியில் அவரது பெயரில் இயங்கிவரும் முத்தமிழ் மன்றத்தினரால் மாணவர் ஆக்கங்கள் அடங்கிய முதல் சஞ்சிகையாக இது வெளியிடப்படுவது எமது கல்லூரிச் சமூகத்தினர் பெருமைப்பட வேண்டிய ஓர் விடயமாகும்.

எமது கல்லூரியின் உயர்தர மாணவர்கள் குறிப்பாக 2010, 2011 ஆண்டு கலைப்பிரிவு மாணவர்களின் ஆக்கங்களைக் கொண்டு இச்சஞ்சிகை மலர்ந்துள்ளது. பல பயன் தரும் கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், துணுக்குகள் கொண்ட இச்சஞ்சிகை எமது மாணவர்களுக்கும், எம் சமூகத்தினருக்கும் பயனுள்ளதாய் அமைந்திருக்கின்றது. மாணவர் சமூகம் இதைப் படித்துத் தம் அறிவையும், சிறந்த விழுமியங்களையும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் ஆசிக்கின்றேன்.

கல்லூரியின் உயர்தர கலைப்பிரிவு மாணவர்களின் பாடத்திட்டத்திற்கு அமைவாகவும், அதற்கப்பால் மாணவரின் வாசிப்பு, தேடல், ஆக்கம் போன்றவற்றிற்கு ஏற்றதாகவும் இச்சஞ்சிகை அமைய பல முயற்சிகளை மேற்கொண்ட மாணவர்கள், அவர்களுக்கு வழிகாட்டிய ஆசிரியர்கள் அனைவரையும் பாராட்டி வாழ்த்தி நிற்கின்றேன்.

இதனோடு இத்தகைய முயற்சிகளை நிறுத்தி விடாமல் எதிர்காலத்திலும் காலத்தின் தேவைக்கு அமைய இது போன்ற சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டு மாணவ சமூகம் வளர்ச்சியுற்று செயற்பட வேண்டுமென ஆசித்து, உங்கள் முயற்சிகள் பிரகாசிக்க இறையாசி வேண்டி நிற்கின்றேன்.

திருமதி.மேரி அஞ்சலா அல்போன்சஸ்
வாறுப்பாசிரியர்
ஆரம்பப்பிரிவு

தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து... ❦

எமது கல்லூரியில் நீண்ட பாரம்பரியத்துடன் இயங்கிவரும் தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் மன்றத்தினால் முதன் முறையாக வெளியிடப்படும் "மந்த மாருதம்" எனும் நூல் கல்லூரியின் சரித்திரத்திலே ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறும் என உறுதியாக நம்புகின்றேன்.

எம்மைப் பெற்ற அன்னையர் இருவர். ஒருவர் அமுதூட்டி வளர்த்த அன்னை, மற்றவர் நம் தமிழ் அன்னை. அன்னையர்க்கு புகழ் சேர்ப்பது மைந்தர்களின் தலையாய கடமை ஆகும். அத்தகை புகழ் சேர்க்கும் செயற்பாடு ஒன்று "மந்த மாருதம்" என்ற இச்சஞ்சிகை மூலம் எமது முத்தமிழ் மன்றத்தினால் நிறைவேற்றப்படுவதையிட்டு மன்றத்தலைவர் என்ற வகையில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். ஒரு நூலை வெளியிடுவது என்பது சாதாரண காரியம் அல்ல என்பதை நான் அனுபவ ரீதியாக கண்டு உணர்கின்றேன். இந்நூல் வெளியிடுவதில் நாம் பல பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியவர்களானோம். இந்நூலை கடந்த வருடம் (2009) பிற்பகுதியில் வெளியிடத் திட்டமிட்டிருந்த போதும் சற்று கால தாமதமாகவே வெளிவருகின்றது. எனினும் எமது மன்றப் பொறுப்பாசிரியரின் அயராத வழிகாட்டலில் புடமிடப்பட்ட தங்கங்களாகி எமது இலட்சியக் கனவை நனவாக்கி யுள்ளோம். எமது இந்த முயற்சிக்கு கல்லூரியின் அருட்தந்தையர்கள், ஆசிரியர்கள், நலன் விரும்பிகள் மேலும் பல பெருந்தகைகள் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தனர். இத்தகைய நல்ல உள்ளங்களின் தொடர்ச்சியான வழிநடத்தலில் மேலும் வருடாவருடம் பல "மந்தமாருதங்கள்" எமக்கு பின்வரும் சகோதர மாணவர்களால் வெளிவர இறைவனை வேண்டி அவர்களை வாழ்த்தி நிற்கின்றேன்.

செல்வன் ம.மயூரன்

தலைவர்

தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார்

முத்தமிழ் மன்றம் (2009)

செயலாளர் உள்ளத்திலிருந்து...

யாழ் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியின் தமிழ்த்துது தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் மன்றத்தின் செயலாளர் என்ற வகையில் உங்கள் அனைவரையும் சந்திப்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

“தேமதுரை தமிழோசை உலகெலாம் பரவும் வகை செய்வோம்” என்ற அடிகளாரின் கூற்றிற்கிணங்க தமிழ் பரப்பும் ஓர் ஏற்பாடாக எமது மன்றத்தினால் வெளியீடு செய்யப்படும் “மந்த மாருதம்” என்ற சஞ்சிகை அமைகின்றது. இது எமது மன்றத்தின் 2010 கலைப்பிரிவு மாணவர்களினால் வெளியிடப்படும் முதல் சஞ்சிகை ஆகும். 2009ன் பிற்பகுதியில் வெளியீடு செய்வதற்கு இருந்த இந்நூல் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் சற்றுத் தாமதமாகி 2010ன் முற்பகுதியில் வெளிவருகின்றது.

2010ல் எமது கல்லூரி தனது 160 ஆண்டு நிறைவை மகிழ்வுடன் கொண்டாட இருக்கும் வேளையில் எமது சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டு உங்கள் கரம்தனில் தவள விடுவதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

எமது மன்றத்தினால் இவ் ஆக்கம் வெளிவருவதை ஏற்றுக்கொண்டு மகிழ்வோடு அனுமதி அளித்த அதிபர் தந்தை அவர்கட்கும், இம் மலர் சிறப்புடன் மலர் ஆலோசனை களை நல்கியது மட்டுமன்றி நம் ஆற்றல்களை வெளிக்கொணர களம் அமைத்துத்தந்து வழிகாட்டியாக இருந்த எமது மன்றப் பொறுப்பாசிரியர் அவர்கட்கும், இந்நூல் வெளிவருவதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டி எமக்கு பல வழிகளிலும் உதவிகள் நல்கிய கல்லூரியின் அருட்தந்தையர்கள், ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் மன்றம் சார்பாக அன்பையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மேலும் மந்த மாருதத்திற்கு அழகு சேர்க்கும் வகையில் சிறப்பான ஆக்கங்களை தந்துதவிய விரிவுரையாளர்கள், முன்னால் தமிழ் மன்ற பொறுப்பாசிரியர்கள், ஏனைய பெருந்தகைகள், மாணவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் எமது சஞ்சிகையானது உறுப்பெருவதற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கி எம்மை உணக்குவித்த கல்லூரி சமூகத்தினருக்கும் ஆசிச் செய்திகளை நன்மனதுடன் தந்துதவிய

நல்லுள்ளங்களுக்கும் மற்றும் விளம்பர அனுசரனை வளங்கியவர்களுக்கும். மந்த மாருதத்தை திரம்பட உருவமைத்துத் தந்த மதி கலர்ஸ் பிறிண்டேர்ஸ் ஸ்தாபனத்தினருக்கும் எனது இதய பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இறுதியாக இம் மந்த மாருதமானது தமிழ் மணம் பரப்பி எங்கும் வீசி கல்லூரிக்கு புகழ் சேர்க்கவும் எமக்குப் பின் இனி வரும் காலங்களிலும் இத்தகைய சஞ்சிகைகள் எமது இளைய சகோதர மாணவர்களால் ஆக்கி வெளியிடுவதன் மூலம் எமது முத்தமிழ் மன்றத் திற்கு வளம் சேர்க்க வேண்டுகெனவும் வாழ்த்தி நிற்கிறேன்.

செல்வன் வ.ஜெனிஸ்ரன்

செயலாளர்

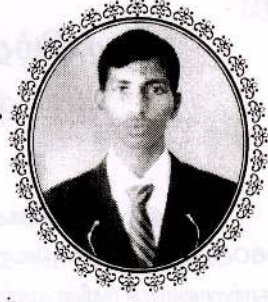
தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அடிகளார்

முத்தமிழ் மன்றம் (2009)

இதழாசிரியர்களின் உள்ளத்திலிருந்து... ❧

யாழ்ப்புணியை பத்திரிசியார் கல்லூரியின்

தமிழ்தூது தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் மன்றத்தினரால் வெளியிடப்படும் கா.பொ.த உயர்தரம் கலைப்பிரிவு மாணவரின் முயற்சியிலான மந்த மாருதம் இதழ் 1 ஐ உங்கள் கரங்களில் சமர்ப்பிப்பதில் நாம் பெரும் மகிழ்வடைகிறோம்.

ஏட்டுக் கல்வியை விட செயன்முறைக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இன்றைய கல்வி முறையிலே மாணவரிடத்தே மறைந்து இருக்கின்ற திறன்களை வெளிக்கொணரும் நோக்கோடு மாணவர்களின் அறிவுப் பசிக்கு விருந்தளிக்கும் அமுதமாக "மந்தமாருதம்" வெளிவருகிறது. கலைப்பிரிவு மாணவர்களை மனம் கொண்டு அம் மாணவர்களின் பாடத்திட்டங்களுக்கு அமைவாக ஆக்கங்களையும் அதற்கு அப்பால் சமூக சிந்தனைகள், சமூகத்திற்கு அவசியமான விழுமியக் கருத்துக்கள் போன்றவற்றையும் அள்ளிச் சமந்து வருகின்றது மந்த மாருதம்.

இச் சஞ்சிகையை வெளியிடுவதில் நாம் பல தடைகளை சந்திக்க நேரிட்டது. அத் தடைகளை எல்லாம் தாண்டி இதனை நாம் வெளிக்கொணர உணக்கமுட்டிய எங்கள் அதிபர் அருட்தந்தை ம.ஜெனோ செல்வநாயகம் அவர்களுக்கும் "மலையே வரினும் தலையில் சம" என எமக்கு நம்பிக்கையூட்டி வழிகாட்டிய மன்றப் பொறுப்பாசிரியர் திருமதி.ஜெனதா ஜோர்ஜ் அவர்களுக்கும் அருட்தந்தை றெனோல்ட் ஜோர்ஜ், அருட்தந்தை அருட்செல்வன், அருட்தந்தை ஜீட் தாஸ் அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள். மேலும் ஆக்கங்களை சரி பார்த்து உதவிய தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் நன்றி கூறி நிற்கின்றோம்.

இந்நூல் அச்சேறி முழுமை பெறவும் நூல் வெளிவரவும் பெரிதும் உதவி புரிந்த ஆசிரியர்கள் இரா.ரமணன், வி.பாலராபன், பி.கஜிதரன் ஆகியோருக்கும் எமது மனமு வந்த நன்றிகள். மேலும் இந்நூல் வெளிவருவதற்கு பல வழிகளிலும் பங்களிப்புச் செய்த அனைத்து உள்ளங்களிற்கும் எமது உட்பூர்வமான நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

மந்த மாருதம் சஞ்சிகையானது இன்று போல இனி வரும் காலங்களிலும் தொடர்ந்து வெளிவந்து மனம் பரப்ப எம் நல்வாழ்த்துக்கள் கூறி நிற்கின்றோம்.

செல்வன்.யோ.ஜோன்குறான்

செல்வன்.அ.த.றுக்மன் நிகுதன்

இதழாசிரியர்கள்

தமிழ்தூது தனிநாயகம் அடிகளார்

முத்தமிழ் மன்றம்.

தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அழகனார் முத்தமிழ் மன்ற வளர்ச்சி

1850இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட யாழ் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி, இன்று 2010 இல் 160ஆவது அகவை நிறைவைக் கண்டு ஓங்கி வளர்ந்து நிற்கின்றது. இக் கல்லூரி 21ஆம் நூற்றாண்டின் நவீன முன்னேற்றங்களுக்கு ஈடு கொடுக்கும் வகையில் மாணவர்களைச் சகல துறைகளிலும் ஆளுமையுடையவர்களாக உருவாக்கி ஆன்மீக வழியில் நற்செய்திப் பணி புரிந்து, இன்று பல சாதனைகளைப் படைத்து நிற்கிறது எனக் கூறினால் அது மிகையாகாது.

எமது இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிப்படைகள் பல அவற்றுள் “யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்” என்று போற்றப்படும் நம் தாய்மொழியான தமிழ்மொழிக்கு வளம் சேர்க்க, நீண்ட காலமாகத் தமிழ் மன்றம் ஒன்று அமைந்து செயற்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விடயமாகும். இம்மன்றமானது ஆரம்பத்தில் “தமிழ் மன்றம்” என்ற நாமம் கூடி இயங்கத் தொடங்கியது. அந்தவகையில் இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்துறைகளையும் வளர்க்க கலை நிகழ்வுகள் தனித்தனியாகவே நடாத்தப்பட்டு வந்தன. ஆனால் இம்மூன்று துறைகளையும் ஒருங்கிணைத்த முத்தமிழ் விழாவாகக் கொண்டாடிச் சிறப்பித்தமை, 1975ம் ஆண்டில் அப்போது அதிபராக இருந்த, அருட்திரு ரி.ஏ.ஜெ.மதுர நாயகம் அடிகளாரின் தலைமையிலேயே ஆகும். அவ்வருடம் கல்லூரி தனது 125 ஆவது நிறைவையும் மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடியதும் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும்.

இவ் முத்தமிழ் விழாவின் அமைப்பாளர்களாக இருந்து அருட் திரு.இ.தேவராஜன் அடிகளார், திரு.ஏ.எஸ்.அகஸ்தீன், ஆசிரியர் இருவரும், விழா சிறப்புற அமைய வழிகாட்டினர். மன்றத் தலைவராக மாணவன் எ.யோ.செபஸ்டியன்தாசன், செயலாளராக மாணவன் அ.க.அருள்நேசன் ஆகியோர் செயலாற்றினர். இவ்விழாவிற்குப் பிரதம அதிதியாகக் கலாநிதி அ.சண்முகதாஸ் அவர்கள் (விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, யாழ் வளாகம்) கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார். யாழ் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியுடன் தொடர்புடைய தவத்திரு நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசருடைய நூற்றாண்டைக் கொண்டாடிய இவ்வாண்டில், முதல் முத்தமிழ் விழாவைக் கொண்டாடியதோடு அவர் நினைவாகப் பட்டிமன்றம், கவியரங்கு, சிறப்புச் சொற்பொழிவு என்பனவும் இவ்விழாவில் முக்கிய இடம்பிடித்தன. வித்துவான் வேலன், ஆசிரியர் கு.ம.யோசப் (தமிழ்த்துறைத்தலைவர் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி) அவர்கள் சிறப்புச் சொற்பொழிவை ஆற்றினார். இவ்விழாவினை மாணவ சமூகமும், தமிழ் மக்களும் நினைவில் நிறுத்திக் கொள்ள, விழாவில் ஒரு சிறப்பிதழும் வெளியிடப்பட்டது.

இதனைத் தொடர்ந்து தமிழ் வளர்த்த இம்மன்றம் 1980 வைகாசி 31ம் நாளிலிருந்து

அப்போது கல்லூரி முதல்வராகப் பணி ஏற்ற அருட்தந்தை ஜி.எ.பிரான்சிஸ் ஜோசப் அவர்களால் 'தமிழ்த்துது தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் மன்றம்' என நாமம் சூட்டப்பட்டு அருட்தந்தை பி.யேசுநேசன் உபஅதிபர், வழிகாட்டலில் சிறப்புடன் இயங்கியது. அப்போது புலவர் வேல்மாறன், பி.ஆனந்தராஜர், புதிய நாமம் சூடிய மன்றத்தின் முதல் பொறுப்பாசிரியராகக் கடமை ஏற்றார். அன்றிலிருந்த இம்மன்றம் மாணவர் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் மறைந்திருக்கும் தனித்துவமான பண்புகளையும், திறன்களையும் முத்தமிழ் கலையார்வத்தையும் வளர்த்து, அவர்களை சமுதாயத்துக்குப் பயனுள்ள மனிதர்களாக ஆக்கும் பணியில் முனைப்பாகச் செயற்பட்டு வரத் தொடங்கியது. செயற்பாடுகளின் முக்கிய அம்சமாக ஆண்டுதோறும் முத்தமிழ் அன்னைக்கு விழா எடுப்பது, கல்லூரியின் நிகழ்வுகளில் ஒன்றாக முக்கிய இடம் பிடித்தது.

அத்தோடு பாடசாலை மாணவர்களுக்குக் கலையுணர்வைத் தூண்டும் வகையில் முத்தமிழிலும் துறைபோன கலைஞர்களைக் கல்லூரிக்கு வெளியே இருந்த அழைத்து கலை நிகழ்ச்சிகளும் நடாத்தப்பட்டன. அந்தவகையில் இசைக்கலைஞர் பொன் சுந்தரலிங்கம் இசை நிகழ்ச்சிகளை வழங்க, திரு.வேல் ஆனந்தன் (நடனக் கலைஞர்) நாட்டிய நடன நிகழ்ச்சிகளை வழங்கினார். தொடர்ந்து புலவர் வேல்மாறனின் பொறுப்பில் நடைபெற்ற முத்தமிழ் விழாக்களின் கலைநிகழ்ச்சிகளை நெறியாழ்கை செய்யும் பொறுப்பை தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் கவிஞர் வாகரைவாணன், ச.அரியரட்ணம் அவர்கள் பகிர்தேற்று செயற்பட்டமை குறிப்பிட்டுக் கூறவேண்டிய விடயமாகும். "போரா சமா தானமா?" 'விபுலாநந்தர்' கதை நாடகம் என்பவற்றை வாகரைவாணன் நெறியாழ்கை செய்து 1984ல் மேடை ஏற்றினார். 1982ல் கல்லூரி மத்தியூஸ் மண்டத்தில் மஹாகவி பாரதியார் நூற்றாண்டு விழா நிகழ்வுகளில் இவர் பாரதி பற்றிய சிறப்புச் சொற்பொழிவை ஆற்றியதோடு 'புதுவையில் ஒரு பூங்குவில்' என்ற பாரதியார் சார்ந்த பாரதியின் புதுவையூர் அனுபவங்களைக் கவிதா நிகழ்வாகவும் தந்தமை குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியதாகும்.

1985இல் நடாத்தப்பட்ட முத்தமிழ் விழாவில் தலைவர் டபிள்யூ.கிங்ஸ்லி, செயலாளர் எஸ்.ஏ.வலண்டையின் ஏனைய நிருவாகக் குழு உறுப்பினரின் செயற்பாட்டில் கட்டுரை, விவாதம், இசைப்போட்டி, தனி நடிப்பு, சிறுகதை, குழுநடனம் எனப் போட்டிகள் நடைபெற்றன. இப்போட்டிகளில் கல்லூரி மாணவர்கள் அனைவரும் பங்குபற்றி ஆர்வப் பெருக்கோடு இயலிசை நாடகம் ஆகிய முத்தமிழ் அறிவையும் பெற்றனர். இவற்றிற்கு உறுதுணையாக மன்றப் பொறுப்பாசிரியரோடு ஏனைய தமிழ் ஆசிரியர் அனைவரும் ஒத்துழைப்பு வழங்கி மாணவரை மொழித்திறனிலும், கலைத் திறனிலும் வழிப்படுத்தினர். யாழ் மாவட்ட ஏனைய கல்லூரிகளுக்கு இடையே நிகழ்ந்த கவிதை அரங்குகளில் எமது கல்லூரி மாணவன் செல்வன் ரவிச்சந்திரன் பங்குபற்றி எல்லோரினதும் பாராட்டைப் பெற்றார். அத்துடன் ஐ.நா.சபை மனித உரிமை தினத்தையொட்டி யாழ் மாநகரசபையினரால் நடாத்தப்பட்ட பேச்சுப் போட்டியில் முதலாம் இரண்டாம் இடங்களை ஏ.ஜி.மனோகர், அ.சத்தியநாதன் ஆகிய

மாணவர்கள் பெற்றுக் கொண்டமை கல்லூரிக்குப் பெருமை சேர்க்கும் விடயமாகும். 1985ல் நடைபெற்ற தமிழ் விழாவிற்கு கலாநிதி சண்முகதாஸ் அவர்கள் (விரிவுரையாளர், யாழ் பல்கலைக்கழக வளாகம்) பிரதம விருந்தினராக கலந்து தமிழின் தொன்மை பற்றி ஆராய்வு ரீதியாக உரையாற்றி எமது தமிழ் மொழிப்பற்றிற்கு வளம் சேர்த்தார். இவ்விழாவில் குறிப்பிடத் தக்க கலை விழாவாக தமிழ் மக்களின் இயல்புகளையும், இழிவுகளையும் படம் பிடித்துக் காட்டி, சமகாலப் பிரச்சினைகளில் காலூன்றி “இனி ஒரு விதி செய்வோம்” கவிதா நிகழ்வும், ‘விடியலுக்காக ஒரு விலங்கு’ நாடகமும், ‘ஒற்றுமை’ என்ற வில்லப்பாட்டும் இடம்பெற்றன.

புலவர் வேல்மாறனுக்கு அடுத்து ஆசிரியர் சு.வைகுந்தநாதன் தமிழ் மன்றப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். இவர் காலத்தில் உப அதிபராகப் பணியேற்ற அருட்தந்தை பிலேந்திரன் மேற்பார்வையில் பொறுப்பாசிரியராக 4 வருடங்கள் செயலாற்றினார். அப்போது கல்லூரி அதிபராக அருட்திரு ஏ.ஐ.பேர்னாட் அடிகளார் பதவி வகித்தார். 1991இல் ஆசிரியர் தினத்தை முன்னிட்டு முற்றிலும் ஆசிரியர்களால் நடக்கப்பட்ட “மானிடம் என்பது புல்லோ” என்ற நாடகம் கல்லூரியின் மதுரம் சதுக்கத்தில் மேடை ஏறிச் சகலரது பாராட்டையும் பெற்றது. இது அப்போதைய வடபகுதியில் போர்க்காலச் சூழலை மையக் கருவாக் கொண்டமைந்திருந்தது. இதனை மன்றப் பொறுப்பாசிரியர் மேற்பார்வையில் கல்லூரியின் இரசாயன பாட ஆசிரியரும், தற்போது கல்வியற் பீடம் யாழ் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளருமான திரு த.கலாமணி அவர்கள் நெறியாள்கை செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1993இல் முத்தமிழ் விழா நிகழ்வில் மதுரம் சதுக்கத்தில் கொண்டாடப்பட்ட போது உப அதிபர் அருட்தந்தை பிலேந்திரன் அவர்களின் வழிகாட்டலில் திருமறைக் கலாமன்றத்தில் பணியாற்றிய திரு.பாலதாஸ் அவர்களால் நெறியாழ்கை செய்யப்பட்ட ‘புத்திரிசியார் ஏற்றிய பாஸ்கா ஒளி’ என்ற நாட்டுக் கூத்து அரங்கேறி பலரினது பாராட்டுதலையும் பெற்றது. இதுவே எமது மன்ற வரலாற்று வளர்ச்சியில் முதல் நாட்டுக்கூத்தாகும். இவ்விழாவில் ‘சாப விமோசனம்’ என்ற நாட்டிய நாடகமும் இடம்பெற்றது. இதன் நெறியாள்கையை ஆசிரியர் திருமதி ஜ.ஜோர்ஜ் அவர்கள் ஏற்றார்.

இதன் பின்னரான மன்ற வளர்ச்சியின் இடையில் தடைக்கல்லாக 1995ல் ஐப்பசி மாதத்து இறுதியில் வடபகுதியில் இடப்பெயர்வு அமைந்தது. எனினும் அந்தடையைத் தாண்டி கல்லூரிச் செயற்பாடுகள் அனைத்தும் தென்மராட்சியில் நடைபெற்றுவந்தமை குறிப்பிட்டுக் கூறவேண்டிய முக்கிய விடயமாகும். இடப்பெயர்வின் பின் 1996ல் ஆசிரியர் பண்டிதர் ம.ந.கடம்பேஸ்வரன் மன்றப் பொறுப்பாசிரியரானார். மன்றப் பொறுப்பாசிரியர்களுக்கு மேலும் உற்சாகமும் ஒத்துழைப்பும் வழங்கும் வகையில் அருட்தந்தையர்கள் நியமிக்கப் பட்டமை இதற்குப் பின்வரும் மன்ற வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்கதான விடயமாக அமைந்தது. அந்தவகையில் கனிஷ்ட பிரிவு பகுதித் தலைவராக இருந்த அருட்தந்தை ஜீவனதாஸ் பெர்ணான்டோ அவர்கள் பொறுப்பாசிரியர்களுக்கு உதவுனராக அமைந்தார். ஆசிரியர்

பண்டிதர் ம.ந.கடம்பேஸ்வரன் 3 வருடகாலம் மன்றப் பொறுப்பை ஏற்று தமிழ் திறன் போட்டிகளையும் தமிழ் விழாக்களையும் நடாத்தினார். இக்காலகட்டத்தில் சுவைகுந்தநாதன் மீண்டும் பொறுப்பாசிரியர் பதவியை ஏற்றார். இவர் ஒரு புலவராகவும், பண்டிதராகவும் அமைந்த பட்சத்தில் இவரால் நடாத்தப்பட்ட முத்தமிழ் விழாக்களில் கவிதை அரங்குகள் கவிதா நிகழ்வுகள் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்தன.

இக்காலகட்டத்தில் ஆசிரியர் வைகுந்தநாதன் மீண்டும் பொறுப்பாசிரியர் பதவியை ஏற்றார். இந்நிலையில் எமது கல்லூரியில் கல்வி கற்பித்த “முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலாநந்தர்” நூற்றாண்டு விழாக்கள் நாடு முழுவதும் சிறப்பாக கொண்டாப்பட்டுக் கொண்டு இருந்தன. அந்நிலையில் சுவாமி விபுலாநந்தர் சார்பான கட்டுரை, கவிதைப் போட்டிகளும் கவியரங்குகள் கவிதா நிகழ்வுகளும் கல்லூரியில் தொடர்ச்சியாக சில நாட்கள் வரை நடைபெற்றன. விபுலானந்தர் கவிதைகளை (கங்கையில் விடுத்த ஓலை) இசை மேதை பொன் சுந்தரலிங்கம் இசைவடிவாகப் பாடி பார்வையாளர்கள் அனைவரையும் ஊழ் மகிழ்வித்தார்.

2002இல் கல்லூரி முதல்வராக அருட்கலாநிதி ஜஸ்ரின் ஞானப்பிரகாசம் அடிகளார் அவர்களும் உபஅதிபராக பதவியேற்ற அருட்தந்தை ம.ஜெரோ செல்வநாயகம் அவர்களும் இம் மன்றத்தின் எதிர்கால வளர்ச்சியில் அதிக சிரத்தை எடுத்தனர். இவ்வேளை கனிஷ்ட பிரிவின் பகுதித் தலைவராக இருந்த அருட்தந்தை எஸ்.எ.பொன்சியன் அவர்கள் மன்றப் பொறுப்பாசிரியருக்கு வழிகாட்டும் ஆலோசகர் பணியை ஏற்றுக் கொண்டார். இக்கால கட்டத்தில் மன்றப் பொறுப்பாசிரியர் வைகுந்தநாதன் ஓய்வுபெற்றுச் செல்ல புதியதாக கல்லூரியில் இணைந்து கொண்ட ஆசிரியர் என்.சுகபரன், ம.இராஜகோபால் ஆகியோர் முறையே 2003, 2004ம் ஆண்டுகளில் மன்றப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தினார். இக்காலப் பகுதிகளில் நடைபெற்ற முத்தமிழ் விழாக்களில் ‘மொட்டை மரம்’ நாடகம் ‘குறள் வழி வாழ்வு’ (இலக்கிய நயம்) ‘இனி ஒரு விதி செய்வோம்’ (ஆற்றுகை) என்பன குறிப்பிட்டுக் கூறும் நிகழ்வுகளாக அமைந்தன. இவற்றைவிட ஆரம்பப் பிரிவு வரவேற்பு நடனம், கொழுந்து நடனம், கிராமிய நடனம், சும்பி, கோலாட்டம், செம்பு நடனம் என்பவை முக்கிய நிகழ்ச்சிகளாக இடம்பெற்றன.

2004ல் திருகோணமலையில் நடைபெற்ற மாகாண மட்டத் தமிழ்த் திறன் போட்டியில் “ஏகலைவன்” என்ற தென்மோடி நாட்டுக் கூத்த இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றது. இதனை ஆசிரியர் பிரபா இக்னேசியஸ் நெறிப்படுத்தினார். இவ்வருட முத்தமிழ் விழாவில் “பேரிலக்கியங்களில் பெண் விடுதலைச் சிந்தனைகள்” என்ற இலக்கிய நயம் சிறப்பான, புதுமையான, நிகழ்வாக அமைந்தது. இதனை ஆசிரியர் திருமதி ஜ.ஜோர்ஜ் நெறியாள்கை செய்திருந்தார். மேலும் கனிஷ்ட இடைநிலைப் பிரிவு மாணவர்களின் குழு நடனம், கொழுந்து நடனம், மீனவ நடனம் என்பனவும் இசைச் சங்கமம் என்ற இசை நிகழ்வும் குறிப்பிடக் கூடியதாக அமைந்தன. உள்ளூராட்சி மன்றத்தினரால் நடாத்தப்பட்ட பேச்சுப் போட்டி

கீழ்ப்பிரிவில் செல்வன் ச.யோ.சஞ்சதன் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றதோடு பரிசில்களையும், தங்கப்பதக்கதையும் பெற்றுக் கொண்டமை மன்றத்திற்கு பெருமை சேர்த்துக் கொண்ட விடயமாகும். 2004இல் மன்றத் தலைவராக சி.சைலஜனும் செயலாளராக சி.விபீசனனும் சுறுசுறுப்புடனும் இயங்கி மன்றத்தை செயற்படுத்தினர். 2004 முதல் அதற்கு முற்பட்ட முத்தமிழ் விழாக்களிற்கும், பிரதம விருந்தினர்களாக கலாநிதி அ.சண்முகதாஸ் (விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம்), கலாநிதி எஸ். சிவலிங்கராஜா (விரிவுரையாளர், யாழ் பல்கலைக்கழகம்), திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம் (தலைவர் நுண்கலைத்துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம்), பேராசிரியர் ம.ஆறுமுகம் (கல்வியியற்பீடம், யாழ் வளாகம்), நவாலியூர் கலாபூஷணம் செல்லத்துறை ஆகிய தமிழ் புலமையுடையோர் சிறப்பித்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

2005இல் முத்தமிழ் மன்றப் பொறுப்பாசிரியராகக் ஜனதா ஜோர்ஜ் அவர்கள் பொறுப்பேற்றார். மன்றத் தலைவராக செ.பிரவீந்திராவும், செயலாளராக செல்வன் ஜி.பொஸ்கோவும் ஏனைய செயற்குழுவினரும் ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டனர். மாவட்ட மட்டத்திலான சர்வதேச கூட்டுறவு தின விழாவையொட்டி யாழ் மாவட்ட கூட்டுறவுச் சபையால் நடாத்தப்பட்ட தமிழ் திறன் போட்டிகளில் பேச்சு கீழ்ப்பிரிவில் செல்வன், சத்தியநாதன் யூட்நிதர்சன், மத்திய பிரிவில் செல்வன் சியான் அஜந்தன் ஆகியோர் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டனர். யாழ்ப்பாண மாநகர சபையின் உள்ளூராட்சி நிகழ்வுகளை ஒட்டி நடாத்தப்பட்ட போட்டிகளில் கீழ்ப்பிரிவு கட்டுரை போட்டியில், முதல் மூன்று இடங்களையும் எமது கல்லூரி மாணவர்களே பெற்றனர். கீழ்ப்பிரிவில் யோ.சஞ்சதன், மத்திய பிரிவில் அ.சவுந்தரம், மேற்பிரிவில் அன்ரன் சகாயநாதன் ஆகியோர் முதலாம் இடங்களைப் பெற்றமை சிறப்பிற் குரியது. பேச்சுப் போட்டியிலும் மத்திய பிரிவில் முதல் மூன்று இடங்களும் எமது கல்லூரிக்கே கிட்டியது. முதலாம் இடத்தை சியான் அஜந்தன் பெற்றார். தேசிய கலைஇலக்கிய பெரு விழாவை ஒட்டி யாழ் பிரதேச செயலகத்தினால் நடாத்தப்பட்ட கவிதைப் போட்டியில் சிரேஷ்ட பிரிவில் முதலாம் இடத்தை அ.துஷ்யந்தன் பெற்றுக் கொண்டார்.

மேலும் 2005இல் தனியார் வானொலியான (Shakthi Fm) அலைவரிசையில் பிரதி ஞாயிறு தோறும் பிற்பகல் 8.30 மணிக்கு இடம்பெறும் கல்லூரிகளுக்கு இடையிலான "வானலை மன்றம்" கலைநிகழ்வுகளில் எமது மாணவர்கள் கலந்து கொண்டு "புலவர் காள் மேகத்துடன் ஒரு நேர்காணல்" என்ற கலை நிகழ்வை நடத்தினர். இந்நிகழ்வு வானொலியில் ஒலிபரப்புச் செய்யும் தினத்தில், குறிக்கப்பட்ட வேளையில் அப்போதைய நாட்டுச் சூழ்நிலையால் ஏற்பட்ட மின்தடை காரணமாக அதனை வடபகுதி மாணவர் முழுமையாக செவிமடுக்க முடியாமல் போனமை வருந்தத் தக்கது. இவ்வாண்டில் நாட்டுக் கூத்து திறந்த போட்டியில் "சோழன் மகன்" தென்மோடி நாட்டுக் கூத்து மாகாண மட்டம் வரை சென்று மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டமை பெருமைக்குரிய விடயமாகும். இவ்வருட முத்தமிழ் விழாவிற்கு பிரதம விருந்தினராக கவின்கலைப் பயிலகம் திருமறைக் கலாமன்ற அதிபர் கலாபூஷணம் ஜி.பி.பேர்மினஸ் அவர்கள் கலந்து சிறப்பித்தார்.

2006ல் தமிழ்திறன் போட்டிகள் யாவும் சிறப்புற அமைந்தன. கோட்ட வலய மட்ட தமிழ்திறன் போட்டிகளில் மாணவர் தம் திறமைகளை வெளிப்படுத்தினர். மன்றத் தலைவராக செல்வன் எ.அன்றோ நிரோஷனும் செயலாளராக செல்வன் ஜெ.நெவில் பிரியதர்சனும் செயலாற்றினர். இவ்வருட முத்தமிழ் விழா 29.03.2006ல் நடைபெற்றது. இவ்விழாவிற்கு திரு.ஈஸ்வரநாதப்பிள்ளை குமரன் (விரிவுரையாளர், தமிழ்துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம்) அவர்கள் கலந்து சிறப்பித்தார். இவ்விழாவில் கும்பகர்னன், தென்மோடி நாட்டுக்கூத்து ஆசிரியர் திரு.பிரபா இக்னேசில் அவர்களாலும் “புலவர் காளமேகம் கதையும் காட்சியும்” ஆசிரியர் திருமதி ஜ.ஜோஜ் அவர்களாலும் நெறிப்படுத்தப்பட்டு பலரதும் பாராட்டுக்களையும் பெற்றன.

முத்தமிழ் சார் நிகழ்வுகளில் கல்வி அமைச்ச சார்பில் நடைபெறுகின்ற தமிழ்திறன் போட்டிகளில் மட்டுமல்லாது அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களினாலும், யாழ் பிரதேச செயலகத்தினாலும் நடத்தப்படும் தமிழ்திறன் போட்டிகளிலும் எமது மாணவர்கள் ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றி பாராட்டையும், பரிசில்களையும் பெறுவது வழக்கமான தொன்றானது. 2007ல் மகளிர் தினத்தை முன்னிட்டு யாழ் பிரதேச செயலகத்தினரால் நடத்தப்பட்ட விவாதப் போட்டியில் “இலக்கியங்களில் பெண்கள் இழிவுபடுத்தப்பட்டார்கள்” என்ற விடயம் சார்பான விவாதப் போட்டி நடைபெற்று, அதில் 2வது இடத்தை செல்வன் ஜெ.ஜீட் பிரதீபன் (குழுத்தலைவர்) செல்வன் சி.அஜந்தன், செல்வன் ரோ.பெ.ஹொஷான் ஆகியோர் சேர்ந்த குழு பெற்றது.

இப் போட்டியில் சிறந்த போட்டியாளராகச் செல்வன் ஜெ.ஜீட் பிரதீபன் தெரிவு செய்யப்பட்டு, பலரது பாராட்டையும் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அன்றியா கியூடெக்-கரித்தாஸ் நிறுவனங்கள் இணைந்து நடத்திய “மனிதம் மலர மதுவை ஒழிப்போம்” என்ற தலைப்பிலான கட்டுரைப் போட்டியிலும் மாணவர் பங்குபற்றி பரிசில்கள் பெற்றனர். யாழ் நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவனம் நடத்திய பேச்சுப்போட்டியில் செல்வன் ச.அஜந்தன் 1° இடத்தைப் பெற்றார்.

இவ்வாண்டின் முத்தமிழ் விழா 21.03.2007 அன்று நடைபெற்றது. பிரதம விருந்தினராக யாழ் கல்வி வலய தமிழக் கல்விப் பணிப்பாளர், திருமதி மீரா அருள் நேசன் அவர்கள் கலந்து சிறப்பித்தார். மன்றத்தலைவர் சி.அஜந்தன், செயலாளர் ரோ.பெ.ஹொஷான், ஆகியோருடன் செயற்குழுவினரும் மன்றச் செயற்பாடுகளில் உற்சாகமாகச் செயற்பட்டனர். முத்தமிழ் விழா நிகழ்வுகளில் “அகலிகை” (வில்லுப்பாட்டு), நட்புக்காக (இலக்கிய நாடகம்), மன்னன் ஈடிப்ஸ் (ஆற்றுகை), என்பன குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சிகளாகும்.

2007 தொடக்கம் தமிழ் விழா நிகழ்வுகளுக்கும் தமிழ்திறன் போட்டிகளுக்கும் கனிஷ்ட பிரிவுத் தலைவராக இருந்த அருட்தந்தை A.B.வின்சன்ட் (OMI) அவர்கள் ஆலேசகராக இருந்து மன்றப் பொறுப்பாசிரியருக்கு, ஒத்துழைப்புக்களை வழங்கினார்.

2008ல் யாழ் திருமறைக் கலாமன்றத்தினரால் நடாத்தப்பட்ட “விவாதத்தமிழ் 2008” நிகழ்வில் சிறந்த விவாதிக்குரிய பரிசை உயர்தரப்பிரிவு (கலை) மாணவன் ம.மரியலிண்டன் பெற்றுக் கொண்டதோடு கவிதை ஆக்கத்தில் 2 இடத்தையும் பெற்றார். யாழ் பிரதேச செயலகம் நடாத்திய கலைஇலக்கிய சிறுகதைப் போட்டியில், கனிஷ்ட, சிரேஷ்ட பிரிவுகளில் முதல் மூன்று இடங்களையும் எமது மாணவரே பெற்றுக்கொண்டனர். யாழ் பிரதேச சபையின் சிறுவர்தினப் போட்டியில், பேச்சில் மத்திய பிரிவுக்கான முதல் பரிசை யேசுதாசன் செரோன் பெற்றார். நூலக விழிப்புனர்வு நிறுவனம் நடாத்திய பேச்சுப் போட்டியில் ச.அஜந்தன் முதல் இடத்தைப் பெற்றார். சர்வதேச மனித உரிமை தினமும்-அனைத்துலக மனித உரிமைகள் பிரகடனமும் சேர்ந்த 60 ஆண்டு பூர்த்தியையொட்டி நடாத்தப்பட்ட பேச்சுப்போட்டியில் கீழ்ப்பிரிவில் செல்வன் கி.டெறிக் 1^{ம்} இடத்தைப் பெற்றார்.

2008ல் உப அதிபராக கடமையேற்ற அருட்தந்தை மகன் அலோசியஸ் அவர்கள் மன்றச் செயற்பாடுகள் அனைத்திற்கும் மிகவும் உறுதுணையாக இருந்து வழிநடத்தினார். இவ்வாண்டின் முத்தமிழ் விழாவிற்குப் பிரதமவிருந்தினராக, யாழ் திருமறைக் கலாமன்ற இயக்குனர் “கலைத்தூது” நீ.மரிய சேவியர் அடிகளார் கலந்துகொண்டு விழாவைச் சிறப்பித்தார். விழாவில் அடிகளார் பற்றிய சிறப்புரையை அருட்தந்தை அதிபர் ம.ஜெறோ செல்வநாயகம் அவர்கள் வழங்கியதோடு அடிகளாருக்குப் பொன்னாடை போர்த்தியும் கௌரவித்தார்.

மன்றத் தலைவராக செல்வன் இ.ஜெனினும் செயலாளராக செல்வன் அ.ஜெனனும் செயற்பட்டனர். கலை நிகழ்வுகளில் “சங்கிலியன்” வரலாற்று தென்மோடி நாடகக்கூத்து, “மண்வாசனையுடன் ஒருமக்கள் இலக்கியம்”, என்பன குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சிகளாகும். இவற்றைவிட மேலைத்தேச, கீழ்த்தேச வாத்தியங்கள் சங்கமிக்கும் வாத்தியகானம் பார்வையாளர் அனைவரையும் கவர்ந்ததாக அமைந்தது. ஆரம்பப்பிரிவினரின் சிறுவர் களுக்கான “பஞ்சவர்ணநரியார்” சிறுவர் நாடகம் இவ்விழாவில் சிறப்பானதாக அமைந்தது.

தொடர்ச்சியான மன்ற வளர்ச்சிக்குச் சிரேஷ்ட பிரிவுப் பகுதித் தலைவராக இருந்த அருட்தந்தை எஸ்.அருட்செல்வன் அவர்களும், தற்போது கனிஷ்ட பிரிவுத் தலைவராக இருக்கும் அருட்தந்தை தே.ஜூட்டாஸ் அவர்களும் தமது ஆலோசனைகளையும், வழிகாட்டலையும் வழங்கி வருகின்றனர்.

2009ல் தமிழ்திறன் போட்டிகள் சிறப்பாக நடைபெற்றன. ஆனால் 25.03.2009இல் நடைபெறவிருந்த முத்தமிழ் விழாவின் சகல ஆரம்ப ஏற்பாடுகளும் பூர்த்தியற்ற நிலையில் வட பகுதியின் போர்காலச் சூழல் காரணமாக வன்னி மக்களின் இடப்பெயர்வை மனங்கொண்டு தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டு நிரந்தரமாகவே விழா நிகழ்வு நடைபெறாமல் போயிற்று. எனினும் போட்டிகளுக்கான சான்றிதழ்கள் தகுந்த முறையில் உரிய மாணவர்

களுக்கு வழங்கப்பட்டன. வகுப்பு ரீதியில் சஞ்சிகை ஆக்கப் போட்டி (கையெழுத்துப் பிரதி) நடத்தப்பட்டு பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன. முத்தாரம் - 1ம் இடம் 9A; பனித்துளி 2ம் இடம் - 11C; தேனமுதம் - 3ம் இடம் 10E வகுப்புக்கள் பெற்றுக்கொண்டன. 2009ல் பிரதே செயலகம் சர்வதேச சிறுவர், முதியோர் தின விழாவையொட்டி பாடசாலைகளுக்கிடையில் நடாத்திய கவிதை, கட்டுரைப் போட்டிகளில், கவிதையில், கீழ்ப்பிரிவில் இருமாணவர்கள் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றனர். அவர்கள் ஸ்.டினுசாந் யோ.றிகாஸ் ஆகியோராவர். மேற்பிரிவுலும் இரு மாணவர்கள் 1ம் இடத்தைப் பெற்றனர், அவர்கள் கு.டிஹோசன், ம.அன்ரனி ராஜ். கட்டுரை மேற்பிரிவில் அ.அனோஜ், க.டினேஸ்காந், நீ.எட்வின் நரேஸ், ஆகிய மூவரும் 1ம் இடத்தைப் பெற்றனர்.

தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் மன்ற வளர்ச்சியில் மன்ற ஆரம்பம் முதல் இற்றை வரை கல்லூரியின் ஆரம்பப் பிரிவு பொறுப்பாசிரியர்கள் ஏனைய ஆசிரியர்கள், மாணவர்களின் பங்களிப்பு அளவிடற்கரியது. முத்தமிழ் விழாக்களில் பிரதம விருந்தினரை வரவேற்றல் நிகழ்வில் ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர்களின் வரவேற்பு நடனம் மிகவும் சிறப்பான, அழகான ஒரு கலை அம்சமாக அமைவதுண்டு. மேலும் அவர்களது குழுநடனம் அல்லது சிறுவர் நாடகமொன்று, விழாவில் தவறாது இடம்பெறும். பேச்சுப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்ற பேச்சும் முக்கியமாக இடம் பெறுவதுண்டு. இத்தகைய நிகழ்வுகளுக்குச் சின்னஞ் சிறார்களைப் பயிற்றுவித்து, விழாவினை மேலும் சிறப்பிக்க வைக்கும் பணியில் பங்கு கொண்ட ஆரம்பப் பிரிவுப் பொறுப்பாசிரியர்களான, அருட் சகோதரி செறபின், செல்வி.பி.பி.பற்றிக், செல்வி எம்.எம்.சின்னப்பு, திருமதி அஞ்சலா அல்போன்சஸ் அவர்களையும் அவர்களுக்குப் பக்கத்துணையாக இருந்து செயலாற்றிய, செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கும் ஆசிரியர்களையும் மாணவர்களையும் மன்றம் என்றும் மறப்பதற்கில்லை.

அருட்பணி எஸ்.சனிஸ்ரன், அருட்பணி எ.பி.திருமகன், ஆகியோர் கல்லூரியின் கசாளர்களாக இருந்து மன்றத்தின் செயற்பாடுகளுக்கான பொருளாதாரத் தேவைகளை உடனுக்குடன் நிறைவேற்றியமையும், மன்றச் செயற்பாடுகளைத் துரித கதியில் முன்னெடுக்க வழிசமைத்தது. மன்றப் பொறுப்பாசிரியர்களுக்குப் பின்னணியில் நின்று ஆலோசனைகளையும், ஒத்துழைப்புக்களையும் வழங்கி வந்த வருகின்ற அருட்தந்தையர்கள் ஜீவனதாஸ் பொன்சியன், எ.பி.வின்சன்ட், எஸ்.அருட்செல்வன், தே.ஜுட்டாஸ் அவர்களின் சேவைகளும் அளப்பெரியன.

மேலும் உயர்தரப் பிரிவின் பகுதித் தலைவராகக் கடமைபுரியும் றெனோல்ட் ஜோர்ஜ் அவர்கள் மன்றச் செயற்பாடுகளுக்கு உயர்தர மாணவர்களைக் பக்குவமாக வழிநடத்த தோன்றாத துணையாக நின்று உதவிகளைப் புரிந்து வருகிறார். மன்ற வளர்ச்சியில் இவர்களின் பங்குகள் அளப்பெரியன.

இம்மன்றத்தின் தமிழ்திறன் போட்டிகள், முத்தமிழ் விழாக்கள் என்பனவற்றில் உற்சாகத்தோடு போட்டிகளை நடாத்தியும், விழா நிகழ்ச்சிகளை ஆயத்தம் செய்து மாணவர் திறன்களை வெளிக்கொணர அயராதுழைத்த சங்கீத ஆசிரியர்கள் தமிழ்ப்பாட, ஏனைய பாட ஆசிரியர்கள் விழாவுக்குரிய அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் மேற்கொள்ளும் கல்லூரிச் சமூகத்தினர் அலுவலக உழியர்கள் அனைவரின் ஆதரவுடன் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக கல்லூரி அதிபர்கள் உப அதிபர்கள் வழிகாட்டல் ஆலோசனைகளுடனும் இம்மன்றம் மென் மேலும் வளர்ச்சி பெற்றுச் செல்கிறது என்பது தெளிவு. இம்மன்றம் க.பொ.த உயர்தர மாணவரின் நலன் கருதி தமிழ் கருத்தரங்குகளையும் நடாத்தியது. அந்தவகையில் திரு.ஈஸ்வரநாதப்பிள்ளை குமரன் (விரிவுரையாளர், தமிழ்துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம்), திரு.ஆ.ரவீந்திரன் (தலைவர், "வாழ்வகம்" மருதனார்மடம்) ஆகியோரை அழைத்து தமிழ் கருத்தரங்குகள் நடாத்தப்பட்டன.

முத்தமிழ் மன்றத்தின் வெளியீடுகளாக ஆசிரியர் பிரபா இக்னேசியஸ் திருமதி ச.யசோதன் ஆகியோர் க.பொ.த உயர்தரம் பாடத்திட்டங்களுக்கு அமைவாக அரங்கியல் பெட்டகம் I, II (நாடகமும் அரங்கியலும்) கைகேயி கழ்வினைப் படலம் (தமிழ்) ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டதோடு, பிரபா இக்னேசியஸ் பழி சுமந்த செங்கோல் நாடக நூலையும் வெளியிட்டார். அவர் பொறுப்பில் மாணவரால் ஒரு நாடக அரங்க அமைப்பு பற்றிய கண்காட்சியும் நடாத்தப்பட்டது.

எனினும் மாணவர்களின் வெளியீடாக ஒரு சஞ்சிகை வெளிவர வேண்டுமென்பது கலைப்பிரிவு மாணவரின் நீண்டகாலக் கனவு. அக்கனவை நனவாக்க 2010 கலைப்பிரிவு மாணவர் திடசங்கற்பம் பூண்டு, அதற்காக முழு முயற்சியுடன் செயற்பட்டனர். எனினும் திட்டமிட்டபடி 2009ல் இச்சஞ்சிகை தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் வெளிவராமல் போனாலும் மனம் தளராது கல்லூரியின் விருது வாசகத்திற்கமைய கடின உழைப்புடனும் விசுவாசத்துடனும் செயற்பட்டு 2010 பங்குனித் திங்கள் 10ம் நாள் மிக மனநிறைவோடு "மந்தமாருதம்" இதழ் 1 சஞ்சிகையை வெளியீடு செய்கின்றனர். இக் கல்லூரி தனது 160வது ஆண்டு நிறைவைக் காணும் இவ்வாண்டில் தமிழ் மன்றத்தின் முதற் சஞ்சிகை வெளிவருவது மிகப் பெருமைக்குரிய விடயமாகும்.

இம்மன்றம் மேலும் பல்லாண்டுகள் பல அதிபர்கள், உபஅதிபர்கள் ஏனைய அருட் தந்தையர் அருட் சகோதரிகள், ஆற்றல் மிக்க பொறுப்பாசிரியர்கள் ஏனைய ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டலில் மாணவர் வழிநடத்தப்பட்டு செயற்பட்டு சிறந்து விளங்கிக் கலைப்பணி செய்து மன்றப் பெயர் கொண்ட தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அடிகளாருக்கும் கல்லூரிக்கும் பெருமை சேர்க்க வாழ்த்தி நிற்போம்.

திருமதி ஜனதா ஜோர்ஜ்
வாறுப்பாசிரியர்
தமிழ்தூது தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் மன்றம்
யாழ் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி.

முத்தமிழ் மன்ற நிர்வாகக் குழு - 2009

குழுப்பினர்கள் (இ-வ) திரு. ஜே. இக்னேசியஸ், திரு. ஜி. ஜனகன், திரு. சூரா. நாசனன், அருட். பணி. எஸ். அருட். செல்வன், செல்வன். ம. மயூரன் (மன்றத் தலைவர்), அருட். பணி. ம. லக்ஷ்மீரா செல்வநாயகம் (அதிபர்), திருமதி. ஐ. ஜோசு (மன்றப் வாழ்வுப்பாசிரியர்), திருமதி. மே. அ. அக்ஷயா சன், செல்வன். அ. என். இஸ்ரான் (மன்றச் செயலாளர்), திருமதி. எ. கருணாதரன், திருமதி. வ. எ. வி. நிதீசன், திருமதி. வி. நிறேசன் சமுதாயநிகழ்ச்சிகள் : திருமதி. வி. சண்முகதாசன், திருமதி. ச. பட்சுமதாள், திருமதி. அ. வெங்கடேவரே

நிற்பினர்கள் (இ-வ) எ. பொன்னன் (மத்தியாதிபர்), ஜே. வெளியன் (வாழ்வுப்பாசிரியர்), ப. பிரதீபன் (உ.ப தலைவர்), செ. நிதிநிலன், ம. வையநிசன், ஜே. எ. பிரசாத் மூர்த்தி, பி. பிரதீபன், பி. நி. நிதிநிலன், சமுதாயநிகழ்ச்சிகள் : அ. அஜிதன், பி. வெங்கடேவரே (மத்தியாதிபர்), சு. வெங்கடேவரே

முத்தமிழ் மன்ற வளர்ச்சியில் உபஅதிபர்கள்

அருட்பணி
பி. யேசுநேசன்

அருட்பணி
ஜி. விக்ரம் பில்லையர்

அருட்பணி
ம.ஜெழோ செல்வநாயகம்

அருட்பணி
ஆ. மகன் அனோசியன்

முத்தமிழ் மன்ற வளர்ச்சியில் அருட்தந்தையர்கள்

அருட்பணி
ஜீவனதாஸ் யென்சாண்டோ

அருட்பணி
கூ. அன்ரனி வொன்சியன்

அருட்பணி
ஏ.வி. விஞ்சன்ட்

அருட்பணி
எம். ஏ. அருட்செல்வன்

அருட்பணி
பி. ஜீத்தான்

காசாளர்கள்

பகுத்தலைவர்

அருட்பணி
எம். ஜோய் சரீஸ்ரன்

அருட்பணி
எ. பி. திருமகன்

அருட்பணி
ஜெ. ஹனோல்ட் ஜோர்ஜ்

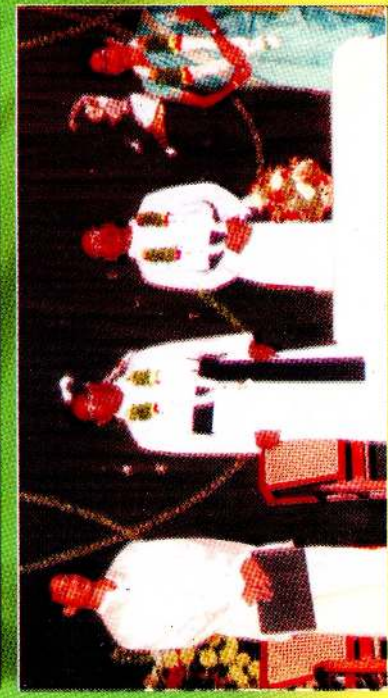

மந்தமாருதத்தின் உள்ளே ...

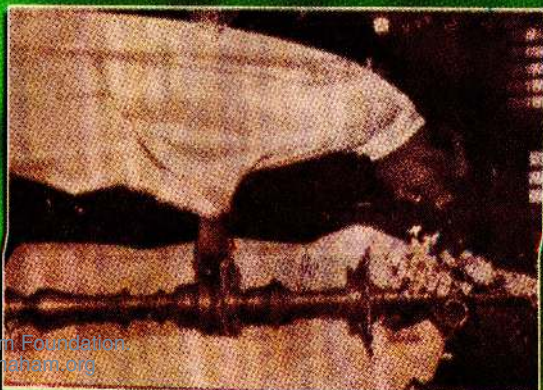
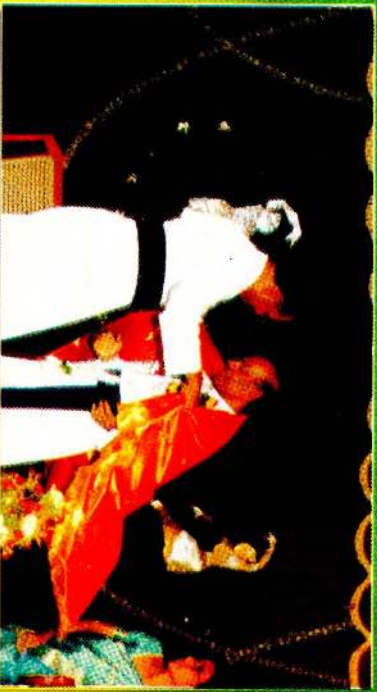
1. ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு
பண்டிதர் ஆனந்தராஜர் (வேல்மாறன்) 01-04
2. தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார்
சூ.எடவின் நரேஸ் 05-12
3. மந்தமாருதத்தாவர்
சி.அன்ரன்ராஜ் 13
4. ஆண்மையும் ஆளுமையும்
கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் 14-16
5. ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் செ.கணேசலிங்கன்
கலாநிதி செ. யோகராசா 17-19
6. யாரதி என்ஹொரு மகா சக்தி
சி.டனில்ரன் 20-24
7. பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை
ஜே. கமில்ரன் 25-27
8. பிளேற்றோ, அரிஸ்ரோட்டில் கண்ணோக்கில் உளவியல்
பி.பி.வாலன்ரைன் பிமாநிஸ் 28-31
9. உயர் தமிழால் உலகை உயர்த்துவோம்
அருட்தந்தை எஸ். ஏ. அருட்செல்வன் 32-35
10. மாணவர்களும் இலக்கியங்களின் பாங்களிப்பும்
வ.ஜெனிஸ்ரன் 36-38
11. நட்புக்காக ....
சி. வினோத் அன்ரனி 39-40
12. உலக வல்லரசான அமெரிக்கா பற்றிய ஒரு நோக்கு
எ.பிகாவின் 41-44
13. கிழக்கிலங்கைத் தமிழகம்
வாகரைவாணன் 45-52
14. வாசிப்பின் மகத்துவம்
சி. அருள்ராஜ் 53-55
15. ஈழத்து கவிதை வளர்ச்சி
சி. அருள்ராஜ் 56-59
16. தேர்வோம் தெளிவோம்
பண்டிதர் ம.கடம்பேஸ்வரன் 60-66
17. நாடகக் கலையின் தோற்றம்
சி.யூட்கபிடன் 67-70
18. தரணி நிறைந்த தமிழன்னை
தோ. நிமல்ராஜ் 71-72
19. தடைகளைத் தாண்டி
ச.புவனேஸ்ருமார் 73-74
20. யரணிய் பிரபந்தமும் அது சோழர் காலத்தில் எழுந்த கும்பு நிலையும்
எ. மயூரன் 75-78
21. திருமுழுக்கு யோவான்
சி.வினோக்காந் 79-82
22. தமிழர் பண்பாட்டுப் யரிணாமம்
முன்னாள் பொறுப்பாசிரியர் வைகுந்தநாதன் 83-88
23. கற்றாங்கு ஒழுகுக
ந.நிபெஷ்ஷன் 89-91

24. புலம்வெயர் இலக்கியங்கள்-ஓர் பார்வை ஜோ. ஜோன்குறூஸ்	92-95
25. பணம் (Money) எம். சிவசுஜன்	96-98
26. அறிவியல் தமிழ் முத்தமிழ் மன்ற பொறுப்பாசிரியர் திருமதி ஜனதா ஜோர்ஜ்	99-102
27. மந்தமாருதம் மெல்ல வீசுதே! சி.மிலாண்டோ கிறிஸ்டோ	103
28. 'உரிமை' என்ற பதத்தின் தோற்றமும் அதன் வளர்ச்சியும் எஸ்.கிறிஸ்டின்	104-105
29. "யாதும் உரே யாவரும் கேளிர்" சி.டிவாசன்	106-108
30. தமிழன் தான் ம.வினோஜன்	109-111
31. திருவடி சூட்டுப் படலத்தில் பரதனின் யாத்திர வார்ப்பு - ஒரு நோக்கு சி.த. றுக்மன் நிக்ரூதன்	112-115
32. சிந்தையை அள்ளும் சிறுகதை இலக்கியம் கு.டிரோஷன்	116-118
33. ஈழத்து நாவலிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட மூவர் வி.அருள்பஸீரியன்	119-123
34. கவாநிதி க.கைலாசபதியும் திறனாய்வுத் துறையும் சி.யூட் அனிஸ்ரன்	124-125
35. இரண்டாம் குடியரசு அரசியல் திட்டத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட சனாதிபதி சி.ஸ்ரீனிவாஸ்	126-129
36. சிறுவர் இலக்கியம் சி.அலிஸ்ரன் நீயுமன்	130-133
37. திருச்சபையின் சமூகச்சுற்று மடல்களும் அவற்றில் அடங்கும் முக்கிய யோதனைகளும் பி.நி.நிதர்சன்	134-137
38. மனிதா நீ மாறிவிடு! சி.அலெக்ஸ்	138
39. இலக்கியத்தில் நன்றி மறவா இரு கதாயாத்திரங்கள் ந.யாவின் சசிதரன்	139-141
40. ஈழத்தில் 60-90 வரையான நாடக வளர்ச்சி எ.பேணாட்	142-144
41. திரைக்கு வந்த நாட்டார் இலக்கியம் இ.ஹோபேட் பிரசாத்	145-149
42. நீதித்துறையும் அதன் சுதந்திரமும் சி. கீர்த்திகன்	150-152
43. எண்ணங்கள் ஹெ.ஹொணிக்ரோய்	153-154
44. டம் உலகப்போர் (தோற்றம்-விளைவு-முடிவு) சா.வி.யோன் கலிஸ்ரன்	155-157
45. காலத்தால் அழியாத கவிவேந்தன் கண்ணதாசன் ச.ஜெயப்பிரகாஷ்	158-161
46. விலைமட்டங்கள் ப.பிரதீபன்	162-164
47. வேடஉடை பொ.மைக்கல்ஹொபேட்	165-166

முத்தமிழ் மன்ற நிகழ்வுகளின்போது...

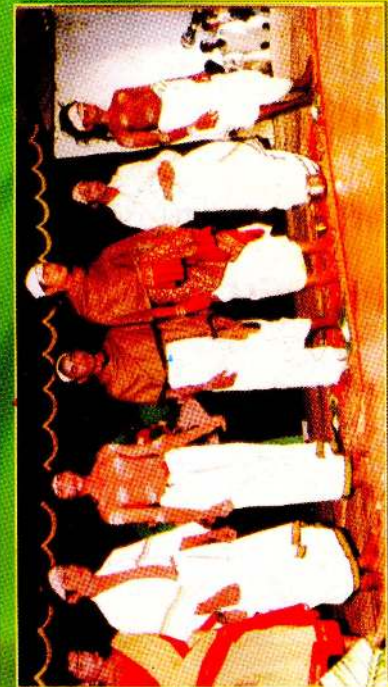
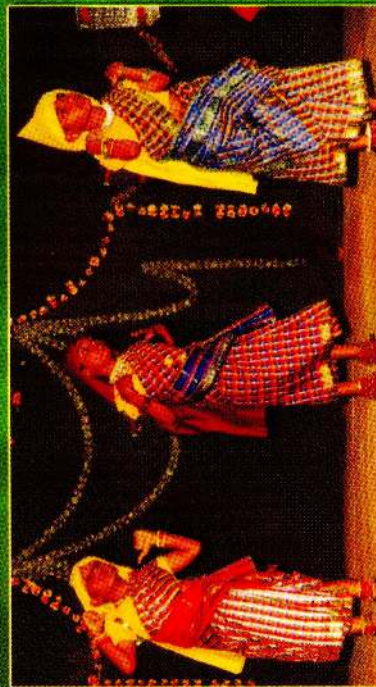

முத்தமிழ் மன்ற நகழ்வுகளின்போது...

முத்தமிழ் மன்ற நகழ்வுகளின்போது...

கலைப்பிரிவு (2008) 3A சீர்த் எய்திய மாணவர்கள்

ஜே.அந்தனிஸ்

எஸ்.அஜந்தன்

ஆர்.எவ்.ஹாசான்

கே.கமில்தாஸ்

ஏ.நிறோஜித்

எஸ்.யஸ்ரின்ராஜா

எஸ்.பேனன்

சி.வெனற்சிங்கர்

கலைப்பிரிவு (2008/2009) விசேட சீர்த் எய்திய மாணவர்கள்

2008

ச. ஹாயிர்ராஜ்
ஜே. அ. யூப்பிரதீப்
எஸ். அஜீத்
ஜோ. ந. ஜோய்ராஜ்மன்
L. டெமின்சன்
அ. சகாயநாதன்
யு. கஜேந்திரன்

2AB
2AB
2AB
2AB
2AC
2AC
2AB

கூ. அஜீத் கல்க்சன்
அ. ம. சாள்ஸ் அன்றி
ஹ. யூய்ஸ் கமறன்
வே. சஞ்ஜய் ரிஹான்
ஜோ. நிறோஜன்
2009
ஆர். ஹைனாட்
எஸ். டஸியன்சன்

A2B
A2B
A2B
A2B
A2B
A2B
A2B
A2B
ABC

ஏ. ஹாசாந்தன்
ஆர். ஆர். ஜெனின்
எஸ். ரமணன்
கே. ஏ. ஆர். அரவிந்
சி. ஏ. டிஸோசன்
எஸ். அமலஜ்ஜு
எஸ். கலிஸ்ரர்
வி. நட்சராஜ்

A2B
A2C
ABS
A2S
A2S
A2C
ACS
ACS
ACS

ரி. பி. ஜோன்சன்
எல். ஹாசான்
எஸ். ராஜ்குமார்
ஜி. நிமல்ஜன்
ஏ. கிளாசன்
பி. கஜானன்
எம். ஆர். டிலான்
சி. ஏ. டிஸோசன்

ACS
ACS
A2C
ACS
2AC
ABC
ACS
ACS
A2S

ஆத் பகவன் முதற்றே உலகு

பண்டிதர்
 மி. ஆனந்தராஜர்
 (வேல்மாறன்)

திருவள்ளுவர் தாம் இயற்றிய திருக்குறள் என்னும் அரிய நூலைத் தமிழ் மக்களுக்காக மாத்திரம் இயற்றவில்லை. உலக மக்கள் அனைவருக்காகவும் அந்நூலை இயற்றினார். திருக்குறள் முற்றும் முழுதாக மானிடவியலை நெறிப்படுத்தும் இலக்கண இலக்கிய நூல் என்று கூறலாம். ஆகவே அதற்குரியவாறே உலகம், ஞாலம் என்னும் சொற்களைப் பல இடங்களில் கையாளுகின்றார்.

உலகம், வையம், ஞாலம் என்பன ஒரு பொருளைக் குறித்து நிற்கும் சொற்கள். இவை ஆகுபெயராய் அங்குள்ள மக்களையே குறித்து நிற்பன. திருக்குறள் நூற்று முப்பத்து மூன்று அதிகாரங்களில், உலகம் என்னும் சொல் நூற்பது அதிகாரங்களிலும், வையம் என்னும் சொல் பதினொரு அதிகாரங்களிலும், ஞாலம் என்னும் சொல் பத்து அதிகாரங்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. எல்லாமாக மொத்தம் அறுபத்தொரு இடங்களில் உலகம் என்னும் பொருள் நிலையான சொல்லைத் தம் நூலில் கையாண்டு உலக மக்களுக்காகவே தம் நூலை அர்ப்பணம் செய்துள்ளார் வள்ளுவர். அதற்கேற்றாற் போல் நூலில் இடம்பெறும் முதல் அதிகாரமான கடவுள் வாழ்த்தில் உலக மக்கள் அனைவர்க்கும் பொதுமை உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்ற அவருடைய இறையணர்வு மிளிக்கின்றது.

வள்ளுவரையும் அவரது பொதுமை நோக்கில் மலர்ந்த இறை உணர்வையும் அன்றிருந்தே

தமிழறிஞர் பலர் தத்தம் ஆய்வுத் திறன்களின் வாயிலாகத் தாம் கொண்ட மதங்களுள் அவரையும் உட்படுத்த முனைந்தனர். அதனால் வள்ளுவரை சைவ சமயத்தவர் என்றும், வைணவ சமயத்தவர் என்றும், சமணம் பௌத்தம் ஆகிய மதங்களைச் சார்ந்தவர் என்றும், அவரது நூலில் இருந்து பல சான்றுகளை எடுத்துக் காட்டி நிறுவத் தொடங்கினர். இதுவரை அவர்கள் எடுத்தாண்ட வித்துவத் தன்மைகளின் ஆய்வுகள் பாராட்டுக்கு உரியவையாகக் கொள்ளலாமே தவிர ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவையல்ல. உண்மையில் அவர்கள் வெளிப்படுத்திய ஆய்வுகள் யாவும் வள்ளுவரின் ஆத்ம சிந்தனைக்கு - இறை - உணர்வுக்கு உயிர் கொடுப்பதாய் இல்லை.

வள்ளுவரின் ஆத்ம ஞானம் - இறையணர்வு எல்லாம் அன்று அவர்கண்ட சமய வாதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவையாகவே கருத இடமுண்டு. கடவுள் வாழ்த்திலே அவர் கூறிய பத்துக் குறள்களில் மாத்திரம் அவரது இறை உணர்வின் சிந்தனை உட்படுத்தக் கூடியது அன்று. அவை தவிர ஏனைய அதிகாரங்களிலும் அவரது இறை உணர்வின் வெளிப்பாடு தெரிகின்றது.

முதற்கண் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியில் வள்ளுவர் தரும் இறை உணர்வைப் பார்ப்போம். அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு

(குறள் - 1)

“எல்லா எழுத்துக்களும் “அ” என்ற அகரத்தை முதலாக உடையன. அதுபோல் உலகம் ஆதிபகவணை முதல்வனாக உடையது” என்பது இதன் பொருளாகும்.

உலகம் என்னும் போது உலகில் உள்ள சட்ப்பொருள் உயிர்ப்பொருள் அனைத்தும் அடங்கு வனவாம்.

மனித நாகரிகத்தின் சுவடுகளைப் பார் கின்ற போது அவை பல படிக்களைக் கொண்டவை என்பது தெரிகின்றது. ஒவ்வொரு படிநிலைக்கும் எத்தனையோ ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகள் பிடித்திருக்கும். இவற்றுள் மனிதக் குழுமங்கள் தம்மோடு தாமும் பிற குழுமங்களோடும் மொழி யால் ஒட்டி உறவாடி ஒருவருக்கொருவர் தம் உள்ளங்களைப் பகிர்ந்து கொண்ட படிநிலை தான். மனித நாகரிகத்தின் உயிர்ப்பிடிப்பான தோற்றுவாய் உள்ள முக்கிய கட்டம் என்று சொல்லலாம்.

ஆரம்பத்தில் எம்மொழியும் பேச்சு வழக்கில் தான் இருந்தன. பேச்சு வழக்கிலே எழும் ஒலியின் நுட்பத்தை அதன் வேறுபாட்டை ஒவ்வொன்றாய் ஆராய்ந்து அதற்கென உருவம் அமைத்தனர் அறிவுடையோர். அவ்வருவம் கூட செவிப்புலனாய் உணரப்படும் ஒலி உருவமாகவே இருந்ததே தவிர, வரிவடிவமான உருவமாய் ஆரம்ப காலத்தில் அமையவில்லை. நாளடைவில் ஒலி வடிவ வேறு பாடுகளை வரிவடிவத்தில் அமைத்தார்கள். அப்போதுதான் ஒவ்வொரு ஒலி நுட்பத்துக்கும் ஒவ்வொரு வரிவடிவம் தோன்றியது. இது தாமாகத் தோன்றியது அன்று. அறிவுடைய பெருமக்கள் தம்முள் ஒருங்கு கூடி ஒருமித்த கருத்தாய் தோற்று விக்கப்பட்டவையாகும். காலப்போக்கில் அவ்வரி வடிவில் சிறு சிறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வந்திருக் கலாம்.

திருக்குறள் எழுதப்பட்ட காலத்தில் வடமொழி யிலும், தமிழிலும் எழுத்துக்குரிய வரிவடிவம் வழக்கிலே அவ்வவ் மொழிகளுக்கு இருந்திருக் கின்றன. தமிழ் மொழியைப் பொருத்தவரையில் தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு முன்பே அம்மொழி

இலக்கிய இலக்கணங்களாய் வளம் பெற்று விட்ட தாகத் தெரிகிறது. காலத்தால் தொல்காப்பியருக்கு பிற்பட்ட வள்ளவர் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் உள்ள தமிழ் மொழியின் அனைத்து நூல்களையும் ஓரளவு கற்றுத் தெளிந்தவர். அத்துடன் வடமொழி, தென்மொழி, வேதநூல் சாத்திரங்களையும் கற்று உணர்ந்தவர். மேலும் அவரது சமகாலத்தில் அறிவுப் புரட்சியையும் நல்ல சிந்தனை விழிப்பை யும் மக்களிடையே ஏற்படுத்தி சமணம் பௌத்தம் ஆகிய மதவாதிகளின் கோட்பாடுகளையும் அவர் களின் சிந்தனைக் கருவூல நூல்களையும் அறிந்து உலக மானிட வாழ்வியலின் அறக் கோட் பாடுகளுக்கு அமைவாக தம் நூலுக்குரிய கடவுள் வாழ்த்தைச் செய்தார். அவர் தந்த கடவுள் வாழ்த் தின் ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் அவரது ஆத்ம ஞாலம் - இறை உணர்வு எல்லாச் சமயங்களின் வாதப் பிரதி வாதங்கள் அனைத்துக்கும் அப்பாற் பட்ட மானிட வாழ்வியலின் பொதுமைக்கு ஏற்புடைய தாய் அமைந்துள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது.

இவ்வதிகாரத்தின் முதற்குறளின் பகவன் இவ்வுலகத்தின் சட்ப்பொருளுக்கும் உயிர் பொரு ளுக்கும் முதல்வனாக விளங்குவதை ஈண்டு வலி யுறுத்துகின்றார்.

அவர் வலியுறுத்திய இவ்வுலகத்துக்கு முதல் வனாக விளங்கும் கடவுளை “பகவன்” என்றே குறிப்பிடுகின்றார். பகவன் என்னும் சொல் லானது “தோன்றல்” திரிதல் கெடுத்தல் மூன்றும் மொழி மூவிடத்தன்” (நன்னூல்) என்பதற்கு அமைய சூரியன் என்னும் பொருள்படும் பகவன் என்னும் சொல்லின் இடையில் நின்ற லகர உயிர்மெய் கெட்டு பகவன் என்றாயிற்று.

சூரியனையும் சந்திரனையும் கந்தழியையும் கடவுள் வாழ்த்தொடு சார்த்திக் கூறும் அறிவுடை யோர் வழக்கு தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு முன்பே இருந்திருக்கின்றது.

கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி என்ற வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும் கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே (தொல்.பொருள்.புறத்திணை - 27

இந்நூற் பாவில் கொடிநிலை என்று சொல்லப்படும் சூரிய வழிபாடு முதற்கண் பேசப்பட்டுள்ளது.

பிரபஞ்சம் மிக விசாலமானது. அதன் வியாபகத் தன்மையை எவருமே இதுவரை கண்டறிந்த தில்லை. நாம் காணும் பிரபஞ்சம் சூரியனை மையமாகக் கொண்டது.

பகலவன் - சூரியனில் இருந்தே பூமி உட்பட அனைத்துக் கோள்களும் தோன்றின என்பது விஞ்ஞானம் தரும் விளக்கமாகும். இங்கு நான் குறிப்பிடும் சூரிய குடும்பத்தில் அமைந்த பிரபஞ்சத்தையே. இப்பிரபஞ்சத்தின் தலையாய உள்ள சூரியனை மையமாகக் கொண்டு இயங்கும் கோள்களுள் பூமியில் மாத்திரந்தான் சடப்பொருளோடு உயிர்ப்பொருளும் காணப்படுகின்றன. இவ்விரண்டின் மாற்ற நிலைக்கும் இயங்கு நிலைக்கும் சூரியனே - பகலவனே - இன்றியமையாத, மூலமாக, ஆதி முதல்வனாக விளங்குகின்ற தன்மைப்பாட்டை உணர்ந்தே வள்ளுவர் கடவுளை ஆதிபகவன் என்றார்.

கடவுள் என்ற சொல்லுக்கும் ஆதி பகவன் சொல்லுக்கும் பொருத்தமான பொருள் நிலைத் தொடர்பு உண்டு என்ற அடியைக் கொண்டது. கடவுள் என்னும் சொல் கடத்தல் என்னும் தொழிற் பெயர் அடியைக் கொண்டது. தமிழ்ச் சொற்கள் அனைத்துமே காரணத்தின் நிலைக்களமாய்ப் பிறந்துள்ளதை அன்றே தொல்காப்பியர் தன் நூலில் தெட்டத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். "எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே" (தொல்.சொல்.பெயரியல் - 1)

உலகின் உயிர்ப் பொருளையும் சடப்பொருளையும் கடத்தலாகவும் அவற்றில் இருந்து நீங்கிய - கடந்த பரம்பொருளாகவும் பகலவன் விளங்குகின்றான்.

கடத்தல் நிலையும் கடந்த நிலையும் ஒருங்கு சேர சடப்பொருளிலும் உயிர்ப் பொருளிலும் பிரபஞ்சத்தின் கோள்களுக்கு முதன்மையாய்

விளங்கும் பகலவனின் (பகவனின்) சத்தியே எங்கும் வியாபித்துக் காணப்படுகின்றது. இவ்வியாபித்த தன்மையில் சடப்பொருள் உயிர்ப் பொருள் இரண்டிலும் ஒன்றாயும், வேறாயும் கடத்தல் நிலையிலும் கடந்த நிலையிலும் காணப்படுவதால் கடவுளுக்கும், பகலவனுக்கும் பொருள் நிலை ஒன்றுதான் என்பது ஏற்புடையதாகின்றது.

பகலவனின் சக்தியாகிய ஒளிதான் இவ்வுலக சடப்பொருள் உயிர்ப்பொருள் அனைவருக்கும், அதாவது கடத்தலாகிய இயக்க நிலைக்கு ஒன்றாய் பிரிக்க முடியாத தன்மையாய் இருந்து அவற்றையெல்லாம் இயக்குகின்றது. மேலும் சூரிய பிரபஞ்சத்தின் உட்பட்ட அனைத்துக் கோள்களின் இயக்கத்துக்கும், சூரியனே முதன்னைப்பேறாயும் விளங்குகின்றது. இதன் முதன் நிலையை அன்றே உணர்ந்த வள்ளுவர் உலகின் உணர்வோடு கடவுள் வாழ்த்திலே கடவுளைக் குறிப்பதற்கு முதற்கண் பகவன் என்னும் சொல்லை எடுத்து தாண்டுள்ளார் என்பது தெளிவாகின்றது.

பகவனை நாம் கண்ணால் பார்த்தறியோம் "ஒன்றும் நீயல்லை அன்றி ஒன்றில்லை யார் உன்னை அறியுகிற்பாரே"

என்று மாணிக்கவாசகரே அறிய முற்பட்டும் அவரால் அறிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கும் போது நாம் மாத்திரம் அறிவது எப்படி?

பகவன் எவராலும் உண்டாக்கப்பட்டவன் அன்று. உலகில் உள்ள எல்லாவற்றுக்கும் முதல்வனாக விளங்கும் பகவன் இயல்பாகவே தோன்றியவனாய் எல்லாவற்றுக்கும் தலைமையாளனாகவும் விளங்குகின்றான். அவனது முதன்மைப் பண்பையும் தலைமைப் பண்பையும் விளக்குவதற்கு எடுத்துக் காட்டு உவமையாய் "அகர முதல் எழுத்தை" எடுத்தாண்டுள்ளார் வள்ளுவர்.

தமிழ் நெடுங்கணக்கில் முதல் எழுத்து முப்பதுள்ளும் உயிர் எழுத்து பன்னிரண்டு என அரிச்சுவடியில் படித்தோம். அவ்வயிர் எழுத்துக்கள் பன்னிரண்டில் முதன்மையாக இருக்கும் "அ"

என்று சொல்லப்படும் அகரம், இயல்பாகவே வேறு எந்த புடை பெயர்ச்சியும் இன்றி வாயைத் திறந்ததால் பிறப்பது. “பன்னீர் உயிரும் தன்னிலை திரியா” என்று சொல்லிய தொல்காப்பியர் அடுத்ததாக “அவற்றுள்

அ ஆ ஆயிரண்டும் அங்காந்தியலும்”
(தொல் எழுத்து பிறப்பியல் - 3)

என்றார். இயல்பாகவே வாயைத் திறந்ததால் பிறக்கும் அகரம் முதல் எழுத்து முப்பதுக்கும் மாத்திரம் அன்றி சார்பெழுத்துக்களுக்கும் முதன்மையாகவே விளங்குகின்றது. எல்லா எழுத்துக்களின் பிறப்புக்கும் மூல ஒலியாய் அகரம் விளங்குதலை வரிவடிவின் எழுத்துக்கள் மூலம் உய்த்துணர்கின்றோம். ஆனால், அதேவேளை கண்ணால் பார்க்க முடியாத ஒலி வடிவத்தை செவிப்புலனால் அனுமானத்தைக் கொண்டு ஆக்கும் நிலையில் அகர ஒலியே முதன்மையாய் - மூல ஒலியாய் இருப்பதை நம்முள் நாம் உணர்கின்றோம்.

நம்முள் நாம் நமக்குள் உணர வேண்டியது ஒன்றே “ஆதி பகவன்” என்பதாகும். அவனைப் பிறர் உணர்த்துவதால் அறிய முடியாது. அவன் உலகுக்கு முதன்மையாக நிற்பது போலாகும் என்பது உய்த்துணரப் பாலது. மொழியை ஆய்வு முறையில் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே விளக்கியவன் தமிழன். உண்மையில் தொல் காப்பியரை மொழிநூல் ஆய்வாளரின் தந்தை என்று கூறலாம். அவரது எழுத்து சொல் பற்றிய விளக்கங்கள் இன்றுவரை மொழிநூல் ஆய்வாளரால் ஏற்றிப் போற்றப்படுகின்றன. அதிலும் எழுத்தகாரத்தில் வரும் எழுத்துக்களின் பிறப்பியல்

பற்றிய விளக்கம் யாவும் மொழிக்கு இன்றியமையாத எழுத்துக்களின் ஒலி பற்றிய விஞ்ஞானம்.

தொல்காப்பியர் வழிநின்று மொழியை நன்றாக ஆய்ந்தறிந்த வள்ளுவர் பெருந்தகை ஆதி பகவன் உலகத்துக்கு முதன்மையாய் விளங்கும் இயல்பான தன்மையை விளக்குவதற்கு எழுத்துகளுக்கு முதன் நிலையாய் நிற்கும் அகரத்தை உவமையாக எடுத்தியம்பினார்.

வள்ளுவர் எடுத்தியம்பிய இவ் எடுத்துக் காட்டு உவமை, இறைவனின் தலைமை பற்றியதாகும். அகரத்தின் தலைமை இயல்பானது போல ஆதி பகவனின் தலைமையும் இயல்பானது. இத் தலைமை செயற்கை உணர்வைக் கொண்டதன்று; முற்றிலும் இயற்கை உணர்வோடு முற்றும் உணர்தல் தன்மையைக் கொண்டது என பரிமேலழகர் கூறிய விளக்கம் மிகப் பொருத்தமானதும், தெளிவானதுமாகும்.

அகரத்தின் முதன்மை மொழிக்கு மூலாதாரமாய் விளங்கும் எழுத்தொலியின் முதன்மையான நாதமாகும். இது வாயைத் திறத்ததால் இயல்பாக எழும் அடிநாதமாகும். இந் நாதத்தை எவரும் பார்ப்பதில்லை. அவரவர் தாமாக உணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதுதான் இந்நாதம்.

இவ்வுலகத்தின் சடப்பொருள் உயிர்ப்பொருள் அனைத்துக்கும் ஆதி முதல்வனாய் விளங்கும் பகவனை நாம் பார்க்க முடியா விட்டாலும் அவரவர் தம்மட்டில் ஆன்மார்த்தமாக “அவர் உண்டு” என உணர்ந்து கொள்கின்றோம்.

இவ்வுணர்வு உலகத்தார் அனைவருக்கும் பொதுமை உணர்வில் எழுந்த இறை உணர்வாகும்.

எதனையும் உண்மைக்காக இழக்கலாம்
ஆனால் எதற்காகவும் உண்மையை இழக்க கூடாது.

தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அடிகளார்

கூ.எட்.வின் நரேஸ்
2010 கலைப்பிரிவு

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரப்பும் வகை செய்ததற்காக தமிழ் அன்னை மடியில் தவழ்ந்து வளர்ந்து பணிகள் செய்த பலருள் வண பேராசிரியர் கலாநிதி ஸ்தனிநாயகம் அடிகளாருக்கு முதன்மையான இடம் ஒன்று உண்டு. அவர் தமிழ்ப் பணி பரந்ததாகும். யாழ்ப்பாணம் நெடுந்தீவைச் சார்ந்த ஹென்றி ஸ்தானிஸ்லாஸ் கணபதிப்பிள்ளை செசில் இராசம்மா பஸ்தியாம் பிள்ளை தம்பதியரின் மூத்த மகனாக 02.08.1913 அன்று உண்காவற்றுறையைச் சேர்ந்த கரம்பொன் என்னும் உணில் பிறந்தவர் சேவியர் தனிநாயகம் அடிகளார். பெற்றோர் அவருக்கு இட்ட பெயர் சேவியர். தம் தந்தை பெயரும் இணைந்து சேவியர் நிக்கலஸ் ஸ்தனிஸ்லாஸ் என்பதே அவரது பெயராக இருந்தது.

சேவியர் கத்தோலிக்க சமயப் பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்பதே அவர் தம் பெற்றோரின் விருப்பம். தங்கள் முதல் குழந்தை ஆணாகப் பிறந்தால் அவனை சமயப் பணிக்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் தீர்மானம் செய்திருந்தார்கள்.

“நான் இவ்வுலகில் ஒரு முறைதான் வாழ முடியும் எனவே தான் இறக்கும் முன் என்னால் இயன்ற அளவு எல்லா நற்செயல்களையும் செய்தல் வேண்டும். ஏனெனில் மீண்டும் ஒரு முறை தான் வாழப் போவதில்லை” என்று “டீரம்மன்ட்” என்னும் அறிஞர் எழுதியதைப் படித்த தமை அவரை குருவாக உருவாக்கிட மேலும் தூண்டுதலானது.

இவர் 1923ம் ஆண்டு முதல் 1930 வரை யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரிகையார் கல்லூரியில் பயின்ற காலத்தில் “பொட்டல் சன்ஸ்சையின்” என்னும் கல்லூரி மலரின் ஆசிரியராகவும் விளங்கினார். அவ்வாண்டுகளில் அம்மலரில் பதினேழு ஆங்கிலக் கட்டுரைகளை எழுதினார். பின்னர் கொழும்பு நகரிலுள்ள புனித பெர்நாட் குருத்துவக் கல்லூரியில் (1931-1934) மெய்யியல் பயின்ற போதும் அவரது ஆங்கில எழுத்துப்பணி தொடர்ந்து கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்த “The Messenger of the sacred Heart for Ceylon” என்னும் ஆங்கில வார இதழில் பதினொரு கட்டுரைகள் வடித்து வழங்கினார். பின் உரோமில் உள்ள பிரசித்தி பெற்ற “College de propaganda Fide” எனும் கல்லூரியில் மறைக்கல்வி கற்பதற்கு அனுமதி கிடைத்தது. இக்கல்லூரியில் அனுமதி பெற்ற முதலாவது இலங்கையர் இவரே ஆனால் யாழ் மறைமாவட்ட ஆயர் அனுமதி மறுத்து விட்டார்.

மீண்டும் அடிகளார் 1934 ஆம் ஆண்டு உரோம் சென்று உர்பன் குருமடத்தில் மாணவனாகி உர்பன் பல்கலைக்கழகத்தில் சமயவியல் பயிலத் தொடங்கினார். ஏற்கனவே ஆங்கிலத்திலும் இலத்தீனிலும் புலமை பெற்றிருந்த சேவியர் உரோமில் இத்தாலிய மொழியைத் திறம்பட பயின்றதோடு ஸ்பானிஷ், போர்த்துக்கேயம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், கிரேக்கம், எபிரேயம் ஆகிய மொழிகளையும் பயின்றார்.

1953ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 19ம் நாள் உரோமில் கத்தோலிக்கச் சமயக் குருவாக அடிகளார் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். உரோமில் அடிகளார் உலகின் செம்மொழிகளையும் அவற்றின் இலக்கியங்களையும் கற்றறிவதில் கவனம் செலுத்தினார். தம் முனைவர் பட்ட ஆய்வினைத் தொன்மையியல் துறையில் மேற்கொண்டார். அவர் ஆயிரக்க ஆயரான புனித சைபிரியன் என்பவரின் காலத்தைப் பற்றி ஆய்வு செய்து வரலாற்று துறையில் முனைவர் பட்டம் பெற்றார்.

1939ம் ஆண்டு இந்தியா திரும்பிய அடிகளார் ரோச் ஆண்டகையின் ஆணைக்கேற்ப நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள வட்டக்கன்குளம் என்னும் ஊரில் அமைந்துள்ள புனித தெசாள உயர்நிலைப் பள்ளியில் துணைத்தலைமை ஆசிரியராக 1946ம் ஆண்டு முதல் 1945 வரை பணியாற்றினார். அடிகளார் ஒரு தமிழ் பெயரைச் சூட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என்று ரோச் ஆண்டகை கருத்து தெரிவித்த போது அடிகளார் தம் தந்தையிடம் எழுதிக்கேட்டு தம் பெயரை “சேவியர் ஸ்தனிஸ்லாஸ் தனிநாயகம்” என்று மாற்றிக் கொண்டார்.

பின் அவர் 1945இல் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் முதுகலை மாணவராகச் சேர்ந்தார். தமிழ்ப் பேராசிரியர்களாகிய தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரனாரும் அ.சிதம்பரநாதனாரும் அடிகளாரைத் தங்கள் மாணவனாக மட்டும் கருதவில்லை நட்புணர்வும் கொண்டிருந்தனர். சிதம்பரநாதனார் பின்னாளில் சென்னைப் பல்கலைக்கழக, அகராதி ஆக்கக் குழுவின் தலைவராகப் பணியாற்றிய போது அடிகளாரையும் அக் குழுவின் உறுப்பினராகிச் சேர்த்துக் கொண்டார். “Tamil Culture” என்னும் ஆங்கில முத்திங்கள் இதழின் ஆசிரியர் குழுவிலும் உறுப்பினராகவும் பொறுப்பாளராகவுமிருந்து பணியாற்றினார். இந்து சமய இலக்கியங்களைப் பற்றி அடிகளார் தம் மாணவத் தோழர்களுடன் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் உரையாடுவதுண்டு “ஒன்றே உலகம்” என்றும் “யாதும் ஊரேயாவரும் கேளீர்” என்றும் செல்லுமிடமெல்லாம் எடுத்தேர்ந்தி வந்து

அடிகளார் இந்து சமய இலக்கியங்களைக் கற்றதிலும் போற்றியதிலும் வியப்பில்லை.

அடிகளார் தமிழ் இலக்கிய முதுகலைமான் பட்டத்தை 1949ஆம் ஆண்டில் பெற்றார். அப் பட்டத்துக்காகப் பேராசிரியர் அ.சிதம்பரநாதனாரை வழிகாட்டியாக கொண்டு “பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை” என்னும் பொருள் பற்றி ஆய்வு மேற்கொண்டார். 1948ம் ஆண்டில் தூத்துக்குடியில் “தமிழ் இலக்கியக்கழகம்” என்னும் அமைப்பினை இவர் நிறுவினார். முதுகலை மான் பட்ட ஆய்வேட்டையும், தேம்பாவணி ஆராய்ச்சி, திருக்காலூர்க் கோவில், (இரா.பி. சேதுப்பிள்ளை), இயேசுநாதர், (செல்வராக), திராவிடர் வரலாறு முதலிய பல நூல்களையும் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தின் வழியாக அடிகளார் வெளியிட்டார். பின்னர் 1952இல் இலங்கை திரும்பியவர் இலங்கை பல்கலைக்கழகத்தின் கல்வியியல் துறையில் விரிவுரையாளராகப் பணியில் சேர்ந்தார்.

இலங்கைக்கு வந்ததும் கொழும்பில் தமிழர் பண்பாட்டுக் கழகம் என்ற பெயரில் ஒரு கழகம் அமைத்து செயற்பட்டார். 1955ஆம் ஆண்டு தனிநாயகம் அடிகள் கொழும்பு நகர மண்டபத்தில் திரு.செ.நாகலிங்கம் அவர்களின் தலைமையில் இலங்கையில் “தமிழ்ப் பண்பாடு அன்றும் இன்றும், இனியும்” என்ற பொருளில் அருமையான சொற்பொழிவை ஆங்கிலத்தில் நிகழ்த்தினார். உலக வாழ்க்கையைத் துறந்த தனிநாயகம் அடிகள் தமிழைத் துறக்க முடியாதவராய்க் கலக்க மடைந்தார் அதாவது தனது பரந்த அறிவைப் பயன்படுத்தி சிங்களமும் தமிழும் அரசகரும மொழிகளாக இருப்பதால் சிங்களத்துக்கு எந்த பாதிப்பும் இல்லை என எடுத்துக்காட்டி “தமிழ் மொழி உரிமைகள்” என்ற தலைப்பில் ஆங்கில நூல் ஒன்றையும் வெளியிட்டார். 1956இல் ஜன்திங்கள் ஐந்தாம் நாள் தமிழ்த் தலைவர்களுடன் சேர்ந்து தனிச்சிங்கள சட்டமசோதாவுக்கு எதிராக சத்தியாக்கிரகத்தை மேற்கொண்டார்.

இலண்டனில் கலாநிதிப்பட்டம் பெறும்

பொருட்டு இங்கிலாந்து சென்ற அவர் Ancient European and Indian System of Education Compared என்ற தலைப்பில் ஆய்வை வெற்றி கரமாக மேற்கொண்டு முனைவர் பட்டம் பெற்றுக் கொண்டார் மீண்டும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்விப் பீடத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணி புரிந்தார்.

1961ம் ஆண்டு மலேசியப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்தியத்துறைப் பேராசிரியராக இருந்த பொழுது தனது புதிய பணியைச் செவ்வனே செய்தார். 1964ம் ஆண்டு புதுடில்லியில் 26 ஆவது கீழைத்தேயவியல் மாநாடு நடைபெற்றது. இதில் அடிகளாரும் கலந்து கொண்டார். 1966 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் மலேசியாவில் முதல் உலகத்தமிழ் மாநாட்டைக் கூட்டுவதற்குத் தகுந்த முயற்சிகள் எடுத்தார். இதற்கு பலரின் உதவியை நாடிச் சென்றார் 1965இல் இலங்கைக்கு வந்த அடிகளார் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற கிளை ஒன்றையும் அமைத்து இம் மாநாட்டின் நோக்கம் பற்றி ஓர் உரையும் ஆற்றினார் அடிகளார் மலேசிய மாநாட்டில் சிங்கள அறிஞர்களும் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விழைந்தார். இந்த மாநாட்டில் 22 நாடுகளைச் சேர்ந்த 132 பிரதிநிதிகளும் 40 பார்வையாளர்களும் கலந்து கொண்டனர் 150 ஆராய்ச்சி கட்டுரைகள் இந்த மாநாட்டில் படிக்கப்பட்டு ஆராயப் பட்டன.

திட்டமிட்டபடி இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் 1968 ஜனவரித் திங்களில் இரண்டாவது அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மாநாடும் கருத்தரங்குகளும் நடைபெற்றன. இதற்கு தமிழ்நாடு அரசு மிகப்பெரிய ஒத்தழைப்பு வழங்கியது. இம் மாநாட்டில் நிரந்தரமான தமிழாராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சிப் பணியகமாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது பெருமளவு திருப்தி அளிக்கவில்லை மூன்றாவது மாநாடு பிரெஞ்சு நாட்டின் தலைநகரான பரிசில் 1970 இல் நடந்தது.

இலங்கையில் 1972ஆம் ஆண்டு நடத்து

வதற்கென உத்தேசிக்கப்பட்டிருந்த அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு பற்றிய கருத்தரங்கு ஒன்றை யாழ்ப்பாணம் மண்டபத்தில் 1970இல் நிகழ்த்தினார். அதன் பின் மக்களின் ஆதரவுடன் பல்வேறுபட்ட இன்னல்கள் மத்தியிலும் 1974 தைத்திங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் பெருவிழாவாக இம் மாநாடு நடைபெற்றது.

இவ்வாறு தமிழ் ஆய்வு வளர்ச்சியிலே தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரின் பங்களிப்பு கணிசமான அளவு அமைந்துள்ளது. மறையியலிலே தனது ஆய்வினைத் தொடங்கிய அடிகளார் தமிழியலிலும் கல்வியியலிலும் ஆய்வுகள் பல மேற்கொண்டு உள்ளார். புத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே அறிவியல் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட துரித வளர்ச்சி காரணமாக ஒப்பியல் ஆய்வுமுறையின் அவசியம் உணரப்பட்டது. மேலைத்தேயத்தவர்கள் கீழை நாடுகளுக்கு வந்த காரணத்தினால் இங்குள்ள கலை, கலாசாரம் ஆகியவற்றை அறியவும் அவற்றை தத்தம் நாட்டுக்கலை, கலாச்சாரங்களுடன் ஒப்பிடவும் முயன்றனர். இதன் காரணமாக கீழைத்தேய மேலைத்தேய மொழி இலக்கிய கலை ஒப்பிடுகள் தொடர்ந்தன. இவ்வாய்ப்பை பயன்படுத்திய அடிகளார் தமிழ்நாட்டின் இயற்கை அழகு, தமிழரின் அழகுணர்வு, அவர்களுடைய மனிதாபிமான ஆளுமை இயல்புகள் பற்றி ஒப்பியல் ஆய்வுகள் மேற்கொண்டார்.

பண்டைத்தமிழ் இலக்கியங்களிலே மனிதாய்ப் பண்புகளிலே ஈடுபாடு கொண்ட அடிகளார் அவ்விலக்கியங்கள் சித்தரிக்கும் இயற்கையினை ஆளுமை இயல்புகளுடன் தொடர்புறுத்தியே நோக்கினார். சங்கப் பாடல்கள் என்றவுடன் போரையும் காத்தலையும் குறிப்பிடும் பாடல்களையே எண்ணுகின்ற வழக்கம் இருந்தது. அடிகளார் இப்போக்கிலிருந்து மாறுபட்டவராய் பழந்தமிழ் மக்களின் “ஒன்றே உலகம்” என்னும் பரந்த நோக்கு கண்ணோட்டம் அவர்களுடைய நிதி, கல்விக் கொள்கை ஆகியவற்றைப் பறைசாற்றும் பாடல்களிலே அதிக ஈடுபாடு காட்டினார். சங்க இலக்கியங்களிலே தலைவன் தன் தலைவியின் நலம் பாராட்டும் பொழுது அதனைத் தனக்கு

விருப்பமான ஊருடன் ஒப்பிட்டு கூறுவது வழக்கம். “பழந்தமிழ் கொன்ற புதுவலைப் பரதவர்” என்னும் பாடல் இதற்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்கப் பாடல்களிலே அவர் ஈடுபட்டது போலத் திருக்குறளிலும் அவர் மனம் ஆழமாகச் சென்றது. வள்ளுவனுடைய குறள் கூறும் நல்ல வழிகளையும் தனது கத்தோலிக்க சமயம் காட்டும் நல்ல வழிகளையும் ஒப்பிட்டு ஆராயக் கூடிய வாய்ப்பு அவருக்குக் கிட்டியது.

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் ஈடுபட்டது போல அடிகளார் நவீன தமிழ் இலக்கியத்திலும் ஈடுபட்டார். பாரதி, பாரதிதாசன் போன்றோருடைய கவிதைகளையும் மறைமலையடிகள், வி.கலியாணசுந்தர முதலியார் போன்றோருடைய வசன இலக்கியங்களையும் ஆராய்ந்து அதன் மூலம் நவீன இலக்கியத்திலும் தமது ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்டினார்.

அடிகளாரின் மொழி தொடர்பான சிந்தனைகள் இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று தமிழ் மக்களுடைய மொழியுரிமை பற்றியது, மற்றையது மொழி கற்பித்தல் பற்றியதாகும். தனிநாயகம் அடிகளாருடைய பெரும்பாலான ஆய்வு முயற்சிகள் தமிழர் வரலாறு, தமிழர் நாகரிக வளர்ச்சி பற்றியதாகும். பல ஆண்டுகளாக உலகின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குத் தமிழ்த்துது மேற்கொண்ட அடிகளார் தான் சென்ற இடங்களிலே வாழும் தமிழர்களுடைய வாழ்நிலை, பிரச்சினை பற்றியெல்லாம் தகவல் திரட்டுவதில் ஈடுபட்டார். அவர்களுக்கும் தமது ஆய்வில் முக்கிய இடம் கொடுக்கத்தவறவில்லை.

“தமிழ்த்துது” என்பது தான், அடிகளார் இயற்றிய முதல் தமிழ்நூல். இத்தமிழ்த்துது சங்க இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்பு, மலரும் மாலையும், காப்பிய கவிஞர் வீரமாமுனிவர், வேதநாயகம் பிள்ளை, செந்தமிழ் வளர்ச்சி என்னும் ஆறு கட்டுரைகளைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பாகும். இது 1952ல் வெளியிடப்பட்டது.

பலமுறை உலகச் சுற்றுப்பயணங்களை

மேற்கொண்ட அடிகளார் ஆங்காங்கு தாம் கண்ட வற்றையும் கேட்டவற்றையும் தமிழ் மனம் கமழும் இனிய கட்டுரைகளாக வரைந்தார். தாம் சென்ற நாடுகளிலுள்ள புதுமைகளோடு, சிறப்பாக தமிழும் தமிழரும் பற்றிய செய்திகள் அந்நாட்டில் உள்ளனவா என ஆராய்ந்து அவற்றை தவறாது தம் கட்டுரைகளில் குறிப்பிட்டார். 1963ம் ஆண்டு “ஒன்றே உலகம்” எனும் நூலை வெளியிட்டார்.

தமிழில் புலமை பெறுவதற்கு முன்னரே தனி நாயகம் அடிகளார் ஆங்கிலத்தில் புலமை நிரம்பப் பெற்றிருந்தார் தமிழில் எழுதத் தொடங்குவதற்கு முன்னரே அவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதத் தொடங்கி விட்டார். மாணவப் பருவத்திலேயே அவர் ஆங்கிலத்தில் கட்டுரைகள் எழுதியவராவார்.

இலண்டன் முனைவர் பட்டம் பெறுவதற்காக எழுதிய ஆய்வுக்கட்டுரையில் இதிகாசகாலம் தொடங்கி அசோக மன்னர் காலம் வரையில் வட இந்தியாவில் கல்வி வளர்ந்த வகையினையும் குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் தொடங்கி திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலைக் காலம் வரை தமிழ்க்கல்வி வளர்ந்த பாங்கினையும் விளக்கியுள்ளார். இவர் இந்நூலுக்காக ஆங்கில நூல்களை மட்டுமன்றி கிரேக்கம், இலத்தீன், இத்தாலியம், ஜெர்மன் மொழி நூல்களையும் பயன்படுத்தி எழுதியது குறிப்பிடத்தக்கது.

வத்திக்கான் நகரில் இருந்தபொழுதும் பின்பும் பிற நாடுகளுக்குச் சொல்லும் வாய்ப்பைப் பெற்ற தனிநாயகம் அடிகள் தமிழ் ஆய்வுகள் நடைபெற்ற பல நாடுகளில், ஆய்வுகள் தனிமனிதரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அவை தேடுவாரற்ற நிலையில் இருந்ததை உணர்ந்தார். “மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் சொல்வதில் ஓர் மகிமையும் இல்லை” என்ற பாரதியாரின் கூற்று நினைவுக்கு வந்தது. தூத்துக்குடியில் தான் இயக்கிய கிறிஸ்தவ தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் உதவியுடன் (Tamil Culture) தமிழர் பண்பாடு என்ற காலாண்டு ஆங்கில ஆய்வு ஏட்டைத் தொடங்கி வெளியிட்டார். இது 1952ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

தாய்லாந்தின் முடிகட்டு விழாக்களிலும், ஊஞ்சல் விழாக்களிலும், திருவெம்பாவை, திருப்பாவைப் பாடல்களையே திரித்துப் படிக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை தனிநாயகம் அடிகளார் “தமிழ் பண்பாடு” என்னும் கலாண்டு ஏட்டில் வெளியிட்டார். இந்த ஏட்டைத் தொடக்கி அவர் ஏற்படுத்திய சாதனைகள் தமிழியல் ஆய்வு வரலாற்றில் ஒரு மைல் கல்லாகும். ஆங்கிலத்தில் கட்டுரைகளை வெளியிட்டு உலகின் மூலை முடுக்கெல்லாம் இருந்த தமிழியல் ஆய்வு அறிஞர்கள் கருத்துப் பரிமாற ஒரு களம் அமைத்துக் கொடுத்தார். தாம் அவ்வப்போது வெளிநாடுகள் சென்ற போது அங்குள்ள நூலகங்களில் மறைந்திருந்த தமிழ் நூல்கள், தமிழியல் ஆய்வுக்குத் துணையான நூல்கள் யாவற்றையும் பட்டியல் எடுத்தார். அங்கிருந்த தமிழியல் ஆய்வாளர்களை சந்தித்து ஊக்கப்படுத்தினார். இதனால் இன்று பல பல கலைக்கழகங்களில் தமிழ் கற்பிக்கப்படுவதுடன் ஆய்வுகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

தமிழ் அன்னைக்குப் பேரிலக்கியங்களைப் புனைந்து அழகு செய்த பல புலவர்களும் இலக்கியங்களை எழுதினர். அவளுடைய கன்னித் தன்மைக்கு அழியாத பாதுகாப்பளித்த அறிஞர்களும் உரைநூல்களையும் சிறுகதைகளையும் நாவல்களையும் எழுதி தமிழ் அன்னையை வளப்படுத்தியோர் பலர், பலர் தமிழ்மொழி வரலாற்று ஆராய்ச்சியில் ஒப்பியல் ஆய்வில் ஈடுபடுபவர்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள் கடந்த ஆயிரம் ஆண்டுகளில் தமிழுக்காக அளவிடற்கரிய பணியாற்றியவர்களில் தனிநாயகம் அடிகளாரை விஞ்சிவோர் எவரும் இல்லை என பேராசிரியர் குலேந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

தனிநாயகம் அடிகளாருடைய தமிழ்ப் பற்றினையும் பணிகளையும் நோக்கும் போது அவருக்கிணையாக இன்னொருவரைக் கண்டு கொள்வது கேள்விக்குறியாகவே இருக்கிறது. தனிநாயகம் அடிகளார் சமயக்குரு, பேராசிரியர், ஆராய்ச்சியாளர், திட்டமிட்டு செயலாற்றும் செயல் வீரர், உயர்ந்த இடத்தை அளிக்கும் அன்பான நட்பாளன். இவற்றை விட, தான் இம்மண்ணில் பிறந்த

காரணத்தை அறிந்தவராய்

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாய்த் தமிழ் செய்யுமாறே” என்ற திருமூலரின் வாக்கில் தனது மனதைப் பறிகொடுத்துத் தனது இறுதி உயிர் மூச்சுவரை தமிழ் வளர்ச்சிக்காக வாழ்ந்தவர்.

தனிநாயக அடிகளாருடைய அறிவு தனித்துவமானது. அவர் தன்னுடைய பாடசாலை நாட்களில் தமிழைக் கற்கும் வாய்ப்பு பெரிதும் அற்றவராக இருந்தார் முன்பு கூறியதுபோல தூத்துக்குடியிலே ஆசிரியராக இருந்த போது தான் தமிழ்கற்க வேண்டும் என நினைத்தார் தமிழை தனிப்பட்ட ஆசிரியர் ஒருவரிடம் முறையாகக் கற்கத் தொடங்கினார். அதன் பின்பே தமிழ் மொழியின் தனித்துவமும் சிறப்பும் அடிகளாருக்கு புரிந்தது. அதனை அவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “சைவமும், வைணவமும், புத்தரும், சமணரும், கத்தோலிக்கரும், புரட்டஸ்தாந்தரும் ஒருங்கே இலக்கிய உரிமை பாராட்டக்கூடிய ஒரு மொழி உண்டென்றால் அம்மொழி தமிழ் மொழியேயாம். அதனால் பெரியபுராணம், கம்பரமாயாணம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, இரட்சணியயாத்திரிகம், சீராப்புராணம், சீவகசிந்தாமணி போன்ற காப்பியங்களும் பல்வேறு சமயங்களும் உரிய நூலகங்கள் வேறு எந்த மொழியின் இலக்கியத்துக்கும் இல்லை” என்று துணிந்து கூறலாம்.

இயல் தமிழில் இன்சுவையில் இலகுதமிழில் அழகாகச் சொற் பெருக்காற்றுவதில் இவர் வல்லவர். 1950களிலேயே அமெரிக்கா, யப்பான் முதலிய நாடுகளில் சொற்பெருக்காற்றினார் உலகிலுள்ள நாற்பதற்கும் மேற்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழின் சிறப்பியல்புகளையும் தமிழர் பண்பாட்டின் சால்புகளையும் எடுத்துரைத்தார். உலகில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் இந்திய ஆய்வுகள் என்றால் சமஸ்கிருத அறிவையே முன்பு குறித்தது. தமிழ் இடம்பெறவில்லை. அடிகளாரின் அயராத உழைப்பினால் உலகின் பல பல்கலைக்கழகங்களிலும் தமிழ்த்துறையையும், திராவிட இயல் கல்வியும் இடம்பெற்று

உள்ளன. தமிழியல்துறையை அனைத்துலக அறிவுத் துறையாக்கிய பெருமை அடிகளாருக்கே உரியது. தமிழர் பண்பாட்டின் கோட்பாடுகள் எனுந் தலைப்பில் அடிகளார் நிகழ்த்திய தந்தை செல்வா நினைவுப் பேருரையும் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

அடிகளார் பன்முகப்பட்ட ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளார் தமிழருடன் தொடர்புடைய பல்வேறு துறைகளையும் தமிழியல் என்ற ஒரு துறையின் கீழ் கொண்டு வரும் முயற்சி இவர் போன்றோரின் ஆய்வுகளிலேயே ஏற்பட்டதெனலாம். அடிகளாருடைய ஆய்வுகள் எல்லாம் பின்வரும் நோக்கங்கள் கொண்டமேந்தன.

1. தமிழ் தொடர்பான பல்வேறு விடயங்களையும் பிறர் அறியவைத்தமை
2. தமிழர் வரலாறும் கலாசாரமும் முறையான ஆய்வுக்குள்ளாதல்
3. பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களின் மேன்மையினைத் தமிழரும், தமிழ் அறியாதாரும் அறிய வைத்தமை
4. பிற நாட்டில் வாழும் தமிழர்களுக்குத் தமிழ்க் கல்வி கிடைத்தல், பிறநாட்டு நூலகங்களிலுள்ள தமிழ் நூல்களைப் பேணுதல் போன்ற வற்றில் ஈடுபாடு

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்” என்பது பாரதியின் பாடல். பாரதியின் இப்பாடல் வரிகளை அனுபவ ரீதியாக உணர்ந்து, வாழ்ந்து, மற்றவர்களுக்கும் தாம் அறிந்த பல மொழிகளாலும் உரைகள் நிகழ்த்திய பெருமை தேடித் தந்த பெரியார் தனிநாயகம் அடிகளாரேயாவார்.

செந்தமிழின் சீரிய சிறப்புக்களைத் திக் கெட்டும் பரப்புதற்காகத் தமிழ்த்தூது சென்று அவை ஓங்கும் அகிலமெல்லாம் அதிரப்பேசி மணம் வீசிய மந்தமாருதம் 1930ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் முதலாம் திகதி மாரடைப்பால் ஓய்ந்தது. ஆனால் தமிழ் தொடர்பான பல்வேறு விடயங்களையும் பிறர் அறிய வைத்தமை தமிழர் வரலாற்றையும் கலாச்சாரத்தையும் முறையான ஆய்வுக் குள்ளாக்கியமை பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களின் மேன்மையைத் தமிழரும் தமிழ் அறியாதாரும் அறியவைத்தமை, பிறநாட்டு நூலகங்களிலுள்ள தமிழ் நூல்களைப் பேணு வதில் உள்ள ஈடுபாடு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நிகழ்த்தல் ஆகிய பணிகளின் மேன்மையால் இம் மந்தமாருதம் எம் மனங்களில் இன்னமும் வீசிக் கொண்டேயுள்ளது.

எனவே தமிழ் மேல் கொண்ட அணையாத் தாகம் இவரை சிறந்த தமிழ் அறிஞர் என்ற நிலைக்கு உயர்த்தியது. எந்த வேளையிலும் இவர் தனக்கும் கடவுளின் இரத்தத்தாலும், அருளாலும் கிடைத்த தமிழ் அறிவுக்காக நன்றி கூறினார். தமிழ்மொழி அதன் சிறப்பு உலகெங்கும் பரப்பு வதற்கு எவ்வாறான சேவைகள் புரிய வேண்டுமோ அவற்றை எல்லாம் மிகவும் உட்சாகமாக, தியாக மனப்பான்மையுடன் செய்தார். எனவே இவர் தமிழுக்கு இறைவன் வழங்கிய பெருங்கொடையாகும். எனவே “தமிழ் வளர்த்து மறைவளர்ப்போம்” என்பதற்கு ஏற்ப தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளார் ஆற்றிய தொண்டையும் அவர் கொண்ட தமிழ் பற்றையும் எமதாக்கி அதனை வளர்த்து வரும் புதிய தலைமுறையினருக்கும் கொடுக்க வேண்டியது எமது கடமையாகும்.

நாம் இழக்கும் துன்பங்களை நமக்கு இழக்கப்படும் துன்பங்களும் ஒரே தராசில் நிறுத்தப்படுவதில்லை

தனிநாயகம் அடிகளார் வாழ்வில் முக்கிய நிகழ்வுகள்

- 1913, ஆகஸ்ட் 2 அன்று கரம்பனில் அடிகளார் பிறந்தார். தந்தையார் கென்றி தானிஸ்லாஸ் கணபதிப்பிள்ளை. தாயார் செசில் இரசம்மா பஸ்தியாம்பிள்ளை
- 1918 அளவில் உள்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரியில் ஆரம்பக்கல்வி
- 1923-1930 யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரிகையார் கல்லூரியில் கல்வி.
- 1930-34 கொழும்பு புனித பெர்னாட் செமினரியில் கல்வி.
- 1934-38 உரோம் உர்பன் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி.
- 1938 கத்தோலிக்க சமய குருவாக அடிகளார் திருநிலைப்படுத்தப்படுதல்
- 1939 கேரளத்தில் மறைப்பணி
- 1940-45 துணைத் தலைமையாசிரியர், புனித தெரசான் உயர்நிலைப்பள்ளி, வடக்கன்குளம் (தமிழ்நாடு)
- 1948 தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தை நிறுவுதல்
- 1949-50 உலகத் தமிழ்த்தூதுப் பயணம்
- 1952 இலங்கையில் தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சங்கத்தை நிறுவுதல்.
தமிழ்ப் பண்பாடு (Tamil Culture) இதழைத் தொடங்குதல்
- 1952-61 இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வித்துறையில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றுகல்
- 1961 அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு, கனடா, செர்மனி, இத்தாலி, ஸ்காண்டிநேவியா, ரஷ்யா ஆகிய நாடுகளில் மூத்தோர் கல்வி பற்றிய ஆய்வுப் பயணம்
- 1961 சென்னை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகங்களில் சொர்ணம்மாள் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகள்.
- 1961-69 மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்தியத் துறைத் தலைவர், பேராசிரியர்
- 1964 ஜேர்மனி நாட்டில் விரிவுரைகள் ஆற்றுவதற்காக மேற்கொண்ட பயணம். உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தை நிறுவுதல் : அம்மன்றத்தின் பொதுச் செயலாளர்.
- 1965 அக்டோபர் - டிசம்பர், மலாயாப் பல்கலைக் கழகத்தின் கலைப்புலத்தின் தற்காலிக தலைவர்
- 1966 மலாயாப் பல்கலைக் கழகப் பணியினின்று ஓய்வு பெறுதல்.
- 1970 பாரீஸ் நகரில் பிரான்சுக் கல்லூரியில் இணைப் பேராசிரியர்
- 1971 நேப்பிள்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் (எளைவைவெடீசமுகநளளமுச)
(இன்னும் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலத்தின் உறுப்பினராக 1961 வரையிலும், சென்னை மாநில அரசின் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழக உறுப்பினராக 1963 வரையிலும், சென்னைப் பல்கலைக்கழக ஆங்கில - தமிழ் அகராதிக்குழுவினின் உறுப்பினராக 1963-வரையிலும் சென்னை அரசின் குழுந்தைகள் - மூத்தோர் பாடநூல் குழுவினின் தலைவராக 1964 வரையிலும் அடிகளார் பணியாற்றினார். மேலும் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக பணிபுரிந்த போது 1961-63 இஸ்லாமியக் கல்விக் குழுவினின் உறுப்பினர்,

- 1961-64 மலாயாப் பல்கலைக்கழகக் கல்வித்துறைப் பாடக் குழுவில் கலைப்புல உறுப்பினர், கல்வித்துறையின் கலைக்குழு உறுப்பினர் 1961-66 பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் பெருமன்ற உறுப்பினர், 1961-66 இலக்கிய ஆணைக்குழு உறுப்பினர், 1961-66 பல்கலைக்கழக மாணவர் நல ஆணையத்தில் உறுப்பினர், 1961-69 மலாயா நாட்டு உயர்நிலை, கேம்பிரிட்ஜ் மேனிலை வகுப்புக்களின் தமிழ்த் தேர்வாளர், 1963-64 உளவியல், மானிடவியல், சமூகவியல், மெய்யியல், அரசியல், ஆட்சியியல், மொழியியல் துறைகளில் பாடத் திட்டக் குழு உறுப்பினர் என மேலும் பல பொறுப்புக்களை அடிகளார் ஏற்றுச் சிறப்பாகப் பணிபுரிந்தார். 1952-1966 ஆண்டுகளில் Tamil Culture இதழின் முதன்மை ஆசிரியராகவும் 1960-70 ஆண்டுகளில் (Journal of Tamil Studies) இதழின் முதன்மை ஆசிரியராகவும் அடிகளார் அளப்பரிய தொண்டு புரிந்தார்)
- 1979 யாழ்ப்பாணம் பண்டத்தரிப்பிலுள்ள தியான மண்டபத்தில் அடிகளார் வாழ்தல்
- 1980 ஏப்ரல் 27, 28 தந்தை செல்வநாயகம் நினைவுச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தல்.
- 1980 செப்டெம்பர் 1ஆம் திகதி காலமானார்.

அடிகளாரின் நூல்கள்

1. தமிழ்த்தூது, தமிழ் இலக்கியக் கழகம் (1952)
2. ஒன்றே உலகம், பாரி நிலையம், சென்னை (1966)
3. திருவள்ளூர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் (1967)
4. The Carthaginian Clergy, Tamil Literature Society, Tuticorin (1950)
5. Nature in Ancient Tamil Poetry : Concept and Interpretation, Tamil Literature Society, Tuticorin (1953)
6. Education Thought in Ancient Tamil Literature, University of London (1957)
7. Landscape and Poetry : A study of Nature in Classical Tamil Poetry, Asia Publishing House, Bombay (1966)
8. A Reference Guide to Tamil Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur (1966)
9. Tamil Culture and Civilization : Readings - The Classical Period, Asia Publishing House, London (1970)
10. Research in Tamil Studies : Retrospect and Prospect, Thanthai Chelva Memorial Trust, Jaffna (1980)

மந்தமாருதத்தாள் (தூய)

அ. அன்ரன்ராஜ்
2010 கலைப்பிரிவு

பனித்தூறல்கள்!
மழைச் சாரல்கள்!
புயல்கள் நிசாக்கள்
சுனாமிகள்
இரத்த பூமிகள்
கடந்து தொடர்ந்த
நீண்டதோர்
பயணப்பாதை ....

ஓ ....

அந்தக் கன்னித்தாயின்
ஒவ்வொரு மெல்அசைவிலும்
ஓராயிரம் இலட்சியக் கனவுகள் ....

அவள் முகம் பார்த்து குறி சொல்கிறேன்
அரசியல் அவதானம்
ஆன்மீக தாகம்
அறிவியல் தேடல்
அளவையியல் கணிப்பு
அரங்கில் நாடகம்
பொருளியல் நிறைவு

மொத்தத்தில்
அசையும் கலையுலகாய்
சத்தியம் ...

அவள் நிறைமாதக் கர்ப்பிணி மட்டுமல்ல
நிறைவான கர்ப்பினியும் கூட
வலி சுமந்த நாட்களின்

பாலைவனப் பதிவுகளாக
திரைமறைவில் நடந்தேறிய
நாடகங்களை
பக்குவமாய் மறைத்து விட்டாள்

பிரசவத்தின் வலி மறந்து
முழு நிலவாய் முதற் குழந்தை
பெருமூச்சோடு நிமிர்வில்லை
பெருமையோடு நிமிர்கிறாள்
கன்னக் குழிகள் வழியே
ஆனந்தக் கண்ணீர்
சொரிகிறது - நன்றியின்
நினைவுகளைச் சுமந்து கொண்டே

இதழ் கதவுகள்
மெல்லத் திறந்து
இதயப் பூங்காவில்
இனிதே நுழைகிறாய்
இன்பம் சுமந்து வரும்மந்த மாருதத்தாள்
(தூய)

ஆண்மையும் ஆளுமையும்

கலாநிதி மனோம்மாணி
சண்முகதாஸ்

எமது மொழிப்பயன்பாட்டில் பல சொற்கள் வாழ்வியலின் தெளிவான விளக்கத்திற்கு உறுதுணையாக உள்ளன. இலக்கியங்கள் அச்சொற்களின் பயன்பாட்டை ஆவணப்படுத்தியுள்ளன. செம்மொழி எனத்தமிழ்மொழி சிறப்பித்துப் பேசப்படுவதற்கும் இதுவே காரணமாகும். பழைமையும் தொடர்ச்சியான இலக்கிய வரலாறும் உடைய தமிழ்மொழியில் உள்ள சொற்களின் சிறப்பை மீள்நோக்கி இன்றைய தலைமுறையினருக்கு அவற்றை அறிமுகம் செய்ய வேண்டிய பாரியபணி ஒன்று உள்ளது. அந்த வகையில் இவ்வெழுத்துரு அமைகின்றது.

ஆண்மை, ஆளுமை என்னும் இருசொற்களும் “ஆள்” என்னும் வினையினடியாகப் பிறந்தவை. சொற்பயன்பாட்டில் பண்புப் பெயர் களாக அமைந்துள்ளன. இச்சொற்களின் இலக்கியப் பயன்பாடு மனித வாழ்வியலில் இணைந்தவற்றை நோக்கப்பல சான்றுகளுள்ளன. சங்க இலக்கியங்களும் திருக்குறளும் இச்சொற்கள் பற்றிப் பல பதிவுகளைச் செய்துள்ளன. அவற்றுள் குறிப்பாக அகநானூறு, குறுந்தொகை, புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, திருக்குறள் என்பவற்றில் இச்சொற்களின் பயன்பாடு ஓர் உண்மையை உணர்த்தி நிற்கிறது. ‘ஆண்மை’ என்ற சொற்பயன்பாட்டே இலக்கியங்களில் காணப்படுகிறது. ஆளுமை என்ற சொல் பிற்காலப்பயன்பாடாகவே உள்ளது. இருசொற்களின் வழங்கு பொருளிலும் ஒரு கூர்மையான வேறுபாடு காணப்படுகிறது. ‘ஆண்மை’ என்ற சொல் ஆணுக்குரிய இயல்

பாகவே கூறப்பட்டுள்ளது. ‘ஆளுமை’ என்பது தலைமைத்துவம் என்னும் பொருளில் ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் உரிய இயல்பாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

துணிவு, வலிமை, முயற்சி, ஒழுக்கம், வெற்றி, ஆளுந்தன்மை என்னும் பண்புகள் ஆண்மை என்ற சொல்லால் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பண்புகள் யாவும் ஆணிடமே மிகவோங்கி இருந்ததாக இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அகநானூறு குறிப்பிடும் ‘உள்ளத்து ஆண்மை’ (339-7) உள்ளத்தில் உள்ள உறுதியைக் குறித்து நிற்கிறது. ‘உதவும் ஆண்மை’ (231-2) என்னும் தொடர் கொடையின் குணப்பண்பை உணர்த்தி நிற்கிறது. குறுந்தொகையில் வரும் ‘இரு பேராண்மை’ (43-3) என்னும் தொடர் இரண்டு ஆண்களின் குணவியல்பாகப் பொருள் தந்து நிற்கிறது என்பொருள் கொள்வாரும் உளர். ஆனால் பாடலடிகளை நுணுகிநோக்கும் போது ஆண்மை என்ற சொல் ‘ஆளுந்தன்மை’ எனப்பொருள் சுட்டுவது மிகத்தெளிவாக உள்ளது.

“செல்வார் அல்லர் என்று யான் இகழ்ந்தனளே
ஒல்வார் அல்லர் என்று அவர் இகழ்ந்தனளே
ஆமிடை இரு பேராண்மை செய்த பூசல்
நல்வராக் கதுவி ஆங்கு என்
அல்லல் நெஞ்சம் அலமலக்குறையே”

இதன் பொருள் வருமாறு அமையும்

“தலைவர் நம்மைய் பிரிந்து யோகார் என்னும்
துணிவாலே யான் செலவு அழுங்கு வித்தலில்
சோர்ந்திருந்தேன். பிரிவை உணர்த்தினால்

இவள் உடம்படுவாளல்லள் என்று கருதி அவர் பிரிவுணர்ந்தலில் சோர்ந்திருந்தார். அவ்வழி இருவரிடத்தும் உன்டாகிய ஆண்மைகள் காரணமாக நிகழ்ந்த வரிய துன்பத்தால் நல்ல பாய்பு கடித்தாற் போன்று என் நெஞ்சம் வருந்திச் சுழலா நிற்கும்.”

இரண்டு ஆளுந்தன்மைகளையே 'இருபேர் என்ற சொல் பாடலில் குறித்து நிற்கிறது. செல்வார் அல்லர் என்னும் துணியை ஆளும் தன்மையையும் அன்புடையானைப் பிரியும் வன்கண்மையை ஆளுந்தன்மையையும் வேறுபட்ட ஆண்மைகளாகப் பாடல் காட்டுகிறது. 'பூசல்' என்பதைப் 'போர்' எனப்பொருள் கொள்வாரும் உளர். ஓளவையார் என்னும் பெண்பாற்புலவரால் இப்பாடல் பாடப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆளுந்தன்மை என்ற பொருள் பின்னர் 'ஆளுமை' எனப்பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

குறந்தொகை 341ஆம் பாடலிலிலும் இப்பொருள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 'பெரியோர் நெஞ்சத்துக் கண்ணிய ஆண்மை கடவது அன்றென்' என வரும்பொருளில் பெரியோர் தமது நெஞ்சத்தின் கண்ணே கருதியவற்றை வழுவாது ஆளுந்தன்மையுடையவரென்பொருள் அமைந்துள்ளது. இப்பாடல் மிளை கிழார் நல்வேந்தனார் என்னும் ஆண்பாற்புலவரால் பாடப்பட்டது. அகநானூற்றிலும் இப்பொருளே குறிப்பிடப்பட்டதால் ஆண்மையும் ஆளுமையும் ஒரே பொருளில் பயன்பட்டதை உணரமுடிகிறது. புறநானூற்றிலும் பதிற்றுப்பத்திலும் வரும் ஆண்மை பற்றிய குறிப்பு ஆணுக்கு மட்டுமே உரிய குண இயல்பாகச் சூட்டப்பட்டுள்ளது. சிலசான்றுகளைக் கீழே காட்டலாம்.

புறநானூறு பாடல்:

- 55:15 ஞாயிற்றன்ன வெந்திறல் ஆண்மை'
- 75:4' கூறில் ஆண்மை'
- 154:10' எறிபடைக்க ஓடா ஆண்மை'
- 242:4' ஆண்மை தோன்ற ஆடவர்க்கடந்த வல் வேல் சாத்தன்'
- 373:35 'பகைவர் புகழ் ஆண்மை'
- 270:14 'வாள்கைக்கீடந்த ஆண்மை'

இதே போன்ற பதிற்றுப்பத்து என்னும் நூலிலும் சில சான்றுகளைக் காட்டலாம்

பதிற்றுப்பத்து பாடல்:

- 14:6 துணியை ஆண்மை
- 38:15 "பகுத்துணர் தொகத்த ஆண்மை"
- 48:9 "வணங்கா ஆண்மை"
- 55:19 "செருப்புக் ஆண்மை"

எனவே புறப்பாடல்களில் "ஆண்மை" என்பது ஆணுக்கே உரியகுண இயல்பாகப் பேசப்படுவதைக் காணலாம்.

சங்க இலக்கியங்களுக்குப் பின் தோன்றிய அறநூலாகிய திருக்குறளில் ஆண்மை என்னும் சொல் பல இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. குறள் 148 சிறப்பாக இப்பயன்பாட்டை எடுத்து விளக்கியுள்ளது.

"பிறர் மனை நோக்காத யோன்மை சான்றோர்க்கு அறன் ஒன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு" (148)

"பிறர் மனையானை நோக்காத பெரிய ஆண் தமைமை சால்வுடையவருக்கு அறமுமாம் நிரம்பிய ஒழுக்கமுமாம்.

இக் குறளில் ஆண்மையின் பெரிய தகைமைப்பாடு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பரத்தமை ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்ட ஆண்கள் ஆண்மையின் பெரியதகைமையை இழந்து விடுவதை இக்குறள் சுட்டிக்காட்டுகிறது. "பிறன் இல் விழையாமை" எனத் தனியாக ஓர் அதிகாரம் திருக்குறளில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆண் உடல் வலியால் மட்டும் ஆண்மையுடையவனாக மாட்டான். சிறந்த உளவலியும் படைத்தவனாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதே வள்ளுவரது கருத்தாகும்

குறளில் ஆண்மை என்னும் சொல் ஆணுடைய குணஇயல்பாகவே பல இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சில எடுத்துக் காட்டுகளைக் கீழே தரலாம்.

குறள்

- 287:1 "களவு எனும் சார் அறிவு ஆண்மை"
- 331:2 "புல்லறிவு ஆண்மை"

- 480:1 “உளவரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை”
 609: “குடி ஆண்மை, மடி ஆண்மை”
 663:1 “கடைக் கொட்கச் செய்யத்தக்கது ஆண்மை”
 907:1 “பெண்ஏவல் செய்து ஒழுகும் ஆண்மை”
 1133:1 “நானொடு நல்லாண்மை பண்டு உடையேன்”

மேற்காட்டிய சான்றுகளை நோக்கும் போது ஆண்மையின் பல்வேறுபட்ட குணஇயல்புகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை உணர முடிகிறது. ஆண்மைக்கும் போராண்மைக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு குறளால் விளக்கப்பட்டுள்ளது. போர்க்களத்திற்குச் சென்று வீரத்தோடு போர் செய்பவன் எதிரிகளை வென்று வாகை சூடிய வீரனாக ஆண்மையுடையவனாகப் போற்றப்படுகிறான். ஆனால் இந்த ஆண்மையை விடச் சிறந்ததொரு ஆண்மையாகப் பேராண்மையை வள்ளுவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பிறனுடைய மனைவியை விரும்பிப் பார்க்காதவன் பேராண்மையுடையவனாகக் கருதப்பட்டான். போர்க்களத்திலே உடல் வீரமட்டும் வெளிப்படும். தன்னுடைய மனத்தை வெல்வதே பிறர்மனை நோக்காத பேராண்மையுடையவனாவான். இவனே ஒழுக்கத்தைப் பேணுபவன். ஏனைய ஆண்மைக்குரிய குணஇயல்புகளான ஒப்புரவு, குடிசெயல்வகை, மடியின்மை, களவின்மை போன்றவற்றைவிட பிறர்மனை நோக்காத மனஉறுதியே உயர்ந்தது. அதனால் அது சிறப்பாகப் ‘பேராண்மை எனப்பட்டது.

‘பெண்வழிச்சேறல்’ என்னும் அதிகாரத்தில் ஆண்மையின் இழிநிலையை எடுத்து விளக்கியுள்ளார்.

“பெண் ஏவல் செய்து ஒழுகும் ஆண்மையின் நான் உடம்பெண்ணை பெருமை உடைத்து.”

மனைவியின் ஏவற்படி வாழ்பவன் இழிதகைமையடைகின்றான். அவனுடைய ஆண்மை சிறப்பற்றது.

‘நல்லாண்மை’ என்னும் குணவியல்பையும் வள்ளுவர் சுறிச்சென்றுள்ளார். காமம் ஆண்மையை வலுவழிக்கச் செய்யும் அதிலும் பொருந்தாக் காமம் கொண்ட ஆண்மை மடலேறும். இத்தகைய செயலில் ஈடுபடாத மனபலம் படைத்தவனே ஆண்மை மிக்கவனாவான்.

ஆளுமை என்பது எந்தவொரு விடயத்தையும் சிறப்பாகச் செய்து முடிக்கும் ஆற்றலாகும். ஆனால் ஆள்தல் என்பது நாட்டை நிர்வகித்தல் என்னும் பொருளில் ஆணுக்குரிய சிறப்புக் குணமாகவே முன்னர்கருதப்பட்டது. திருக்குறள் இல்லாள், மனையாள் என்னும் சொற்களை வீட்டை நிர்வகித்தல் என்னும் பொருளில் பயன்படுத்தியுள்ளது. இச்சொற்களைச் சங்க இலக்கியத்திலும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இச்சொற்களுக்கு எதிர்ப்பாற் சொற்களும் வழக்கில் இல்லையென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தொகுத்து நோக்குமிடத்து ஆண்மை, ஆளுமை என்னும் சொற்கள் தொடக்கத்தில் ஒரு பொருளில் வழங்கப்பட்டதை அறியமுடிகிறது. பின்னர் ஆண்மையென்ற சொல் ஆணமைட்டும் குறிக்கும் சொல்லாக வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளது. அதற்கு எதிர்பாற் சொல்லாகப் ‘பெண்மை’ என்ற சொல் குறிப்பிடப்படுகிறது. முறையே அவை ஆண் தன்மையையும் பெண் தன்மையையும் குறித்து நிற்கின்றன. இத்தகைய சொற்பொருள் மாற்றங்கள் நுணுகி ஆராயப்பட வேண்டும். அப்போது தான் தமிழ்மொழியின் சீரிளமைத்திறனையும் ஆற்றலையும் வளத்தையும் எல்லோரும் அறியமுடியும்.

வாறுமை என்பது ஒரு கசப்பான காய் ஆனால் அது களிந்தால் மிக இனிமையான ஓர் பழமாகும்.

ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் செ.கணேசலிங்கன்

கலாநிதி செ. யோகராசா
சிறுக்குப் பல்கலைக்கழகம்

ஈழத்தின் மூத்த தலைமுறைப் படைப்பாளிகளுள் ஒருவரான செ. கணேசலிங்கன் ஏறத்தாழ கடந்த அறுபது வருடங்களாக ஈழத்தின் இலக்கிய உலகில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பவர். நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை, சிறுவர் இலக்கியம், மொழி பெயர்ப்பு, இதழியல், நூல்வெளியீடு எனப் பல துறைகளிலும் ஈடுபட்டிருப்பவர்.

மேற்குறிப்பிட்ட துறைகளுள் ஈழத்து நாவல் வளர்ச்சியிலேயே செ. கணேசலிங்கனின் பங்களிப்பு முதன்மையிடம் பெறுகின்றதென்பது மிகையன்று ஈழத்திலே முதற் தமிழ் நாவல் 1885இல் தோற்றம் பெற்றாலுங்கூட ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் 1950களின் பின்பே பிறப்பெடுக்கின்றது. இவ்விதத்தில் அண்மைக்காலம் வரையும் ஈழத்து ஆய்வாளர்கள் இளங்கீரனையே ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் முன்னோடியாகக் கருதி வந்துள்ளனர். “ஈழத்து”த் தமிழ் பேசும் மக்களது வாழ்க்கை சமூகப் பிரச்சினைகள் முதன்முதலாக இவரது “நீதியே நீ கேள்” நாவலிலேதான் வெளிப்படுவதாகக் கருதினர். எனினும் இன்று மதிப்பீடு செய்கின்றபோது “ஈழத்து”த் தமிழ் நாவல் முன்னோடி என்ற இடம் செ. கணேசலிங்கத்துக்கே கிடைக்கின்றது. அதே வேளையில், இளங்கீரனுக்கு முன்பே பிரதேச மனங்கமழும் ஈழத்துக் கிராமிய வாழ்வு “விதியின் கை (கனக செந்தில் நாதன்) நாவலில் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. இது பற்றிய இளங்கீரனே பாராட்டி எழுதியுள்ளார். ஈழத்துத் தமிழ் மக்களது அரசியல் அபிலாசைகள் ஒரு தனிவீடு (மு. தளையசிங்கம்) நாவலில் ஓரளவு

வெளிப்பட்டுள்ளது. (ஒரு தனிநாடு என்ப தன் குறியீடே “ஒருதனிவீடு”) எனினும், இந் நாவலின்ன திருத்தி எழுதப்பட வேண்டிய தன்மை காரணமாகவும் காலதாமதமாகி பிரசுரமானமை யாலும் இடது சாரி அரசியல்வாதிகளால் விமர்சனத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டதாலும் கவனத்திற்கொள்ளாளாகாது போக, “நீதியே நீ கேள்” கவனத்தை ஈர்த்திருந்தது. எனினும் “நீதியே நீ கேள்” நாவலின் பிரசார முனைப்பும், பேச்சு மொழிப் பயன்பாட்டுக் குறைபாடுகளும், செயற்கைப்பாங்கும் காரணமாக ஒப்பீட்டு நிலையில் செ. கணேசலிங்கனின் நீண்ட பயணம் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் என்ற விதத்தில் இம் மூன்று நாவல்களையும் விட முதன்மையிடம் பெறுகின்றது. ஆக, யதார்த்தமான வாழ்க்கைச் சித்திரிப்பு, பாத்திர வார்ப்பு, ஆக யதார்த்தமான வாழ்க்கைச் சித்திரிப்பு, பாத்திர வார்ப்பு, உயிர்த்துடிப்பான உரையாடல் என்ற விதங்களில் முதல் ஈழத்துத் தமிழ் நாவலைத் தந்த பெருமைக்குரியவர் செ. கணேசலிங்கனாகின்றார்.

ஈழத்து நாவல் துறையில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு, ஏறத்தாழ நாற்பது நாவல்களைத் தந்துள்ள செ. கணேசலிங்கன் தமிழ் நாவல் வரலாற்றிலேயே முதன் முதலாகத் தலித் மக்களது வாழ்க்கையை உணர்வு பூர்வமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். என்று குறிப்பிடுவதில் தவறில்லை.

ஈழத்து நிலவுடைமைச் சமூகத்தின் வீழ்ச்சியை சடங்கு நாவலில் உணர்வு பூர்வமாகச் சித்திரித்துள்ளார்.

மத்தியதர முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினரின் வாழ்க்கையை முதன் முதலாக ஆழமான விமர்சனத்திற்குட்படுத்தியும் (செவ்வானம், தரையும் தாரகையும்) நாவல்களைப் படைத்துள்ளார். தமிழ்த்தேசியப் பிரச்சினை மார்க்சிய நோக்கில் விமர்சனத்திற்குள்ளாவதும் (பொய்மையின் நிழலிலே, அயலவர்கள்), ஐரோப்பிய, கனடா வாழ் தமிழரது புலப்பெயர்வு வாழ்க்கை விமர்சிக்கப்படுவதும் (கோடையும் பனியும், இருட்டறையில் உலகம் முதலியன) செ. கணேசலிங்கனின் நாவல்களிலேயே முதன் முதலாக இடம்பெறுகின்றன.

தமிழ்ச்சூழலில், சிறுவர் உழைப்பு (அட்டைப் பூக்கள்) கலை, இலக்கியம், சினிமா, உலகம் (கவர்ச்சிக் கலையின் மறுபக்கம், கடவுளும் மனிதனும்), உலகமயமாக்கல் (போட்டிச்சந்தையில்) தமிழகத்தவரின் புலப்பெயர்வு (குடும்பச்சிறையில்) முதலியன. செ. கணேசலிங்கனது நாவல்களில் விமர்சனத்திற்குள்ளாவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழதமிழகச்சூழலைக் களமாகக்கொண்டு பெண் நிலைவாத நோக்கில் பல நாவல்களை முதன் முதலாக எழுதி வருபவரும் செ. கணேசலிங்கனே உதாரணங்களாக, சூரியன் கிழக்கில் உதிப்பதில்லை, நீ ஒரு பெண், முதலானவற்றைச் நினைவு கூரலாம். அனைத்தையும் விட சமகால வரலாறு என்பது பிரக்கை புர்வமாக தமிழ் நாவலின் பொருளாக மாறுவது செ. கணேசலிங்கனின் நாவலாடாகவே என்பது கவனத்திற்குரியது. இவ்வாறே, ஒட்டுமொத்தமாக தமிழ்நாவல் வரலாற்றில் பல்வேறு விடயங்களையும் மார்க்சிய நோக்குத் தெளிவுடன் அணுகி அதிக நாவல்கள் எழுதியவர் எழுதிவருபவர் செ. கணேசலிங்கனே என்பது மிகையன்று.

எனினும், இவரது ஆரம்பகால நாவல்களான நீண்ட பயணம், சடங்கு, செவ்வானம் முதலானவற்றைத் தவிர ஏனைய பல நாவல்களும் பிரசாரப் பாங்கு மிக்கனவாகக் கருதப்பட்டாலுங்கூட, பாத்திரவார்ப்பு உரையாடல், பேச்சுமொழிப் பயன்பாடு என்பவற்றில் ஓரளவு சிறந்து விளங்குகின்றன. என்பது கண்கூடு.

செ. கணேசலிங்கன் நாவல்களிலே பெற்ற வெற்றியைச் சிறுகதை உலகில் பெற்றுள்ளாரா என்பது கேள்வியே ஆயினும், ஆரம்பகாலச் சிறுகதைகள் பலவும் விளிம்புநிலை மக்களது வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்துகின்றன. என்ற விதத்தில் கவனிப்பிற்குரியன என்பதுண்மை.

கட்டுரை, நூல்கள் பலவற்றை எழுதியிருப்பவர் என்ற விதத்திலும் செ. கணேசலிங்கன் முக்கியமானவர். கலை, இலக்கியம் பற்றிய மார்க்சிய நோக்கிலான கட்டுரைகள், பெண்நிலை வாத நோக்கிலான கட்டுரைகள், மார்க்சிய நோக்கில் பழந்தமிழ் நூல்களையும் (திருக்குறள்) சமய நூல்களையும் (பகவத்கீரை) அணுகும் கட்டுரைகள் என்ற விதத்தில் பல நூல்கள் கணேசலிங்கனால் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் அசாதாரண எளிமை, உத்தி (கடிதம்) காரணமாக, ஆய்வாளரது கவனிப்பைப் போதியளவு ஈர்க்காவிடினும் இளந்தலைமுறை வாசகர்கள் மத்தியில் வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளன எனலாம்.

குமரன் சஞ்சிகை (1971-1990) வெளியீடு காரணமாக ஈழத்து இதழியல் வளர்ச்சிகடத்திலும் செ. கணேசலிங்கனுக்கு ஓரிடமுள்ளது. ஈழத்தில், மார்க்சிய நோக்கிலான முற்போக்குச் சஞ்சிகைகள் பாரதி (1946) தொடக்கம் பல வெளி வந்திருப்பினும் மாணவர்களை மனங்கொண்டு வெளிவந்த இதழாக குமரன் மட்டுமே உள்ளது. அது காரணமாக கட்டுரைகளுக்கே முதன்மை இடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரைகள் பலவும் செ. கணேசலிங்கனால் எழுதப்பட்டிருப்பதும், இவையே பின்னர் நூலுருப் பெற்றமையும் இலக்கிய ஆய்ந்தறிந்துள்ள விடயமே. மார்க்சியம் பற்றிய பொதுவான அத்தகைய கட்டுரைகளோடு, உருவக் கதைகள், கலை இலக்கிய விமர்சனக் கட்டுரைகள் என்பனவும் குமரனில் வெளிவந்துள்ளன. புதுவை இரத்தினதுரை (வரதபாக்கியன்) சாரமதி முதலான கவிஞ்ஞருவாக்கத்திலும் குமரனுக்குப் பங்குள்ளது.

ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியத்துறை வளர்ச்சி திருப்தி தருவதன்று, சிறுவர் கதைகளின் வரவு

மிகக் குறைவானது. இவற்றுள் பலவும் மாயாஜாலக் கதைகளாகவும், மர்மக் கதைகளாகவும், பயங்கரக்கதைகளாகவும், மூடநம்பிக்கைகளை விதைப்பனவாகவுமே உள்ளன. இத்தகைய ஆரோக்கியமற்ற கழலில் செ. கணேசலிங்கன் அறிவியல் சார்ந்த, பிறமொழிகளில் வெளிவந்த சிறப்பான, நாட்டாரியல் சார்ந்த சிறுவர் கதைகள் பலவற்றை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். உலக மேதைகள், விஞ்ஞானிகள், கண்டுபிடிப்புகள் சார்ந்த அறிமுகங்களும் அவரால் எழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ளவை வரவேற்பைப் பெற்றுமுள்ளன.

மேற்கூறியவாறு செ. கணேசலிங்கன் ஈடுபட்ட, ஈடுபட்டுவருகின்ற துறைகள் அனைத்து முயற்சிகளினதும் அடிநாதமாக துலங்குவது மார்க்சிய நோக்கிலான விமர்சனப் பார்வையும் மார்க்சியச் சிந்தனைகளைப் பரப்புவதுமேயாகும். அவ்விதத்தில் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் மட்டுமன்றி ஒட்டுமொத்தமான நவீன தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே கூட செ. கணேசலிங்கனுக்கு முக்கிய இடமுள்ளது. என்பதில் தவறில்லை.

கல்லூரி நகைச்சுவை

1ம் மாணவன் : நீ ஏன் பாடசாலைக்கு பிந்தி வந்தனி? அம்மா இன்றைக்கு நல்லாய் என்னை அடிச்சப் போட்டா

2ம் மாணவன் : அப்ப ஏன் வகுப்பு ஆசிரியர் பிந்தி வந்தவர்

1ம் மாணவன் : அவருக்கு மனிசி நல்லா அடிச்சிட்டா போல!

ஆசிரியர் : பகற்களவு என்பது எப்போது வரும்?

மாணவன் : இதென்ன சேர் தங்கள் பாட நேரத்தில் தான்

மாணவன் : தமிழ்ப் பாடத்தை கட் பண்ணி தமிழ்ப் படம் பார்க்க என்று கூட்டி வந்தாய்

நண்பன் : இது தமிழ்ப் படம் விஜய் நடித்த “தமிழன்” தானேடா

மாணவன் : நான் நினைச்சன் சிவா நடித்த “தமிழ்ப் படம்” என்று

முருகேசு : கிமிர் குண்டு போடுறான் வா அந்தப் பள்ளிக்கூட கட்டடத்திற்குள் நின்றுண்டு போவம் பாதுகாப்பா இருக்கும்

காந்தன் : சீச் சீ... மழைக்குக் கூட பள்ளிக்கூடப் பக்கம் நான் ஒதுங்கினது கிடையாது

ஆசிரியர் : ஏன் குரங்குச் சேட்டை விடுகிறாய்?

மாணவன் : நீங்க தானே சேர், பழையதை மறக்கக்கூடாது என்றீர்கள்

ஆசிரியர் : :அப்படியென்டா....

மாணவன் : நாங்கள் குரங்கிலிருந்து தானே சேர் பிறந்தனாங்கள்

பாரதி என்ஹொரு மகா சக்தி

அ.ட.னிஸ்ரன்

2010 கலைப்பிரிவு

ஒரு மொழியின் உன்னத நிலை தான் கவிதை. அந்த மொழி எந்தளவு தூரம் வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றது. என்பதைக் கவிதையைக் கொண்டு தான் அளக்க வேண்டும். அப்போது தான் முழுமையான உண்மையான மொழியின் போக்கினை ஆய்வு செய்யலாம்.

கவிஞன் என்னும் போது அவனின் இதயம் புனிதமானது, அவனின் பார்வை குளிர்மையானது, சுவர்மையானது, அவனின் கற்பனை வித்தியாசமானது, வினோதமானது, கவிஞன் சொற்களுக்கு உயிர் கொடுப்பவன். அதன் மூலம் பொருள் வழங்குபவன். ஒரு சொல்லுக்குத் தனித் தன்மை உண்டாக்கி பல்வேறுபட்ட பொருள் காட்டுவனும் கவிஞன் தான்.

கவிஞன் பிறக்கின்றான். காலம் அவனைச் செய்கின்றது. சூழல் அவனை நெய்கின்றது. அனுபவமும், அறிவும், கற்பனை வளமும் செதுக்கிச் செதுக்கிப் புதுப்பிக்கின்றது. இதனால் கவிஞன் உயிரால் வாழாமல் உணர்வால் வாழுகின்றான். அதனால் தான் துன்பத்தைக் கண்டு துடித்துப் போகின்றான். அதர்மத்தைப் பார்த்து ஆவேசம் கொள்கின்றான். அநீதியை அறுத்தெறிய எண்ணுகின்றான். அழகைக் கண்டு ஆராதிக்கின்றான். அசிங்கத்தைப் பார்த்து உமிழ்கின்றான். அழிவையும், கொடுமையினையும் கண்டு வெகுண்டு எழுகின்றான். இவைகளின் பிரதிபலிப்புத் தான் கவிதையாகப் புறப்படுகின்றது. ஒரு விதை நிலத்தில் கிடந்தால் மட்டும் போதாது. அது

முளைப்பதற்குத் தேவையானவை வேண்டும். அது போல் கவிஞனுக்குக் கருதான் விதை. இதனை அவன் தன் இரத்தத்தால் வளர்க்கின்றான். பிரசவ வேதனை போல கவிதையினைப் பிரசவிக்கின்றான். இது தான் உண்மையான கவிதையாகப் பிறக்கின்றது.

கவிதை எழுதும் கவிஞன் புறரீதியாக வாழாமல் அகரீதியாக அல்லது அகத்தால் வாழ்பவன். அவன் சுவாசிக்கும் புனிதன். அகரீதியான வளர்ச்சி இன்றைய காலகட்டத்திற்கு மிகவும் அவசியமானதாகும். அகவளர்ச்சி, அகசெழிப்பு, அகவாழ்வு இல்லாததன் விளைவுதான் இன்றைய உலகின் அசிங்கமான, அவலமான, கேவலமான நிலை, புறரீதியானவையாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. அறிவால் மனிதன் உயர்ந்திருக்கின்றான். உணர்வால், மனதால் மிருகத்தை விடக் கீழான நிலையில் அவன் காணப்படுகின்றான். ஆடம்பரமான வாழ்வுக்கு ஆசைப்படுகின்றான். ஒருவனின் வீழ்ச்சியில் உயர்வு காணத்துடிக்கின்றான். அடுத்தவர்களுக்காக ஒப்பீட்டு ரீதியான வாழ்க்கை வாழத்தலைப்படுகின்றான். கண்களை மூடிக் கொண்டு உணர்வுகளைப் புதைத்துக்கொண்டு புகைகின்றான் மனிதன். இதனால் அவனின் புன்னகை தொலைந்து போகின்றது. நம்பிக்கைகள் சிதறிவிடுகின்றன. அவனின் எதிர்பார்ப்புகள் ஏமாற்றங்களாகவே மாறுகின்றன. அவனின் கனவுகள் காணல் நீர் போலாகி விடுகின்றன.

புறரீதியான வாழ்க்கையின் விளைவுகள்

அபாயகரமானவை, இந்த அபாயத்திலிருந்து வாழ்க்கையினைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமாக இருந்தால், மனிதனைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அதற்குத்தான் கலைகளும், இலக்கியங்களும் துணை நிற்கின்றன. இலக்கியங்களைக் கற்பதனால் (குறிப்பாகக் கவிதைகளையும், பாடல்களையும்) இதயம் மென்மையடைகின்றது. அதனால் மனம் மேன்மை பெறுகின்றது. கற்பனை வளத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. கற்பனைப் பெருக்கினையும் தருகின்றது. இது ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றை அளிக்கும் வல்லமையினை ஏற்படுத்தும். கவிநயத்தினையும், பொருள் நயத்தினையும் சுவைக்க வைக்கின்றது. அத்தோடு அறிவினையும் உண்டி ஆற்றலினையும் ஏற்படுத்துகின்றது. தீய நினைவுகளையும் செயற்பாடுகளையும் தவிரக்கவும் கவிதைகள் உதவுகின்றன. இதன் மூலம் சமூக சீர்திருத்தங்களைக் கவிதைகள் இலகுவாகச் செய்கின்றன. உலகத்திற்கு அறத்தையும், அறிவினையும் உண்டி நல்வழிகாட்டக் கவிதைகள் உதவுகின்றன. இதனால் தான் கவிஞன் தீர்க்கதரிசி, தத்துவஞானி என்று புகழப்படுகின்றான்.

உலகில் பிறந்த மனிதன் கலைகளையும் இலக்கியங்களையும் படைப்பவனாக இருக்க வேண்டும். அல்லது அவற்றைக் கற்றுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த இரண்டு நிலையிலும் அடக்கப்படாதவர்கள் சுவாசிக்கும் பிணங்கள் தான்.

இனி, எமது தமிழ் அன்னைக்கு பெருமை சேர்த்து கவிதைக்குச் சிறப்புக் கொடுத்த மகாகவி பாரதியினை உண்மைக்கவிஞன், புரட்சிக் கவிஞன் என்று சுவைவதற்கான காரணங்கள் பற்றிப் பார்ப்போம், “யாம் அறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்” என்று பாடித் தமிழ்மொழியின் சிறப்பை உலகுக்கு உணர்த்திய உத்தமகவிஞன் பாரதி, கவிவாகனத்தைச் செலுத்திய சாரதி. பாரதியிடம் மொழி வெறிகாணப்படவில்லை. தாய்மொழிப் பற்றுத்தான் அதிகரித்து நிற்கிறது.

கவிஞன் என்பவன் வெறும் கனவுகளாலும், கற்பனைகளாலும் வாழ்ந்து விட்டுச் செல்பவன் அல்லன். அவற்றைச் செயற்படுத்தி ஆக்கபூர்வமான உலகத்தைக் காண நினைப்பவன். அவனின் மூச்சில் வெப்பம் இருக்கும். அதே போல் பனிக்குளிரும் இருக்கும். கவிஞன் வேகமானவன்; அதே நேரம் விவேகமானவன் இந்த வகையில் பாரதியிடம் இத்தன்மைகள் அதிகம் இருப்பதை நாம் பாரதியின் பாடல்கள் மூலம் அவதானிக்கலாம். ‘தனி ஒருவனுக்கு உணர்வில்லை எனில் இந்த ஜெகத்தினை அழித்திடுவோம்’ இந்தப் பாடலில் உன்னதமான வேகம் இருக்கின்றது. அதே நேரம் விவேகமும் வெளிப்படுகின்றது. ஓர் இடத்தில் செல்வங்கள் குவிந்து ஓர் கூட்டத்தார் மட்டும் வாழ்வதைப் பொறுக்காத இதயம் விழித்திருக்கிறது. பாடலில் ஏழைகளின் மீதான இரக்கம், கருணை, நிறைந்து கிடக்கின்றது. சமதர்மக் கருத்தின் பொருளாகப்பாடல் ஒலிக்கின்றது. அது மட்டுமல்லாமல் துணிவு, ஆண்மை பாடலுக்குள் புதைந்திருக்கின்றன.

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி தமிழ் நாட்டை மட்டும் பாடவில்லை. இந்தியாவை மட்டும் பாடவில்லை முழு உலகத்தையுமே கருத்திற் கொண்டு பாடல்கள் பாடினார். அந்த வகையில் சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலம் அமைப்போம்..... எனும் பாடல் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது. அவன் ஒற்றுமையினை வலியுறுத்தியவன்; மாண்பு ஒழுக்கத்தினை மகோன்னதப்படுத்தியவன்; பகையினை வெறுத்தவன் பாரதி. போரினை வெறுத்தவன் பாரதி; அவனின் கனவுகளும், நினைவுகளும் மாண்பு மேன்மை பற்றியே இருந்தன.

காலத்தைக்காட்டும் கண்ணாடிதான் இலக்கியம் என்று கூறப்படுகின்றது. ஒரு கவிஞன் வாழ்ந்த காலம், சூழல் அந்தக் காலத்திலும், சூழலிலும் காணப்பட்ட அம்சங்கள் தான் பாடுபொருளாக அமைதல் வேண்டும். சங்க காலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே காதலும், வீரமும் போற்றப்பட்டன. சங்கமருவிய காலத்தை நோக்குவோமேயானால் அறக் கருத்துக்கள் அதிகம் எழுந்தன. இதனால் திருக்குறள், நாலடியார்

போன்ற அறநெறிப் பாடல்களின் தோற்றம் அவசியமானது. பல்லவர் காலத்தினை ஆராய் வோமானால் அங்கே ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும்தோன்றிப் பக்திப் பாடல்களைப் பாடினார்கள். வைதீக சமயங்களான சைவ, வைஷ்ணவ சமயங்களை வளர்த்தெடுக்க வேண்டிய தேவையின் காரணமாக அவை தோன்றின. சோழர்காலம் எல்லா வகையிலும் சிறப்பற்று விளங்கியதால் காவியகாலம், பொற்காலம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. நாயக்கர் காலமோ தத்துவ நெறிக் காலமாகவும், ஜரோப்பியர் காலம் உரை நடை இலக்கியங்களின் காலமாகவும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இருபுதாம் நூற்றாண்டு மக்கள் இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலமாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்தவகையில் ஆராய்ந்தால் அந்த அந்தக் காலங்களில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் அவ்வக் கால மக்களின் வாழ்க்கை முறையினைப் பிரதிபலிப்பதாக எழுந்துள்ளன.

ஆகவே இலக்கியங்களின் மூலமாகத்தான் மனிதவரலாற்றினையும், நாகரிகங்களினையும், அவர்களின் கலைகலாசார பண்பாட்டு, சமய அரசியல் ரீதியான அம்சங்களையும் நாம் அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

அதனை மகாகவி பாரதியோடு பொருத்திப் பார்த்தால் பாரதி வாழ்ந்த காலம் அந்நியர்களின் ஆதிக்க காலம்; இந்திய மக்கள் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த காலம்; மக்கள் விழிப்பற்று நாட்டுப் பற்று அற்று வாழ்ந்த காலத்தில் பாரதியும் வாழ்ந்திருக்கின்றான். இதனால் தேசப்பற்று மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட வேண்டும். தங்கள் தேசத்தின் பெறுமதியும், மகிமையும் மக்களுக்குத் தெரிய வேண்டும் என்பதற்காக சுதேச கீதங்களைப் பாடினான். இதன் மூலம் மக்களை விழிப்படையச் செய்தான் மகாகவி சுப்பிரமணி பாரதி. இது காலத்தின் தேவையானது. சுதேச கீதங்கள் பாடவேண்டிய சூழ்நிலை பாரதிக்கு உருவானது அந்நியர்களுக்குக்கீழே அடிமைப்பட்டு வாழப் பாரதி தயாரில்லை. அதனால் மக்களுக்கும் அந்தக்கருத்தினைப் புரிய வைத்து அவர்களின் அறியாமையினை அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும் -

அந்நியர்களும் - சுதேசிகளின் எதிர்ப்பை விளங்க வேண்டும் - இந்தக் காரணங் களினால் தான் நாட்டுப்பற்று மிக்க பாடல்களைப் பாரதி பாடினார். காலத்திற்கு எது தேவையோ அதனைப் பாடியவன் தான் மகாகவி. பாரதி வாழ்ந்த காலத்தில் பெண்களின் நிலை, சமூகத்தில் கீழ் நிலையில் இருந்தது இதனைப் பார்த்து மனம் வெதும்பினான். இந்த நிலையினை மாற்ற வேண்டும் என அவாக்கொண்டார். அதனால் பெண்களின் விடிவுக்காகவும் அவர்களின் உயர்வுக்காகவும் பாடல்கள் பாடவேண்டிய தேவை அவனுக்கு இருந்தது.

பெண்ணை சக்தியாக வைத்துப் பாடிய முதற்கவிஞன் பாரதி. தான் - தெய்வ நிலையில் வைத்துப் போற்றினார். மாதர் தம்மை அழிவு செய்யும் மடமையைக் கொழுத்துவோம் என்று துணிந்து குரல் எழுப்பினார். ஆணுக்குப் பெண்ணை சரிநிகர் சமமாக வைத்துப்பாடி பெண்களுக்கு நாட்டில் ஒரு கௌரவமான நிலையினை ஏற்படுத்த முயன்றார். அவரின் கனவுகள் இன்று நனவாகி இருப்பதையும் நாம் அவதானிக்கத்தான் வேண்டும்.

இன்று அரசியல் துறையினை எடுத்துக் கொண்டால் நாட்டை ஆட்சி செய்யக் கூடிய நிலையில் பெண்கள் இருக்கின்றார்கள். விண்வெளி விஞ்ஞானிகளாகவும், வீராங்கனைகளாகவும், விமானஓட்டிக்களாகவும், வைத்தியர்களாகவும் ..... இப்படி எல்லா நிலைகளிலும் எல்லா மட்டங்களிலும் பெண்களின் முன்னேற்றம் காணப்படுகின்றது. பாரதியின் தீர்க்கதரிசனம் மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அவன் கனவில் கண்ட புதுமைப் பெண்களை நாம் நிஜத்தில் காண்கின்றோம்.

பாரதி பாடிய பாடல்களிலே இசையோடு பாடக் கூடிய பாடல்கள் பற்பல இதிலிருந்து பாரதி சங்கீத ஞானமும் மிக்கவர் என்பது புலனாகின்றது. இந்தப் பாடல்களுக்குள்ளே "காணி நிலம் வேண்டும் பராசக்தி" எனும் பாடல் பாரதியின் கனவு நிலையினை அல்லது இன்ப உணர்வு நிலையினைச் சித்தரிக்கின்றது. ஒரு கவிஞனுக்கு

எது தேவையோ அதனைத் தான் அவன் கேட்பான். இங்கே பராசக்தியிடம் பாரதி காணி நிலம் கேட்பது பேராசையினாலோ அல்லது உலகியல் ஆசையினாலோ அல்ல இதற்கு “பத்துப் பன்னிரண்டு தென்னை மரம் பக்கத்தில் வேண்டும்” வரிகளினூடாக பாரதியின் கவிதை உள்ளத்தைப் புரிந்து கொள்ளலாம். “ஆயிர மாயிரம் தென்னை மரங்கள் வேண்டும்” என்று பாரதி பாடியிருக்கலாம். ஆனால் அவன் அப்படிப் பாடவில்லை. அவன் கேட்பது பாட்டுக்கலந்திடப் பத்தினிப்பெண், இளந்தென்றல், நிலாஒளி, கத்துங்குயிலோசை இவற்றைத்தான்.

இதனை விடபெறுமதிப் வாய்ந்ததாக துய்ய நிறத்தினதான மாடங்கள் வேண்டும் என்று கேட்கின்றார். ஆக்க கவிதை பாடக் கூடிய அழகான க்யூலை அவன் கேட்கின்றார். அமைதியான ஆனந்தமான க்யூலில் தான் அது போன்ற கவிதைகள் பிறக்கும் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு தான் பராசக்தியிடம் கேட்கின்றார்.

காதல் காதல் காதல்
காதல் வோயின்
சாதல் சாதல் சாதல்

என்ற பாரதியின் இன்னுமொரு பாடல் மூலம் காதலியின் சக்தியினையும் பெறுமதியினையும் ஆழமாகவும், அழகாகவும் சித்தரிக்கிறார். இதயம் உறங்க மறுத்தால் காதல், இளமை நிற்பது போலிருந்தால் காதல், இமை மூடியும் உறக்கம் வராதிருந்தால் காதல் - இப்படிப்பட்ட காதலில் தோல்வியினைத் தழுவி விட்டால் உயிரோடு வாழ்ந்தாலும் அல்லது இன்னொருத்தனையோ, ஒருத்தியையோ திருமணஞ் செய்து வாழ்ந்தாலும் அது இறந்து வாழ்வதற்கு ஒப்பானதாகும். காதலில் தோல்வியடைந்தால் செத்துப் போ என்று பாரதி பாடவில்லை. காதல் தோல்வி வாழ்க்கை இறந்ததற்குச் சமனான வாழ்க்கை என்று தான் கூறுகின்றான். இதனால் “காதல் செய்யாதே. செய்தால் பிரியாதே” என்று அறிவுரை பகர்கின்றார்.

உண்மைக் கவிஞனைப் பொறுத்தவரையில் துணிவு அவனின் இன்னுமொரு இதயம். சரி

யானதைத் துணிவுடன் முன் வைக்கும் திறன் எல்லோருக்கும் இல்லை. பல காரணங்களினால் பயம் அவர்களை எச்சரிக்கும். ஆனால் பாரதி புரட்சிக் கவிஞன் என்று அழைக்கப்படுகின்றான். அவன் சொல்லில், பொருளில், சுவையில், நடையில் மட்டும் புரட்சி செய்யவில்லை, நாட்டையே புரட்சி செய்யத் தூண்டினான்.

“அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சம் என்பது இல்லையே உச்சி மீது வான் இடிந்து விழுகின்ற போதிலும் அச்சமில்லை, அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லை.....” என்று முழுங்கியவர். அதர்மத்தை அநீதியை, கொடுமையினைக் குழிதோண்டிப் புதைப்பதில் தீவிரமாக இருந்தார். இதனால் தான் பிரித்தானியர் பாரதியைச் சிறைப்படுத்தவும், சித்திரவதை செய்யவும் முயன்றார்கள். பாரதியின் பாடலுக்குத் தடை விதித்தார்கள். அந்தளவுக்கு பாரதியின் பாடல்கள் மக்களைத் தூண்டின - அந்நியர்களுக்கு அச்சத்தை ஏற்படுத்தின. இதனால் பாரதி கவிதை மூலமாக ஒரு யுகத்தையே மாற்றினான்.

‘எமக்குத் தொழில் கவிதை’ என்று சுறிய முதற் கவிஞனும் பாரதிதான். கவிதையினைத் தொழிலாகக் கொண்டதனால் தானோ பாரதி வறுமையில் வாடினார். அவனுக்கு வறுமை வந்த போதும் பெருமையால் செழித்து நின்றான். கவிவளத்தால் பொங்கி நின்றான். இருபதாம் நூற்றாண்டு எமக்குத் தந்த பெரும் கவிஞன் பாரதி என்பதில் நாமும் தலை நிமிர்ந்து நிற்கின்றோம். அவன் தமிழனைக்குப் பல முத்துக்களை வழங்கியிருக்கின்றான், கண்ணன் பாட்டு, குயிற் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் என்பன அவனின் புலமைக்குச் சான்று பகர்வனவாகும். விநாயகர் நான் மணிமாலை அவனின் கடவுள் பக்தியினை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

பாரதி மகாகவியாக போற்றப்படுவதற்கு இன்னுமொரு காரணம் அவர் புதுமை செய்தார். பழமையில் இருந்து புதுமை கலந்து தனக்குரிய தனிப்பாணியில் கவிதையாத்தார். நாயக்கர் காலத்தில் அறிமுகமாகிய பள்ளு, குறவஞ்சி,

தெம்மாங்கு போன்ற பாடல் வடிவங்களை புதுக் கருப்பொருளும் புதுநடையும், புதுச்சுவையும் கொண்டு பாடி மக்களை வசீகரித்தார். இந்த வகையில் புதுமைக் கவிஞன் பாரதி இன்னுமொரு படி உயர்ந்து நிற்கின்றார்.

பாரதியின் அழகியல் உணர்வினைப் பிரதிபலிக்கும் பாடல்கள் பல உண்டு. அவற்றில் வெண்ணிலா, நிலவு, வான், மீன், காற்று போன்ற கவிதைகள் மிகச்சிறப்பானவை. வானத்தைக் குளமாகவும், சந்திரனைகத் தாமரையாகவும் காண்கின்றான். அதே போல வானத்தைக் கடலாகவும் சந்திரனைத் தீவாகவும் பார்க்கின்றான். இவ்வாறு பாரதியின் அழகியல் உணர்வும் வெளிப்பட்டு நிற்பதை நாம் படித்துச் சுவைக்கலாம்.

சங்க காலம் தொடக்கம் பாரதி வரையில் பாடு பொருளாக கடவுள், மன்னன், பிரபுக்கள் தான் காணப்பட்டார்கள். இந்தத் தன்மையின் போக்கினை மாற்றிய முதல் கவிஞர் பாரதி தான். ஒரே போக்கில் சென்று கொண்டிருந்த கவிதை இலக்கியத்தைப் புதிய திசையில் செல்ல வைத்தார். சாதாரண மக்களைப் பாடு பொருளாக்கினார். அவர்கள் இன்னல்கள், இன்பங்கள், ஆசைகள், எதிர்பார்ப்புக்கள், ஏமாற்றங்கள் என்பவற்றைக் கருப்பொருளாக்கிக் காட்டினார். கடினமான செய்யுள் நடையினை எளிமைப்படுத்தினார். சாதாரண மக்களும் படித்துச் சுவைக்கும் ஒரு புதிய நடையினைக் கையாண்டார். “ஓடி விளையாடு பாப்பா நீ ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா சூடி விளையாடு பாப்பா நீ ஒரு குழந்தையை வையாதே பாப்பா”, “சின்னஞ்சிறு கிளியே “கண்ணம்மா செல்வக் களஞ்சியமே”, “நல்லதோர் வீணை செய்தே அதை நலங்கெட புழுதியில் எறிவதுண்டோ சொல்லடி சிவசக்தி”, காக்கைச் சிறகிலே நந்தலாலா உந்தன் கரிய முகம் தோன்றுதலா நந்தலாலா.....” இப்படி

எத்தனையோ பாரதியின் பாடல்களை உதாரணங்களைக்கக் காட்டலாம். இந்த வகையிலும் அவனின் புதுமை விதந்துபாராட்டத்தக்கது.

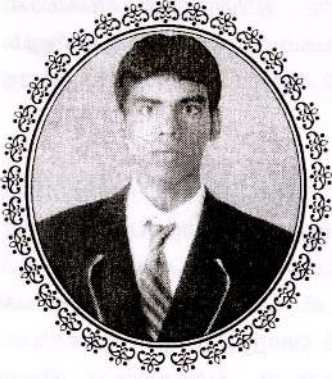
புதிய சொற்களை உருவாக்கி அதற்கு அழகும், பொருளும் சேர்த்துக் காட்டினான். கிருத யுகம், துன்பக்கேணி, முடம்படு தினங்கள், கோலவெறி, ஸகி, நந்தலாலா..... இவ்வாறு உதாரணங்களை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

பாரதி பரம்பரை உருவானதிலிருந்து பாரதியின் புகழையும், பெருமையினையும் நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். பாரதிதாசன் (சுப்புரத்தன்), தேசிய விநாயகம் பிள்ளை, கம்பதாசன், வாணிதாசன், முடியரசன், சுரதா (சுப்புரத்தின தாசன்), கண்ணதாசன் போன்ற கவிஞர்கள் பாரதிபரம்பரையினர் எனக் கருதப்படுவதிலிருந்து பாரதியின் திறன், கவித்துவம், அவனின் ஆளுமை, சிறந்த சீரிய சிந்தனை என்பவற்றை நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

பாரதி இன்னுமொரு புதுமையினைப் பரிசோதனை முயற்சியாகச் செய்து காட்டியுள்ளான். அது தான் வசன கவிதை இன்று புதுக்கவிதை யுகம் மலிந்திருப்பதற்கு அடிப்படைக் காரணகர்த்தா பாரதிதான். அவன் - கடல், காற்று, ஆகாயம், நீர்.....போன்ற தலைப்புக்களில் வசன கவிதை அன்று எழுதினான் - அந்த வசனகவிதை நா. பிச்சமுர்த்தி வழியாக வானம்பாடிக் குழவினர் ஊடாக வேர் விட்டுக்கிளை விட்டுப்பூத்துக் காய்த்துக் குலுங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. புதுக் கவிதைக்கு முன்னோடியாக பாரதி தான் திகழ்கின்றார். என்பதில் கருத்து வேறுபாடே இருக்காது.

ஆகவே, பாரதி என்றொரு மகாசக்தி இருபதாம் நூற்றாண்டுக்குக் கிடைத்த பெரும் செல்வம் என்பதில் நாம் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்
பாரதி கவிதைகள்

பண்டிதமணி சீ.கணபதிப்பிள்ளை

ஜே. கமில்லான்
2010 கலைப்பிரிவு

ஈழ நாட்டின் மட்டுவில் எனும் உளரிலே ஒழுக்கம் மிகுந்த பெற்றோருக்கு 1899ல் உதித்தவர் பண்டிதமணி. சைவ ஒழுக்கம் மிகுந்தும் உரையாசிரியர்களை உறவினராக கொண்ட குடும்பத்தின் பின்னணியில் வளர்ந்தவர். ஒழுக்கம் சைவம் மிகுந்த குடும்பத்தில் பிறந்ததினால் நல்ல ஒழுக்க நெறியும் சைவத்தின் மேல் பற்றும் பண்டித மணியிடமும் வளர்ந்து வந்தது. தாம் இறக்கும் வரையிலும் ஒழுக்கத்தில் நின்று அதனை போற்றி வாழ்ந்தவர். ஒழுக்க நெறி பற்றி திடமான நம்பிக்கை கொண்டு வாழ்ந்து பேசியும் எழுதியும் வந்தவர் இம்மனம் எவருக்கும் வருவது எளிதன்று பண்டிதமணியிடம் இந்த மனப்பாங்கு வளர்ந்து வருவதற்கு அவரின் குடும்பப் பின்னணியும் அவர் வாழ்ந்த சூழலுமே காரணங்கள் ஆகும்.

பண்டிதமணி அவர்களுக்கு இளமைக் காலத்தினிலேயே சிறந்த கல்விப் பெரியோரின் நட்புக்கிடைத்தது. வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் பிள்ளை திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை. மகாலிங்கம் என்போருடன் நட்புக்கொண்டு சுடக்குலாவி சேர்ந்து படித்தும் ஷந்தார். எனினும் பெரிய சிறந்த கல்லூரி ஆசிரியராக விளங்கிய திரு. நடராசா என்பவரின் நட்பே கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பண்டிதமணியானமைக்கு ஒரு வழி வகுத்தது. இப்பெரியார்களின் தொடர்புகளடன் நாவலர் காவியப் பாடசாலையில் படிக்கும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. அங்கு பல ஆண்டுகள் காவியத்தில் தேறினார் ஓர் நெறியில் நின்று வாழும் பேரறிஞர்களின் சிந்தனையும் வாழும் நெறியும் கணபதிப்பிள்ளை

அவர்களின் வாழ்விலும் உருப்பெற்றிருந்தது. பலர் காவியப்பாடசாலையை விட்டு நீங்கினாலும் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். தமது உள்ளார்ந்த ஆற்றலால் உறுதியுடன் நின்று பிடித்தார் இதனால் 1926ல் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் பண்டிதரானார். இதனைத் தொடர்ந்து பேரும் புகழும் பண்டித மணியை நாடி வந்தன.

ஈழநாட்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் பேரறிஞர்களிடம் கல்வி கற்றமையே இவரின் பேருக்கும் புகழுக்கும் அத்திவாரமாய் இருந்தது. காவியப் பாடசாலையில் கற்ற நாட்களில் திருநெல்வேலி தெற்கில் இருந்த "ஈரப்பலவளவில்" கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு புத்திக் கூர்மையுடைய சிலரின் நட்புக் கிடைத்தது. காவியப்பாடசாலையில் கற்ற கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் ஆசிரியர் பயிற்சியின் பொருட்டு கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் இரண்டு ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்றார். உளவியல் கற்பித்தல் நெறி போன்ற புதிய பாடங்களை அறிந்ததுடன் தம் இலக்கிய இரசனையையும் தொடர்ந்தார். மேலைத்தேய கீழைத்தேய சிந்தனையின் போக்கினை மாணவனாக இருந்து அறிவதற்கு ஆசிரிய கலாசாலைப் பயிற்சி வாய்ப்பளித்தது. இந்த வாய்ப்பினை சிறப்பாக பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

1929ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண சைவாசிரிய பயிற்சி நிறுவனத்தில் தமிழ் விரிவுரையாளராக

நியமனம் பெற்றார் இன் நியமனம் கணபதிப் பிள்ளை அவர்களின் வாழ்வில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது. கிறிஸ்தவ மிசனரிகள் தோன்றியகாலத்தில் சைவப்பிள்ளைகளுக்கு பாடம் கற்பித்தார். இவரை மாணவர்கள் பெரிதும் விரும்பினர் மதித்தனர். இலக்கியத்தில் ரசனையுடன் இவர் தாம் படிப்பிக்கும் போது ரசனையுடன் படிப்பிக்கவும் அதனைக்கேட்டு மாணாக்கரும் ரசிக்க வேண்டும் என இலக்கியங்களை ரசனையுடன் கற்பித்தார். பண்டிதமணியிடம் மாணாக்கரை இலக்கிய ஆசிரியராக நெறிப்படுத்தும் ஆற்றல் இருந்தது. பல பண்டிதர்கள் அறிஞர்களின் திறமைக்கு பண்டிதமணியின் நெறிப்படுத்தும் திறமையே காரணமானது இவரின் நெறிப்படுத்தும் திறமை இவர் மட்டுமன்றி இவர் போன்ற பல பண்டிதர்களையும் தமிழுக்கு அளித்தது இலக்கிய ரசனையுடைய இவர் தமிழ் தொண்டராகவும் செயற்கரிய செயலிலும் ஈடுபட்டார் இவர் செய்த பல தொண்டுகளில் இவர் உண்டாக்கிய காவியப் பாடசாலையே நிலையான புகழைக் கொடுத்தது.

சைவாசிரிய கலாசாலையில் 1935ம் ஆண்டிலேமதுரைச் தமிழ்சங்கத்தின் பண்டித வகுப்பில் யாழ்ப்பாண ஆசிரிய திராவிடபாஷா அபிவிருத்தி சங்கம், மதுரைச்சங்கம் ஆகியவற்றின் பால பண்டித வகுப்புக்களை ஆரம்பித்தார் வேதமின்றி கற்பித்தார். பிராமணர் உட்பட அனைவருக்கும் போசன வசதி செய்தார் இவரின் இச் செயல்களால் நாலாபக்கங்களிலுமிருந்து வந்த தமிழோடு சேர்த்து சைவமும் கற்கலானார்கள் பண்டிதமணி தமது காவியப்பாடசாலையை 1938ம் ஆண்டுவிரிவுபடுத்தினார். இங்கு சிங்களம், சமஸ்கிருதம், தமிழ் போன்ற பாடங்களை கற்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்தார். தம் பாடசாலையிலே தாமும் கற்ற தமிழ் காவியம் போன்ற பாடங்களை திறம்படக்கற்பித்து தமிழை வளர்த்தார். இக்காவியப்பாடசாலை பண்டிதமணிக்கு பேரும் புகழும் தேடித்தந்தது. பண்டிதமணி அவர்கள் தமிழ் சைவம் கலாச்சாரம், தமிழாசிரியர் கௌரவம், வாலிபர் இயக்கம் போன்றவற்றை உரைகள் சங்கங்களில் இவர் பற்பல தமிழ் பற்றி பற்பல உரைகள் நிகழ்த்தி

தமிழை வளர்த்தார். தமிழாசிரியர் சங்கங்கள் இந்து வாலிபர் சங்கம் போன்ற சங்கங்களிலும், பணிகள் செய்து உரைகள் ஆற்றி தமிழ் வளர்த்தார்.

பண்டிதமணி சிறந்ததொரு சொற்பொழிவாளராகவும் திகழ்ந்தார். சொற்பொழிவாளராக திகழ்ந்தது மட்டுமன்றி கண்டனக்காரராகவும் சிறந்த உரையாடல் வல்லுனராகவும் விளங்கினார். அதுவும் தம் சொந்தத்தமிழில் இலக்கியம், இலக்கணம், அரசியல், தமிழாசிரியர் நிலை கலாசாரம் என்பனவும் இவற்றின் மூலம் தமிழ் வளரும் முறையில் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றினார். சபை அறிந்து உரையாற்றும் ஆற்றல் இவரிடம் இருந்தது. எளிமையான சொல் நடையிலும் அனைவருக்கும் விளங்கும் வகையில் மென்மையாகவும் தமிழில் பேசினார். பண்டிதமணி சொற்பொழிவாலும் பேச்சாலும் கண்டன பாணங்கள் தொடுப்பதிலும் வல்லவர். கட்டுரைகள், அணிந்துரைகள் என்பன யாரும் எழுதாத அளவு பண்டிதமணி அவர்கள் தமிழுக்கு அளித்துள்ளார். தமிழ், சமயம், அனைத்திலும் அறிவுக் கூர்மை உடையவர். தம் சிந்தனையை புதுமையான முறையில் வழிநடத்தியவர். இவர் எழுதியவை கற்றோர் மத்தியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதுடன் பேரும் புகழும் இவருக்கு கிடைத்தன.

பண்டிதமணி அவர்களின் உரைகள் சொற்பொழிவுகள் எழுத்துவடிவம் பெற்றள்ளன. இலக்கியநயம், இலக்கியத்திறனாய்வு, இலக்கணம், நாவலர் பெருமானின் இலட்சியங்கள் பணிகள் சமயம் பற்றிய உரைகள், கதைகள், பாடல்கள் அணிந்துரைகள் ஆசிரியருரைகள் என்பன. பண்டிதமணி அவர்கள் தமிழுக்கு தந்த பலதரப்பட்ட எழுத்துக்கள். ஆகும். இவரின் எழுத்துப் புலமையில் கட்டுரைகளே சிறப்புப் பெறுகின்றன. தமிழை வளர்த்தற்பொருட்டு இவர் கட்டுரைகள் கதைகளை பொதுமக்களை எட்டக்கூடிய வகையில் பேச்சுத்தமிழிலும் எழுதி பத்திரிகை சஞ்சிகை போன்றவற்றில் வெளியிட்டார். பல நூற்பாயிரங்களும் எழுதினார். இவரின் கட்டுரைகளை தொகுத்துத் முதல் வெளி வந்தநூல் "இலக்கிய வழி" 1955ல்

வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலை பாலர் தொடக்கம் மாணக்கர் ஆசிரியர் வரை கற்றுவந்தனர். இலக்கியம் படிப்பவர் அதனைத் தாமே ரசித்துப் படிக்க வேண்டும். என்பது உளக்கிடக்கை ஆகும். இவரின் கட்டுரைகள் ஈழத் தமிழரை பெருமைப் படுத்துவன இவர் எழுதிய இலக்கிய வழியே பலரின் பாராட்டும் மதிப்பும் பெற்றது. தமிழில் ஒரு சிறந்தநூலாக இன்று விளங்கி வருகின்றது.

ஆசிரியர் மாணவரின் உள்ளத்தை ஈர்க்கும் வகையில் கட்டுரைகள் எழுதினார். இவரின் இலக்கியரசனை ஒரு தனித்தன்மை வாய்ந்தது பண்டிதமணி நல்லஇலக்கியப் பகுப்பாய்வாளராகவும் இலக்கிய ஒப்பியல் ஆய்வாளராகவும் சிந்தனையாளராகவும் விளங்கினார். தமிழ் பற்றி வாதாடுவதிலும் இவர் சிறந்தவர். கம்பராமாயணமா? சிலப்பதிகாரமா? சிறந்த காப்பியம் என வாதாடி உலகில் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியவர். பண்டிதமணி பரந்துபட்ட அறிவு உடையவர். சமய தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் இலக்கண நூல்கள் பல ஆழக்கற்றுணர்ந்தவர். தமிழ் நிகழ்வு கூட அவரின் முதுமை வரை நிலைத்திருந்தது. பற்பல விடையங்கள் நூல்கள் மனிதர்கள் பற்றி தம் எழுத்துக்களில் கூறியுள்ளார். மேலைநாட்டு இலக்கியங்களையும் தமிழ் இலக்கியப்பாத்திரங்களையும் ஒப்பிட்டு விளக்கி கூறி தமிழுக்காக வாதாடியவர்.

பண்டிதமணி இலக்கியம் மட்டுமன்றி சிறுகதை எழுதுவதிலும் வல்லவர். பாமரமக்களுக்கும் புரியக் கூடிய வகையில் சிறுகதை எழுதுவதில் வல்லவர். “டால்ஸ் டாயின்” என்ற கதையினை தழுவி “இருவர் யாத்திரிகள்” “செருப்புக் கடையின்” கதை என்ற இரு கதைகளை எழுதினார்.

சொந்தமாக சில கதைகளும் “இரு சகோதரர்கள்” என்ற ஒரு தொடர் நாவலும் முடிவு பெறவில்லை இவர் தமிழுக்கு தந்த சிறந்த படைப்புக்கள் ஆகும். “நளன்தூது”, “பால்மீகி தானா” என்பன இவர் தமிழுக்கு அளித்த இலக்கிய நாடகங்கள் ஆகும். பண்டிதமணிதந்த “கலியுகம் 1ம் தேதி” தமிழில் வந்த ஒரு சுவையான கதையாகும் இவரின் தமிழ் அறிவையும் பக்தியையும் சமய

உணர்ச்சியையும் “சமயக்கட்டுரைகள்” சிந்தனைக்களஞ்சியம், சைவநற்சிந்தனைகள், ஆறு முகநாவலர், கந்தபுராணகலாசாரம் போன்ற வற்றில் காணலாம். தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் நாவலர் பெருமையை எடுத்து விளக்கியவர் தமிழிலும் சமயத்திலும் பற்றுக்கொண்டவர்.

பண்டிதமணி அவர்களுக்கு இலக்கிய கலாநிதி என்று பட்டமும் வழங்கப்பட்டது. எழுதும் போது மிகவும் எளிமையான உரைநடையிலே எழுதுவார். இவர் படித்தது பண்டைய கால இலக்கியங்கள் ஆகும். எங்கும் என்றும் தமிழ் வளர வேண்டும் என மிக எளிமையான நடையில் சிறுகதைகள் உரைகள் என்பன எழுதினார் வடமொழி கலப்பின்றி ஒரே தமிழில் தம் அனைத்து படைப்புக்களையும் அளித்துள்ளமை இவர் தமிழில் கொண்ட பற்றை எடுத்து காட்டுகின்றது. சிறு சிறு வாக்கியங்களே தம் எழுத்துக்களில் பயன்படுத்துவார் கருத்தை கிரகிக்க முடியாத சிலவற்றை ஆய்வாளர்களின் ஆராய்வுக்கு விட்டு விடுவார்.

இன்றுவரை ஈழத்துப் பண்டிதர்களுடன் பண்டிதமணி சி. பண்பதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கே இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் 1978ம் ஆண்டு இலக்கியகலாநிதி என்னும் பட்டத்தை வழங்கியது இவரின் இலக்கியத்துறை பங்களிப்பு தமிழிலும் சமயத்திலும் பெரிதும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. இவருக்கு “பண்டிதமணி சைவசித்தாந்தசாகரம்” “முதுப்பெரும் புலவர்” மஹா வித்துவான் போன்ற வேறு சில பட்டங்களும் கிடைத்தன. ஆயினும் பண்டிதமணி என்றே அனைவராலும் அழைக்கப்பட்டார். தமிழ் நாட்டு இலக்கியத்திலும் நாட்டம் உடையவர். ஆதனால் தான் பண்டிதமணி “அவர்கள் தமிழ்நாட்டின்” இலக்கிய வளம் மஹா சமுத்திரத்தை அந்த மஹாசமுத்திரத்தை ஈழமண்டல இலக்கியம் சென்று ரோதாயின் நின்று வற்றிவிடும் என கூறுகின்றார். இவரின் பெருமைகளையும் செயல்களையும் தமிழ் சேவையையும் சமயச் சேவையையும் எடுத்து நோக்கும் போது திருவள்ளுவரின் குறள் இவருக்கு மிகப் பொருந்தும்.

பிளேற்றோ, அரிஸ்ரோட்டில் கண்ணோக்கில் உளவியல்

வெ.வொலன்ரைன்
மொறியஸ்
2010 கலைப்பிரிவு

நாம் “உளவியல்” என்று கூறும்போது அனேகமாக விஞ்ஞான புலன் தரவுகளினாலே நிரூபிக்கப்படக்கூடிய உளவியலையே எமது மனக்கண்முன் கொணர்கின்றோம். ஆனால் நாம் இங்கு குறிப்பிடும் உளவியல் உடலுக்கும் ஆன்மாவிற்கும் இடையிலான தொடர்பை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகின்றது. கிரேக்க மொழியில் உளவியல் என்னும் புதம் “மனிதன் பற்றி” அல்லது “ஆன்மா பற்றி” என்றும் அர்த்தம் பெறுகிறது.

பிளேற்றோ, அரிஸ்ரோட்டில் ஆகிய இருவரும் சுமார் 2500 வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்த ஆரம்பகால கிரேக்க மெய்யியலாளர்கள் இன்று எம்மிடம் காணப்படுவது போன்ற விஞ்ஞான அறிவோ, மெய்யிலறிவோ, இருந்திராத காலத்தில் இவர்களிடம் காணப்பட்ட உளவியல் பற்றிய அறிவுகள் வியக்கத்தக்க முறையிலே காணப்படுகின்றது.

பிளேற்றோவின் கண்ணோக்கில் உடலும், ஆன்மாவும் தற்காலிகமாக ஒன்றிணைந்த இரண்டு பிரிபடக்கூடிய பொருட்கள் ஆகும். ஆன்மா ஒன்று, ஆனால் ஆன்மாவினுள் மூன்று பகுதிகள் உள்ளடங்கிக் காணப்படுகின்றன. அவையாவன சித்தாத்மா, குரோதான்மா, அல்லது இளரத்திரான்மா, இச்சையான்மா, இரண்டு உலகுகள் காணப்படுகின்றன. அவையாவன உண்மையுலகு, மாயையுலகு உடல் என்பது மாய உலகினைச் சேர்ந்ததாக அமைந்து காணப்படு

கின்றது. ஆனால் ஆன்மா என்பது உண்மையுலகினைச் சார்ந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. பிளேற்றோவின் சிறந்த மாணவனான அரிஸ்ரோட்டில் தனது கண்ணோக்கத்திற்கேற்ப உடலும், ஆன்மாவும் ஒருங்கிணைந்து காணப்படும் இரு பிரிபடாப்பொருட்களாகும் என்று கூறியுள்ளார்.

அனைத்துச் சடப் பொருட்களும் பருப் பொருள், உருப்பொருள் ஆகிய இரு பொருட்களால் ஆக்கப்பட்டது போல உடலும் ஆன்மாவும் இணைந்து மானிட உயிரை உண்டாக்கியுள்ளன. உடல் பருப் பொருளாகவும், ஆன்மா உருப்பொருளாகவும் உள்ளன. மூன்று ஆன்ம உருப்பொருட்கள் காணப்படுகின்றன. அவையாவன மனிதவுயிர், தாவரவுயிர், விலங்குயிர் ஆகும்.

1. பிளேற்றோ, அரிஸ்ரோட்டில் பற்றிய வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

பிளேற்றோ

பிளேற்றோவின் இயற்பெயர் அரிஸ்ரோக்கின். இவர் கிறிஸ்துவுக்கு முன் 427க்கும் 347க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்ததாக நம்பப்படுகின்றது. இவர் எத்தென்ஸ் நகரிலுள்ள பிரபுக்கள் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இவர் இருபது வயதுடையவராக இருந்த போது தத்துவஞானி சோக்கிரடீசினுடைய சீடரானார். இவரின் தந்தை பெயர் அரிஸ்ரோன். இவர் சிறுவனாய் இருந்த போதே தந்தையை இழந்துவிட்டார். இவரின் பங்கு மெய்யியலின் வளர்ச்சிக்கு மட்டுமன்றி விஞ்ஞானத்துறைக்கும் பெரிதும் பங்காற்றியது.

அரிஸ்ரோட்டில்

அரிஸ்ரோட்டில் ஒரு சிறந்த மேலைத்தேய ஆரம்பகால விஞ்ஞானியும் தத்துவ ஞானியுமாவார். இவர் சல்சைஸ் என்னும் இடத்தில் நிக்கோமச்சஸ் என்ற வைத்தியருக்கு மகனாக ஏறத்தாழ (கி.மு)384ம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் பிளேற்றோவின் சிறந்த சீடனாக இருந்தார். இவர் பௌத்தீக அதீதம், அளவையியல், இயற்கை விஞ்ஞானம், ஒழுக்கவியல், அரசியல் விஞ்ஞானம் ஆகிய துறைகளின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றினார். இவரே பாரம்பரிய அளவையியலை அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் ஆவார். இவர் தமது அளவையியலிலே தொகுத்தறி, உய்த்தறி முறைகளைப் பயன்படுத்தினார்

2. பிளேற்றோவின் உளவியல் பற்றிய கண்ணோட்டம்

பிளேற்றோ தமது மெய்யியலை வளப்படுத்துவதற்கு இருமை வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தார். இவ் இருமைவாதமானது இவரின் உளவியல் பற்றிய சிந்தனைகளிலேயும் பெருமளவான தாக்கத்தினையும் செல்வாக்கினையும் செலுத்துவதனைக் காணமுடிகின்றது.

i) பிளேற்றோவின் மெய்ப்பொருள் பற்றிய நோக்கு

பிளேற்றோ “மெய்ப்பொருள்” பற்றியும் “மெய்ப்பொருள் அல்லாதது” பற்றியும் தமது கவனத்தைச் செலுத்தினார். இவரின் கருத்தின்படி “மெய்யுலகு”, “நிழலுலகு” ஆகிய இரண்டு உலகங்கள் காணப்படுகின்றன. நாம் வாழும் இந்த உலகு நிழலுலகு அல்லது மாயவுலகு எனக் கருதப்படுகின்றது. இது மெய்யுலகின் வெறும் நிழல் ஆகும். மாறாத, சடப்பொருள் அல்லாத, நித்திய, தூய உலகே மெய்யுலகு எனப்படும் நாம் அனைவரும் வாழுகின்ற நிழலுலகு தன் பூரணத்துவத்தை மெய்யுலகு வாயிலாகவே பெறுகிறது. ஆகவே நிழலுலகில் வாழும் நாம் அறிவதும் காணப்படுவதும் வெறும் மாயை அல்லது நிழலே ஆகும். ஏனெனில் நாம் உடலினாலும், புலன்களினாலும் கட்டுண்ட நிலையிலேயே உள்ளோம்.

ii) பிளேற்றோவின் கண்ணோக்கில் உடலுக்கும் ஆன்மாவிற்கும் இடையிலான தொடர்பு

இருமை வாதத்தை தமது மெய்யியலில் முதன்மைப்படுத்திய பிளேற்றோவின் கண்ணோக்கில் உடலும், ஆன்மாவும் இரண்டு வெவ்வேறான பொருட்கள் ஆகும். இவை ஒன்றல்ல, மாறாக இவ்விருபொருட்களும் தற்காலிகமாக இவ்வுலக வாழ்வில் இணைந்துள்ளன. இதற்கு உதாரணமாக கப்பலையும் அதன் தலைவனையும் குறிப்பிடலாம். ஆன்மா உடலிலிருந்து முற்றாக மாறுபட்டதொன்றாகும். ஏனெனில் உடல் சடப்பொருளாகவும், ஆன்மா சடப்பொருள் அல்லாத பொருளாகவும் காணப்படுகின்றது.

ஆன்மா உடலிலே தற்காலிகமாகக் குடி கொள்வதன் மூலம் உடலை வாழ்ச்செய்கின்றது. ஆன்மா உடலை விடுபட்டகன்றதும் மனிதன் மரணமடைகின்றான், அப்போது அழிவுக்குரிய சடப்பொருளாகிய பிணம் எச்சமாகின்றது. சடப்பொருளாகிய உடலானது புலன்களின் மூலம் மாயவுலகோடு தொடர்புகொள்ளும் வேளையில், ஆன்மா மெய்யுலகில் தான் பெற்ற எண்ணங்களோடு தொடர்பு கொள்கிறது. ஆன்மா உடலினுள் உறைந்த பின்தான் மெய்யுலகிற் பெற்ற எண்ணங்களை மீண்டும் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளத் தொடங்குகிறது. இதனால் பிளேற்றோ உள்ளியல் பானவற்றை தனது மெய்யியலில் அனுமதிக்கிறார்.

“ஆன்மாவே மனிதன் நாங்கள் ஆன்மாக்கள்” என்கிறார் பிளேற்றோ, ஆன்மாவின் கருவியே உடலாகும். உடல் ஆன்மாவின் சிறை, ஏனெனில் ஆன்மாவின் இயல்பான இருப்பிடம் அழிவில்லா, மாசில்லா மெய்யுலகாகும். இதனால் ஆன்மா தூயதாகக் கருதப்படுகின்றது. ஆன்மாவின் இருப்பிடம் மெய்யுலகாகும். ஆகவே அங்கே அதன் இருப்பு நித்திய மகிழ்வுக்குரிய ஒரு சுவர்க்கமாகிறது.

உடலின் இருப்பிடம் அழிவுக்குரிய மாற்றத்திற்கும் மாசிற்குமுரிய, மாயவுலகாயிருப்பதால் உடல் அழிவுக்குட்படுகிறது.

iii) **ஆன்மாவின் நகர்ச்சி**

தன்னியக்கம் ஆன்மாவுக்குரிய அழியாத உடைமைப்பொருளாயிருப்பதால் அது உடலை இயக்குகிறது. உடலின் அசைவிற்கு மூலகாரணம் ஆன்மா ஆகும். அது உடலிலிருந்து வெளியேறிய பின் உடல் அசைவற்ற ஜடம் ஆகிறது. இதையே நாம் இறப்பு என்கின்றோம்.

iv) **ஆன்மாவின் அழியாத்தன்மை**

ஆன்மா நிலையான அழியாப்பொருள், இறப்பு ஆன்மாவிற்கு மறுபிறப்பும் உடலுக்கு அழிவும் ஆகின்றது ஆன்மாவின் இருப்பு இறப்பின் பின்னும் தொடரும். நிழலுலகில் உடலாலும் புலன்களாலும் கட்டுண்டு சிறையுற்றிருக்கும் ஆன்மா இறப்பின் பின் விடுதலையடைகின்றது இந்நிலையில் ஆன்மா நித்தியத்திற்கும், தூய்மைக்கும், அழியாமைக்கும், மாற்றமின்மைக்கும் நிலைபெறுகிறது ஆன்மாவைப்பிரிந்து உடல் அழிவுக்கு உட்படுகின்றது.

v) **மூலகை ஆன்மப்பிரிவுகள்**

பிளேற்றோவின் கண்ணோக்கில் ஆன்மா ஒன்று, ஆனால் அதன் கண் மூன்று பகுதிகள் காணப்படுகின்றன. அவையாவன.

- 1) சித்தான்மா
- 2) குரோதான்மா
- 3) இச்சையான்மா

இவை முறையே தலை, நெஞ்சு, வயிறு ஆகிய பகுதிகளில் குறித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. சித்தான்மாவைத்தவிர ஏனைய இரண்டும் அழிவுக்குரியனவாகக் காணப்படுகின்றன.

தாவரங்களில் இச்சையான்மை மட்டுமே காணப்படும் விலங்குகளில் இச்சையான்மாவோடு, குரோதாத்மாவும் காணப்படும். மனிதனிடம் இவை இரண்டோடும் மேலதிகமாக சித்தான்மா காணப்படும். மனிதனில் இவ்மூலகை ஆன்மாக்கள் காணப்படும் போதும் இவற்றில் ஒன்று மட்டுமே, ஆதிக்கமுள்ளதாய் காணப்படுவதால் மனிதரிடையே வெவ்வேறான குணவியல்பு படைத்தோரை நாம் காணக்கூடியதாய் உள்ளது.

சித்தாத்மா தலைசிறந்த ஆட்சியாளர், மெய்யியலாளரிடமும், குரோதாத்மா படைவீரர் போன்றோரிடமும், இச்சையான்மா நாடோடிகள், கலைஞர்கள் போன்றோரிடமும் ஆதிக்கமுள்ளமாய்க் காணப்படும் சித்தாத்மா ஞானத்தையும், குரோதாத்மா வீரத்தையும், தேசபற்றையும் இச்சையான்மா இச்சையையும் வெளிக்காட்டி நிற்பதனைக் காணமுடிகின்றது.

3. அரிஸ்ரோட்டிலின் உளவியல்

அரிஸ்ரோட்டிலின் பௌதீக அத்தீதக் கருப்பொருட்களான பருப்பொருள், உருப்பொருள், வினைப்பொருள், ஆகும் பொருள் ஆகிய இவை மஅரிஸ்ரோட்டிலின் உளவியலில் பெரும் செல்வாக்கைச் செலுத்தி நிற்கின்றன. பிளேற்றோவைப் போலன்றி அரிஸ்ரோட்டில் உடல், ஆன்மா ஆகிய இரண்டும் பிரிபடா ஒரு பொருள் என்பதை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

i) **அரிஸ்ரோட்டிலின் பௌதீக அத்தீத எண்ணக்கருக்களான பருப்பொருளும் உருப்பொருளும்**

அரிஸ்ரோட்டில் பிளேற்றோவின் ஈருலகக் கோட்பாட்டை ஏற்க மறுத்துள்ளார். புலன்களால் நாம் அறியும் பொருட்களனைத்தும், பருப்பொருள், உருப்பொருள் ஆகிய இரண்டினதும் இணைபிரியாப்பிணைப்பால் உருவாக்கப்படவை. பருப்பொருளின்றி உருப்பொருளில்லை அவ்வாறே உருப்பொருளின்றி பருப்பொருளில்லை இவை இரண்டும் இவ்வுலகில் நாம் காணும் பொருட்களில் ஒன்றையொன்று இணைபிரியாமல் தழுவி நிற்கின்றன. ஒரு பதார்த்தத்தின் பருப்பொருள், உருப்பொருள் உறவு நிலையை வைத்து ஆன்மாவிற்கும் உடலுக்கும் இடையிலான உறவை, உடலை பருப்பொருளாகவும் ஆன்மாவை உருப்பொருளாகவும் விளக்கியுள்ளார்.

ii) **உடலுக்கும் ஆன்மாவிற்கும் இடையிலான உறவுநிலை**

பிளேற்றோவின் உளவியல் கண்ணோக்கு அரிஸ்ரோட்டிலின் உளவியல் கண்ணோக்கிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது. உடலும், ஆன்மா

வும் இரண்டும் வெவ்வேறான பொருட்களல்ல, மாறாக இவை இரண்டும் ஒன்றானவை, ஆன்மாவே நகர்ச்சிக்குரிய மூலகாரணி, ஆகவே ஆன்மாவின் உயிரினம் ஒன்றுமில்லை. ஆன்மாவின் இருப்பின் நிமித்தம் முழு உயிருள்ள உடலமைப்பும் வளர்ச்சியும் அசைவும் பெறுகின்றது. ஆன்மாவே உடலமைப்பின் அசைவிற்கும் இயக்கத்திற்கும் மூலகாரணியும் உற்றுமாகும்.

iii) அரிஸ்ரோட்டிலின் கண்ணோக்கில் ஆன்ம மூவாற்றல்கள்

பிளேற்றோவின் மூவகை ஆன்மப்பிரிவுகள் அரிஸ்ரோட்டிலின் ஆன்ம மூவாற்றல்களிலிருந்து வேறுபட்டவை. பின்வருவன ஆன்ம மூவாற்றல்களாகக் காணப்படுகின்றன.

- 1) தாவரவுயிர்
- 2) விலங்குயிர்
- 3) மனிதவுயிர்

மேலும் மனிதவுயிரானது மீண்டும் பின்வருமாறு வகுக்கப்படுகிறது. அவையாவன

- 1) செய்நுண்ணறிவு
- 2) செயற்பாட்டு நுண்ணறிவு

தாவரவுயிர் ஏனைய இரு ஆன்ம ஆற்றல்களின் இருப்பிற்கும் இன்றியமையாததாகக் காணப்படுகின்றது. இது அனைத்து உயிர்களின் இருப்பிற்கும் இன்றியமையாததாக அமைந்துள்ளது. இனவிருத்தி மற்றும் சமீபாடு என்பவை தாவரவுயிரால் ஆற்றப்படும் தொழிற்பாடுகளாகும். தாவரங்களிலே இத்தாவரவுயிர் மட்டுமே காணப்படும். ஆன்மாவின் ஒவ்வொரு தொழிற்பாடும் இத்தாவர உயிரிலேயே தங்கியுள்ளது.

ஞாபகசக்தி, கற்பனாசக்தி, புலனுணர்வு போன்ற செயற்பாடுகள் தாவரங்களின் இருப்புக்கு அவசியமற்றவை தாவரங்கள் நிலத்திலிருந்து சக்தியை நேரடியாக உறிஞ்சுகின்றன. தாவரவுயிர்

உசாத்துணை நூல்கள்

மெய்யியல் நோக்கு பங்குனி, 2003

விலங்குகளிலும் மனிதனிலும், தாவரங்களிலும் காணப்படும் அடிப்படை அலகாகும். விலங்குகளுக்கு தாவரவுயிரோடு மேலதிகமாக விலங்கு யிரும் உள்ளது. இதன் இருப்பால் விலங்குகள் இடப்பெயர்வு, புலனுணர்வு, ஞாபகசக்தி, விருப்பு, கற்பனாசக்தி முதலிய தொழிற்பாடுகளைத் தம்மகத்தே நுகர்ந்து அறிந்துகொள்கின்றன. மனிதனிடம் தாவரவுயிர், விலங்குயிர் என்பவற்றோடு மனிதவுயிர் மேலதிகமாக உள்ளதால் மனிதன் சிந்தித்துப் பகுத்தறியும் ஆற்றல் கொண்டவனாக இருக்கின்றான். இதனாலேயே அரிஸ்ரோட்டில் மனிதன் ஒரு சிந்திக்கும் விலங்கு எனக் கூறியுள்ளார்.

iv) செய்நுண்ணறிவும் செயற்பாட்டு நுண்ணறிவும்

செயற்பாட்டு நுண்ணறிவு புலன்கள் மூலமாகப் பிரதிப்பொருட்களோடு தொடர்புகொண்டு செய்நுண்ணறிவு மூலமாகப் உருப்பொருட்களை பகுத்துணர்ந்து சரியான எண்ணக்கருக்களைப் பெறுகின்றது. இதனாலேயே நாம் ஒவ்வொரு தனிமனிதனையும் கண்டுணர்ந்து தொகுத்தறிந்து மனிதர் என்ற சரியான பொது எண்ணக்கருவைப் பெறுகின்றோம். ஆகவே செய்நுண்ணறிவு இன்றி செயற்பாட்டு பெறு நுண்ணறிவு எதையுமே அறிய முடியாது. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் செய்நுண்ணறிவே மனிதனைச் சிந்தித்து, பகுத்தறியும் ஆற்றல் உள்ளவன் ஆக்குகின்றது. செய்நுண்ணறிவு அழியாததன்மை கொண்ட நித்தியமானது ஆகும். ஆனால் செயற்பாட்டு நுண்ணறிவு மனிதன் இறக்கும் போது அழிவுக்குட்படுகிறது.

அரிஸ்ரோட்டிலின் உளவியலில் உள்ளியல்பானவற்றிற்கு இடமில்லை ஆனால் பிளேற்றோ தனது உளவியலில் உள்ளியல்பானவற்றிற்கு இடமளித்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

உயர் தமிழால் உலகை உயர்த்துவோம்

அருட்தந்தை
எஸ். ஏ. அருட்செல்வன்
B.Th (Rome), M.A (India)
பகுதித் தலைவர்,
சிரேஷ்ட மாணவர் பிரிவு

முன்னுரை

தமிழ்மொழி அதன் தொன்மை, வளம், தனித்துவம் கருதி நிராகரிக்கப்பட முடியாத ஒரு பண்பாட்டுக் குறியீடாய் காலங்களினூடே தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறது. ஆனால் காலம் பிரசவித்திருக்கும் அறிவியல், தொழில்நுட்ப பொறிசார் குழந்தைகளைத் தமிழ் அலங்கரிக்கத் தவறிவிட்டது, என்ற நெருடல், இலக்கியப் பிரக்ஞை உடைய எவருக்கும் ஓர் ஆதங்கமே. என்ன வளம் இல்லை எங்கள் தமிழுக்கு அது உலக அரங்கில் ஒலிக்க என்ற வினா, தமிழ் உணர்வுடைய எவர் மனங்களிலும் எழுவது நியாயமே. உலகின் வளர்ச்சியில் மொழியின் பங்களிப்பு கூர்மையானது. ஆதலால் தமிழ் மொழியை உலக அரங்கில் நிலைநிறுத்துவோம். உலகை உயர்த்துவோம்.

மொழி

மொழி: இது காடு ஒழிந்திருக்கும் விதை. மானுடப் பண்பாட்டின் உயிர்க்குறு இந்தப் பூமி உருண்டையைப் புரட்டிவிடக்கூடிய நெம்புகோல் கவிதை மொழி, என்ற மொழியின் சிறப்புக்கள் அது ஒரு ஊடகம் மட்டுமல்ல, உயிர் கலந்தது என்ற உண்மையைப் புலப்படுத்துகிறது. தென்றலின் வருடல் சுகம். இயற்கை மொழி கண்ணிறைந்த காதல் கண்ணின் மொழி மனங்கள் இரண்டின் மௌனம். இதய மொழி என்று உலகத்தின் மொழிகள் பலவாயினும் உந்து முதலா முந்தி வழி தோன்றிய ஒரு காற்றின் உருவமொழி பற்றியே இங்கு பேசுகின்றோம்.

காட்டில், அதன் கனத்த இருட்டில், முதல் மனிதனுக்கு வலியெழுந்த போது எழுந்த ஒலி, மிருகங்களின் மிரட்டல்களுக்குப் பயந்து ஓடிய போது இயல்பாய் அதனுள் எழுந்த அலறல் பின்னர் ஓய்வு நேரங்களில் இயல்பான மாத்திரைகளோடு வெளிவந்தபோது மொழி தனது முதல் வடிவம் பெற்றது. பின்னர் ஆற்றங்கரைகளின் அருகே நாகரிக அச்சுக்களில் அது வார்த்தைப்பட்டது. நாவிலிருந்த மொழி, எழுத்தாணிகளுக்கு மாறியது பின் கல்வெட்டு, கற்குகை, ஓலைச்சுருள், செவிவழி என்ற பாரம்பரியம் மொழி வட்டத்தின் தொடக்கப் புள்ளியாயிற்று

தமிழின் தொன்மை

எத்திசையும் புகழ் மணக்க இருந்து வரும் தமிழ் மொழி, எக்காலத்துத் தோன்றியது என்பது கண்டுபிடிக்க முடியாமல் மொழியாராச்சியாளர் விழிபிதுங்கி நிற்பது உண்மைதான். உலக மொழிகள் மூவாயிரத்து சில்லறை என்பர். அவற்றுள் காலத்தால் முற்பட்டது. ஒன்று சீன மொழி மற்றொன்று நம் தாய்மொழி தமிழ்! உலகப்பழைய மொழிகளான இலத்தின், எபிரேயம், கிரேக்கம், வடமொழி ஆகியவற்றுள் பேச்சு வழக்கிலும் இன்றுவரை இருப்பது சீன மொழியும் தமிழ் மொழியுமே.

தமிழின் சிறப்பு

இனிமையும், வளமையும், பழமையும் நிரம்பிய தமிழ் மொழியின் சீரிய செம்மை வியக்கத்தக்கதே. வரலாற்றினூடே தமிழ்ப் புலவர்கள்,

கவிஞர், பெருமக்கள், தமிழ் கற்றுணர்ந்த ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் ஆகியோரையும், கடல் கடந்த பண்பாட்டு நாகரிகங்களையும் தமிழ் மொழி தனது மகரந்தத்தால் கவர்ந்திருக்கிறது.

தமிழ் நாட்டு அறிஞர்

‘ஒண் தீந்தமிழ்’ என்றும் ‘தண்ணார் தமிழ்’ என்றும் மாணிக்கவாசகனார் பாடியிருக்கிறார். ‘என்றுமுள தென் தமிழ்’ என்பார் கம்பர். ‘தேருந் தோறும் இனிதாம் தமிழ்’ என்றார் தஞ்சை வாணன் கோவை ஆசிரியர். திருவிளையாடல் புராணம் பாடிய பரஞ்சோதிமுனிவர்.

“மண்ணிடச் சில இலக்கண வரம்பிலா மொழி போல் எண்ணிடைப் படக் கிடந்ததா எண்ணப் படுமோ” என்று பாடினார். ‘தன்னேர் இல்லாத் தமிழ்’ என்றான் பிறிதொரு கவிஞன். வட மொழியும் ஆங்கிலமும் பருகிய பாரதியோ “யாமறிந்த மொழிகளுள்ளே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவது எங்கணும் காணோம்” என்று அறுதியிட்டுக் கூறினார்.

ஐரோப்பிய அறிஞர்

வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ் கூறும் நல்லுருகு என்பது தமிழின் புகோள எல்லை மட்டும் தான். நெய்தல் மலராய் கடல் கடந்தும் மணம் வீசியது தமிழ். வணிகமும் மதமும் கொண்டு வந்தோர்க்குத் தமிழ்ப் புதையல் தோண்டுவதே, வேலையானது. மேலைநாட்டு மொழியில் வல்லுனரும் தமிழின் அரிய தன்மைகளை நடுவு நிலையில் நின்று எடுத்துக்காட்டி யிருப்பது தமிழின் உயர்வுக்குச் சான்றே.

‘வினஸ்லோ’ என்ற அறிஞர் “செய்யுள் தன்மையில் கிரேக்க மொழியையும், இலக்கியப் பெருமையில் இலத்தீன் மொழியையும் வெல்ல வல்ல தமிழ்மொழி” என்றார். ‘டெய்லர்’ என்பார் “தமிழ் நிறைந்து, தெளிந்து ஒழுங்காய் உள்ள மொழிகளுள் மிகச் சிறந்தது” என்றார்.

‘டாக்டர் கால்வெல்டு’ என்ற அறிஞர், திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணத்தில் ஆழ்ந்து, ‘தமிழ்

பண்டையது, நலம் சிறந்தது, உயர்நிலையுள்ளது, விரும்பினால் வடமொழியின் உதவியின்றி இயங்க வல்லது’ என்றார். ஜி.யூ.போப் என்ற கிறிஸ்தவத் துறவி, ‘தமிழ் மொழி எம்மொழிக்கும் இழிந்த மொழியன்று என்றது மட்டுமல்லாமல், அதன்மேல் கொண்ட காதலால், தன் கல்லறையின் மேல் “இங்கே ஒரு தமிழ் மாணவன் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறான், என எழுதும்படி கேட்டுக் கொள்ளும், அளவுக்குத் தமிழின் ஒன்றைச் சுடர் அவர் இதயத்தில் ஓங்கி எரிந்திருக்கிறது. என்பது வெளிப்படை.

இலக்கியப் பரப்பு

தமிழிலக்கியப் பரப்பு, வளம் நிலத்திலும் பெரிது. வானிலும் உயர்ந்ததொன்று, நீரினும் ஆர் அளவின்றே” என்ற குறுந்தொகை வரிகளை ஒத்தது. வரலாற்றின் ஓர் எல்லையில் கண்ணுக் கெட்டிய தூரத்தில் அகப்பட்டதுதான் தொல் காப்பியம் என்ற இலக்கண நூல் கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டு அதன் எல்லை எனப்படுகிறது. தமிழின் மூல நூல். எழுத்து, சொல், பொருள் என்ற பெரும் பிரிவுகளால் ஆனது. 1610 சூத்திரங்களைக் கொண்டது. தமிழ் எழுத்துக்களையும், சொற்களையும் ஆராய்ந்து இலக்கணம் அமைத்திருக்கும் முறையும், பொருள்திகாரத்தில் அக்கால வாழ் வியல் கூறுகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ள தன்மையையும் ஆராயும்போது ஓர் உண்மை தெளிவாகிறது.

சிறந்த இலக்கிய விமர்சன நூல் தோன்ற வேண்டுமாயின் செம்மையான இலக்கிய பாரம்பரியமும், விமர்சனக் கலையில் பெரு வளர்ச்சியும் பெற்றிருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் தொல் காப்பிய இலக்கணம் தோன்றுவதற்கு முன் பண்பட்ட இலக்கியப் பாரம்பரியம் ஒன்று இருந்திருக்கிறது. என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது. ‘என்மனார் புலவர்’, ‘என்ப’ என்ற தொடர்கள் இதற்கு நியாயம் கற்பிக்கின்றன.

பிற இலக்கிய ஒப்பீடு

கிரேக்க நாட்டு இலக்கிய வரலாறு கி.மு. 2ம் நூற்றாண்டு எனப் பதியப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால்

கி.மு. 5ம் நூற்றாண்டில் பித்தாகோரசின் இலக்கியமும், கெரோக்கிளிட்டுஸ், பிளேற்றோவின் (கி.மு. 422-348) எழுத்துக்களும், அரிஸ்டோட்டிலின் (கி.மு. 384-322) படைப்புக்களும் கிரேக்க இலக்கிய வரலாற்றிற்கு வளம் சேர்த்துள்ளன. மேனாட்டின் முதல் இலக்கண விமர்சன நூல் அரிஸ்டோட்டிலின் பாலியல் (Poetics)ம் நூலாகும். இதன் எல்லை கி.மு. 4ம் நூற்றாண்டு. எனினும் இதற்கு 5ம் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே, அதாவது கி.மு. 9ம் நூற்றாண்டில் ஹோமர் காலத்திலேயே இலக்கிய விமர்சனம் தோன்றி விட்டது. இவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, கி.மு. 3 என்ற தொல்காப்பியத்தின் எல்லை பின்ன கர்த்தப்படுவதற்கும், அங்கு ஒரு செம்மையான, பண்பட்ட மொழிப் பரம்பரியம் ஒன்று இருந்திருக்கும் என்பதும் உண்மை.

தமிழின் தனிப்பண்பு

தமிழ்மொழி காலத்திற்கு ஏற்றவாறு மாறி வளரும் தனிச்சிறப்புடையது. முன்னையப் பழமைக்குப் பழமையாயும், பின்னர் புதுமைக்குப் புதுமையாகவும் விளங்குவது தமிழ்மொழியின் தனிச்சிறப்பாகும். இன்றியமையாத அயல்மொழிச் சொற்களைத் தமிழ்மொழி அரவணைத்துக் கொள்ளும் பக்குவம் "திசைச்சொல்" என்ற பெயரால் வழங்கப்படுகிறது.

மொழிநிலை மூன்று வகை

தனிநிலை, உட்பிணைப்பு நிலை, ஒப்பீட்டு நிலை என்பவையே அவை, சொற்கள் ஒன்றோடு ஒன்று தகித்தனியே நின்று வாக்கியங்களாக அமைந்து பொருளுணர்த்தும் நிலை, தனிநிலை, இது தனிநிலை மொழி எனப்படுகிறது. இது தமிழில் உண்டு. சீன மொழியிலும் இவ்வாறு உண்டென்பர்.

வல்லெழுத்து மிகுநிலையும் மிகா நிலையும் வெவ்வேறு பொருள் தருவது தமிழுக்குரிய சிறப்பு, ஏறக்குறைய ஒரு இலட்சத்திற்கு அதிகமான சொற்களை தமிழ் கொண்டு வளமிக்கதாக விளங்குகிறது.

தமிழ் அறிவியலின் அடையாளங்கள்

சித்தர்கள் - அவர்கள் கண்டு பிடித்த மருத்துவ கண்டுபிடிப்பு முழு மனித இனத்துக்குமான ஒரு கொடை. 'ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாத காலமது'. இன்று அதற்கு என்ன நடந்தது! ஆங்கில மருத்துவத்தின் அபரிதமான வளர்ச்சியால் சித்த மருத்துவம் காணாமல் போய்விட்டது. ஆங்கில மருத்துவம் இன்று பெரும் பொருட்செலவில் கண்டுபிடித்திருக்கும் மருந்து, மாத்திரைகளும், நோய்களுக்கான தீர்வுகளும் நம் முன்னோர்கள் உலகம் அறிவியலில் விழித்துக்கொள்ளாத காலத்திலேயே கண்டு பிடித்தவையாகும்.

இந்தியாவில் இன்று வரை இருக்கும் கரிகாற் சோழனின் கல்லணைப் பொறியியல் கண்களை வியக்க வைக்கின்றன. மேனாட்டவரின் கவனத்தை ஈர்த்து வருகின்றமையும் பெருமையாகும்.

மேகங்கள் தங்கும் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோவில், சோழரின் அறிவியலை அளக்கிறது. இவை தமிழரின் அறிவியல் நாட்டத்தின் எடுத்துக் காட்டுக்கள் என்றால் ஏன் இன்று தமிழில் அறிவியல் நூல் எழுத முடியவில்லை? என்ற வினா காலத்தின் பதிலுக்காகக் காத்திருக்கின்றது.

ஆங்கில பிறமொழித் தேவை

உயர் தமிழால் உலகை உயர்த்த ஆங்கிலம் உள்ளிட்ட பிறமொழிகள் தேவையாக உள்ளன. ஆங்கிலம், பிரித்தானிய காலணியகத்தின் எச்சம், வலிந்து திணிக்கப்பட்ட ஓர் உத்தி. ஆனால் இந்த ஆங்கிலம் விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப, மருத்துவ சிகரங்களைத் தொட்டிருக்கக்கூடிய அரசியல் பொருளாதாரத்தில் தன்னிறைவான ஜப்பான் மொழிக்கோ, சீன, பிரஞ்சு, ஜேர்மன் மொழிக்கோ அவசியமற்ற ஒன்று. ஆனால் வளம் நிறைந்ததாக இருந்தாலும், தொழிற் பொறி ஆய்வுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படாத எம் சங்கத் தமிழைப் புடமிட்ட ஆங்கிலம் உட்பட இன்றைய முன்னணி மொழிகளில் தமிழ் இலக்கண இலக்கிய ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய கட்டாயத் தேவை ஒன்று உள்ளது.

செய்யவேண்டியவை

3000 ஆண்டு தொன்மை வாய்ந்த, தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் பிற்பட்ட ஆய்வு நூல்கள். அதற்கான உரையாசிரிகள் போதுமானவை. இன்று அரசியல் நாகாலி கலவை இல்லாத, தமிழே என் உயிர் மூச்சென சங்கே முழுங்கு என்னும் தமிழ் உணர்வாளர் ஒரு அணிகளில் தேசிய அளவில் திரழ்வது காலத்தின் பணிப்பாக உள்ளது.

“எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொதுமக்கள் விரும்பும் மெட்டு” என்ற மகாகவியின் கனவை நனவாக்கத் தமிழ் மொழியை எளிமையாக்கும் ஓர் ஆத்ம முனைப்பில் ஓர் அணி ஈடுபட, மற்றைய அணி உலகின் பிற முன்னணி மொழிகளைக் கற்றுத் தேர்ந்து தமது இலக்கண இலக்கியங்களின் பெருமைகளைப் பிறமொழிகளிலேயே பதிப்பிப்பது, மொழிபெயர்ப்புச் செய்வது, தமிழ்

ஆய்வேடுகளைப் பிறமொழிகளிலேயே வெளியிடுவது தமிழை உலக அரங்கிற்குக் கொண்டு செல்லும் முனப்புக்களாகும்.

இன்று முழு உலகையே கட்டிப்போட்டிருப்பது கணிப்பொறி, இக்கணிப்பொறி ஆய்வு களில் தமிழ்மொழி கோலோச்ச வேண்டும். விசைப் பலகையில் தமிழ் மொழி வீறு கொள்ள வேண்டும். அப்போது உலக அரங்கில், தமிழால் உலகம் பெருமைகொள்ளும்.

முடிவாக

தமிழ்மொழியின் அகம் சார் வளத்தில் குறையேதுமில்லை. ஆனால் கால வெள்ளத்தால் அடிப்பட்டுப்போனதுதான் உண்மை. அந்த உயர் தமிழை மீட்டெடுத்து அதன் பழைய கம்பீரத்தையும் கௌரவத்தையும் கொடுத்து உலக அரங்கில் தமிழை உயர்த்துவோம். அந்தத் தமிழால் உலகம் இனி உயரும்.

- ◆ திறமை என்பது ஒருவரை உயரத்திற்கு கொண்டு போகும் நல்ல குணம் தான் அவர் கீழே விழாமல் பார்த்துக் கொள்ளும்.
- ◆ சிறகிலிருந்து பிரிந்த இறகொன்று காற்றின் தீராத திசைகளில் ஒரு பறவையின் வாழ்வை எழுதிச் செல்கிறது.
- ◆ எங்கு ஒரு நூலகம் திறக்கப்படுகிறதோ அங்கு ஒரு சிறைச்சாலை மூடப்படுகிறது.
- ◆ பிறர் வொறாமைப்பும் படி வாழ்வதில் தான் உன் வாழ்வில் நிறைவு உள்ளது.

மாணவர்களும் இலக்கியங்களின் பங்களிப்பும்

வ. ஜெனீஸ்ரன்
2010 கலைப்பிரிவு

சமுதாயத்தில் ஒரு வித ஒழுங்கை ஏற்படுத்தி அவர்களின் நல்வாழ்விற்கு வழிவகுப்பவையாக சமயம், சட்டம், இலக்கியம் போன்றனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இம் மூன்றினும் இலக்கியத்திற்கு தனியான ஒரு சிறப்பிடம் என்றுமே உண்டு. சமயம் பல கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறது. சட்டம் தண்டனைகளை குறிப்பிட்டுப் பல நிர்ப்பந்தங்களை ஏற்படுத்துகின்றது.

ஆனால் இலக்கியத்தின் பண்பும், பயனும் வேறுபட்டவை உள்ளத்தின் ஆழத்திலே முளை விட்டு வளர்ந்து செழிக்கும் இயற்கைச் சீர்திருத்தமே நிலையானதும், பயனுள்ளதுமாகும்.

இலக்கியத்தில் அலுப்புட்டும் போதனையோ மிகைப்பட்ட பிரச்சாரமோ இன்றி, நயம்பட உரைக்கும் தன்மையால் மனித மனங்களில் சிறந்த பண்புகளை உயர்ந்த விழுமியங்களை இலக்கியம் பதித்து விடுகிறது. மனிதனிடத்தில் நிறைந்து காணப்படுகின்ற கயமைத்தனங்களை நீக்கி, அவர்களைப் புனித புருஷர்களாக ஆக்கும் ஆற்றல் இலக்கியத்துக்குண்டு.

தனது நாடு, செல்வம், மனைவி, மகன், போன்ற எல்லோரையும், எல்லாவற்றையும் இழந்த நிலையிலும் சத்தியத்திற்காக உயிர் வாழ்ந்த அரிச்சந்திரனின் வரலாற்றை நாடகமாக நடித்த போது, அவ்வரலாற்றில் ஒன்றிப் போய் இறுதி வரைக்கும் உண்மையுள்ளவராக வாழ்ந்தவர் அண்ணல் மஹாதமாகாந்தி அவர்கள். சத்தியம் அகிம்சை

ஆகிய இரு பெரும் சக்திகளை அவருக்கு வழங்கியது எது? அரிச்சந்திரனின் வரலாறே.

இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் அறக்கருத்துக்களைக் கூறித் தீயதை விலக்கி, நல்லதை எடுத்தியம்பச் செய்கின்றன. இதனால் மக்களிடையே ஒற்றுமை ஏற்பட்டு உயர்வு கிடைக்கிறது. இது மாணவர்கள் மத்தியிலும் ஏற்படுவதற்கு இலக்கியங்கள் அவசியமாகின்றன.

இன்று மாணவர்கள் மத்தியில் இலக்கிய ஆற்றல்குன்றி வருகின்றது. மொழிநடை, மொழிச் செம்மை போன்ற விடயங்களில் மாணவர்கள் பெரும் சிரமத்திற்கு உள்ளாகி வருகின்றனர். எழுதும் போதும் இடர்படுவதும். வாசிக்கும் போது சரியான உச்சரிப்பின்றித் தடுமாறுவதும் அவர்களிடையே காணப்படுகின்ற குறைகளாகும். இதனால் இலக்கியங்களைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவோ அதன் கருத்துக்களை விளங்கிக் கொள்ளவோ அவர்களால் முடிவதில்லை.

இலக்கியங்கள் காலத்தின் கண்ணாடி என்பர் பேரிலக்கியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள் என இலக்கியங்களை வகுத்து அவற்றை எல்லோரும் படித்துச் சுவைத்து இன்புறவும், பாடசாலை பாடப் புத்தகங்களில் அவற்றைப் புகுத்தி இலக்கியங்களின் நிலையை அறிந்து கொள்ள மாணவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டது. இதனால் மாணவர்கள் தமிழ்மொழி அறிவில் மேம்பாடடைய வழி பிரக்கின்றது.

இலக்கியங்கள் சமயரீதியில் பிரிக்கப்பட்டு அவற்றின் மூலம் சமய உண்மைகளை விளங்கிக் கொள்ள வாய்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் மாணவர்கள் இலக்கியங்களிலுள்ள ரசனை, செம்மை, மொழிச்செம்மை, கற்பனைகள் போன்றவற்றை அறிந்து விளங்கி கொண்டு பரீட்சைகளிலும், பலதேர்வுகளிலும், வெற்றி பெற வாய்ப்புண்டாகிறது. இதேபோல நாடு, நகர், வணாந்தரங்கள், போன்றவற்றையும் வயல் நிலங்களையும், வள்ளல்களையும், வளையல் அணிந்துள்ள பெண்களையும் வர்ணித்து வடித்திருப்பதையும் இலக்கியங்களில் காணலாம்.

பொதுவாக, இலக்கியங்கள் மக்களுடைய வாழ்க்கையில் நல்ல படிப்பினையையே எடுத்துக் காட்டுகின்றன. கணவன், மனைவி உறவு, குடும்ப வாழ்க்கை, குலப்பெருமை, சாதிஒழிப்பு, நாட்டுப்பற்று, நல்லன்செய்தல், ஒற்றுமை, சகோதரத்துவம், போன்றவற்றை விளக்கிக்காட்டி அதன் மூலம் சிறந்த பயனை அடையக்கூடிய வகையில் தெளிவான விளக்கங்களை எடுத்துக் கூறுகின்றன. இவ்வாறான இலக்கியங்களால் மாணவர்களது உள்ளம் பண்படைகிறது. பிறழ்வான நடத்தைக் கோலங்களை மாற்றுகின்றது. இலக்கியங்களின் பங்களிப்பால் மாணவர் சமுதாயம் கெட்டுபோகாமல் நன்மை அடைகின்றது எனலாம்.

பாடசாலை மாணவர்களுக்கு இலக்கியம் ஒருபாடமாக அமைகிறது. இதன்மூலம் பண்டைய காலத்து வாழ்க்கைமுறை பண்பாடு, ஒழுக்கம் எவ்வாறு இருந்தது, அக்காலமக்களின் இயல்பான வாழ்க்கை முறை எப்படி இருந்தது, என்பதையெல்லாம் இலக்கியங்கள் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. மேலும் ஒரு நாட்டின் அரசனுடைய இலக்கணம், நாட்டுமக்களின் வாழ்க்கை முறைமைகளை எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்பதையும் பழைய வரலாறுகளை, இலக்கியவடிவாக்கிக் காட்டுவதன் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

உத்தம புருசர்களின் வாழ்க்கைமுறை, அவர்களால் மக்களுக்கு கிடைத்த நன்மைகள், என்பவற்றையும் மாணவர்கள் அறிந்து கொள்கின்றனர்.

வழிதவறிச் செல்லும் மாணவர்களையும், வல்லுறவுகளில் ஈடுபடும் மாணவர்களையும், போதைவஸ்து பாவிப்பவர்களையும், அதனை விற்பவர்களையும், வெறுத்து ஒதுக்கியும் அவர்களுக்கு நல்ல வாழ்க்கை கிடைக்க வேண்டி இலக்கியங்கள் வழிகாட்டுகின்றன. இவற்றையெல்லாம் உணராமல் நடக்கின்ற மாணவர்கட்கு கிடைக்கும் தண்டனைகளையும் இலக்கியங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. வாழ்விற்கு வழிகாட்டியும், எழுதுவதற்கு இலக்கண விதிகளையும் தந்த இலக்கியங்களைக் கற்றுத் தெளிவு பெறவேண்டும் என்பது மாணவர்களது தலையாய கடமையாகும்.

மாணவர்கள் தமிழ் மொழியில் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்றுக்கொள்ள மொழியறிவு அவசியமாகின்றது. மொழி விருத்தியடைய வேண்டுமானால் நல்ல பல இலக்கியங்களைக் கற்று, அறிந்து தெளிய வேண்டும். இவ்வாறான செயற்பாடுகளால் அவர்களது எழுதும் ஆற்றல் மேன்மை அடைகின்றது. இலக்கியங்களில் காணப்படும் சொற்பிரயோகங்கள் பற்றி புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மொழிஆற்றல் இல்லாது போனால் இலக்கியங்களை விளங்கிக்கொள்ள முடியாது போகும் இலக்கியங்களை ஆக்கக் கூடிய தன்மை உண்டாக வேண்டும். அவ்வாறான இலக்கியங்கள் எல்லோராலும் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியதாய் இருப்பது பொருத்தமாகும்.

இலக்கியங்களைப் படித்துச் சுவைக்காதவர்கள், புரியாதவர்கள், எதைஎதையோ எழுதுகின்றனர். அவ்வாறான இலக்கியங்கள் காலத்தால் நிலைத்திருப்பதில்லை. ஆகவே மாணவர்கள் இலக்கியங்களை ஆழ அகலமாக படிக்க வேண்டும். தான் வாழும் சமுதாயத்தில் புரையோடிக் கிடக்கின்ற தீயவற்றை இலக்கியங்களில் சுட்டிக்காட்டி அந்த உணர்வுகளில் இருந்து விடுவிக்க இலக்கியங்கள் பங்களிப்புச் செய்யும் வகையில் நல்ல பல படைப்புக்களை வெளியிட வேண்டும். அவ்வாறான பங்களிப்பை செய்வதில் முனைப்புடன் செயற்பட வேண்டும்.

“கற்றாரை கற்றாரே காமுறுவர்” என்றும்

'கண்டதும் கற்கப் பண்டிதனாவான் என்றும்.' 'காலத்தினால் செய்த நன்மை ஞாலத்தைவிடவும் நன்மையைக்கொடுக்கும்' என்றும் "குலத்தளவே யாகுமாம் குணம்" என்றும் "இடுக்கண் களைவ தாம் நட்பென்றும்" எடுத்துக்காட்டியது இலக்கியங் கள் அல்லவா? இவ்வாறான இலக்கியங்களைப் படித்தால் உள்ளங்கள் கெட்டுப்போய் விடுமோ? பெரியாரைப் பேணி நடப்பதும், கற்றாரோடு சேர்ந்து நடக்கவேண்டும். என்பதும், "இன்றுபோய் போருக்கு நாளை வா" என்றதும் நல்ல இலக் கியங்கள்தானே இவற்றை வேண்டாத இலக்கி யங்கள் என்று விட்டுவிடுவதா?

மூடக்கொள்கைகளில் மூடங்கிப் போய்க் கிடந்த சமுதாயத்தை தட்டிக்கொடுத்து நேர்வழி காட்டியதும் நல்ல இலக்கியங்களே. ஒன்றே உலகம் ஒருவனே இறைவன் என்று ஏகோபித்துக் குரல் கொடுத்து உண்மையை உணரவைத்த இலக்கியங்கள் உன்னதமான வழியைக்காட்டி நிற்கின்றன என்பதை ஒருபோதும் மறக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது. இவ்வாறான இலக்கியங் கள் மாணவர்களின் உள்ளத்தை உருப்படியாக்கி எதிர்காலத்தில் நற்பிரஜைகளாக்கி விடுகின்றன.

இலக்கியங்கள் தற்காலத்தில் சிறுவர் இலக்கி யங்களாகவும், புலம்பெயர் இலக்கியங்களாகவும் விரிவடைந்துள்ளன. நிலங்களை ஐந்தாகப்பிரித்து அவற்றுக்கேற்ப இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டுள் ளன. தற்காலப் புலம்பெயர் இலக்கியங்களை ஆறாம்நிலத்துக்கும் உள்ளடக்க வேண்டும் என்ற உணர்வுகளும், குரல்களும் மாணவர்கள் மத்தி யில் களைகட்டி விட்டதை எண்ணும்போது இலக் கியங்கள் எவ்வளவுதூரம் முக்கியத்துவம் பெறு கின்றது என்பதை நாம் ஒருகணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

காதலும், வீரமும், போரும், சமயமும்அன்று இலக்கியங்களை சிறப்படைய வைத்ததுபோல் புலம்பெயர்தலும் இலக்கியத்தினுள் கொண்டு வரப்படுவதை தடுக்க இயலாது அதேபோல சமா தான இலக்கியங்களாக அமைகின்ற இலக்கி யங்கள்சூட இக்காலத்தில் மாணவர்கள் மத்தியில் பரவலாகப் பேசப்படுகின்ற ஒருவிடயமாகும். சமா தான இலக்கியம் படைக்கப்பட்டு இருந்தால் அதன் பங்களிப்பு இன்றும் மக்களிடம் சென்றடைய வில்லை என்றே கருதவேண்டும். இலக்கிய விடயங்களில் கவனம் செலுத்தப்பட்டாலும் அதனை வெளியிட களம் அமைத்துக் கொடுக் கின்ற சந்தர்ப்பமே உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

கவிதை, கட்டுரை, நாவல், சிறுகதை போன்ற இலக்கியங்களை வெளியிடுவதில் ஆர்வம் காட்ட மாணவர்கள், அவ்வாறான இலக்கியங்களை விரி வாக படிக்க வேண்டும். சங்ககால இலக்கியங்கள் இன்றும் சூட சிறந்த இடத்தையே வகிக்கின்றன. பாடசாலைகளில் சூட வேறுபட்ட இலக்கியங்களி லிருந்து எடுக்கப்பட்ட விடயங்களை பாடப்பரப்பில் சேர்த்து வைத்து கற்பிப்பதைக் காணலாம். அவ் வாறான இலக்கியங்களைக்கற்பதால் கருணை, காருண்யம் போன்ற பண்பு ஏற்படுகின்றன.

இலக்கியங்கள் நீதியை நிலைநாட்டி அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவற்றை அடைவதற் கான தன்மைகளை ஏற்படுத்தல் வேண்டும். எல்லோரும் இன்புற்று இறையருள் பெற வேண் டும் என்னும் தத்துவத்தை இலக்கியங்கள் மூலம் வெளிக்கொணர மாணவர்கள் பாடுபட வேண்டும். மாணவர்களுக்கு இலக்கியத்தில் ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்துவதற்கு ஆசிரியர்கள் முயல வேண்டும். காலப்போக்கில் நல்ல இலக்கியங்களை தேடிப் படிக்க மாணவர் தாமாகவே முன்வருவர், சமு தாயத்திற்குப் பயன் தரும் இலக்கியங்களை ஆக்குவதற்கும் அவர்கள் முயல்வர்.

பிறர் குறை காண்பவன் அரை மனிதன்
தன் குறை காண்பவர் முழு மனிதன்.

நட்புக்காக ....

அ. வினோத் அன்ராளி
2010 சூலைப்பிரிவு

“அம்மா..... என்னை சாப்பாட்டைத் தாங்கோ.....” பாக்கினுள் புத்தகங்களை அடுக்கியவாறே கத்தினான் சங்கர். விமல் வந்து விடுவானே என்கிற அவசரம் அவனது குரலில் தெரிந்தது. சமையலறையில் சாப்பாடு கட்டிக் கொண்டிருந்த பார்வதி சங்கரின் குரலைக்கேட்டு அவசரமாய் சாப்பாட்டுப் பார்சலோடு வெளியே வந்தாள்.

“இந்தாப்பா சாப்பாடு பிறகு நேரம் போட்டு தெண்டிட்டு விட்டிட்டுப் போகாதை என்ன.....” எனச் சொல்லிய பார்வதி சாப்பாட்டுப்பையை அவன் கரங்களுக்குள் திணித்தாள். நோட்டருகில் சைக்கிள் மணி கலகலக்கத் தொடங்கிய போது குமரன் சொன்னான்.

“அம்மா, நான் போட்டு வாறன்.....” என்றபடி சைக்கிளை எடுத்து உழக்க ஆரம்பித்தான் சங்கர்

நகரிலுள்ள பிரபல பாடசாலை ஒன்றில் சங்கரும், விமலும் புதினோராம் வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். சிறுவயதிலிருந்தே ஒரே வகுப்பில் படித்ததன் காரணமாக இருவருமே நண்பர்களாக இருந்தனர். விமல் படிப்பில் கெட்டிக்காரன் சங்கரும் படிக்க மாட்டாதவன் அல்ல இருந்த போதிலும் விமல் சிறுவயதிலேயே தந்தையை இழந்து விட்டான். தாய்தான் அவனைக் கஸ்ட்பட்டு படிப்பித்தாள். சங்கருக்கோ, அவனது தந்தை கூலிவேலைக்குப் போயே

குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டியிருந்தது. விமலின் கெட்டித்தனத்தின் மேல் வகுப்பில் மற்றவர்களுக்குப் பொறாமை இருந்தது. சங்கர் ஒருவனே அவனிடத்தில் உண்மையான அன்போடு பழகிக்கொண்டிருந்தான். இது தெரிந்ததால் விமலும் சங்கருக்கு நன்கு விளங்கும்படி பாடங்களைச் சொல்லிக்கொடுப்பான்

அன்று வகுப்பில் கணக்குப்பரீட்சை நடைபெற்றது. விமல் நூற்றுக்கு நூறு புள்ளிகள் எடுத்திருந்தான். சங்கருக்கு எண்பது புள்ளிகள் மற்றவர்களுக்கு அறுபதிலும் குறையத்தான் புள்ளிகள் கிடைத்தன. அதனால் இவர்கள் இருவரையும் தவிர மற்றவர்கள் ஆசிரியரிடம் நல்ல அடி வாங்க நேரிட்டது. இதன் பின் மற்ற மாணவர்கள் இவர்களை ஒதுக்கி ஒரு விரோதியைப் போல் பார்த்தார்கள். தமக்குள் கிசுகிசுத்து ஏதோ திட்டம் தீட்டினார்கள்.

மதியத்தின் பின்பான வகுப்பில் ஒரு மாணவன் எழுந்து தன் பாக்கினுள் வைத்திருந்த நூறு ரூபாவைக் காணவில்லை. என முறையிட்டான். ஆசிரியர் ஒவ்வொருவரால், மிரட்டி உறுக்கி விசாரித்தார். எல்லாரும் பேசாமல் இருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாரது பார்வையும் இவர்கள் மேல் விழுந்தன. ஆசிரியர் ஒவ்வொருவரதும் புத்தகப்பையையும், புத்தகங்களையும் விரித்து வைக்கும்படி கட்டளையிட்டு, ஒவ்வொன்றாய் பார்த்துக்கொண்டு வந்தார். சங்கரும், விமலும் புத்தகப்பையைத்திறந்த போது அதிர்ந்தார்கள்.

இருவரது புத்தகத்துக்குள்ளும் ஐம்பது, ஐம்பது ரூபாய்கள் இருந்தன. ஆசிரியர் கோபத்தோடு அவர்களைப்பார்த்தபடி பிரம்பைச் சமூற்றினார்.

“நாங்கள் எடுக்கேல்லை சேர்.....” விமல் மன்றாடினான். ஆசிரியர் நம்பாமல் பிரம்பை ஒங்க சங்கர் இடையிற் புகுந்தான்.

“அவனை அடிக்காதையுங்கோ சேர் நான் தான் எடுத்து அவனின்டை புத்தகத்துக்குள்ள ஐம்பது ரூபாவை வைச்சனான்.....”

“எல்லா விழிகளும் இவன் புறம் திரும்ப ஆசிரியர் கோபம் அத்தனையையும் அவன் புறம் திருப்பினார். பல்லைக்கடித்துக் கொண்டே அத்தனை வேதனையையும், தாங்கினான் சங்கர்.

மாலையில் வீடு திரும்புகையில் “என்றா நீ தான் காசை எடுத்ததெண்டு பொய் சொன்னி.....” என்றான் விமல்

“எப்படியோ காசை எங்கட புத்தகத்துக்குள்ள வைச்சிட்டாங்கள். இனி என்னதான் சொன்னாலும் சேர் நம்பவேமாட்டார். ரெண்டு பேருக்கும் அடிதான் விழும் அதைவிட உனக்கும் சேர்த்து நான் ஓராள் அடிவாங்கினால் என்ன?

சங்கரின் வார்த்தைகளினைக்கேட்டு நெகிழ்ந்து போய் நின்றான் விமல்.

மஞ்சள் பொன்னொளி மைதானமெங்கும் விரவிக்கிடக்க பந்தடித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். சங்கரும், அவனது நண்பர்களும். விமல் ஒரு ஓரமாய் நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். சங்கர் வரும் வரை காத்திருப்பது அவனது வழமை.

சங்கர் பந்தை ஓங்கி அடித்தபோது பந்து அவனது வீச்சுத்தாளாது. அருகிலிருந்த பற்றைக்குள் பறந்து போய் விட்டது. பையன்கள் சூச்சு விட்டார்கள்.

“டேய் சங்கர் நீ தான் அடித்தனி, நீயே எடுத்து வா.....” சங்கர் களைத்துச் சோர்ந்தபடி பற்றையை நோக்கி நடக்கிறான்.”

“நீ நிலல்லா நான் எடுத்துவாறன்.....” விமல் சங்கரை விலத்தியபடி பற்றையை நோக்கிப் போகிறான்.

பந்தைத்தேடி அவன் நடக்கையில் சட்டென்று அவனது கால்களுக்கிடையில் ஏதோ அதிர்வு. என்ன என யோசிப்பதற்குள்.....” பார்”..... கால்கள் இரத்த வெள்ளத்துள் மிதக்க அப்படியே சரிகிறான் விமல்.

தனக்காகத்தான், கால்களையே இழந்துவிட்ட விமலினை நோக்கிக் கத்தியபடியே ஓடி வருகிறான் சங்கர்.

✦ நல்ல நண்பர்களுக்கு அடுத்த படியாக நீ நட்பிய பொருள் நல்ல புத்தகங்களாக இருக்க வேண்டும்

✦ எவர்க்கு ஏன் வாலிராக்கு செத்தால் நூக்குப் போகுவதற்கு.

✦ யாருடைய நெஞ்சம் ஏழைக்காக அழியே அவரே மகாத்மா

உலக வல்லரசான அமெரிக்கா பற்றிய ஒரு நோக்கு

எ.கொலின்
2010 கலைப்பிரிவு

உலகிலே காணப்படுகின்ற நாடுகளில் அமெரிக்கா முதன்மையான இடத்தைவகிக்கின்றது. அதாவது ஆசியாவில் இந்தியா வல்லரசாக திகழ்வது போலவே உலகளாவிய ரீதியில் அமெரிக்கா ஒரு முதன்மை இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. உலகிலே வல்லரசாக விளங்குகின்ற அமெரிக்காவானது தற்போது ஒரு ஜனநாயக நாடாகவே விளங்குகின்றது. அமெரிக்காவானது கூட்டாட்சி முறையினைப் பின்பற்றுகின்ற ஒரு நாடாகும். இந்நாட்டிலே வாழுகின்றமக்கள் சிறந்த பழக்கவழக்கங்களையும் நல்ல கல்வியறிவு, அரசியல் அறிவுமிக்கவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இதனாலேயே அமெரிக்கா அனைத்திலும் சிறந்த நாடாக விளங்குகின்றது.

அமெரிக்காவினது புவியியல் அமைப்பினை நோக்கும் போது. இது கிழக்கே அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்தில் இருந்து மேற்கே பசுபிக் சமுத்திரம் வரை பரவிக்கிடக்கின்றது. வடக்கே கனடாவும் மேற்கே மெக்சிக்கோநாடும், மெக்சிக்கோவளை குடாவும் நாட்டின் எல்லைகளாக உள்ளன. இந்நாட்டிலே பியூடோரிக்கோ மற்றும் வர்ஜின் தீவுகள் போன்றனவும் குவாம், பனாமா போன்ற கால்வாய் பகுதிகளும் சில வெளி நிலப்பரப்புக்களும் அமெரிக்க நாட்டுக்குச் சொந்தமானவையாக உள்ளன. அமெரிக்காவின் மொத்த நிலப்பரப்பானது 9,372,614 சதுர கிலோமீற்றர் ஆகும். இங்கே வாழுகின்ற மக்கள் தொகையினர் 271.8 மில்லியன் ஆகும். (1997ம் ஆண்டின்படி) இந்நாடானது ஐரோப்பாக்கண்டத்தில் இருந்து 3000 கடல்

மைல் தொலைவில் அமெரிக்கா அமைந்துள்ளது இதனைப் பிரிப்பது அத்திலாந்திக்கடலாகும்.

அமெரிக்க நாட்டினுடைய புராதன குடிமக்களாக செவ்விந்தியர்கள் காணப்பட்டனர். இவர்களை விட குடியேறிய வெள்ளையர்கள், கறுப்பர்கள் ஆகியோரும் பிறகாலங்களில் குடியேறிய ஆசிய நாட்டினரும் அமெரிக்காவின் குடிமக்களாக உள்ளனர். அமெரிக்காவில் பிரதானமாக வழக்கத்தில் உள்ள மொழி ஆங்கிலம் ஆகும். அதேபோன்று பிரதானமான மதமாக கிறிஸ்தவம் அமைந்து காணப்படுகின்றது. அமெரிக்க நாட்டினது நாணயப்பழக்கமாக டொலர் காணப்படுகின்றது. இந்நாட்டினுடைய தலைநகரம் வாஷிங்டன் ஆகும்.

அமெரிக்காவினது முக்கிய பொருளாதார வளங்களாக விவசாயம், கைத்தொழில் தகவல் தொடர்புச் சாதனங்கள் போன்றன காணப்படுகின்றன. இவ்வாறான சிறப்பான பண்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு காணப்படும் அமெரிக்க நாடு எவ்வாறாக ஒரு குடியரசாக தோற்றம் பெற்றது. இதன் அரசியல் அமைப்பு எவ்வாறு எப்பொழுது அமைக்கப்பட்டது என்பனபற்றி நோக்கும் போது பிரித்தானியாவிலே வாழ்ந்த மக்கள் பிரித்தானியாவில் இருந்து பிரிந்து வந்து அத்திலாந்திக் கரையோரமாய் குடியேறினார். அவ்வாறாக வாழ்ந்து தமது செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வந்தனர். ஆனால் பிரித்தானிய அரசாங்கமானது உங்களது தாய்நாடு நான்தான்.

நீங்கள் நான் சொல்வதைத்தான் கேட்க வேண்டும். என்று கூறியது இதனால் விரக்தியடைந்த அமெரிக்கர்கள் தமது 13 குடியேற்றங்கள் இணைத்து ஒரு குடியரசாக உருவாக்கினர். இதன் காரணம் யாதெனில் பிரித்தானியரது ஆதிக்க சுரண்டல்களில் இருந்து தம்மை பாதுகாப்பதற்காகவே. பின்னர் 1976ம் ஆண்டு யூலை மாதம் 4ம் திகதி அமெரிக்கா சுதந்திரப் பிரகடனம் மேற்கொண்டது.

13 குடியேற்ற நாடுகளில் 12 குடியேற்ற நாடுகள் இணைந்து அமெரிக்காவினது அரசியல் யாப்பினை உருவாக்கின. "சர் மூனு" தீவு இதில் கலந்து கொள்ளவில்லை 1787ம் ஆண்டு பிரிடெல்பியாவில் கூட்டப்பட்ட மாநாட்டில் அமெரிக்காவுக்கான அரசியல் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. 1789ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 4ம் திகதி தொடக்கம் நடைமுறைக்கு வந்தது. இன்றுவரை சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அவ்வப்போது மேற்கொள்ளப்பட்ட சுமார் 27 திருத்தங்களுடன் மட்டும் தொடர்ந்தும் இவ்வப்போது நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது. ஆரம்பத்தில் 13 அரசுகளைக் கொண்ட கூட்டாட்சி தற்போது 50 அரசுகளைக் கொண்டதாக விளங்குகின்றது.

தற்போது அமெரிக்காவினுடைய சிறப்பம்சங்களாக

- பரப்பளவு:- 93, 72, 614 ச.கிமீ
- மக்கள் தொகை:- 29, 57, 34, 134
- தலைநகர்:- வாஷிங்டன்
- தற்போதைய அதிபர்:- பராக் ஒபாமா (கறுப்பினத்தவர்)
- அரசு:- இரு சட்டசபைகளைக் கொண்ட கூட்டாட்சிக் குடியரசு ஜனாதிபதி அரசாங்க முறை
- நாணயம்:- டொலர்
- மொழி:- ஆங்கிலம்
- இனம்:- வெள்ளையர் - 81.7%, கறுப்பர் - 12.9%
- ஆதிவாசிகள் 1.2%
- சமயம்:- கிறிஸ்தவம், பிற மதங்கள், இஸ்லாம்
- பொருளாதாரம்:- விவசாயம், கைத்தொழில்,

மீன்பிடி, பெற்றோலியம், இலத்திரணியல் பொருட்கள்

அமெரிக்க அரசாங்க முறையின் சிறப்பியல்புகளாக

- 1) **எழுதப்பட்ட அரசியல் அமைப்பு:-** அமெரிக்காவின் யாப்பு ஒரு எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பாக காணப்படுகின்றது. உலகிலேயே முதன் முதலில் எழுதப்பட்ட அரசியல் அமைப்பு இதுவேயாகும். உலகிலேயே மிகச்சிறிய அரசியல் அமைப்பும் இதுவாகும்.
- 2) **நெகிழாத அரசியல் அமைப்பு:-** இலகுவில் மாற்றமுடியாத, திருத்த முடியாத அரசியல் அமைப்புக்களே நெகிழாத அரசியல் அமைப்புக்களாகும். அவ்வாறே அமெரிக்காவின் அரசியல்யாப்பும் ஒரு நெகிழாத ஆவணமாகும். இதனை திருத்த வேண்டுமாயின் சிறப்பான வழிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். ஒரு திருத்தம் ஏற்படுவதற்கு அது மத்திய, சட்டசபையின் இரு சபைகளிலும் 2/3 பெரும்பான்மையுடன் திருத்தம் நிறைவேற்றப்படுவதோடு, 3/4 பங்கு மாநிலச்சட்டசபைகளின் சம்மதத்தினை பெற்றதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.
- 3) **கூட்டாட்சி முறை:-** நாட்டில் மத்திய அரசாங்கம், மாநில அரசாங்கங்கள் என இரு வகையான அரசாங்கங்களை உருவாக்கி அரசியல் யாப்பு ரீதியாக அதிகாரங்கள் அவற்றிற்கிடையில் பங்கிடப்பட்டிருக்குமாயின் அவ்வாட்சிமுறை கூட்டாட்சி என அழைக்கப்படும். அவ்வாறே அமெரிக்காவும் மத்திய, மாநில அரசுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. உலகிலேயே முதன் முதலில் கூட்டாட்சியை அறிமுகப்படுத்திய நாடு இதுவேயாகும். உலகில் மிகவும் சிறந்தகூட்டாட்சி முறையைப் பின்பற்றும் நாடும் அமெரிக்காவேயாகும். அதிகாரப் பங்கீட்டில் 50 மாநிலங்களுக்கும் அதிகளவிலான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.
- 4) **ஜனாதிபதி முறை அரசாங்கம்:-** பாராளுமன்றத்துறையைச் சாராத நிர்வாகத்துறையைக் கொண்ட அரசாங்க முறையே ஜனாதிபதி

அரசாங்க முறை என அழைக்கப்படுகின்றது. அமெரிக்கா, ஜனாதிபதி அரசாங்கமுறையைப் பின்பற்றுகின்ற ஒரு நாடாகும். உலகில் முதன் முதலாக ஜனாதிபதி அரசாங்க முறையை அறிமுகப்படுத்திய நாடும் இதுவே யாகும். இங்கு ஜனாதிபதியிடம் வலுவான அதிகாரங்களே காணப்படுகின்றன. அமெரிக்காவின் தற்போதைய ஜனாதிபதி ஜனநாயகக் கட்சியைச் சார்ந்த பராக் ஒபாமா ஆவார். இவர் ஒரு கறுப்பினத்தவர் என அறியப்பட்டவராவார்.

5) **வலுவான மேலவை:** - அமெரிக்க சட்டசபையில் இரண்டாவது சபையாக விளங்கும் செனட் சபையே மேலவை என அழைக்கப்படுகின்றது. இது வலுவான அதிகாரத்தினைக் கொண்டதாக விளங்குகின்றது. உலகிலேயே அதிகாரம் மிக்க இரண்டாம் மன்றமாகவும் இதுவே விளங்குகின்றது. ஒரு மானிலத்துக்கு இரண்டு அங்கத்தவர்களான மொத்தம் 100 அங்கத்தவர்களைக் கொண்டுள்ளது.

6) **இரட்டைக்குடியரிமை:** இரட்டைக்குடியரிமையில் ஒவ்வொரு குடிமகனும் தேசிய அளவிலான குடியரிமையையும் மாநில அளவிலான குடியரிமையையும் பெறுகின்றனர். ஒவ்வொரு மாநிலமும் தமக்கெனத் தனி அரசியலமைப்பைக் கொண்டுள்ளது.

அமெரிக்காவின் ஆட்சித்துறைத்தலைவர் ஜனாதிபதியாவார். இவர் உலகில் சக்தியும், செல்வாக்கும் மிக்க நிர்வாகத்தலைவர்களில் ஒருவராவார். அமெரிக்கா உலகில் ஒரு பலம் பொருந்திய வல்லரசாக இருப்பதனால் உள்நாட்டு அரசியலில் மட்டுமல்லாது சர்வதேச அரசியலிலும் செல்வாக்குள்ளவராக விளங்குகின்றார்.

இவர் 4 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடைபெறுகின்ற தேர்தலின் மூலமாக மக்களினால் தெரிவு செய்யப்பட்ட தேர்தல்க் கல்லூரியின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றார். ஒருவர் இரு தடவைகள் மட்டுமே ஜனாதிபதியாகத் தெரிந்

தெடுக்கப்பட முடியும். ஒருவரின் பதவி வெற்றிடமானால் அவருக்குப் பதிலாக ஆட்சிபுரிபவர் மேலும் ஒரு முறை மட்டுமே ஜனாதிபதியாக பதவிவகிக்க முடியும்

ஒருவர் ஜனாதிபதிப் பதவிக்குப் போட்டியிட வேண்டுமானால் அவர் சில தகுதிகளை பெற்றிருக்க வேண்டும். அந்தவகையில்

- முப்பத்தைந்து வயதினை நிரம்பியவராக இருத்தல் வேண்டும்
- அமெரிக்கப்பிரதேசமாக இருத்தல் வேண்டும்.
- அமெரிக்காவில் தொடர்ந்து 14 வருடகாலம் வாழ்ந்தவராக இருத்தல் வேண்டும்.

பொதுவாக செனட்டர்கள், மாநில ஆளுநர்கள் அமைச்சரவை அங்கத்தவர்கள், முன்னைய நிர்வாகத்தில் பங்காற்றிய அலுவலர்கள் போன்றவர்களே ஜனாதிபதிப் பதவிக் கான வேட்பாளர்களாகத் தெரிந்தெடுக்கப்படுவார்கள்.

ஜனாதிபதி தெரிந்தெடுக்கப்படுவதற்கு 5 கட்டங்களாகத் தேர்தல்கள் நடைபெறுகின்றன. அவை

கட்டம் I:- வேட்புமனுக்களைப் பதிவு செய்தலும் கட்சி அபேட்சகர் தகைமையைப் பெற்றுக்கொள்ளும்.

கட்டம் II:- தேர்தல் கல்லூரிக்குப் பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்தல்

கட்டம் III:- தேர்தல்க் கல்லூரி உறுப்பினர்கள் ஜனாதிபதியைத் தெரிவு செய்தல்

கட்டம் IV:- வாக்குகளை எண்ணுதல்

கட்டம் V:- ஜனாதிபதியின் பதவிப்பிரமாணமும் பதவி ஏற்பும்

இவ்வாறாக வெற்றி பெற்றதாகப் பெயர் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் அவர் ஜனவரி 20ம் திகதி பிரதமநீதியரசர் முன்னிலையில் சக்தியப்பிரமாணம் செய்து கொள்வார். இவ்வாறு அமெரிக்காவினுடைய ஜனாதிபதித் தெரிவு செய்யப்படுகின்றார்.

அமெரிக்க நீதித்துறையின் அமைப்பானது

நீதித்துறை

மத்திய அரசின் நீதித்துறை

1. மாவட்ட நீதிமன்றம்
2. மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம்
3. சிறப்பு நீதிமன்றம்
4. உயர் நீதிமன்றம்

மாநில அரசின் நீதித்துறை

1. மாவட்ட நீதிமன்றம்
2. இடைநிலை மேல்விசாரணை நீதிமன்றம்
3. மாநில உயர் நீதிமன்றம்

அமெரிக்கா கூட்டாட்சி நாடாக இருப்பதனால் நீதித்துறை, அதிலும் உயர்நீதிமன்றம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் இடையே நடைபெறும் பிரச்சனைகளை உயர் நீதிமன்றமே தீர்த்து வைக்கின்றது.

உலகில் காணப்படும் நாடுகளில் சிறந்த கூட்டாட்சி நாடாகவும், ஜனநாயக நாடாகவும் வல்லரசாகவும் அமெரிக்கா விளங்குகின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

“ஒப்பியல் அரசாங்கம்” சி.அ.யோதிலிங்கம்

- தற்காலிக சுக போகங்களுக்காக நாம் நம்முடைய ஒழுக்கத்தைப் பழுதாக்கிக் கொள்ளலாகாது.
- வாழ்வில் இன்பம் பெறுவதற்குரிய வழி நம்முடைய ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாப்பதையே பொறுத்ததாகும்.
- ஒழுக்கம் தவறினால் அதை எளிதிற் பழுது பார்க்க முடியாது.

கீழ்க்கலங்கைத் தமிழகம்

வாகரைவாணன்

தொல்லியலாளர்களின் ஆய்வுப் பார்வையில் தமிழகத்தில் தோற்றம் பெற்ற பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் (கி.மு 1000-கி.பி 250) முக்கிய தளமாக தமிழ்நாட்டின் ஆதிச்ச நல்லூர் விளங்கக் காணலாம்.

தமிழ்நாட்டின் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் பொருமையான தாம்ரவர்ணி (வடமொழி) ஆற்றின் கரையில் அமைந்திருக்கும் இவ்வூரில் நூற்றுப் பதினான்கு ஏக்கர் பரப்பில் தமிழகத்தின் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டை இதனை ஆதி இரும்புக் காலம் என்றும் சொல்வார் எடுத்துக் காட்டிடும் ஈழத் தாழிகள் புதைக்கப்பட்டிருக்கின்றமை அம்மண்ணின் முக்கியத்துவத்திற்குக் காரணமாகின்றது.

மண்ணுக்கு இருக்கும் இந்த மதிப்பினைத் தன் பெயரை பக்கத்தில் உள்ள இலங்கைக்குத் தந்த தாம்ரவாணி ஆறும் தனதாக்கிக் கொண்டமையும் ஒரு தனி வரலாறு ஆகும்.

பழமை மிக்க இவ்வாற்றினை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பௌத்த நூல்கள், தூம்ப பண்ணி என்று குறிப்பிட்டுள்ள அதேவேளை, மகதநாட்டு மாமன்னன் அசோகனின் கிர்னார் கல்வெட்டில் இலங்கை தம்பபண்ணி (கி.மு 300) (பாளி) என்றே பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதேபோன்று Periplus Maris Erythraea எனும் நூலை எழுதிய கிரேக்க மாலுமி ஒருவர் இலங்கையை "தாப்ரவானே என்றும், கி.மு 302ல்

வட இந்திய மன்னன் சந்திர குப்த மௌரியனின் அவையில் வீற்றிருந்த கிரேக்கத்தூதுவர் மெகஸ்தனில் "தாபிரபேன்" என்றும் குறித்துள்ளமை அவ்வாற்றின் பிரபல்யத்தைக் காட்டுகிறது.

இவ்விரு கிரேக்கர்கள் போன்று கி.பி 140ல் உலக வரைபடத்தை வரைந்த Claudius Ptolemy தாம் வரைந்த படத்தில் தாப்ரபேன் (Taprabane) என்று குறித்துள்ளமையும் இங்கு சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டும்.

இத்துணைப் பழமையும் வரலாற்றுச் சிறப்பும் பெற்ற இவ்வாறு, தமிழகத்தில் பொருரை என்றே அழைக்கப்பட்டது. ஆயினும் இப்பெயரில் இன்னுமொரு ஆறு சேரநாட்டில் (இன்றைய மலையாள நாடு) ஓடியமையால் பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்த பொருரை தன் பொருரை என ஆனது கவிச்சக் கரவர்த்தி, கம்பனும் பொன் திணிந்து புனல் பெருகும் பொருரை திருநதி என்றே பாடி மகிழ்ந்தான். இதிலிருந்து தாம்ரவாணி, தம்பபண்ணி, தாமிரபேன் ஆகிய பெயர்கள் தன்பொருரை என்னும் பெயரின் மாற்றுவடிவங்கள் என்பது தெளிவு.

அந்நியர்களாலும் நன்கு அறியப்பட்ட "தாம்ரவாணி" அது வளம் செய்யும் ஆதிச்ச நல்லூரும், அதன் எதிராக இலங்கையின் வட மேற்குக் கரையில் உள்ள பெரம்பரிப்பும் (புத்தளம் மாவட்டம்) பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டைச் சேர்ந்த முக்கிய பிரதேசங்கள் என்பதனை அங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வு ஆய்வுகள் வெளிப்

படுத்திய ஈழத்தாழிகள் கறுப்பு சிவப்பு மட்பாண் டங்கள் எனும் சான்றுகள் உறுதி செய்யும்.

இப்பிரதேசங்கள் போன்றே கிழக்கிலங் கையின் கதிரவெளிப் பிரதேசமும் (மட்டக்களப்பு மாவட்டம்) பெருங் கற்காலப் பண்பாட்டுத் தளங் களில் ஒன்று என்பதற்கு அங்கு அகழ்வாய்வின் மூலம் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஈழத்தாழிகள் சான்றாக அமையும் இது பற்றி பேராசிரியர் கா.இந்திரபாலா அவர்கள் இவ்விதம் எழுதுவார்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள மிக முக்கிய மான ஆதி இரும்புக் காலத் தொல்லியல் தலம் கதிரவெளியில் காணப்படுகிறது. மகாவலி ஆற்றின் கழிமுகப் பகுதியில் குரங்கு படை எடுத்த வேம்பு என்னும் இடத்தில் பாறைக்கற்களால் அமைக்கப்பட்ட கற்கிடை அடக்கங்கள் காணப்படு கின்றன. 1920ல் இருந்து இத்தொல்லியல் தலத்தின் முக்கியத்துவம் அறியப்பட்டிருந்தாலும் இங்கு அதிக ஆய்வு இதுவரை நடத்தப்பட வில்லை. ஆதி இரும்புக் காலத்தில் இப்பகுதியில் முக்கியமானதொரு குடியிருப்பு இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்குச் சுற்றாடலில் காணப்படும் வேறு தொல்லியல் சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் இங்கிருந்து கிட்டிய தூரத்தில், சேருவில், இலங்கைத்துறை, ஈச்சிலம் பற்றை ஆகிய இடங்களிலுமுள்ளன. இலங்கைத் துறையில் கரும் செம் மட்பாண்ட ஓடுகள் பெறப்பட் டுள்ளன. (இலங்கை யில் தமிழர் பக் 103)

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் கரையோரத்தில் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் செல்வாக்குப் பரவி யிருந்தது போல கிழக்கிலங்கைத் தமிழகத்தின் மற்றுமொரு மாவட்டமான அம்பாறையிலும் அதன் தாக்கம் செறிந்திருந்தமைக்கு அம்மாவட் டத்தின் குழுக்கள் ஓயா என்னும் ஆற்றுக்கு வடக்கே பல இடங்களிலும் பாணமையிலும் கண் டெடுக்கப்பட்ட கறுப்பு சிவப்பு மட்பாண்டங்களும், உகந்தையில் ஈமப்புதையல்கள் இருப்பதற்கான அடையாளங்கள், குடியிருப்புக்கள் என்பனவும் ஏற்ற ஆதாரங்களாக விளங்குகின்றன.

இம்மாவட்டங்கள் போன்று கிழக்கிலங்கைத் தமிழகத்தின் திருகோணமலை மாவட்டமும், பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டிற்குரியது என்பதனை யான் ஓயாவை அண்டியுள்ள பகுதியில் வெளி யிடப்பட்ட ஈமப்புதையல்கள், குச்சுவெளி, கொட்டி யாரம் (முதூர்) இலங்கைத்துறை (இலந்தைத் துறை) ஆகிய இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கறுப்பு, சிவப்பு மட்பாண்டங்கள் என்பன தக்க ஆதாரங்களாக அமையும்.

இலங்கையின் கிழக்குப் பக்கம் இன்னு மொரு தமிழகமாக விளங்கியது என்பதற்கு இங்கு கண்டெடுக்கப்பட பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் (கி.மு 3ம் நூற்றாண்டிலிருந்து, கி.பி 5ம் நூற்றாண்டு வரை) சாட்சியம் பகரும். ஒரு நாட்டின் வரலாற் றைக் கண்டறிவதில் உற்ற துணையாக விளங்கும் இக்கல்வெட்டுக்களில் ஒன்று திருகோணமலை மாவட்டத்தின் சேருவில் என்னும் இடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டது. இக்கல்வெட்டின்படி பெருங் கற்காலப் பண்பாட்டின் போது திருகோணமலை மாவட்டத்தில் தமிழ் இனத்தவர் வாழ்ந்தமை உறுதியாகின்றது.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் கிடைத்த மற்றுமொரு கல்வெட்டு (கி.பி 1ம் நூற்றாண்டு) வேள்கம் என்னும் இடம் பற்றிக் கூறும் கல்வெட் டாகும். இது இடம் பற்றிக் கூறினும் இதில் இடம் பெற்றுள்ள வேள் என்னும் சொல் வேளிர் என்னும் மற்றுமொரு தமிழ்ச் சொல்லின் மூலமாகும்.

வேள் (நிலத்தை) தனை உடைமையாகக் கொண்ட இத்தமிழ் இனக் குழுவினர் தமிழகத்தின் (சங்க காலத்தில்) குறுநில மன்னர்களாகவும் விளங்கியமைக்கு நெடுவேளாதன் என்னும் வேளிர்மன்னன் (புறம் 333) சான்றாவான்.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் மட்டுமன்றி மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலும் வேளிர் பற்றிய சாசனம் கண்டெடுக்கப்பட்டமையைக் கவனிக்கு மிடத்து தமிழ் நாட்டில் தமிழ்நாட்டைப் போன்று (சங்க காலத்தில்) கிழக்கிலங்கைத் தமிழகத்திலும் இவ்வினக் குழுவினர் குறுநில மன்னர்களாக

ஆட்சி புரிந்திருக்கலாம் என்று கருத முடிகின்றது. "வேள்" என்னும் சொல்லுக்குத் தலைவன் என்றும் பொருள் இருப்பதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

திருகோணமலை என்னும் பெயர் மிகவும் பழமையானது இதனைக் கலாநிதி செ.குணசிங்கம் அவர்களால் நிலாவெளியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டு உணர்த்தும். இலங்கையைச் சோழர் ஆண்ட காலத்தைச் சேர்ந்த இக்கல்வெட்டில் திருகோணமலை என்ற பெயர் காணப்படுகின்றமை சோழர் ஆட்சிக்கு முன்பும் அப்பெயர் அங்கு வழக்கில் இருந்தமையை உறுதி செய்யும்.

அம்பாறை மாவட்டத்தின் அக்கரைப்பற்று குடுகுடவர் வில் அல்லது படுவில்) என்னும் இடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டில் காணப்படும் "தமெட்" என்னும் பிராகிருதச் சொல் (சிங்களத்தில் தமெழ என்பது போல்) தமிழ் என்னும் சொல்லின் திரிபாகும். இதன்படி கிறிஸ்து வக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே இங்கு தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்தமையை அறிய முடிகின்றது.

இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட கி.மு 2ம் நூற்றாண்டிற்குரிய (பெருங்கற்காலப் பண்பாடு) இன்னுமொரு கல்வெட்டு தீகவாவி (தீர்த்தவாவி) என்ற இடத்தில் வாழ்ந்த திச என்னும் தமிழன் பற்றிக் கூறும்.

இவைபோன்று இம் மாவட்டத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற மற்றுமொரு கல்வெட்டு பெருமளவில் சிதைவடைந்த நிலையில் இருந்தாலும் அதில் உள்ள ஒருவரின் பெயர் ஆண் விசுதியுடன் முடிவடைவதைக் காணலாம். அப்பெயர் உதியன் அல்லது உதிரன் என்னும் பெயரின் தவறுதலான வடிவமாக இருக்கலாம் என்பார். பேராசிரியர் பரமுபுஸ்பரெட்ணம் அவர்கள். (புண்டைய இலங்கையில் தமிழும் தமிழரும் - பக்.34) பேராசிரியரால் சுட்டிக் காட்டப்படும் அப்பெயர் சங்க காலத்தில் தமிழகத்தில் அரசு புரிந்த பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன் என்னும் அரசனின் (புறம் 2) பெயருடன் ஒத்திருக்கின்றமை, தமிழர் மத்தியில்

அப்பெயர் வழக்கில் இருந்தமையைக் காட்டும்.

இதே மாவட்டத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட இன்னுமொரு கல்வெட்டில் மருமகன் (ந) என எழுதப்பட வேண்டிய பெயர் மறு (ந) மகன் (ந) என்றெழுதப்பட்டுள்ளது என்பார் பேராசிரியர் அவர்கள். (மேற்படி நூல் பக் 24)

மருமகன் என்னும் சொல் தமிழருக்கே உரிய உறவுப் பெயராகும். திருமணத்தின் காரணமாக ஒரு குடும்பத்திற்குள் மருவி வந்த மகன் (மகளின் கணவன்) என்னும் பொருளையே இது தரும். இச்சொல் (மருமகன்) மருமான், மருக, மருகன், மருகு, மருகி என்னும் பழந்தமிழ்ச் சொல்லின் வழி வந்ததாகும் என்பதற்கு பதிற்றுப்பதத்தில் வரும் (63, 16) சேரலர் மருக என்னும் சொற்றொடர் சான்றாகும்.

பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலத்தில் இறந்தோரைத் தாழியில் அடக்கம் செய்தல் இரும்பு, செம்பு ஆகிய உலோகங்களைப் பயன்படுத்துதல் போன்று பயிர்ச் செய்கையும் அக்காலத்தமிழர் வாழ்வில் முக்கிய இடம் வகித்தது. இதனை வெண்ணெல் அறிஞர் "தண்ணுமை வெரீஇக் (புறம் 348) ஓர் பரந்த வயல் நீர் பரந்த செறுவின் நெல் மலிந்த மனை (புறம் 38) மலை கண்டன்ன நிலை புணர் நிவப்பின் பெரு நெற்பல கூட்டு எருமை உழவ" (நற்றிணை 60) எனும் பாடல் அடிகள் எடுத்துக் காட்டும்.

தமிழரின் பொருளாதாரத்தைத் தாங்கி நின்ற உழவுத் தொழிலையும் "எருதுகால் உளு அது இளைஞர் கொன்ற சில் விளைவரகின் புல்லென குப்பை" என்று புறம் (327) காட்டும். வரகு தினை எனும் பயிர்ச் செய்கையையும் மேற்கொள்ளும் பொருட்டு பழந்தமிழர் ஆறு, குளம், வாவி, கேணி முதலான நீர்நிலைகளை அணிமித்த நிலங்களில் குடியேறி தமது குடியிருப்புக்களையும் அமைத்துக் கொண்டனர். இதற்குக் கிழக்கிலங்கைத் தமிழகத்தில் பனிச்சங்கேணி, ஓமடியாமடு (ஓமைமடு) ஒலுவில் (ஒல்லிவில்) ஆலம்குளம் முதலான ஊர்ப்பெயர்கள் அறிய ஆதாரங்களாகும்.

இலங்கைக்கும் தமிழகத்துக்கும் இடைப்பட்ட பாக்கு நீரிணை, மன்னார் வளைகுடா, ஆழமற்ற கடற்பகுதிகள், ஏழாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கடலில் மூழ்கியமையை புவியியல் ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்தியுள்ள நிலையில் இரு பெருநிலப் பரப்புகளும் (இலங்கை, தமிழகம்) ஒன்றாக இணைந்திருந்த அன்றைய அகன்ற தமிழகத்தில் பயிர்த்தொழில் புரிந்து பன்மடங்கு உயர்ந்து நின்ற தமிழர்கள் கடல் வாணிபத்திலும் தம் கைவரிசையைக் காட்டலாயினர். இது காரணமாக உரோமர் கிரேக்கர் முதலான யவனர்கள் தமிழர் பூமியில் குடியேறி தமிழர் வாணிபத்திற்கு பக்கபல மாயினர். இதனைச் செந்தமிழ்க் காப்பியம் சிலப் பதிகாரம் -

கயவா மருங்கிற் காண்போர்த் தழுக்கும்
பயன் அறிவு அறியா யவனர் இருக்கையும்
கலந்தரு திருவின் புலம்பெயர் மாக்கள்
கலந்து இருந்து உறையும் இலங்கு நீர் வரைப்பும்
(இந்திரவிழா உள் எடுத்த காதை)

என்று எடுத்துக் காட்டுதல் போன்று பட்டினப் பாலை, புறநானூறு, அகநானூறு ஆகிய சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் பின்வரும் பாடல்களும் உணர்த்தி நிற்கும்.

பல்பண்டம் பகர்ந்து வீசுந்
தொல் கொண்டித் துவன்றிருக்கைப்
பல்லாயமொரு புதிப்பழகி
வேறு வேறுயர்ந்த முதவாயொக்கற்
காறயர் மூதூர் சென்று தொக்காங்கு
மொழிபல பெருகிய பழி தீர்தேதெதும்
புலம் பெயர் மாக்கள் சலந்தனி யுறையு
முட்டாற் சிறப்பிற் பட்டினம்
(-பட்டினப்பாலை)

யவனர் தந்த விளைமான் நன்கலம்
பொன்னோடு வந்து கறியோடு பெயரும்
(அகநானூறு)

யவனர் நன்கலம் தந்த தண் கமழ்தேறல்
பொன்செய் புனைகலத்து ஏந்தி, நாளும்
ஒண்தொடர் மகளிர் மடுப்ப...

(புறம் 56)

கி.மு 10ம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பே ஆரம்பமாகிவிட்ட இந்தக் கடல் வாணிபத்தில் தமிழகத்தின் தமிழர்கள் மட்டுமன்றி கிழக்கிலங்கைத் தமிழகத்தில் தமிழர்களும் ஈடுபட்டமைக்கு திருகோணமலை, குச்சவெளியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கறுப்பு சிவப்பு மட்பாண்டங்கள், ரோம் நாட்டு மட்பாண்டங்களை ஒத்திருப்பதையும், நிலாவெளியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட இலட்சுமி உருவம், திரியாய்ப்பாறைக் கல்வெட்டில் காணப்படும் வணிகர் பற்றிய செய்திகளையும் (குளகசபாபதி - சரவணபவனின் வரலாற்றுத் திருகோணமலை பக் 61) இங்கு சான்றாகக் காட்டலாம்.

இவ்வித வரலாற்றுச் சிறப்போடும் பெரும் செல்வாக்கோடும் பழந்தமிழர்கள் அன்றைய அகன்ற தமிழகத்தில் (இலங்கை தமிழகம்) வாழ்ந்திருந்த காலத்தில் அந்நிய இனத்தினர் யாரும் அங்கு அடி எடுத்து வைக்கவில்லை என்பார் K.A.R கெனடி என்னும் மாண்டிவியலாளர் இலங்கையில் வாழ்ந்த பழந்தமிழரின் ஒரு குழுவினரான நாகர் (சூறிஞ்சி நிலமக்கள்) பற்றிய ஆய்வில் ஈடுபட்ட கெனடி அவர்களின் மேற்படிக்கூற்று "பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் சொந்தக் காரர் திராவிடரே" (தமிழரே) என்னும் அறிஞர் Christopher Von Furer Haimen Dorp அவர்களின் கூற்றோடு முழுமையாக ஒத்துப் போவதைக் காணலாம்.

இரும்புக் காலமான பெருங்கற்காலத்தில் வாழ்ந்த பழந்தமிழர் பயன்படுத்திய ஆயுதங்களில் வேல் என்பதும் ஒன்று. இது ஆதிச்ச நல்லூரில் மேற் கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வில் கிடைத்தது இவ்வாயுதம் மட்டுமன்றி அதே காலத்தின் பிற்பகுதியில் (சங்க காலத்தில்) தோற்றம் பெற்ற சங்க இலக்கியங்களான புறநானூறு, நற்றிணை ஆகியவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களிலும் வேல் ஆயுதம் பயன்படுத்தப்பட்டமை துலாம்பரமாகும். அப்பாடல் அடிகள் வருமாறு
பிறர்வேல் போலாதாகி, இவ்வூர்
மறவன் வேலோ பெருந்தகை உடைத்தே
(புறம் 332)

அறவர் வாழிதோழி மறவர்
வேல் என விரிந்த கதுப்பின் தோல்
(நற்றிணை-86)

விலங்குகளை வேட்டையாடவும் விரோதி
களை எதிர்த்துப் போரிடவும் பெருங்கற்காலத்
தமிழரால் பயன்படுத்தப்பட்ட வேல், உருவ
வழிபாடு ஏற்பட்ட பிற்காலத்தில் குறிஞ்சி நில
வேடரின் தெய்வமான முருகனின் படைக்கலமாக
கப்பட்டது. இது காரணமாகவே சங்க காலத்தில்
முருகனுக்கு கோட்டமும் எழுலாயிற்று. இதனை
தண்ணடை மன்னர், தாருடைப்புரவி
அணங்கு உடை முருகன் கோட்டத்துக்
கலம் தொடாமகளிரின் இகழ்ந்து நின்றவவே
(புறம்-299)

உண்மையில் வேல், வீரன் ஒருவனின்
ஆயுதாகும். இதற்கு அவன் பெருமதிப்புக் கொடுத்
தமையால் தான் மரவழிபாடு போன்று வேல்வழி
பாடும் ஆரம்பமாயிற்று. அத்தோடு வேலை உடை
யவன் என்ற காரணத்தால் வேலன் அல்லது
வேலவன் என்னும் பெயரையும் அவ்வீரன் பெற
நேர்ந்தது. இவ்வேலனே முருகு என்னும் தெய்
வத்தைத் தனது உடலில் கொண்டு அதனால் உரு
ஏறி வெறியாட்டு ஆடும் பூசாரியானான் என்பதை

“முருகயர்ந்து வந்த முதுவாய் வேல்” என்று
குறுந்தொகை (367) குறிக்கும்

இதிலிருந்து வேலன் என்பவனும் முருகன்
என்பவனும் வேறு வேறானவர்கள் என்பது
விளங்கும். எனினும் முருகனையும் பழந்தமிழர்
கள் வேல் ஏந்திய வீரன் என்று கொண்டமையை
பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளி துஞ்சிய
நன்மாறனை மதுரை மருதன் இளநாகனார்
“முருகு ஒத்தீயே” (புறம் 56) என்று வர்ணித்தமை
சான்றாகும். இது காரணமாகவே முருகனையும்
வேலன் என்று அழைக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டது
எனலாம்.

தமிழரின் பழம்பெரும் தெய்வமான முருகன்
தாங்கி நிற்கும் வேல் தமிழகத்தின் ஆதிச்ச

நல்லூரிலும், இலங்கையின் பொம்பரிப்பிலும்
(புத்தளம் மாவட்டம்) கண்டெடுக்கப்பட்டது போல
கிழக்கிலங்கைத் தமிழகத்தில் அண்மித்திருக்கும்
கதிர்காமத்திலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமையைக்
காட்டும். இவ்வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியாகவே,
வெருகல், மண்தூர், பெரிய போறைதீவு, உகந்தை
முதலான இடங்களிலுள்ள முருகன் கோயில்கள்
எழுந்தன எனக் கொள்ள வேண்டும்.

கிழக்கிலங்கைத் தமிழகத்தின் சைவத்
திருத்தலங்களில் திருகோணமலை கோணேஸ்
வரத்திற்குச் சிறப்பானதோர் இடமுண்டு. இவ்
வாலயத்தின் தோற்றகாலம் பற்றிப் பல்வேறு
கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில்
மகாசேனன் என்னும் அரசன் (கி.பி 302)
இங்கிருந்த பிராமணக் கோயிலை அழித்து
விட்டமையும் ஒன்று. இதனை மகாவம்சத்தி
லிருந்து நாம் அறியும்போது அவ்வரசன் காலத்
திற்கு முன்பே திருகோணமலையில் சைவாலயம்
எழுந்து நின்றமை புலனாகும். எனினும்
இலங்கையின் ஐந்து ஈஸ்வரங்களில் ஒன்றாகிய
கோணேஸ்வரம், கி.மு 5ம் நூற்றாண்டிலேயே
(பெருங் கற்காலம்) தோற்றம் பெற்றுவிட்டது
என்பார் சிங்கள வரலாற்றறிஞர் P.E.Pieris
அவர்கள்.

கோணேஸ்வரத்தின் இந்தப் பழமையை கி.பி
5ம் நூற்றாண்டில் வடஇந்தியாவில் (குப்தர்
காலத்தில்) எழுந்த வாயுபுராணம் கி.பி 7ம்
நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த நாயன்மார்
களில் ஒருவரான திருஞானசம்பந்தர் கோணேசர்
மீது பாடிய

குரைகடலோத நித்திலம் கொழிக்கும்

கோணமாமலை யமர்ந்தாரே - என்னும்
தேவாரம் நிலாவெளியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட
சோழர்கால (கி.பி 993-1070) கல்வெட்டு என்பன
நிரூபித்து நிற்கும்.

இத்துணை வரலாற்றுச் சிறப்பும் பெருமை
யும் கொண்ட கோணேஸ்வரம் அதன் தொடக்க
காலத்தில் முருகன் கோட்டமாகவே விளங்கி
யிருக்க வேண்டும் என்று எண்ணத் தோன்று

கிறது. ஏனெனில் குன்றையும் மலையையும் குமரன் கோயிலாகக் கொள்ளுதல் பழந்தமிழர் வழக்கு. இதற்கு “சேயோன் மேய மைவரை உலகமும் தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம்) அணிநெடுங்குன்றம் பாடுதும் தொழுதும்” (பரிபாடல்) எனும் பழந்தமிழ்ப் புலவர் உரைகள் ஏற்ற ஆதாரங்களாகும்.

சைவரிடையே இன்றும் பெருவழக்காயுள்ள முருக வழிபாடு மிகப் பழமையானதாகும். முழுமுதற் கடவுள் என்று சைவர் போற்றும் சிவன் என்னும் பெயர் முருகனைக் குறிக்கும் சேயோன் என்னும் பெயரின் திரிபு என்பார் அறிஞர் மறைமலை அடிகள். (தமிழர் மதம் பக் 145) அடிகளாரின் இக்கருத்தினையே கிழக்கிலங்கைத் தமிழகத்தின் அறிஞர்களில் ஒருவரான பண்டிதர் வி.சி.கந்தையா அவர்களும் எடுத்துரைப்பார். (முட்டக்களப் புச் சைவக் கோயில் 2)

கோணேஸ்வரம் முருகனின் திருத்தலமாகத் திகழ்ந்திருக்கலாம் என்பதற்குத் தென்னிந்தியாவின் ஆந்திர மாநிலத்து திருப்பதியை உதாரணமாகக் காட்டலாம். இன்று பெரும் புகழ் பெற்று விளங்கும் இக்கோயில், ஒரு காலம் முருகன் கோட்டமாக விளங்கியது என்பார். இதற்கு இவ்வாலயம் அமைந்துள்ள குறிஞ்சி நிலச் சூழல், வேங்கடம் (மலை) என்னும் பெயர் சைவ வைணவப் பிளவு என்பன ஆதாரங்களாகலாம்.

மேலும் வேங்கட ஈஸ்வரன், வேங்கடேஸ்வரன் (திருமால்) என்று அழைக்கப் படுவது போல, கோண ஈஸ்வரன், கோணேஸ்வரன் என்று பக்தர்களால் கும்பிடப்படுதல் இரு பெயர்களுக்கு மிடையே காணப்படும் மிகச் சிறந்த பொருத்தமாகும். இந்தப் பெயர்ப் பொருத்தமும் இவ்விரு ஈஸ்வரங்களையும் முருகேஸ்வரம் என்றே சொல்ல வைக்கிறது.

இவ்வாய்வினை அறிஞர் உலகம் ஏற்குமாயின் கி.மு 5ம் நூற்றாண்டிலே (பெருங்கற்காலம்) கிழக்கிலங்கைத் தமிழகம் முழுவதும் முருக வழிபாடு பரவலாகப் பேணப்பட்டமைக்கு

கோணமாமலை கோணேஸ்வரமும் சிறந்த சான்றாக அமையும் இரும்புக்காலமான பெருங்கற்காலம் முருக வழிபாட்டிற்குரியது என்பதனையும் இச்சான்று எடுத்துக் காட்டும்.

கிழக்கிலங்கை ஒரு தமிழகமாக விளங்கிய மையை இலங்கையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படும் உளர்ப்பெயர் சார்ந்த குடி, அடி, கோட்டை, திட்டி, வாவி, காமம், கரை, மலை, மடு, குழி, குள (குளம்) வில் ஆகிய பெயர்களும் உறுதி செய்யும்.

இச்சொற்களில் ஏதாவது ஒரு சொல் அடையாகவே அல்லது விசுதியாகவோ இணைந்து உருவான உளர்ப்பெயர்களுக்கு கிழக்கிலங்கைத் தமிழகத்திலுள்ள ஓட்டமாவடி, காத்தான்குடி, கோட்டைக்கல்லாறு, கல்முனை, மட்டக்களப்பு, தீகவாவி, உறுகாமம், வாகரை, குடும்பிமலை, வெல்லையடிமடு, மருதங்குளம், பட்டியடித்திட்டி, கிறவல்குழி, ஒலுவில் (ஒல்லிவில்) என்பனவற்றை இங்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம்.

கிழக்கிலங்கைத் தமிழகத்தில் பல பகுதிகளில் வேடர் என்னும் இனக்குழுவினர் வாழ்ந்தமையை வரலாற்றறிஞர் எடுத்துக் காட்டுவர். இதற்கு இத்தமிழகத்தில் காணப்படும் செறிவான காட்டுவளம், நல்ல நீர் வளம் என்பன காரணம் எனலாம். வேட்டையாடுதலிலும் பயிர்த் தொழில் செய்வதிலும் பெரிதும் விரும்பி ஈடுபட்ட இப் பழந்தமிழருக்கு கிழக்கிலங்கைத் தமிழகம் வாய்ப்பாக அமைந்தமை ஒன்றும் அதிசயமல்ல.

வேட்டையாடினும் உணவின் பொருட்டு காட்டை வெட்டித் திருத்தி அதனைத் திணைப்புனம் (சிறுதிணைவியன்புனம் -நற்றிணை 57) அக்கிய (இன்றைய சேனைச் செய்கை போன்று) இம் மக்களை அறிஞர் சிலர் வேடர் என்று குறிப்பிடாது வெட்டர் (காடுகளை வெட்டியவர்கள்) என்று அழைப்பதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது.

கிழக்கிலங்கைத் தமிழகத்தில் நீர் நிலைக்குப் பஞ்சமில்லை. இந்நீர் நிலையில் ஆவி (குளம்)

என்பதும் ஒன்று. (இச்சொல்லே வாவி என்று மருவியிருக்கலாம்) இதனை அண்டி இம்மக்கள் வாழ்ந்து பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபட்டமையால் ஆவியர் அல்லது ஆவினன் (தமிழ் நாட்டில் பழனி என்னும் ஊர் ஆவினன்குடி என்றும் குறிக்கப் படும்) என்று அழைக்கப்பட்டனர். இச்சொல் வேடர், வெள்ளாளர் என்போரையே குறிப்பது அனை வரினதும் அவதானத்திற்குரியது. சங்ககால அரசர்களில் ஒருவனான பெகன், ஆவியர்கோ (புறம் 147) என்று பெருங்குன்றூர் கிழார் என்னும் புலவரால் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டான்.

மேலும் வேடு என்னும் சொல், வரிக் கூத்துக் களில் ஒன்றைக் குறிக்கும். (இக்கூத்துக்கள் எட்டு என சிலப்பதிகாரம் சொல்லும்) இக்கூத்தினை பழந்தமிழரில் ஒரு சாரார் ஆடியமையால் அம் மக்கள் வேடுவர் எனவும் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

வடஇலங்கைத் தமிழகத்தில் நாகர் என்னும் பழந்தமிழர் வலிமை மிக்க ஓர் அரசை அமைத்திருந்தமையை சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, மகாவம்சம் ஆகிய நூல்கள் மட்டுமன்றி அகழ்வாய்வின் முடிவுகளும் உறுதிசெய்யும்.

இம்மக்கள் வடஇலங்கைத் தமிழகத்திலும் மட்டுமன்றி கிழக்கிலங்கைத் தமிழகத்திலும் வாழ்ந்தமையை நாகசாலை (மண்தூர்) நாகமுனை (திருக்கோவில்) நயினாக்காடு (சும் மாந்துறை) என்னும் ஊர்ப் பெயர்கள் உணர்த்தும்.

இன்னும் நாகர்களின் அரசு இன்றைய யாழ்ப்பாணம் குடாநாட்டோடு திருகோணமலையையும் உள்ளடக்கியிருந்தது என்னும் கலாநிதி செ.குணசிங்கம் அவர்களின் கூற்று கிழக்கிலங்கைத் தமிழகத்தில் நாகர் எனும் பழந்தமிழரின் ஆதிக்கத்தைப் பறைசாற்றும்.

இவ்வரலாற்றுச் சான்றுகள் தொடர்பாக பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் அவர்களின் கருத்தும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. அவர் சொல்கிறார்.

திராவிடருக்குரிய சங்ககாலப் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுச் (Megalithic Culture) இலங்கையில் பரவலாகவும் குறிப்பாக இன்று இலங்கையில் தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் வடகிழக்குப் பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. கிழக்க மாகாணத்தில் கதிரவெளி, உகந்தை ஆகிய இடங்களில் இப்பண்பாடு காணப்பட்டுள்ளது (அயல்நாடுகளில் தமிழர் - பக்கம் 19-20)

ஈழத்தின் பழமையையும் வளத்தையும் சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான பட்டினப்பாலையில் காணப்படும் ஈழத்துணவும் காழகத்தாக்கமும் நெல்லோடு வந்த வல்வாய்ப் பஃறிகள் என்னும் பாடல் அடிகள் உறுதி செய்யும் எனினும். இவ்வுணவும் நெல்லும் ஈழத்தின் ஒரு பெரும் பகுதியான கிழக்கிலங்கைத் தமிழகத்தில் (முட்டக்களப்பில்) இருந்தே சென்றிருக்க வேண்டும் என்னும் அறிஞர் வ.சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களின் ஊகம் (முட்டக்களப்பு நாட்டரியல் - பக் 20) சரியான தென்றே கொள்ளுதல் வேண்டும். ஏனெனில் கிழக்கிலங்கைத் தமிழகம் முல்லை (காடு) நிலவளமும், மருத நில (வயல்) வளமும் கொண்ட ஒரு பெரும் மாநிலமாகும்.

நெல் போன்று அகில் என்னும் வாசனைத் திரவியமும் முட்டக்களப்பு ஊவாக காட்டும் பிரதேசத்தில் மண்தூர் கிடந்தன. (மேற்படி நூல் பக்.30) என்று திரு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறுவதைக் கவனிக்கையில் அராபியர்களாலும், யவனர்களாலும் (கிரேக்கர், உரோமர்) ஈழத்தில் இருந்து கொள்வனவு செய்யப்பட்ட பொருட்களில் இதுவும் (அகில்) ஒன்றாகும் என்றும் நாம் துணிய முடியும்.

இவ்விதம் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட அகில் எனும் வாசனைத் திரவியம் கி.மு 10ம் நூற்றாண்டில் ஐசுரோசலேமில் ஆட்சிபுரிந்த பேரரசன் சலமோனுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டமையால் கீட்டு மொழியில் அது "அஹுவத்" எனக் குறிக்கப்பட்டதாக அறிஞர் கூறுவர். (மு.வ.வின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பார்க்கு)

இது போன்று அரக்கு இச்சொல் அரத்தம் எனும் சொல்லின் திரிபாக இருக்கலாம்) எனும் மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சொல், ஒரு வகை மதுவைக் (சாராயம்) குறிக்கும். இம்மதுவையும் கிழக்கிலங்கைத் தமிழகத்திற்கு வணிகர்களாக வந்த அராபியர்கள் கொள்வனவு செய்து தமது நாடுகளுக்கும் ஏனைய நாடுகளுக்கும் கொண்டு சென்றதாகத் தெரிகின்றது. இதன் காரணமாகவே

இச் சொல்லின் (அரக்கு) திரிபான Arrack என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லை அரபுச் சொல்லின் மூலம் என ஒக்ஸ்போட் அகராதி கூறும்.

இவ்விதம் இம்மூன்று பொருட்களும் (நெல், அகில், அரக்கு) கிழக்கிலங்கைத் தமிழகத்திற்கு பெருமை சேர்ப்பதோடு அதன் தொன்மைக்கும் சாட்சிகளாக விளங்கும்.

- ❖ எப்போதும் இக்கட்டான நேரங்களிலும் மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் உண்மையான நினைத்த நல்லதனைத்தும் நடக்கும் என்ற மனோ பாவத்துடன் வாழும் பழக்கத்தை நடைமுறையில் மேற்கொண்டால் வாழ்க்கை உங்கள் கட்டுப் பாட்டிற்குள் வந்து விடும்.
- ❖ பசித்த ஒருவனுக்கு இன்று நீ சோறு போடலாம் ஆனால் நாளைக்கும் அவனுக்குப் பசிக்கும் ஒரு தொழிலை அவனுக்கு நீ கற்றுக் கொடுத்தால் ஆயுள் உள்ள மட்டும் அவன் ஜீவனத்திற்கு சம்பாதித்துக் கொள்கிறானே.
- ❖ உறங்கும் சொற்கள் உதிர்ந்தே போகும்
உள்ளத்தில் ஒட்டாது. அதிரும்
சொற்கள் அரசாலும், சிறந்த
சொற்பொழிவுகள் இசைமழையாகவும்
கவிதைத் தேனாகவும் மாறிவிடுவதுண்டு.
- ❖ எண்ணிய முழுகள் வேண்டும்
நல்லதே எண்ணல் வேண்டும்
திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும்
தெளிந்த நல் அறிவு வேண்டும்
பண்ணிய பாவமெல்லாம்
பருதி முன் பணியே போல
நண்ணிய நின்முன் இங்கு
நசித்திட வேண்டும் அன்னாய்

வாசிப்பின் மகத்துவம்

சி.அருள்ராஜ்
2010 கலைப்பிரிவு

“விலங்கொடு மக்களனையர் இலங்க நூல்
கற்றாரோடு ஏனையவர்”

என்ற வள்ளுவரின் வாக்கிற்கொப்ப கற்றோர் மனிதர் என்றும் கல்லாதவர் விலங்கு என்றும் விளங்குகிறது. இக்குறள் மூலம் கல்வி அறிவுடையோரை இவ்வுலகு உன்னத மனிதர்களாக மதிக்கும் என்பது வெளிப்படையாகும். மனிதன் மனிதனாக மதிக்கப்பட வேண்டுமாயின் அவன் கல்வியறிவினைத் தேடிப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் அவசியமாகும். கல்வியறிவினை பெற்றுக் கொள்வதற்கு பல வழிகள் உண்டெனினும் அவற்றுள்ளே மிகச்சிறந்து நூல்கள் மூலம் பெற்றுக் கொள்ளும் கல்வியறிவாகும் நூல்கள் மூலம் அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமாயின் நாம் நூல்களை நன்கு வாசிக்க வேண்டும் வாசிக்கும் பழக்கத்தை வளர்த்துக் கொள்வதன் மூலமே இது சாத்தியமாகும் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாகும்.

வாசிப்பானது ஒரு மனிதனை உயர்ந்தவனாக சமுதாயத்தில் காட்டுகிறது. அது எவ்வாறாயின் வாசிக்க வாசிக்க மனிதன் பற்பல விடையங்களையும் கருத்துக்களையும் அறிகின்றான். இதனால் அவன் சமூகத்திற்குப் பல நற்காரியங்களை செய்யக் கூடியவனாகத் தேர்ச்சி பெறுகின்றான். அவனும் அவனைச் சூழவுள்ள சமுதாயமும், நாடும் சிறந்ததொரு நல்ல எதிர்காலத்தை நோக்கி அடினடுத்து வைக்கத் துணைபுரிகின்றது. நாம் வாசிக்கும் நூல்கள் நமக்கு அறிவு புகட்டும் ஆசானாக அருகிருக்கும் போது அவற்றை நாம்

பயன்படுத்த தவறக்கூடாது. நல்ல நூல்களே நமது நல்ல நண்பர்கள் என உணர்ந்து நூல்களை வாசிக்கும் பழக்கத்தை நாம் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். வளரும் மாணவ சமுதாயத்தில் இது தலையாய கடமையாகும். இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து என்பது நம்முன்னோர் கூறிய அறிவுரை முதுமொழி இளமையிலேயே நாம் கற்க வேண்டியவற்றைக் கற்றுத் தேறவேண்டும் அதற்கு நல்ல நூல்களுள் நமக்கு துணை செய்யும். நாம் இவ்வுலகில் வாழும் காலம் மிகவும் சிறியது. கல்வியோ கரையற்றது. எனவே வாழும் நாளில் கரையற்ற கல்வியின் சிறிய அளவையேனும் கற்றிட நாம் முயலவேண்டும். அதற்கு நல்ல நூல்களை நாம் நமது நண்பர்களாக்கிக் கொள்வதே நல்வழியாகும்.

வாசிப்பு என்பது மனித உரிமை நாம் வாழ்வதற்கு என்ன உரிமை உண்டோ அவ்வாறே வாசிப்பதற்கும் அறிவதற்கும் உரிமை உண்டு. எனவே நூலகத்தில் நாம் தகவல் சேகரிக்க, ஆய்வு செய்ய புள்ளி விபரங்களைப் பெற, சுவடிகளில் இருந்து பயன்பெற முனைய வேண்டும். எனவே வாசிப்பதனால் மனிதன் பூரணமடைகிறான். பாடசாலை நூல்நிலையங்கள் கற்பதற்கு மட்டுமன்றி அனைத்து விடயங்களையும் அறிவதற்கும் உதவி புரிகின்றன. இப்போது இலங்கையில் நாம் உலகளாவிய அபிவிருத்தியை நோக்கி முன்னேறுகின்றோம். இவ்வாறான முன்னேற்றத்திற்கு பாடசாலை நூலகங்களும் பெரும்பங்காற்றுகின்றன. அதாவது ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும்

முன்னேற்றத்திற்கும் பல்வேறு துறை சார் வளர்ச்சியே காரணமாகும். அவ்வாறான வளர்ச்சியில் மாணவர்களை உருவாக்குவதற்கான கல்வியறிவினைப் பாடசாலை நூல் நிலையங்களும் வழங்குகின்றது. எனவே வாசிப்பை உணக்குவிக்கும் சிறந்ததொரு உடைமமாக நூல் நிலையங்கள் விளங்குகின்றன என்பது வெள்ளிடமலையாகும்.

சிறந்த பொழுதுபோக்குகளில் ஒன்றாக வாசிப்பு பழக்கம் காணப்படுகின்றது. பல வெற்றிப் படைகளைக் கண்ட பலர் வாசிப்பிலிருந்தே தேர்ந்தவர்களாவர். அத்துடன் வாசிப்புப் பழக்கம் உள்ளவர்களால் மாத்திரமே உலக அறிவினைப் பெற முடியும். நாலாதிசைகளிலும் நடைபெறும் மற்றும் முன்னர் நடைபெற்ற விடயங்களையும் கூட வாசிப்பதனால் எம்மால் பெறமுடியும் எனினும் இன்றைய காலத்தில் அதிகரித்த பொழுதுபோக்கு, சாதனை வருகை மற்றும் பல காரணங்களால் வாசிப்பு பழக்கம் குறைந்து செல்வதை எம்மால் அவதானிக்க முடிகிறது. வாசிப்புப் பழக்கத்தை அதிகரிக்கும் நோக்குடன் பல்வேறு புதிய உபாயங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக அவுஸ் ரேலிய நாட்டில் சிட்னி நகரில் கடற்கரையில் வாசிப்புப் பழக்கத்தை உணக்குவிப்பதற்காக புத்தகறாக்கைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சூரியக் குளியலுக்காக அங்கே வருபவர்கள் தமது வாசிப்புப் பழக்கத்தை மேம்படுத்தவும் பல்வேறு விடயங்களை அறிந்து கொள்வதற்கும் அங்குள்ள நூல்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

இந்நிலையில் இப்போது எம்மிடையே வாசிப்புப் பழக்கம் குறைந்து விட்டதா? அதற்கான காரணம் யாது? செய்தித் தாள்கள் வாசிக்கப்படுகின்றதா? வாசிப்புப் பழக்கத்தை அதிகரிக்க என்ன செய்யலாம்? என்ற கேள்விகளுக்கான விடைகளை நாம் ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்வது அவசியமானதொன்றாகும். தொழில்நுட்பம் வளர்ந்து விட்டது. உலகம் சுருங்கி விட்டது. இதனால் வாசிப்பதற்கு நேரமில்லையென்று கூறப்படுவதெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத காரணிகளாகும். ஏனெனில் வாசிப்பதற்கான ஏது நிலைகளை நாம் தான் நமக்கேற்றாற்போல்

அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பல்கலைக் கழகம் சென்று பட்டம் பெற்றவரை விட வாசிப்புப் பழக்கத்தை அதிகமாகக் கொண்டிருக்கும் ஒருவரால் பலவிடயங்களை அறிந்து கொள்ள முடியும். முன்னைய ஐரோப்பாவில் அதிக நூல்களைக் கொண்டிருப்பவரையே மக்கள் மதித்தார்கள். ஏதேனும் சந்தேகம் நிலவினால் அவரிடமே சென்று தெளிவினைப் பெறுவார்கள். அந்தளவு தூரம் நூல்களை வாசிப்பவர்கள் முக்கியம் பெற்றிருந்தார்கள்.

வாசித்தல் பழக்கத்தை ஒவ்வொரு மனிதனும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அதனை ஒரு கட்டாய வழக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகக் "கண்டது கற்கப் பண்டிதன் ஆவான்" என்ற ஆன்ரோர் வாக்கும் உண்டு. வாசிப்புப் பழக்கத்தைக் கைக்கொள்ளாதவன் ஒரு அரை மனிதன் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நாம் எமது கல்வியை எடுத்து நோக்கினோம் என்றால் இன்றைய காலத்திலே அதிகமாக ஆங்கில மொழியிலே கல்வி பயின்றபட்டு வருகின்றது. இது வளர்ச்சி எய்தியும் வருகிறது. நாம் இக்கல்வினை இலகுவில் கற்க வேண்டும் என்றால், ஆங்கிலப் புத்தகங்களையும், ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளையும், சஞ்சிகைகளையும் நிச்சயமாக வாசிக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல் நாம் எமது பாடப் புத்தகங்களையும் வாசித்தால் தான் எமக்கு ஆசிரியர் கற்பிப்பது தெளிவாகும். வாசிப்பு என்பது எவ்வளவு தூரம் கல்விக்கு முக்கியமானது என்பதை இதில் இருந்து நாம் உணரக் கூடியதாக உள்ளது. இன்றைய காலத்தில் எம் கல்வியில் வாசிப்பு மூலம் பல பரீட்சைகள் இடம்பெறுகின்றன. இப்பரீட்சைகளில் அது கூடிய சித்தியெய்ய சிறந்த வாசிப்புப் பழக்கம் இருக்க வேண்டும். இவ்வாசிப்புப் பழக்கம் மூலம் கிரகிக்கும் ஆற்றல், விளக்கத்தன்மை என்பன மாணவ சமுதாயத்திலே வளர்ச்சியடைகின்றது.

ஒரு மனிதன் ஒரு மொழியினை அடிக்கடி வாசிப்பதன் மூலம் சிறப்புத் தேர்ச்சி அடைந்து அம் மொழியினைப் பேசவும், சிறந்த இலக்கிய நடை யில் எழுதவும் அவனால் முடியும். அது மட்டுமல்ல

பற்பல அறிஞர்களும், புலவர்களும், தமிழ் தொண்டர்களும் வாசிப்பு தனி மனிதனுக்கு இன்றியமையாதது என்பதை இன்றைய சமுதாயத்திற்கு வெளிக்காட்டிச் சென்றுள்ளனர். அவர்களின் பாதச் சுவட்டைப் பின்பற்றி நாம் சிறந்தபயன்பெற முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

வாசிப்புப் பழக்கத்தை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு நாம் அரிய பல நூல்களைத் தேடி ஆராய்ந்து வாசிப்பதன் மூலம் உச்சப் பயனையும், அரிய பல நற்கருத்துக்களையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். இன்றைய காலகட்டத்தில் வாசிப்புப்

பழக்கமானது அருகி வருகின்றது. இது வேதனைக்குரிய விடயமாகும். இதற்குக் காரணம் மாணவர் சமூகத்திடையே காணப்படும் தொலைக்காட்சி மோகமும், கணனிப் பாவனையின் நவநாகரீகப் போக்கும் ஆகும். எனவே இந்தக் குறையை நீக்கப் பெற்றோர், பெரியோர்கள் தம் பிள்ளைகளிற்கு சிறுபராயத்திலேயே சிறிய நற்பண்புகள் கொண்ட நீதிக்கதைகள் உள்ள நூல்கள் சஞ்சிகைகளைக் கொடுத்து அவற்றை வாசிக்க ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். இதன் மூலம் வாசிப்பும் ஊக்குவிக்கப்படும், வாசிப்பின் மேன்மையும் உணரப்படும்.

- ◆ நீ யாருக்கும் பக்கத்தில் இருக்காதே
தூரத்திலேயே இரு. பக்கத்தில்
இருக்கும் இமையைப் பார்க்க முடியாத
கண்கள் தூரத்தில் இருக்கும்
நட்சத்திரத்தை பார்த்து விடுகின்றன.
- ◆ நீ பின்னாலே இரு முன்னாலே
கொண்டுவந்து நிறுத்தப் படுவாய்
நீ வெளியே இரு உள்ளே
அழைத்துச் செல்லப்படுவாய்.
- ◆ செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே
தேன் வந்து பாயுது காதினிலே
எங்கள் தந்தையர் நாடென்ற
பேச்சினிலே — ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே

ஈழத்து கவிதை வளர்ச்சி

அ. அருள்ராஜ்
2010 கலைப்பிரிவு

ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாறு புகழ் தேவனாரோடு ஆரம்பமாகிறது என்பது மரபாகி விட்டது. ஈழத்துப் புகழ் தேவனாருடைய செய்யுட்களிலே ஆங்காங்கே கவிதைக்குரிய கூறுபாடுகள் காணப்படுகின்றது. ஈழம் என்பது இலங்கை ஆகும். ஈழத்துப் புகழ் தேவனாரைத் தொடர்ந்து நீண்டகால இடைவெளியின் பின்னர். ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள், போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் கால புலவர்களினுடைய செய்யுட்களிலும் கவிதைக்குரிய கூறுகள் காணப்படுகின்றன.

19ம் நூற்றாண்டிலே ஆங்கிலேயரின் வருகை அச்சியந்திரங்களின் அறிமுகம், உரைநடை வளர்ச்சி, படித்த மத்திய தர வர்க்கத்தின் தோற்றம். சமூகமாற்றம், என்பன ஈழத்து செய்யுட்களில் தாக்கத்தை அல்லது பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. இதனால் செய்யுட்கள் சமுதாயம் நோக்கிய பார்வையில் திரும்பியது. தி. த. சரவணமுத்துப் பிள்ளையின் தந்தை விடு தூது, பெண்விடுதலை பற்றி எடுத்துக்கூறுகிறது. பாரதியின் சமகாலத்தில் வாழ்ந்த பாவலர் துரையப்பாப்பிள்ளை செய்யுட்களுக்கூடாக சமுதாயத்தைப் பார்த்தார். கீர்த்தனை வடிவில் சமுதாயக் கருத்துகளை எடுத்துக் கூறி ஈழத்து கவிதை வளர்ச்சியில் புதியதொரு போக்கை ஏற்படுத்திய பெருமை பாவலர் துரையப்பாப்பிள்ளையையே சாரும். ஆதலால் ஈழத்துக் கவிதை வளர்ச்சியில் பாவலர் துரையப்பாப்பிள்ளைக்கு தனித்துவமானதொரு இடமுண்டு.

19ம் நூற்றாண்டிலே ஆசுகவி, கல்லடி

வேலுப்பிள்ளை, விபலானந்தர், நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் முதலானவர்களும் செய்யுட்களுக்கு உடதாக சமுதாயக் கருத்துகளை எடுத்துக் கூறினர். 1930களில் ஈழகேசரிக் குழுவினர் ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதை உலகில் நடமாடத் தொடங்கினார் எனினும் 1940களில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை அல்லது நவீன கவிதை ஆரம்பமாகின்றது.

1940

ஈழத்து தற்கால தமிழ்க் கவிதைகளின் தொடக்க காலமாக 1940களையே கருதுவர். இக்காலத்திலே பாரதியின் நவீன சிந்தனைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு சில கவிஞர்கள் சமுதாயப் பார்வை மிக்க பல கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர். இவர்கள் 1942இல் மறுமலர்ச்சி என்கின்ற பத்திரிகையை வெளியிட்டு அப்பத்திரிகையிலே கவிதைகளை எழுதினர். இவ்வாறு மறுமலர்ச்சி பத்திரிக்கையில் கவிதைகளை எழுதியவர்களாக அ. ந. கந்தசாமி, நாவற்குழியூர் நடராசா, சோ. நடராசா, சாரதா, மஹாகவி முதலானவர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறு மறுமலர்ச்சிப் பத்திரிக்கைகளைப் பத்திரிகையிலே கவிதைகளை எழுதியோர் மறுமலர்ச்சிக் குழுவினர் என அழைக்கப்பட்டனர். மக்களினுடைய வாழ்வியல்ப்பிரச்சனைகளைப் பொருளாகக் கொண்டு கவிதைகளை எழுதியவர்களுள் அ. ந. கந்தசாமி, நாவற்குழியூர் நடராசா, முதலானவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் 1940களில் ஈழத்து கவிதை உலகிற்கு காலடி எடுத்து வைத்த மஹாகவியின் கவிதைப்பயணம் 1970 வரை தொடர்ந்தன.

இக்காலத்தில் மறுமலர்ச்சி அணிசாராது பல கவிஞர்கள் கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர். இவ்வாறு மறுமலர்ச்சி அணிசாராது கவிதைகளை எழுதியவர்களுள் யாழ்ப்பாணன், கவிஞர் மு. செல்லையா முதலானவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களுடைய கவிதைகள் பாரதியக் கருத்துகளையும், காந்திய சிந்தனைகளையும் எடுத்துக்கூறின எடுத்துக்காட்டாக யாழ்ப்பாணனின் கண்ணன்பட்டு, கண்ணம்மாபட்டு, தேசபக்தன்சபதம், பாரதமாதா என்பன பாரதியக் கருத்துகளை எடுத்துக் கூறுகின்றன.

1950

1950ம் ஆண்டுகளில் 1940ம் ஆண்டுகளிலே கவிதைகளை எழுதியவர்களுடன் இணைந்து பல புதிய கவிஞர்களும் கவிதை உலகிற்கு அறிமுகமாகினர். இக்காலத்தில் புதிதாக கவிதை உலகிற்கு அறிமுகமானவர்களாக அண்ணன், புரட்சிக்கமால், நீலவாணன், முருகையன், தில்லையூர் செல்வராஜன் முதலானவர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களுடைய கவிதைகள் இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்ததன் பின் ஏற்பட்ட இனப்பிரச்சனைகளையும் பொருளாகக் கொண்டிருந்தன.

இக்காலக் கவிஞர்களுடைய கவிதைகள், எளிமைத்தன்மை உடையனவாகவும் பேச்சோசைப்பண்பு உடையனவாகவும் அங்கதச்சுவை உடையவையாகவும் குறியீட்டுகளைக் கொண்டும் அமைந்துள்ளன. 1940களிலே கவிதை உலகிற்கு அறிமுகமாகிய மஹாகவியும் 1950களிலே தமிழ்க்கவிதை உலகிற்கு காலடி எடுத்துவைத்த முருகையன், நீலவாணன், ஆகியோர்க்கு ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதை வரலாற்றிலே தனித்துவமானதொரு இடமுண்டு.

ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதை வரலாற்றிலே மஹாகவி து. உருத்திரமூர்த்திக்கு தனித்துவமானதொரு இடமுண்டு 1940களிலே ஈழத்து கவிதை உலகிற்கு காலடி எடுத்துவைத்த மஹாகவியின் கவிதைப் பயணம் 1970கள் வரை தொடர்

கின்றது. மஹாகவியின் கோடை புதிய தொருவீடு முதலிய பாநாடகங்களையும், ஆக்கியுள்ளார். மேலும் சாதாரணமான ஒரு மனிதனின் சரித்திரம், கண்மணியாள் காதை, கல்லழகி, சடங்கு முதலான நவீன காவியங்களையும் ஆக்கியுள்ளார். சாதிப் பிரச்சனையை முதன்மைப்படுத்தி தேரும், திங்களும் என்கின்ற கவிதையினை ஆக்கியுள்ளார். ஈழத்து தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றிலே “குறும்பா” என்கின்ற பாவடிவத்தினை அறிமுகப்படுத்திய பெருமை மஹாகவியையே சாரும் இது பெயருக்கேற்றது போல குறும்புத்தன்மை உடையதாகவும் குறுகியதாகவும் அமைந்துள்ளது.

மஹாகவியினுடைய கவிதைகள் எளிமைத்தன்மை உடையனவாகவும், பேச்சோசைப்பண்பு உடையனவாகவும், அங்கதச்சுவை உடையனவாகவும், குறியீட்டு உத்திமுறைகளை கொண்டனவாகவும் அமைந்துள்ளன. சொற்களை இடம் மாற்றி ‘கட்புலச்சார்பு’ மிக்க தன்மையில் இவரது கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக,

“இன்னவையாம் கவி எழுத
ஏற்ற வொருள் என்று மீறர்
சொன்னவற்றை நீர்
திருப்பிச் சொல்லாதீர்.....”

என்ற பாடலைக் குறிப்பிடலாம். ஈழத்து கவிதை வரலாற்றிலே முருகையனுக்கும் தனித்துவமானதொரு இடமுண்டு விஞ்ஞானப்பட்டதாரியான இவரது கவிதைகளில் அறிவியல் சார்ந்த கருத்துக்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவருடைய கவிதைகள் புலமைத்துவம்பண்பு, சொல்வீச்சு, நேரடித்தன்மை, மிக்கனவாகவும் காணப்படும். மேலும் இவருடைய கவிதைகள் எளிமைத்தன்மை வாய்ந்ததாகவும், பேச்சோசைப்பண்பு உடையனவாகவும், குறியீடுகளை அல்லது முற்றருவங்களை கொண்டு அமைந்து உள்ளன. முருகையன், கருளியம், வெறியாட்டு முதலிய பாடங்களை ஆக்கியுள்ளார். இவருடைய கவிதைகள் “நாங்கள் மனிதர்கள்”, “மாடும் கயிறுகள் அறுக்கும்” என்கின்ற தொகுப்புகளாக வெளிவந்துள்ளன.

ஈழத்து தமிழ்க்கவிதை வரலாற்றில் நீலவாணனுக்கும் ஒரு தனித்துவமான இடமுண்டு. கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த இவருடைய கவிதைகளில் கிழக்கு மாகாண மண்வாசனை அதிகளவில் எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளது. நீலவாணன் 'பாவம் வாத்தியார்', 'களங்கள்', உறவு முதலிய கவிதைகளை ஆக்கியுள்ளார். இவரது கவிதைகளுள் பாவம் வாத்தியார், விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது. நீலவாணனும் எளிய காவியங்களை ஆக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார். இவரது முற்றுப் பெறாத காவியமாகிய 'வேளாண்மை' குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் 1955-1972க்கு இடைப்பட்ட காலத்திலே கவிதைகளை இயக்குவதில் கவித்துவம், மிக்கவராகவும் விளங்கினார். "நீலவாணன்-வழி" என்ற கவிதைத் தொகுதியில் இடம் பெறும் "உறவு" என்னும் கவிதையில் இடம் பெறும் பகுதியை உதாரணமாகக் காட்டலாம்.

"மரணித்துப்போன எங்கள்
மாலாகப்போடிப் பெரியப்பா
நீர் ஓர் பெரிய மனிதன் தான்"

இதேபோன்று கவிராயர் எனப்பட்ட சில்லை யூர் செல்வராசன் அங்கதப் பாணியில் பாடினார். அண்ணலும், ராஜபாரதியும், ஏழைச் சிறப்பு மிக்க காதல் கவிபாடினார்கள்.

ஈழத்திலே 60ம் ஆண்டுகளில் பெரும் பிரச்சினை ஏற்பட்டது. மொழிப்பிரச்சினையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இனப்பிரச்சனை தோன்றியது. இப்பிரச்சனைகளை முதன்மைப்படுத்தி பல கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன. 40ம் ஆண்டளவில் 50ம் ஆண்டளவிலும் காணப்பட்ட சாதிப் பிரச்சனை 60ம் ஆண்டளவில் கொழுந்து விட்டு எரிந்தது. சாதிப்பிரச்சனைகளை முதன்மைப்படுத்தி பலகவிஞர்கள், கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர். இவ்வாறு சாதிப்பிரச்சனையை முதன்மைப்படுத்தி பலகவிதைகளை எழுதியவர்களாக பசுபதி, மஹாகவி சுபத்திரன், முதலானவர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறு மஹாகவியின் உடைய தேரும் திங்களும் என்னும் கவிதையைக் குறிப்பிடலாம்.

60களில் கவிதைகளிலே முற்போக்கு சார்பான கவிதைகளும் உண்டுருவின முதலாளி தொழிலாளிப் பிரச்சனை, சுரண்டல், வர்க்கவேறுபாடு, முதலிய முற்போக்கு, சார்பான சிந்தனைகளை உள்ளடக்கிப் பல கவிதைகள் முற்போக்கு சார்பான கவிதைகள் எழுதப்பட்டன. இதனை எழுதியவர்களாக எம். ஏ. நுஃமான், புதுவை இரத்தினத்துரை, சண்முகம் சிவலிங்கம் முதலானவர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களுள் புதுவை இரத்தினத்துரையினுடைய கவிதைகள் பிரச்சாரப்பண்பு உடையவையாக அமைந்துள்ளன. இக்காலத்திலே முற்போக்கு அணிசாராது மக்களினுடைய வாழ்வியற்பிரச்சனைகளைக் கொண்டு பல கவிஞர்கள் கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர். இவ்வாறு முற்போக்கு அணிசாராது கவிதைகளை எழுதியவர்களாக காரைசுந்தரப்பிள்ளை, கவிஞர் கந்தவன், எஸ்.பொன்னம்பலம் முதலானவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

60ம் ஆண்டுகளில் இலங்கைத் தமிழ்க் கவிதை தொடர்பாக முக்கிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. புதுக்கவிதைகள், தோற்றம் பெற்றது. இக்காலத்தில் பழைய கவிஞரின் வளர்ச்சியும், புதிய கவிஞரின் அறிமுகம் இடம் பெற்றன. தமிழ் உணர்ச்சி சோசலிசவாதம் என்பன கவிதைகளில் இடம் பெற்றன. காசி ஆனந்தன் தமிழ் உணர்ச்சிக்கவிதைகளில் திறமை காட்டினார்.

1970ம் ஆண்டுகளில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றிலே புதுக்கவிதை வளர்க்கப்பட்டது. யாப்பு வரம்பை மீறும் கவிதைகளே இன்றுவரை அரசியல் சமூகம் பிரச்சனைகளை முதன்மைப்படுத்தி புதுக்கவிதைகள் வெளிவருகின்றன. இவ்வாறு புதுக்கவிதைகளை எழுதியவர்களாக த. இராமலிங்கம், வ. ச. ஜெயபாலன், முதலானவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இலங்கைக் கவிதைப்போக்கு 60வது, 70வது களிலே மலையகப்பிரச்சனைகளை மையமாகக் கொண்டு எழுந்தவை அத்துடன் மலையகக் கவிஞர்களும் தோற்றம் பெற்றனர். இவர்களில் பலர் தோற்றம் பெற்றனர். குறிஞ்சி தென்னவன்,

மல்லிகை, மலைத்தம்பி, இக்பால் அலி போன்ற இன்னும் பல கவிஞர்கள் தோன்றிப் புதுக்கவிதை, நவீனகவிதை வாயிலாக தம் பிரச்சனைகளை வெளி உலகிற்கு பிரபலப்படுத்தி இலங்கை கவிதைப்போக்கில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தினர். மேலும் கதைகள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு தமிழ் உலகிற்கு வழங்கப்பட்டன. இவ்வாறாக கவிதை வளர்ச்சி இடம் பெறுவதைக்காணலாம்.

1980களில் ஈழத்திலே காலத்திற்குகாலம் பெண்ணியம் சார்புடைய கவிதைகள் வெளி வந்தாலும் 80களில் பெண்ணியம் சார்பான கவிதைகள் அதிகளவில் வெளிவந்துள்ளன. இங்கு பெண்கள் எதிர் நோக்குகின்ற பிரச்சனைகளை பெண்கவிஞர்களே எழுதியுள்ளமை சிறப்பம்சமாகும். பாலியல் ரீதியில் துன்புறுத்தல் முதலான பெண்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சனைகளை முதன்மைப்படுத்தி இப்பெண்ணியம் சார்பான கவிதைகள், வெளிவந்துள்ளன. இவ்வாறு பெண்ணியம் சார்பான கவிதைகள் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது. 80களில் இனப் பிரச்சனை அதிகரிக்க விடுதலை இயக்கங்கள் பல உருவாகின. இவ்விடுதலை போக்கை ஆதரித்து புலவர்கள், கவிஞர்கள் உணர்ச்சி மிக்க கவிதைகளை ஆக்கினர். ஆக்கியவர்களாக காசி ஆனந்தன், கருணாகரன், நாவண்ணன். புதுவை இரத்தினத்துரை முதலானவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இக்காலகவிஞர்களுள் சேரன் என்பவர் தனித்துவமான நோக்கத்தக்கவர். இவருடைய போராட்ட சூழல் பற்றியும் அதனால் மக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற பாதிப்புகள் பற்றியும் எடுத்துக் கூறிய இவருடைய 'யமன்' 'இரண்டாவது சூரிய உதயம்' முதலிய கவிதைத் தொகுப்புகள் இத்தகைய பிரச்சனைகளை முதன்மைப்படுத்தின இக்காலத்திலே போராட்ட சூழலை முதன்மைப்படுத்தி 'மரணத்துள் வாழ்வோம்' என்கின்ற கவிதைத் தொகுப்பு வெளிவந்துள்ளது.

1980களின் பின்னர் விடுதலைப் போராட்டமானது அதிகரிக்க விடுதலைப்போராட்டத்தோடு தொடர்புடைய பிரச்சனைகளை முதன்மைப்படுத்தி கவிஞர்கள் பல கவிதைகளை எழுதியவர்களாக சோலைக்கிளி, சோ.பத்மநாதன், த. ஜெயசீலன், ச. முகுந்தன், முதலானவர்களைக் குறிப்பிடலாம். இக்காலத்திலே இனப்பிரச்சனையானது அதிகரிக்க இனப்பிரச்சனையைக் காரணம் காட்டி ஈழத்து தமிழர்கள் கனடா, அவுஸ்ரேலியா, ஜரோப்பா முதலிய நாடுகளுக்கு புலம் பெயர்ந்து சென்றார்கள். இவர்கள் அங்கு எதிர்நோக்குகின்ற அகதிவாழ்வு, நீண்டநேர உழைப்பு, உறவுகளைப் பிரிந்த சோகம், விபச்சார விடுதிகளை நாடுதல் முதலான பிரச்சனைகளை முதன்மைப்படுத்தி பல கவிஞர்கள் புலம் பெயர் கவிதைகள் எழுதியுள்ளனர். இவ்வாறு புலம் பெயர் கவிதைகளை எழுதியவர்களாக சி.பி. அர விந்தன், இளவாலை விஜேந்திரன் முதலானவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இக்காலத்திலே மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளும் வெளிவந்தன. பிறமொழிகளில் அமைந்த கவிதைகளை தமிழ்க்கவி மரபிற்கு அமைவாக பல கவிஞர்கள் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். இவ்வாறு மொழி பெயர்ப்புக்கவிதைகளை எழுதியவர்களாக மு. கணேஷ், சோ. பத்மநாதன், எம். ஏ. நுஃமான் முதலானோர்களைக் குறிப்பிடலாம். சோ. பத்மநாதன் ஆபிரிக்கக்கவிதைகளை மொழி பெயர்த்து 'ஆபிரிக்கக் கவிதைகள்' என்றும் கவிதைத் தொகுப்பு எம். ஏ. நுஃமான் பாலஸ்தீன கவிதைகளை மொழி பெயர்த்து 'பாலஸ்தீன கவிதைகள்' என்றும் பெயர்தாங்கி வெளிவந்தன.

இவ்வாறாக ஈழத்திலே கவிதை வளர்ச்சி மெதுமெதுவாக ஆரம்பித்து தற்போது நவீன கவிதைகள் புதுக்கவிதைகள் எனத்தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சிபெற்று வருகிறது.

எங்கேயும் தேடி அலையாதே
உன் காலடியில் தான் வாழ்க்கை இருக்கின்றது.

தேர்வோம் தெள்வோம்

பண்டிதர்
 M.கடம்பேஸ்வரன்
 MA(Ind)

மனித முன்னேற்றத்தின் முதற்படி - அடிப்படை - மொழிதான் மனிதனிடம் உருவாகும் எண்ணங்களை வடிவமைக்க அல்லது உணர்த்த மொழி தேவையாகின்றது. எண்ணங்களைச் செம்மையாக வெளிப்படுத்த, எழுத்தாலான சொற்களைத் தனித்தோ கோவைப்படுத்தியோ பொருள் தரும் முறையில் வாக்கியங்களாக்கிப் பயன்படுத்துகின்றோம்.

வாக்கியங்கள் உணர்த்தும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்கும் பொருளுக்கும் வாக்கியத்தில் இடம் பெறும் சொற்களே காரணம். ஒரு சொல்லைத் தனித்து நோக்குகையில் அச்சொல் பல பொருளை உணர்த்துமேயல்லாமல் குறித்த ஒரு பொருளோடு நின்று விடாது ஒன்றைக் குறித்துக் பொருளைத் தீர்மானிப்பதற்குக் காலம், இடம், சந்தர்ப்பம் போன்றவையே இடமளிக்கின்றது. ஆதலால் ஒத்தசொல் எதிர்ச்சொல் என்றெல்லாம் நாம் கணிப்பது பருப்பொருள் நோக்கிலேதான் சொல்லானது நுண்பொருள் வேறுபாடுடையது.

எழுத்தாலாகுஞ் சொற்கள் அவ்வெழுத்துக்களின் ஓசையாலேதான் கட்டப்பெற்றவை. ஒரு சொல்லை உச்சரிக்கும் போது எந்த எழுத்தும் வாளா நிற்பதில்லை. ஓசை இழந்து போவது மில்லை. அவ்வாறு ஓசையால் இணைக்கப்பெற்ற சொல் ஒன்றைப் பார்ப்போம்.

"வாணிபன்" இச்சொல் வியாபாரஞ் செய்பவன் என்னும் பொதுவான கருத்தைத் தருகிறது.

இச்சொல் உருவாகக் காரணமாய் இருந்த எழுத்துக்களின் ஒழுங்கை மாற்றி எழுதுவோம். அவ்வாறு எழுதும் போது "பணிவான்" என வேறொரு சொல்லாகி வேறொரு பொருளைத் தருகிறது. மேலும் மாற்றுவோம். "ணிவாபன்" இது வெறும் எழுத்துக் கூட்டமாகின்றது. பொருளற்றதாகின்றது. ஆதலாற் சொல்லெனப்படுவதில்லை.

"வாணிபன்" என்பதை வாய்விட்டுச் சேர்த்துக் கூட்டிப் பாருங்கள். இவ்வெழுத்துக் கூட்டம் (வாணிபன்) ஒழுங்கமைந்த ஓசையாற் கட்டப் பெற்றதனால் சொல்லெனக் கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாறு பொருள் பொதிந்த ஒரு சொல்லின் எழுத்துக்கள் (எழுத்து - குறி) ஓசையாற் கட்டப் பெறுவது போல சொற்கள் சேர்ந்து வாக்கியம் ஆகும் போதும் ஓசைகளாற் கட்டப் பெறுகின்றது.

மேலே கூறியது போன்று அமைக்கப் பெறாமற் போகும் போது வாக்கியக் கட்டமைப்புச் சீரழிகின்றது. இனிமை இல்லாமற் போகின்றது. தெளிவு இல்லாமற் போகின்றது. இனிமையும் தெளிவும் இல்லாமல் எழுதப் பெறும் எழுத்துருவங்கள் "ஏரல்" எழுத்துப் போன்று (ஏரல் - நத்தை) நகைப்புக்கிடமாகலாம்.

எனவே மக்கள் வாயிலிருந்து வரும் ஒலியெல்லாம் எழுத்தெனப்படுவதில்லை. கூறும் மொழியெல்லாம் பொருள் குறிக்கும் வாக்கியமாவதுமில்லை. வாக்கியமாவது பொருளால் முற்றுப் பெற்று நிற்பதன்றோ, மேலும் அவாய்

நிலை, அண்மை நிலை, தகுதி நிலை என்ற மூன்றாலும் தெளியப்பட்டு மூன்றும் உடைய தாயும் நிற்பதுமாகும்.

ஆதலால் வாக்கியம் உருவாவதற்குக் காரணமான சொற்களை உருவாக்கும் எழுத்துக்கள் பொருண்மை சுட்டும் ஒலியே எழுத்து எனப்படும். தமிழில் வழங்கும் பல்லாயிரக் கணக்கான சொற்களை அலசிப் பார்த்தால் அந்தச் சொல்லெல்லாம் முப்பது ஒலியளில் அடங்கி நிற்கும் என்பது நூலோர் கண்ட முடிவு.

இந்த முடிவு முதல் நூலாகிய தொல்காப்பியத்துக்குப் பன்னெடுங்காலத்துக்கு முன்பே ஏற்பட்டு விட்டது. வழி வழி வந்தது. இந்தப் பேருண்மையை "முப்பஃது என்ப" என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவாற் காணலாம்.

எழுத்து என்பதன் இலக்கணம் பொருண்மைச் சுட்டு மட்டுமன்று. தனக்கென்ற பொருண்மையும் இன்னொன்றினை வேறுபடுத்திக் காட்டும் முரண்மையும் உடையதுமாகும். மேலும் 110 மூலங்களாகக் காட்டும் வேதியற் பொருள் மூலத்துக்கும் தமிழ் ஒலி மூலத்திற்கும் வேற்றுமை உண்டு புதுப்பொருள் காணக்கான வேதியம் மூலக் கூறுகளின் எண்ணிக்கை கூடிவரும் பண்பட்ட தமிழுக்கு முப்பது ஒலியன் என்பது முடிந்த முடிவு. அயலொலியன்கள் சேர்ந்து வந்து தமிழிற் கூடுதற்கு இடமில்லை அது தமிழ் இயற்கையுமில்லை.

இக் கருத்தினாலேதான் தமிழ் ஒலியனாக இருந்த போதும் முதலெழுத்தாக எண்ணப் படவில்லை. இதனை மூன்றலங்கடை "எழுத்தெனப்படுவ", "முப்பஃது" என்ற தொடர்களால் தொல்காப்பியர் வற்புறுத்தினார்.

எந்த ஒரு உயிருக்கும் பொருளுக்கும் சார்பு அவசியம் சார்பு இன்றேல் முறையே வளர்தல் நிலைத்தல் போன்றவை இல்லை. சார்பெழுத்தாலாகும். தமிழுக்கே இது வரம்பாயின் அயலொலியும் அயலெழுத்தும் தமிழ் வரம்புக்குள் நுழைத்

தல் பொருந்துமா?

பொருண்மை சுட்டும் ஆற்றலுடையதும் முரணாற்றலும் உடையதான ஒலியனை எழுத்து - குறியைச் சுட்டும் எழுத்துக்களைச் சொல்லிடப் படுத்திச் சொன்னாலும் சொல்லிடை விதந்து வேறாகச் சொன்னாலும் கூட்டு வடிவு பெற்றாலும் தம் தன்மையிலிருந்து மாறுபடாது. தனி எழுத்தாக இருந்த போது என்ன தன்மை இருந்ததோ அத்தன்மை சொல்லாகும் போதும் இருக்கும்.

சொல்லாகும் போது இழுமென்னோசையாற் கட்டப்படும். வாக்கியம் ஆகும் போதும் சொற்கள் ஒலித்தற் தன்மையால் கட்டப்படும். அத்தன்மையால் ஆகும். வாக்கியங்கள் பாகி (புந்தி)யாக மாறும் போதும் ஓசை இணைப்பு இருக்கும். அண்மை நிலை, அவாய் நிலை, தகுதி நிலை மூன்றும் இணைந்து பொருண்மையைத் தோற்றுவிக்கும்.

ஆக மொழியென்றால் அது ஒலி ஓசைகளாலானதே எனவே மொழிக்கு விதியமைக்கப் போந்த இலக்கணகாரர் தாம் மொழிந்த நூற்பாக்களை நன்கு திட்டமிட்டுத் தூரநோக்கோடு ஆக்கினார்.

விலக்கு, நெகிழ்ச்சி, புறநடை இல்லாத விதிகள் நன்மைக்குப் பதிலாகத் தீங்கையே கொடுக்கும் எனக் கருதி பெரும்பான்மைக்கு விதி கண்டதோடு பொது, சிறப்பு, விலக்கு, நெகிழ்ச்சி, புறநடை என்ற ஐந்து பகுப்புள்ளும் நிறுத்தினர்.

ஐந்து ஓசைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். ஐந்து இலக்கணங்களைக் கண்டனர். இவ்வாறு திட்டமிட்டு மயங்கா மரபு முறைகாட்டி வழக்கையும் செய்யுளையும் நோக்கி மொழியை வரம்பிட்டுக் காத்தனரன்றோ. இவ்வரம்பு வேண்டாததா? உயிர் உடல் இணைப்பு உலகத்து இயற்கை அது போன்று நம்மொழிப் பகுப்பிலும் உயிர், மெய் எழுத்துக்கள் மூலமாக அமைந்து இயற்கையாகின்றது. அவ்வியற்கையில் உயிரின வாழ்வியல் அம்சங்களைப் பெரும்பாலும் அநுசரித்து நம்

மொழியும் நடக்கின்றது. அதனால் அதன் வரம்பு காட்டும் செம்மை சான்ற இலக்கணத்தை இலக்கிய இன்பம் போன்று அமைத்திருக்கிறார் தொல்லாசிரியர். இலக்கியம் அகம், புறம் என்ற பிரிவுடையதாக இருப்பது போன்று இலக்கணமும் அகம் புறம் என இரு பகுப்பிடையது தான் இவ்வாறு இயற்கையின் கண் உள்ள இன்பத்தை அநுசரிக்கும் வரையறையைச் சார்ந்து நிற்பதோடு உலகியல் வாழ்வுடன் பெரும்பாலும் பொருந்திப் போவதனையும் கண்ட இன்புறலாம். இலக்கணத்தை இலக்கியமாக சுவையுடையதாக அமைப்பதில் தொல் இலக்கண ஆசிரியர் கவனஞ் செலுத்தியுள்ளார். இலக்கணம் சுவையுடையதாக அமைவதற்கு அதன் ஒலி நுட்பம் முதற் காரணமாகும்.

மேலும் இயற்கையின் நியதிகள் கூட என்றுஞ் சீராக இருப்பதில்லை. அவ்வியற்கையில் பருவ கால மாற்றங்கள் கூட விதிவிலக்காக நடைமுறையிற் சிறிது வித்தியாசப்பட்டு அமைவதுண்டு இன்றைய விஞ்ஞான விதிகளுங்கூட முடிந்த முடிவான வரை இலக்கணங்களைக் கொண்ட தல்ல என்பதனால் எந்த விதிக்கும் விலக்குண்டு என்றறியலாம். ஆதலால் பொருண்மை கூட்டும் ஒலிகளைத் தேர்ந்து முதலொலியன்களை கண்டனர். முதலொலியன்களுக்குக் குறிகளைத் தந்தனர். அத்தோடு சார்பு நிலையும் கண்டனர். முதலொலியன்களுக்குக் குறிகளைத் தந்தனர் சார்பு இல்லாமல் எந்தப் பொருளும் நிலைப்பது மில்லை. மாற்றங் காண்பதுமில்லை. ஆக "சார்ந்து வரல் மரபுடைய மூன்று அவை குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் ஆய்தல் ஆகும் மேலே சொல்லிய எழுத்தை ஒத்தன. ஆதலால் மூன்று சார்பையும் உள்வாங்கிக் குறிகளை முப்பத்து மூன்றாகக் கண்டனர். அதனை ஆதாரமாகக் கொண்டு விலக்கு, நெகிழ்ச்சி, புறணடை என்பனவும் கூறி இயற்கையை வாழ்வியலை ஒட்டியே மொழிக்க வரம்பான நெறிகள் அமைந்திருந்தலைக் கண்டு நாம் இன்புறலாம்.

தமிழ்ச் சொற்களில் வருகின்ற எல்லா எழுத்துக்களும் ஒலிக்கும் எழுத்துக் கூட்டிப் படித்து

விடலாம். ஆங்கில மொழியிலோ ஒலியானும் வடிவானும் முன்னொட்டு பின்னொட்டு விளையாட்டு காலங்காட்டும் உறுப்பு ஒருமை பன்மை போன்ற பல்வேறு குறைகள் உண்டு. சமஸ்கிருதம் பதினொரு சிறப்பெழுத்துக்கள், சிறப்பொலிகளையுடையது. இவ்வாறு மொழிகள் ஒலியில்லாமல் இல்லை ஒலி மூலங்கள் மாறுபட்டால் அந்தந்த மொழிகளின் இயல்பு கதம்பமாகி கலப்பாகித் தனித்தன்மையை இழந்துவிடும்.

ஒலிக்குறிப்பை சைகையைக் கொண்டு ஒருவன் தனது கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றான் இது எல்லா மொழிகளுக்கும் அடிப்படை விலங்குகள் பறவைகள் கூட தமது உணர்வைப் பகிர்ந்து கொள்ளச் சில இயல்புகளைக் கொண்டிருத்தலைக் காணலாம். குஞ்சுகளோடு உலாவித்திரியும் கோழி திடீரென "கொக்.. கொக்.. குறாக்" என்பது போன்று ஒலித்தலைச் செய்கின்றது. உடனே குஞ்சுகள் ஓடி மறைகின்றன பின்னர் அபாயம் நீங்கியதை அறிவிக்க ஒரு ஓசையைச் செய்கின்றது. உணவைக் கண்டதும் கோழி "கொக் ... கொக்" என்ற ஒலியைச் சிறிது வித்தியாசமாக எழுப்பக் குஞ்சுகள் ஓடி வந்து உணவைப் பெறும் இது போல விலங்குகளும் தம் மகிழ்ச்சி, கோபம், வெறுப்பு, அச்சம் முதலியவற்றை உணர்த்த வெவ்வேறு வகையான ஓசையை ஒலிக்கச் செய்து தம்முள் பேசின, பேசுகின்றன எறும்புகள் போன்ற சிற்றயிர்கள் கூட மோப்பத்தை ஏற்படுத்தியும் அசைவுகளைக் காட்டியும், சுரப்புக்களைச் சுரக்கச் செய்யும் உதாரணமாக முட்டியிருக்கும் தமது வயிற்றுக் கடைப்பகுதியை நிலத்தில் அழுத்தி ஒருவகைச் சுரப்பு நீரை வெளியேற்றித் தீனிகள் இருப்பதை எறும்புகள் (கண்டுபிடிப்பாளர்) தெரிவிக்கின்றன. பேசுகின்றன. பூச்சிகள் உணர்வொழிகளாகப் பேசுகின்றன. பறவைகள் மகிழ்ச்சி, துக்கம், அபாயம், காதல் கருத்துக்களைக் குறிக்க வெவ்வேறு வகையாகச் சத்தமிடுகின்றன.

ஆடு, மாடுகள் ஒன்றையொன்று மூக்கினால் உரசியோ, தலையாட்டியோ நாவினால் நீவியோ (நக்கியோ) பேசுகின்றன. பிராணிகள் இவ்வாறு தமது உணர்வுகளைப் பல்வேறு விகடமான

தொனிகள் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றன. பெரும் பாலானோரால் வளர்க்கப்படும் வீட்டுப் பிராணியான நாயை எடுத்துக் கொள்வோம். நாய் கோபமேற்பட்டால் உறுமியும் துக்கமேற்பட்டால் ஊளையிடும் அசுகை கண்டாற் குரைத்தும் நல்லுணர்வுகள் ஏற்பட்டால் வாலை ஆட்டியும் கண்கள் மூலமாக உற்றுப்பார்த்தும் தனது உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்திப் பேசுகின்றன. எனினும் நாயின் தொனியைக் குறிப்பிடுவதற்கு நாம் குறிப்பிடும் தொனி நாய் குரைக்கும் என்பதாகும் ஏன்? இம்மரபு எமக்குத் தேவைதானா?

மேலும் சிந்தித்தால் பறவைகள், விலங்குகள் செய்யும் ஒலிகளையும், ஓசைகளையும், அசைவுகளையும் உற்றுக் கேட்டுப் பார்த்தும் அவதானித்து அவ்வொலி ஓசைகளுக்கேற்பவே அவற்றிற்குப் பெயரிட்டனர் என அறியமுடியும் கோ... கோ... வெனச் சத்தமிடும் பறவை கோழி ஆனது கா... கா வெனச் சத்தமிடும் பறவை காகமானது கூ... கூ வெனச் சத்தமிடும் பறவை குயிலானது மாஅ... மாஅ எனச் சத்தம் செய்யும் விலங்கு மாடு ஆனது இவ்வாறு செயல்கள் பண்புகள் எல்லாம் பல வாறாகப் பொருள்களின் பெயரானது இவ்வாறே ஒலிக்குறி, குணக்குறி, உடற்குறி எல்லாம் பொருள்களின் பெயராயிற்று இன்னும் ஒலிவடிவான மொழியோடு அசைவுகளுஞ் சேர்ந்து கருத்துணர்த்தும் சொற்களானது.

ஆதலால் ஆதியில் அனைத்துச் சொற்களும் காரணங் கண்டு உணரப்பட்டது. நாளாக நாளாகக் காரணங்கள் மறக்கப்பட்டன. மறக்கப்பட்ட ஆதிச் சொற்கள் இருகுறிகளாயின காரணங் கருதிய வழி காரணப் பெயராகப் பேசப்பட்டன. இதுபோலவே ஒலிக்குறிகளும், சைகைகளும் காரணம் உணரப்பட்டு மொழியானது ஆதிமனிதனும் ஒலிகளையும், சைகைகளையும் தமது கருத்துப் பரிமாற்றத்துக்குப் பயன்படுத்தினார்.

இம்முறை அனைத்து இனமக்களுக்கும் பொதுவாக இருந்திருக்கும் பண்டைய மனித இனம் குழுக்குழுவாக வாழத் தலைப்பட்டபோது ஒரு குழுவும் மற்றைய குழுவுக்கும் தொடர்பு இல்

லாத ஒரு நிலை. ஆதியில் இருந்தது அதனால் பல்வேறு மொழிகள் பிறக்கக் காரணமாயிற்று.

இன்றைய நிலையில் விரைந்த கருத்துப் பரிமாற்றம் இடம்பெறுகின்றது. தொடர்பு சாதனங்கள் எல்லோரையும் ஒன்று படுத்தி விட்டது. விந்தை ஒன்றை ஒருவர் அறிந்தால் அது அடுத்த கணமே எல்லா மூலைமுடுக்குகளுக்கும் போய்விடும் இந்த வேகத்திற்கு ஏற்ப புதிய விஞ்ஞானக் கலைச்சொற்கள் தமிழ் ஒலியனுக் கேற்ப ஆக்க முடியாமல் இருப்பதும் புதிய செய்தி களைத் தெரிவிப்பவர் தன் மொழியில் தானறிந்ததை உலகில் பரப்ப முனைவதாலும் மொழியில் அயலொலியன்கள் கலக்கின்றன. இனிமேல் ஒரு புதிய மொழி தோற்றுவதனால் அது கதம்ப மொழியாகக் கலப்பு மொழியாகத் தானிருக்கும் ஆகவே மொழிக்கலப்பு தவிர்க்க முடியாது என எல்லாவற்றையும் உள்வாங்க வேண்டுமா? உள்வாங்குவோமானால் அயலொலியன்கள் கலந்து மொழியைச் சிதைக்காதா?

எங்கே ஒலியும் ஒளியும் உண்டோ அங்கே தான் உயிர்ப்பு இருக்கும். உயிர்கள் இருக்கும் அங்கே தான் ஆக்கம் இருக்கும் ஆதலால் மொழிக்கு மூலமானது ஒலி ஆக ஒலியும் அந்த இயற்கை அம்சங்களும் மேலும் ஆராய வேண்டுமன்றோ

மொழியில் அயலொலியன்கள் கலப்பு இக்கலப்பால் ஏற்படும் மாற்றம் வளர்ச்சியாகுமா? மொழிகளிலே பிறமொழிச் சொற்கள் சந்தர்ப்ப வசத்தாற் கலக்கப்படுகின்றன. கேட்டுப் பெறாத கடனாகவும் வந்து கலக்கின்றன சொற்கள் கடன் வாங்கல் பிறிதோர் கட்டுரையாகப் பின்னர் ஆராயப்படும்) சிலர் வேண்டுமென்றே கலந்து பேசிக் கலக்கின்றனர். இவற்றை நாம் எமது அன்றாட வாழ்விலே காண்கின்றோம். எது எவ்வாறு இருப்பினும் கலப்புத் தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகின்றது என்பதும் ஒரு தலை.

அதற்குக் காரணம் இல்லாமலும் இல்லை புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புக்களை நமது மொழி

மூலம் அறிவதற்கும் அவற்றை உள்வாங்கிப் பயன் செய்வதற்கும் கலப்பு அவசியமென்பர். கலப்பினால் நிகழும் மாற்றம் வளர்ச்சியாகும் என்றுங் கூறுவர்.

மாற்றம் வளர்ச்சியாகுமா? இல்லை மாற்றம் வேறு வளர்ச்சிவேறு.

மாற்றம் மயக்கத்தை ஏற்படுத்தும் மலைப் பை ஏற்படுத்தும் மயக்கமும் மலைப்பு மூன்றை வோற்றொன்றாகக் காணச்செய்யும். இது பெரும்பாலும் வளர்ச்சிக்குப் பதிலாக வளர்ச்சியின் மையை ஏற்படுத்தும். ஆதலால் மாற்றம் வளர்ச்சி என்ற ஒரு பிரமையை ஏற்படுத்திப் போதலே பெரும்பான்மை. அல்லாமலும் மாற்றம் பல்வெறு வகைப்படும். கண்ணிலே தென்படும் மாற்றம், கருத்தால் உணரப்படும் மாற்றம், கருப்பொருள் மாற்றம், நுண்பொருள் மாற்றம் எனப் பலவாகும். மொழியில் ஏற்படும் இம்மாற்றத்தைக் கலப்பம் செய்வதோடு ஓரளவு ஒப்பிடலாம்.

கேரப்பியினுள் புளியின் விதை, தவிட்டினுள் மரத்தூள் மிளகினுள் பப்பாசி விதை என்றெல்லாம் கலப்பம் செய்வோர் ஒரு வகையினர். மிளகாயத் தூளினுள் செங்கட்டி, மா, அரிசியில் கற் குறுணி என்றெல்லாம் கலப்பட்டு செய்வோர் இன்னொரு வகையினர்.

இந்த இரண்டு வர்க்க வியாபாரிகளுமே வியாபாரத்திற் சூழ்ச்சி செய்பவர்கள் தாம். முதல் வர்க்கத்தினர் இரண்டாம் வகையினரைக் காட்டிலும் ஓரளவு பரவாயில்லை. இரண்டாம் வகையினரோ எப்படியும் பிழைக்க நினைப்பார்கள். இவர்களைப் போன்று மொழித் தூய்மையைப் பேணாது விடுபவர்களால் மொழி கலக்கப்படப் பொருள் போலாகித் தன் செம்மைத் தன்மையில் இருந்துமாறுபடும். வளர்ச்சிபெறாது.

வளர்ச்சியின்ற போர்வையுள் நம்மொழியின் இயல்புநிலையை உள்ளக நிலையைச் சிதைக்கக் கூடாது.

“உள்ளது சிதையோர் உளரெனப்படார்”

நம்மொழிசார் இலக்கண அடிப்படையில் புதியதை ஏற்கும் முறை நன்றாகவே உணர்த்தப்பட்டுள்ளதை அநேகர் உணர்வதில்லை. அவ்வாறு உள்ளதை நன்கு உணராத நிலையில் புதியதான வரவை சொற்களஞ்சியத்தை மொழியில் பறிந்து சேர்க்கத் தெரியாதவர்களாகின்றனர். தெரிந்து கொள்ளவும் முனைவதில்லை.

விரைந்து வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞான உலகில் தமிழ் ஒலிக்கேற்ப பழைய எழுத்து முறையிலே எழுதுங்காலங் கூட வரலாம். புதுமை செய்கிறோம் என்று எழுத்துச் சீர்கேடு செய்தது போல மாற்றம், வளர்ச்சி என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டு பிறமொழிச் சொற்களை - வரவை அப்படியே ஏற்பதால் மொழிச் செம்மையைத் தகர்ப்பவராவோம்.

இயற்கையின் சீற்றம் நாடுகளை நிலங்களை விழுங்கிக் குறுக்கியது போல சேரநாடும் வேங்கடமும் தமிழிற் பிரிந்து வேறுமொழி மாநிலங்களாகியுள்ளதற்குக் காரணம் இயற்கையின் சீற்றமாகிய கடல்கோளமல்ல. அரசியலுமல்ல. ஒரேயொரு காரணம் அயல்மொழிக் கலப்பேயாகும். இலக்கண நெறி கூறியபடி தமிழாகத் தமிழ் வடிவம் காத்துக் கொள்ளாது விட்டதே தமிழுக்குரிய இடம் சுருங்கியதற்கு மூலகாரணமாயிற்று. எனவேதான் கலப்பே வளர்ச்சியாகும் எனக் கருதும் மனப்பாங்கு வேண்டாது.

மொழியியல்பும் ஒலியியல்பும் மயங்காது சொன்ன இலக்கண நெறி என்றும் வேண்டும் மரபு வழியில் தடம் பதித்து மொழிக் கலப்பை பேண வேண்டுமன்றோ.

மொழியில் அயன்மொழிக் கலப்பு திணிக்கப் பெறும்போது ஒலி இயல்பு மாற்றமடைய இடமுண்டாகிறது. ஆதலால் சொற்களை உருவாக்கும் எழுத்துக்களில் ஒலி - ஓசை உறவுகளைத் தெளிதல் அவசியமாகும்.

தனித்து ஓர் எழுத்து நின்றோ பல எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து நின்றோ பொருள்தரின் அது

சொல்லாகும் என்று கண்டோம். ஆக சொல்லுக்கு முதற்காரணம் பொருண்மை சுட்டும் ஒலியால் ஆன எழுத்தென்பது முன்னைய கட்டுரைகளால் உணர்ந்தோம்.

எழுத்தை நாம் உச்சரிக்கின்றோம் எழுதுகின்றோம் உச்சரிக்கப்படும் எழுத்து ஒலி ஓசைகளாற் புலப்படுத்தப்படும் போது காதால் ஒலி வடிவை உணருகின்றோம். கண்ணாற் பார்த்து அறியும் போது வரிவடிவைத் தெரிந்து கொள்கின்றோம்.

ஓர் எழுத்துக்கு ஒலி வடிவம் எவ்வாறு உண்டாகின்றது ஒரு சிறு துளையின் வழியே காற்று நுழைந்து இன்னொரு துளையால் சென்றால் அல்லது நுழைந்த வழியே திரும்பினால் ஒலியுண்டாகின்றது. மது உடலில் நாசி வழியாகக் காற்று உட்சென்று நுரையீரலில் நிரம்பும் அது உதானன் அபானன் வாயு எனப் பிரிந்து தொழிற்படும் நாம் பேச எத்தனிக்கும் போது உதானன் என்னுங் காற்று மேலெழுகின்றது.

“அணுத்திரளாம் ஒலி” என நன்னூலார் பேசுவது போல அணுக்களின் கூட்டமே ஒலியாகும். அது நமது மார்பு, கழுத்து, தலை, மூக்கு ஆகிய நான்கு இடத்திலும் பொருத்துகிறது கருத்தை வெளிப்படுத்த முயலும் போது இதழ், நாக்கு, பல், மேல்வாய் ஆகிய நான்கும் பலவித எழுத்தொலிளாக ஓசையாக மாற்றுகின்றன.

தமிழில் உள்ள எழுத்துக்களை உச்சரித்துப் பார்த்தால் உயிரெழுத்துக்களும் இடையின எழுத்துக்களும், மூக்கின் வழியாகப் தோற்றம் பெறுவதையும் வல்லின எழுத்துக்கள் மார்பின் வழியாகத் தோன்றுவதையும் ஆய்த எழுத்துக்கள் தலையிலிருந்து எழுவதையும் அறியலாம்.

இயற்கையில் உள்ள உயிர்களையும் ஏனைய பொருள்களையும் கூட்டங் கூட்டமாகத் தொகுத்துப் பார்க்கும் அதே நேரத்தில் தனித் தனியாகவும் ஆராய்வர். இயற்கையும் அவ்வாறே ஒன்றையொன்று சார்ந்தும் இருக்கிறது தனித்துவ

மடையதாகவும் இருக்கிறது.

மேலும் உடலோ, உயிரோ தனித்து இயங்க முடியாதன. ஒன்றையொன்று பற்றியே நடக்கும் உயிர் எத்தன்மைத்து - உணர்தற் தன்மைத்து என்று கூறும் தொல்காப்பியம் இவ்வாறு இயற்கை நெறிக்கேற்ப எழுத்துக்களும் இனம் பற்றி நடக்கின்றன இவ் இயற்கை நெறியை ஆராய்வோம்.

மெய்யெழுத்துக்கள்

க-ங்
 ச்-ஞ்
 ட்-ண்
 த்-ந்
 ப்-ம்
 ற்-ன்

இவை ஒன்றிற்கு ஒன்று
 இனம் வல்லினம் ஆறும்
 மெல்லினம் ஆறும் முறையே
 இனவெழுத்துக்களாகும்

யரவழள இடையெழுத்துக்கள் ஆறும் ஓரினம்

இவ்வாறு இணைத்துப் பார்த்தால்

அ-ஆ	இ-ஈ	உ-ஊ	ஏ	ஐ-ஐ	ஓ-ஔ	ஔ-ஔ
-----	-----	-----	---	-----	-----	-----

அக்கா தங்கை உறவு போலவே குற்றெழுத்துக்கு இனம் நெட்டெழுத்து மேலும் சிந்திப்போம்.

அ-ஆ உ-ஊ ஏ-ஏ	இ-ஈ	உ-து-ஏ-து அ-து-ஆ-து இங்கு ஈங்கு
-------------------	-----	---------------------------------------

மேலே வகைப்படுத்திக் காட்டியுள்ள எழுத்துக்களை நோக்குங்கள் முதல் வகையில் உள்ள எழுத்துக்கள் ஒத்துள்ளன. இரண்டாம் வகையில் வந்த எழுத்துக்கள் இரண்டும் பிறப்பிடத்திலும் முயற்சியிலும் ஒத்துள்ளன.

மூன்றாம் வகையில் ஏ-ஏ, அ-ஆ, இ-ஈ ஆகியவை தனித்தனியே பொருளில் ஒத்து வந்துள்ளன. இவ்வாறு எழுத்துக்களையெல்லாம் நம்முன்னோர் இனப்படத்தியுள்ளனர்.

மக்களுக்கு இனம் இருப்பது போல எழுத்துக்களுக்கும் இனமுண்டு என்று கண்டோம் மேலும்

மேலும் ஆராய்ந்தால் குற்றமுத்துக்களும் நெட்டெழுத்துக்களும் உருவத்திலும் ஓசையிலும் இன்னும் பல இயல்புகளிலும் ஒன்றிற்கொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையன இதனையே இனமென்போம். “ஆ” என்னும் எழுத்தை உச்சரித்து அதற்கு ஒலி வடிவிலும் வரிவடிவிலும் பெரும் பாலும் ஒத்தான எழுத்தை நினைப்போமானால் “அ” என்கிருந்து பிறக்கின்றதோ அங்கேயே “ஆ” என்னும் எழுத்தும் பிறக்கின்றது ஐ என்னும் எழுத்தை இசைக்கும் போது இறுதியில் இகர ஓசை ஒலிக்கிறது.

“ஐ, இ” இரண்டும் இனம் ஓள என்பதை கிசைத்தால் “ஓள, ஓ” இரண்டும் இனம்

ஆய்தம் (ஓ) இதற்கு இனமில்லை இஃது இனமின்றித் தனிமையாக இருத்தலின் இதற்குத் தனிநிலை (தனிவயன்) என்று பெயர் அல்லாமலும்

உயிரோடும் மெய்யோடும் சேர்வதில்லை ஆதலால் அலியெழுத்தென்றும் இதற்குப் பெயர் உண்டு இது சொல்லின் முதலிலும் கடையிலும் வராது எஃகு, அஃது, கஃசு என்று ஒரு சொல்லின் இடையே ஒரு குற்றமுத்தின் வல்லின உயிர் மெய்க்கு முன்னே வரும்.

பறவையானது இரு சிறக்கயும் விரித்துப் பறக்க பறவை (உயிருள்ள உடல்) எழுதுவது போல இதுவும் இயங்கும் பறவையின் இயக்கம் உடலின் இயக்கம் இறகுகள் அதற்கு உதவி ஆதலால் ஆய்தம் மிக இன்றியமையாதது ஏன்? ஆய்தம் தேவையற்ற எழுத்து அஃது என்பதை இன்றைய வழக்கில் அது என எழுதினால் சரிதானே என்பர் சிலர் ஏன்? ஆய்தம் இல்லாது போகின்றது ஆய்தக் கேடு மொழிக்கு உண்டாகும் கேடு அன்றோ ஆதலால் ஆய்த எழுத்தைப் போற்றுவதே வேண்டும்.

- எனக்குத் தெரியாது என்று சொல்லுகைப் போன்ற அவசியமான கண்டுபிடிப்பு வேறு உண்டு என எனக்குத் தோன்றவில்லை தெரியாததைத் தெரியாது என்று சொல்லுவது தவறும் இல்லை நஷ்டமும் இல்லை.
- நீ வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டுமானால் உன்னுடைய கால்களால் நடந்து போ மற்றவர்களின் முதுகின் மேல் ஏறிப்போக விரும்பாதே அது உனக்கு ஆபத்து.
- உல்களைப் பற்றி உண்மை நிலவரங்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும் ஆனால் மனோபாவம் ஒன்று தான் வெற்றியைத் தீர்மானிக்கிறது.

நாடகக் கலையின் தோற்றம்

சி.யுட்கயில்டன்
2010 கலைப்பிரிவு

நாடகம் என்னும் கலை எவ்வாறு தோன்று கிறது என்பது பற்றி நோக்குவோமானால்.

சடங்கிலிருந்து நாடகம் தோன்றியது. என்னும் கொள்கை இப்போது பெரும்பாலானோரி னால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற ஒன்றாகும். சடங்கு என்பது யாது அதிலிருந்து நாடகம் எவ்வாறு தோன்றுகிறது. தோன்றுகிற படிநிலைகள் யாவை என்பனவற்றைக் தெளிவாக அறிந்து கொள்வது நல்லது.

'சடங்கு' என்றசொல் மத ரீதியாக அல்லது சமூக ரீதியாக ஒழுங்கு முறைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு நடைமுறையைக் குறிக்கின்ற தொன்றாகும். இதனாலேயே நாம் விவாகத்தினைச் சடங்கு என்று சொல்கிறோம். அல்லது ஒருவர் இறந்த பின் ஐந்தாம் நாள் அல்லது எட்டாம் நாள் செய்ய வேண்டிய கருமங்களைச் சடங்கு என்று சொல்வோம். மட்டக்களப்பில் சிறு தெய்வக்கோயில்களில் வருடா வருடம் நடைபெறும் உற்சவம் சடங்கு என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதாவது சடங்கு என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நியமத்தின்படி செய்யப்பட வேண்டிய ஒரு காரியமாகும். இதனை வடமொழியில் (சமஸ்கிருதத்தில்) "கரணம்" (கரண) என்று கூறுவார்கள் இதற்குச் செய்யப்படுவது என்பது கருத்து ஆங்கிலத்தில் இதனை (ritual) என்று சொல்வார்கள். அதாவது ஒரு rite ரோடு ஒரு சடங்கு நடைமுறையோடு சம்பந்தப்பட்டது.

சடங்கு என்பது பொதுவாக எதனைக் குறிக்க

கின்றது. என்பதை நாங்கள் பார்த்தல் வேண்டும் அது ஒரு சாதாரண விரத நாளாக இருக்கலாம் இவ்வாறு ஒருவருடைய இறப்பின் பொழுது செய்யப்படுகின்ற சடங்காக இருக்கலாம். இவை எல்லாவற்றிலும் அடிப்படையில் காணப்படுகின்ற பண்பு "முன்னர் நிகழ்ந்த ஒன்றை மீண்டும் செய்து காட்டுவது" என்ற மனநிலைதான் அதாவது முன்னர் யாரோ ஒருவர் இவ்வாறு ஒன்று செய்திருக்கிறார். அதனால் ஏற்பட்ட பலன்கள் இன்ன இன்னவை அதன் காரணமாக நாமும் அத்தகைய தொரு சந்தர்ப்பத்தில் எங்களுடைய வாழ்க்கையிலும் அதனைத் திருப்பிச் செய்கின்ற பொழுது நமக்கும் அதேபலன் கிடைக்கும் என்கின்ற நம்பிக்கை அங்கே இருப்பதை நாங்கள் பார்க்கலாம்.

எனவே சடங்கு என்பதனுடைய அடிப்படையான அம்சம் நம்பிக்கை என்பதாகும். நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் நாம் சடங்கினைச் செய்ய மாட்டோம். இவ் விசுவாசத்திற்கு இரண்டு தளங்கள் உள்ளன.

1. முன்னர் ஏதோ ஒன்று நிகழ்ந்தது என்பதில் நம்பிக்கை இதனை ஐதீகம் என்று கூறுவார்கள்
2. அது இவ்வாறு தான் நிகழ்ந்தது என்ற செய்கைச் சடங்கு (ritual) நிகழ்ந்தது என்பதிலே நம்பிக்கை அது இவ்வாறுதான் நிகழ்ந்தது. என்ற சடங்கு முறையில் நம்பிக்கை அதை திருப்பிச் செய்தால் அதே பலன் நமக்கு திருப்பிக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை

இந்தச் சமயச் சடங்குகள் எல்லாவிடங்களி

லும் உண்டு உண்மையில் சடங்குகள் இல்லாத மதங்கள் இல்லை எந்தவொரு மதத்திற்கும் இரண்டு விடயங்கள் தளமாக இருக்கும்.

1. நம்பிக்கை
2. சடங்கு (நம்பிக்கையின் அடியாக வரும் சடங்கு) நாங்கள் "கடவுளே" என்று கூறுவது ஒரு சடங்கு தான் திருநீறு பூசுவது கூட ஒரு சடங்கு தான் சிலுவை போட்டுக்கொள்வது கூட ஒரு சடங்கு தான்

இச் சடங்குகள் சற்று விஸ்தாரமாக அமைகின்ற முறைமையிலே தான் நாடகம் தோன்றுகிறது. உதாரணத்துக்கு இந்து நிலைப்பட்ட சடங்குகள் சிலவற்றைப் பார்போம் கந்தசஷ்டி விரதக் கடைசியிலே நடை பெறுகின்ற சூரன்போர் என்ற வைபவத்தின் சடங்கினை எடுத்துக் கொள்வோம். எப்போதோ ஒரு காலத்தில் ஏதோ ஒரு யுகத்தில் அசுரர்கள் செய்த அநியாயங்களினால் தேவர்கள் இன்னலுறு அவர்கள் சென்று முருகனிடம் முறையிட முருகன் அந்த அசுரர்களின் தலைவனாகிய சூரனையும், அவன் தம்பிமாரையும் கொன்றது தான் நடந்த சம்பவம் என்ற ஐதீகம் அந்தச் சம்பவம் ஐப்பசிமாத அமாவாசையை அடுத்து வருகின்ற ஆறாம் நாளில் நடந்ததாக நாங்கள் கருதுகின்ற அதே நாட்களில் திருப்பிச் செய்தால் நமக்கு அந்தப் பலன் கிடைக்கும் என்பதற்காக அதில் நம்பிக்கை வைத்து தேவர்கள் எவ்வாறு தங்களுடைய கஷ்டங்களை எல்லாம் தீர்க்க வேண்டும் என்று பசி பட்டினியாக இருந்து முருகனை வேண்டினார்களே அதேபோல் நாங்கள் உபவாசம் இருந்து முருகனை வணங்கின்றோம்.

இச் சூரன்போரை எடுத்துப் பார்ப்போமே யானால் இதற்குள் ஒரு பூரணமான சடங்கு இருப்பதை நாங்கள் காணலாம்.

இதே போல் கிறிஸ்தவச் சடங்கு ஒன்றையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களில் நடக்கின்ற ஆராதனையில் இயேசுவினுடைய மரிப்பும் அவர்புத்துயிர்ப்புப்பெற்று எழுவதும் அங்கே சித்தரித்துக் காட்டப்படுவதை நாங்கள் காணலாம். அவ்வாறு

உயிர்த்தெழுந்த இயேசுவினுடைய உடலில் ஒரு பகுதியும் அவருடைய இரத்தத்தில் ஒரு பகுதியும் நம்முடன் சேர்ந்து கொள்வதற்குக் குறியீடாக நாங்கள் அந்த அப்பத்திலும் வைனிலும் ஒரு பகுதியை எடுத்துக் கொள்கிறோம். முஸ்லீம்கள் ஹஜ்ஜீக்குக் செல்கின்ற போது நபி பெருமானவர்கள் வாழ்ந்த இடத்துக்குச் சென்று வருவதன் மூலம் அந்த நம்பிக்கையில் தாங்களும் இணைந்து கொள்கின்றார்கள்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு சடங்கிலும் ஒவ்வொரு தன்மை காணப்படுகின்றது. இச் சடங்குகள் நிகழ்கிற பொழுது படிப்படியாக அவற்றினுடைய தன்மை பெருகப் பெருக மூன்று விடயங்கள் படிப்படியாக மேலே கிளம்புவதைப் பார்க்கலாம்.

1. அதனைச் செய்பவர்கள்
2. செய்யப்படுகின்ற இடம்
3. அதனைப் பார்ப்பவர்கள்

எல்லோரும் சேர்ந்து செய்யும் போது பார்ப்பவர்கள் என்ற சிலர் இருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் சூரன்போர் போன்ற ஒரு வைபவத்தை எடுத்துக் கொள்வோமேயானால் அங்கு சுவாமி வீதிவலமாகக் கொண்டு வரப்பட சூரனை அடித்துக் கொண்டு வருபவர்களும் வர அக்கரணம் (சடங்கு) நடந்து கொண்டிருக்கும் போது அதில் பங்கு கொள்பவர்களை விட அதனைப் பார்க்கின்றவர்களும் பலர் இருப்பார்கள் எனவே படிப்படியாக மேலே கூறிய மூன்று அம்சங்களும் மேற்கிளம்பும்.

ஆற்றப்பவர்கள் (செய்பவர்கள்) செய்யப்படுகின்ற இடம் பார்ப்பவர்கள் என்பன பார்ப்பவர்கள் சடங்கைப் பொறுத்தவரையில் நம்பிக்கை உடையவர்கள். ஆனால் படிப்படியாக அந்நிகழ்ச்சியைப் பார்க்கின்ற பொழுது விசுவாசம் மாத்திரம் அல்லாது அதனை ஒரு காட்சியாகப் பார்க்கின்ற தன்மையும் உருவாகும். விவாகத்திலே நடக்கின்ற சடங்குகளை எடுத்துப் பார்ப்போமேயானால் அந்தச் சடங்குகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு கருத்து உண்டு. ஆனால் அதேவேளையில் அதைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கின்ற நமக்கு அது ஒரு காட்சிப்பொருளாக (spectacle) அமை

வதைக் காணலாம். அதேபோல் தான் கரன்போர் திருப்பலி என்பன இவற்றைப் பார்ப்பதனால் மகிழ்வெய்துகின்ற தன்மை இச் சடங்குகளிலே காணப்படுகின்றது. அத்தகையதொரு நிலையில் ஒரு சிறு சமூக மாற்றமோ அல்லது பண்பாட்டு மாற்றமோ ஏற்படாமல் குறிப்பாக வேறு பண்பாடுகள் வந்து அவற்றினிடையே ஏதாவது ஒரு திரைவு ஏற்படுமே யானால் இந்நம்பிக்கை குறையத் தொடங்கும். அந்தக் கட்டத்திலே தான் இந்தச் சடங்கு நாடகமாகின்றது. இது படிப்படியாக நிகழுகின்ற ஒரு விடயமாகும்.

முதலில் அந்த மீள் செய்கை (re-enactment) அதன் சடங்கு நிலையில் இருந்து விபரம் அவ்வாறு விடுபட்டாலும் அச்சடங்கின் கதை விடுபடும் நம்பிக்கை பார்ப்போரிடத்து நின்று கொண்டேயிருக்கும். இதன் காரணமாகத்தான் நாடகம் என்பது பெரும்பாலும் ஆரம்ப நிலையில் பாரம் பரியக் கதைகளையே கொண்டிருந்தமையே காண்கின்றோம். கிராமிய நாடகங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் அவை பெரும்பாலும் மகாபாரத இராமாயணக் கதைகளைச் சித்தரிப்பதாக அமையும் ஏனெனில் இம் மகாபாரத இராமாயணக் கதைகள் வெறுமனே கதைகள் அல்ல அவை இந்து மதத்துடன் தொடர்புடையவை இந்து மத நம்பிக்கைகளுடன் சம்பந்தப்பட்டவை இந்து மத ஜதீகங்களோடு, சம்பந்தப்பட்டவை எனவே முதலில் பாரம்பரியமான ஜதீகக் கதைகள் தான் இருந்தன. நிலைமை முற்றிலும் மாறியதன் பின்னர் தான் புதிய கதைகள் வரலாயின.

தமிழில் நாடக மரபினை எடுத்துக் கொள்வோமேயானால் நாடகத்துக்கும் சடங்குகளுக்கும் உள்ள தொடர்பை நாங்கள் இப்பொழுதும் காணலாம். இப்பொழுதும் சடங்குகள் நாடகங்களாகவே ஆடப்படுவதை நாங்கள் காண்கின்றோம். கரன்போர், மாம்பழத்திருவிழா, வேட்டைத்திருவிழா, ஆவணி மூலத்தின் அன்று நடக்கின்ற பிட்டுக்கு மண்சமந்த கதை நாடகமாக நடித்துக் காட்டப்படுவது போன்ற பல சடங்குகள் இதனைக் காட்டும். இவை நடக்கின்றபோது அவற்றைப் பலர் பூரண விசுவாசத்துடன் பார்க்கின்றோம். ஆனால் பார்க்கின்ற எல்லோரும் அதனை பூரண விசுவாசத்துடன் இவை நாடகமாக அமையும்.

இப்பொழுதும் சூட சில கதைகளை நாம் நேர்த்திக்கடனாக ஆடுகின்ற மரபை மனதிலே வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும் உதாரணமாக காத்தவராயன் கதை மாறியம்மன் கோயில்களிலே நேர்த்திக் கடனுக்காக ஆடப்படுகிற ஒரு பாரம் பரியம் இன்றும் உண்டு. மகாபாரத இராமாயணக் கதைகளைப் பற்றி ஏற்கனவே கூறியிருக்கின்றோம். இந்நிலைமையைத் தொடர்ந்து புதிய கதைகள் படிப்படியாக “ஆடப்படத்” தொடங்குவதை நாம் காணலாம்.

இலங்கையின் கிறிஸ்தவ நாடகப் பாரம் பரியத்தில் உள்ள நாடகங்களைப் பார்த்தால் இந்தக்கதை மாற்றம் நன்கு தெரிவதைக் காணலாம். முதலிலே காணப்படுகின்ற நாடகங்கள் இயேசுவினதும் மரியாளினதும் வாழ்க்கை சம்பந்தப்பட்ட நாடகங்களாக இருந்து பின்னர் கிறிஸ்தவ அர்ச்சிஷ்டர்கள் சம்பந்தப்பட்ட நாடகங்களாக மாறிப் பின்னர் கிறிஸ்தவத்தின் மேன்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்ற நாடகங்களாக மாறுகின்ற தன்மையைப் படிப்படியாக நாங்கள் கிறிஸ்தவத்திலே காணலாம்.

இத்தகையதொரு நாடக மரபு யாழ்ப்பாணத்தில் கிறிஸ்தவர்களிடையே காணப்படுவதை நாங்கள் அவதானிக்கலாம். இவ்வாறு நோக்கும் போது ஒரு முக்கியமான விடையம் நமக்குத் தெரிய வருகின்றது.

அரங்கு என்பது பண்பாடோடு இணைந்தது. அது அந்த அந்தப் பண்பாட்டினுடைய தன்மையைக் கொண்டது. அந்தந்த பண்பாட்டினுடைய நம்பிக்கைகளை அதனுடைய வாழ்க்கை முறைமைகளை வாழ்க்கை பற்றிய கண்ணோட்டங்களை இவ் அரங்கின் மூலமாக நாங்கள் கண்டு கொள்ளலாம்.

அரங்குக்கும் பண்பாட்டிற்குமுள்ள தொடர்

பில் இரண்டு விடயங்களை நாங்கள் மிக அழுத்தி கூறவேண்டும்.

1. ஒரு பண்பாட்டின் உடாகவே அரங்கு வளர்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட அரங்கு தோன்றுகிறது. என்றால் அது ஒரு பண்பாட்டினூடாகவே வருகிறது. என்பது கருத்து.
2. அவருக்கு அப்பண்பாட்டினை மீள வலியுறுத்துகின்றது.

எனவேதான் நாங்கள் நாடகங்களைப் படிக்கின்ற பொழுது அவை பல்வேறு பண்பாடுகளிலும் எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றன என்பதனை பார்த்தல் வேண்டும்.

நாடகம் என்கின்ற கலையை அதன் ஈடுபாட்டைக் கண்டிக்கின்ற நிலையில் கூட மதநிலையில் ஒன்றைச் செய்து காட்டுகின்ற தன்மையே போற்றப்படுவதைக் காணலாம். எனவேதான் நாங்கள் பண்பாட்டிற்கும் அரங்கிற்கும் உள்ள உறவினை வற்புறுத்துகின்றோம். அரங்கை அது இயக்கும் பண்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு படித்துக் கொள்வது அவசியமாகும். அது பண்பாட்டுக்கும் அரங்குக்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்குவதுடன் ஒவ்வொரு பண்பாட்டிலும் அரங்கு எத்தகைய பண்புகளைப் பெறுகின்றது என்பதையும் நாம் விளங்கிக் கொள்ள உதவும்.

இந்த மட்டத்தில் நாம் அரங்கில் பயிலப்படுகின்ற அல்லது அரங்கில் நிலவுகின்ற மிக முக்கியமான பண்பாளர் சிலவற்றை அல்லது பாரம்பரியங்கள் சிலவற்றை முனைப்புற எடுத்துக்கூறலாம்.

1. இந்தியப் பாரம்பரியம் அல்லது இந்திய அரங்கமரவு
2. சீன யப்பானிய அரங்க மரபு (இது தூர கிழக்குப் பிரதேசத்தைச் சார்ந்தது)
3. மேல்நாட்டு அரங்க முறைமை. இதில் ஐரோப்பா அமெரிக்கா, ரசியா போன்ற எல்லா அரங்க மரபுகளும் வரும்

உசாத்துணை நூல்கள்
அரங்கு ஓர் அறிமுகம்

எனவே நம்மைப் பொறுத்தவரை அரங்க மரபுகள் மிக முக்கியமானவையாகின்றன. அவை இந்திய மரபு, சீனயப்பானிய மரபு மேற்கத்திய மரபு என்பனவாகும். இவற்றைவிட தென்கிழக்காசியாவுக்கு உரியதான சமத்திரா, யாவா, வோனியோ, பாலித்தீவுகள், தாய்லாந்து இந்நோனேசியா ஆகிய இடங்களிலே உள்ள அரங்கமுறைமையும் மிக முக்கியமான தொன்றாகும். இதனையும் நாங்கள் படித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். ஏனென்றால் உண்மையில் இந்திய மரபுக்கும் சீன யப்பானிய மரபுக்கும் ஒரு பாலமாக இந்த தென்கிழக்காசிய அரங்கு இருக்கின்றது. இந்திய மரபிலிருந்து இதற்கு நாங்கள் போக அரத்து போகிற சீன யப்பானிய மரபானது நமக்கு சுலபமாக விளங்கும் அதேபோல சீன யப்பானிய மரபில் இருந்து கொண்டு நாங்கள் இந்திய மரபுக்கு வரவேண்டுமானால் இந்நோனேசியா தாய்லாந்து பாரம்பரியம் உடாக வருகின்ற பொழுது இந்திய மரபினை நன்கு நாங்கள் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

எம்மைப் பொறுத்தவரையில் நான்கு பாரம்பரியங்கள் மிக முக்கியமானவை

1. மேல்நாட்டு பாரம்பரியம்
2. சீன யப்பானிய பாரம்பரியம்
3. இந்தியப் பாரம்பரியம்
4. தமிழ்நாட்டு பாரம்பரியம்
5. இலங்கைப் பாரம்பரியம்

இந்தப்பட்டியலில் நாம் ஆபிரிக்க அரங்கை முனைப்புருத்தவில்லை. ஆபிரிக்காவின் வரலாற்றுப் பின்புலம் காரணமாக குறிப்பாக மத்திய தென் ஆபிரிக்க இனக்குழுக்களிடையே நாடகம் ஒரு கலையாகப் பரிணமிக்கவில்லை. வட ஆபிரிக்கப் பாரம்பரியம். இங்கிலாந்தோடு பெரிதும் இணைந்தது. இஸ்லாமிய நாடகக்கலை முதன்மை இடம் பெறுவது இல்லை.

தரணி நிறைந்த தம்முள்ளை

தோ.நிமல்ராஜ்
2010 கலைப்பிரிவு

தமிழே! என்னருமைத் தமிழே
எத்தனை சிறப்புக்கள் உனக்கு
அத்தனையும் ஒளிவிளக்கு
கல்தோன்றி மண்தோன்றாக
காலத்தே முன் தோன்றி நடையின்ற
உன் எழிலாலே உன்புகழை
எண் திசையெங்கும் நாட்டினாய்

அன்றொருநாள் நீதானே சங்கம் நிறைத்தவள்
நற்புலவர் கவி கேட்டு அங்கம் சிலிர்த்தவள்
பின்பொருநாள் ஐம்பெருங்காப்பியம் புனைந்தவள்
காப்பியமே அணிகலனாய் கொண்டு மிளிர்ந்தவள்

அழகிய செவிகளில் குண்டலமும்
சங்குக் கழுத்தினில் சிந்தாமணியும்
நுண்ணிய இடைதனில் மணிமேகலையும்
எழிலுறும் கரங்களில் வளையாபதியும்
தண்டைக் கால்களில் பொற்சிலம்பும்
தவழத் தனிப் பெரும் ஆட்சி செய்தாய்
தரணியெங்கணும் நீ நிறைந்தாய்

எண்ணிலா மன்னவர் உன்தாள் பணிந்தார்
உன் புகழ் நலம் கேட்டு உளம் மகிழ்ந்தார்

பின்னரும் பல கவிஞர் உனைப் புகழ்ந்தார்
தண்டமிழ் தாயென போற்றி நின்றார்

இயலிசை நாடகம் மூன்றினுள்ளும்
இதமாய் நீயும் நடைபயின்றாய்
ஓரிந்திய மைந்தனும் உனை நினைத்து
தானோர் தமிழ் மாணவன் என பொழிந்தான்
வீரமாமுனி எனப் பெயர் கொண்டான்
விரும்பியே உன்னைச் சரணடைந்தான்
அந்நிய நாட்டிலும் உனக்கொரு பிள்ளை
உன் புகழிற்கோர் எல்லையும் இல்லை

கம்பன் வள்ளுவன் இளங்கோவும்
இன்னோரன்ன பெருங்கவிகள்
இனிதே உன்னை வடிவமைத்தார்
எத்தனை உண்டு உன் பெருமை
செம்மொழியான உன் திறமை
ஆயிரம் ஆண்டு ஆனாலும்
அழியாது உந்தன் பேரிழமை

ஆழியும் அகிலமும் உள்ளவரை
வான்மதியும் வெய்யிலும் காயும் வரை
அரணங்கே நீ வாழ்ந்திடுவாய்
அகிலம் எல்லாம் நிறைந்திடுவாய்.

தடைகளைத் தாண்டி

ச.புவனேசுகுமார்
2010 கலைப்பிரிவு

அன்று விடியற்காலை பொழுது புலரும் முன்பே குமரேசன் தன்கையில் ஒரு சாக்குப் பையுடனும் குடையுடனும் நடையைக் கட்டினான். குமரேசன் தன் கிராமத்திலிருந்து புறப்பட்ட நேரம் தான் விடிவெள்ளியும் உதித்தது. தான் புறப்பட்ட நேரத்தைக் கூட அறியாது அவசர அசுவரமாக பிரதான வீதிக்குச் சென்றான். அங்கு சென்று பேருந்துக்காக காத்திருந்தான். பொழுது புலரும் முன்பே சென்றதால் பேருந்து வரவில்லை. குமரேசனுக்குக் கண்ணைக் கட்டியதால் தனது பையை தலையணையாக வைத்து பிரதான வீதிக் கருகில் இருந்த ஆலமரத்தின் கீழ் சாய்ந்தான். ஆயினும் நித்திரை வரவில்லை. குமரேசன் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தான்.

குமரேசன் திருமணமாகி மனைவி செல்லம்மாவுடன் இனிய இல்லறம் நடத்தினான். புத்து ஆண்டுகள் கழித்தே அருமைப் புத்திரன் சாந்தன் பிறந்தான். அவன் பின் இரண்டு பெண்பிள்ளைகள். குமரேசன் சாதாரண கடற் தொழிலாளியாயின் வாழ்வு சுமாராக வறுமையிலும் செம்மையாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. தாம் பெரிதாகப் படிக்காவிட்டாலும் தம் மூன்று பிள்ளைகளையும் படிப்பித்து ஆழாக்க வேண்டும் என்பது அத்தம்பதியினரின் பெரிய கனவு. அதிலும் மூத்த ஆண்மகனை நன்றாக படிப்பித்தால் பின்னால் பெண்பிள்ளைகளையும் படிப்பித்து கரைசேர்ப்பதில் சிரமம் இருக்காது எனவும் நம்பினார்கள் அந்த ஏழைத்தம்பதியினர்.

சாந்தன் தனது கிராமப் பாடசாலையில் உயர்தரத்தில் படித்து திறமைச் சித்தியடைந்தும் விட்டான். பல்கலைக்கழகத்தில் கலைப்பிரிவில் கற்பதற்கு அனுமதியும் கிடைத்து விட்டது. கிராமத்தில் இருந்து நெடுந்தொலைவில் உள்ள கல்லூரி விடுதியில் தங்கியே அவன் படிக்க வேண்டிய நிலை. தமது ஒரே மகனை அவர்களால் பிரிந்திருக்கவும் முடியவில்லை.

“இஞ்சேருங்கோ இவன் தம்பி அங்கதான் இருந்து படிக்கணுமோ? இங்கிருந்து போகப் படாதோ?”

“விசர்க்கதை கதைக்கிறாய் இங்க இருந்து பிரயாணம் செய்ய மூன்று மணித்தியாலம் செல்லும் போகவர ஆறு மணித்தியாலம்.... நடக்கிற காரியமே?”

“ஒரே ஒரு ஆம்பிளைக் குஞ்சை எப்படியுங்கோ தனிய விட்டிட்டு இருக்கிறது.”

“எனக்கு கவலையில்லை? பிள்ளையின்ர எதிர்காலம் நல்லா இருக்கவேணுமே தம்பி.

“நல்லாவந்தாத் தானே பின்னால் இருக்கிற பெம்பிளைக் குஞ்சுகளையும் நல்லாக்கலாம்.....”

பெற்றோருக்கிடையில் மனப்போராட்டங்கள், வாய்ப்போராட்டங்கள் முடிவுக்கு வந்து சாந்தன் பல்கலைக்கழகத்திற்கு பயணமானான்.

“ராசா வடிவாச் சாப்பிடு. காசைப் பற்றி யோசிக்காத. நல்லாப் படிக்க வேணும். உன்னால தான் எங்கட குடும்பம் தலை நிமிர்ந்து நிக்கோணும் என்ற குஞ்சு.”

சாந்தனின் தலையைக் கோதி முத்தமிட்டான் செல்லம்மா. அவன் கண்ணீர்துளிகள் அவன் கன்னத்தில் சிதறின.

“அம்மா அழாதையன் அங்க மஹாபொல புலமைப் பரிசில் திட்டத்தில் எனக்கு மாசம் மாசம் காச கிடைக்கும்..”

“நான் நல்லாப் படிச்ச தங்கச்சியவையையும் படிப்பிப்பன்”

“சாந்தன் தம்பி நான் படிக்கேலையடா, நீ என்டாலும் நல்லதாய், படிக்க வேணும்.”

படிப்பினர் அருமையை நாங்கள் காலம் கடந்து தான் உணர்ந்தோம். அப்ப படிப்பிற்கு அரசாங்க உதவிகளும் இல்லை. இப்ப எல்லாம் கிடைக்குது. நல்லாய்ப் படியப்பு. எப் படியும் நான் உழைச்ச உன்னைப் படிப்பிப்பன்”.

மகனைக் கட்டியனைத்து உருகினான் குமரேசன்.

“அண்ணா போய்டு வா அண்ணா! எங்கள் மறக்காத”

தங்கைமாரை அனைத்து முத்தமிட்டுப் புறப்பட்டான் சாந்தன். அதிகாலை பேருந்து இரச்சலில் அவன் சிந்தனையைக் கலைந்து போக சட்டென பேருந்தில் ஏறி குமரேசன் நகரத்தை நோக்கி பயணமானான்.

ரவுனில் இறங்கி மகனுக்காகப் பழங்கள் மற்றும் இனிப்புப் பண்டங்களை வாங்கிச் சாக்குப் பையில் திணித்து பல்கலைக்கழகம் இருக்கும் இடத்தை விசாரித்து ஓட்டோவில் புறப்பட்டான். ஓட்டோக்காரனிடம் பேரம் பேசி சாந்தன் தங்கி இருக்கும் விடுதியைத் தேடிப் பிடித்து செல்வதற்குள் போதும் போதும் என்றாகி விட்டது. கிராமத்தான் ஒருவன் நகருக்குள் அதுவும் பல்கலைக்கழக வளாகத்தினுள் காலடி எடுத்து வைத்து இதுவே முதல் தடவை. விடுதிப் பொறுப்பு பாளரிடம் தன்னை அறிமுகம் செய்து கொண்டான்.

“உங்கள் மகன் சாந்தன் இன்று காலை தான் உருக்குப் போகிறார்”.

“ஏன் அவன் வந்து ரெண்டு கிழமைதானே அங்க வாறன் என்றும் கடிதம் போடேல்ல ஐயா”.

“உங்களுக்கு விசயம் தெரியாதா? அவருக்கு இங்கு புடிக்கேல்”.

“புடிக்கேலை என்டா. சாப்பாடு புடிக்கேல்லையா”?

“அதெல்லாம் இல்லை ராக்கிங் புடிக்கேல்லை. இனிப் புடிக்க வரமாட்டேன் என்டு போயிட்டார்”.

நீங்க போய் மகனை மிச்சத்தை விசாரியுங்கோ”.

அலட்சியமாகக் கூறிய விடுதிப் பொறுப்பாளர் உள்ளே போய்விட்டார். ராக்கிங் என்றால் என்ன? இவன் ஏன் புடிக்க புடிக்கேல்ல என்றான். உலகமே கதிரேசன் தலையில் இடிந்து விழுவது போல இருந்தது.

திரும்பவும் பஸ்ஸைப் பிடித்து ஊர் போய்ச் சேர்ந்தார். வழியில் அவன் படித்த ஊர் பாடசாலை ஆசிரியரும் விடயமறிந்து அவருடன் வந்தார். வீடு சேகமாகக் காட்சியளித்தது. செல்லம்மா ஆசிரியருக்கு மரியாதையாக ஒரு பழைய நாற்காலியை எடுத்து வைத்தார். தலை குனிந்து நின்ற மகனைக் கட்டியனைத்தார் குமரேசன்.

“என்ன ராசா ஏன் இப்படிச் செய்தனி”

“அப்பா எனக்கு அங்க புடிக்கேலாது. ராக்கிங் செய்யினும் எனக்கு இதெல்லாம் பிடிக்குதில்லை”.

“இதென்னப்பு ராக்கிங் என்டா என்ன என்று அதிபர் இப்ப சொன்னவர். அதுக்கு பயப்பிடுறதே. அது கொஞ்ச நாளைக்குத் தானாம்”.

“வேணாமப்பா நான் போகேல்ல”.

ஆசிரியர் பேசத் தொடங்கினார். சாந்தன் மரியாதையாக நின்றான்.

சாந்தன் இதுகளெல்லாம் ஒரு கொஞ்ச நாட்களுக்குத் தான். இரண்டாம் மூன்றாம் வருடம் புடிக்கும் மாணவர் புதிய மாணவர்களிடம் கொஞ்ச நாளைக்கு இப்படித்தான் சேட்டைகள் செய்வினம். பிறகு பார் நல்ல நண்பர்களாகிவிடுவினம்”

“வேண்டாம் ! வேண்டாம் சேர் நான் அங்க போகேல்ல எனக்கு அதெல்லாம் கொஞ்சம் கூட பிடிக்கேல்ல”

“சாந்தன் வாழ்க்கை பாதையிலே மனிதனின் முன்னேற்றத்திற்கு இப்படி எத்தனை முட்டுக் கட்டைகள் வரும் அதையெல்லாம் தாண்டி வெற்றி காணவேண்டும். தடைகளைத் துன்பங்களைக் கண்டு துவண்டு பின் வாங்கக் கூடாது. மலையே வரினும் தலையால் சுமந்து வெற்றி காண வேணும். உன் படிப்பால் உழைப்பால் இந்தக் குடும்பம் உயர் நிலை அடைய வேண்டும் நன்றாக யோசி. கண்கெட்ட பின்பு சூரிய நமஸ்காரம் செய்ய முடியாது” நீண்ட அறிவுரையின் பின் ஆசிரியர் மௌனமானார்.... ஒரு ஏழைப் பையன் கல்வி கற்பதற்கு எத்தனை தடைகள்..... சாந்தன் மௌனமாக தலை குனிந்து நிற்கின்றான். முடிவு....?

பரணிப் பீரபந்தமும் அது சோழர் காலத்தல் எழுந்த சூழ் நிலையும்

எ. மயூரன்
2010 கலைப்பிரிவு

அடிகளால் குறைந்து கற்பனை மிகுந்து கடவுளர்களையும் செல்வர்களையும் தலைவர்களாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்டவை சிற்றிலக்கியங்களாகும். தொல்காப்பியகாலத்திலே சிற்றிலக்கியங்களின் தோற்றம் காணப்படினும் கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டுமுதல் தான் இவற்றின் வளர்ச்சி தொடங்கி பல வகையாகப் பெருகி மிளர்கின்றன. இவை கோவை, உலா, பரணி, பிள்ளைத்தமிழ், அந்தாதி, கலம்பகம், தூது, குறவஞ்சி, பள்ளு, மடல், மாலை எனப் பல வகைப்படும். இவைகள் உலகியல் கடந்த கற்பனை நிகழ்ச்சிகளும் உயர்வு நவீனசியணிகளும், திரிசொல்லாட்சிகளும், பொருள் உவமைகளும் நிறைந்து கற்பவர் உள்ளத்தைக் கவரும் தன்மை கொண்டனவாகக் காணப்படுகின்றன.

இவ்வகையில் தொண்ணூற்றாறு வகையான சிற்றிலக்கியங்களுள் பரணி இலக்கியம் பொருட் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். போர்க்களத்தில் ஆயிரம் யானைகளைக் கொன்று வெற்றி பெற்ற ஒப்பற்ற பெருவீரன் மீதே இப்பரணி இலக்கியம் பாடப்படுகின்றது. இதனை இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“ஆனை ஆயிரம் அமரிடை வென்ற
மானவீரனுக்கு வகுப்பது பரணி”

பரணி என்பது ஒரு நாளின் (நட்சத்திரத்தின்) பெயராகும். பரணி நாளில் கொண்டாடும் போர் வெற்றி விழாவைச் சிறப்பித்துப் பாடுதலால் பரணி என்றும் பெயர் பெற்றது. அதாவது போர்க்களத்

தில் ஒரு மன்னன் வெற்றி பெற்ற பின்னர் அப்போரில் உயிர் நீத்தோரின் உடலுறுப்புக்களால் பேய்கள் கூழ் சமைத்து அக்கூழைப் பரணி நாளில் காளிக்குப் படைத்துத் தாமும் உண்டு போரில் வென்றோனை வாழ்த்திப் பாடும் வழக்கினாலேயே இவ்விலக்கியம் பரணி எனப் பெற்றதாகக் கொள்ளலாம். “காடு கெழு செல்விக்குப் பரணி நாளில் கூழும் துணங்கையும் கொடுத்து வழிபடுவதோர் வழக்கு” எனப் பேராசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளதும் கலிங்கத்துப் பரணியில் வரும் “களம்பரணிக் கூழ்” பண்டு மிகமோர் பரணிக் கூழ் பாரதத்தில் அறியாமோ” என்பன போன்ற குறிப்புக்களாலும் பரணி நூல்களில் வரும் களம் பாடியது. கூழடுதல், இடுதல் முதலிய உறுப்புக்களாலும் பரணி நாளில் கொற்றவைக்குப் பேய்கள் கூழ் சமைத்து படைத்தல் உண்டு என்ற வழக்கு உண்மையை அறிகின்றோம். எனவே பரணி நூல்கள் பெயர் பெற்று விளங்குவதற்கு இது பொருத்தமான காரணம் எனலாம்.

பரணியின் பொருளமைதி எல்லாப் பரணி நூல்களையும் ஒத்திருக்கவில்லை. பாட்டுடைத் தலைவனைப் பாராட்டுவது என்பது பரணி இலக்கியங்களின் பொதுப் பொருளமைதியாயினும் அவற்றுள்ளும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. தன்மை ஆதரித்த அரசரிடத்து தாம் கொண்ட நன்றியுணர்வின் காரணமாக அவ்வரசர்களை தலைவர்களாக அமைத்து பரணி பாடுதலே பழமையான வழக்காகும். ஆனால், அரசின் பால் செலுத்தப்படும் அன்பு கடவுளிடமிருந்தும் செலுத்

தப்பட்ட போது கடவுளைப் பாட்டுடைத் தலைவனாக கொண்டு பரணி நூல்கள் எழுந்தன. இன்னும் பிற்காலத்தில் தமது ஞானாசிரியர்களையும் கடவுள் நிலையில் வைத்து அவர்களைப் பாட்டுடைத் தலைவராக்கிப் பரணி நூல்கள் பாடினர் புலவர். எனவே, பரணி இலக்கியங்களின் பொருள் மைதி பொது நிலையில் ஒன்றையாயினும் சிறப்பு நிலையில் வேறுபடுகின்றது.

பரணி நூல்கள் பெயர் பெற்று விளங்குவதில் ஒரு புதுவகை அமைப்பைக் கொண்டிருக்கின்றன. போரில் வெற்றி பெற்றவர்களைச் சிறப்பித்து அவர் ஏற்றம் கூறுவது பரணியின் இலக்கணம் என்றாலும் வென்றவர் பெயரால் நூல் வழங்கப்படுவ தில்லை. மாறாக, தோற்றவர் பெயரோடு சார்ந்தே நூல் பெயர் பெற்று விளங்குகின்றது. கலிங்கத்துப் பரணி என்பது தோல்வியுற்ற கலிங்க மன்னன் நாட்டின் பெயரால் அமைந்ததாகும். தக்கையாகப் பரணி, கஞ்சைவதைப் பரணி, கூரன் வதைப் பரணி, இரணியன் வதைப்பரணி ஆகிய நூல்கள் அனைத்தும் இம் மரபின்வழியே பெயர் பெற்று விளங்குகின்றன. தோல்வியுற்றோரை பெருமைப் படுத்தும் உயர்ந்த தமிழ்ப்பன்பிற்கு எடுத்துக்காட் பாக இப்பரணி இலக்கியம் பெயரமைப்பு விளங்கு கின்றது.

போரில் வெற்றி பெற்ற அரசர்கள் வீரர்கள் முதலானோரின் புகழ் விளக்கப்பாடப்பட்டு வந்த பரணி, பாசவதைப் பரணி முதலியன இவ்வகை யில் சேர்ந்தவை ஆகும்.

பரணி இலக்கியம் தனி ஒரு சிற்றிலக்கிய வகையாகப் பிற்காலத்தில் தான் உருப்பெற்றது. எனினும் பரணி இலக்கியத்தின் பொருட் கூறு பாடுகளும் பரணியின் இலக்கியச் சாயலும் தொல் காப்பியர் காலத்திலேயே காணப்படுகின்றன. அதாவது தொல்காப்பியம் புறத்திணை இயலில் வகைத் திணையின் துறைகளாகக் கூறப்படும் களம் பாடுதல், களவேள்வி தேர்முன் ஆடுகுரவை, தேர்பின் ஆடுகுரவை, மாணார்ச் சுட்டிய வான் மங்களம் ஆகிய துறைகளின் கூட்டு வளர்ச்சி யிலே பிற்காலத்தில் பரணி இலக்கியமாக உருப்

பெற்றது எனலாம். இப்புறத்திணை துறைகளுடன் வரலாற்று செய்திகளும் புனைந்துரைச் செய்தி களும் கலந்து பரணி இலக்கியப் பொருளைத் தோற்றுவித்துள்ளன எனலாம். பரணி பாடும் பொருணர் என்றொரு வகைப் பொருணர்கள் இருந்ததைப் பற்றிய குறிப்பும் பரணி இலக்கி யத்தின் தொண்மையான செல்வாக்கை உணர்த்துகின்றது.

பரணி இலக்கியத்திற்குரிய உறுப்புக்கள் இவை எனப் பாட்டியல் நூலார் வரையறுத்துக் கூறியுள்ளனர். கடவுள் வாழ்த்து, கடை திறப்பு, பாலை கூறல், கோவிற சிறப்பு, காளிமை போற்றல், இந்திரசாலம், மன்னன் மரபுரைத்தல், போர்ச் சிறப்பு உரைத்தல், போர்க்களம் காணல், கூள் சமைத்து வார்த்தல், மன்னனை வாழ்த்தல் முதலியன பரணிநூலில் இடம் பெறும் இன்றிய மையாத உறுப்புக்கள் ஆகும். பரணியில் இப் போது உறுப்புக்கள் ஒவ்வொரு பரணியில் ஒவ்வொரு வகையாக முறை மாறி வருதலும் உண்டு. இலக்கண விளக்கத்தில் கடவுள் வாழ்த்து, கடை திறப்புரைத்தல் கட்டும் பாலை கூறல் கொடுங்காளி கோட்டம் கடிக்கணம். உரைத்தல். காளிக்கதுசொல்லம், அடு பெய்க்கு அவள் சொல்லி அதனால் தலை வன் புகழ் உரைத்தல் என புறத்திணை புறவீட்டல் அடுகளம் வேட்டல் என்றும் பன்னிரு பாட்டியலில் “தேவர் வாழ்த்தே கடைநிலை பாலை மேவி அமரும் கான் கோயில்” கண்ணியை ஏத்தல் அலகை வினோதம் கனாநிலை நிமிர்த்தம் பசியே ஓகை பெருந் தேவி பீடம் அழகுற இருக்க அமர்நிலை நிமிர்த்தம் அவன் புதம் பளிச்சா மன்னன் வாகை மாலையும் அளவு மரபினிது உரைத்தல் மறக்களாம் காண்டல் செருமிகு களத்திடை அடுகளை வார்த்தல் பரவுதல் இன்ன விருவன பிறவும் தொடர்நிலை யாகச் சொல்லுதல் கடனே” என்றும் கூறுவதை நோக்கி அறியலாம். பாட்டுடைத் தலைவன் சிறப்புற வாழ வேண்டுமென கடவுளர்களைக் ஆசிரியர் வேண்டும் பகுதி கடவுள் வாழ்த்து ஆகும். போருக்கு சென்ற கணவர் குறித்த காலத்தில் திரும்பாமையால் மகளீர் தம் வீட்டுக்

கதவை அடைத்துக் கொண்டதாகவும் கணவர் கதவைத் திறக்குமாறு பாடுவதாகவும் அமைந்த பகுதி கடைதிறப்பு. இதனை கணவருக்கு பதில் தோழியர் பாடுவது என்றும் சிலர் கூறுவர். காடு பாடியது, கோயில் பாடியது என வரும் பகுதிகள் கொற்றவையில் காட்டையும், கோயிலையும் சிறப்பித்துப் பாடும் பகுதிகளாகும். காடு பாடிய பகுதியிலேயே இரு பகுதிச் செய்திகளும் அமையுமாறும் சில காரணிகள் பாடப்பட்டுள்ளன. பின்னர் தேவியைப் பாடியது, பேய்களைப் பாடியது, இந்திர சாலம் எனும் பகுதிகள் கொற்றவையின் சிறப்பையும் பேய்களின் நகை விளைக்கும் செயல்களையும் கூறும் பகுதிகள் ஆகும். மரபு கூறல் எனும் பகுதி பாட்டுடைத் தலைவனின் குடிப்பெருமையை உரைப்பது.

கலிங்கத்துப் பரணியில் இராச பாரம்பரியம் எனும் பகுதியில் இச்செய்தி உரைக்கப்படுகின்றது. பின்னர் கானிக்கக் கூறியது, போர் பாடியது என வரும் பகுதிகள் பேய்கள் கூற்றாகவே பாட்டுடைத் தலைவன் எதிரிகளுடன் செய்த போர் நிகழ்ச்சிகளை விளக்கும் முறையில் அமைந்தவை. இப்பகுதிகளில் பாட்டுடைத் தலைவனின் புகழ் சிறப்பாக பேசப்படுகின்றது. இறுதியாக களம் காட்டல் கூளாடுதல், இடுதல், வாழ்த்து முதலிய பகுதிகள்.

இப்பரணி நூல்களில் நாம் இருவகை உலகைக் காண்கின்றோம். ஒன்று பேய் உலகு மற்றது மக்கள் உலகு. பரணியின் உறுப்புக்களும் இவ்விருவகை உலகினை விளக்கும் பகுதிகளாக உள்ளன. பேய்களைப் பாடியது, இந்திரகாலம், பேய்முறைப்பாடு, காளிக்கு கூறியது, களம் பாடியது முதலிய பகுதிகள் பேய் உலகைப் பற்றியதாகவும் கடைதிறப்பு, அவதாரம், இராச பாரம்பரியம், போர்பாடியது முதலிய பகுதிகளறி மக்கள் உலகை மாற்றியதாகவும் உள்ளதை காண்கின்றோம். பேய் உலகின் மூலமும் மக்கள் உலகில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் முறையிலும் பேய் உலக நிகழ்ச்சிகள் மூலம் பாட்டுடைத் தலைவனின் புகழை விளக்கும் முறையிலும் ஆக இருவகை நிலைகளில் இவ்வறுப்புக்

கள் அமைந்து செயற்படுவதைக் காண்கின்றோம்.

பரணிக்குரிய யாப்பினை அவதானிக்கும் போது கூறப்படும் பொருளுக்கு ஏற்பப் பாடல்களின் சத்தம் அமைதலே கற்போருக்கு இனிமையப்பதற்கும். கலித்தாளிசை பரணிக்கு ஏற்றதாக அமைந்துள்ளது. இத்தாளிசைகள் கொச்சக ஒரு போக்கின் வகையான தேவபாணி என்று அழைக்கப்படும். இதனை

“மயக்கறு தேவபாணி ஈரடி இயன்று
நயப்பறு தாளிசை உறுப்பிற் பொதிந்தது”

என்கிற பன்னி பாட்டியல், பரணி இலக்கியங்களுள் காலத்தால் முதன்மை பெற்று விளங்குவது சயங் கொண்டார் பாடிய கலிங்கத்து பரணியே யாகும். முதலாவது குலோத்துங்க சோழர் காலத்தில் எழுந்த இந்நூல் முதலாம் குலோத்துங்கனின் இணையற்ற பெருஞ் சிறப்பினையும் அவன் தளபதியாக இருந்து கலிங்கப் போரின் வெற்றிக்கு உறுதுணையாகிய கருணாகரத் தொண்டமானின் ஈடில்லா மறத்தையும் புகழ்ந்துரைக்கும் பொருளாகப் பெற்றதாகும்.

இப்பரணி இலக்கியங்கள் சொல்லணிகளும் பொருளணிகளும் நிரம்பியவை. கற்போருக்கு மிகுதியான இன்பம் தருபவை. பேய்களைப் பற்றிய செய்தியினை விரித்துரைக்கும் பகுதிகளில் கவிச்சுவையுடன் நகைச்சுவையும் நிறைந்துள்ளன. மன்னர்களின் குடிவழிப் பெருமையை உரைக்கும் இராச பாரம்பரியம் பகுதிகள் அக் குலமக்களின் மரபு வழியையும் பெருமைகளையும் ஒரு சேர தொகுத்துரைக்கும் சிறப்புடையனவாக விளங்குகின்றன.

இலக்கிய மென்பது காலத்தின் தன்மையைக் காட்டும் கண்ணாடியாகும். இதனால் கால மாறுபாட்டிற்கு ஏற்ப இலக்கியங்களும் நூற்றாண்டு தோறும் வேறுபட்டு வளர்ந்துள்ள நிலையைக் காணலாம். இவ்வகையில் சிறந்த பண்புகளையுடைய பரணி இலக்கியம் சோழர் காலத்தில் எழுந்த சூழ்நிலையை நோக்குவோமாயின் கி.பி. 9ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிமுதல் 14ம் நூற்றா

ண்டு வரையும் உள்ள காலப்பகுதி தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சோழர்காலம் எனப்படுகின்றது. இக்கால அரசியல் நிலையை எடுத்துக் கொண்டால் சோழ அரசிற்கு வித்திட்ட விஜயாலயன் எனும் சோழ அரசன் முதற் கொண்டு இரண்டாம் குலோத்துங்கனுடைய காலப்பகுதிவரையும் ஆட்சி செய்த சோழ மன்னர்கள் சென்நெறி தவறாது ஆட்சி செலுத்தினர். இக்காலத்தில் நாடு செல்வச் செழிப்புடன் காணப்பட்டது. மக்கள் வாழ்க்கை சிறந்து விளங்கியது. சுதேச மன்னர்களின் ஆட்சி நிலவியதால் நாட்டில் அமைதி காணப்பட்டது. மக்களும் நீதி, நிர்வாக துறைகளின் சீராக்கத்திற்கு ஆட்சியாளர்க்கு உறுதுணையாக இருந்தனர்.

அக்கால சமய நிலையை நோக்கின் பல்லவர் காலத்தில் தம்முள் முரண்பட்டு நின்ற சமயங்கள் சோழர் காலத்தில் பகையின்றி வளர்ந்து வந்தன. நாட்டு நலத்தையே பெரிதாக மதித்து ஆட்சி புரிந்த சோழ பெருமன்னர் எல்லாச் சமயங்களையும் ஒப்பமதித்து ஆதரித்து வந்தமையால் அக்காலப்பகுதியில் சமயப் பகை மூளா திருந்தது. அரசரும் அரச குடும்பத்தினரும் எல்லாச் சமயங்களுக்கும் வேண்டிய உதவிகள் பலவற்றையும் செய்து வந்தனர். எனினும் அவர்கள் சைவராய் இருந்தமையால் சைவத்தையே சிறப்பாக வளர்த்து வந்தனர். பழைய சைவக் கோயில் களை புதுப்பித்தும் நாயன்மாரின் பாரட்டைப் பெற்ற பல இடங்களிற் கருங்கல் கோயில் களைப் புதியனவாக கட்டியும் அவற்றில் நித்திய பூசை முதலியன நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய பொருட்களை உதவியும் பலவாறு சைவத்தைப்

போற்றி வந்தமையால் இக்காலத்தில் சைவம் சிறப்பாக வளர்ந்தது.

சோழப் பெருமன்னர் நாட்டு நலன் கருதி ஆண்டதன் பயனாக பகை, பிணி, வறுமை என்பன நாட்டை விட்டகல செல்வம் மலிந்து வளஞ்சிறந்தது. கல்வியறிவும் கலைகள் பலவற்றை வளர்த்தலில் மக்களுக்கு ஊக்கம் பிறந்தது. அக்காலத்தில் தமிழர் தம் பண்பாட்டு உச்சநிலை எய்தி சமுதாயம் உயிர்துடிப்புடையதாய் விளங்கியது. உள்ளத் தெளிவும் உணர்ச்சிப் பெருக்கும் பொருந்தப் பெற்ற பல புலவர்களை அச்சமுதாயம் தோற்று வித்து அவர்கள் அச்சமுதாயத்தினையும் அதன் சிறப்பிற்கு காரணமாயிருந்த மாட்சிமிக்க மன்னரின் ஆட்சித் திறனையும் பாராட்டி பல நூல்களை இயற்றினார்.

உலக வாழ்க்கை இழிந்திட்டுவதற்கு உரிதொன்றன்று என்ற எண்ணம் மக்களுடைய மனதில் நிலை பெறுவதற்கான சூழ்நிலை இக்காலப்பகுதியில் நிலவியது. ஒரு புலவனுடைய கற்பனையைத் தூண்டுவனவற்றுள் அவனுடைய சூழ்நிலை முக்கியமான ஒன்று. அதனால் உலக சிறப்பை பாராட்டும் இலக்கியங்களே இக்காலத்தில் தோற்றம் பெற்றன. இவ்வகையில் இக்காலத்தில் எழுந்த இலக்கிய நூல்கள் சோழ நாட்டின் இயற்கை வளம், மக்கள் வாழ்க்கைச் சிறப்பு சோழப்பெருமன்னர்களின் ஆட்சித் திறன் முதலியவற்றை சிறப்பித்து கூறுவனவாகவே எழுந்துள்ளன.

உசாத்துணை நூல்கள்

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு மு. வரதராசன்

எல்லோரும் கொடைவள்ளல் ஆகிவிட்டால்
பூமியே சொர்க்கமாகி விடும்
நரகம் என்பது கட்டுக்கதையாகி விடும்.

திருமுழுக்கு யோவான்

சி.வினோக்காந்

2010 கலைப்பிரிவு

குரு செக்கரியா - எலிசபேத் தம்பதிகளின் அருந்தவப் புதல்வன் யோவானே திருமுழுக்கு யோவான் என்று அல்லது ஸ்நாபக அருளப்பர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். ஒரு புதிய திருமுழுக்குச் சடங்கை இறை அதிகாரத்துடன் போதித்தது அல்லது ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு அவர் திருமுழுக்கு அளித்தது இப்பெயருக்கு காரணமாக அமைகின்றது. திருமுழுக்கு யோவான் தன் இளம் பராயத்தை ஒருத்தல், செபத்தின் வழியாக தன் எதிர்கால அழைத்தலுக்கு ஆயத்தம் செய்யும் நோக்குடன் பாலைவனத்தில் செலவழித்தார். திபேரியூசீரின் ஆட்சிக்காலத்தின் பதினைந்தாம் ஆண்டில் யோவானுக்கு 28 - 29 வயது நடக்கும் பொழுது, இறைவனின் அழைப்பு அவருக்கு வந்தது. அதை ஏற்றுக்கொண்ட அவர் யோர்தான் பள்ளத்தாக்குக்குச் சென்று, தம் பணியை ஆரம்பித்தார். இறை அரசு அண்மையில் உள்ளபடியால், பாவ மன்னிப்பு பெற, மனம் மாறி, திருமுழுக்கு பெறும் படியாக போதித்தார். மனம் திருந்தி வந்தவர்களுக்கு, அவர்கள் மனம் திரும்பியதன் அடையாளமாக திருமுழுக்கு அளித்தார்.

காலாகாலமாக இஸ்ராயேலர் மத்தியில் ஆண்டவர் வாக்களித்த மெசியாவின் எதிர்பார்ப்பு வளர்ந்தது. திருமுழுக்கு யோவான் அவருடைய வருகையை முன்னறிவித்தார். அரசர் பயணம் வந்தால், அதற்கு முன் அவர்களுடைய ஆட்கள் சென்று அரசரின் தேர் செல்லக்கூடியதாக பாதையை செம்மைப்படுத்துவார்கள் இதை

ஒத்ததாகவே திருமுழுக்கு யோவானின் பணியும் அமைந்தது. மெசியாவாகிய ஆண்டவர் இயேசுவின் வருகைக்காக மக்களை ஆயத்தப்படுத்தி, அவர் வந்தபின் அவரைச் சுட்டிக்காட்டி அவரை மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைப்பதே திருமுழுக்கு யோவானின் பணியாகும். இவர், மக்களை தம் பாவங்களுக்காக மனம் வருந்த மட்டுமல்ல, அவர்களை இறைவனுக்கு பிரமாணிக்கமுள்ள வாழ்விற்கு திரும்பி வரும்படியும், திரும்பி வந்ததற்கு வெளி அடையாளமாக திருமுழுக்கு பெறும் படியும் அழைப்பு விடுத்தார். யோவானின் காலத்தில் இஸ்ராயேலருக்கு திருமுழுக்கு ஓர் அறிமுகமான சடங்காக இருந்தது. ஆனால் திருமுழுக்கு யோவான் அளித்த திருமுழுக்கு, ஒரு முன்னடையாளமாகவும், ஆயத்தமாகவும் இருந்தது.

திருமுழுக்கு யோவானின் உடையும், உணவும், தோற்றமும் இறைவாக்கினர் எலியாவின் தோற்றத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. மாற்கு நற்செய்தியாளர் திருமுழுக்கு யோவானின் போதனையை மிகச் சுருக்கமாகத் தருகின்றார். வரவிருக்கும் மெசியாவாகிய இறைமகன் இயேசுவின் மேன்மையை மக்களுக்கு உணர்த்துவதே அவர் போதனையின் நோக்கமாகவிருந்தது. என்னை விட வலிமைமிக்க ஒருவர் எனக்குப்பின் வருகின்றார். அவருடைய மிதியடிவாரை அவிழ்க்கக்கூட எனக்குத் தகுதியில்லை. அதாவது, இயேசுவின் அடிமையாய் இருப்பதற்குக் கூட தான் தகுதி அற்றவன் என்கிறார். தொடர்ந்து யோவான் தான்

கொடுக்கும் திருமுழுக்கையும், ஆண்டவர் இயேசு கொடுக்கவிருக்கும் திருமுழுக்கையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டி, இயேசு கொடுக்கவிருக்கும் திருமுழுக்கின் மேன்மையை எடுத்துக்கூறி, அதை அளிக்கும் இயேசுவின் உயிர்த் தன்மையை மீண்டும் உணர்த்துகிறார். “நான் உங்களுக்கு தண்ணீரால் திருமுழுக்கு கொடுத்தேன். அவரோ உங்களுக்கு தூய ஆவியால் திருமுழுக்கு கொடுப்பார்” யோவான் அளித்த திருமுழுக்கு ஒருவன் உண்மையாக மனஸ்தாபப்படுகின்றான் என்பதற்கு அடையாளம். அது ஒரு வெளிச்சடங்கு, சுத்தி கரிப்பு சடங்கு வெறும் நீரினால் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் இயேசு அளிக்கவிருக்கும் திருமுழுக்கு திருச்சபையின் திருமுழுக்கு ஒரு வெளிச் சடங்கு மட்டுமல்ல, அது மனித பாவங்களை மன்னித்து இறைவல்லமையால் அவர்களை நிரப்புகிறது.

திருமுழுக்கு யோவான் காலத்தில் மக்களிடையே மெசியாவின் எதிர்பார்ப்பு கிளைவிட்டு வளர ஆரம்பித்தது. ஆனால் அவர்கள் மத்தியில் வரவிருக்கும் மெசியா எத்தகையவராக இருப்பார், அவர் பணி எத்தகையதாக இருக்கும் என்பது பற்றி பல வேறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவின, மீட்பர் வந்து உலகமெங்கும் அமைதியை நிலைநாட்டுவார் என்றனர் சிலர். அவர் பெரும் யூத படையை திரட்டி அதை உலகமெங்கும் இட்டுச்சென்று, நாடுகள் அனைத்தையும் வானின்று நேரடியாக இறங்கி வருவார் என்பது சிலரின் எண்ணம். அவர் தாவீதின் கோத்திரத்தில் உதிப்பார் என்பது பலரின் எண்ணம். இவ்வாறு மெசியா பற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவிய குழப்பமான சூழலை பயன்படுத்தி, பலர் தோன்றி, தாங்களே வாக்களிக்கப்பட்ட மீட்பர் என கூறி மக்களிடையே குழப்பம் விளைவித்தனர். இக்கட்டத்திலேதான் திருமுழுக்கு யோவானும் தோன்றி தம் போதகத்தை ஆரம்பித்தார். மக்களும் திரளாக அவரிடம் சென்றனர்.

யூதர்களும், பரிசேயர்களும் திருமுழுக்கு யோவான் உண்மையாகவே மெசியா தானா? என்றறிய, லேவித்தர்களையும், குருக்களையும், ஏனையவர்களையும் அவரிடம் அனுப்பினார்கள், யூதர்களால் அனுப்பப்பட்டவர்களிடம் யோவான்,

தான் மெசியா அல்ல, என்றும், மெசியாவின் அடிமையாக பணிபுரியவும் தான் தகுதியற்றவன் என்றும் கூறினார். அப்போது அங்கு வந்தவர்கள் நீர் மெசியா அல்லாவிட்டால் எலியாவா? என்றும், வரவேண்டிய இறைவாக்கினருள் ஒருவரா? என்றும் கேட்டனர். அதற்கு யோவான், இறைவாக்கினர் எசாயா முன்னறிவித்த ‘பாலைவனத்தில் கேட்கும் கூக்குரல்’ என்று தன்னை அறிமுகம் செய்தார்.

மறுநாள் இயேசு அவரிடம் வந்தபோது யோவான் அவரை சுட்டிக்காட்டி, அவர்தான் கடவுளின் செம்மறி, உலகின் பாவங்களைப் போக்குபவர்! அவர் வயதில் தனக்கு ஆறுமாதம் இளையவர்! ஆனால் தனக்கு முன்னிருந்தே இருக்கிறவர், அவர் நித்தியர், அவரை பற்றியே தான் சான்று பகர்ந்ததாகக் கூறி, இயேசுவை அவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்துவைக்கவே தான் வந்ததாகவும் சொல்லுகிறார் மேலும் தான் அவர்களுக்குத் தண்ணீரால் திருமுழுக்கு அளிக்க, இயேசுவோ அவர்களுக்குத் தூயஆவியால் திருமுழுக்கு அளிப்பார், அதாவது அவர்களை இறைவல்லமையில் முழுக்க வைப்பாரெனவும் கூறுகின்றார். அதாவது மீட்பின் காலம் வந்துவிட்டது எனவும் இயேசுவே அம்மீட்பர் எனவும் கூறுகின்றார்.

திருமுழுக்கு யோவானுக்கு செவிமடுக்கவும், அவரிடமிருந்து திருமுழுக்கு பெறவும் யூதமத தலைவர்களோ, பரிசேயரோ, யூதப்பெரியோர்களோ வரவில்லை சாதாரண மக்கள், அதாவது சமூகத்தால் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்ட ஏழைப்பொது மக்கள், ஆயக்காரர் அதாவது வறிதண்டுபவர்கள் படைவீரர்களே வந்தனர். யூதர்கள், தாங்கள் இறைவனால் தேர்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள், விசேடவிதமாய் அன்பு செய்யப்பட்ட மக்கள், ஆகையால். இறைவன் தங்களுக்கு ஒரு நீதியும், மற்றவர்களுக்கு இன்னொரு நீதியும் வழங்குவாரென எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் யோவான், ஆண்டவர் நீதி வழங்குகையில் எத்தகைய இன்பப்பாகுபாடோ, பாரபட்சமோ, காட்டமாட்டார் என உறுதியாக கூறுகின்றார். பொதுமக்கள் தாம் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள், மனம் திரும்பியவர்கள் என்பதை எப்படி நடத்தை

யில் காண்பிக்க வேண்டும் என கேட்க! யோவா
னின் பதில் புரட்சிகரமானதாக அமைகின்றது.
வசதிகளற்ற உங்கள் சகோதர சகோதரிகளின்
நல்வாழ்வில் தன்னலமற்ற கரிச்சனை கொண்டு
ஒழுக்கவேண்டும். தங்கள் இவ்வுலக பொருட்களை
இல்லாதவருடன் பகிர்ந்து தகுந்த முறையில்
பாவிக்க வேண்டும் என கூறுகின்றார்.

அவ்வாறே வரி வசூலிப்பவர்களும், படை
வீரரும் தாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என
கேட்ட போது அவர்கள் தங்கள் வேலைகளை விட்டு
வில்லாமல், அவ்வேலைகளை செய்யவேண்டிய
முறைகளில் செய்து, தங்கள் மீட்பை உறுதிப்படுத்தி
க்கொள்ள வேண்டும் எனக்கூறினார். அதாவது
வரி வசூலிப்போர் உரிய தொகைக்கு மேல் பணம்
கேட்க வேண்டாம் என்றும், படைவீரர் எவரையும்
பயமுறுத்தி பணம் பறிக்க வேண்டாம் என்றும்,
எவர்மீதும் பொய்க்குற்றம் சுமத்த வேண்டாமென்
றும் கூறினார். இவ்வாறு திருமுழுக்கு யோவான்
எங்கும் போதித்துவந்தார்.

இங்கு இயேசுக்கிறிஸ்து திருமுழுக்கு
யோவானைப்பற்றி சான்று பகர்கின்றார். அவர்
ஒரு இறைவாக்கினர் என்றும், ஆனால் ஏனைய
இறைவாக்கினருள் தலை சிறந்தவர், ஏனெனில்
அவர் இறைவாக்கினரால் முன்னறிவிக்கப்பட்டவ
ரென்றும் மெசியாவின் முன்னோடியாக, அவர்
வழியை ஆயத்தம் செய்ய எலியாவனூடமாக
இறைவனால் அனுப்பப்பட்டவரென்றும் கூறுகின்
றார் அவர் காற்றில் அசையும் நாணல் புல்லைப்
போல் எதிர்புக்கள் முன்மனம்தளர்ந்து, பணிந்து
விட்டுக்கொடுப்பவரல்லர். மாறாக தம் பணிக்கு
இறுதிமட்டும் பிரமாணிக்கமாய் இருப்பதற்காக
சிறைவாசத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் தயங்காத
துணிவுள்ள இறைவாக்கினரென்றும், முற்றும்
துறந்த முனிவரென்றும் கூறுகின்றார். தொடர்ந்து
யோவான் அனைத்து மானிடரிலும் மேம்பட்டவ
ரென்றும், இருந்தும் அவர் மெசியா அமைக்க
விருக்கும் இறையரசுக்கு முந்திய பழைய ஏற்
பாட்டு காலத்தவர் என்ற ரீதியில், இறையரசுக்கு
உட்படுத்த பட்டவர்களிலும் சிறியவரே எனவும்
கூறினார். இயேசுவின் இச்சாட்சியத்தைக் கேட்டு

சாதாரண பொதுமக்கள், ஆயக்காரரும், இறை
வனின் நீதி நெறியை ஏற்று யோவானிடம் சென்று
திருமுழுக்குப் பெற்றனர். ஆனால் பரிசேயரும்,
திருச்சட்டஅறிஞரும் யோவான் போதித்த இறை
வனின் நீதிமுறையையும், இறைதிட்டத்தையும்
ஏற்க மறுத்து அவரிடமிருந்து திருமுழுக்கு பெற
முன்வரவில்லை.

ஆண்டவர் இயேசு திருமுழுக்கு யோவா
னைப்பற்றி அளித்த சாட்சியத்தை உறுதி செய்வது
போல் அமைகின்றது. அவரது மரணம். “காற்றி
னால் அசையும் நாணலையா இல்லை” திருமுழுக்கு
யோவான் தன் கொள்கைக்காக, அதற்கு பிர
மாணிக்கமாயிருப்பதற்காக எத்தகைய எதிர்பார்ப்
புக்களையும், துன்பத்தையும் ஏற்க எவ்வித
தயக்கமுமின்றி துணிவுடன் தயாராக இருந்தார்.
தான் கட்டிய மனைவியை விவாகரத்து செய்து
விட்டு தன் சகோதரி மனைவி ஏரோதியாளோடு
குடித்தனம் செய்த மன்னன் அந்திபஸ் ஏரோ
தனைக்கண்டிக்க அவர் பின்வாங்கவில்லை.
அந்திபஸ் அரசனாகவிருந்தாலும் தன் சொந்த
மனைவியை விவாகரத்து செய்துவிட்டு, ஏரேதி
யானை அவன் கட்டிய கணவன் உயிரோடு இருக்
கையிலே தன் மனைவியாக எடுத்து அவளுடன்
குடித்தனம் செய்வது அபச்சாரமான விபச்சாரம்.
இஸ்ராயேலரின் சட்டப்படி அவர்கள் இருவரும்
அப்பாவத்திற்காக கொல்லப்பட வேண்டியவர்கள்.
அந்திபஸ் மன்னனாக இருந்தாலும் அவன்
செய்வது குற்றமே. இதை மன்னனுக்கு எவ்வித
தயக்கமுமின்றி துணிவுடன் பலமுறை அடித்துக்
கூறினார் யோவான். அதன் விளைவாக அவர்
மன்னனின் சினத்திற்கு ஆளாகி, சிறையில்
அடைக்கப்பட்டார். மக்கள் அவரை ஒரு பெரிய
இறைவாக்கினர் என கருதியதால் அவரை
கொலை செய்ய அஞ்சி, சிறையிலேயே வைத்
தான், ஆனால் யோவான் சிறையிலிருந்தும்
மன்னனின்தவறை தொடர்ந்து கண்டித்தார்.

அந்திபஸ் ஏரோதனின் பிறந்தநாள் வந்தது.
மன்னன் அரசவையினருக்கும், ஆயத்தவர் தலை
வர்களுக்கும், கலிலேய முதன்மை குடிமக்
களுக்கும் பெரிய விருந்தொன்று படைத்தான்.

அப்போது ஏரோதியாளின் மகள் நடனமாடி விருந்தினர் அனைவரையும் மகிழ்வித்தாள். மனம் பூரிப்படைந்த மன்னன், சிறுமி எதை கேட்டாலும் அவளுக்கு கொடுப்பதாக விருந்தினர் முன் வாக்களித்து ஆணையிட்டான். சிறுமியோ, தாய், ஏரோதியாளால் தூண்டப்பட்டு, யோவானின் தலையை தட்டிலே தருமாறு கேட்டாள்.

யோவானின் தலையை தட்டிலே கொண்டுவர கட்டளையிட்டான். தட்டிலே கொண்டுவரப்பட்ட யோவானின் தலையை மன்னன் சிறுமியிடம் கொடுக்க, அவள் அதை தன்னுடைய தாயிடம் கொடுத்தாள், யோவான் எவ்விதமான நீதி விசாரணையோ, வழக்கோவின்றி, சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டார். யோவானின் சீடர் சிறைக்கூடம் சென்று யோவானின் உடலை எடுத்து அடக்கம் செய்தனர். பின்ன அவர்கள் இயேசுவிடம் சென்று இதைப்பற்றி அறிவித்தனர்

அதையிட்டு மன்னன் மனம்வருந்தினாலும், விருந்தினர் முன் தான் கொடுத்த வாக்குறுதியை காப்பாற்றும் பொருட்டு, காவலனை அனுப்பி,

உசாத்துணை நூல்கள்

பரிசுத்த ஏடுகளைக் கற்றல் பகுதி I
அருட்திரு பிலிப் யே.சுதர்சன்

♣ அமிழ்தினுமினியது தமிழ்மொழி
அது எம்மவர்க்கு வறு
அதை இயல்புவதே நல்வறு
அதை நிலைநாட்டுவதில் கறு.

♣ நெஞ்சில் உள்ளதையே சொல்
உனது சொல்லுக்கும் நினைவிற்கும்
அத்தியர்ந்த ஒற்றுமை இருக்கட்டும்
அய்யடி ஒற்றுமை ஏறியா விட்டால்
உனக்கு யாதிதாரு நண்மையும்
உண்டாகாது.

♣ மரணத்தைக் கண்டு அஞ்சுகின்றோம்
ஆயினும் உறங்கவும் அழகிய
கனவுகளைக் காணவும்
ஏங்குகிறோம்.

தமிழர் பண்பாட்டுப் பரிணாமம்

முன்னாள் பொறுப்பாசிரியர்
வைகுந்தநாதன்
B.A (Hons) Dip.in:Edu

தமிழர் பண்பாடு பற்றிப் பேசுவோர் தமிழர் தொன்மையின் அடிப்படையில் இருந்து அவர்களின் வாழ்க்கை முறையின் எல்லா நிலைகளையும் சிந்தித்துப் பார்க்க முற்படுகிறார்கள். ஒரு இனத்தின் பண்பாடு அந்த இனத்தின் வாழ்வியல் அம்சங்களோடு பின்னிப் பிணைந்திருப்பதை உற்றுநோக்க முடியும். வாழ்வியலென்பது வளர்ந்து வருவது. அதனால் ஒரு குறுகிய வட்டத்தில் இருந்து கொண்டு பண்பாட்டை வரையறை செய்ய முடியாது. காலத்தின் நகர்வு பண்பாட்டை நகர்த்துவதோடு அதில் பரிணாமத்தைத் தோற்றுவிக்கும் என்பதை யாரும் ஒப்புக் கொள்வர். எனவே பண்பாடு என்பது மனிதனின் வாழ்வியலோடு ஒட்டி நின்று அவனது வாழ்க்கை முறையில் தொழில், வணிகம், மொழி, கலை, நடை, உடை, பாவனை ஆட்சிமுறை முதலிய அனைத்து அம்சங்களோடும் இரண்டறக்கலந்து துலக்கம் பெறும் என்பதை உணரமுடியும்.

தமிழர் தகுதி பற்றிக்கூற விரும்புவோர் அவர்களின் தொன்மையை நினைவு கூர்ந்து “கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே வாளோடு முன் தோன்றிய மூத்தகுடி” என்ற வாசகத்தை முன் நிறுத்திப் பார்க்கிறார்கள். எது எப்படி இருப்பினும் மனித சமுதாய வளர்ச்சி என்ற பரிணாமக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஒரு இனத்தின் வளர்ச்சி நிலைகளை வரையறை செய்து அதன் அடிப்படையில் வாழ்வியல் மாற்றங்களை அனுசரித்து வாழ்க்கை விழுமியங்களினூடாகப் பண்பாட்டுக் கோலங்களை இனங் காண்பதே பொருத்தமானதாகும்.

பொதுவாக உலகப் பண்பாட்டு வரலாற்றை ஆராய முற்படுவோர் பண்பாட்டுப் பரவலாக்கத்தில் அரசும் வணிகமும் தான் அடிப்படையானவை என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றனர். ஆதலால் தமிழர் பண்பாடும் இவற்றிற்கு விதிவிலக்கானது அல்ல என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இந்த வகையில் வர்த்தகத்தின் வளர்ச்சியும், வணிகர்களின் மேலாதிக்கமுமே தமிழர் பண்பாட்டு வளர்ச்சியிலும் உந்துசக்திகளாக அமைந்திருந்தன என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு இனத்தின் பண்பாட்டுப் பரிணாமத்தை உடைபோடுவதற்கு ஜதீகங்கள், மரபுகள், இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுக்கள், அழிந்தும் அழியாமலும் காணப்படுகின்ற இடிபாடுகள், சிற்பங்கள், சிலைகள், சித்திரங்கள், பிறநாட்டார் குறிப்புக்கள் முதலானவையெல்லாம் துணையானவையாகும்.

தமிழர் பண்பாட்டு வளர்ச்சியின் தோற்றத்தையும் மனித வாழ்வியலின் ஆரம்பத்திலிருந்தே அவதானிக்க வேண்டும். சால்பு என்று சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் குணநலன், அறிவு நலன் சார்ந்த விடயங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு வாழ்க்கையை நகர்த்தத் தொடங்கிய காலத்தில் இருந்து தான், பண்பாட்டு அம்சங்களுக்கு முத்திரையிடுவது பொருந்துவதாயிருக்கும்.

மனிதன் பிறந்த நாட்தொட்டு குடும்பச் சூழலில் இருந்தும் சமூகச் சூழலில் இருந்தும் தனது பண்பாட்டைப் படிப்படியாக வளர்த்து வந்திருக்கிறான்.

இந்த வகையில் மனிதவாழ்வின் வளர்சிப் படி நிலைகளில் மனிதனின் நடத்தைக் கோலங்களான அகம்புறம் சார்ந்த அனைத்து விடயங்களும் பண்பாட்டில் அடங்கி விடும் எனலாம்.

மனித சமூக வரலாறு காட்டுமிராண்டி நிலை, அநாகரிகநிலை, நாகரிகநிலை என மூன்று கட்டங்களில் அடங்கும் என்று மானிடவியலாளர் கூறுவர். தமிழர் சமுதாய வளர்ச்சியினை நோக்கும் போதும் வேட்டுவகுல வாழ்க்கை முறையே மிக முற்பட்டதாக இருந்திருக்கிறது. இந்நிலையில் ஏனைய இனங்குழுக்களைப் போலவே தமிழர்களும், காடுகளிலும், மலைகளிலும் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். அப்போது வேட்டையாடுதல், தேன் எடுத்தல், கிழங்கு முதலியவற்றைச் சேகரித்தல் முதலான தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்பர். கிடைத்த வற்றைப் பகிர்ந்துண்டு தனியுரிமை கோராத ஒரு வாழ்க்கை முறையை அனுசரித்தனர். இச்சைப் படியான நடத்தைமுறைகளில் ஒழுகி வந்தனர். ஒரு பெண்பலரைப் புணர்ந்து வாழும் சூழலில் இருந்தனர். இச்சூழலில் தந்தை என்று ஒருவனை உரிமை கோரமுடியாத நிலை இருந்தது. எனவே தாயின் வழியாகவே உறவுநிலையை அறிய முடிந்தது ஆகவே தான் அக்காலச்சமூகம் தாய்வழிச்சமூகம் என்று அழைக்கப்பட்டது.

இதன் அடிப்படையில் தமிழர் வாழ்வின் ஆரம்பகால வேட்டுவகுல வாழ்வில் தாய்வழிச் சமூக அமைப்பு முறையே இருந்து வந்திருக்கின்றது. குறிஞ்சி நில மக்கள் முருகனைக் கொற்றவையின் மகனாகக் கொண்டாடியதை இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டுவர்.

மனித சமுதாய வளர்ச்சிப்படிநிலையின் அடுத்த கட்டமாக நெருப்பைப் பயன்படுத்திய காலத்தைக் கொள்ளலாம். அக்காலத்தில் வேட்டை ஆடுதல், கால்நடை வளர்த்தல், மீன்பிடித்தல், உப்பு விளைவித்தல், மட்பாண்டம் வனைதல் முதலான தொழில்களும் வளர்ச்சி அடைந்தன. இக்காலகட்டத்தில் தொழிலுக்குப் பொருத்தமான இடங்களில் குடியேறினர். இவ்வாறு நிலையாகக் குடியமரத் தொடங்கியபோது பெண்கள்

வீட்டில் இருந்து வாழப் பழகினர். அதனால் ஆண்களின் உழைப்பில் பெண்கள் தங்கிவாழும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இச்சூழலில் இணை வாழ்க்கை முறை ஆரம்பமானதெனலாம். கட்டுப்பாடற்ற புணர்சிப் பழக்கத்திலும் மாற்றமேற் பட்டு ஆண், பெண்ணொருத்தியைப் பிரதான சோடியாகத் தெரிந்தெடுத்தான். அப்போது தாய், சகோதரர் என்போர் விலக்கப்பட்டனர். அத்துடன் இணைக்குடும்ப முறையிலும் ஒருவன் ஒருத்தியுடன் வாழும் நிலையம் நீடிக்கும் எனக் கருதானால் இந்த வாழ்க்கைமுறை பெண்ணுக்குப் பாதுகாப்பைத் தேடிக் கொடுக்கவில்லை எனவே தான் திருமணம் சடங்குமுறைகளாகத் தோற்றம் பெற்றன என்பர்.

வேட்டுவகுல வாழ்க்கை முறையிலும், இணைக் குடும்ப வாழ்க்கை முறையிலும் மந்தைகள் பொதுவுடைமையாக இருந்தபோதும் காலப்போக்கில் தனித்தனியான இணைக்குடும்ப அமைப்பு வளர்ச்சியடைந்த போது மந்தைகள் ஆணுக்குரியனவாக மாறின. வீட்டில் இருந்த பெண்ணும் ஆணுக்குரியவளாக மாறினாள். இத்தகைய மாற்றங்கள் இணைக்குடும்ப வாழ்வில் பிள்ளையின் தகப்பனை அடையாளம் காட்டிற்று இங்கே ஆணுக்குரிய வாரிசு உருவாக்கப்பட்டான். வாரிசின் உருவாக்கத்தோடு தாய்வழி உரிமை மறுக்கப்பட்டுத் தந்தைவழி உரிமை பேணப்படலாயிற்று. தந்தைவழி உரிமை பேணப்பட்ட காலத்தில் இருந்து தந்தைவழிச் சமுதாய அமைப்பும் வளரலாயிற்று.

இத்தகைய ஒரு சமுதாய அமைப்பில் ஆண் தலைமைத்துவத்திற்குரிய தகுதியைப் பெற்றான். அத்தலைவனுக்குரிய வாரிசுருவாக்கத்தில் பெண் முதன்மைப்பட்டதனால் பெண்ணின் கற்பு வலியுறுத்தப்பட்டது. பெண்ணுக்குக் கற்பு அவசியமென்பதைப் பழைய இலக்கியங்கள் பலவும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இணைக்குடும்ப வளர்ச்சியின் அடுத்த கட்டமாகக் கூட்டுக்குடும்ப வளர்ச்சியைக் குறிப்பிடலாம். கூட்டுக் குடும்பத்தில் கணவன், மனைவி,

மக்கள், பேரப்பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகளின் மனைவியர், பிள்ளைகள் எனப் பலர் உறுப்பினர்கள் ஆயினர். கூட்டுக்குடும்பங்களின் சேர்க்கையே குலங்களின் உருவாக்கத்திற்குக் காரணமாயிற்று. கூட்டுக்குடும்பத்தலைவனின் மூத்தவன் குலத்தலைவனாகவும் இருந்தான். குலத்தலைவன் படைத்தலைமையையும் ஏற்றுக் கொண்டான்.

குலங்களின் வளர்ச்சியோடு குலத்தில் உறுப்பினரானோரது எண்ணிக்கையும் அதிகரித்தது. சொத்துக்களும் அதிகரித்தன. தேவைகளும் அதிகரித்தன. இதன் காரணமாக குறிஞ்சிநில மக்கள் முல்லை நிலத்தை நோக்கிப் பெயர்ந்தனர். முல்லை நிலம் மந்தை வளர்ப்புக்கு ஏற்ற நிலமாயிற்று. இப்போது குறிஞ்சி நிலத்தவர் தனிக் குலமாகவும் முல்லை நிலத்தவர் தனிக் குலமாகவும் மாறினர். மேலும் இரும்பின் பயன்பாடு அறியப்பட்ட போது பயிர்த் தொழில் வளர்ச்சியடையலாயிற்று. இவ்வாறு வேறு வேறு குலத்தவர்களாய் வேறு வேறு நிலத்தவர்களாய் கூட்டுக்குடும்பங்கள் தனித்தனியாய் நிலைகொள்ளலாயின. காலப்போக்கில் இந்நிலை முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவித்தது எனலாம்.

முரண்பாடுகள் பிரிவினைக்கும் வழி வகுத்தன. கூட்டுக்குடும்பங்கள் குடிசைகள் அமைத்து வாழத்தலைப்பட்ட போது சிற்றூர்களும் தோற்றம் பெற்றன. குலத்தலைவன் பின்பு உடர்த் தலைவனாகவும் உருவாகினான்.

குலங்களுக்கிடையே தோன்றியபோட்டி நிலையினால் சமூகத்தில் பிரிவினைகள் தோன்றின. கிழார், ஆயர், உழவர் என்றிருந்த மக்கள் குழுவினர் உழவுவினைஞர், வினைவலர், ஏவலர் அடியோர், தச்சர், கருமார், கடையர், கோடியர், கணிச்சியர், மருத்துவர், கூத்தர், பாணர் என்பனவாகப் பல்வேறு சாதிப் பிரிவுகளாகப் பிரிந்தமைக்குக் குலமுரண்பாடுகளே காரணமாயின. தொழிலடிப்படையிலான சாதிகளின் தோற்றத்திற்கும் இதுவே வழிவகுத்தது.

குலங்கள், நிலங்களைக் கைப்பற்றி வாழ

முற்பட்டதனால் அந்நிலங்கள் குலங்களுக்குரியனவாயின. இது சிற்றூர்களைத் தோற்றுவித்தது. சிற்றூர்கள் விஸ்தரிக்கப்பட்ட போது நாடுகள் தோன்றின. நாடுகளுக்குக் குலத்தலைவன் அரசனாகினான். அரசன் தன் ஆட்சிக்குட்பட்ட நிலத்தலைவரைக் கட்டுப்படுத்தி வரி வசூலித்தான்.

அரசனோடு அரசநிறுவனங்கள் தோற்றம் பெற்றன. அரசன் தன் தலைமையில் வீரர்களை அணிதிரட்டினான். உழவர்களும், உறவினர்களும் போராளிகளாயினர். தலைவனுக்காக போரிடுவது கடமையென அவர்கள் கருதினர். அத்துடன் சமூகக் கடமைகள் வரையறை செய்யப்பட்டன. "ஈன்று புறந்தருதல் என் தலைக்கடனே" எனத் தொடங்கும் புற நானூற்றுப் பாடல் அவரவர்கடமைகளை வகுத்துக் கூறுகின்றது.

மன்னர்களுக்கிடையே போர் ஏற்பட்ட போது தோற்றவர் தவிர ஏனையோர் மூவேந்தராயினர். அமராவதி, காவேரி, வைகை ஆகிய ஆறுகளை மையமாகக் கொண்டு முறையே சேர, சோழ பாண்டிய அரசுகள் நிலை கொண்டன.

இவ்வாறு அரசின் உருவாக்கத்தோடு பொருளாதாரத்தில் விருத்தியேற்பட்டது. இது வணிக வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. பழந்தமிழர் கடல் வணிகத்தில் தோர்ச்சி பெற்றிருந்த செய்திகளை பழந்தமிழர் இலக்கியங்கள் கூறும் இதனால் கடற்கரைப் பட்டினங்கள் உருவாகின. பட்டினங்களில் பல்வேறு மொழிபேசுவோர் குடியமர்ந்தனர் இவர்கள் மகிழ்ச்சியோடு வாழ்ந்தனர் என்ற செய்திகளை சிலப்பதிகாரம், பட்டினப்பாலை போன்ற நூல்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

வணிக வர்க்கத்தவரின் வளர்ச்சி சமய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டது. பல்லவர்காலத்தில் ஏற்பட்ட சைவ, வைணவமதத்தின் வளர்ச்சி உழவர்கள், வணிகர்களுக்கெதிராக மேற்கொண்ட புரட்சியின் அடிப்படையில் தோன்றியதெனலாம்.

சமய வளர்ச்சி மக்கள் வாழ்வியல் நம்பிக்கையை வளர்த்தது. முக்கியமாக இறந்தவரின்

உயிர் ஆவி வடிவில் நிலைத்திருக்கும் என்று நம்பினார். பண்டைத்தமிழர் இறந்தவர்களின் உடல் களைத் தாழிகளில் வைத்துப் புதைக்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வாறு புதைக்கப்பட்ட இடங்களில் நினைவுச்சின்னங்களை எழுப்பி அவற்றை வழிபடும் வழக்கத்தையும் மேற்கொண்டனர் அத்துடன் வீரர்களுக்கு நடுகல் அமைக்கும் வழக்கம் இருந்தது. நடுகற்களை வழிபடும் பழக்கத்தையும் கொண்டிருந்தனர். போர்க்களத்தில் விழுப்புண்பட்டிறப்பவர் வீரசுவர்க்கம் அடைவர் என நம்பினார். போரில் விழுப்புண்பட்டிறந்தவர்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட நடுகற்களில் இறந்தவர்களைப் பற்றிய செய்திகளை எழுதி வைக்கும் முறைமையைப் பின்பற்றியிருக்கின்றனர்.

இறந்தவர்களின் ஆவி சக்தி மிக்கது என்று நம்பியமையால் ஆவியை வழிபட்டு நன்மை பெறமுற்பட்டனர். ஆவியானது பரம்பரையோடு தொடர்புடையது என்று நம்பியே தாய் தந்தையர்க்குப் பிதிரிக்கடன் செய்யும் முறையைப் பின்பற்றினார்கள்.

தமிழ்மக்களின் வழிபாட்டு வளர்ச்சியில் நடுகற்கள் பிற்காலத்தில் கோயில்களாகவும் மாறின. இறந்தவர்கள் தொடர்பாக நடுகற்கள் அமைக்கும் வழக்கம் இன்று இல்லாவிட்டாலும் சில நினைவுச்சின்னங்களைப் பொது இடங்களில் அமைக்கும் வழக்கைச் சிலர் கையாள்கிறார்கள் அத்தகைய செயற்பாடாகவே சில அறக்கொடை நிலையங்கள், பேருந்துத் தரிப்பிடங்கள் போன்றவற்றை அவதானிக்க முடிகிறது. மேலும் பிதிர்க்கடன் நிறைவேற்றும் வழக்கம் ஆடி ஆமாவாசை, சித்திரைப் பௌர்ணமி தினங்களில் விரதநாட்களாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

தமிழர் சமுதாய வளர்ச்சியில் பெண்களின் அந்தஸ்து நிலைபற்றிப் பலரும் சிந்தித்திருக்கிறார்கள். பெண்ணைத் தாயாகப் போற்றும் முறைமையினால் தாய்த் தெய்வ வழிபாடு வளர்ந்தது. பெண் மிகச் சக்தி வாய்ந்தவள் என்றதை அனைவரும் ஒப்புக் கொண்டனர். இருப்பினும் சமூக

மட்டத்தில் ஆணுக்கு அடுத்தபடியான அந்தஸ்தையே அவள் பெற்றாள். பெண்ணுக்கே கற்பமுதன்மைப்படுத்தப்பட்டது. கற்பு என்பதற்கு இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பல்வாறு விளக்கம் கொடுத்திருக்கின்றனர். “கற்பெனப் படுவது சொற்றிறம் பாமை” என்று ஓளவை சொன்னார். “பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பெனுந் திண்மையுண்டாகப்பெறின” என்று வள்ளுவர் மொழிந்தார். கற்பு என்பது பெண்ணுக்கு மட்டும் தான் என்பது மடைமை. இது இருபாலாருக்கும் பொதுவானது. உண்மையில் நிறைகுறையாமை, தன்னறிவுடைமையில் தவறாமை என்ற கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் பொருத்தமானவை.

தமிழர் தம் வாழ்க்கையில் மேற்கொண்டு வந்த சடங்குகள் அவர்கள் வாழ்வியலின் பண்பாட்டு முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுவன. மனிதனின் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் பிறப்புத் தொட்டு இறப்பு வரையான வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் சடங்களால் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு குடும்பத்தில் குழந்தை பிறந்து விட்டால் முப்பத்தோராம் நாளில் நெருங்கிய உறவினர்கள் மட்டத்தில் கூடிக்கொண்டாடும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. இக்கொண்டாட்டம் பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வேறுவேறு தன்மைப்பட்ட தாய் மேற்கொள்ளப்பட்டினும் குழந்தைக்குத் தங்க நகைகள் அணிவதும் உறவினர் பரிசுப்பொருட்களை வழங்குவதும் சிறப்பம்சமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

“அன்றையநாளில் உறவினர்கூடி உண்டு மகிழ்ந்து தம் உறவைப்பலப்படுத்துவர். மேலும் ஒரு குழந்தையின் வளர்ச்சியில் காது குத்துதல், பால் பருக்குதல் என்பன சிறிய அளவில் சடங்குகளாகவே கருதப்படக்கூடியவை.

ஒரு பெண்பிள்ளையின் வளர்ச்சியில் பூப்படைதல் முக்கிய ஒரு நிகழ்வாகக் கருதப்பட்டது. இன்று இந்நிகழ்வு ஒவ்வொரு குடும்பத்தவரின் வசதிகளுக்கேற்ற வகையில் ஆடம்பரமாக மேற்கொள்ளப்படுவதை சமூக மட்டத்தில் அவதானிக்கமுடியும். தமிழர் வாழ்வியலில் சடங்குகளைப் பொறுத்தவரை திருமணச் சடங்கு

முக்கிய அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டுவருவதாகும். திருமண நிகழ்வைப் பொறுத்தவரை இது பல்வேறு விதமாக வளர்ந்து வந்த ஒன்றாகும்.

இயற்கை நெறிக்காலத்தில் இஷ்டப்படி வாழ்க்கை நடத்திய முறைமையில் இருந்து ஒரு வரையறையான வாழ்க்கையில் அடியெடுத்து வைத்தமையைத் திருமணச்சடங்குகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. திருமணச் சடங்குகள் பண்டைத் தமிழர் பண்பாட்டில் மிக எளிமையாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்ததை அறிய முடியும்.

பிற்காலத்தில் காரணத்துடன் கூடிய திருமண முறை பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. இது இன்று வரை தொடர்கிறது. இன்றைய சடங்குமுறைகள் முன்சையகால எளிமைத்திருமண முறையில் இருந்து மாற்றமடைந்து காரணங்களோடு கூடிய தான மணமுறை வடநாட்டார் தொடர்பாடல் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்.

திருமணநிகழ்வில் பெண்பார்த்தல், பெற்றோர் திருமணத்திற்கு இசைதல், மணநாள் குறித்தல், பொன் உருக்குதல், பந்தற்கால் நாட்டல், அலங்கரித்தல் சுற்றத்தாருக்கு விருந்து கொடுத்தல் முதலியன முதல் நிகழ்வுகளாக மேற்கொள்ளப்படுவன. திருமணத்தின் போது சடங்குகளுடன் கூடிய மணவினை மிக முக்கியமானதொன்று. இதில் பாணிக்கிரணம், ஓமம் வளர்த்தல், தீயை வலம் வருதல் சப்தமதி ஆகிய நிகழ்வுகள் இடம் பெறும் இவற்றோடு அம்மி மிதித்தல், அருந்ததி காட்டல் என்பனவும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. திருமணத்தில் தாலிகட்டுதலை மிக முக்கியமான நிகழ்வு.

பழந்தமிழர் பல்வேறு விதமாகத் தாலியணியும் முறைமையைப்பின்பற்றி வந்துள்ளனர். ஆனால் இன்று பொற்றாலி அணியும் முறையே பெருவழக்காய்ப் பின்பற்றப்படுகிறது. அல்லாமல் தமிழர் திருமணமுறையோடு வரதட்சணை வாங்கும் முறையும் வளர்ந்து விட்டது.

சடங்குகளைப் பொறுத்தவரை மரணச்

சடங்கும் பல்வேறு படிநிலைகளைக் கடந்து வந்த ஒன்றாகவே கருதப்படக் கூடியது. முற்காலத்தில் இடுதல், சுடுதல் என்றிருந்த வழக்குக்கள் இன்றும் தொடர்வனவாயினும் இன்று சமய வழியாக இந்த முறைமை பல்வேறு பரிணாமங்கட்கு உட்பட்டு நிற்பதை அவதானிக்கமுடியும். திருமணக் கிரியைகளைப் போலவே தமிழர் பண்பாட்டில் மரணக் கிரியைகளும் வடநாட்டார் பண்பாட்டோடு இணைந்துவிட்டதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியதாகவுள்ளது.

தமிழர் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் விழாக் களையும் பண்டிகைகளையும் கொண்டாடும் நடைமுறைகளையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். பண்டிகைகளைப் பொறுத்தவரை தைப்பொங்கல், வருடப்பிறப்பு, ஆடிப்பிறப்பு, தீபாவளி ஆகிய பண்டிகைகள் முக்கியம் வாய்ந்தவை. இப்பண்டிகைகளின் போது சுவையாகப் பொங்கல் இடுதல், சிற்றுண்டி வகைகளைத் தயாரித்தல், புத்தாடை அணிதல், உறவினர் வீடுகளுக்குச் செல்லுதல், கூடியக்குலாவுதல், உண்டு மகிழ்தல் வழிபாடு இயற்றுதல் போன்ற வற்றையே முக்கிய அம்சங்களாக எடுத்துக் காட்டலாம். பண்டிகைகள் வாழ்க்கையில் அரித்த முள்ள அம்சங்களால் இணைந்தவை. தமிழரின் விருந்தோம்பல் இனியவைகூறல், இன்முகங் கொண்டு உபசரித்தல், முதியோரைப் பேணல், ஒற்றுமையை வளர்த்தல், உறவுகளைத் தொடர்புபடுத்தல் போன்ற மேலான விழுமியங்களோடு இப்பண்டிகைகள் இணைந்திருப்பதனால் இன்று வரை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவையான தமிழர் வாழ்வியலோடு இரண்டறக் கலந்து விட்டன.

இன்றைய உலகு நவீனத்துவத்தோடு பின்னிப் பிணைந்து விட்டது. நாகரிகம் என்ற புறநிலைக்கோலங்கள் மனிதனை ஆட்கொண்டு நிற்கின்றன. இந்தநிலை மேலைநாட்டுத் தொடர்புகளால் தவிர்க்கமுடியாததாகிவிட்டது. மனிதனின் நடத்தைக்கோலங்கள் பல்வேறுபட்ட நிலைகளில் பரிணாமப்பட்டு நிற்கின்றது. இத்தகைய புதுமை மோகம் என்ற புற நிலைப்பண்புகளில் தமிழர் சமூகமும் மூழ்கிவிட்டது. இந்தநிலை

யில் அகநிலை சார்ந்த நடத்தைக் கோலங்கள் கூட நெகிழ்ச்சியடைந்து மேலைநாட்டுச் சேர்க்கைப் பண்பாடுகளில் சிக்குண்டு விட்டது.

உச்சரிக்கக் கூடத் தெரியாதவனாக மாறிவிட்ட நிலை புலம்பெயர்வினால் ஏற்பட்டு விட்டது எனலாம்.

உண்மையில் பண்பாடு என்ற மனிதனின் நடத்தைக் கோலங்களை எந்த இடத்திலிருந்து எப்படி வரையறை செய்வதென்ற இடர்பாடுகளை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறான சூழ்நிலையில் புலம்பெயர் வாழ் தமிழர்கள் கணிசமான பங்குகொண்டு விட்டனர். ஒரு இனத்தினுடைய தனித்துவத்தை அந்த இனத்திற்குரிய மொழி முத்திரை இடக்கூடியது. இருப்பினும் தமிழன் என்ற இனத்தவன் தனக்குரிய மொழியை

இத்தகைய சூழ்நிலையில் ஒரு இனத்தின் பண்பாடு பலதிறப்பட்ட பரிணாமங்களுக்குட்படுகின்ற போது அதனைச் சரியான வரையறை செய்து அடையாளப்படுத்துவது மானிடவியலாளர் மத்தியில் இடர்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கும் என்பது உண்மை. இந்தவகையில் தமிழர் பண்பாடும் சரிளான முத்திரைகுத்தப்படாத அளவிற்குப் பரிணாமப்பட்டு விட்டது எனலாம்.

கல்லூரி நகைச்சுவை

பண்டிதர் நடாத்தும் தமிழ் பாட வகுப்பில் எழுவாய், பயனிலை, செயற்படுவொருள் பற்றி கற்பிக்கப்படுகிறது.

1. பண்டிதர் - நான் யால்பழம் சாம்பிட்டேன், இதில் எழுவாய், பயனிலை, செயற்படுவொருள் என்பவற்றை கூறு.

மாணவன் - சாம்பிட்டேன் - எழுவாய் :
யால்பழம் - பயனிலை

பண்டிதர் - நிறுத்து!
நீ எழுவாய்!
இங்கிருப்பதில் பயனிலை!
வெளியேயோ செயற்படுவொருள்!

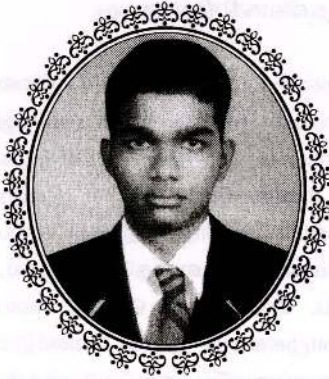
2. மாணவன் - கனித பாட ஆசிரியர் வாழைப் பழத்தில் ஊசி ஏற்றுவது போல இந்தக் கணக்கை நல்ல சிலகுவாக விளங்கப்படுத்தினார் உள் மரமண்டைக்கு இது ஏறவில்லையோ!

மற்ற மாணவன் -
அதுதான், நீ மரமண்டை எண்டியே! மரத்தில் ஊசி எப்படி ஏறும்? ஆனியல்லோ ஏறும்.

3. ரீச்சர் - நீங்கள் யாப்பிச்சத்தில் ஒன்று மட்டும் ....

ரீச்சர் - ஒன்று மட்டும் விளங்கவில்லையோ?

மாணவன் - இல்லை ரீச்சர், ஒன்று மட்டுந்தான் விளங்கினது.

கற்றாங்கு ஒழுக்க

ந. நிலைஷ்ஷன்
2010 கலைப்பிரிவு

கற்க வேண்டும் கற்றபடி ஒழுக்கதல் வேண்டும். கல், அதன்படி நடி 'கல்' என்ற வினையடியாக பிறந்ததே கல்வி. (கல்+வி) கல்வி என்பது தொழிற் பெயர். பதினாறுவகைச் செல்வங்களுள் அழியாச் செல்வம் கல்வி

“கற்க கசடறக் கற்றவை கற்றயின்
நிற்க அதற்குத் தக”

என்பது பொய்யா மொழிப்புலவரின் கூற்று. ஐயம் இல்லாது தெளிவாக கற்க வேண்டும். கற்றபின் அதற்குத் தகுந்தாற்போல நடக்க வேண்டும். மேலே கூறிய அமுத வாக்கினையே வள்ளுவரின் குறட்பாவும் விளம்பிச் சொல்கிறது.

‘இளமையிற்கல்வி சிலையில் எழுத்து என்பது தர்க்கிணங்க சிறுவயதில் கற்க வேண்டும். கற்க வேண்டிய நூல்களை கற்க வேண்டும். ‘எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்’ என்பது ஓளவையார் வாக்கு

“எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப
குவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு”

எனும் குறட்பாவிற்க்கிணங்க எண்ணையும் எழுத்தையும் கற்க வேண்டும். அவற்றை கற்கு மிடத்தும் நவநாகரீக உலகின் அறம், நீதி சார்ந்த அறிவியல் சார்ந்த நூல்களைக் கற்கவேண்டும்.

உலகின் பல்வேறு கல்விப்புலங்கள் இன்று பெருகி வந்துள்ளது. அவை யாவினையும் எல் லோராலும் கற்க முடியாது. யாவரும் கற்றிருப்பது மிக மிக சொற்பமே

“கற்றது கை மண்ணளவு, கல்லாதது உலகளவு” என்னும் கூற்றுக்கிணங்க கற்றவை சிலவே என்றாலும் எம் வாழ்வுக்கு உகந்த நூல்களை கற்க வேண்டும். “உலகில் வாழ கல்வி அவசியம்” “வாடிக்கல்லின்” என்பதால் கற்றால் மட்டும் போதாது. கற்றபடி ஒழுக்க கற்றுக்கொள்ள வும் வேண்டும்.

ஏட்டுக்கல்வி மட்டும் கற்றால் போதாது. நாட்டுக்கல்வி, அனுபவக்கல்வியும் அவசியம்.

“உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுக்க பல கற்றுக் கல்லார் அறிவிலாதார்” எனும் நூற்பாவிற்க்கிணங்க உலக நடை அறிந்து ஒழுக்க கல்வி அவசியம். கல்விக்கு எல்லையில்லை கற்க கற்க பெருகிச் செல்லும் தன்மையானதாகவும் கொடுக்கக் கொடுக்கக் கூடிச் செல்வது. இத்தகைய கல்வி ஒருவனுக்கு ஒளியாகும்.

“கண்ணுடையார் என்பார் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புன்னுடையார் கல்லாதவர்”

தெய்வப் புலவரின் வாக்குக்கு இணங்க அறிவுக் கண்கள் திறக்கப்பட வேண்டுமாயின் கல்வி வேண்டும் கல்வியே ஒருவனை வாழ்வில் உயர்த்துவது “கற்றோர்க்கு சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்புண்டு”. ஆதலால் கற்க வேண்டும்.

கற்றால் மட்டும் போதுமா? கற்றபடி ஒழுக்க வேண்டாமா? நாட்டில் அறம், நீதி நிலைக்க வேண்டுமாயின் கற்றபடி ஒழுக்க வேண்டும்.

பஞ்சமா பாதகங்கள் ஒழிய வேண்டுமாயின் கற்றபடி ஒழுக வேண்டும். மனிதன் மிருகத்தனம் நீங்கி மனிதனாக வாழ வேண்டுமாயின் கற்றபடி ஒழுக வேண்டும். சால்புடையவனாக வாழ வேண்டுமாயின் கற்றபடி ஒழுக வேண்டும். அவன் வாழ்வில் அன்பு, நாண், ஒப்பரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை என்னும் ஐந்தையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமாயின் கற்றபடி ஒழுகவேண்டும். இதனையே வள்ளுவர்.

“அன்பு நாண் ஒப்பரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோடு ஐந்து சால்பு ஊன்றிய தூண்” என்றார் மேலும் ஒழுக்கம் உயிரைவிட மேலானது. ஒருவன் நல்லொழுக்கம் உடையவனாக திகழ கற்றபடி ஒழுக வேண்டும். கற்காதவிடத்து நல்வழி தெரியாது. தீயொழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றான். இதனை வள்ளுவர்

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்” என்றும்

“ஒழுக்கத்தின் ஓல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து”

என்னும் இருநூற் பாக்கள் வாயிலாக கூறிச் சென்றுள்ளமை நோக்கற்பாலது.

“கல்விக்கழுகு கசடற மொழிதல்” கற்றவரே நல்ல மொழிகளை இடமறிந்து கையாளும் திறமை உடையவர் ஆவார். காலம், இடம், பொருள், ஏவல் என்பனவற்றின் தன்மையை உணர்ந்து கற்றபடி மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்றினாலும் ஒழுகும் திறன் யாவர்க்கும் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. கற்றபடி ஒழுகுமிடத்திலேயே இது நிகழ்கின்றது. “இடனறிந்து ஒழுகு” என்பது மனித விழுமியத்தின் மேலான ஒன்றாகும். “பண்பெனப் படுவது பாடறிந்து ஒழுகல்” நாணற்புல் போன்று வாழ கற்றுக்கொள்வது அவசியம். அகங்காரம், மமகாரம் என்பன வாழ்வியலின் இரு எதிரிகள்.

“பணியுமாம் என்றும் வகுமை சிறுமை அணியுமாம் தன்னை வியந்து” எனும் தெய்வப்புலவர் கருத்து கற்றாங்கு ஒழுக

வேண்டும் என்பதை விளக்கி நிற்கின்றது.

“நெஞ்சத்து நல்லம் யாமெனும் நடுவ நிலை மையால் வரும் கல்வி அழுகே அழுகு” என்பது நாலடியார். நாம் கற்றால் போதாது. கற்றபடி ஒழுக வேண்டுமாயின் மனம் நேர்வழியில் நின்று நல்லதையே நினைக்கவேண்டும். இதனாலேயே நல்லதையே நினை, நல்லதையே சொல், நல்லதையே செய், என மனம், மொழி, மெய் மூன்றும் நல்லொழுக்கவழி நிற்க வேண்டும் என்றார். “மனத்துய்மையே நல்லொழுக்கம்” என்பர்.

“நல்லாரைக் காண்பதும் நன்றே நலமிக்க நல்லார் சொற் கேட்பதுவும் நன்றே நல்லார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே நல்லா ரோடிணங்கி யிருப்பதும் நன்று”

புவோடு சேர்ந்த நாரும் மனம் பெறும். “கற்றாரை கற்றாரே காமுறுவர்” என்னும் வாக்குகள் நல்லொழுக்கத்தின் சிறப்பைத் தரும். அதற்கு கல்வி அவசியம் என்பதை நினைவுட்டு கின்றது. இவர்களிடமே மனம், மொழி, மெய்களை ஆளும் திறன் மேலோங்கி நிற்கும் என்பது பெறப்படுகின்றது.

“கற்றதனால் ஆய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றான் தொழாவரின்”

மனிதனை நல்வழிப்படுத்துவது சமயம் நல்லொழுக்க சீரலாக்கும். கற்றவழி நிற்காத விடத்து கற்றதனால் ஏற்படும் பயன் ஒன்றும் இல்லை. சமயம் எம்மைக் கற்றபடி ஒழுக நெறிப் படுத்துகிறது. அவ்வாறன்றி அதிகம் கற்கும் மனிதப்பண்பு இல்லாத நடத்தை உள்ளவரை உலகம் மதிக்க மாட்டாது.

“அரம்போலும் கூர்மையரேனும் மரம்போல்வர் மக்கட்பண்பில்லாதவர்.”

என்னும் பொய்யில் புலவர் கூற்று இதனை எடுத்தி யம்புகின்றது. இவ்வாறானவர்கள் நெறிப்பிறழ்ந் தவர்களாக காணப்படுவதோடு தீயொழுக்கங் களை பின்பற்ற வாய்ப்பு உண்டாகின்றது.

தீயொழுக்கம் ஒருவருக்கு என்றும் துன்பத்தையே தரும்.

தீயாரை காண்பதும் தீதே திருவற்ற
தீயார் சொற்கேட்பதுவும் தீதே
தீயார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் தீதே
தீயாரோடு இணங்கி இருப்பதும் தீது

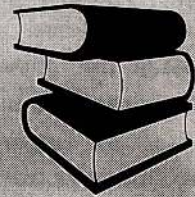
என்பதற்கிணங்க கற்றபடி ஒழுகாதவிடத்து தீய செயல்களைப் புரிந்து உலகில் மற்றவர்களால் ஒதுக்கப்படும் நிலைக்கு தள்ளப்படுவார்கள். "பன்றியுடன் சேர்ந்த பசுக்கன்றும் பவ்வி தின்னும்." என்பதற்கிணங்க தீயவர்களுடன் சேர்கின்ற கற்ற நல்லவர்களும் அத்தீய நெறிப்படி ஒழுக வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இது கற்றதை மறந்து மனம், மொழி, மெய்களை அடக்கும் திறன் அற்றுப்போகும் போதே ஏற்படுகின்றது.

ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா? எனும் முது வாக்கினை கருத்திற் கொண்டு சிறு வயதில் இருந்து கற்றபடி ஒழுக வேண்டும்.

ஒழுக்கம் தீரென வருவதொன்றல்ல. அது மரபு ரீதியானதும் கழல் ரீதியானதும், வாழ்வியல் ரீதியானதும், பழக்க வழக்கங்களின் பிறப்பியல் ரீதியானதும், கல்வியல் வெளிப்பாடாகிய அறிவின் பயன் ரீதியானதுமாகும். ஆகவே நாம் எல்லோரும் நல்ல பிரஜைகளாக வாழவேண்டுமாயின் கற்ற வகையில் ஒழுக வேண்டும். கற்க வாய்ப்பு கிடைக்காதவிடத்தும் சிறுகல்வியேனும் கற்றாரோடு இணங்கி அனுபவ ரீதியாக நல்லொழுக்கங்களைப் பின்பற்றி வாழவேண்டும். எவ்வகையிலேனும் கற்றவழி ஒவ்வொருவரும் நிற்பது அவசியம். ஒருவர் கற்றது குறைவெனினும் வரும் விடயங்கள் பற்றி மனதில் ஆழ்ந்து சிந்திப்பாரானால் நல்லொழுக்க சீலராக வரமுடியும். ஆகவே நாம் எல்லோரும் கற்போம். கற்றதற்கிணங்க மனம், மொழி, மெய்களால் காலம், இடம், பொருள், ஏவல் அறிந்து ஒழுகி புதியதோர் உலகம் செய்வோம்.

"வளர்க நம் கல்வி வாழ்க நன்னடத்தை"

- ★ பெரிய காரியங்கள் வல்லமையால் நிறைவேறவில்லை, விடா முயற்சியினாலே நிறைவேறி உள்ளது.
- ★ விதி ஒரு கதவை மூடும் போது நம்பிக்கை இன்னொரு கதவைத் திறந்தது திறந்த கதவைத் தேடிச் செல்லுங்கள்.
- ★ துணியைப் பயன்படுத்தி உறுதி செய்யப்பட்ட தீர்மானத்தை விடாமுயற்சியுடன் செய்து முடியுங்கள்.
- ★ புத்தகங்களே கனவுகளை வளர்க்கும், கனவுகள் எண்ணங்களை உண்டாக்கும், எண்ணங்கள் செயல்களை உருவாக்கும்.

புலம்பெயர் இலக்கியங்கள்-ஓர் பார்வை

ஜோ. ஜோன்குறாஸ்
2010 கலைப்பிரிவு

ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தின் தொடர்ச்சியாகவும் அதன் இன்னொருகட்ட வளர்ச்சியாகவும் புலம் பெயர் தமிழ் இலக்கியங்கள் திகழ்கின்றன. ஈழத் தமிழ் இலக்கியம் இதுவரை எதிர் கொள்ளாத பல புதிய பிரச்சனைகளிலும் வாழ்பனுவலங்களிலும் இந்த இலக்கியத்தினூடாகப் பேசப்படுகின்றது. இந்த இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கம் ஈழத்தமிழ்ப் படைப்பு உலகத்திற்கு புதிதாக அமைகின்றது.

புலம் பெயர்வு என்பது ஒரே அரசியல் பூலோக எல்லையை விட்டும் பெயர்ந்தும் சமூக, அரசியல் பண்பாட்டு கயற்றலைகளால் பெரிதும் வேறுபட்ட பிரதேசத்தில் வாழ நேரிடுபவர்களை குறிக்கின்றது. இவ்வாறு அரசியல், சமூக, பண்பாட்டு அம்சங்களில் பெரிதும் வேறுபட்ட நாடுகளில் புலம் பெயர்ந்து வாழ்பவர்களால் படைக்கப்படும் இலக்கியங்களையே இங்கு புலம்பெயர் இலக்கியம் அல்லது புலம் பெயர்ந்தோர் என்று அழைக்கின்றோம்.

புலம் பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழர்களை இரண்டு வகையினராகப் பிரிக்கலாம். முதலாவது வகையினர் உயர்கல்வியின் நிமித்தமோ, உயர் வேலைவாய்ப்புக்களின் நிமிர்த்தமோ, தாய் நாட்டை விட்டு பிற நாடுகளிற்கு வந்தவர்கள். இரண்டாவது வகையினர் எமது நாட்டில் தற்போது நடந் தேறி முடிந்த யுத்தம் காரணமாக நாட்டை விட்டு புலம் பெயர்ந்தவர்கள், இவ்வாறு பார்க்கும் போது ஈழப்பிரச்சனைகளிற்கு முகம் கொடுக்காத அதன் தாக்கத்திற்கு உள்ளவர்களாக முதலாவது

பிரிவினைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் சில பிரச்சனைகளை தாம் சரியாக புரிந்து கொள்ளாமல் அது பற்றி எழுத முடியாது என ஒதுங்கி கொள்கின்றனர். இந்தக் காரணத்தைத் தவிர சில அரசியல் சிக்கல்களாலும் சில பிரச்சனைகளிற்கு தாம் எதிர்காலங்களில் முகம் கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும் என்பதனாலும் இரண்டாவது பிரிவைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புக்களில் தாயகத்தின் யதார்த்தத்தை முழுமையாக பிரதிபலிக்க முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனினும் தாயக நினைவுகளையும் அதன் உணர்வுகளையும் அவ்வப்போது தமது படைப்புக்களில் அவர்கள் பிரதிபலிக்காமலும் இல்லை. ஒரு சில படைப்புக்களிலாவது தாய் மண்ணின் பிரச்சனைகளை மையப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள்.

ஈழத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் இன்று உலகமெங்கும் பரந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவ்வாறு புலம் பெயர்ந்தவர்கள் இங்கிலாந்து, சுவீஸ், நோர்வே, டென்மார்க், நெதர்லாந்து போன்ற மேற்கு ஜரோப்பிய நாடுகளிலும் வட அமெரிக்காவிலும் கனடாவிலும் மற்றும் அவுஸ்திரேலியாவிலும் மிக அதிகமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இதன் இன்றைய கணிப்பின்படி ஏறத்தாழ ஆறு லட்சத்திற்கும் அதிகமான ஈழத்தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழ்வதாகக் கணிக்கப்படுகின்றது.

இலங்கையிலிருந்து 1960களில் இருந்தே

ஈழத்தமிழர்களின் புலப்பெயர்வு ஆரம்பமாகிறது. அக்காலத்தில் மலேசியா, அமெரிக்கா லண்டன் என தொழில் காரணமாக ஆங்கில கல்வி யினூடாக வந்தவர்கள் அதிகம் புலம் பெயர்ந்தனர். ஆனால் 80 களிற்கு பின்னர் பெருமளவாக புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களால் படைக்கப்படும் இலக்கியங்களே புலம் பெயர் இலக்கியம் என்ற சொல்லிற்கு அர்த்தத்தை ஏற்படுத்தியதாகும். எனவே 1983 ஜூலை கலவரங்களின் பின்னர் இலங்கையிலிருந்து வெளியேறிய ஈழத்தமிழர்களின் புலம் பெயர்வே இங்கு முக்கியமானதாகும்.

புலம் பெயர்ப்படைப்புக்களில் கவிதை, சிறுகதை, நாவல் ஆகிய இலக்கிய வடிவங்களே முக்கியமானவையும் கவனத்திற்கு உரியவையும் ஆகும். இவை தவிர ஏனைய கலை இலக்கிய முயற்சிகளாக பின்வருவனவும் நடந்தே நிலவி வருகின்றன. அவற்றுள் நாடகம், சஞ்சிகை, பத்திரிகை வெளியீடுகள், நூல் வெளியீடுகள், ஒலி, ஒளிசெயற்பாடுகள் மற்றும் தமிழர் அடையாளத்தை தக்கவைக்கும் கலாசார செயற்பாடுகள் என்பன முக்கியமானவை ஆகும்.

புலம் பெயர் படைப்புக்களில் கவிதைகள் பற்றி நோக்கும் போது இதுவரை வெளிவந்துள்ள புலம் பெயர்ப்படைப்புக்குள் கவிதை தொகுப்புக்களே அதிகமானவை ஆகும். கவிதைகள் அவை பாடுகின்ற பொருட்பரப்பிலும் அவற்றின் புனைத்திறன் உத்தியிலும் திருப்திப்படக்கூடிய அளவிற்கு புதிய வெளிச்சங்களை காட்டி நிற்கின்றன.

புலம் பெயர்ந்த காலத்தில் 80களின் இறுதி வரை தாயக நினைவினையும் அவலத்தையும் பாடிக்கொண்டிருந்த அதிகமான கவிஞர்கள் தற்போது தாம் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நாட்டின் சூழலை புரிந்து கொண்டு அந்நாட்டின் வாழ்வனுபவங்களையும் பாடத்தொடங்கியுள்ளனர்.

இந்த வகையில் சேரன் வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், செழியன், கி. பி. அரவிந்தன், இளவாலை விஜேந்திரன், திருமாவளவன், சக்கரவர்த்தி, நட்சத்

திரன், செவ்விந்தியன், தா. பாலகணேசன், மைத்திரேயி, பிரதீபா, நஞ்சினி, ஆழியான் என்ற தொரு நீண்டபட்டியலே கவிதையில் உண்டு.

நோர்வேயில் இருந்து சுவடுகள் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்ட துருவச்சுவடுகள் என்ற கவிதைத் தொகுப்பே முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. புலம் பெயர்ந்த பெண்கள் மத்தியிலிருந்து வெளிவந்த 'மறையாத மறுபாதி' என்ற கவிதைத் தொகுப்பும் மிகுந்த கவனத்திற்குரிய பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளைத் தாங்கிவந்த தொகுப்பாகும்.

இவர்கள் எழுதிய கவிதைகள் பெரும்பாலும் தாயக நினைவையும் போர்ச்சூழலையுமே உள்ளடக்கமாகக் கொண்டன. குடும்பம், உறவு, பிரிவு, ஏக்கம், கிராமத்து வாழ்வு, சாதி, சீதனம், மரபுகள் நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றை இந்த வரையறைக்குள் அடக்கலாம்.

தாயக நினைவை ஈழத்தமிழர்கள் தாம் புலம் பெயர்ந்த காலத்திலிருந்து இன்றுவரையும் வெளிப்படுத்தியபடி இருக்கின்றார்கள், கவிஞர் செல்வத்தின் கவிதைவரிகள் தாயக நினைவை வெளிப்படுத்தும் கவிதைகளிற்கு சிறந்த உதாரணமாகும்

சிறு குருவி வீடு கட்டும்
தென்னோலை யாட்டிசைக்கும்
சூரிய்யொடியன் செவ்வரத்தம் புவ
புளரும் என் ஊரில் இருப்பிழந்தேன்
அலை எழும்பும் கடலோரம் ஒரு வீடும்
செம்மண் பாதையோரம்
ஓர் தோட்டமும்
களவுப்பணம் தேட
கடல் கடந்தோம்
நாலும் நாங்களும்
அகதித் துறையில்
முகமிழந்தோம்

மற்றும் புதிய சூழலில் புதிய அனுபவங்கள் என்பவற்றுள் புவியியல், தொழிற்சாலை அனுபவம் அந்நியம், மொழிக்கையாளுகை, மாற்றத்தை

ஏற்றல், பழமையில் இருந்து விடுபடல் ஆகிய வற்றை அடக்கலாம். வ.ஐ.ச.வின் 'இலை யுதிர் கால நினைவுகள்' கவிதையில் இன்பக்கனவு போல் தோன்றிமறைந்தது கோடை எனவரும் வரிகளில் புவியியல் வேறுபாடும் அதற்கு ஏற்ப அத்தளத்தில் ஏற்படும் மாறுபாடும் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. சூரியனைப் பரதேசியாகப் பார்ப்பதும் இவ்வாறான மாற்றங்களுக்கு உதாரணமாகக் சுவரலாம். இவ்வாறு புலம் பெயர் கவிதைகள் அமைந்து காணப்படுகின்றன.

கவிதைப் படைப்புக்கு அடுத்தபடியாக சிறுகதை படைப்புக்கள் முக்கியமானவை. புகலிடத்திலிருந்து வெளியான சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த கதைகளைத் தொகுத்து "மண்ணைத்தேடும் மணங்கள்" என்ற பெயரிலான தொகுப்பு ஒன்று 1986ல் வெளியாகியது. இதன் பின்னர் புலம் பெயர்ந்தோர் கதைகள் பனியும் பனையும் ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள் வெளிவந்தன. பெண்படைப்பாளிகளின் கதைகளைத் தொகுத்து "புது உலகம் எமை நோக்கி" என்று வெளியிட்டனர். இவையெல்லாம் புலம் பெயர் சிறுகதைகளில் தவிர்க்க முடியாத முக்கியமான ஆரம்பகாலத் தொகுப்புக்களாகும். இதன் பின்னரும் பல முயற்சிகள் நடந்தேறியுள்ளன.

சிறுகதைகளைப் படைத்துவரும் புலம் பெயர் படைப்பாளிகளில் அ.முத்துலிங்கம், பொ. கருணாகரமூர்த்தி, குமார்மூர்த்தி, க. கலாமோகன், பார்த்திபன், ஷோபா சக்தி, சக்கரவர்த்தி, விமல் குழந்தைவேல், அரசி. கந்தராஜா, முருகபுபதி, ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், அருண் விஜயராணி, நிருபா, சுமதிருபன் எனப்பலர் எழுதி வருகின்றனர். புதியவைகளின் வரவும் முக்கியமானது.

சிறுகதைகளில் 1985இல் வெளிவந்த 'மண்ணைத்தேடும் மணங்கள்' பிற்காலத்தில் வெளிவந்த அ. ரவியின் 'காலம் ஆகிவந்த கதை' விமல் குழந்தைவேலின் 'அசதி' ஆகிய சிறுகதை தொகுப்புக்கள் ஆகியன தாயக நினைவினைக் கொண்ட கதைகளையே முன்வைக்கின்றன. விமல்

குழந்தைவேல் அதிகம் தாயகவாழ்வு சார்ந்த நினைவுகளையே மிக வலிமையாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அவரின் 'அசதி' என்ற சிறுகதை முக்கியமானதாகும்.

கி.ப. அரவிந்தனின் 'நாடோடிகள்' என்ற கதை அகதி நிலைக்கும், ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் 'எய்தவன் யார்' என்ற கதை நிறுவாதம் சார்ந்த பிரச்சனைக்கும் நல் உதாரணங்களாக அமைந்து காணப்படுகின்றன. இதே போல் கருணாகர மூர்த்தியின் 'சுண்டெலி', 'கலைஞன்' என்பவற்றையும் குறிப்பிடலாம். கலாமோகனின் 'உருக்கம்' என்ற கதையில் வேறு இனத்தவருடன் வேலை செய்யும் போது அவர்கள் பாகுபாடு காட்டும் செயற்பாடுகள் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. காத்தி நல்லையாவின் 'அலையும் தொலைவு', குமார் மூர்த்தியின் 'கோப்பை' ஆகியனவும் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுக்களாகும்.

அடுத்து புலம் பெயர் நாவல்களை நோக்கும் போது 80களின் இறுதிப்பகுதியில் இருந்தே புலம் பெயர் படைப்பாளிகளிடமிருந்து நாவல்கள் வெளிவரத்தொடங்கின, பார்த்திபனின் பல குறுநாவல்கள் ஆரம்பத்தில் வெளிவந்தன, ஆரம்பத்தில் வெளிவந்த நாவல்கள் தாயக நினைவுடன் தொடர்புடையவையாகவும் சீதனப் பிரச்சனை, சாதிப்பிரச்சனை, காதல்மற்றும் திருமண உறவுகள், இனப்போராட்டத்தின் அவலம் என்பனவற்றையே மையமாகவும் கொண்டிருந்தன.

சிறிது காலத்தின் பின்னரே தாம் வாழுகின்ற சூழலைச்சட்டும் படைப்புக்களை வரையத் தொடங்கினர். இவ்வகையில் இன்று புலம் பெயர் நாவல்களைப் படைத்த படைப்பாளிகளில் ஷோபா சக்தி, ராஜேஸ்வரி, பாலசுப்பிரமணியம், விமல் குழந்தைவேல், முல்லை அமுதன், மா.கி. கிறிஸ்ரியன், சி. செ. துரை, பார்த்திபன், இ. தியாகலிங்கம் ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம். இற்றைவரை சுமார் 75ற்கும் மேற்பட்ட நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

சாதியம், சீதனப்பிரச்சனை, இராணுவ ஒடுக்குமுறை, தேசிய விடுதலைப் போராட்டம்,

மண்ணின் நினைவு என்பவற்றை வெளிப்படுத்தும் நிலை நாவல்களில் உள்ளது. பார்த்தீபனின் "ஆண்கள் விற்பனைக்கு" என்ற நாவல் சீதனப் பிரச்சினையை வெளிப்படுத்துகின்றது. வ.ஐ.சுவின் 'செக்கமாடு' பார்த்தீபனின் 'வித்தியா சப்படும் வித்தியாசங்கள்' ஆகியன சாதியப்பிரச்சினையை வெளிப்படுத்துகின்றன. மண்ணின் நினைவினை வெளிப்படுத்தும் நாவல்களில் ராஜேஸ்வரி பால சுப்பிரமணியம் எழுதியதில்லை யாற்றங்கரை விமல் குழந்தை வேல் எழுதிய 'வெள்ளாவி' ஆகிய நாவல்கள் முக்கியமானவை. கிராமத்து வாழ்வும் அந்த மண்ணின் உயிர்த் துடிப்பான வாழ்வும் இந்நாவல்களில் பதிவாகியுள்ளன.

நாவல்களில் 'ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம்', 'வாழ்வு வசப்படும்' ஆகிய இரண்டு குறு நாவல்களும், ஷோபாபராசக்தியின் 'கொரில்ல' என்ற நாவலின் தொடக்கமும் அகதி நிலையை எடுத்துக் காட்டும் படைப்புக்களுக்கு உதாரணங்கள் ஆகும். இனவாதம், நிறவாதம், சார்ந்த படைப்புக்கள் புலம் பெயர் படைப்பாளிகளிடம் குறைவாகவே உள்ளன. இது சார்ந்த பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்டு தியாகலிங்கத்தின் 'நாளை' என்ற ஒரு நாவல் மட்டும் வெளிவந்துள்ளது. இவரின் 'அழிவின் அழைப்பிதழ்' என்ற நாவல் இளைஞர்கள் தவறான வழியில் சென்ற தம் வாழ்வை அழித்துக் கொள்ளும் நிலையினை படம்பிடித்து காட்டுகின்றது. இந்நிலைக்குத் தாயகத்தில் இருக்கும் பெற்றோர்களே காரணமாக இருப்பதையும் ஆசிரியர் முன்வைக்கின்றார் இது பாலியல் அதிர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் நாவலாகவும் அமைந்துள்ளது.

மற்றும் சில நாவல்கள் பொ. கருணா மூர்த்தியின் மாற்றம், முருக பூபதியின் பறவைகள் ராஜேஸ்வரி பால சுப்பிரமணியத்தின் லண்டனை

களமாகக் கொண்ட நாவல்கள் கவனத்திற்குரியன. இவற்றில் பெண்கள் பற்றிய சிந்தனைகளும் அவர்களின் உலகமும் முன்வைக்கப்படுகின்றது. கருணாகரமூர்த்தி, முருகபூபதி ஆகியோரின் கதைகளில் வரும் பெண் பாத்திரங்கள் எவ்வளவு தான் பெண்சார்ந்த முற்போக்கு சிந்தனை உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் இறுதியில் தம்மையும் தம் வாழ்வையும் இந்த சமூகத்திற்குள் குறுகிக் கொள்பவர்களாகவே உள்ளனர். 'உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள்' என்ற ராஜேஸ்வரி பால சுப்பிரமணியத்தின் நாவல் பெண்நிலைவாதச் சிந்தனையைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு புலம் பெயர் நாவல்கள் காணப்படுகின்றது.

1980களின் பின்னர் தோற்றம் பெற்ற 'புலம்பெயர் இலக்கியம்' கவிதை, சிறுகதை, நாவல், ஆகியவடிவங்களில் ஈழத்து இலக்கியத்தின் தொடர்ச்சியாக வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. புதிய வாழ்வனுபவங்கள், புதிய களங்கள், புதிய வடிவம் என்பன புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் வித்தியாசமாக நோக்கப்படுகின்றன.

அனைத்துலக படைப்பில் நின்று கொண்டு புலம்பெயர்ந்த படைப்பாளிகள் இலக்கியம் படைப்பதனால் தமிழர் வாழ்வு ஏனைய இலக்கியங்களுடன் உறவாடும் நிலையை தற்காலத்தில் ஏற்படுத்தி வருகின்றது. இது எமது தமிழர் வாழ்வனுபவங்கள் அனைத்தையும் முழு உலகிற்கும் கொண்டு செல்வதற்குரிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும் என் எண்ணலாம். தமிழ்மொழி, தமிழ் அடையாளம், ஆகிய விடயங்களை புலம் பெயர் வாழ்வுலகுகேள்விக்குரிய தளங்களாக மாற்றியுள்ளமை அறிஞர்கள் மட்டத்தில் பெருந்த விவாதத்தை ஏற்படுத்தி வருகிறது.

உசாத்துணை நூல்கள்
பத்திரிகைகளான
உதயன்
தினக்குரல்

பணம் (Money)

எம். சிவகஜன்
2010 கலைப்பிரிவு

வரைவிலக்கணம்

பணம்மாற்றுப் பொருளாதாரத்திலே காணப்பட்ட பரிமாற்று சிக்கல்கள் அனைத்தையும் நீக்கி கொடுப்பனவுகளை இலகு படுத்தக்கூடிய வகையில் சட்டத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதும் பொதுமக்கள் அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதும் புரண (100%) திரவத்தன்மை கொண்டதுமான ஒரு பொதுவான கொடுக்கல் வாங்கல் சாதனம் அல்லது ஊடகம் பணம் எனப்படும்.

இன்றைய பொருளாதார அமைப்பை பணப் பொருளாதாரம் என நாம் அழைக்கிறோம். பணம்மாற்றுப் பொருளாதாரத்தில் தோன்றிய குறைபாடுகளால் பணப்பொருளாதாரம் தோற்றம் பெற்றது. இந்தப் பணப் பொருளாதாரத்தில் கூட இன்று பணப்பதிலீடுகள், இலத்திரணியல் பணம் (Smart Card, Electronic cheque, Digital Cards) என்பன அறிமுகம் செய்யப்பட்டு இன்றைய பொருளாதாரம் காசு குறைந்த ஒரு சமூகம் (cash less society) என்ற நிலைக்கு மாறியுள்ளது.

நற்கால பணத்தின் சிறப்பியல்புகள்

- i சட்ட அங்கீகாரத்தினை கொண்டிருத்தல்
- ii பொதுமக்கள் அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுதல்.
- iii புரண அதாவது 100% திரவத்தன்மை கொண்டிருத்தல்
- iv இலகுவாக அடையாளம் காணக்கூடியதாக இருத்தல்
- v அருமைத்தன்மை கொண்டிருத்தல்

- vi இலகுவாக எடுத்துச் செல்லக் கூடியதாக இருத்தல்
- vii நீடிய வாழ்வுக்காலம் கொண்டிருத்தல்
- viii போலி நாணயங்களில் இருந்து இலகுவாக அடையாளம் காணக்கூடியதாக இருத்தல்

பணத்தின் தொழிற்பாடுகள்

- i பணம் ஓர் பரிமாற்று ஊடகமாக தொழிற்படல்.
- ii பணம் ஓர் பெறுமானக் கணிப்பு அலகாக தொழிற்படல்
- iii பணம் ஓர் பெறுமானத்திரட்டாக தொழிற்படல்
- iv பிற்போடப்பட்ட கொடுப்பனவு முறையின் நியமமாக தொழிற்படல்

i பணம் ஓர் பரிமாற்று ஊடகமாக தொழிற்படல்
பொருட்கள் சேவைகளின் பரிமாற்றத்தில் பணம் ஓர் முக்கிய ஊடகமாக தொழிற்படுவதையே இது குறிக்கின்றது. ஒரு பொருளாதார முறையில் பணமானது ஒரு பரிமாற்று ஊடகமாக தொழிற்படும் போது ஒரு கொடுக்கல் வாங்கல் ஆனது கொள்வனவு, விற்பனை என இரு கூறாக பிரிக்கப்படுகிறது. இது பணத்தினது அடிப்படை முதன்மை தொழிற்பாடாகும்.

ii பணம் ஓர் பெறுமானக் கணிப்பு அலகாக தொழிற்படல்
பொருட்கள் சேவைகளின் பெறுமதியை சரியான முறையில் கணிப்பீடு செய்து கொடுக்கல் வாங்கல்களை இலகுபடுத்துவதற்கான ஒரு கருவியாக பணம் பயன்படுத்தப்படுவதையே பணத்தின் இத்தொழிற்பாடு குறிக்கின்றது. பணத்தின் மூலம்

எவ்வாறான பொருட்கள் சேவைகளின் பெறுமதியினையும் அவற்றின் விலையினை கொண்டு பெறுமானத்தைக் கணித்துக் கொடுக்கல் வாங்கலை இலகுவடுத்துவதற்கு பணம் உதவுவதால் சந்தைப்பரிமாற்றம் எளிதாக்கப்படுகிறது.

iii பணம் ஓர் பெறுமானத்திரட்டாக தொழிற்படல்
பணம் பரிமாற்று உடகமாக தொழிற்படுவதன் மூலம் பெறுமானத்திரட்டாகவும் தொழிற்படுகிறது. இந்த வகையில் வழிவந்த ஓர் தொழிற்பாடாக தமது செல்வங்களை எதிர்கால தேவைகருதி பணவடிவில் சேமித்து வைப்பதற்கான ஓர் உடகமாக பணம் இருப்பதையே இத் தொழிற்பாடு குறிக்கிறது.

iv பிற்போடப்பட்ட கொடுப்பனவு முறையின் நியமமாக தொழிற்படல்
எதிர்கால கடன் கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கான ஒரு நியமமாக பணம் தொழிற்படுவதையே பணத்தின் இத்தொழிற்பாடு குறிக்கின்றது. நிகழ்காலத்தில் பெறப்படுகின்ற கடன்கள் எதிர்காலத்தினை ஒன்றிலேயே கொடுத்துத் தீர்க்கப்படுகின்றது. இங்கு பொருளாதாரத்தில் அதிகளவு பணவீக்க நிலைமை அல்லது விலை அதிகரிப்பு காணப்படுமாயின் அது கடன் கொடுத்தோருக்கு பாதகமாகவும், கடன்பட்டோனுக்கு சாதகமாகவும் அமைந்து விடும். எனவே பணவீக்கத்தாக்கம் இத் தொழிற்பாட்டை மட்டுப்படுத்தும்.

பணத்தின் பல்வேறு வகைகள்

- i சட்டப்பணம் / உயர்வலுப்பணம் / புழக்கப்பணம்
- ii வங்கிப்பணம் / கேள்விகைப்பணம்
- iii போலிப்பணம்
- iv கிட்டிய பணம் / அண்மிய பணம்
- v அடையாளப்பணம்
- vi நியமப்பணம் / உண்மைப்பணம்
- vii குறுகிய பணம்
- viii விரிந்த பணம்
- ix உட்கிடைப்பணம்
- x உள்நாட்டுப்பணம்

i சட்டப்பணம் / (Legal Tender Money) உயர்வலுப்பணம் / புழக்கப்பணம்
மத்திய வங்கியினால் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு சொத்துக்களை பயன்படுத்தி வெளியீடு செய்து வைக்கின்ற தாள் உலோக நாணயங்களே சட்டமுறைப்பணமாகும்.

ii வங்கிப்பணம் / கேள்விகைப்பணம் (Babj nibet)
வணிக வங்கிகளால் உருவாக்கப்படுகின்ற கேள்வி வைப்புக்களே வங்கிப்பணம் அல்லது கேள்வி வைப்பு பணம் ஆகும். இது காசோலை எழுதப்படுவதன் மூலம் பணமாக மாற்றப்படுகின்றன.

iii போலிப்பணம் (Quasi Money)
நேரடியாக காணவும் எழுதமுடியாததும் ஆனால், வங்கிக்குச் சென்று பணமாக மாற்றக் கூடிய சேமிப்பு, காலவைப்பு பணத்தை குறிக்கும்.

iv கிட்டிய பணம் (Near Money)
முதல் இழப்பு இன்றியும் காலதாமதம் இன்றியும் பணமாக மாற்றக்கூடிய திரவத்தன்மை வாய்ந்த நிதிச் சொத்துக்களின் வடிவில் காணப்படும் பணம் கிட்டிய பணம் ஆகும்.

Eg:- திறைசேரி உண்டியல்கள், வரி ஒதுக்கல் சான்றிதழ்கள், மத்தியவங்கியின் முற்பண பத்திரங்கள், தொகுதிகடன் சீட்டுக்கள், சேமிப்பு கால வைப்புக்கள் போன்றவையே ஆகும்.

v அடையாளப்பணம்
அகப்பெறுமதியை விட முகப்பெறுமதி கூடிய பணம் அடையாளப்பணமாகும்.

Eg:- தாள் உலோக நாணயங்கள்

vi நியமப்பணம் / உண்மைப்பணம்
கொடுக்கல் வாங்கலில் ஈடுபடுத்தக்கூடிய பணத்தில் உள்ளீட்டிற்குரிய பெறுமதியும் வெளியீட்டிற்குரிய பெறுமதியும் ஏறத்தாழ சமனாக காணப்படுமாயின் அது நியமப்பணம் / உண்மைப்பணம் எனப்படும்.

Eg:- தங்க நாணயங்கள்

vii குறுகிய பணம் or ஒடுங்கிய பணம்

அரசு வாங்கிகள் என்பன தவிர்ந்த ஏனைய பொதுமக்களுக்குச் சொந்தமான தாள், உலோக நாணயங்களும் பொதுமக்கள் மற்றும் தனியார் துறையின் பேரில் வணிக வாங்கிகளில் உள்ள கேள்வி வைப்புக்களுமே குறுகிய பணம் or ஒடுங்கிய பணம் எனப்படும்.

viii விரிந்த பணம்

அரசு வாங்கிகள் என்பன தவிர்ந்த ஏனைய பொது மக்களுக்குச் சொந்தமான தாள் உலோக நாணயங்களும் பொதுமக்கள் மற்றும் தனியாரின் பேரில் வணிக வாங்கியிடமுள்ள நிலையான வைப்பு, சேமிப்பு வைப்புக்கள் விரிந்த அல்லது அகன்ற பணம் எனப்படும்

ix உட்கிடைப்பணம் / உள்ளார்ந்த பணம்

இயந்திர கொடுக்கல் வாங்கல்கள் மூலம் பயன்படுத்தக்கூடிய பதிவுகளில் மட்டும் வெளிப் படுத்தக்கூடிய நாணயங்களே உட்கிடைப்பணமாகும்.

x உள்ளாட்டுப்பணம்

குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டின் சட்டரீதியான அரசியல் எல்லையினுள் மட்டும் கொடுக்கல் வாங்கல்களின் மேற்கொள்வதற்காக பயன்படுத்தி கொள்ளுகின்ற நாணயங்களே உள்ளாட்டு பணமாகும்.

Eg:- இலங்கை ரூபாய்

உசாத்துணை நூல்கள்

கருத்தரங்கு ஆசிரியர் N.B.கஜீதரன்

இலக்கியத் துணுக்குகள்

1. இலங்கையின் தமிழ்நாட்டுத் தந்தை	- கலையரசு சொர்ணலிங்கம்
2. ஆங்கில இலக்கியத்தின் தந்தை	- சாசர்
3. தமிழின் முதல் சிறுகதை ஆசிரியர்	- வ.வே.சு.ஐயர்
4. உலகின் முதல் சிறுகதை ஆசிரியர்	- வாஷிங்டன் இர்வில்
5. தமிழில் தோன்றி முதலாவது இலக்கண நூல்	- தொல்காப்பியம்
6. தமிழில் தோன்றிய முதலாவது குழந்தைகள் பத்திரிகை	- பாலதீபிகை
7. தமிழில் வெளியான முதலாவது நாவல்	- பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம்
8. இலங்கையில் தமிழில் வெளியான முதலாவது நாவல்	- அஸன்பேயுடைய சரித்திரம்
9. உலகின் முதலாவது தமிழ்ப் புத்தகம்	- வணக்கம்
10. தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கிய மேதை	- புதுமைப்பித்தன்

அறிவியல் தமிழ்

முத்தமிழ் மன்ற பொறுப்பாளியர்
திருமதி ஜனதா ஜோர்ஜ்
B.A., Dip.in.Edu,
M.Phil (Rg)

தமிழை இயல், இசை, நாடகம் என மூவகைப் படுத்தி முத்தமிழ் என வழங்குவது மரபு, அண்மைக் காலத்தில் கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளிற்கு மேலாக நான்காவதாக அறிவியல் தமிழ் என்ற ஒரு புதிய வகைமையும் வழக்கிற்கு வந்துள்ளது. பல்வேறு அறிவுத் துறைகளையும் எடுத்துரைக்கப்பயன்படும் நிலையிலான தமிழ் என்பதே அறிவியல் தமிழ் என்பதன் விளக்கமாகும்.

இசை நாடகம் ஆகியன தவிர்ந்த அனைத்து வகை மொழியியல் நிலைகளையும் இயற்றமிழ் எனச்சாளுவதே பண்டைய பொது வழக்காகும். குறிப்பாக இலக்கியம், இலக்கணம், சமயம், தத்துவம், அறம், ஒழுக்கம் முதலிய பல்வேறு துறைகள் சார்ந்த தமிழ் மொழிப் பயில்நிலைகள் முன்பு இயல் என்ற பொது வகைமைக்குள் அமைந்திருந்தன. இப்பொழுது அவ்வகைமை விரிவடைகிறது. கடந்த ஒன்றரை நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் தமிழில் நிகழ்ந்து வந்துள்ள அறிவியல் தொழில் நுட்பம் என்பன சார்ந்த கல்வித்துறைகளின் வளர்ச்சியானது அறிவியல் தமிழ் என்ற வகைமையொன்று சிந்திக்கப்பட, அடிப்படையாயிற்று தமிழகத்திலே தஞ்சாவூர்த் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் அறிவியல்தமிழ் தமிழ்வளர்ச்சி எனச் சுட்டி ஒரு துறை அமைந்துள்ளதும் கோவை பாரதியார் பல்கலைக் கழகம், சென்னை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் முதலியவற்றைச் சார்ந்த ஆய்வறிஞர்கள் அறிவியல் தமிழ் எனத் தலைப்பிட்டு கருத்தரங்

குகள் நிகழ்த்தி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அறிவியல் என்ற சொல் ஆங்கிலத்தில் (Science) என்பதற்கு நேரான பொருளில் தமிழ்ற பயில்கிறது. அவதானிப்பு, பரிசோதனை, காரண காரிய விளக்கம் என்பவற்றால் பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்தத்தக்க வகையில் நிறுவப்படத்தக்க உண்மைகளைப் பற்றிப் பேசுவதே அறிவியல் என்பதன் பொதுவான கருத்து நிலையாகும். இவ்வகையில் கணிதவியல், பௌதீகவியல், இரசாயனவியல், உயிரியல் ஆகிய கற்கைத் துறைகள் முக்கிய வகைகளாகக் கொள்ளப்படுவன. இவை தவிர்ந்த பிரயோக நிலையில் எய்தும் பொறியியல் தொழில் நுட்பவியல், மருத்துவம் முதலான விரிநிலைப் பரிமாணங்களும் அறிவியல் என்ற பொதுசுட்டில் உள்ளடங்குவன.

இவைதவிர சமூகம், அரசியல் என்பன சார்ந்த கற்கை நெறிகளும் தம்முடன் அறிவியல் என்ற பதத்தை இணைத்து சமூக அறிவியல் (Social science) அரசறிவியல் (Political science) என்பனவாகப் பெயர் வழக்கம் பெற்றுள்ளன. இவ்வாறு அறிவியல் என்ற சொல்லின் பொருட்பரப்பு விரிவு பெற்றுள்ளது. அவ்வகையில் மொழியியல், மானிடவியல், உளவியல், கல்வியியல், அழகியல் முதலிய பல்துறைகளையும் உள்ளடக்கி அவையனைத்தையும் எடுத்துரைக்கப்படும் ஆற்றலை அது சுட்டி நிற்கிறது.

அறிவியல் மொழி என்பது மொழியின்

பயன்பாட்டில் (Language use) ஒரு தனி அமைப்பு ஆகும். இதனை ஒரு தனி நடை என்றும் கூறலாம். கூறவந்த கருத்தை அல்லது நிறுவ முற்பட்ட உண்மையைக் குன்றாமலோ, மிகையாகாமலோ தெளிவாக முன் வைத்தலே அறிவியல் மொழியின் முற்று முழுதான பண்பும் பணியுமாகும். அறிவியல் மொழியிலே அதனைப் பயன்படுத்துபவர்களின் உணர்ச்சிக்கு இடம் இல்லை.

இதனை டாக்டர் இ. அண்ணாமலை அவர்களின் “அறிவியல் மொழியில் இன்னொரு தன்மை எழுதுபவனிடமிருந்து பிரிந்து நின்றல். அவனுடைய உணர்வுகள், ஆசைகள், நம்பிக்கைகள் முதலியன மொழியில் பிரதிபலிக்காது” என்னும் கூற்றுத் தெளிவுறுத்தியுள்ளது. இன்றும் அறிவியலுக்கான மொழியமைப்பானது மொழி சார் கூறுகளை மட்டும் கொண்டமைவதன்று அதிலே வாய்ப்பாடு, சமன்பாடு, குறியீடு ஆகியனவும் கற்கைசார் துறைகளில் தேவைக்கேற்றபடி இடம் பெறும்.

அறிவியல் தமிழ் - வரலாற்று நோக்கு

தமிழ்மொழிக்கு 2000 ஆண்டுகளிற்கு மேற்பட்ட தொடர்ச்சியான செழுமைமிகு இலக்கிய மரபு உளது என்பதை அறிவோம். இம்மொழி இலக்கிய மொழியாக மட்டுமன்றி அறிவியல் மொழியாகவும் திகழ்ந்து வந்துள்ளது என்பதற்குச் சான்றுகள் பல உள.

சங்க காலப் பாடல்கள் எழுந்த காலப்பகுதிக்கு முன்பே கி.பி. 250க்கு முன்பே தமிழ் நாட்டில் சிற்பநூல், இசைநூல், சமையல்நூல், அறநூல் குதிரைநூல் என்பன வழக்கில் இருந்தமைக்கு தகவற் சான்றுகள் உள்ளன. எனினும் அவை இன்று எமக்கு கிடைக்கவில்லை. பேணப்பட்டனவாக எமக்குக் கிடைப்பன என்ற வகையில் இலக்கணம், தத்துவம், மருத்துவம், சோதிடம் ஆகிய வகைகள் சார்ந்த நூலாக்கங்களும் சாசனங்களும் தமிழ் ஒரு அறிவியல் மொழியாகவும் பயன்பட்டு வந்த முறைமையைத் தெளிவுறுத்தி நிற்பன.

இலக்கண நூல்கள் மொழியியல் என்ற அறிவுத் துறை சார்ந்தன என்பது தெளிவு - தொல் காப்பியம் முதலியன இவ்வகையின் தொல்காப்பியத்தைத் தமிழின் முதல் அறிவியல் நூல் எனக் கூறுவது தவறாகாது என்பர் டாக்டர் செ. வை. சண்முகம் அவர்கள். மணிமேகலை, நீலகேசி மற்றும் சைவசிந்தாந்த சாத்திரங்கள் முதலியவற்றில் அமைந்த தத்துவ விளக்கங்கள் தருக்கவியல் சார்ந்தவை என்பதும் சோதிட நூல்கள் வானியல் என்ற அறிவியலின் தளத்தில் உருவானவை என்பதும் வெளிப்படலே சோழர் கால சாசனங்கள் தமிழரின் ஆட்சியில் மொழிப் பயன்பாட்டைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.

மேற்குறித்த வகையிலமைந்த தமிழின் பண்டைய அறிவியல் சார் ஆக்கப் பரப்பிலே, அறிவியலுக்கான, மொழி தொடர்பாகத் தமிழர் பேணிவந்துள்ள சில கொள்கைகளை இனங்கண்டு கொள்ள முடிகிறது. தமிழ்மொழி பண்டைய காலம் முதல் தன்னை ஒரு அறிவியலுக்கான உட்கமாகப் புலப்படுத்தி நிற்கும் தொல்சான்றுகள் இவை. இவற்றைவிட இன்னும் பல சான்றுகள் உள்ளன.

மேற்காட்டியவாறான இயல் என்ற பொது நிலையினின்று அறிவியல் தமிழ் என்ற தனி வகைமை பற்றிய சிந்தனை அண்மைக்காலத்தில் முளைவிடுவதற்கான அடிப்படைக் காரணி அறிவியல் சார் கல்வித் துறைகளின் பெருக்கமே என்பது வெளிப்படலே. ஆங்கிலம், இலத்தீன் முதலிய மேலைப்புல மொழிகளிலிருந்து அறிமுகமாகும் புதிய பொருளுண்மைகளையும் கருத்தோட்டங்களையும் உள்வாங்கிக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டுத் திறன் விரிவு பெற வேண்டியதாயிற்று. புதிய (கலைச்) சொற்களின் பெருக்கம் எடுத்துரைப்பு (உரைக் கோவை) முறையில் நிகழத் தொடங்கிய புதிய அமைப்பு முறைமைகள் என்பவற்றைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் மொழி இலக்கணத் துறையில் புதிய சிந்தனை தேவைப்படலாயிற்று. இத்தேவையின் விளைபொருளாகவே “அறிவியல்தமிழ்” என்றபுதுவகைமை உருவாயிற்று.

இவ்வாறாக "அறிவியல் தமிழ்" என்ற புதிய வகைமை பற்றிய சிந்தனை உருவாக வரலாற்றின் முக்கிய கட்டங்களிலொன்றாக அமைவது தஞ்சைத் தமிழ் பல்கலைக் கழகத்திலே "அறிவியல் தமிழ் - தமிழ் வளர்ச்சி" எனப்பெயர் சுட்டி ஒரு தனி ஆய்வுத்துறை 1981ல் நிறுவப்பட்டமையாகும். பேராசிரியர் இராமசுந்தரம் அவர்கள் இதன் தலைவராக அமைந்து ஆய்வுகளை வழி நடத்தி வருகிறார். இது விடயமாக அறிவியல் தமிழ், அறிவியல் உருவாக்கத் தமிழ், அறிவியல் தமிழாக்கம் என்ற தலைப்புகளில் 1985, 1989, 1994 ஆகிய ஆண்டுகளில் நூல்கள் பல பேராசிரியர்களால் வெளியிடப்படன. இவ்வாறான அறிவியல் தமிழ் என்ற வகைமை தமிழ் ஆய்வுகளில் உணர்வு பூர்வமாகவும் திடப் பாங்குடனும் சிந்திக்கப்பட்டுப் பேணப்பட்டு வருகின்றது.

தமிழ்மொழி 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் பிறந்த ஒரு அறிவியல் மொழியாக திகழ்ந்து வந்துள்ள போதிலும், அறிவியல் தமிழ் என்ற நோக்கில் வரலாறு காண முயல்பவர்கள் ஐரோப்பிய கல்வி முறையின் வருகையோடு புதிய அறிவியல் துறைகள் நம்மில் அறிமுகமான கால கட்டத்திலிருந்தே அறிவியல் தமிழ்ச் செயற்பாடுகளைக் கணிக்கின்றனர். இந்த வகையில் தமிழகத்திலே 1832 இல் இரேனியல் (Rhenius) பாரதியார் எழுதியதாக வெளிவந்த பூமிசாஸ்திரம் என்ற நூலே தகவலடிப்படையில் கால முதன்மையுடைய "அறிவியல் தமிழ்" ஆக்கமாகக் கருதப்படுகிறது.

மேற்படி காலப்பகுதியினை அடுத்து இலங்கையிலும் "அறிவியல் தமிழ்" ஆக்க முயற்சிகள் நிகழத் தொடங்கின. சமயப் பணி புரிவதற்காக இலங்கைக்கு வந்த மேனாட்டு மிஷனரியினரில் கல்விசார் செயற்பாடுகளாக இவை வெளிப்பட்டன. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் வட்டுக் கோட்டை, மானிப்பாய் முதலிய ஊர்களைத் தளங்களாகக் கொண்டு இயங்கிய "அமெரிக்க மிஷனரி" யினர் அறிவியல் துறைகளைத் தமிழிற் பயிற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர்.

இதன் தொடர்ச்சியாக அறிவியல் நூல்களைத் தமிழில் எழுதவும், பிற மொழிகளிலிருந்து மொழி பெயர்த்துத் தரவும் முயன்றனர். வண. எச். ஹேஷாங்டன் என்பார் தாம் எழுதும் Hindu Astronomy என்ற நூலைத் தாமே தமிழில் இந்து சோதி சாஸ்திரம் என மொழி பெயர்த்து 1848ல் வெளியிட்டார். டாக்டர் பிஸ்க்கிரீன் (Dr. Samuel fisk Green) என்பார் 1850-1875, காலப்பகுதியில் மேலைத்தேய மருத்துவக் கல்வியைத் தமிழிற் கற்பித்ததோடு தம் மாணாக்கரோடிணைந்து பல நூல்களை எழுதியும் மொழி பெயர்த்தும் வெளியிட்டார்.

ஒரு மொழியிலே சொல்லாக்கம் என்பது குறித்த கால கட்டத்துடன் நின்றுவிடுவதல்ல. அது அம்மொழி பேசும் மக்களின் பண்பாட்டு வளர்ச்சியுடன் இயைந்து தொடர்ந்து உருவாகி வருவதாகும். கலைச் சொல்லாக்கமும் அத்தகையதே. புதிய புதிய சிந்தனைகள் தோன்றும் போதும் அறிமுகமாகும் போதும் அவற்றுக்கியைபாக கலைச் சொற்கள் புதிது புதிதாக உருப்பெற வேண்டிய தேவை ஏற்படும். துறைசார் நுட்பச் சொற்களான கலைச் சொற்களை உருவாக்கிக் கொள்ளும் முயற்சி தொல்காப்பியம் மணிமேகலை முதலிய பண்டைய ஆக்கங்களிலேயே தொடங்கிவிட்டது. மாத்திரை, காலம், சூத்திரம் முதலிய வட சொற்கள் தொல்காப்பியத்தில் பயில் கின்றன. இவை வடமொழியிலிருந்து ஒலிபெயர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவை.

கடந்த நூற்றாண்டிலே மேலைப்புல அறிவுத் துறைகளின் வரவோடு நிகழத் தொடங்கிய கலைச் சொல்லாக்க முயற்சிகளுக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்த முதல்வர் என்ற சிறப்பு டாக்டர் சாமுவேல் பிஸ்க்கிரீன் அவர்களுக்கே உரியது. அவர் மேற்கொண்ட "அருஞ்செல்லகராதி" முயற்சி (1875) இவ்வகையில் வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய ஒரு செயற்பாடாகும். இவரின் பின் இத்தகைய முயற்சிகளைத் தமிழகத்தில் பேராசிரியர் பெ. சுந்தரம்பிள்ளை (நூற்றொகை விளக்கம் - 1888) சேலத்தில் இராஜாஜி, வெங்கட்சுப்பையார் (தமிழ் சரித்திரபரிபாஷை 1916) ஆகியோர் மேற்

கொண்டனர் - அந்த வரிசையில் 1936 இல் சென்னையில் நடைபெற்ற தமிழின் முதலாவது கலைச் சொல்லாக்க மகாநாட்டில் இலங்கையரான பேராசிரியர் சுவாமி விபுலானந்தர் தலைமை வகித்து வழிநடத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவரே நவீன விஞ்ஞானத்தின் கலைச் சொல்லாக்கத் திற்கு அத்திவாரமிட்டவர். பூத இயல், வேதியியல் என்று பௌதிகம், இரசாயனம் ஆகிய விஞ்ஞானப்பாடங்களுக்குரிய சொற்களையே சிருட்டித்துத் தமிழில் கலைச்சொல்லாக்க முறைமூலம் அறிவியல் தமிழுக்கு வழிகோலினார்.

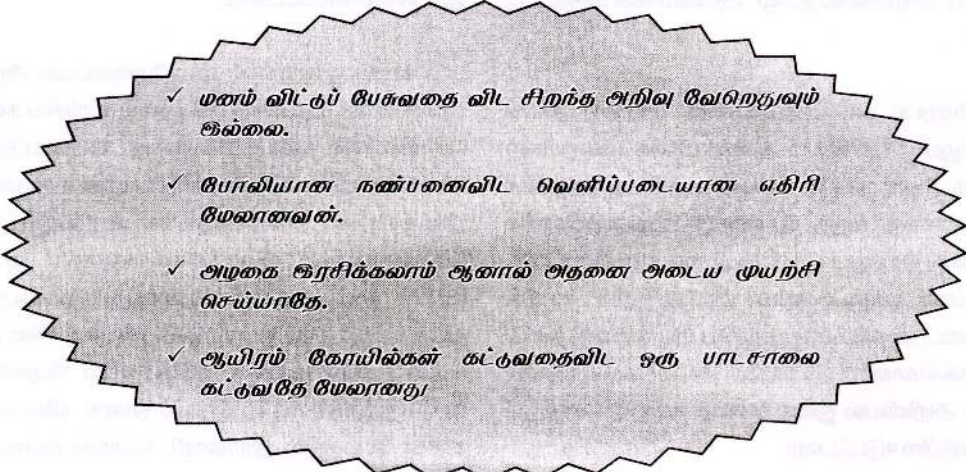
இவ்வாறுகடந்த நூற்றாண்டில் நிகழத் தொடங்கிய "அறிவியல் தமிழ்" ஆக்க முயற்சிகள் அண்மைக்காலம் வரை எய்திய வளர்ச்சி மிகப் பெரிது. பள்ளிகள் கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள் ஆகியவற்றில் தமிழ், பயிற்று மொழியாக அமைந்த கழல் இத்தகைய வளர்ச்சிக்கான அடிப்படையாயிற்று. கற்பித்தல், பாடநூல்கள் ஆகிய தேவைகள் தமிழில் அறிவியல் நூல்கள் உருப்பெறப் பாதை சமைத்தன. அறிவியலுக்கான சஞ்சிகை முயற்சிகளும் இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கன. உதாரணம் 1949ல் "கலைக்கதிர்"

சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டமையாகும். இத்தகைய சஞ்சிகை களிலும், அறிவியல்சார் ஆய்வரங்குகளிலும், அச்சேறவும், படிக்கப்படவும் பெருந்தொகையான கட்டுரைகள் எழுதப்படலாயின.

இவ்வாறு எழுத்து முயற்சிகளில் அறிவியல் தமிழ் எய்தியுள்ள வளர்ச்சியின் இன்னொரு வகைப் பரிமாணத்தை "கணணி"யில் (Computer) நாம் இன்று தரிசிக்கின்றோம். சமகால வாழ்வியலில் பல்வேறு கூறுகளிலும் தன்னை இணைத்துக் கொள்ளும் வகையில் அசுர வேத்தில் வளர்ந்து வரும் சாதனம் கணணி. அவ்வகையில் அது உலக மொழிகள் பலவற்றில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு விட்டது. தற்போது உலகளாவிய ரீதியில் ஆங்கிலத்தைப் போன்று தமிழையும் கணனிப் பொறியில் பயன்படுத்தக் குறியீட்டு முறையும், விசைப்பலகையும் தராதரப் படுத்தப்பட்டுள்ளதால் தமிழை இணையத்தில் பயன்படுத்துவதில் இருந்த தடை நீங்கி விட்டது. இனி 21ம் நூற்றாண்டில் தமிழ் வரலாற்றில் கணனித்தமிழைத் தன்னகத்தே கொண்ட அறிவியல் தமிழின் வளர்ச்சியை கண் கூடாகத் தரிசிப்போம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

"அறிவியல் தமிழ்" எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் நினைவுப் பேருரை - 1997
 பேராசிரியர் காலாநிதிநா. சுப்பிரமணியன்

மந்தமாருதம் மெல்ல வீசுதே!

சி.மிலாண்டோ
கிறிஸ்டோ
2010 கலைப்பிரிவு

போர் மறைந்து போகும் - இலங்கை
புதிய தேசமாகும்
ஊர் மகிழ்ந்து ஆடும் - இன
ஒற்றுமை எங்கும் ஓங்கும்

அழுக்கு நீங்கிவிட்ட - வெள்ளை
ஆடை அணிகள் போல
இழுக்கு நீங்கிவிட்டால் - எங்கள்
இலங்கை தேசம் ஒளிரும்

அமைதி என்னும் காற்று - நெஞ்சை
ஆரத்தழவி வீசும்
நமது தேசம் என்று - மக்கள்
நாளும் சொல்லி மகிழ்வார்

காடு மலை மேடு - எல்லாம்
பசுமை நிறைந்தாடும்
நாடு பெற்ற அமைதி - களிப்பில்
குயில்கள் இசைபாடும்

ஆயுதங்கள் யாவும் போய்
அடக்கமாக உறங்கும்
தேவை அவைக்கில்லை - என்ற
தேசம் உருவாகும்

வேறுபாடு யாவும் - இன்று
வேற்றுந்து போகும்
கூறு போடும் கொள்கை - புதை
குழிக்குள் அடக்கமாகும்

மூவினமும் சேர்ந்தால் - நாடு
மோட்சமாக மாறும்
பூவினங்கள் மலரும் - பூம்
பொழிலைப் போலத் தோன்றும்

சண்(டை) மாருதம் போயடங்கி
மந்த மாருதம் மெல்ல வீசு
எந்த நாளிலும் இன்பம் பொங்கவே
சொந்த பூமிதான் சொர்க்கலோகமே

தவறுகள் தான் மனிதனை கோழை ஆக்குகின்றன
(அரிஸ்டோட்டில்)
கணவு காணுங்கள் திட்டமிடுங்கள் செயற்படுத்துங்கள்
(அரிஸ்டோட்டில்)

‘உரிமை’ என்ற பதத்தின் தோற்றமும் அதன் வளர்ச்சியும்

எஸ்.கிறிஸ்தின்
2010 கலைப்பிரிவு

உரிமைகள் என்பது தற்காலத்தில் அனைவருக்கும் சமமான முறையில் வழங்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். இவ் உரிமைகள் கிடைக்கின்ற போதே ஒரு மனிதன் நிறைவு பெற்றவனாக வாழமுடியும். இவ் உரிமைகள் மறுக்கப்படும் போதே வன்செயல்கள் உருவெடுக்கின்றன. இவை நாட்டின் அமைதியைக் குலைப்பதோடு நாட்டின் இறைமைக்கும் பாங்கம் விளைவிக்கின்றன.

உரிமை என்பது அரிஸ்ரோட்டிலின் கூற்றுப்படி மனிதன் இவ் உலகில் வாழ்ந்தால் மட்டும் போதாது வாழும் போது நன்றாக வாழ வேண்டும். நலன்கள் பாதுகாக்கப்படும் போது தான் மனிதன் நன்றாக வாழ முடியும். தனது நலன்களை பேணிப் பாதுகாப்பதோடு பொது நலனையும் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கும் உள்ள சக்தியே உரிமைகள் என அழைக்கப்படும். தனி மனிதனின் ஆளுமை வளர்ச்சிக்கும், சமுதாய வாழ்விற்கும், அரசியல் வாழ்விற்கும் உரிமைகள் இன்றியமையாதவையாகும். உரிமைகள் தனித்தியங்குவதில்லை சமூகத்தில் வாழ்பவர்களுக்கே உரிமைகள் அவசியம்.

உரிமைகள் பற்றிய சிந்தனை நீண்டகாலமாக வளர்ச்சியடைந்து வந்த ஒன்றாகும். 1215ல் கைச்சாத்திட்ட மக்னாகாட்டா (பேருரிமைப்பத்திரம்) ஒப்பந்தம். உரிமைகள் பற்றிய சிந்தனையில் ஆரம்பமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. 1688ல் உரிமைகள் பட்டயம் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சியைக்

காட்டி நிற்கின்றது. 1789ல் நடைபெற்ற பிரான்சியப் புரட்சி உரிமை பற்றிய சிந்தனைக்கு மேலும் வலுவூட்டியது இதனால் தான் உரிமை பற்றிய எண்ணக்கரு உருவெடுக்க முதற் கட்டமாக அமைந்தது. இவ்வாறு உரிமை பற்றிய எண்ணக்கரு துளிர்விட்டது எனலாம்.

எனினும் 20ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து உரிமைகள் பற்றிய நவீன சிந்தனை வளர்ச்சி அடையத் தொடங்கியது. 2ம் உலக மகாயுத்தத்தின் போது யூதர்களுக்கு எதிரான இனப்படுகொலையே நவீன சிந்தனைகளுக்கு அடித்தளமிட்டது. இது போன்ற இனப்படுகொலைகள் இனிவருங் காலங்களிலும் ஏற்படக்கூடாது என்பதில் உலக நாடுகள் அக்கறையுடன் செயற்பட்டன.

இதன் விளைவாக மனித உரிமை பிரகடனம் 1948ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 10ம் திகதி ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொதுச்சபையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பிரகடனத்தை ஏனைய உலக நாடுகளும் வரவேற்று ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்டன. தனி மனித சுதந்திரம், சட்டத்திற்கு உட்பட்ட பாதுகாப்பு, அடிமை ஒழிப்பு, வாழ்வரிமை, சொத்துரிமை, பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை, மதவரிமை, போன்ற பல்வேறு விடயங்கள் உள்ளடங்கியதாக இப்பிரகடனம் காணப்பட்டது. சர்வதேச ரீதியாக மனித உரிமைகளைக் கண்காணிப்பதற்காக ஐக்கிய நாடுகள் சபையினால் சர்வதேச மனித உரிமை ஆணைக்குழு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது.

ஐரோப்பிய நாடுகள் தங்களது நாடுகளின் மனித உரிமைகளைக் கண்காணிப்பதற்காக 1953ம் ஆண்டு செம்டெம்பர் 8ம் திகதி ஐரோப்பிய மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுவை உருவாக்கியது. இதைப் போலவே அராபிய நாடுகள் 1968ம் ஆண்டு அராபிய நாடுகளில் மனித உரிமை ஆணையகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஆபிரிக்க நாடுகள் 1961ல் கென்யாவில் இடம் பெற்ற ஆபிரிக்க நாடுகளின் மாநாட்டில் மனித உரிமை ஆணைக்குழுவை உருவாக்கி அதனை கொள்கை அளவில் ஏற்றுக் கொண்டன இந்தியாவும் 1950ல் உருவாக்கிய புதிய அரசியல் யாப்பின் அடிப்படையில் 1993 ஒக்டோபர் 30ல் தேசிய மனித உரிமை ஆணைக்குழுவை ஸ்தாபித்தது.

ஏனைய நாடுகளைப் போலவே இலங்கையிலும் 1955ல் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உறுப்பினராக சேர்ந்தவேளை ஐ.நா.சபையின் பிரகடனத்தை ஏற்றுக் கொண்டது. 1972ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட யாப்பில் அடிப்படை உரிமைகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. அதன் விளைவாக 1983ல் மனித உரிமை ஆணைக் குழுவை உருவாக்கிக் கொண்டது. இவ்வாறு பல நாடுகள் தமது நாடுகளிலே மனித உரிமை ஆணைக்குழுவை உருவாக்கியது.

மனித உரிமைகளை பாதுகாப்பதில் ஐ.நாடுகளுக்கு அடுத்த நிலையில் சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை விளங்குகிறது. லண்டனை தலை நகரமாகக் கொண்ட இவ்நிறுவனம் மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பான அறிக்கையை வருடந்தோறும் வெளியிடுகிறது. இவ் அறிக்கை மூலம் குறிப்பிட்ட நாடுகளுக்கு அழுத்தங்களைக் கொடுப்பதோடு மனித உரிமைகளை உச்ச அளவில் பேணுவதற்கு முக்கிய பங்காற்றி வருகிறது. இதன் பணிகளுக்காக 1977ம் ஆண்டு இவ்வமைப்பிற்கு நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டது.

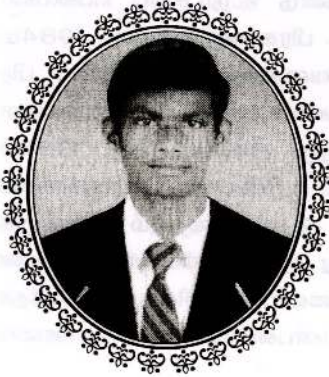
உசாத்துணை நூல்கள்

- அரசறிவியல் ஓர் அறிமுகம் - சி.அ.யோதிலிங்கம்
- அரசியல் விஞ்ஞானம் - பொன்.சக்திவேல்

1979ம் ஆண்டு ஐ.நா.சபை பெண்கள் உரிமை பற்றிய பிரகடனத்தையும். 1984ம் ஆண்டு சித்திரவதைகளுக்கு எதிரான பிரகடனத்தையும் வெளியிட்டது. இப்பிரகடனங்களை இலங்கையும் ஏற்று அங்கிகரித்தது. 1995ம் ஆண்டு பெண்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் விருப்பத்தெரிவு ஆவணத்தையும் இலங்கை ஏற்றுக் கொண்டது. இவற்றைவிட சகல விதமான இனப்பாகுபாடுகளையும் ஒழிக்கும் சர்வதேச உடன்படிக்கை என்பனவும் முக்கியமானவை யாகும்.

இவற்றைவிட குடியியல், அரிசியல் உரிமைகள் தொடர்பாக விருப்பத் தெரிவிடை ஆவணம் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு அங்கிகரிக்கப்பட்டது. இதில் கைச்சாத்திடும் நாடுகளுக்கு சட்டக்கட்டுப்பாட்டினையும் விதித்தது. இதன்படி நாடுகள் இது தொடர்பான சட்ட ஏற்பாடுகளையும், நிறுவன ஏற்பாடுகளையும் தத்தம் நாடுகளில் உருவாக்க வேண்டும் என அறிவுறுத்தப்பட்டது. அத்துடன் மனித உரிமை மீறல்களுக்கு உள்ளானவர்கள் தங்கள் நாட்டு நீதி மன்றங்களின் தீர்ப்பில் அதிருப்தியற்றால். ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் குழுவிற்கு விண்ணப்பிப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இது 1976ம் ஆண்டிலிருந்து நடைமுறைக்கு வந்தது. 1997ல் இலங்கை இவ் விருப்பத்தெரிவை ஏற்றுக் கொண்டு விருப்பத் தெரிவிடை ஆவணத்தில் கைச்சாத்திட்டது.

இவ்வாறாக பல நாடுகளிலும் இவ் அமைப்புகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு மனித உரிமை மீறல்கள் இடம் பெறும் போது அதற்கு எதிராக சம்மந்தப்பட்டவர்களை கண்டித்தும் தண்டனைகளை வழங்கியும் நாட்டின் இறைமையைப் பாதுகாப்பதோடு மக்களின் நலன்களில் அதிக அக்கறையுடன் செயற்பட்டு வருவதைக் காணலாம்.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்”

அ.டிவாசன்
2010 கலைப்பிரிவு

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என எல்லாம் நமது ஊரே, எல்லோரும் எம் சுற்றத்தவரே உறவினரே என்ற பொருள் பொதித்த இந்த செய்யுள் வரிகள்.

சங்ககால நூலாகிய புறநானூற்றில் கணியன் பூங்குன்றனர் என்பவர் எழுதிய செய்யுளின் ஓர் அடியே இந்த மணி மொழியாகும். தமிழருடைய பண்பாடு இந்த சொற்றொடரின் வாயிலாகத் தெற்றெனப் புலப்படுவதை நாம் காணலாம். எல்லா நாட்டினரோடும் எல்லாக்கொள்கையினரோடும் உறவு புண்டு ஒருமித்து வாழப்பழகியவன் தமிழன். இந்தப் பண்பாடு காரணமாக உலகத்தின் மத்தியில் தமிழனுக்கு ஒரு தனிப் பெருமை உண்டு.

இதனை நிரூபிக்க வேறு பல சான்றுகளையும் பழந்தமிழ் இலக்கியச் செல்வங்களிலே நாம் காணலாம். “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்று பாடினார் திருமூலர். அவர் மனித குலத்தை ஒரு குலமாக மதித்த சிறப்பை இது விளக்குகிறது. அருணகிரிநாதர் “உலகெங்கும் மேவிய தேவாலயங்கள் தோறும் கோவில் கொண்ட பெருமானே” என்று கூறியதும் தமிழ்ப் பொதுமை நிலைமை அத்தாட்சிப்படுத்தப் படுகிறது.

மணிமேகலையில் மனிதர்கள் எல்லோரும் இன்பமடைய வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் எடுத்தாளப்படுகிறது. இவ்வாறு திருநாவுக்கரசர்,

காரைக்காலம்மையார், அப்பர் சுவாமிகள் முதலிய பெருந்தகையாளர்களும் உலகினில் ஒருமை காணும் உண்மைக் கலை வாழ்வின் சமதரிசனத்தை வாழ்த்திப் பாடியுள்ளனர்.

இதனையே தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவர் “யாதானும் நாடாமால் ஊராமல் உள்ளான் ஒருவன் சாந்துணையும் கல்லாதவாறு” என வயிறு எரிந்து கேட்கிறார். எல்லாம் நமது நாடு, எல்லாம் நமது ஊர் என்று கூறுகின்ற தமிழ்ப் பண்பைப் போற்றும் தமிழன், அதைப் பெறுகின்ற கல்விப் பயனை அடைவதற்குச் சாகும் வரையும் முடியாது இருக்கின்றானே என்று கவலை தெரிவிக்கின்றார்.

சமய ரீதியிலான கருத்தில் மனித தோற்ற சரித்திரமானது கடவுளால் ஓர் இடத்தில் ஒரு பெற்றோரால் தோன்றி வளர்ச்சி அடைந்தது தான். மனித குலம் என்கிறது. விஞ்ஞானக் கண் ஆனது கலங்களின் வளர்ச்சியால் ஆதி மனிதன்தோன்றி அவனிடத்தில் இருந்து மனித இனம் அவதரித்ததாக அவதானிக்கிறது.

இவ்வண்ணம் மனித தோற்றக் கருத்துக் களை ஆய்வு செய்யுமிடத்து, அவன் ஒரே ஊற்று என்பது புலனாகிறது. ஒரே ஊற்றில் இருந்து புறப்பட்ட மனித ஜீவ நதிகள் தம் சீவனோபாயம் கருதி தம் தொழில் வாய்ப்பு, இயற்கை நிலை, சுயவிருப்பு வெறுப்பு என்பன கருதி எட்டுத்திக்கும் உள்ள பள்ளத்தாக்குகளுக்கும் பரவிப் பாய்ந்தன.

அவ்வப் பிரதேசங்களில் அவர்கள் மேற் கொண்ட தொழில், அனுபவித்த காலநிலை, வாழ்ந்த வாழ்க்கைத் தரம் என்பன பிரதேச ரீதியாக மனிதனைப் பிரித்து வைத்தன. அவன் உழைத்த காலநிலை அவன் நிறுத்தில் ஆதிக்கம் செய்தது. அவன் நெய்த தொழில் அவனுக்கு பல்வகைப்பட்ட நாமமிட்டது. அவனது தொடர்புப் பரிவானது அவனை ஒரு இனப்பிரிவுக்குள் ளாக்கியது. அவனது நம்பிக்கை, கொள்கை அவனை மதத்தில் பிரித்தது. ஓர் உணற்றில் இருந்து தோன்றி பிரிவு கொண்ட கிளைகளாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன.

இவ்வண்ணம் ஓடும் நதிகள் எல்லாம் ஒரே கடலில் சங்கமம் ஆவதும் ஓர் சிறப்புண்மை ஆகும். மனிதனும் இதில் இருந்து விடுபடவில்லை. மனிதனின் வாழ்க்கையோட்டம் முடிவடைய எல்லோரும் இறைவனின் நகரில் சங்கமமாவதும் உண்மையே.

எனவே மனிதனின் ஆரம்பமும் முடிவும் ஒன்று. உணற்றும் சங்கமமும் ஒன்று. உதயமும் அஸ்தமனமும் ஒன்று. இவ் வண்ணமாகிய மனித நதிகள் வாழ்வோட்டத்தில் குமுறுகின்றன. ஆரம்பமும் அதன் முடிவும் ஒன்றான மனித வர்க்கம் அதன் வாழ்க்கைப் பாதையில் பிரிந்து ஓடுகிறது. கணியனின் மணிக்கருத்தை மறந்து விடுகிறது.

அன்பு, நெறி, அறிவின் விளக்கம், இன்ப நிலை, உயர்ந்த நாகரிகம் இன்று நம்மிடத்தில் இல்லையே என்பதை எண்ணி நாம் நாணம் அடைதல் வேண்டும். கீழ் நாட்டினுமாயினும் மேல் நாட்டினுமாயினும் உலகப் பரப்புக்கள் எவ்விடத்திலும் நாம் காணும் வேறுபாடுகள் நம்மைத் தலைகுனிவச் செய்கின்றன. கறுப்பு, வெள்ளை என்ற நிறவெறி ஒரு பக்கம் உன் கடவுள் என்ற மதவெறி மறுபக்கம் என் எல்லை உன் எல்லை என்ற மண்வெறி வேறொரு பக்கமாக மனிதன் பிளவுபட்டு வாழ்கின்றான்.

இவை மட்டுமா? முதலாளி என்று ஒரு சமுதாயம் பிரிக்கப்படுகின்றது. செல்வன், ஏழை என்று ஒரு பகுதியினர் இன்னொரு பகுதியினரை ஒதுக்கு

கின்றனர். சிறிய மீன்கள் பெரிய மீன்களுக்கு இரை என்பது போல சிறுபான்மையினரை பெரும்பான்மையினர் விழுங்கி வாழ்கின்றனர். ஒருவன் கொலைப் பட்டினியில் சாக இன்னொருவன் வயிறு புடைக்க உண்கின்றான்.

இதனாலேதான் பாரதி

“தனி ஒருவனுக்கு உணவு இல்லையெனில்
வெகத்தினை அழித்திடுவோம்”

என்று முழங்கினார்.

வந்தவர் யாவரும் போவதும் உண்மை நிலம் யாருக்கும் சொந்தமானதில்லை குறிப்பிட்ட இடத்தை தனிப்பட்டவர் தன்னுடையது எனக் கூற முடியாது. மாறாக பயன்படுத்த மட்டுமே அவனுக்கு உரிமையுண்டு. இந்த உலகம் ஓர் ஊர் நாம் எல்லாம் அவ்வூர் வாசிகள் அனைவரும் எமது உறவினர்கள் எனக் கொண்டு அன்பு என்ற ஒளிக் கதிரை நாம் எங்கும் பிரகாசிக்கச் செய்தல் வேண்டும்.

இதே கருத்தை இன்றைய அரசியலில், நாட்டரசாங்கம், அமைக்காது சர்வதேச அரசாங்கம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என அரசியல் அறிஞர்கள் வாதிடுகிறார்கள்.

சனநாயகம் என்ற போர்வையில், சனங்கள் நாய்களாக ஆளப்படாமல் எல்லாரும் ஒன்றாக, சமத்துவமாக, உறவினராக வாழும் பொதுவுடமைக் கொள்கையை தோற்றுவித்தலெனின் ஸ்ரவின் என்போர் கணியனைப் பின்பற்றினார்கள் போலும்.

இரு ஏகாதிபத்தியங்களின் கீழ் உலக நாடுகள் கொடி பிடித்து நிற்கும் நிலை மாற வேண்டும். ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்ற பண்டைக் காய்கள் அரசியலில் இருந்து களையப்பட வேண்டும் போட்டி குறைந்து, பொறுப்பு மேலோங்க வேண்டும், கீரைக்கடைக்கு எதிர்க்கடையாக கீரைக்கடை அமைப்பதை விடுத்து, ஊரோடு ஒத்துப்போக வேண்டும். ஒருவர் ஓட இன்னொருவர் அதைக் கேட்டோட வேண்டும். முதலும் முடிவும் ஓரிடமான மனித வாழ்க்கை ஓட்டத்தில் ஆற்றில் கொந்

தனிப்புகள் ஏன்? வாழ்க்கை ஒரு முறையே வாழப் படுவது. வாழும் காலமும் கொஞ்சமே இந்த வாழ்வில் நஞ்சில்லாது வாழ வேண்டும். அப்போது தான் கணியனின் மணிவாக்கு ஒளி பெறும்.

இத்தகைய அன்பைத்தான் இயேசு பிரான் போதித்தார். தம் வாழ்வில் நிரூபித்து உலகம் முழுவதற்குமாக மரித்தார். புத்தரின் சித்தாந்தமும் இதுவே. முகமது நபியின் போதனையும் அன்பு மார்க்கமே காந்திமகான் தமது அன்பினால் உலகைக் கட்டியாள விரும்பினார். அற நூல்களும் அன்பையே போதிக்கின்றன.

இந்த மகத்தான கோட்பாடு சமுதாயத்தின்

உடாக வளர்ந்து இன்புற்றிருக்க வேண்டும் என்ற அவாவினால் தமிழ்த்தாது தனி நாயக அடிகளார் தாம் சென்ற இடமெல்லாம் "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்ற மணித்தொடரை எதிரொலித்தார். அது தமிழனுடைய பண்பாட்டின் எதிரொலியாக விளங்குகின்றது.

எனவே அன்பினை வற்புறுத்தும் போதனைகளை மட்டும் செய்வதில் நின்று விடாது. எம் இதயங்களிலும் அன்பினை வைத்து வாழ்வதற்கு "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்ற மணியான மொழி மனித வாழ்விற்கு சமதர்மம் சாந்தி சமாதானத்தை உருவாக்கும் ஒரு ஒளி விளக்காக வழிகாட்டப்படும்.

கல்லூரி நடைச்சுவல்

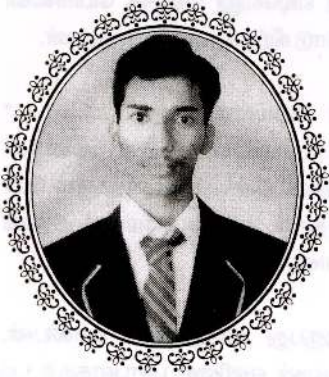
1. மாணவன் : சேர்! ஏன் இரும்புக் குண்டை தண்ணிக்குள் போட நானாகு
 மற்றமாணவன் : சேர்! எனக்கு தெரியும்
 ஆசிரியர் : ஏன்
 அதற்கு நீந்தத் தெரியாது சேர்!

தச்சுத் தொழில் வேலை செய்யும் போது

2. ஒருவர் : அண்ணை! ஆணி மரத்துக்குள்ளால் புட்டுக் கொண்டு வருகு
 தச்சன் : அப்பாடா ... வேண்டிவை இரவு சாப்பிடுவம்

3. மாணவர் : சார் பஸ்ஸிலிருந்து இறங்குவதென்றால் முதலில் என்ன செய்ய வேண்டும்.
 சேர் : பஸ் மனியை அடிக்க வேண்டும்.
 மாணவர் : அதில்லை சார் முதலில் ஏற வேண்டும்

4. மாணவன் : சார் எனக்கு ஒரு தமிழ் கவிதை எழுதித்தருவிங்களா?
 ஆசிரியர் : ஓ .. கவிதையா?
 மாணவர் : ஓ, கவிதையில்லை சார் தமிழ்க் கவிதை

தமிழன் தான்

ம.வினோஜன்

2010 கலைப்பிரிவு

நள்ளிரவு நிலா உதயமாகித் தென்னை மரச்சோலைக்குள்ளால் எட்டிப்பார்த்தது. வடிவேலு தனது கள்ளுக்கடையை மூடிப்படலையைக் கட்டி விட்டு காசைக்கணக்குப்பார்த்து எடுத்து வேட்டித் தலைப்பில் முடிந்து கொண்டு வீட்டுக்குப் புறப்பட்டான். தெருவில் ஏறியவனுக்குத் திடீரென ஒரு யோசனை தோன்றிற்று. திரும்பிப் போய் கொட்டிலின் தெருவோரத்தில் நின்று பனை மரத்தின் உயரத்தே கட்டியிருந்த அழகான பட்டுத் துணியாலான பெரியதொரு கொடிச்சீலையொன்றை அவிழ்க்க அம்மரத்தில் ஏறினான்.

தேர்தல் காலங்களில் பனைகளிலும் தென்னைமரங்களிலும் கட்சித் தொண்டர்கள் தத்தம் கொடிகளைக் கட்டிப்பறக்க விடுவதும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களின் கொடிகளை அகற்ற முற்படுவதும் சாதாரண சம்பவங்களாகும். வடிவேலு அந்தப் பனையிலேறிக்கொடிச்சீலையை அவிழ்த்துக் கொண்டு இறங்கிய பொழுது அவனருகே ஓர் கார் வந்து திடீரென பிறேக் போட்டு கிறீச்சென நின்றது. தான் கொடி அவிழ்த்ததற்கு அவர்கள் அடிக்கப் போகிறார்கள் என்று வடிவேலு பயந்து நடுங்கினான்.

காரில் வந்தவர்கள் சரசரவென்று இறங்கி வந்து வடிவேலைப்பிடித்துக் கொண்டு “நீதான் உன்மையான தமிழன்” என்று கூறி அவனுடைய கையைக் குலுக்கினார்கள். கையைக் குலுக்குகின்ற சம்பவம் அவனுக்கு புதிதெனினும் பயந்து நடுங்கிய அவன் சிறிது

தெம்படைந்தான்.

வந்தவர்கள் அவனையும் அழைத்துக் கொண்டு அவனுடைய கள்ளுக்கொட்டிலுக்குப் போனார்கள். “அங்கே கள்ளில்லை” என்று வடிவேலு சொன்னான்.

“சரி பரவாயில்லை எங்களுடன் வா” இப்பொழுது கொண்டு வந்து விடலாம் என்று அவனையும் காரில் ஏற்றிக் கொண்டு புறப்பட்டனர்.

வடிவேலு, அவிழ்த்த கொடியின் கட்சிக்காரருக்கு எதிராக கேட்கும் வேட்பாளரின் வீட்டுக்கு கொண்டு போகப்பட்டான். “நாங்கள் ஒருவரும் தூண்டி விடாமல் தனது எண்ணத்தில் சூழ்ச்சிக்காரரின் கொடியை அவிழ்த்த வீரத்தமிழன் என்று அங்கேயுள்ளவர்களுக்கு வடிவேலு அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டான். எல்லோரும் அவன் கையைப்பிடித்து குலுக்கினர். வேட்பாளர் வந்து அவனை நோக்கி புன்முறுவலுடன் கையைக் கூப்பினார். வேட்பாளரின் மனைவி “உன்னைப்போல் ஆட்கள் இருக்கும் வரையும் தமிழன் அழியமாட்டான்.” என்று கூறினார் மற்றவர்கள் ஜே! ஜே! என்று ஆர்ப்பரித்தனர்.

இப்படியான ஓர் உபசாரத்தை வடிவேலு தன் வாழ்நாளில் அனுபவித்ததுமில்லை. அறிந்ததுமில்லை பார்த்ததுமில்லை பெரிதும் கூச்சப்பட்டான். கல்யாணப் பெண் போல் அவர்கள் உபசாரத்திற்கு நானித்தலை குனிந்தான்.

“நாளாளுக்கு முச்சந்தியில் ஒரு கூட்டம் நடவெறும் கட்டாயம் வா”

என்று சில தேர்தல் விளம்பரங்களையும் அவனிடம் கொடுத்தனர். வடிவேலும் ஆறுதலாக மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு வீட்டுக்குச் சென்றான்.

அவர்கள் கேட்டுக்கொண்ட படி அடுத்த நாள் கூட்டத்திற்கு அவனும் சென்றிருந்தான். கூட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒருவர் அவனைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் மேடையில் ஏற்றி

“ஓங்கி வளர்ந்த பளையில் தாவி ஏறி சூழ்ச்சிக் காரரின் கொடியை அறுத்தெறிந்த வீரத்தமிழன் சூதோ” என்று அவனைக் கூட்டத்திற்கு அறிமுகம் செய்து ஒரு மலர் மாலையையும் அவன் கழுத்தில் அணிந்தார்.

அவனுடைய பரந்த மார்பும் திரண்ட தோளும் அந்தப் பூமாலைக்கே ஒரு அழகைக் கொடுத்தது. அவன் அந்தப் பூமாலையைத் தனது மைத்துனி நமீதாவுக்குக் கொண்டு போய்காட்ட வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டு மேடையில் இருந்து இறங்கினான். ஆனால் ஒருவர் வந்து அந்த மாலை வேறுயாருக்கோ போட வேண்டுமென்று வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டார்.

வடிவேலின் மைத்துனி நமீதா ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படித்தவள். அத்தோடு அவள் கண்ணில் படும் பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள், விளம்பரங்கள் எல்லாவற்றையும் சேகரித்து வாசித்துத் தனது அறிவை ஓரளவு விருத்தி செய்துகொண்டாள்.

வடிவேலும் நமீதாவும் ஒருவரையொருவர் காதலிக்கிறார்கள் என்று வேண்டுமானால் நீங்களும் நானும் நினைக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு அந்த நினைப்பேயில்லை. காதல் என்ற வார்த்தையே அவர்களுக்குத் தெரியாது.

நமீதா வாரத்தில் இரண்டொருமுறை என்றாலும் வடிவேலின் கள்ளுக்கொட்டில் பக்கம் போகத் தவறமாட்டாள். நமீதா அன்று கள்ளுக் கொட்டிலு

க்கு வந்தபொழுது வடிவேலு மிகுந்த யோசனை யுடன் தரையில் கோடு கீறிக் கொண்டிருந்தான்.

“என்ன வயரிய ஆலோசனை ஐயா.....” என்று நமீதா கேட்டபடியே அவன் முன்னே வந்தாள். வடிவேலைக் கொஞ்சமென்றாலும் பேச வைப்பவள் நமீதாதான். மற்ற எவரோடும் அவன் அதிகம் பேசமாட்டான்.

வடிவேலு இருபது வயதுடைய வாலிபன். கறுப்பு நிறமுடையவன். எனினும் பளபளத்த உடற் கட்டுடையவன். அவனுக்குத் தந்தை இல்லை. தாயும் நான்கு இளைய சகோதரர்களும் தான், இருந்தார்கள். குடும்பத்தை அவனே காப்பாற்றி வந்தான். அன்றாடம் கள்ளுவிற்று அக்குடும்பம் சீவனம் நடத்தியது.

வடிவேலுக்குப் படிப்பு வாசனையே இல்லை. இரண்டாந்தரமோ முதலாந்தரமோ அவன் படித்திருக்க வேண்டும். பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போன ஞாபகமே அவனுக்கில்லை, அவனுக்கு எழுத வாசிக்கத்தெரியாது. ஆனால் கள்ளுக் காசைக் கணக்குப்பார்த்து வாங்கப்பழகிக் கொண்டான். அவன் யாருடனும் பேசமாட்டான். தானுண்டு தன் தொழிலுண்டு என்று திரியவன்.

வடிவேலுவின் கள்ளுக் கொட்டிலிருந்து பலரும் பலவித விசயங்களைப் பேசுவார்கள். அவர்கள் பேசுவதைத் தன்னாலியன்றளவு அவன் கிரகித்து கொள்வான். ஆனால் அவன் கிரகித்ததை மற்றவர்களுடன் கலந்து பேசமாட்டான் அது அவன் சுபாவம் சமீபகாலத்தில் தனது கள்ளுக் கடையில் ‘தமிழன்’ என்ற வார்த்தை அதிகம் அடிபடுவதை அவன் அவதானித்தான்.

“உன்மைத்தமிழன், மறத்தமிழன், வீரத்தமிழன்” என பற்பல பிரயோகங்களை அவன் கேட்டான் அவைகளைக் கேட்கக் கேட்கத் தான் தமிழனோ என்ற சந்தேகம் அவனுக்கு ஏற்பட்டது.

அவன் கொடி அவிழ்த்த போது “வீரத்தமிழன்” என்று பாராட்டியதும் மேடையில் ஏற்றி மாலை

கூட்டியதும் அவன் சந்தேகத்தை மேலும் தூண்டிய தன்றிக் குறைக்கவில்லை

நமீதாவின் கேள்விக்கு வடிவேலு பதில் கூறாது. தன்பாட்டில் நிலத்தை கீறிக்கொண்டிருந்தான். அவள் திரும்பத் திரும்பத் கேட்டும் அவன் ஒன்றும் பேசவில்லை “பேசாமலிருந்தால் நான் போய் விடுவேன் என்று நமீதா உலுப்பின போதுதான் வாய்திறந்தான்.

“நான் தமிழனோ நமீதா” என்று வடிவேலு கேட்டான் நமீதா கலகலவென்று சிரித்து விட்டு

“சுவாமிக்க இந்தச் சந்தேகம் ஏனோ உத்தித் தது” என்ற கேட்பாள்

சமீபகாலத்தில் எல்லோரும் “தமிழன் தமிழன்” என்று பேசுகிறார்கள் என்னையும் நேற்று மேடையில் ஏற்றி.....” என்று முன்பு நடந்த சம்பவங்களை விளக்கமாக கூறினான்.

“உங்களையும் வீரத்தமிழன் என்று கூறித் தானே மாலை போட்டார்கள் பிறகு ஏன் சந்தேகப் பட வேண்டும்.” என்று நமீதா கேட்டாள்.

இரகசியத்தை தெரிந்தும் இப்படிச் சொல் கிறாயே? நமீதா நீ உள்சட்டை தைக்க அந்த கொடியை அவிழ்த்துத்தரச் சொன்னாய். அதனால் அல்லவா நான் கொடியை அவிழ்த்தேன். இல்லாத ஒரு விஷயத்தைதான் எல்லோரும் திருப்பித் திருப்பி இருக்கென்று சொல்வார்கள். இஞ்சை பார்

நமீதா “நான் புளித்த கள்ளைக் கொடுத்தால் நல்ல கள்ளு என்று சொல்லிக் கொண்டு ஒருவர் குடிப் பார், மற்றவர் ஆமாம் நல்ல கள்ளு கொஞ்சமும் புளிக்கவில்லை” என்று சொல்லிக் குடிப்பார் அன்று முழுக்க நல்ல கள்ளு, நல்ல கள்ளு என்று கதையாய்த்தான் இருக்கும் பொய்யைத்தான் எல்லோரும் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லி மெய் யாக்குவது வழக்கம். எல்லோரும் தமிழன் தமிழன் என்று சொல்ல நான் தமிழனில்லையோவென்று சந்தேகமாயிருக்கு” என்று வடிவேலு தனது பாஷையில் விளக்கப்படுத்தினான்

“ஐயோ சுவாமி! நீங்கள் நாங்கள் இந்த உளரிலே உள்ள எல்லோரும் தமிழர்தான் தேர்தல் காலங்களில் இப்பிடித்தான். அர்த்தமில்லாத கதைகள் பல பேசுவார்கள்.” என்று நமீதா கூறி னாள்

வடிவேலு “ஓகோ அப்படியா” என்று புன் முறுவலுடன் எழுந்து தான் அவிழ்த்த கொடிச் சீலைத்துணியை அவளிடம் எடுத்துக் கொடுத்தான். நமீதா வாங்கிக் கொண்டு

“எனக்கு உள்சட்டைத்துணிக்கு கொடிச் சீலைஅவிழ்க்கப் போய் கூட்டத்திலே மேடையில் ஏறும் பாக்கியமும் மாலை கூட்டப்படும் பாக்கியமும் பெற்றீர்கள். அதற்கு கைமாறாகச்சந்திதி கோவிலில் எனக்கு மாலை கூட்டவேண்டும்” என்று சொல்லி நிற்காமல் ஓடிவிட்டாள் நில் நில் என்று வடிவேலு கூறியது அவள் காதில் விழுந்ததோ என்னவோ?

திருவடி சூட்டுப் படலத்தில் பரதனின் பாத்திர வார்ப்பு - ஒரு நோக்கு

அ.த. துருமன் நிகுதன்
2010 கலைப்பிரிவு

கற்பனைத்திறன் வாய்ந்த கம்பரின் அற்புதப் படையுக்களில் ஒன்று கம்பராமாயணம். ஆறு காண்டங்களைக் கொண்ட இந்நூலின் இரண்டாவது காண்டமாக விளங்குவது அயோத்திய காண்டம். மந்திரப்படலத்தில் தொடங்குபவது திருவடி சூட்டுப்படலத்தில் முடிகின்ற இக்காண்டம் ஏனைய காண்டங்களிலும் மிகச் சிறந்த ஒரு காண்டம் என்பதை எவருமே ஏற்றக்கொள்வர். இக்காண்டமே இராமாயணத்தின் உயிர் நிலையாக அமைந்துள்ளது. எனக் கூறலாம் இக்காண்டத்தில் உள்ள பதின் மூன்று படலங்களிலும் திருவடி சூட்டுப் படலம் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. இதில் பரதனின் சிறப்பான குணாதிசயங்களை நன்கு காண முடிகிறது.

இராமபிரானைக் காட்டிலிருந்து அயோத்திக்கு அழைத்து வந்து அரசனாக்குவேன்; என்று கூறிய பரதன், தாயர், அரசு கூற்றத்தினர், நகர மாந்தர் ஆகியோருடன் காட்டிற்குச் செல்கின்றான். அங்கு அவன் தவவலிமை பொருந்திய பரத்துவாச முனிவரை காண்கின்றான். தன் தந்தைக்கு நிகரானவர் என நினைத்து அவரை பணிந்து வணங்குகிறான். பின்பு பரத்து வாசரின் கேள்விக்கு தக்க முறையில் பணிந்து பதில் கூறுகிறான், அவனது பதில் மூலம் பரதன் இராமன் மீது கொண்ட அதீத அன்பை முனிவர்கள் உணர்ந்து கொள்கின்றனர் அதைக் கேட்ட முனிவர் பரத்து வாச உள்ளத்தில், பரதன் மீது மிகுந்த அன்பு பெருகிறது. இதனால் பரதனது சேனைக்கு இந்திரலோகத்து விருந்துக்குச் சமனான விருந்து ஒன்றை

அளிக்கிறார். ஆனால் பரதன் அவ் இன்பங்களுக்கு உட்படாமல் அக் காட்டில் இருந்த காய், கனி, கிழங்குகளை உண்டு தன் பொன் போன்ற மேனியில் புழுதி படையும் வண்ணம் கட்டாந்தரையிலே படுத்திறங்கி அப்பொழுதைப் போக்கிக் கொள்கிறான். இவ்வாறாக பரத்துவாசமுனிவரைப் பணிந்து வணங்கிய பரதன், தவ வலிமையால் மலைக்கு நிகரான பரத்துவாசரின் மந்திரத்திற்குட்படாத அளவிற்கு, தான் கொண்ட கொள்கையில் உறுதியாக இருந்து செயற்படுகின்றான். தன் அண்ணனாக இராமனைப் பிரிந்தது முதல் எவ்வித ஆடம் பரங்களிலும் கலந்து கொள்ளாத பரதன் உணர் உறக்கம் இன்றி பெரும் துயருறுகிறான். தன் அண்ணன் மீது கொண்ட அளவு கடந்த பாசத்தினால் அவனை பிரிந்தது முதல் மெலிந்து வாடி நடைப் பிணமாக அலைகிறான் இவ்வாறு இராமனின் சகோதரர்களிலேயே இராமன் பிரிவினால் அதிகம் வருந்திய வனாகப் பரதன் காணப்படுகின்றான். தொடர்ந்து இராமனின் கூற்றுக்களினூடாக நோக்குகையில்

நம் குலத்து உதித்தவர் நவையுள் நீங்கினர் எங்கு உலப்புறுவர்கள்?.....”

என இராமன் கூறுகின்றான், அதாவது சூரிய குலத்தில் பிறந்த எவரும் அறத்திற்கு மாறான நெறியிற் செல்லார். எனவே பரதன் அறநெறியினின்று தவறமாட்டான் என்பதை இராமர் மிகவும் உறுதியாக மனதில் நிறுத்துகிறார் எனக் கூறலாம். உலகத்திற்கெல்லாம், ஒழுக்கம் வரையறுத்துக் கூறுகின்ற வேதங்களில் சொல்லப்படுகின்ற

ஒழுக்கம் அனைத்தும் பரதனது ஒழுக்கமே. அத்துடன் பரதன் இங்கே வருவது என்னுடன் பேர் செய்வதற்காக அல்ல, மாறாக என்மீது கொண்ட அளவு கடந்து அன்பினால் பெரிய அயோத்தி இராட்சியத்தை தருவதற்காகவே இங்கே வருகிறான் என இராமன் இலக்குவனிடம் கூறுகின்றான். இவ்வாறாக தலைவனான இராமன் கூறுவதிலிருந்து பரதனின் நீதியான குணப்பண்புகள் வெளிப்படுகிறது.

பரதன் சேனைகளுடன் இராமனை நோக்கி வருகிறான். அப்போது அவன் தோற்றம் தலைக்கு மேல் கூப்பிய கைகளோடும் தளர்ந்த மேனியோடும் அமுததனால் ஒளி குன்றிய கண்களோடும், துன்பத்தின் வடிவம் இப்படித்தான் இருக்கும் என்பதற்காக வரையப்பட்ட ஒவியம் போலவும் காணப்படுகின்றது என்பதை

‘தொழுது உயர் கையினன் துவண்ட மேனியன்,
அமுது அழி கண்ணின் அவலம் ஈது என
எழுதிய படிவம் ஒத்து எய்துவான் தனை.....’

என்ற கம்பரின் வரிகளால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது இராமன் அவனிடம் தசரதனின் நலம் குறித்து விசாரிக்கிறான். அதற்கு பரதன் “உன்னைப் பிரிந்த பிரிவு என்னும் நோயினாலும் என்னைப் பெற்ற அந்தக் கைகேயியின் வரம் என்கின்ற இயமனாலும் தனக்குரிய தான் சத்தியத்தை இவ்வலகில் நிலை நிறுத்திச் சென்று தேவர் உலகத்தில் உள்ளான் நம் தந்தை” என்கிறான். தன்னைப் பெற்றவளை கரியவள், மனம் இருண்டவள், அறிவில்லாதவள் நெஞ்சிற் களங்க முடையவள், என்றும் வன்மையாக கண்டிக்கும் வகையிலே, “அக்கரியவள் வரம் எனும் காலனால்’ என்றான். தந்தையின் உயிர் பறித்த செயலுக்குரிய கைகேயியினை இயமன் எனக்கூறுவதன் மூலம் அநீதியான அவளது செயற்பாட்டில் வெறுப்பை புலப்படுத்துகின்றான். பரதனது தோற்றம், அவனுடைய வார்த்தைகள் அனைத்தும் அவனது உள நிலையையும், குணப் பண்பினை யுமே விளக்கி நிற்கிறது.

சீதையைக் கண்டபோது பரதன் உற்ற துயர், அவன் தன் அண்ணி மீது கொண்ட மதிப்பையும், பணியையும் எடுத்துக்காட்டும் வகையில் அமைந்தது. தோழியர் இடைவிடாது சூழ்ந்து பணிவிடை புரிய அரண்மனை அந்தப்புரத்திலே அரசியாய் வீற்றிருதற்குரியவள் காட்டில் ஓர் ஆச்சிரமத்தில் தனியே இருத்தலைப் பார்க்கும்படி நேரிட்டமையை எண்ணி வருந்திப் புலம்பினான் பரதன்

‘கைகளின் கண்மலர் புடைத்து கால்மிசை
ஐயன் அப் பரதன் வீழ்ந்து அரற்றினான்....’

சீதையைக் கண்டதும் அவள் இருந்த சோக நிலை கண்டு, பரதன் அவளது திருவடிகளில் வீழ்ந்து புலம்பினான் என்கிறார் கம்பர். சீதை மீது அவன் கொண்டிருந்த மதிப்பையும் பெருந்தன்மையையும் வெளிப்படுத்துவதாக இது அமைகிறது.

“கேட்பவற்றை எல்லாம் வழங்கும் கொடையாழியான தசரதச் சக்கரவர்த்தி இறந்து விட்டான். அவனுடைய ஆணைப்படி அயோத்தி இராட்சியம் உன்னுடையது. இதுவே உண்மை, அவ்வாறிருக்க நீயோ மணி முடியைத் தரிக்காது ஏதற்காக தவக் கோலத்தைபுண்டாய் சொல்” என இராமன் பரதனிடம் கேட்டான். இவ்வாறு கேட்ட இராமனுக்கு விடை பகரும் போது பரதனின் உள்ளத்துடிப்பும் உணர்ச்சிப்பெருக்கும் தன் தாயின் கொடுமை கண்டு பொங்கும் மனக் கருத்தும் புலப்படுத்தப்படுகிறது.

“சான்றோர் மனதிற்குப் பொருத்தம் இல்லாத வரத்தினால் என்னையும் உன்னையும் பொருந்தாத இடத்தில் நிறுத்தி, சக்கரவர்த்தியாகிய தசரதனை கொன்றவளாகிய கைகேயி பெற்ற மகனான எனக்கு தவ, ஒழுக்கம் தகாது என்று கருதியோ, இவ்வாறு என்னை வினவினாய்” எனப் பரதன் கேட்டது அவனது தாய் செய்த கொடுமைக்காக வருந்தும் மனப்பண்பைக் காட்டுகிறது.

கைகேயியின் புதல்வன் ஆகையால் தவ ஒழுக்கத்திற்குத் தகுதியற்றவன் எனத் தன்னைத்

தாழ்த்துகின்றான்

‘நோவது ஆக இவ் உலகை நோய் செய்த
பாவகாரியின் பிறந்த பாவியேன்...’

இவ்வுலகை நோய் செய்த பாவகாரியின் பழியினைப் போக்க இறக்க வேண்டும். இல்லை யாயின் பிராயச்சித்தமாகத் தவம் செய்ய வேண் டும். இரண்டும் இல்லையானால் என் பழியை எவ்வாறு போக்கிக் கொள்வேன் என்று மனம் கலங்குகின்றான் இதன் மூலம் தனது மனக் கவலையைப் புலப்படுத்துகின்றான். பரதனது தூய உள்ளம், சிறுமை கண்டு கலங்குவதனை இவற்றின் மூலம் உணர முடிகிறது.

“சக்கரவர்த்திக்கு மூத்த மகனாய்ப் பிறந்த உனக்கு உரிமையும் உறவுமுடைய அரசு பதவி யைக் கைவிட்டுத் தவஞ்செய்வாயானால் அறிவு கெட்டு, முறைமையினின்றும் வழவி, நான் ஆளத் தொடங்குதல் தருமத்தை வாளினாற் கொன்று தின்றான். என்று சொல்லும்படியாக அமையும், வலிந்து கைப்பற்றி முறை தவறி ஆள்வதாக முடியும்” என்கிறான் பரதன். “அத்த கைய ஆட்சியை கைக்கொள்ள தருணம் பார்த்து நிற்கும் பகைவனோ நான்? இராமன் பிரிவினால் உலகைத் துன்புறச் செய்தது தசரதன் செய்த தீமை உலகத்திற்கு இதுவரை வராத துன்பத்தைக் கொடுத்தது. பாவவடிவமான என் தாய் செய்த தீமை. இவை நீங்கும் படியாக நீ அயோத்திக்கு திரும்பி அரசாட்சி செய்ய வேண்டும்” எனப் பரதன் இராமனை வேண்டுகின்றான். இதன் மூலம் பரதனது உளக்கருத்து தெளிவாக புலப்படுத்தப்படு கிறது. தன் தாய், செய்த பழியினின்றும் மீள விரும்பும் பரதனின் தூய உள்ளம் இங்கு புலப்படு கின்றது. இராமனை மீண்டும் நாட்டுக்கு அழைப்ப தற்கு ஒரு காரணம் காட்டுகின்றான். தசரதனை உந்தை என்றான். கைகேயியை என் தாய் என்றான். உனக்குத் தந்தை செய்த தீமையும் என் தாய் செய்த தீமையும் நீங்க நீ மீள வேண்டும் என்கிறான். பரதன் தன் மனக் கருத்தை இதன் மூலம் தெளிவுபடுத்தினான். அவனது கள்ளங் கபடமற்ற நல் மனத்தை, உள்ளத்துணர்வை இதன் மூலம் உணர முடிகிறது.

இராமன், நாடு திரும்ப வேண்டும். அவனே அயோத்தியிலிருந்து அரசு செலுத்த வேண்டும். என்ற உறுதியான கொள்கையுடையவன் பரதன் இதனாலேயே இராமனை நாடு திரும்புமாறு பரதன் பலமுறை பணிந்து வேண்டினான். ஆனால் இராமனோ தந்தையின் சொல் காக்கும் உறுதியுடையவனாய், பதினான்கு ஆண்டுகள் காட்டு வாழ்க்கை முடித்தே திரும்புவேன் என உறுதிபட உரைத்துவிட்டான். பரதன் தன் வேண்டு கோள் பயன் தராதினிலையில் இராமனின் கட்ட ளையை ஏற்கிறான். பதினான்கு ஆண்டுகள் கழிந்ததும் இராச்சியத்தை ஏற்காவிடின் மறு நாளே தான் தீயில் வீழ்ந்து இறப்பது உறுதி என்று இராமன் மேல் ஆணையிட்டு கூறுகின்றான்.

“ஆம் எனில் எழ இரண்டு ஆண்டில் ஜய! நீ நாம நீர் நெடு நகர் நண்ணி நானிலம் கோ முறை புரிகிலை என்னின் கூர் எரி சாம் இது சரதம் நின் ஆணை சாற்றினேன்...”

இவை எல்லாம் பரதனின் தூய உள்ளத் தையே எடுத்துக் காட்டுகின்றன. ஈற்றில் இராம னின் இரு திருவடி நிலைகளை வேண்டிப் பெற்று அவற்றைத் தன் கிரிடம் எனத் தலைமேற் சூடிக் கொண்டு அமுத கண்ணினனாய் அயோத்தி நோக்கிப் புறப்பட்டான். அவன் அயோத்தி மாந கரின் நுழையாது நந்திக் கிராமம் என்னு மிடத்திலே இராமனது திருவடிகளைச் சிம்மாசன த்தில் வைத்து, ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி அங்கி ருந்து ஆட்சி செலுத்தினான். இச் செயல் இராமன் மீது பரதன் கொண்ட பாசத்தையும், அவனது உள உறுதியையும் வெளிக்காட்டுகின்றது.

திருவடி சூட்டுப்படலம் தொடங்கியது முதல், மீண்டும் அயோத்தி செல்லும் வரையிலான பகுதிகளில் பரதன் கண்ணீர் சிந்தும் கோலமு டையவனாக காட்டப்படுகின்றான். பரத்துவாசரின் கேள்விக்கு பணிந்து நின்று பதில் கூறுதல், அவரின் விருந்துபசாரத்தில் பங்கு கொள்ளாது தனிமையில் வாடி நின்றல், சித்திர கூட மலையை நோக்கி அவன் செல்லுதல், இராமன் முன் வந்த போது அவனின் தோற்றமும் நிலையும் சிதைவு

நிலை கண்டு வருந்தி நின்றால், தன்தாயின் தவறை எண்ணி வருந்துதல், தன்னை எண்ணி வருந்துதல், இராமனை அயோத்திக்கு வரும்படி அழைத்தல், இராமன் அயோத்தி வர மறுத்ததால் வருத்தத்துடன் செல்லல் என திருவடிகூட்டுபடலம் தொடங்கியது முதல் முடியும் வரை கண்ணீர் சிந்தும் கோலத்துடனேயே பரதன் காணப்படுகிறான்.

சுருங்கக் கூறின் அரசு செல்வங்களைப் பொருட்படுத்தாது தன் தமயன் இருக்குமிடம் நாடிச்சென்று அவனை மீள அழைத்து வர பரதன் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் யாவும் அவனது தூய உள்ளத்தையும் அறம் வழுவாக் குணவியல்புகளையும் வெளிப்படுத்துவனவாகவே விளங்கு

கின்றன. பொறுமையின் சிகரமாக விளங்கும் பரதன் குணத்தாலே இலக்குவனையும், வேதங்களுக்கு உட்பொருளான இராமனையும் விஞ்சி நிற்பதைக் காணமுடிகிறது. திருவடித் தலத்தை நாட்டு மக்கள் நலங்காக்கும் தலமாக்கிய பெருமை பரதனுக்கே உண்டு. இத்தகைய பணிவுடைய பாத்திரத்தை வேறு எந் நூலிலும் நாம் காண முடியாது. அளவிடற்கரிய அருங்குணங்களும், அற நெறி போற்றும் அரும் பண்பும் தூய உள்ளமும் கொண்ட பாத்திரமாகப் பரதன் திருவடி கூட்டு படலத்தில் நம் கண் முன் தோன்றுகிறான். இவ்வாறு பரதன் திருவடிகூட்டுப் படலத்தின் குணக் குன்றாக விளங்குவது வெள்ளிடமலை.

ஒரு வரி அதிசயம்

- உலகில் பத்தில் ஒருவர் இடதுகை பழக்கம் உள்ளவர்!
- ஒரு நொடிக்குள் இருபது தடவை மரத்தைக் கொத்தும் வேக பரட்டி, மரங்கொத்தி பறவை!
- டால்பின் எப்போதுமே ஒற்றைக் கண்ணைத் திறந்து வைத்தபடியே தான் உறங்கும்!
- இந்தியர்களில் எட்டில் ஒருவர் தூக்கத்தில் குறட்டை விடுகிறார். பத்தில் ஒருவர் தூங்கும்போது "நறநற" வென பற்களைக் கடிக்கிறார்!
- எறும்புகள் தூங்குவதே கிடையாது!
- கைவிரல் நகங்கள், கால் கங்களை விட நான்கு மடங்கு வேகமாக வளர்கின்றன!
- தன் முதுகுப்பக்கத்தையும் பார்க்க முடிவது முயலுக்கும், கிளிக்கும் சாத்தியம்!
- கரப்பான் பூச்சியின் வேகம் நொடிக்கு ஒரு மீட்டர்.
- நத்தை தொடர்ச்சியாக மூன்று வருடங்கள் தூங்கும்
- தண்ணீர் குடிக்காமல் நீண்ட நாட்கள் வாழும் பிராணி ஒட்டமில்லை, எலிகள்
- எகிறிக் குதிக்கத் தெரியாத ஒரே விலங்கு யானை.

சீந்தையை அள்ளும் சிறுகதை இலக்கியம்

கு.மீராஜன்
2010 கலைப்பிரிவு

மனிதன் பிறந்த காலத்திலிருந்தே கதை கேட்கும் ஆர்வம் இருந்திருக்கின்றது. சிறுவர் தொடக்கம் முதியோர் வரை அன்றும் இன்றும் கதையைக் கேட்பதில் விருப்பமுடையவராகவே விளங்குகின்றார்கள். அப்படியானால் மனிதன் கதையை மட்டும் கேட்பதில் தனியார்வம் கொள்வதன் காரணமென்ன? இந்தக் கேள்விக்கு “காமர் செட்மாம்” என்ற பிரபல எழுத்தாளர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“உடைமை பற்றிய உணர்வு மனிதனிடத்தில் மிக ஆழமாக வேரூன்றி இருப்பது யோலவே கதை கேட்கும் ஆர்வமும்

மிக ஆழமாக

வேரூன்றியிருக்கிறது. பழங்காலத்திலேயே வாயுது இடத்தில் ஒன்றாக அமர்ந்து அதைக் கேட்கும் பழக்கம் இருந்திருக்கின்றது”

சிறுகதைக் கலை சிறப்புற்றோங்கிய காலம் பத்தொன்பதாம், இருபதாம் நூற்றாண்டுகளே. இன்றைய இலக்கிய உலகில் சிறுகதைகளுக்கென்று ஒரு சிறப்பிடம் உள்ளது. சிறுகதையின் வளர்ச்சிக்கு மாத இதழ்களும், வார இதழ்களும் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றன. சிறுகதையைச் சில நிமிடநேரத்தில் படித்து முடித்து விடமுடியும். சிறுகதை கருத்தாமும், நடைச்செறிவு நிறைந்து விளங்குகின்றது. நீண்ட கதைகளை வாசித்து முடிப்பதை விடச் சிறுகதைகளை வாசித்து ரசிப்பதில் மக்கள் ஆர்வம் காட்டுவதற்கு காரணம், அதிலுள்ள அசைவுகளும், தெளிவும், கட்டுக்கோப்பும் என்று சொல்லாம்.

இனவாத, இனிய பேரிலக்கியங்களையும் புரிந்து கொள்ளக் கடினமாக இருக்கும் இலக்கியப் பகுதிகளையும், கற்று மகிழமுடியாத இலட்சக் கணக்கான மக்கள் இன்றும் சிறுகதைகளைக் கற்று இன்புறும் நிலை காணப்படுகின்றது. சிறுகதை சாதாரண மக்களின் இலக்கியம் என்று கூடக் கூறலாம்.

சிறுகதை அளவு என்ன? எத்தனை சொற்கள், எத்தனை வசனம் இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு தனி அளவுகோல் எதுவும் இல்லை சிறுகதையின் நீள அகலத்தைவிட சிறுகதை பற்றிச் சில கட்டுக்கோப்புகள் உள்ளன. “எச்.ஜி.வெல்ஸ்” என்ற பேரறிஞர் “சிறுகதை என்பது எளிமையான ஒரு படைப்பாக இருக்கின்றது. / இருத்தல் வேண்டும். சிறிய தெளிவான பயனை மட்டும் விளைவிக்க அது முயல்கின்றது. எடுத்த எடுப்பிலேயே பயில்வோரின் கவனத்தை ஈர்த்துப்பிடித்தல் வேண்டும். எதையும் மிக உன்னிப்பாகக் கவனிக்கும் மனிதனின் திறமை நீண்டநேரம் நீடிக்க முடியாது. சிறுகதையைப் படிக்கும் வாசகன் இடையிடையே சோர்வு நேருவதற்கு முன்பாகவே சிறுகதை நன்கு முகிழ்த்து முற்றுப் பெறுதல் வேண்டும் என்கிறார் எச்.இ.பேட்ஸ் என்பவர் “எழுதும் ஆசிரியர் எண்ணித்துணியும் வண்ணம் சிறுகதை எவ்வாறு வேண்டுமானாலும் அமையலாம்” என்கிறார்.

படிக்கத் தொடங்கி படித்து முடிக்கும் வரை நம் கவனத்தைச் சிக்கெனப் பிடித்து ஒரு முகப்படுத்திக்

கலைப்பயனை விளைவிக்க வேண்டும் என்பதும் சிறுகதை சிறியகதையாகவே அமைவது நல்லது என்பதும் நமக்கு நன்கு விளங்கும் சிறுகதைக் குரிய சிலபண்புகளைக் கவனிப்போம். சிறுகதைக் குரிய கருப்பொருள் குறிப்பிட்ட ஒரு பண்பையோ செயலையோ மையமாகக் கொண்டு அமையும். அத்துடன் ஏதாவதொரு க்யூநிலை / சிக்கலைச் சுற்றிப் பின்னிப்பிணைந்து வளர்ந்து சென்று நாம் எதிர்பாராத நிலையில் ஓர் அதிர்ச்சியைத் தந்து கூடத்திடீரென முடியலாம். சிறுகதை ஓர் ஆழமான சிந்தனையை / உணர்வை எழுப்பலாம். சிறுகதை எழுப்பும் கலையார்வம் விரைந்து பெருகி விரைந்து நிறைவேறும் இயல்புடையது.

பல பறவைகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பறப்பது போன்றது நாவல். ஒரு பறவை மட்டும் தனித்துப் பறப்பது போன்றது சிறுகதை. தனிமரம் போன்றது சிறுகதை என்றும் கூறலாம். இன்ன பொருளைப் பற்றித்தான் சிறுகதை இருக்க வேண்டுமென்ப தில்லை. ஆர்வத்தைத் தூண்டும் எதுவும் சிறுகதைப் பொருளாக அமையலாம். இவ்வகை வாழ்வின் ஒரு கூற்றைக் கூர்ந்து பார்க்கும் எழுத்தாளன் ஒருவனிடமிருந்து சிறுகதை அரும்புகின்றது.

ஒரு சிறுகதையானது அரைமணி நேரமுதல் இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் படித்து முடித்து விடக் கூடியதாக இருந்தாலும் அச்சிறுகதை வாசகனைக் களைக்க வைத்துவிடும். சிறுகதை என்னும் கயிற்றில் முதலில் போட்ட முடிச்சை எளிமையாக இனிமையாக இயற்கைச் சாயலோடு ஆசிரியர் அவிழ்க்க வேண்டும்.

சிறுகதை ஏதாவது ஒருமைக் கருத்தை மட்டுமே விளக்குவதாய் இருத்தல் வேண்டும். ஒரு சிறுகதை மிக்க சுவையுடையதாக அமைய வேண்டுமாயின் ஒருமுக இயல்பு மிகமிக இன்றியமையாததாகும். கதையின் தொடக்கத்திலும் இடையிலும் முடிவிலும் குறிப்பிட்ட ஓர் உணர்வே மிகுதியாக ஆட்சி செய்ய வேண்டும்.

சிறுகதையின் பொருளும் நோக்கமும் எவையாக இருப்பினும், அதன் இயல்பு மட்டும் ஒரு

வகையில் உறுதியாக அமைய வேண்டும். சிறுகதையில் உரையாடல்கள் நீளமாக இருத்தல் கூடாது. செறிவும் தெளிவும் பெற்று நெகிழ்ச்சியின்றி அமைய வேண்டும். மின்னலின் வீச்சைப் போலக் கதையின் உயிர்ப்பொருளைப் பிரதிபலிக்கும் வண்ணம் அழகான சில சொற்கள் அமைவது சிறப்புடையது.

வாசகர்களின் கவை உணர்வைக் கெடுக்கக் கூடிய / அவர்களின் கவனத்தைக் கதையின் போக்கிலிருந்து வேறு திசைக்குத் திருப்பப் கூடிய எந்த ஒரு சொல்லும் உரையாடலில் இடம் பெறலாகாது. வர்ணனை அளவாயிருத்தல் அவசியம். கதையில் நடமாடும் மாந்தரை அவரவர்க்கே உரிய இடம் க்யூல் முதலியவற்றோடு தொடர்புபடுத்திக் காட்டும் முறையிலும் வர்ணனை அமையலாம். சிறுகதை எழுதுவோருக்குக் குறிக்கோள் ஏதும் உண்டா? உண்டு.

வாசகன் விரும்பிப் படிக்கும் சிறுகதை அவனை ஏமாற்றக் கூடாது. இயற்கை வாழ்வின் ஒரு கூற்றை யாரேனும் ஒருவரின் பண்பை / செயலை, ஏதேனும் ஒன்றின் இயக்கத்தை / செயற்பாட்டை எங்கோ ஒரு மூலையில் மறைந்து கிடக்கும் ஒரு இரகசியத்தைக் கலைச்சுவை குன்றாமல் வெளிப்படுத்துவதே சிறுகதையின் நோக்கம்/குறிக்கோள் எனலாம்.

சிறுகதையை எழுதுவதற்குரிய வழிகள் மூன்றை ஸ்ரீவன்சன் குறிப்பிடுகின்றார். கதைக் குரிய கருப்பொருளை முதலில் நினைத்து வைத்துக் கொண்டு அக்கருப்பொருளை முற்றுப் பெறச் செய்வதற்கு வேண்டிய பாத்திரங்களைச் சிறுகதைகள் சேர்க்கலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட குண சித்திரத்தை மனதில் கொண்டு அதனை விளக்கிக் காட்டுவதற்குரிய நிகழ்ச்சிகளையும் க்யூநிலைகளையும் கதையில் அமைக்கலாம். ஆசிரியர் தம் உள்ளத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட உணர்வைத் தோற்றுவித்த ஒரு குறிப்பிட்ட இயற்கைச் க்யூநிலையைக் கொண்டே சிறுகதையை அமைக்கலாம்.

சிறுகதையை மூன்றாகப் பிரிக்கலாம்.

கருவால் வந்த கதை, குணசித்திரத்தால் வந்த கதை, உணர்ச்சிப்பதிவால் வந்த கதை என்பனவே அவை. சிறுகதையின் தோற்றம் பற்றிப் பல விதமான கதைகள் உண்டு. பெரும்பான்மையானவர்கள் சிறுகதையின் முன்னோடியாக வ.வே.சு. ஐயரைக் குறிப்பிடுவார்கள். இவருக்குப் பின் குறிப்பிடக் கூடியதாக தமிழகத்தில் இருந்து வெளிவந்த மணிக்கொடி இதழ் வளர்த்து விட்ட எழுத்தாளர்களாக சி.சு.செல்லப்பா, சிகசிதம்பர சுப்பிரமணியம், மௌனி, கா.நா.சுப்பிரமணியம், பி.எஸ்.ராமையா ஆகியோரைக் குறிப்பிட முடியும். சிறுகதை மன்னன் எனப் பிற்காலத்தில் முடிசூட்டப்பட்ட புதுமைப்பித்தனும் மணிக்கொடி எழுத்தாளனே. இவருக்குப் பின் கல்கி, கரித்தான் குஞ்சு, பித்தன், அழகிரிசாமி, சுந்தரசாமி, ஜெயக்காந்தன் ஆகியோரும் சிறுகதைகளைப் படைத்தனர்.

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை 1930களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட "ஈழகேசரி" பல சிறுகதை எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. இலங்கையர்கோன், சி.வைத்தியலிங்கம், சம்பந்தன் ஆகிய மூவரும் ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகள் என்று மதிக்கப்பட்டனர். 1945 முதல் "மறுமலர்ச்சி" ஏடு தொடக்கப்பட்டு அ.ந.கந்தசாமி, கனக செந்திநாதன், வரதர், அ.செ.முருகானந்தன் போன்றோரைச் சிறுகதை ஆசிரியர்களாக உருவாக்கியது. காலப்போக்கில் ஈழத்தில் தேசிய இலக்கியம் என்ற கோட்பாடு உருவெடுத்தது. இக்காலத்தில் தினகரன், சுதந்திரன், பத்திரிகைகள் புதிய எழுத்தாளர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்க புதிய எழுத்தாளர் பரம்பரையினர் ஈழத்து இலக்கியத்துக்குப் புதுவடிவம் கொடுத்து முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்தனர்.

தன் போன்றோரைச் சிறுகதை ஆசிரியர்களாக உருவாக்கியது. காலப்போக்கில் ஈழத்தில் தேசிய இலக்கியம் என்ற கோட்பாடு உருவெடுத்தது. இக்காலத்தில் தினகரன், சுதந்திரன், பத்திரிகைகள் புதிய எழுத்தாளர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்க புதிய எழுத்தாளர் பரம்பரையினர் ஈழத்து இலக்கியத்துக்குப் புதுவடிவம் கொடுத்து முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்தனர்.

கே.டானியல், டொமினிக் ஜீவா, செ.கணேசலிங்கன், நீர்வைத் பொன்னையா, காவலூர் ராசுதுரை, எஸ்.பொன்னுத்துரை, என.கே.ரகுநாதன் ஆகியோர் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களாக காத்திரமான சிறுகதையைப் படைத்தனர். இன்றும் இவர்களது எழுத்துக்கள் மக்கள் மத்தியில் பேசப்படுகின்றன.

இவர்களின் பின் செ.யோகநாதன், செ.கதிர்காமநாதன், எம்.ஏ.நுஃமான், செம்பியன் செல்வன், செங்கையழியான் போன்ற இளம் எழுத்தாளர்களும் உருவாகினர். இன்று வளர்ந்து விட்ட இலக்கியத் துறையாக தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியம் முத்திரை பதித்துள்ளது புலம் பெயர் தமிழர்களும் சிறுகதைகளை எழுதி வருகின்றனர்.

வீட்டுக்கு ஒளி தரும் விளக்கே வீட்டை எரிக்கவும் செய்யும்
- கவிதாசூர்

பலவீனமில்லாத மனிதர்கள் கடுமையானவர்கள், அவர்களை எதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாது.

--அனடெரல் பிரான்ஸ்

ஈழத்து நாவல்லக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட மூவர்

வி.அருள்பலியன்
2010 கலைப்பிரிவு

தமிழில் இலக்கியங்கள் சங்ககாலம் தொடக்கம் இருந்து வருகின்றன. ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட சமூக, அரசியல், பொருளாதார மாற்றங்கள் காரணமாக அந்த நாடுகளின் இலக்கியப் போக்குகள் புதிய பரிமாணங்களை கொண்டு எழுந்தன. இங்கிலாந்தில் இவற்றின் மொழி பெயர்ப்புக்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஐரோப்பிய நாடுகளில் வழக்கிலிருந்த கதைகள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட போது அக் கதைகளை நாவல் (Novel) என்று அழைத்தனர். புதிய சமூக பொருளாதார உறவுகள் தோன்றிய போது அவை இலக்கியத்திலும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தின. உண்மைச் சம்பவங்களுடன் கூடிய நடைமுறை வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் நீண்ட புனைகதைகள் எழுதப்பட்டன. நீண்ட புனைகதை வடிவமே நாவல் என வழங்கும் மரபு பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தோற்றம் பெற்றது.

“வசன அமைப்பிலே குறிப்பிடத்தக்க அளவு நீளமுடையதாகவும் புனைந்துரைக்கப்படுவதாகவும் பாத்திரங்களின் பண்புகளையும், செயல்களையும் வாழ்க்கையில் உள்ள படியே இயல்பான கதைப்பொருளில் அமைத்து அவற்றின் உணர்ச்சி மோதல்களைச் சித்திரிப்பதாகவும் அமைவது நாவல்” என்று “வெப்ஸ்ரெர்” என்ற புதிய சர்வதேச ஆங்கில அகராதி தெரிவிக்கின்றது.

ஆங்கிலக் கல்வியின் காரணமாக அம் மொழியில் உள்ள நூல்களின் மொழிபெயர்ப்புகளைத் தமிழில் கொண்டு வந்தனர். புனைகதை

பற்றிய சிந்தனை தோன்ற தமிழில் சிறுகதை, நாவல் போன்ற இலக்கிய வடிவங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இந்த வகையில் 1879ம் ஆண்டு தமிழகத்தில் மயூரம் க.வேதநாயகம்பிள்ளை “பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்” என்னும் முதல் தமிழ் நாவலை வெளிக்கொணர்ந்தார். 1885இல் அறிஞர் சித்திலெப்பையின் “அசன்பேயுடைய கதை” ஈழத்தில் தோன்றிய முதல் நாவல் என்று ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

தமிழக இலக்கியத் தாக்கம் இலங்கையிலும், தமிழ் மொழியிலான படைப்புக்கள் உருவாகக் காரணமாக இருந்தன. 1891ம் ஆண்டு இலங்கையில் இன்னாசித்தம்பி எழுதிய “ஊசோன் பாலந்தை கதை” என்னும் நாவல் வெளிவந்தது. 1895ம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் “மோகனாங்கி” நாவல் தோற்றம் பெற்றது. 1905ம் ஆண்டு சி.வை.சின்னப்பிள்ளையின் “வீரசிங்கன் கதை” என்னும் நாவலும் 1914ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த மங்களநாயகம் தம்பையாவின் “ஹொறுங்குண்ட இதயம்” நாவலும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையில் சிறுகதை நாவல், நாடகம், கவிதை, விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் பல படைப்பாக்கங்கள் வெளிவந்த போதிலும் அவை பற்றிய தனித்தனியான ஆய்வுகள் பூரணத்துவமாக நடைபெறாதது ஈழத்தின் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குச் சற்றுப் பின்னடைவை ஏற்படுத்தி இருக்கின்ற போதிலும் சில காலப்பகுதிகளில்

ஆய்வாளர்களின் படைப்புக்களும் நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன.

கலாநிதி வித்துவான் க.சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்) அவர்கள் 1977இல் வெளியிட்ட "ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி" என்னும் நூல் 1977ற்கு முற்பட்ட வரலாற்றை மட்டுமே கூறி நிற்கின்றது. அகில இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டு மலர் "புதுமை இலக்கியம்" அதில் "ஈழத்து தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி" என்னும் கட்டுரையை சில்லையூர் செல்வராசன் எழுதியிருந்தார். அது நூல் வடிவம் பெற்றது அந்த நூலில் 1891ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த இன்னாசித்தம்பியின் "உஊசோன் பாலந்தை கதை" தொடக்கம் 1962ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த தெல்லியூர் செ.நடராசாவின் "காலேஜ் காதல்" வரையிலான நூற்றி ஐம்பது நாவல்கள் தொடர்பான தகவல்கள் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளது.

இவரைத் தொடர்ந்து "தொருங்குண்ட இதயம்" நாவல் தொடர்பான ஆய்வுரையை 1972ம் ஆண்டு ஆ.சிவநேசச் செல்வனும் அதே ஆண்டு "மோகனாங்கி" நாவல் பற்றி சோ.சிவபாத சுந்தரம் எம்.எஸ்.கமலாலுத்தீன் 1974இல் "அசன்பேயுடைய கதை" பற்றியும், 1977ஆம் ஆண்டு நா.சுப்பிரமணியன் "வீரசிங்கன் கதை" ஆய்வையும் மேற்கொண்டார். இவை யாவும் தனிப்பட்ட நாவல் ஆய்வாகவே இருந்துள்ளன.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் நா.சுப்பிரமணியன் முதலமைச்சர் தேர்வுக்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட "ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்" என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரையை 1978ம் ஆண்டு "முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம்" நூலாக வெளியிட்டது. இந்த நூலில் 1885ம் ஆண்டில் வெளிவந்த அறிஞர் சித்திலைப்பையின் "அசன்பேயியின் கதை" தொடக்கம் 1977ஆம் ஆண்டு இறுதியில் வெளிவந்த ஞானதரனின் "புதிய பூமி" வரை ஏறத்தாழ நானூற்றைம்பது நாவல்கள் வரை தோன்றின என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

நா.சுப்பிரமணியன் எழுதிய "ஈழத்துத் தமிழ்

நாவல் இலக்கியம்" திருத்திய பதிப்பு 2009இல் குமரன் புத்தக அச்சகத்தினரால் இலத்தினரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பதிப்பில் 1988 இற்குப் பின் வெளிவந்த நாவல்களைப் பற்றியும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ், மேனாட்டுப் பண்பாட்டுத் தாக்கத்தினால் இந்தியாவிலும், இங்கையிலும் தேசிய பாரம்பரிய சமூக அமைப்பு நிலை தளர்ந்து போய் இருந்தது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் ஆங்கில மொழி அறிவும், மேனாட்டு கல்வி முறையும் சமூகத்தில் புதிய நிலைப்பாட்டை உருவாக்கத் தொடங்கியிருந்தன. ஆங்கில ஆட்சியின் விளைவாகத் தோற்றம் பெற்ற மத்திய தர வர்க்கத்தினர் வலிமைக்க சமூக சக்தியாக உருவாகினர். மேனாட்டு கல்வி முறையினாலும் வெளியீட்டுச் சாதனங்களின் வளர்ச்சியினாலும் பொதுமக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டு வந்த அறிவு வளர்ச்சியும், வாசிப்புப் பழக்கமும் இலக்கியத் துறையில் பெருமளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. இத்தகைய சூழ்நிலையில் நாவலிலக்கிய வடிவம் ஆங்கிலத்தில் இருந்து தமிழுக்கு அறிமுகமாகியது.

"நாவல்" என்ற கட்டுக்கோப்புடன் சமுதாயப் பார்வையுடனான படைப்புக்கள் தோன்றி வந்தாலும் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் காலத்தில் மண்வாசனை, வர்க்க முரண்பாடுகள், சாதி முரண்பாடுகள், அடக்கு முறைக்கெதிரான போராட்டங்கள், சமூகச் சீர்கேடுகள், பெண்களுக்கு எதிரான அராஜகங்கள் போன்ற விடயங்களை முன்னிறுத்தி, யதார்த்தமான படைப்புக்களைப் படைக்கலாயினர். இவை மக்களிலக்கியங்களாகப் பரிணமித்தன. இத்தகைய இலக்கியப் படைப்புக்கள் சாதாரண மக்களைச் சென்றடைந்தன. ஆகவே, சாதாரண மக்களின் வாசிப்புப் பழக்கம் உருப்பெறுவதற்கு இத்தகைய மக்கள் இலக்கியங்கள் பேருதவியாக இருந்தன.

இலங்கையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களாகிய இளங்கீரன், செ.கணேசலிங்கன், கே.டானியல் ஆகியோர் நாவல் இலக்கியத்

துறைக்கு தமது மேலான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார்கள்.

இளங்கீரனின் “தென்றலும் புயலும்” என்னும் நாவல் 1955இல் “ஆனந்தன்” பத்திரிகையில் தொடராக வந்து 1956ஆம் ஆண்டு நவபாரப்பிரசுரலயத்தினரால் சென்னையில் நூலாக வெளியிடப்பட்டது. “சொக்கம் எங்கே” 1955இல் தினகரன் பத்திரிகையில் தொடராக வெளிவந்தது. “புயல் அடங்குமா” “மனிதர்கள்” ஆகிய நாவல்கள் 1956இல் எழுதப்பட்டவை. 1959ஆம் ஆண்டில் தினகரனில் தொடராக வெளிவந்து பலரின் கவனத்தை ஈர்த்த “நீதியே நீகேள்!” என்னும் நாவல் 1962இல் சென்னை பாரி நிலையத்தினால் நூலாக வெளிக் கொணரப்பட்டது. 1960ம் ஆண்டு “தமிழன்” பத்திரிகையில் “மண்ணில் விளைந்தவர்கள்” என்ற நாவலையும் 1961ம் ஆண்டு தினகரன் பத்திரிகையில் “இங்கிருந்து எங்கே” என்ற நாவலையும் இளங்கீரன் தொடராக எழுதினார். வீரகேசரியில் 1972இல் தொடராக வந்த “அவளுக்கு ஒரு வேலை வேண்டும்” என்னும் நாவல் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தது. “அன்னை அழைத்தாள்” என்னும் நாவல் 1976இல் தொடராக “சிரித்திரன்” சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது. “காலம் மாறுகிறது” என்ற நாவலுடன் மொத்தமாக இருபது நாவல்களை எழுதிய இளங்கீரன் மக்கள் பிரச்சினைகளை யதார்த்தமாக எடுத்துக்கூறி சமுதாயத்தின் வர்க்க உணர்வுகளை வெளிக்கொணர்த்தார். அவருடைய ஒவ்வொரு நாவலும் சமுதாயத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட அடக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாகவே ஒலித்தன.

ஐம்பதுகளில் ஈழத்துத் தமிழ் நாவலுக்குப் புதிய பரிமாணத்தைக் கொடுத்தவர் என்ற வகையில் இளங்கீரன் வரலாற்று முக்கியத்துவம் உடையவராகிறார். பல நாவல்களை எழுதிச் சாதனை படைத்தவர் என்ற வகையில் மட்டுமல்லாமல் சமூகப் பிரச்சினைகளிற்கான அடிப்படைகளை அணுகி அவற்றுக்கு தீர்வு காண முனைந்த முதல் நாவலாசிரியர் என்ற வகையிலும் ஈழத்து தமிழ் நாவலுக்குத் தேசிய சாயல் தரமுன்னின்ற முதலாமவர் என்ற வகையிலும் இவருக்கு ஈழத்துத்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பானதோர் இடமுண்டு.

ஐம்பதுகளில் முனைப்புடன் வளர்ந்த இது சாரி அரசியல் சார்பான சமூகக் கண்ணோட்டம் இலக்கியத்தின் சமூகப் பணியை வலியுறுத்தியது. சமூகக் குறைபாடுகளையும், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் அகற்றுவதற்கு எழுத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்து வலுப்பெற்று வந்தது. ஈழத்துச் சூழ்நிலையில் நாவல்கள் எழுத விழைந்த இளங்கீரன் தமது நாவல்களிலும் இப் பிரச்சினைகளை அணுகினார்.

1956ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றத்தினைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலே தாழ்த்தப்பட்டோர் எனப்படுவோரின் உரிமைக்குரல் வலுப்பெற்றது. பொதுவுடமை அரசியற் கோட்பாடு இவர்களிடையே வர்க்க உணர்வை உண்டாக்க தொடங்கியது. கிராமங்கள் தோறும் உரிமைப் போராட்ட உணர்வு சூடுபிடித்தது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் நாவல்களைப் படைக்க முகிழ்ந்து நிற்கிறார் செ.கணேசலிங்கன் தாம் விரிந்துகொண்ட முற்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாடுகளிற்கேற்ப சமகாலச் சமூக வரலாற்றை மையப் பொருளாகக் கொண்டு நாவல்களைப் படைக்கலானார்.

சாதிப் பிரச்சினை தொடர்பாக “நீண்ட பயணம்” (1965) “சடங்கு” (1966) “போர்க்கோலம்” (1969) ஆகிய நாவல்கள் எழுந்தன. தாழ்த்தப்பட்டோர் எனப்படுவோரில் சமூக பொருளாதார நிலை, சமூக மதிப்பீடுகள் முதலியனவும் நாவலில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களின் உரிமைப் பிரச்சினைக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்காக உயர் சாதியினரென கருதப்படுவோரின் எழுப்பப்படுவோரின் சமூக உறவிலுள்ள ஊழல்கள், முரண்பாடுகள் என்பவற்றைப் பெரிதுபடுத்தி எள்ளி நகையாடும் பண்பும் நாவல்களில் காணப்படுகின்றன.

மார்க்ஸியக் கோட்பாட்டைக் கொண்ட நவலாசிரியருக்கும் முதன்மையான படைப்பாளியாகத் திகழ்பவர் செ.கணேசலிங்கன் சமூகப்

பார்வையைத் தக்க வகையில் வளர்த்து சமுதாய விமர்சனப் பாங்கான முதலாவது தரமான நாவலைப் படைத்தவர் என்பது மட்டுமன்றி, தொடர்ந்து அவ்வகையில் வருடத்திற்கொன்றாக எல்லாமாக ஆறு நாவல்களை 1965-1970 காலப்பகுதியில் எழுதியவர் என்ற சிறப்பு இவருக்குண்டு. செ.கணேசலிங்கனின் சாதனையானது ஈழத்து எழுத்தாளர்களைப் பெருமைப்படுத்தியுள்ளது.

“தரையும் தாரகையும்”, “மண்ணும் மக்களும்”, “செவ்வானம்” ஆகிய நாவல்களுடன் 1982க்கு பின் “அந்நிய மனிதர்கள்”, “விதையின் கதை”, “இளமையின் கீதம்”, “பொய்மையின் நிழலில்”, சூரியன் கிழக்கில் உதிப்பதில்லை” “ஒரு பெண்ணின் கதை”, “ஒரு குடும்பத்தின் கதை”, “இரண்டாவது சாதி”, “மரணத்தின் நிழலில்”, “ஒரு மண்ணின் கதை” “வன்முறை வடுக்கள்”, “நீ ஒரு பெண்”, “போட்டிச் சந்தையில்”, “அயலவர்கள்”, “உலகம் சந்தையில் ஒரு பெண்” ஆகிய நாவல்களை 1996 வரை தந்து மேலும் பதினைந்து நாவல்களை 2003 வரை எழுதினார். 2008இல் “தாயின் குரல்”, “ஒரு தந்தையின் கதை” என்னும் நாவல்களைப் படைத்த இவர் மொத்தமாக ஐம்பது நாவல்களைத் தந்து பெரும் சாதனை புரிந்துள்ளார்.

“நீண்ட பயணம்”, “சடங்கு”, “செவ்வானம்” ஆகிய மூன்றும் நிலமானிய அமைப்பிலிருந்து முதலாளித்துவ அமைப்புக்கு மாறும் சமுதாயத்தைச் சித்திரிக்கின்றன. “கிராமப் புற உழைப்பாளிகளிலே துவங்கி, நகர்ப்புற கைத்தொழிலாளரின் விழிப்புடன் முடிவடைகின்றன” என்று கலாநிதி க.கைலாசபதி அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

“உலகில் தலை சிறந்த இலக்கியங்கள்” எனக் கருதப்படுபவை எந்தவிதமான கால தேச வர்த்தகத்தாலும் சிதைவுபட்டு விடாத மனித குணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவற்றை பொறுத்தது தான் உலக மகா சிருஷ்டி கர்த்தாக்கள் இதைத் தான் செய்கிறார்கள் “ஒரு நூலின் தேவை அதிலுள்ள கருத்துக்கள் சமுதாயத்திற்கு எந்த அளவுக்குப் பயனுள்ளன என்பதை பொறுத்தத

தான் அதன் மதிப்பும் தங்கியுள்ளது” என்கிறார் மார்க்ஸ் விமர்சகராகிய சிதம்பர ரகுநாதன்.

செ.கணேசலிங்கனின் நாவல்களை அடுத்து சாதிப் பிரச்சினை தொடர்பாக எழுதப்பட்ட நாவலே கே.டானியலின் “பஞ்சமர்”, செ.கணேசலிங்கன் புறத்தே நின்று காட்டிய சமூகப் பிரச்சினைகளை டானியல் அனுபவ பூர்வமாகக் காட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதொரு அம்சமாகும்.

சாதிப்பிரச்சினை நாவல்களில் செ.கணேசலிங்கன், கே.டானியல் இருவரும் சாதியையும், வர்க்கத்தையும் ஒன்றாக இனங்காண முயல்கிறார்கள்.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசக் கிராமப் புறங்களை களமாகக் கொண்டு செ.கணேசலிங்கனும், கே.டானியலும் சாதி அடக்குமுறையின் கொடுமைகளைச் சித்திரித்து, அதற்கெதிரான போராட்ட உணர்வினை தூண்டுவதிலும் நோக்காக இருந்தனர். அவ்வகையில் யாழ்ப்பாணத்தில் அப்பிரச்சனை குடிக்கொண்டிருக்கும் பல்வேறு கிராமங்களுக்கும் பொருந்தக் கூடிய வகையிலேயே கதைகளை, களங்களை அமைத்தனர்.

கே.டானியல் “பஞ்சமர்” நாவலின் களமும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் பல்வேறு கிராமங்களையும் பரந்த அளவில் சுட்டக்கூடிய வகையிலேயே அமைந்தது. “பஞ்சமர்” தாரகை வெளியீடாக 1972இல் வெளிவந்தது. அதைத் தொடர்ந்து வீரகேசரி வெளியீடாக 1975இல் “போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர்” என்னும் நாவலும் வெளிவந்தது. “கோவிந்தன்” “அடிமைகள்” “கானல்” “தண்ணீர்” “பஞ்சகோணங்கள்” ஆகிய நாவல்களையும் “முருங்கையிலைக் கஞ்சி” “மைக்குறி” இருளின் கதிர்கள்” ஆகிய குறுநாவல்களையும் டானியல் தந்துள்ளார்.

ஈழத்தின் இலக்கிய வரலாற்றிலே “நாவல் இலக்கியம்” பல பயனுள்ள பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளது. அதற்கு முற்போக்கு இலக்கிய கர்த்தாக்களாகிய இளங்கீரன் செ.கணேசலிங்கன்,

கே.டானியல் ஆகிய நாவலாசிரியர்கள் மூவரும் முக்கியமானவர்களாகக் கணிக்கப்படுகின்றார்கள்.

கே.டானியல் ஏறக்குறைய நாற்பது ஆண்டுகளாக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் தனித்துவமாக ஒரு முத்திரை பொறித்த எழுத்தாளர் மட்டுமல்ல ஒரு அரசியல்வாதி சமூகச் சீர்திருத்தப் போராளியும் கூட. சாதாரண மக்களின் நடைமுறைகளைக் கூர்மையாக அவதானித்து அந்நடைமுறைகளைப் பொருத்தமாகத் தனது நாவல்களில் வடித்து வைத்தார். டானியல் அவருடைய எழுத்துக்கள் மனித வாழ்க்கை அனுபவங்களாக அமைந்தமையால் காலத்தால் அழியாத பண்புடையன.

யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் மக்களிடையே நிலவும் சாதிக் கொடுமையை எதிர்த்துப் போராடுவதில் டானியல் தனது வாழ்நாள் பூராவும் முன்னணியில் நின்றார். தனது வாழ்க்கையில் சாதிக் கொடுமையை பெரிதும் அனுமதித்திலர். ஆகவே தமது பேச்சு, எழுத்து, சொல் அனைத்திலும் சாதிக் கொடுமையின் அகோரங்களை அம்பலப்படுத்தினார். தான் சார்ந்து நின்ற அரசியல் இயக்கத்திற்காகவும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் உயர்ச்சிக்காகவும் தனது எழுத்தைப் பயன்படுத்தினார். இவரது “அடிமைகள்” நாவல் மேற்கூறிய கருத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது. வாழ்வின் அடிமட்ட மக்களுடன் நெருங்கிப் பழகியவராதலால் வாழ்க்கையைப் பற்றிய முழுமையான ஒரு புரிந்துணர்வு இவரது எழுத்துக்களில் காணப்படுகின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

நாவல்களின் முன்னுரைகள் தினக்குரல் வார வெளியீடுகள்

மனிதனின் கதையூடாக அவன் வாழும் சூழல், சமூகத்திற்கு வர்ணனை, பண்பாட்டு நடைமுறை என்பன வற்றை வாசகர் மனதிலே பதியும் வண்ணம் நாவலாசிரியர் எழுத முடியும். இத்தகைய தகவல்களைத் தருவதில் டானியலின் நாவல்கள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. மரபு இழக்கப்பட்ட பல சொற்கள் அவரது நாவல்களில் வாழ்வதைப் பார்க்க கிடைக்கின்றன.

யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டும் பாவனையில் இருந்துள்ள சொற்களை ஏனைய பிரதேசத்துச் சொற்களில் இருந்து பிரித்தறியவும் டானியலின் நாவல்கள் உதவி செய்கின்றன. பண்பாட்டு நடைமுறைகளிலே சிறப்பாக பிறப்பு, பூப்பு, திருமணம், இறப்பு என்ற நான்கு முக்கியமான மனித வாழ்வின் நடைமுறைகளைப் பற்றிய குறிப்புக்களினைய டானியல் தனது அடிமைகள், தண்ணீர், கானல், பஞ்சமர் நாவல்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

சுருங்கக் கூறின் யாழ்ப்பாணத்தை சாதி வகுப்பு முறை ஆட்டிப்படைத்த வரலாற்று நிகழ்வுகள் தான் டானியலின் நாவல்களில் பதிவாகியுள்ளன. யாழ்ப்பாண சமூகத்தை இவர் நாவல்களில் முழுமையாக நிதர்சனமாகத் தரிசிக்க முடியும்.

“நாவல் இலக்கியம்” பல பயனுள்ள பங்களிப்பை வழங்கி உள்ளது. அதற்கு முற்போக்கு இலக்கிய கர்த்தாக்களாகிய இளங்கீரன், செ.கணேசலிங்கம், கே.டானியல் ஆகிய நாவலாசிரியர்கள் மூவரும் முக்கியமானவர்கள் என கணிக்கப்படுகின்றார்கள்.

கலாநிதி க.கைலாசபதியும் திறனாய்வுத் துறையும்

அ.யுட் அனிஸ்ரன்
2010 கலைப்பிரிவு

கலாநிதி க.கைலாசபிள்ளை அவர்கள் தமிழிலக்கியத்தை மார்க்சிய அணுகுமுறையில் தீவிர நுட்பத்துடன் ஆராய்ந்து பல முடிவுகளை முன்வைத்தார். ஒப்பியல் நோக்கையும், சமூகவியல் பார்வையையும் தனது ஆய்வின் அடிப்படையாகக் கொண்டவர். கலை கலைக்காக என்னும் கோட்பாட்டை வன்மையாக மறுத்தவர். இலக்கியத்துக்குக் சமூகப்பணி உண்டென்று திடமான நம்பிச் செயல்பட்டவர். சமூக பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்கு எதிரான முற்போக்கு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு முனைப்புடன் பாடுபட்டவர், தமிழர்களின் சமூகப்பண்பாட்டு வரலாற்று நெறியை அறிவு நிலைக்குப் பொருந்தும் வகையில் இனங்கண்டு காட்டியவர். ஈழத்தமிழ் இலக்கியமும், கலையும் சர்வதேசதரத்திற்கு வளர்க்கப்பட அயராது உழைத்தவர். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைமை நாயகராகவும், சிறந்த கல்வியாளராகவும் விளங்கியவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தைக் கட்டியெழுப்பியவர் இலக்கியமே தனது உயிர் மூச்சாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்.

மலேசியாவிலுள்ள கோலாலம்பூரில் இளைய தம்பி கனகசபாபதி, தில்லை நாயகி நாகமுத்து தம்பதிக்கு 1933ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 5ம் திகதி பிறந்தார். தொடக்கக் கல்வியைக் கோலாலம்பூரில் பயின்றார். தந்தை புலம் பெயர்ந்து குடும்பத்துடன் இலங்கைக்கு வந்ததால் உயர்தரக் கல்வியை யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியிலும், கொழும்பு நோயல் கல்லூரியிலும் பயின்றார். பின்னர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பி.ஏ. பட்டப் படிப்பில் தமிழைச் சிறப்புக்கலையாகப் பயின்று முதல் வகுப்பில் சிறப்பிடம் பெற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றார். பல்கலைக்கழகக் கல்வி முடிந்த பின்

தமிழ் நாளிதழான தினகரனில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். பின்னர் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் துணை விரிவுரையாளராகவும், கொழும்பு மற்றும் போராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் இந்து நாகரிகத்துறைக் தலைவராகவும் பணிபுரிந்தார். பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த போது உயர் கல்விக் கான விடுப்பில் இங்கிலாந்து சென்று பெர்மிங்ஹாம் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் ஜார்ஜ் தாம்ஸனிடம் ஆய்வு மாணவராகச் சேர்ந்தார். தமிழில் வீரயுகப்பாடல்கள் என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்து கலாநிதி (முனைவர்) பட்டம் பெற்றார். கைலாசபதி தமது ஆய்வுத்தரவாக அகநானூறு, புறநானூறு, ஜங்குறுநூறு, பத்துப்பாட்டு முதலிய தமிழிலக்கியங்கள் எடுத்துக் கொண்டார். சங்க இலக்கியத்தைக் கிரேக்க, ஜரிஷ் முதலிய இலக்கியங்களோடு ஒப்பிட்டு அதை வீரயுகப்பாடல்கள் என அழுத்தமுறக் கூறினார். வீரயுகம், வீரயுகச் சமூகம், வீரயுகப் பாடல்களின் இயல்பு, பாடுவோர், கேட்போர் ஆகிய தன்மைகள் குறித்தும் ஆராய்ந்தார்.

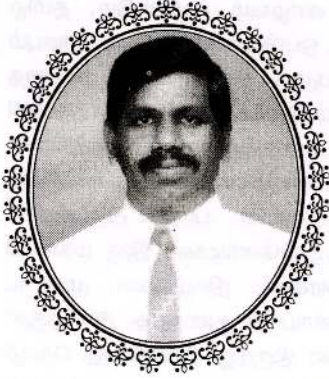
தமிழில் வீரயுகப்பாடல்கள் என்ற இவரது ஆராய்ச்சிநூலை 1968ம் ஆண்டு ஒக்ஸ் போர்ட் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டுச் சிறப்பித்தது. கோட்பாட்டு நெறிகளில் பிரிட்டன் நெறிமரபினைத் தழுவிச் செல்லும் இந்த நூல் தமிழக்கல்வி உலகில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. தமது ஆராய்ச்சிப்படிப்பின் போது சர்வமங்களம் என்பவரைத் தமது வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்றார். ஆராய்ச்சிப் படிப்பு முடிந்தபின் மீண்டும் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியில் சேர்ந்தார். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் யாழ் வளாகத்

தலைவராக இருந்து பல்கலைக்கழக வளர்ச்சிக் காக்கப்பாடுபட்டார். அமெரிக்காவிலுள்ள அயோவோ பல்கலைக்கழகத்திலும், கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகத்திலும் சிறப்புப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். இறுதியாக யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைத்துறை தலைவராகக் செயற்பட்டார். அமெரிக்க அயோவோப் பல்கலைக்கழகம் புதியதைப் படைக்கும் எழுத்துக்களுக்குரியார். என இவரைப் பாராட்டிச் சிறப்பித்தது. யுனெஸ்கோவுக்கான தேசிய துணைக்குழு, இலங்கை, பாடநூல் ஆலோசனைக்குழு, இலங்கைப் பல்கலைக்கழக மக்களை தொடர்பு ஆய்வுக்கழகம், இலங்கை வானொலி தமிழ் நிகழ்ச்சி ஆய்வுக்குழு, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் இலக்கியக்குழு, நாட்டியக்குழு முதலிய பல்வேறு அமைப்புகளில் உறுப்பினராகவும், தலைவராகவும் செயற்பட்டு அரும்பணி ஆற்றினார்.

இலக்கியம் காலத்துக்குக் காலம் சமூக அரசியல் பொருளாதாரச் சூழலுக்கேற்ப மாறக் கூடியது. இதை மனதில் கொண்டே ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். அந்த ஆய்வும் பல்கலை சார் ஆய்வாக இருத்தல் வேண்டும். என்பதைக் கைலாசபதி வலியுறுத்தினார். கலை, இலக்கியம் முதலியவற்றை அவற்றுக்குரிய வரலாற்றப் பின்னணியிலும் சமுதாயச் சூழலிலும் வைத்தே ஆய்வு மேற்கொள்ள வேண்டும். சமூகவியலை பற்றுக்கோடாகக் கொள்ள வேண்டும். ஒப்பியல் ஆய்வு அறிவியல் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும் என்பதை இலக்கிய ஆய்வுக்கான அடிப்படைக் கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தார். உண்மை நிலைக்குப் புறம் போகாமல் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைத் தனது கதையில் அமைப்பவனே சிறந்த எழுத்தாளன் என எழுத்தாளனுக்குரிய இலக்கணத்தை வரையறை செய்துள்ளார். உணர்ச்சி வழிநின்றது செயற்படுவதை விட அறிவு வழிநின்றது செயற்படுவது மொழி. வளர்ச்சிக்கு உதவும், திராவிட இயக்கங்கள் உணர்ச்சி வழி மொழியைப் பார்த்தால் சில பின்னடைவுகள் அதனால் ஏற்பட்டன. இன்றும்சில அமைப்புக்கள் ஆங்கில, இந்தி எதிர்ப்பில் கவனம் செலுத்துகின்றன. ஒரு மொழி உரிய முறையில் வார்ப்புக் கப்பட்டால் பிறமொழி எதிர்ப்புத் தேவையில்லை என மொழி வளர்ச்சி பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பண்டைத்தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், தமிழ் நாவல இலக்கியம், ஒப்பியல் இலக்கியம், அடியும் முடியும், இலக்கியமும் திறனாய்வும், கவிதை நயம், சமூகவியலும் இலக்கியமும், நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள், திறனாய்வுப் பிரச்சினைகள், பாரதி நூல்களையும் பாடபேத ஆராய்ச்சியும் இலக்கியச் சிந்தனைகள், பாரதி ஆய்வுகள், ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள், இரு மகாகவிகள், சர்வதேச அரசியல் நிகழ்வுகள், முதலிய நூல்களைத் திறனாய்வுத் துறைக்கு அளித்துள்ளார். இலங்கையில் இருந்து வெளிவந்த தொழிலாளி, தேசாபிமானி, செம்பதாகை, ரெட்பானர் முதலிய பொலிவுடைமை இயக்க இதழ்களில் கட்டுரைகள் வடித்துள்ளார். பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் இளங்கதிர் இதழிலும், இலக்கிய, இதழான மல்லிகையிலும் இவரது அரிய படைப்புக்கள் தொடர்ந்து இடம்பெற்று வந்தன. தமிழ்நாட்டு இதழ்களான தாமரை, சாந்தி, சரஸ்வதி, செம்மலர், தீர்கதிர், ஜனசக்தி ஆராய்ச்சி முதலியவற்றிலும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

இலக்கியத்துக்கும் சமுதாயத்துக்கும் இடையே உள்ள உறவு பற்றிய மிகமுக்கியமான, தத்துவார்த்தநூல் கைலாசபதியின் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் ஆகும். தமிழில் வெளிவந்த இலக்கியம் பற்றிய நூல்களுள் இது சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. கல்வித்துறை நிபுணர், இதழாளர், எழுத்தாளர், ஆய்வாளர், கட்டுரையாளர், விமர்சகர், பேச்சாளன் ஆகிய பன்முகப்பட்ட திறன்களுடன் விளங்கியவர். கைலாசபதி முப்பது ஆண்டு களுக்கு மேலாகவும் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியை, உயிரழுச்சாகக் கொண்டு இயங்கிய கலாநிதி கைலாசபதி 49 வயதில் 1982ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 6ஆம் திகதி இயற்கை எய்தினார். தமிழ்கூறு நல்லுலகம் அறியுமாறு ஈழநாட்டிலிருந்து எழுதிய அவர் பல ஈழ எழுத்தாளர்களையும், கவிஞர்களையும், திறனாய்வாளர்களையும் தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர். தமிழகத்து அறிஞர்கள் பலரைத் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டிய பெருமையும் அவருக்கு உண்டு. தமிழ் இலக்கியத்திறனாய்வுத் துறையில் கலாநிதி கைலாசபதி மாங்காத ஒளி விளக்காக என்றென்றும் விளங்குவார்.

இரண்டாம் குடியரசு அரசியல் திட்டத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட சனாதிபதி

ஆசிரியர்
சி.ஸ்ரீனிவாசன்
 பகுதித்தலைவர், உயர்தர மாணவர் பிரிவு
 B.A., Dip in Education

சோல்பரி அரசியல் திட்டத்திலிருந்து (1947) இரண்டாம் குடியரசு அரசியல் திட்டம் (1978) வரையிலான நிர்வாகத்துறை மாற்றங்களில் 1978ம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட நிறைவேற்று அதிகாரங்களைக் கொண்ட நிறைவேற்று சனாதிபதித்துவ முறை இலங்கையில் அரங்கேற்றம் செய்யப் பெற்றது. இத்தகைய சனாதிபதித்துவ நிர்வாக முறையிலான மாற்றத்தினை பிரித்தானிய, பிரான்சிய, அமெரிக்க நிர்வாக முறைகளின் அம்சங்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கலாம். இப் புதிய அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் சனாதிபதியே ஆட்சித்துறையின் தலைவராக விளங்குகிறார்.

ஐக்கிய அமெரிக்கக் குடியரசில் சனாதிபதி நான்கு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை தெரிவு செய்யப்படுகிறார். இரண்டு தடவைக்கு மேல் ஒருவர் சனாதிபதியாகப் பதவியில் இருக்கக் கூடாதென அமெரிக்க அரசியல் திட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. பிரித்தானியாவில் முடி, பிரதமமந்திரி ஆகிய இருவருடைய பதவிகளையும் கடைமைகளையும் ஒன்று சேர்த்த பதவி போலவே அமெரிக்க சனாதிபதி பதவி தோன்றுகிறது. புதிய அரசியல் திட்டத்தின் கீழ் இலங்கையின் சனாதிபதி தனியே அரசியல் திட்ட சனாதிபதி மட்டுமல்ல நாட்டின் நிர்வாகத்தின் தலைவருமாவார். ஆகவே அவர் முன்னைய அரசியல் திட்டத்தின் கீழ் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட சனாதிபதி, பிரதம

மந்திரி என்ற இருவர் ஆற்றிய கடமைகளையும் ஒன்று சேர்ந்து பதவியை வகிப்பவராக விளங்குகிறார்.

நிறைவேற்று அதிகாரங்களைக் கொண்ட ஒரு சனாதிபதி முறையை இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்துவதற்கு பல காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன. என்பது கண்கூடு. அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் ஒரு நாட்டின் நிர்வாக பீடம் மக்கள் சபையின் (சட்டத்துறை) விருப்பு வெறுப்புக்களில் தங்கியிராமல் ஒரு உறுதியான நிலையில் இருக்க வேண்டும் ஏனெனில் அரசியல், சமூக, பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கும் துரிதமான அபிவிருத்திகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கும் இவ்வாறான ஒரு நிர்வாக அமைப்புக்களில் மாற்றங்களைக்கொண்டு வரவேண்டியதாக இருந்தது எனவும் வரலாற்று நிகழ்வுகளின் ஊடாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. உதாரணமாக 1960ம் ஆண்டு ஒரு குறுகிய காலத்துக்கு மட்டுமே சட்ட மன்றம் நிலைத்திருந்தது. இதனால் ஒரு சில மாதங்களில் மற்றுமோர் பொதுத்தேர்தலை நாடு எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. 1964ம் ஆண்டு மார்கழிமாதத்தில் திருமதி. சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் அரசாங்கம் ஒரு வாக்கினால் தோற்கடிக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த அரசாங்கம் மேலும் 18மாதங்களுக்குப் பதவியில் இருக்கக்கூடிய கும்பினை காணப்பட்டபோதிலும் நிர்வாகபீடம் ஸ்திரமற்றதாக இருந்தமையால் ஒரு பொதுத்தேர்தலை நடத்த வேண்டியதாயிற்று எனவே தான் இரண்டாவது குடியரசு யாப்பின்படி சனாதிபதி புரணநிறை

வேற்று அதிகாரம் கொண்டவராகிறார். முன் னைய அரசியல் திட்டத்தின்படி மக்களின் இறை மையானது மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட தேசிய அரசுப்பேரவை ஒன்றிடமே அளிக்கப்பட்டு இருந் தது. ஆனால் 1978ம் ஆண்டு அரசியல் திட்டம் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்றம் ஒன்றிடமும் மக்களால் வேறுவகையில் தெரிவு செய்யப்படும் சனாதிபதி ஒருவரிடமும் இறைமை இருக்கும் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தின்படி ஆள்பதி நாயகம் பிரதம மந்திரியின் சிபாரிசின் பேரில் பிரித் தானிய மகாராணியால் நியமிக்கப்பட்டார். குறிப் பிட்ட ஒரு காலத்திற்கு பதவிவகிக்கக்கூடியவராக இருப்பினும் அவரது பதவிக்காலம் பிரதம மந்திரி யின் விருப்பத்தின் பேரிலேயே அமைந்தது. ஆனால் முதலாம் குடியரசின் அரசியலமைப்பின் படி பெயரளவு நிர்வாகியாக அமைந்த சனாதி பதியை பிரதமரே தெரிவு செய்தார். புதிய அரசியல் திட்டத்தின்படி அதிகாரம் கொண்ட சனாதிபதியை மக்கள் தனி மாற்றுவாக்கு முறை மூலம் நேரடி யாகத் தெரிவு செய்தனர். இத் தெரிவு முறை யானது உலகில் எந்த நாட்டிலும் நடைமுறையில் இல்லாத ஒரு முறையாகும்.

இலங்கையின் சனாதிபதித்தேர்தல் தனக்கே உரித்தான சில சிறப்பம்சங்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது. எவ்வாறெனின், சனாதிபதித்தேர்த லில் 2 வேட்பாளர்கள் மட்டும் போட்டியிடுமிடத்து வாக்காளர்கள் அவ்விருவருள் ஒருவருக்கே வாக்களித்து தமது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்த லாம். 3 வேட்பாளர்கள் போட்டியிடும் போது இரண் டாவது விருப்பத்தெரிவையும் ஒருவர் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். இதே போன்று மூன்றுக்கும் மேற்பட்ட வேட்பாளர்கள் போட்டியிடும் போது வாக்காளர்கள் ஒருவர் தனது முதல் தெரிவை மட்டுமன்றி இரண் டாவது, மூன்றாவது விருப்பத்தெரிவையும் வெளிப் படுத்துதல் வேண்டும். சனாதிபதித் தேர்தலின் பின்னர் அளிக்கப்பட்ட செல்லுபடியான வாக்கு களில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்ட வாக்குகளைப் பெறும் ஒருவர் சனாதிபதியாக தெரிவு செய்யப்படு வார். எவரும் அரைவாசிக்கு மேல்வாக்குகளைப்

பெறாதவிடத்து ஆக்கக் கூடுதலான வாக்குகளைப் பெற்ற இரண்டு வேட்பாளர்கள் போட்டிக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டு ஏனையவர்கள் போட்டியிலிருந்து நீக்கப்படுவர். உதாரணமாக W, X, Y, Z ஆகிய நால்வர் போட்டியிட்டால் W, X, ஆகிய இருவரும் போட்டிக்கு தெரிவு செய்யப்பட Y, Z, ஆகிய இரு வரும் போட்டியிலிருந்து நீக்கப்படுவர். இதன் பின்னர் Y, Z ஆகிய நீக்கப்பட்ட வேட்பாளர்களின் வாக்குச்சீட்டுக்களில் உள்ள இரண்டாவது, மூன் றாவது விருப்பத்தெரிவு வாக்குகள் எண்ணப்பட்டு W, X ஆகியோரின் முன்னைய வாக்குகளுடன் கூட்டப்படும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் எந்த வேட்பாளர் கூடுதலான வாக்குகளைப் பெறுவாரோ அவரே சனாதிபதியாக அறிவிக்கப்படுவார். இவ்வாறு கணிக்கும் போது இரண்டு வேட்பாளர்களும் சமமான வாக்குகளைப் பெற்று இருப்பின் லொத் தர் ஒன்றின் மூலம் இவ்விருவருள் ஒருவர் சனாதி பதியாகத் தெரிவு செய்யப்படுவார். முதலாவது குடியரசு அரசியலமைப்பு ஏறக்குறைய பிரித் தானிய அரசியலமைப்பைப் பின்பற்றிய ஒன்றாக இருந்துள்ளது. ஆனால் இரண்டாவது குடியரசு அரசியலமைப்பு பிரித்தானிய முறையில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டுச் செல்லுவதனை அவ தானிக்கலாம். உதாரணமாக நிர்வாகத் துறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பிரதிநிதித்துவ அமைப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் மாவட்ட அமைச்சர் முறைமை, ஒம்பூட்ஸ்மன் (குறைகேள் அதிகாரி) முறைமை போன்றன குறிப்பிடத்தக்கன. இலங்கையின் புதிய சனாதிபதித்துவ முறை பிரித்தானிய பிரான்சிய, அமெரிக்க முறையின் அம்சங்களைத் தன்னுள் கொண்டதாக உள்ளது. பிரித்தானியாவில் காணப் படுகின்ற பிரதமர், அமைச்சர்கள் ஆகியோர், இலங்கையில் சனாதிபதியின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் இயங்குகின்றனர். பிரித்தானியப் பிரதமமந்திரி அமைச்சரவையைத் தெரிவு செய்து மந்திரிசபைக் கூட்டத்துக்கு தலைமை வகிக்கிறார். அத்துடன் அவர் உண்மையான நிர்வாகியாகவும் செயற் படுகிறார். ஆனால் இலங்கையின் பிரதமமந்திரி ஒரு பெயரளவு நிர்வாகியாக மாற்றப்பட்டு சனாதி பதிக்கும் பாராளுமன்றத்துக்கும் இடையே ஒரு முகவராகச் செற்படுவதனை அவதானிக்கலாம். இவர் பாராளுமன்றத்தில் நடந்தேறும் விடயங்

களை சனாதிபதிக்கும், சனாதிபதியின் கருத்துக் களை பாராளுமன்றத் துக்கும் எடுத்துரைப்பவராக இருக்கிறார். ஆனால் சனாதிபதியே அமைச்சரவையை அமைப்பதுடன் அமைச்சரவைக் கூட்டங்களுக்கும் தலைமைவகிக்கிறார். இவ்வாறான பிரதம மந்திரி அமைப்பு முறை தொடர்ந்தும் செயற்பட்டு வருவதனால் சனாதிபதி பாராளுமன்றத்துக்கு செல்ல வேண்டிய அவசியமற்றுப் போகின்றது. இதன்மூலம் பாராளுமன்றத்தில் நடைபெறும் சில முக்கியமான விவாதங்களில் சனாதிபதி கலந்து கொள்ளாது தப்பித்துக் கொள்ளமுடியும்.

மேலும் பிரான்சிய முறையினை நோக்கும் போது இங்கு அதிகாரம் எவ்வாறு சனாதிபதிக்கும் பாராளுமன்றத்துக்கும் இடையே பிரித்து வழங்கப்பட்டுள்ளதோ அதே போல இலங்கையிலும் அதிகாரமானது சனாதிபதிக்கும் பாராளுமன்றத்துக்கும் இடையே பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதனை காணலாம். தற்போது பெரும்பாலான சனாதிபதி அதிகாரம் கொண்டவராக இருப்பதற்கும் கூட்டுப்பொறுப்புத்தத்துவம் கடைப்பிடிக்கப்படுவதற்கும் துணை புரிபவராக அமையலாம்.

ஆனால் பாராளுமன்றத்தில் இடம் பெறும் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்கள் வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாகவும் சனாதிபதி வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவராகவும் காணப்படுமிடத்து பாராளுமன்றமா, அல்லது சனாதிபதியா அதிகாரம் கொண்ட ஸ்தாபனம் என்ற சர்ச்சை எழலாம். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் நிர்வாகத்துறை மாற்றங்கள் சில சமயங்களில் சிக்கலடையக் கூடும். இவ்வாறான சிக்கல்களை எவ்வாறு தவிர்த்துக் கொள்ளலாம் என்பதற்கு பேராசிரியர் வில்சன் அவர்கள் விளக்கமளிக்கிறார்.

இவ்விளக்கங்களுள் முதலாவது சனாதிபதி தனது அதிகாரங்களை பாராளுமன்றத்துக்கு வழங்கிவிட்டு ஒரு பெயரளவு நிர்வாகியாகச் செற்படலாம். இரண்டாவதாக சனாதிபதி பாராளுமன்றத்துக்கு எத்தகைய அதிகாரங்களையும் வழங்காது பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்களை இவர் தமது கையிலெடுத்துச் செயற்படலாம். அவ்வாறு செயற்

படின் இவரே உலகிலேயே மிகப்பெரிய ஆணையிடும் ஆட்சியாளராக மாறக் கூடும் என்ற அச்ச நிலையும் உண்டு. அடுத்ததாக சனாதிபதி பாராளுமன்றத்தில் இடம் பெறும் ஏனைய சிறுகட்சிகளின் ஆதரவுடன் தனது கட்சிப் பலத்தை ஒன்று சேர்த்து அவர்களுள் ஒருவரைப் பிரதமராக்கி அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கலாம்.

நிறைவேற்றதிகாரம் கொண்ட இந்நிர்வாக முறையில் ஐக்கிய அமெரிக்க சனாதிபதி முறையில் அம்சங்களும் காணப்படுகிறது. ஐக்கிய அமெரிக்காவில் சனாதிபதி சட்டத்துறைக்குப் புறம்பான முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது போன்று இலங்கையிலும் இவர் சட்டத்துறைக்குப் புறம்பான முறையிலேயே தெரிவு செய்யப்படுகிறார். ஐக்கிய அமெரிக்காவில் அமெரிக்க சனாதிபதியின் கீழ் நிர்வாகக்கடமைகளைச் செயலாற்றுவதற்கும் நிர்வாகத்தைச் சீராக்குவதற்கும் பல இலாகாக்களின் தலைவர்கள் ஆலோசகர்களாச் செயற்படுவர். இவர்கள் அமைச்சர்கள் என்றே அழைக்கப்படுவர். இவர்களின் ஆலோசனைகளை கேட்கவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. அதே போன்று தான் இலங்கையிலும் சனாதிபதி மந்திரிசபையின் கட்டுப்பாட்டினுள் இயங்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. மந்திரிசபையோடு தொடர்பற்ற மாவட்ட சபைகளின் பிரதிநிதிகள் மூலமான ஆலோசனையைப் பெற சனாதிபதியால் முடியும் தேவையேற்படின் மட்டுமே இதனை இவர் செய்யலாம். ஆனால் இன்று மாவட்ட சபைகளின் செயற்பாடுகள் அற்றுப் போயுள்ளன. அத்துடன் அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கும் ஒரு முயற்சியாக இந்தியாப்பில் மாவட்ட சபைகளும், மாகாணசபைகளும் உருவாக்கப்பட்டன.

1978ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு இலங்கை சனாதிபதிக்கு பல்வேறு அதிகாரங்களை வழங்கியுள்ளது. ஒவ்வொரு பாராளுமன்றக் கூட்டத் தொடர் ஆரம்பத்திலும் பாராளுமன்றத்தில் அரசாங்கக் கொள்கை பற்றிய விளக்கம் அறிவிப்பதற்கும், பாராளுமன்றத்தின் சடங்கு முறையான இருக்கைகளுக்குத் தலைமைதாங்குவதற்கும், போர் சமாதானப் பிரகடனங்களை வெளியிடுவ

தற்கும், குடியரசின் இலச்சனையைத் தனது பாதுகாப்பில் வைத்திருப்பதற்கும், பிரதமமந்திரி, அமைச்சரவையின் மந்திரிமார்கள், உயர்நீதிமன்றத்தின் பிரதம நீதியரசர் போன்றோரை நியமிக்கும் அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளார்.

இலங்கையின் சனாதிபதி தனது அதிகாரங்களை அல்லது கடமைகள், நடவடிக்கைகளுக்கும் பாராளுமன்றத்துக்கு பொறுப்புடையவராக இருத்தல் வேண்டுமென அரசியல்திட்டம் குறிப்பிடுகிறது. அரசாங்கத்தை வழிநடாத்தவும் கட்டுப்படுத்தவும் மந்திரிசபை ஒன்றிருக்கும். அது கூட்டாக பாராளுமன்றத்துக்குப் பொறுப்பாக இருப்பதோடு பதில் சொல்லவும் வேண்டும். சனாதிபதி இம்மந்திரி சபையில் இடம் பெற்றிருப்பினும் அது சனாதிபதிக்கு ஆலோசனை கூறும் சபையாகவே இருக்கிறது. இதன் ஆலோசனைகளை சனாதிபதி கேட்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. ஆனால் இலங்கைக் குடியரசின் சனாதிபதி மந்திரி சபையின் ஆலோசனைகளை அவ்வாறு நிராகரிக்க முடியாது காலத்துக்குக்காலம் மந்திரி சபையின் அமைப்பை மாற்றவும் மந்திரிகளிடம் ஒப்படைத்த விடயங்களையும் கடமைகளை மாற்றவும் அதிகாரமுண்டு என்பதோடு மந்திரி சபையில் அங்கத்துவம் பெறாத அமைச்சர்களை நியமிக்கவும் சனாதிபதி அதிகாரம் பெற்றுள்ளார்.

இவ்வாறு இலங்கையில் நடைமுறையில் உள்ள நிறைவேற்று அதிகார சனாதிபதி முறைமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்து அண்மைக் காலத்தில் வலுவடைந்து வருவதனை அவதானிக்

கலாம் இந்நிர்வாக முறையை அறிமுகப்படுத்திய ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் கூட அது ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலைப்பாட்டினையே கொண்டுள்ளது. அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நிறைவேற்று அதிகார சனாதிபதி முறைமை நாட்டுக்கு ஒவ்வாததொன்றே என்பதற்கான காரணிகளை விளக்கமாகத் தெரிவு படுத்திக்காட்டும் கடப்பாடும் அக்கட்சிக்கு உண்டென்ற நியாயமான வாதத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஜே.வி.பியும் கூடநிறைவேற்று அதிகார சனாதிபதிப்பதவி ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் உறுதியாகவே நிற்கிறது. அனால் ஜாதிக ஹெலஉறுமய மாத்திரம் நிறைவேற்று சனாதிபதி முறைமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. என்ற நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டுள்ளது. அந்தவகையில் அவர்களால் முன்மைவக்கப்படும் வாதம், இந்நாட்டில் நிறைவேற்று அதிகார சனாதிபதி முறைமையொன்று இல்லாது போயிருக்குமானால் பயங்கர வாதத்துக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட யுத்தம் தோல்வியில் முடிந்திருக்கும் என்பதேயாகும். எனவே ஜாதிக ஹெலஉறுமய கட்சியைத்தவிர நாட்டின் பிரதான அரசியல் நீரோட்டத்திலுள்ள அனைத்துக் கட்சிகளினதும் பொதுவான கருத் தொற்றுமை நிலவுவது நல்லதொரு இலட்சணமாகவே கருத முடிகிறது. எது எவ்வாறு இருப்பினும் இலங்கையில் நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய சனாதிபதி ஆட்சி முறை தொடருமா? அல்லது அது ஒழிக்கப்பட்டு ஏனைய கபினற் போன்ற ஆட்சி முறை யொன்று உருவாகுமா என்பதற்கு அரசியல் மாற்றங்களே எதிர்காலத்தில் பதில் கூறவேண்டும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- இலங்கை அரசியல் - கலாநிதி அம்பலவாணர் சிவராசா
- அறிவு - க. தர்மலிங்கம் B.A (HONS)

சிறுவர் இலக்கியம்

அ.அலிஸ்டர் நீயுமன்
2010 கலைப்பரிசிவு

இலக்கியங்கள் காலத்தின் கண்ணாடிகள். அவை எம் சான்றோரின் வாழ்வையும், ஒழுக்கத்தையும் அக்கால சமுதாயத்தையும் எம் கண்முன்னே படம் பிடித்து காட்டுகின்றன. இத்தகைய தன்மை இலக்கியங்களுக்கு உண்டு. இலக்கியமானது இளைஞர், யுவதிகள் என்போரது நிலையை காட்டி அவை தனி இலக்கியமாக மாறினாலும் ஒப்பீட்டளவில் குழந்தைகள் இலக்கியம் பண்டைய காலத்தில் அருகியே காணப்பட்டன. சான்றோர்கள் “சிறுவர்களுக்கு சிறுவயதில் விதைக்கப்படும் பண்பே பெரிய வயது வரை நீடித்து அவர்களின் சிறப்பை உணர்த்தும்” என கூறினார்கள். இக்கருத்தின் விளைவாக சங்க மருவிய காலத்தில் அறநெறி சம்மந்தமான விடயங்கள் தோன்றின. ஆயினும் இங்கு சிறுவருக்குரிய இலக்கியத்தை குறிப்பிடாமல் அனைவருக்கு முரிய அறநெறி பண்பாக காணப்பட்டது. நாகரீகமும், மனிதனின் பண்பாடும் வளர, வளர மனித சிந்தைகளில் மாற்றமும் தொடங்கின இதன் விளைவாக தமிழில் சிறுவருக்கான நீதிக்கதைகள், சிறுவர் கதைகள், ஈசாப்கதைகள், சிறுவர் தந்திர கதைகள் என்பன முளைக்க தொடங்கி விரும்புமாதிரி மாற தொடங்கியது.

“இன்றைய சிறுவர்கள் நாளைய தலைவர்கள்”

தமிழில் பல நூல்கள் தோன்றி மக்கள் வாழ்வின் எழுச்சிக்கு உதவின அவை முதியோர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் பெற்றோருக்கும் காணப்பட்டன. ஆனால் சிறுவர்களை வழிநடத்த

இலக்கியங்கள் தோன்றியதா? என்பதை நோக்குமிடத்தில் தொல்காப்பியர் கூத்திரம் ஒன்று சிறுவர் கதையை கூறுகிறது. சிறுவர் இலக்கியத்தின் தன்மையினை பாகுபடுத்தப்பட்டு தெரிவு செய்யப்பட்டு ஆராயும் சிறப்பு நிபுணத்துவ குழு ஆராயவில்லை தமிழில் சிறுவர் இலக்கியம் என சிறப்பாக குறிப்பிடும் அளவிற்கு ஒப்பீட்டளவில் மிக குறைவு என போராசிரியர் க. கைலாசபதி கூறுவது இக்கட்டுரை சாலப் பொருத்தமான ஒன்றாக உள்ளது.

சிறுவர் இலக்கியம் எனும் போது குழந்தை கவிதைகள் குழந்தை பாடல்கள், குழந்தை கதைகள், குழந்தை நாடகங்கள், நாவல்கள் என்பன யாவும் இவற்றில் அடங்கும் இவ்வகையிலும் தற்காலத்தில் சினிமாக்கள், வானொலி நிகழ்ச்சிகள், சித்திரங்கள், கட்டுரைகள், தொடர்நாடகங்கள் போன்றன உள்ளடங்குகின்றன.

“இசை” மனிதருடைய வாழ்வின் பெரும் முக்கியம் வகிக்கிறது. மனிதனுடைய துன்பம், இன்பம், இவற்றில் இசை முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அந்தவகையில் குழந்தை இலக்கியம் முதன்முதலில் கவிதை வடிவிலே எழுதி எளிய முறையில் பாடப்பட்டது. இதற்கு நாட்டார் பாடல்கள் உதாரணமாகும். இப்பாடல்கள் அழகின்ற குழந்தையின் மனதை கட்டுப்படுத்தி இன்பத்தை வழங்குகிறது. இதன் மூலம் இசை தெரிந்தவர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் குழந்தைகளுக்குப் பிடித்த ஒன்றாக காணப்படுகிறது.

பண்டைய காலம் தொட்டு காணப்பட்ட ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், நல்வழி, வெற்றி வேங்கை முதலிய நூல்கள் இன்றுவரை பாடப் பகுதியில் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன இவற்றின் முக்கியத்துவம் இலங்கையில் குறைந்தளவு காணப்பட்டாலும் இந்திய பாடசாலைகளின் (குமிழ்) நூல்களில் அதிகளவு காணப்படுகிறது. இந்த நூல்களின் புறத்தோற்றம் இவை சிறுவர் இலக்கியங்கள் என்றே கூறுகிறது. மேலும் கவிப் பலம் மிக்க பாரதி சிறுவர் சார்ந்த நூல்களை படைத்து அவற்றை வெளியிட்டு சிறுவர் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்பதையும் மிக அழகாக தெளிவு படுத்தி கூறுகிறார்.

“ஓடி விளையாடு பாப்பா - நீ
ஒய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா.....”
“காலை முழுவதும் படிப்பு பின்பு
கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு
மாலை முழுவதும் விளையாட்டு
என வழக்கப்படுத்தி கொள்ளு பாப்பா”

இவற்றை தமிழ் சிறுவர் பாடல்களுக்குள் நாம் அவதானிக்க சடியதாக உள்ளது இதன் மூலம் சிறுவர் இலக்கியம் தமிழில் செல்வாக்கு செலுத்து வதை காணமுடிகிறது.

தமிழ் நூல்களிலேயே முதல் முறையாக சிறுவர் பாடல் என்ற உணர்வோடு 1935ம் ஆண்டு அருணாந்தி அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட பிள்ளை பாட்டினையே நாம் குறிப்பிட வேண்டும் இந்த கைய பிள்ளை பாட்டு மூலம் பல நல்ல குழந்தை கவிஞர்கள் உருவாகினர். இவரது பாடகன் உணர்வினை சுவைத்தவர்கள் குழந்தைகளின் தன்மையினையும், அழகையும், பிள்ளை பருவத் தில் விடும் குறும்புகளையும் படம் பிடித்து காட்ட எழுத தொடங்கினர். இவர்களுள் நவாலியூர் சோம சுந்தரபுலவர், எஸ். ஆழ்வாப்பிள்ளை, க. சின்னத்தம்பி ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள்.

கிட்டத்தட்ட நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஈழமானது எண்ணற்ற குழந்தை கவிஞர்களை ஈன்றெடுத்தது. கே.எஸ்.அருணாந்தி என்பவர்

கவிஞர்கள் எழுதிய குழந்தை இலக்கியங்களை ஒன்று திரட்டி “பிள்ளைபாட்டு” என்ற பெயரில் முடிக்கவும். 1970இல் ஈழத்தில் குழந்தை இலக்கியம் எழுச்சி கண்டது. அதன் பின் நவாலியூர் சோமசுந்தர புலவர் குழந்தைகளுக்கு ஏற்ப தனிப் பாடல், கதைப்பாட்டு என்பனவும் இயற்றியுள்ளார் இதற்கு வித்தாக இருந்தவர் கே. எஸ் அருணாந்தி அவர்களாவார். மேலும் சோமசுந்தரபுலவர் குழந்தைகளுக்கு ஏற்ப நன்னெறி பாடல்களை ஈழத்தில் பாடினார். இவர் குழந்தைகளுக்கு என பல நூல்களை இயற்றினார் இதனால் இவர் குழந்தைக் கவிஞர் என போற்றப்படுகிறார்.

தமிழ் நாட்டுக் குழந்தை கவிஞர்களுக்கு பாரதியின் நவீன கவிதை திருப்பு முனையாக அமைந்தது. பாரதி தொடக்கம், பாரதிதாசன், கவி மணி, கண்ணதாசன், அழ.வள்ளியப்பா, போன்ற குழந்தை கவிஞர்களையும் அவதானிக்க முடிகிறது கவிஞர் செல்லையாவின் இளம்பிறைபாடல் ஒன்று

அம்மா வெளியே வா அம்மா
அழகாய் மேலே பாரம்மா
சும்மா இருந்த சந்திரனை
துண்டாய் வெட்டின தாரம்மா

என்ற பாடல் இனிய சொற்களையும், குழந்தைகளுக்கேற்ற இயல்பையும் தெளிவாக வெளிப்படுத்தி வாசிப்போர் மனதினை மனங் குளிர வைத்துள்ளார். இந்த பெருமை கவிதையையே சாரும் அத்துடன் கவிஞரின் கவித்துவ சிறப்பையும் இது காட்டுகிறது.

தமிழ் இலக்கியத்தில் முதலில் தோன்றிய சிறுவர் பாடல் நாடோடிப்பாடலாகும். அந்த வகையில் இவை தனிப்பட்டபாடல், கதைபாடல் என இரண்டு பிரிவில் இருந்தவை இன்று சிறுவர் அரங்கியல்பாடல் சிறுவர் முன்னேற்ற பாடலாக மாறியது இதன் பயனாக சமுதாயத்தில் நடைபெறுவதை சிறுவர் நாடகமாக மாற்றி சிறுவர்களாகிய நாம் எவ்வாறு சமுதாயத்தில் உள்ள சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்து வாழ்தல் என்பதையும் சுட்டி காட்டி எதிர்காலத்தில் நாம் ஒரு சிறந்த தலைவராக

வாழ வழி செய்ய வேண்டும். என்பதையும் சிறுவர் பாட்டு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

சிறுவர் கதையானது ஆரம்பத்தில் இலக்கிய வடிவம் பெற தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த எழுத்து துறை கவிஞர்களே காரணம் ஆவர். பாரதி முதல் பாரதி தாசன், கவிமணி, கண்ணதாசன், அழவள்ளி யப்பா போன்ற கவிஞர்கள் சிறுவர் பாடல்களில் நாட்டம் கொண்டு சிறுவர்களின் உணர்வினை தூண்டி அவர்களை புத்துயிர் பெற வைத்தது அவர்களின் இலட்சியங்களின் மாற்றப் போக்கி னையும் சிறுவர்களின் குறும்பு தன்மையை நகைச்சுவையாக எழுதி சிறுவர் பாடல்களை இலக்கியமாக வாழ வைத்தார்கள்

“ஓதாமல் ஒரு நாளும் இருக்க வேண்டாம்
ஒருவரையும் வயல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்...”

என்ற உலக நாதரின் பாடல் மூலம் சிறுவர் கள் சிறுவயதிலிருந்தே இறைவனைப் புகழ வேண்டும் பிறரை மன்னித்து வாழ பழகிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. இது சிறுவர் சமூகத்தில் ஒழுக்கம் நிறைந்தவர்களாகவும் உண்மையும் நேர்மையும் மிக்கவர்களாகவும் மாற வேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. இதன் பயனாக பல சிறுவர் இலக்கியப்பாடல்கள் வெளிவந்தன.

பாரதியின் “ஓடிவிளையாடு பாப்பா.....” “தந்தினக் குரங்கின் மோசம்பார்” எனும் பாடலும் “வீமா ஓடிவா அணில் வேட்டை ஆடி பிறத்து காட்டுவோம் வா வா” என்ற சோமசுந்தரப்புவரின் வேடன் கதைப்பாடல் “குடுகுடுக்கி குண்ணுடுக்கி கூடை கையில் ஏந்தி” என்ற நாட்டார் பாடல்கள் சிறுவர் கவிதைகளுக்கு உரவும் உண்டுவனவாக அமைகின்றன. ஒரு கவிஞரின் கவிதையின் சிறப்பு தன்மையை பொறுத்தே அவரது கவிதை க்கும் அவருக்கும் சில சிறப்பு பெயர் வழங்கப்படு கிறது. அவ்வாறு தான் அழவள்ளியப்பாவுக்கு குழந்தை கவிஞர் என்ற நிலையான சிறப்பு பெயர் வழங்கப்பட்டது அதற்கு அவரது சிறுவர் பாடல்கள் உரம் உண்டுவனவாக அமைந்தன.

ஈழத்து சிறுவர் கவிதைகள் ஈழத்தின் மேன் மையையும், சிறப்பையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. அதாவது ஈழத்து சிறுவர் கவிதைகளுள் ஆடிப் பிறப்பு, கத்தரிவெருளி, கவிஞர் செல்லையாவின் இளம்பிறை க.வீரகத்தியின் பவூன் போன்ற கவிஞர்கள் ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியத்தை உணக்குவித்தவர்கள் ஆவர்.

சிறுவர்கள் ஆரம்பத்திலே புத்திசாலித்தனம் உள்ளவர்களாகவும் இரக்கம் நிறைந்தவர்களாகவும், நீதியுள்ளவர்களாகவும் திகழ சிறுவர் இலக்கியம் முன்னுதாரணமாக அமைகிறது. உதாரணமாக அிக்பர், பீப்பால், தெனாலிராமன், விக்கிரமதித்தன் போன்ற கதைகள் சிறுவரின் மூளையை சலவை பண்ணும் ஒன்றாக திகழ்கிறது அத்தோடு நீதியை நிலைநாட்டும் உயிரினங்கள் பற்றிய நீதி கதைகள் முக்கியம் வாய்ந்த ஒன்றாக கணப்படுகிறது.

மேலும் “ஒரு கதையினைக் கூற முன் நிகழும் இடத்தின் காட்சிகளும், வர்ணனைகளும், இயல் பாய் இடம்பெற வேண்டும்” எனப் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்கள் கூறியுள்ளார். சிறுவர்களின் தன்மைக்கேற்ப அவர்களின் செயல் திறனுக்கேற்பவும் பாடல்கள் பலவகையாக உள்ளன. அவற் றில் பிள்ளைப்பாட்டு, அம்பிப்பாட்டு, குழந்தை கவிதைகள் சிறந்த பாடல்களுக்கு உதாரணமாகும். கதைகளைப் பொறுத்த மட்டில் சித்திரக்கதை களுக்கு என தனியொரு சிறப்பு உண்டு தமிழ் நாட்டிலே பல இடங்களில் சித்திரக்கதைகள் பலவாறு தோன்றி உள்ளன. அவை தமது மொழி யை வளர்க்கவும் மொழியின் சிறப்பை பேணவும் சிறுவர்களின் தனித்துவத்தை எடுத்துக் காட்டவும் உதவுகின்றன. இவை மூலம் தமிழில் சிறுவர் கதை இலக்கியம் படைக்கப்படுகின்றன.

சிறுவர்களின் தனித்துவத்தையும் அவர் களுக்குரிய இயல்பையும் அனைத்து மக்களும் காண சர்வதேச சிறுவர்கள் ஆண்டையொட்டி குழந்தை மா. சண்முகலிங்கம் தயாரித்த “ஓடி விளையாடு பாப்பா நாடகம்” வரலாற்றில் குறிப் பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் உடையதொன்றாகும்.

ஒன்றாகும். மேலும் சிறுவர்களின் ஆளுமையை மைய வெளிப்படுத்த ஆச்சி சுட்ட வடை முயலார் போன்ற பா நாடகங்கள் சிலவும் வெளிவந்தன இவை மூலம் சிறுவர்களின் குறும்புத்தனத்தையும், அவர்களின் இளகிய மனத்தையும் ஆசிரியர் படம் பிடித்து காட்டி அவர்களது உள்ளம் போல் நமது உள்ளமும் மாறவேண்டும் அவ்வாறு வாழும் போது நாம் மகிழ்ச்சியின் எல்லையில் நிற்போம்

என கூறுகிறார்

மேலும் ஈழத்தில் குழந்தை கதைகளை எழுதியவர்களாக ஆறுமுகநாவலர், குமாரசாமிப் புலவர், அழகசுந்தரகேசியர், சோ. நடராஜன் வேந்தனர் அம்பிகைபாகன், சத்தியசீலன் போன்றோரை சுட்டிக்காட்டலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- தமிழியற்கட்டுரைகள்
- சிவலிங்கராசா
- மயிலங்குடனால

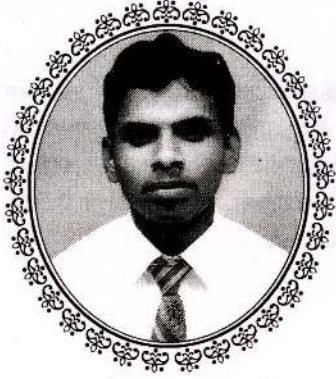
கல்லூரி நகைச்சுவை

- 1. கேள்வி : நீ ஏன் பாடசாலை போகவில்லை
- பதில் : வீட்டில் ஒரே யோர் (Bore)
- கேள்வி : இப்ப ஏன் வீட்டில் இருக்கிறாய்?
- பதில் : பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரே யோர் அடிக்குது

காற்று அடித்துக் கொண்டிருந்த போது

- 2. மாணவன் : சேர் சாந்தன் என்னை ஒரே ஏசிக் கொண்டிருக்கிறான்
- பண்டிதர் : ஏன் பிள்ளாய், அவனைத் தூற்றுகிறாயாம்
- ஏசிய மாணவன் : நீங்கள் தானே சேர் காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள் என்று சொன்னீங்க

- 3. விமலா : டாக்டர் ஏன் கணவனை ஆவி பிடிக்கச் சொன்னீங்களே?
- டாக்டர் : ஆமாம்
- விமலா : நேற்று இரவு சுடுகாட்டுக்கு போனவர் இன்னும் திரும்பி வரவில்லை.

திருச்சபையின் சமூகச்சுற்று மடல்களும் அவற்றில் அடங்கும் முக்கிய போதனைகளும்

பி.நி.நிதர்சன்
2010 கலைப்பிரிவு

i) தொழிலாளர் சாசனம் “நேரும் நோவாரும்”

- ☞ திருத்தந்தை 13ம் சிங்கராயர் 1891ம் ஆண்டு இச்சுற்றுமடலை வெளியிட்டார். தொழிலாளர் நிலைமை பற்றிய இச்சுற்றுமடலே திருச்சபையின் சமூகக்கொள்கைகள் பற்றி வெளிவந்த முதலாவது சுற்றுமடலாகும்.
- ☞ ஏழைத்தொழிலாளர்கள் அவரது குடும்பங்களின் அவல கஷ்டங்களில் தமக்குள்ள கரிசனையை தெரிவித்து இந்நிலைமையை சீர்ப்படுத்த உதவக்கூடிய கிறிஸ்தவக் கோட்பாடுகளையும், படிப்பினைகளையும் இச்சுற்றுமடலில் வெளியிட்டுள்ளார்.
- ☞ மனித உழைப்பு மாண்புமிக்கது அதுவொரு பண்டமாற்றுப் பொருளல்ல, மாறாக மனித ஆழுமையின் அறிக்கையாகும் தொழிலாளியின் பிழைப்புக்கூலி என்பது அவனுக்குமட்டும் போதுமானதல்ல அவனும் அவனில் தங்கி வாழ்வோரும் பிழைக்க போதுமானதாக வேண்டும்.
- ☞ தனியார்சொத்துரிமை என்பது ஒருவன் தனக்கும் தன் குடும்பத்திற்கும் என்று வைத்திருக்கும் சொத்தாகும். இது அரசினாலோ அல்லது அதிகாரத்தினாலோ பறிக்க முடியாததாக இருக்கும்.
- ☞ அரசாங்கத்தின் கடமை தொழிலாளரின் உற்பத்தியைப் பெருக்க தொழிலாளியின் உரிமையைப் பாதுகாக்க அவர்களின் வாழ்க்கை நிலையை முன்னேற்ற மனித மாண்பு பேணப்படவேண்டும்.

☞ தொழிலாளியின் உரிமை தொழிற்சங்கம் அமைக்க, தமக்குரிய மதத்தை பின்பற்ற தொழிலாளிக்கு உரிமை உண்டு.

ii. சமூக சீரமைப்பு [குவாத்திரா ஜெசிமோ அன்னோ]

- ☞ திருத்தந்தை 11ம் பத்திராநாதரால் 1931ம் ஆண்டு தொழிலாளர் சாசனத்தில் 40வது ஆண்டு நிறைவில் வெளியிடப்பட்டது. திருச்சபையின் சமூகக் கொள்கைகள்பற்றி வெளியிடப்பட்ட இரண்டாவது சுற்றுமடலாகும்.
- ☞ 1ம் உலக மகாயுத்தமிதவாதிகள் நம்பிக்கையை சிதறடித்து கொம்யூனிச எதேச்சதிகார அரசுகள் முன் மக்கள் ஜனநாயகம் தடுமாறிய காலத்தில் மேற்கூலக பொருளாதாரம் சிதைந்திருந்த காலத்தில் இது எழுதப்பட்டது.
- ☞ இத்தகைய பின்னணியில் திருத்தந்தை தடையற்ற முதலாளித்துவ அநீதிக்கும் அடக்கு முறைக்கும் பரிகாரமாக பொருளாதார சுயாட்சி முறையை இம்மடலில் எழுதியுள்ளார்.
- ☞ தொழிலாளர்கள் தொழில் நிறுவனத்தில் முதலிலும், நிர்வாகத்திலும், இலாபத்திலும் பங்கேற்பதை ஊக்குவித்தல்
- ☞ தொழிலாளரின் கூலியை நிர்ணயிக்கும் போது அவர்களின் தேவைகள், குடும்பநலன், அத் தொழில் நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு ஆற்றும் உதவி, பொதுநலன் ஆகியவற்றை கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.
- ☞ துணை கொடுக்கும் கோட்பாடு என்பது தனியாருக்குச் சொந்தமான தொழிற்சாலைகளை அரசு பறித்தெடுத்து தனக்குச் சொந்தமாக்காமல் அவற்றிற்கு உதவிகளை வழங்குதல்.

iii) **அன்னையும் ஆசிரியையும்
[மாற்றர் ஏற் மஜிஸ்ரா]**

- ☞ திருத்தந்தை 23ம் அருளப்பரால் 1961இல் தொழிலாளர் சாசனத்தின் 70 ஆண்டுகள் நிறைவில் வெளியிடப்பட்டது. திருச்சபையின் சமூகக் கோட்பாடுகள் பற்றி வெளிவந்த மூன்றாவது சுற்றுமடலாகும்.
- ☞ மனிதனின் ஆத்மா அறிவு, மனச்சான்று, சுதந்திரம் போன்றவற்றை ஒருங்கே கொண்ட முழுமனித விடுதலையை பற்றிய நோக்கத்தைக் கொண்ட கிறிஸ்தவ மனிதநலக் கொள்கையின் அடிப்படையில் இது எழுதப்பட்டது.
- ☞ பிழைப்புக்கூலியை நிர்ணயிக்கும் போது நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு அத்தொழிலாளியின் பங்களிப்பு, சமுதாயத்தின் தேவைகள், பொதுநலன் ஆகியவற்றை கருத்தில் கொள்ளல், தொழிலாளி முதலாளி உறவு.
- ☞ பலநாட்டுத்தொடர்புடைய நீதி நேர்மை, விவசாய சாயப்பயிர்களை காப்புறுதிசெய்தல், விவசாய உற்பத்தி பொருள்களுக்கு நியாயமான சந்தை விலையை ஏற்படுத்தல்.

iv) **அவனியில் அமைதி
[வாச்சம் இன்ரெறிஸ்]**

- ☞ திருத்தந்தை 23ம் அருளப்பரால் 1963இல் வெளியிடப்பட்டது. உலகசமாதானம் பற்றிய சுற்றுமடலாகும். அதாவது 2ம் உலகமகாயுத்தத்தின் தாக்கங்களுக்குள் இருந்து மக்களை விடுவிக்கும் நோக்கோடு வெளியிடப்பட்டது.
- ☞ இம்மடல் மனிதனுடைய அடிப்படை உரிமைகள் மனச்சான்று அரசு அதிகாரத்திற்கும் இடையில் உள்ள உறவு, போர் ஆயுதங்களைக் களைதல், பொதுநலமுன்னேற்றம், ஆகிய விடயங்களை ஆராய்கின்றது.
- ☞ அரசு அதிகாரம் என்பது இறைவனிடம் இருந்தே வருகின்றது. எனவே அது ஒழுக்க நெறிக்கு உட்பட்டதாகவே செயற்படவேண்டும்.
- ☞ உலகிலே இறைவன் ஒரு முறையினை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார். அந்த ஒழுங்கின்படி வாழ்வதில் உருவாகுவதே உண்மையான அமைதி.

v) **மகிழ்வும் நம்பிக்கையும்
[கௌடியும் எக்பெஸ்]**

- ☞ 2ம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் வெளியீடாகும். இது ஒரு கொள்கைத்திரட்டு, சுற்றுமடல், எனப்படும். 2ம் வத்திக்கான் சங்கத்தில் பங்கு பற்றிய ஆயர்கள், சங்கத்திற்கு தலைமை தாங்கிய திருத்தந்தையர்களுடன் இணைந்து இன்றைய திருச்சபையின் மேய்ப்புப் பணி பற்றிய கொள்கைகளைத்தொகுத்து 1968 இதை வெளியிட்டனர்.
- ☞ சங்கத்தில் பங்குபற்றிய லெயோன் ஜோசப் சுயன்னெஸ் என்பவர் 1962இல் "திருச்சபையின் எதிர்காலம்" என்ற தலைப்பில் ஆற்றிய சிறப்புரையே இக்கொள்கைத்திரட்டிற்கு வித்திட்டது.
- ☞ இக்கொள்கைத்திரட்டில் திருச்சபையானது இன்றைய உலகில் மனிதர் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள், சிக்கல்கள் மட்டில் தனக்குள்ள கரிசனையை, அக்கறையை வெளிப்படுத்தி அவற்றை தீர்ப்பதற்கான வழிமுறைகள் அவைபற்றிய தனது திட்டவட்டமான படிப்பினைகளை முன்வைக்கின்றார்.
- ☞ உடல் ஆத்மா, அறிவு, சுதந்திரம், ஒழுக்கம் மனச்சான்று, இறைவனோடு இணைந்துவாழ அழைப்பு ஆகிய அம்சங்களை தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும் முழுமனித வளர்ச்சியைத்தேடுதல் இக்கொள்கைத் திரட்டின் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது.

vi) **மக்கள் முன்னேற்றம்
[போப்புலோரும் புறொக்கிரேஸியோ]**

- ☞ திருத்தந்தை 6ம் சின்னப்பரால் 1967இல் வெளியிடப்பட்டது. திருத்தந்தை 6ம் சின்னப்பர் இம்மடலில் போரின்மூல காரணங்களுக்கு பொருளாதார விளக்கம் கொடுத்து பொருளாதார நீதியே அனைத்துலக சமாதானத்திற்கு நிச்சயமான வழி என்று கூறுகின்றார்.
- ☞ முதலாளித்துவ கொள்கைகளான தடையற்ற சொத்துரிமை, இலாப நோக்கம், உலகப் பொருளாதாரத்தில் சுதந்திரவர்த்தகம் ஆகியவற்றை ஏற்கமறுத்த திருத்தந்தை செல்வந்தநாடுகளில் இருந்து உதவி பெற, வறிய நாடுகளு

க்கு உரிய நீதியான உரிமையை வலியுறுத்தி தேவை ஏற்படின் தம் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க பலாத்கார முறையை பயன்படுத்த ஏழைகளுக்கு உள்ள உரிமையை எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

மனித முன்னேற்றம் பற்றி குறிப்பிடுகையில் உண்மையான முழுமையான முன்னேற்றம் என்பது அறிவு, பண்பாடு, வாழ்க்கைக்குத் தேவையான ஒத்துழைப்பு, அமைதியில் ஆர்வம் மதிப்பீடுகள், மனிதரின் முடிவை ஏற்றுக்கொள்ளல் என்பவற்றை உள்ளடக்க கின்றது என்கிறார்.

vii) **எண்பது ஆண்டுகள்**

(ஓக்ரோ ஜெசிமா அட்வானியன்ஸ்)

தொழிலாளர் சாசனத்தின் 80வது ஆண்டு நிறைவிலும், அன்னையும் ஆசிரியையும் என்றமடலின் 10வது ஆண்டு நிறை விலும் 1971இல் திருத்தந்தை மெ சின்னப்ப ரால் எழுதப்பட்டது.

நீதிக்காக உழைப்பது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனின் தனிப்பட்ட பொறுப்பு என்பதனையும் இதற்காக கிறிஸ்தவ அமைப்புக்கள் ஸ்தாபனங்கள் பணிபுரியும் பொறுப்புடையன என்பதனையும் வலியுறுத்துகின்றது.

கிறிஸ்தவ சமூகங்கள் நாட்டுச்சூழலை நற்செய்தியின் ஒளியில் ஆராய்ந்து நற்செய்தியில் ஒளியில் எழும் திருச்சபையினரின் போதனைகளுக்கு ஏற்ப செயற்பட வேண்டும்.

நகரமயமாக்கல் பற்றி குறிப்பிடும்போது வறுமை, அலட்சியம், வீண்விரயம், மிதமிஞ்சிய செலவு ஆகியவற்றால் இன்று மனிதர்கள் புதுவிதமான பிரச்சினைகளுக்கு உள்ளாகின்றனர் என்பதனையும், சுரண்டல் பற்றியும் இம்மடல் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

சூழல் மாசடைதலைப்பற்றி பேசுகின்றது அதாவது இன்றைய தொழில் நுட்பமுன்னேற்றத்தால் அதற்குத்தேவையான மூலவளங்கள் அழிக்கப்படுவதாலும், மனித சமூகம் எதிர்நோக்கக்கூடிய எதிர்கால பிரச்சினைகள் பற்றி பொறுப்புணர்வுடன் வாழ அழைப்பு விடப்படுகின்றது.

ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் தான் வாழும் நாட்டில் சமூகத்தை சீர்ப்படுத்துவதில் பங்கேற்க வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றார்

viii) **மனித உழைப்பு (லெபோறம் எக்சர்சன்ஸ்)**

தொழிலாளர் சாசனம் எழுதப்பட்ட 90வது ஆண்டு நிறைவில் 1981இல் திருத்தந்தை 2ம் அருளப்பர் சின்னப்பர் இம்மடலை வெளியிட்டார்.

இம்மடலில் தொழில்பற்றி அன்றைய மெய்யியல், இறையியல் சிந்தனைகளை முன்வைக்கின்றார். அதாவது ஆதியாகமத்தில் காணப்படும் இவ்வலகின் மீது மனிதனுக்கு இறைவன் கொடுத்த ஆதிக்கம் பொறுப்பு போன்ற கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

மனித உழைப்பின் மாண்புபற்றி கூறுகின்றது. அதாவது மனிதன் தொழிலுக்காக அல்ல மனிதனுக்காகவே தொழில் என்ற கருத்து இம்மடலில் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

தொழிலாளர்களை வெறும் உற்பத்திக்கு பயன்படுத்துதல் குறைந்த ஊதியம் வழங்குதல், முதலாளி தொழிலாளி உறவு, சுரண்டல் என்பனவற்றை தவிர்க்கப்படுகின்றது.

பொருளாதாரத்தின் மற்றெல்லாக் கூறுகளையும்விட மனித உழைப்பே உயர்ந்தது. தொழிலுரிமை, பிழைப்புக்கூலி, நன்மதிப்பு, உரிமை, தொழிற்சங்கம் அமைப்பதற்கான உரிமை ஆகியவற்றைக் கூறுகின்றது.

ix) **சமூகக்கரிசனை**

(சொலிக்கற்றடோ ரெஜி சொஜியாலிஸ்)

மக்கள் முன்னேற்றம் என்ற சுற்றுமடலில் 20ம் ஆண்டின் நிறைவில் 1987ம் ஆண்டு திருத்தந்தை 2ம் அருள், சின்னப்பரால் இம்மடல் வெளியிடப்பட்டது.

இன்றைய உலகை ஆராய்ந்து அது முன்னேற்றத்தில் தவறியுள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டி உண்மையான மனித முன்னேற்றம் இன்றைய பிரச்சினைகளுக்கு இறையியல் விளக்கம் கொடுத்து பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வாக பலரால் ஆலோசனைகள் இச்சுற்றுமடலில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

உலக முன்னேற்றத்தில் தவறியமைக்கு காரணமாக கீழைத்தேய மாக்கிச பொதுவுடமையையும், மேற்கத்தேய தடையற்ற முதலாளித்துவத்தையும் பெரிதும் சாடுகின்றார். இத்தகைய பிரச்சினைகளே முன்னேறும் நாடுகளின் தேக்கம், மிதமிஞ்சிய தற்பாது காப்பு படைக்கலவாணிபம், படைக்கலப்போட்டி ஆகிய சர்வதேச பிரச்சினைகள் தோன்றுவதற்கு காரணம் என்கின்றார்

இத்தகைய பிரச்சினைகளுக்கு தீர்ப்பு தனித்துவம், தொழில் சுதந்திரம் மனித மாண்பின் அடிப்படையிலான ஒருமைப்பாடுகள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய உண்மையான மனித முன்னேற்றமேயாகும் என இம்மடலில் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

X) (சென்ரெஸிமுஸ் அன்னுஸ்) நூறாவது ஆண்டு

தொழிலாளர் சாசனத்தின் 100வது ஆண்டு நிறைவில் திருத்தந்தை 2ம் அருள். சின்னப் பரால் வெளியிடப்பட்டது.

தொழிலாளர் சாசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு கத்தோலிக்க சமூகப் படிப்பினைகளின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்கூறி பிரச்சினைகளுக்கு அவற்றை எப்படி பயன்படுத்துவது எனக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

சமூக வகுப்பினரிடையே அமைதியை ஏற்படுத்துதல், தனியார் சொத்துரிமை, பிழைப்புச்சூலி, மனித உரிமைகள், நாட்டு மக்களுக்கும் அரசுக்குமிடையே உள்ள உறவுகள் பற்றிக் கூறுகின்றது.

தவறான சோசலிசக்கொள்கைகள் கடவுள் மறுப்புக்கொள்கைகள் காரணமாகவே தொழிலாளர்கள், ஏழைகள் இடையே பிரச்சினைகள் எழுகின்றன என்பதனை இம்மடல் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

படைக்கலப்பந்தயம் பற்றியும் இன்றைய உலகில் தனியார் சமூகப் பிராந்திய ரீதியில் காணப்படும் அநீதிகளைப்பற்றியும் கவலை தெரிவித்து அவற்றில் தெளிவான தீர்வுகாண இம்மடல் அழைப்பு விடுகின்றது.

மாசடையும் சூழல், ஆதாயம், சுதந்திரவர்த்தகம், சர்வாதிகாரம், ஜனநாயகம் பற்றிய கருத்துக்களைத் தருவதுடன் மனிதவர்க்கசாஸ் திரத்தின் அடிப்படையில் திருச்சபையின் மறைப் பணிபற்றிய கருத்துக்களையும் திருத்தந்தை இம்மடலில் முன்வைத்துள்ளார்

மேற்காலில் கொம்யூனிஸம் (சோசலிசம்) தோற்கடிக்கப்பட்டு ஆபிரிக்கா ஆசியா போன்ற நாடுகளில் அவை பலவீனப்படுத்தப்பட்டதைப் பற்றி இம் மடலில் திருத்தந்தை தனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துள்ளார்.

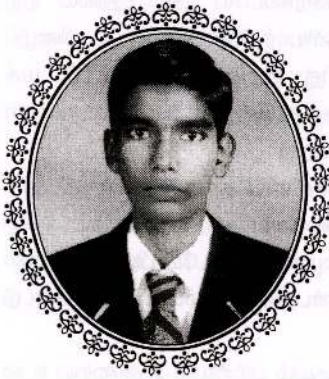
உசாத்துணை நூல்கள்

2ம் வத்திக்கான்சங்க ஏடு

உங்கள் எண்ணங்களை ஒரு போதும் ஒழிந்து வைக்காதீர்கள் அவற்றை வெளியே சொல்லுவது இழிவாகுமெனில் அவற்றை எண்ணுவது அவற்றை விட இழிவானது.

கண்ணிரண்டும் விற்றுச் சித்திரம் வாங்குவதா தேரையும் செலுத்திக் கொண்டு அச்சாணியும் சுழற்றுவதா? மனவறுதியே கருமத்தின் ஆணியேவர் நாம் நுண்பப்பட்டால் இன்பம் வரும் நுண்பம் செய்தால் இன்பம் வருமா?

மனிதா நீ மாந்நீடு!

அ.அலெக்ஸ்
2010 கலைப்பிரிவு

கொதிக்கின்ற சூரியனே குளிக்கின்றாய் காலையிலே
எளிகின்ற வெந்தழலே ஒளிக்கின்றாய் விளக்கெனவே
சிரிக்கின்ற மானிடமே சிந்தனையிலே நஞ்சை வைத்து
வளர்க்கின்றாய் பலவுருவம் வருந்திச்சிலர் மாய்ந்திடவே

குளிக்கின்ற நிலவேநில் உனக்கென்று குணமுண்டோ?
அடிக்கின்ற காற்றே நில் யாரிடமும் பகையுண்டோ?
விடிகின்ற பொழுதே நில் வீணான எண்ணமுண்டோ?
துடிக்கின்ற மனிதா நில்! தூர்க்குணத்தை எங்கே பெற்றாய்?

காற்று நின்றுவிட்டால் உன் கதையே முடிந்துவிடும்
கதிரவனே மறைந்துவிட்டால் வாழ்வெல்லாம் இருண்டுவிடும்
கலங்காத நீரின்றிக் கருமமதை ஆற்றலாமோ?
கரையாத நெஞ்சின்றிக் கனிவாகப் பேசலாமோ?

இருப்பது சிலபகல்கள் இழப்பதுவோ பல கோடி
அதர்மத்தில் வாழாது தர்மத்தை நிலைக்கவிடு
என்னவர் அயலவர் எனக்குத் தெரிந்தவர்
என்று நீ பாராது இறைவனெனக் கருனை காட்டு

குன்றிலிட்ட தீபமெனக் குவலயத்தோர் போற்றவேண்டாம்
குணம் மிகுந்த மனிதனைக் கவிவரைந்து பாடவேண்டாம்
நல்லதயம் கொண்டானென நாடு போற்ற வாழ்ந்துவிடு
இல்லாத அனைத்தும் மனிதா! உன்னைத்தேடிஓடி வரும்

வாடுகின்ற பயிருக்கு வான்மழை நீ ஆகவேண்டும்
ஓடுகின்ற ஆற்றுக்கு நீ இரு கரையாய் ஆக வேண்டும்
ஒளிக்கின்ற சுடருக்கு நீ நறு நெய்யாய் மாறிவிடு
ஓங்குகின்ற பூமிதனில் மனிதனாக மாறிவிடு.

இலக்கியத்தில் நன்றி மறவா ஒரு கதாபாத்திரங்கள்

ந.யாவீஸ் சசிதரன்
2010 கலைப்பிரிவு

மனிதப்பிறவி தொடங்கிய காலத்திலிருந்து பிறருடைய உதவியை நாடித்தான் மனிதன் வாழ்கின்றான். உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவனும் வசதிபடைத்தவனும் கூடப்பிறருடைய உதவி இன்றி வாழமுடியாது.

ஒவ்வொரு மனிதனும் பிறருடைய உதவியைப் பெறும் பொழுது அவர்கள் தமக்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டியது கடமை என்றும் நினைக்கிறான் இதனால் போலும் நன்றிப் பெருக்கம் அவனிடம் ஏற்படுவதில்லை.

மனிதன் தான் பெறும் உதவிகளுக்கு நன்றி பாராட்ட வேண்டியது மிகமிக அவசியம் என்ற உண்மையை ஆன்றோர்கள் மிக ஆழமாகவும் விரிவாகவும் அழுத்தமாகவும் கூறியுள்ளார்கள்.

“உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினை” என்று ஏற்பட்ட பழமொழி நன்றி நினைத்தலின் அவசியத்தை நன்கு வலியுறுத்துகின்றது. எவ்வளவு பெரிய உதவியைப் பெற்றால் நன்றி பாராட்ட வேண்டும். மிகச்சிறிய உதவிக்குக் கூட நன்றி பாராட்ட வேண்டுமா என்ற சந்தேகம் யாருடைய மனத்திலாவது தோன்றப் போகிறதே என்று நினைத்துத்தான் மிகச்சாதாரணமாக, எங்கும் எப்பொழுதும் கிடைக்கக்கூடிய உப்பைக் கொடுத்த வர்களைக்கூட சாகின்ற வரையும் ஒருவன் நினைத்துப்பார்க்க வேண்டும். என்று நம்மவர்கள் கூறினார்கள்

“நன்றியால் வாழ்வது உள்ளம்” என்றார் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் “பழிக்கத்தக்க தீய மனிதப் பண்புகள் எல்லாவற்றிலும் மிகக் கொடிய அரிய பெரிய குற்றம் ஒன்றிருப்பின் அது நன்றி யுணர்வு இல்லாமையேயாகும். என்று ரொபர்ட் புறூக்ஸ் (Robert Brook) என்றும் அறிஞர் கூறுகின்றார்.

பொய்கூறுதல், செருக்குறுதல், குடிவெறியால் மயங்கிப் பிதற்றுதல் அல்லது இலைகளைப் போன்று நமது மெல்லிய உடலைப் பற்றிக் கொண்டு நம்மைக் கெடுத்தழிக்கின்ற வேறு ஏதேனும் தீய நடத்தைகள் ஆகியவற்றின் களங்கத்தைவிட, ஒரு மனிதனிடம் உள்ள நன்றி உணர்வின்மையினையோ, யான் மிகப் பெரிதும் வெறுக்கின்றோம் என்கின்றார். கிங்கிலியர் (King Lear) என்ற நாடகத்தில் செகசிற்பியர்.

நன்றிப் பெருக்கினாலேயே ஓளவையார், தகடூர் அதிகமானவையும், கபிலர், புறம்பு மலைப் பாரிவேளையும், கம்பர் திருவெண்ணைய நல்லூர்ச்சடையப்ப வள்ளலையும் வில்லிபுத்தூர் வக்கபாகை வரபதி ஆட்கொண்டானையும், பகழேந்தியார் சந்திரன் சுசலர்க்கியையும் தத்தம் பாடல்களிலும் நூல்களிலும் புகழ்ந்து போற்றிச் சிறப்பித்தருளினார்.

அம்முறையில் சேக்கிழார் பெருமானும் அபயன் என்றும் அநபயன் என்னும் சிறப்புப் பெயர் கொண்ட குலோத்துங்க சோழனைப்பற்றித்

திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் தமது பெரிய புராணத்தில் "ஆஸ்காஸகே" என குறிப்பிட்டு புகழ்ந்து போற்றி மகிழ்வராயினார்.

இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்ற பாத்திரங்கள் நன்றி மறவா தன்மைக்காகச் சிறப்புப் பெற்றவர்கள், முக்கியமான இருவர். ஒருவன் கம்பராமாயானத்தில் காட்சியளிக்கின்ற கும்ப கர்ணன், மற்றவன் மகாபாரதத்தில் வருகின்ற கர்ணன் பாரதப்போர் நடைபெறுகின்ற வரையில் கர்ணனுக்குத் தான் யார் என்பது தெரியவே தெரியாது. அங்க நாட்டு அதிபதியாகிய அவனை, தம்முடைய பிள்ளை என்று சொல்லிக்கொண்டு அதன் பயனை அடைய பலர் முயன்றாலும் அம் முயற்சிகளெல்லாம். தோல்வியுற்றன. எனவே ஏறத்தாழ இறுதிவரை தாய் தந்தையர் பெயர் தெரியாது அனாதையாகவே அக்கொடை வள்ளல் இருக்க நேரிட்டது. எவ்வளவு நல்லவர்களையும் இழித்துப்பேச அஞ்சாது இவ்வலகம், கர்ணனுடைய இந்தக் குறைபாட்டை சொல்லி இகழ்ந்து பேசத் தவறவில்லை.

அவனுடைய இந்த அவலநிலையைப் போக்க முடிவு செய்தான். கர்ணனின் உற்ற நண்பன் துரியோதனன் ஏனைய கெட்ட கணங்கள் அனைத்திற்கும் உறைவிடமாக இருப்பினும் நட்பு என்ற பண்பாட்டில் மிகச் சிறந்தவனாக இருந்தான். ஊர், பேர் தெரியாத ஒருவனான, தேர்ப்பாகன் மகன் என்று எல்லோராலும் எள்ளி நகையாடப்பட்ட ஒருவனை உற்ற நண்பனாக ஆக்கி அங்கு நாட்டு அதிபதியாகவும் அமர்த்தினான். யாதொரு பயனையும் கருதி அவன் இவ்வாறு செய்யவில்லை என்பதை ஒரு நிகழ்ச்சி நன்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

ஒரு நாள் தான் சுற்றலாப்போகும் பொழுது கர்ணனையும் உடன் வரவேண்டும். என்று அழைத்தான் துரியோதனன். ஆனால் தனக்கு தலைவலி இருப்பதாகக்கூறி தனியே சென்று விட்டான் கர்ணன். அதன் பின் துரியோதனன் மனைவியாகிய பானுமதி கர்ணனை சூது விளையாட வருமாறு அழைத்தாள்.

கர்ணன் பானுமதியின் விருப்பத்தை ஏற்று விளையாட இணங்கினான். ஆட்டத்தில் ஒரு கட்டத்தில் தோற்றுவிட்டான் அந்த நிலையில் உலாவச் சென்ற துரியோதனன் மீண்டும் வந்துவிட்டான்

கணவனைக் கண்டவுடன் மரியாதை செய்வதற்காக பானுமதி எழுந்தாள் ஆனால் கர்ணனோ என்னிடம் தோற்றிவிட்டு, அதைச் சமாளிப்பதற்காக அவள் எழுந்து ஓடுகின்றாள் என்று தவறாக நினைத்து அவளைத் தடுக்க அவளுடைய சேலையின் தலைப்பை பிடித்து இழுத்தான். அப்போது அவளது இடையில் புனையப்பட்டிருந்த மேகலை அறுந்து முத்துக்களும், மணிகளும், சிதறின. இந்த இக்கட்டான சந்தர்ப்பத்தில் துரியோதனன் அவர்கள் முன்னே வந்துவிட்டான். இதனைக் கண்ட கர்ணன் செய்வதறியாது கலங்கிய நிலையில் தலை குனிந்து நின்றான். ஆனால் துரியோதனன் எவ்வித சந்தேகமும் இன்றி "இந்த முத்துக்களை எடுக்கவோ கோர்க்கவோ" என்றான்.

கண்ணனின் சூழ்ச்சியால் குந்திதேவி கர்ணனிடம் வந்து, தான் அவனுடைய தாய் என்பதை நீருபித்து பாண்டவர்களிடம் வருமாறு வேண்டுகின்றாள். சூரியோதனன் செய்த நன்றியை நினைத்த அந்தக் கொடை வள்ளல் இந்த நிகழ்ச்சியை அவளுக்கு எடுத்துக் கூறுகின்றான்.

"மடந்தை வயன் திருமேகலை மணி உகவே
மாசறத்திகமும் ஏகாந்த இடந்தனில்
பரிந்தேயான அயர்ந்து இருப்ப
எடுக்கவோ? கோர்க்கவோ? என்றான்
திடம்படுத்திட வேல் இராசராசனுக்குச்
செருமுனை சென்று செஞ்சோற்றுக்
கடல் கழியதே எனக் கிளிள்
புகழும் கருமமும் தருமமும்" என்றான்

உயர்ந்த நட்பின் பண்போடு விளங்கிய துரியோதனனுக்கு நன்றி பாராட்ட வேண்டும் என்பது ஒரு காரணம், இரண்டாவது காரணம் அதைவிட முக்கியமானது ஊர் பேர் தெரியாத

தன்னை உணவு கொடுத்து மனிதனாக்கிய உபகாரத்திற்கு நன்றி பாராட்ட வேண்டும் என்பது ஆகும். இதனையே “செஞ்சோற்றுக்கடன் கழிப்பது” என்ற கர்ணன் குறிப்பிட்டதாகும்.

கம்பராமாயணத்தில் போர்க்களத்தில் வந்து நிற்கும் கும்பகர்ணனைத் தன்னுடன் வந்து விடுமாறு அழைக்கிறான். அவன் தம்பியாகிய விபுஷணன் அண்ணன் இராவணன் செய்வது பெருந்தவறு என்பதை அறிந்தவனாயினும் நன்றி யுடைய கும்பகர்ணன் விபுஷணனை நோக்கி தம்பி அறிவில்லாதவனாகிய அரசன் தீமை செய்வதைக் கண்டால் அவனை இடித்துக்கூறி திருத்த முற்பட வேண்டும். திருத்த முடியவில்லை யானால் அதற்காகப் பொறுத்துக் கொண்டு இருப்பதோ அன்றேல் பகைவனுடன் சேர்ந்து கொண்டு அண்ணன் மேல் போர் தொடுப்பதோ முறை

யன்று போருக்கச் சென்று உயிரைவிடுதலே அவனுடைய உட்பைத் தின்றவர்கள் செய்ய வேண்டிய கடமையாகும். என்ற பொருளில் இவ்வாறு கூறுகின்றான்.

“கருத்திலா இறைவன் தீமை கருதினால் அதனைக் காத்துத் திருத்தலாம் ஆதில் நன்று திருத்துதல் தீராது ஆயின் பொறுத்து உறுப்பொருள் உண்டா மோ? பொருதொழிற்கு உரியராகி, ஒருத்தரின் முன்மை சாகல் உண்டவற்கு உரியதம்மா!

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்நன்றி கொன்ற மகர்ற்கு”

என்ற குறள் நெறி கண்ட நன்றி வாழ்வு வாழ்ந்தனர்.

உசாத்துணை நூல்கள்

இராமாயணம்
மகாபாரதம்

⇒ கொக்கு ஏன் வெள்ளையாக இருக்கிறது?
ஏனெனில் அதன் கணவன் கிறந்து விட்டார்.

⇒ அயல் விட்டாருடன் அன்பு கொள், ஆனால் வேலையை நீக்கி விடாதே.

⇒ இருளைப் யழிப்பதை விட
ஒளியை ஏற்றுவது நல்லது.

⇒ பசித்தவனுக்கு மீனைக் கொடுப்பதை விட
மீன் பிழக்கக் கற்றுக் கொடுப்பதே சிறந்தது.

ஈழத்தில் 60-90 வரையான நாடக வளர்ச்சி

எ.பேனாட்
2010 கலைப்பிரிவு

ஈழத்தில் 60 - 90 வரையிலான நாடக வளர்ச்சி

இலங்கைத் தமிழ் அரங்கின் வரலாற்று ரீதியான வளர்ச்சியானது மரபு வழிக்கூத்துடன் ஆரம்பமாகியது எனலாம் தொடர்ந்து விலாசம் எனும் நாடகமரபின் வருகையும், பார்ஷிவசி அரங்கின் வருகையும் இடம்பெற்றதெனலாம். ஆங்கிலேயர் வருகையின் பின்னர் வந்து நவீன பாணி நாடகங்களும் நவீன நாடகங்களாக அழைக்கப்பட்டன. இந்நவீன பாணி நாடகங்களும் நவீன நாடகங்களாக அழைக்கப்பட்டன. இந்நவீன நாடகத்தினை பல்வேறு கால கட்டங்களாக வகுத்துப் பார்க்கலாம். 1910களில் தமிழகத்து நாடக கம்பனிகளின் வருகையும் நவீன நாடக அரங்கேற்றங்களும் இலங்கையர்கள் முதன் முதலாக நாடக மன்றங்களை உருவாக்கி நாடகங்களை தயாரித்து அரங்கேற்றியமை 1930களில் பிரிக்கை பூர்வமாக நவீன நாடகங்களை எழுதும் முறை பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் உருவானமை. 1950களில் பாரம்பரியக் கூத்துகள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் உருவானமை 1960களில் பாரம்பரியக் கூத்துக்கள் இலங்கை பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் புத்தாக்கம் செய்யும் முயற்சிகள் உருவானமை. 1970களில் கொழும்பை மையமாகக் கொண்ட காத்திரமான அரங்க இயக்கங்களின் தோற்றமும் அவற்றின் நாடகத் தயாரிப்புகளும் இலங்கைத் தமிழ் அரங்க வரலாற்றில் திருப்பு முனையாகியமை. 1980களில் யாழ்ப்பாணத்தை மையமாகக் கொண்ட ஒரு அரங்க வரலாறு உதயமாகியமை. 1990களில் இலங்கையின் தமிழர் பிரதேசங்களில்

பரந்து வளர்ந்து சென்றமை முதலிய காலகட்டங்களாக வகுத்து நோக்கலாம் இதில் 1960 தொடக்கம் 1990 வரையிலான காலப்பகுதி முக்கியமான காலப்பகுதியாகும். அது பற்றிய விளக்கத்தை விரிவாக ஆராயலாம்.

1960களில் தமிழ் அரங்கு

1960இல் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றம், தேசிய விழிப்புணர்வு, பண்பாடு பற்றிய பிரக்ஞையை இலங்கையருக்கு ஏற்படுத்தியது. சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும், பெரும் பிளவை உண்டு பண்ணியது. இதன் பேறாக சிங்களவர் மத்தியில் பேராசிரியர் சரத்சந்திரா அவர்களும் தமிழர் மத்தியில் பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் அவர்களும் மரபுவழி நாடகங்களைப் புத்தாக்கம் செய்தனர். T. வித்தியானந்தனின் வழிகாட்டலின் கீழ் தமிழ் கூத்துக்களின் புத்தாக்க முயற்சிகள் செயற்படத் தொடங்கியது. மரபு வழி நாடகங்களைப் புத்தாக்கம் செய்யும் முயற்ச்சியுடன் கூத்து நூல்களைப் புதிப்பித்தமை அண்ணாவிடையார் மகாநாடுகள் நடத்தி அண்ணா விடையாரை கௌரவித்தமை நாட்டுக்கூத்துப் போட்டிகளை நடத்தியமை முதலிய பலபணிகளை ஆற்றியமை இவரது பணிகளாகும். இவர் புத்தாக்கம் செய்த நாடகங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இரா வணேசன், வாலிவரை, கர்ணன்போர், நொண்டி நாடகம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இதை தொடர்ந்து புதிய தலைமுறையினர் பலர் கூத்தின் உள்ளடக்கங்களைக் கொண்டும் ஆற்றுகை முறைமைகளை கொண்டும் நவீன நாடகங்களைத் தயாரித்தனர். இந்த மரபில் வந்தவர்களாக

கலாநிதி சி. மௌனகுரு, இலக்கிய கலாநிதி இ. முருகையன், நிலாந்தன், சி. ஜெயசங்கர், முதலியோரை குறிப்பிடலாம். இவர்களது நாடகங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக சங்காரம், உயிர்த்த மனிதர் கூத்து, நவீன பஸ்மாஸ்கூரன் முதலியவற்றை குறிப்பிடலாம்.

1970களில் தமிழ் அரங்கு

இக்கால கட்டத்தில் கொழும்பை மையமாகக் கொண்ட காத்திரமான அரங்க இயக்கங்கள் தோற்றம் பெற்றன நடிகர் ஒன்றியம் குறிப்பிடத்தக்க திருப்பத்தை ஏற்படுத்திற்று. சுவைர் ஹமீட், நா.சுந்தரலிங்கம், அ. தாசீசியஸ், இ. சிவானந்தன், க. பாலேந்திரா, போன்றோர் நடிகர் ஒன்றியத்தின் நாடகத் தயாரிப்புக்களை தயாரித்தனர். இவர்களது நாடகங்கள் சுய ஆக்க நாடகங்கள், தழுவல் நாடகங்கள் என அமைந்தன. அக் காலத்தில் எழுந்த நாடகங்கள் இடது சாரிச் சிந்தனையில் அமைந்திருந்தது. "அதலபாதாளம், அவளைக் கொன்றவன் நீ, அபசுரம், கடுளியம், கோடை, புதியதொரு வீடு" எனப் பல காத்திரமான நாடகங்கள் அரங்கேற்றப்பட்டன. மகாகவி, முருகையன், சிவாந்தன், அம்பி முதலிய புகழ் பெற்ற நாடக ஆசிரியர்கள் இக்காலத்தில் நாடகங்களை எழுதினார். எழுபதுகளின் இறுதியில் (1975 - 1976) கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தினால் இரண்டு ஆண்டுகள் பட்டப்படிப்பு டிப்பளோமா பயிற்சிநெறி நாடகவியலில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதன் பெறுபெற்று பிற்காலத்தில் ஈழத்து தமிழ் அரங்கை புதிய திசைக்கு மாற்றியது. இது கற்கை நெறியாக அரங்கை வளர்த்தெடுக்க வகை செய்தது எனலாம்.

1980களில் தமிழ் அரங்கு

80களில் யாழ்ப்பாணத்தில் மையம் கொண்ட அரங்கு 'தேசிய நாடக வடிவம்' எனும் சிந்தனையை சுட்டி நிக்கிறது இனவன்முறை இதற்கு சாதக விளைவாகியது 1978இல் நாடக அரங்கக் கல்லூரியும் 1979இல் அவைக் காற்று கலைக்கழகமும் உருவாக்கப்பட்டு பல நாடக அரங்கேற்றங்கள் இடம்பெற்றன, நாடக அரங்கக் கல்லூரியை குழுந்தை ம.சண்முகலிங்கமும் அவைக் காற்றுக்கலைக்கழகத்தை பாலேந்திரா

வும் இயக்கினர் நாடக அரங்கக் கல்லூரி சுய ஆக்க நாடகங்களையும் அவைக்காற்று கலைக்கழகம் மொழி பெயர்ப்புக்குழுவும் நாடகங்களையும் தயாரித்தன. 1975இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட்டமையால் நாடக கல்வி முறையாக வளரவும், நாடக தயாரிப்புக்குக் களமாக அமையவும் வழிவகுத்தது. இதனால் காத்திரமான அரங்கு போக்கு ஒன்று உருவாகியது. சி. மௌனகுரு பல நாடகங்களை மேடையேற்றினார் எடுத்துக்காட்டாக புதியதொரு வீடு எனும் நாடகத்தைக் குறிப்பிடலாம். இக்காலத்தில் தான் குழுந்தை ம. சண்முகலிங்கம் இவர்களது மண்சுமந்த மேனியர் தேசிய நாடகச் சிந்தனையைத் தூண்டியது என்பர். பாலேந்திரா கண்ணாடி வார்ப்புக்கள், புதிய உலகம் பழைய இருவர், முலான பலமொழி பெயர்ப்பு, தழுவல் நாடகங்களைத் தயாரித்தனர். இதன் பயனாக மேலேத்தேய நாடகாசிரியர்களை தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்டனர்.

நாடக நிறுவனங்களைத் தவிர வெளியேயும் நாடக தயாரிப்புக்கள் இடம்பெற்றன 'இறைய பத்மநாதன், 'ஏகலைவன்' எனும் நாடகங்களும் 'ஆனந்தராஜின்' 'ஹம்ஸெட்' எனும் நாடகத்தினையும் தயாரிக்கப்பட்டன. இக்காலத்தில் 'ஆறு நாடகங்கள், நாடகம் நான்கு' எனும் நாடக "க. சிதம்பரநாதன்" நெறியாமுகை செய்தார். விடுதலை இயக்கங்களின் அரங்கத் தயாரிப்புக்களும், இக்காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க விளைவுகளை ஏற்படுத்திற்று எடுத்துக்காட்டாக 'மாயமான், விடுதலைக்காரி கசிப்பு' போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1982ல் நாடகமும் அரங்கியலும் பட்டப்படிப்புக்கு வரியதொரு பாடமாகியது. அங்கு புதிய படைப்புக்களும் பரிட்சாந்த முயற்சிகளும் இடம்பெற்றன. எடுத்துக்காட்டாக 'கண்ணன் என்பதோர் நினைவு மாகி' எனும் நடன நாடகத்தைக் குறிப்பிடலாம். திருமறைக்கலாமன்றத்தின் அரங்கப்பணிகளும் இக்காலத்தில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றன. நாடக தயாரிப்புகள், கண்காட்சிகள், கருத்தரங்குகள், நாடகப்பட்டறைகள் எனப்பட பணிகளை இம்மன்றம் ஆற்றியது.

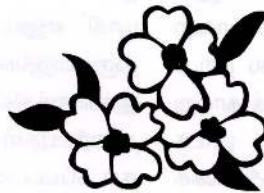
1990களில் தமிழ் அரங்கு

யாழ்ப்பாணத்தில் மையம் கொண்ட இலங்கைத் தமிழ் அரங்கு படிப்படியாக இதிலிருந்தும்து விலகி இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் நகரத் தொடங்கியது. 90களின் ஆரம்பங்களில் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழக பட்டதாரி மாணவர்களின் தயாரிப்புக்கள் மிகுந்த தாக்கத்தை உண்டு பண்ணின அரங்கு பன்முகமாக வளரத் தொடங்கியது. இதனால் மட்டக்களப்பு, கொழும்பு, வவுனியா, எங்கினும் அரங்கு காத்திரமாக அமைந்தது மட்டுமல்லாது அது வன்மையான சமூகமாற்றச் சாதனமாகவும் உபயோகிக்கப்படலாயிற்று. கிழக்கு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1991இல் நாடகமும் அரங்கியலும் ஒரு பாடமாகியது. அங்கு வருடா வருடம் 'உலக நாடக தினவிழா' நடைபெற்று வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகிறது. மட்டக்களப்பில் கலாநிதி ச. மௌனகுரு, சி. ஜெயசங்கர், பாலசுமாரன், க.திலகநாதன் முதலானோர் பல நாடகத்தயாரிப்புகளை மேற்கொண்டு வந்தனர். எடுத்துக்காட்டாக 'கலாநிதி சி. மௌன குரு புதிய தொரு வீடு, ச.ஜெயசங்கர் நவீன பஸ்மாகரன்' போன்ற நாடகங்களை தயாரித்தனர், வவுனியாவில் 'திருவீகனேசன், திரு. க. சிதம்பரநாதன், திரு. விந்தன்' முதலியோர் நாடகக் களப் பயிற்சி மற்றும் நாடகத் தயாரிப்புகளில் ஈடுபட்டு வந்தனர், கொழும்பில் "றொசாங்கன்" சில முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். "சி. ஜெயசங்கர்" ஆங்கில மொழி நாடகங்களை கொழும்பில் நிகழ்த்தினார்.

திருகோணமலையிலும் கூத்துக்கள் மற்றும் இலக்கிய நாடகமுயற்சிகள் என்பன முக்கியத்து

வம் பெறலாயிற்று எடுத்துக்காட்டாக 'நிலாவெளி' என். இராஜரட்ணம், 'நொபேட்' முதலியோர் இத்தயாரிப்புகளில் ஈடுபட்டு வந்தனர். மட்டக்களப்பில் 'சூரியா' பெண்கள் அமைப்புச்சார்பில் 'நிராகரிக்க முடியாதபடி' எனும் நாடகத்தை மேடையேற்றினார். வன்னி பெருநிலப்பரப்பில் போர் முடிக்க நாடகங்கள் பல இடம்பெற்று வருந்தன. இங்கு 'களத்தில் காத்தான்' என்னும் நாடகத்தின் தயாரிப்பாளர் 'புதுவை அன்பன்' முக்கியமானவர். மலையகத்தில் 'திரு நிசாம்' முக்கியமானவராகின்றார். இவர் தயாரித்த நாடகம் 'வெளிச்சம் வெளியே இல்லை' தடை செய்யப்பட்ட ஒரு நாடகமாகியது. 90களின் இறுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் மீண்டும் நாடகங்கள் முனைப்புடன் அரங்கேற்றப்பட்டன. "பிறேம் ஆனந் எழுதித் தயாரித்த விழிச்சுடர், க. ரதீதரன் எழுதித் தயாரித்த கானலிலே ஒரு கப்பலாகண்டம், மலநீக்கம் ஜெபரஞ்சினியின் விவாதங்கள் அரங்கு, எச்சில் இலை தேவானந்தனின் அக்கினிப் பெருமூச்சு சுந்தரேசனின் உணர்வுகோல் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் கேள்வித்தீ க. ஹீகந்தவேளின் கறை படிந்த நாடகங்கள், என்பன முக்கியமான தயாரிப்புகளாகும்.

கூத்துடன் தொடங்கி கத்தோலிக்க கூத்து, கார்ஷிவழி அரங்கு, நவீன நாடக அரங்கு என விரிந்து சென்று 20கள், 50கள், 70கள், 80கள், 90கள் எனப் பரந்து சென்ற இலங்கைத் தமிழ் அரங்கு ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் புதிய மாற்றங்களை கண்டு கொண்டது என்பது மிகையாகாது.

தரைக்கு வந்த நாட்டார் இலக்கியம்

இ.ஹொயேட் பிரசாத்
2010 கலைப்பிரிவு

எந்த மொழியில் இலக்கியங்களை நோக்கினாலும் அவற்றின் முன்னோடிகளாக விளங்குபவை நாட்டார் இலக்கியங்கள் ஆகும். ஏட்டு இலக்கியங்களின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக விளங்குபவையும் அவையே ஆகும். தமிழைப் பொறுத்த வரையிலும் சங்க இலக்கியங்களுக்கு முன்னோடிகளாக அமைந்துள்ளன. காலப் போக்கில் அவை தனியாகவும், ஏட்டு இலக்கியங்களோடு இணைந்தும் வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளன. நாட்டுப்புற இலக்கியம் நாடோடி இலக்கியங்கள் வாய்மொழி இலக்கியம், பாமர இலக்கியம், கிராமிய இலக்கியம், நாட்டுப்பாடல்கள், நாட்டார் இலக்கியம் எனப் பல்வேறு பெயர்களினால் அழைக்கப்படும் இவ்விலக்கியம் நாகரிக வாசனை வீசாத கிராமியப்புலத்தில், தோன்றி, ஆக்கிய வரின் பெயரை அறிய இயலாது எல்லோர் நாவிலும் பயின்று வந்துள்ளது. எளிய சொற்களும், பேச்சுவழக்கும், இசைத்தன்மையும், பாடல் அடிகள் திரும்பத் திரும்பப் பாடப்படும் இயல்பும் கொண்டவையாக இப்பாடல் விளங்குகின்றன. கிராமத்து மண்வாசனையையும் கிராம மக்களின் உணர்வுகளையும் அவை அதியுன்னதமாக எடுத்தியம்புகின்றன.

நாட்டார் இலக்கியங்கள் தாலாட்டு முதல் ஒப்பாரிவரை மனித வாழ்வோடு இயைந்த பல்வேறு அம்சங்களையும் தம்முள் அடக்கி வளர்ந்துள்ளன. தமிழில் சங்ககாலக் கவிஞர் முதல் இளங்கோ, மாணிக்கவாசகர், பாரதி உட்பட பல்

வேறு கவிஞர்களையும் பாதித்து தமது செல்வாக்கை அவை உணர்ந்தி வந்துள்ளன கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் போன்றோர் தமது கீர்த்தனைகளுக்கு வளம் சேர்ப்பதற்கு நாட்டார் பாடல் வடிவங்களையும் கையாண்டுள்ளனர். கொத்தமங்கலம் சுப்பு, திருலோக சீதாராம் சுரபி போன்ற கவிஞர்கள் நாட்டார் பாடல் மரபிலேயே தமது கவிதைகளை எழுதித் தம்மாலான முறையில் தமிழுக்குப் புதிய வளத்தைச் சேர்த்துள்ளனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் யுகக்கவிஞர் பாரதி நாட்டார் இலக்கியத்தில் தாம் கொண்ட இயல்பான ஈடுபாட்டைக் குயில் பாட்டின் ஓரிடத்திற் குதூகலத் தோடு குறிப்பிடுகின்றார்

“ஏற்ற நீர்ப் பாட்டின்
கிசையினிலும் நெல்லிடிக்குங்
கோற்றொடியார் குக்கு வெனக்
கொஞ்சம் ஒலியினிலும்
சுன்ன மிழ்ப்பார்தம்
சுவைமிருந்த பண்களிலும்
பண்ணை மடவார்
பழகுபவ பாட்டினிலும்
வட்டமிட்டுப் பெண்கள்
வளைக்கரங்கள் தாலொலிக்கக்
கொட்டி யிசைத்திடுமோர்
கூட்ட முதம் பாட்டினிலும்”

தாம் நெஞ்சைப் பறிகொடுத்தமை பற்றி, அவர் சுவைகதம்பக் கூறுகின்றார்.

நாட்டார் இலக்கியங்கள் நீண்ட காலமாகப் பல்வேறு கவிஞர்களையும் பாதித்து வந்துள்ளமை போன்று திரைப்படக்கவிஞர்களையும் பெருமளவு பாதித்துள்ளன. தமிழ்த் திரைப்படங்களில் பல்வேறு கவிஞர்களும் நாட்டார் பாடல்களை அடியொற்றிப் பல பாடல்களைப் புனைந்துள்ளனர். அவை திரைப்படப் பாடல்களுக்குப் பொருளிலும், அமைப்பிலும், சுவையிலும், இசையிலும் வளம் சேர்த்துள்ளன உடுமலை நாராயண கவி, பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம், மருதகாசி, தந்தை ராமையாதாஸ், என். எஸ். கிருஷ்ணன், முகவை ராமாணிக்கம், சுந்தரவாத்தியார், கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம், கண்ணதாசன், கா.மு. ஷெரீப் பஞ்ச அருணாச்சலம், கே. சி. எஸ். அருணாசலம், கலைநானம், புலமைப்பித்தன், நெல்லை அருள்மணி, வைரமுத்து, முத்துலிங்கம், நா. காமராசன், கங்கை அமரன் போன்றோர் தமது திரைப்படப் பாடல்களில் நாட்டார் இலக்கிய வடிவங்களையும், பாணியையும் சாயலையும் புகுத்தியவர்களாக விளங்குகின்றனர்.

இசையமைப்பாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஜி. ராமநாதன், கே. வி. மகாதேவன், புகழேந்தி, மாஸ்டர் வேணு, எம். எஸ். விஸ்வநாதன், இளையராஜா, நரசிம்மன், தேவா உட்பட்ட கணிசமானோர் நாட்டார் இலக்கிய மெட்டுகளில் இசையமைத்துத் திரைப்படப் பாடல்களைச் செழுமையுறச் செய்துள்ளனர்.

நாட்டார் இலக்கியங்கள் கிராமங்களின் உயிர்ப்பையும், உறக்கத்தையும், உழைப்பையும், களிப்பையும், சுகத்தையும், சோகத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. உழைப்பில் ஈடுபடும் மக்கள் தங்கள் களைப்பை மறப்பதற்கு இனிய பாடல்களைப் பாடி இன்புறுவர் அத்தோடு கிராமத்து முக்கிய நிகழ்ச்சிகளின் போதெல்லாம் எல்லோரையும் அழைத்து உழைத்து மகிழ்வது கிராம மக்களின் வழக்கமாகும். தமிழ்நாட்டுக் கிராமங்களில் தொன்று தொட்டு இவ்வழக்கம் இருந்து வருவதைக் காணலாம். இத்தகைய அம்சத்தைக் கொண்ட சுவையான திரைப்படப் பாடல்கள் மனதைக் கவரும் முறையில் விளங்கு

கின்றது

“அடி ராக்காயி மூக்காயி
குப்பாயி சரஸ்வதி
கஸ்தூரி மீனாட்சி
தங்கப்பல் காரையா
தங்க மகளுக்கும்
வாத்தியா ரையாவுக்கும்
தைமாதம் கல்யாணம்
நெல்லுக்குத்த வாங்கடியோ
சுந்தர்சம்மா பச்சை நெல்லுக்
குத்தத்தான் வேணும்
முத்து முத்தாம் பச்சரிசி
அள்ளத்தான் வேணும்
முல்லை வெள்ளி போல அள்ளிப்
யொங்கத் தான் வேணும்
நம்ம வீட்டுக் கல்யாணம் - சூது
நம்ம வீட்டுக் கல்யாணம்”

என்று தொடர்ந்து செல்லும் பாடலை இசையமைப்பில் எஸ். ஜானகி குழுவினர் அதி அற்புதமாய்ப் பாடியுள்ளனர்.

பொதுவாக கிராமவாசிகளுக்குப் பட்டண வாழ்க்கை மீது கவர்ச்சியிருப்பது உண்டு. பட்டண வாழ்க்கையைச் சொர்க்கமென்றும் சுகத்தின் விளை நிலமென்றும், இனிய பொழுது போக்குகளின் இருப்பிடம் எனவும், வருமானத்துக்குரிய வழிவகைகள் காட்டும் இடம் என்றும் கிராமவாசிகள் கருதுவதுண்டு. இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சையல்லவா இதே அடிப்படையைக் கொண்டு சுவை மிகுந்த திரைப்படப் பாடலொன்றைப் புனைந்துள்ளார் கவிஞர் ஒருவர். பட்டண வாழ்க்கையை விரும்பும் கணவன் ஒருவனையும் அதனை வெறுத்துக் கேலி செய்யும் மனைவி யொருத்தியையும் நாட்டார் பாடல் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளார்.

“பட்டணத்தான் போகலாமடி - வொம்பளே
பணங்காசு தேலாமடி - நல்ல
கட்டாணி முத்தே - என்
கண்ணாட்டி நீயும்
வாடி யொண்டாட்டித் தாயே!”

டவுனுய்ப்பக்கம் போகாதீங்க - மாய்புளே
 டவுனாகிப் போயிடுவீங்க - அந்த
 டாம்பீகம் ஏழைக்குத்
 தாங்காது பயணம்
 வேண்டாம்ளாக் கேளுமாமா!

எனத் தொடங்கும் இத்திரைப்படப்பாடல் பட்டண வாழ்வு பற்றிய சுவாரசியமான விமர்சனமாகவும் அமைந்துள்ளது.

நாட்டார் பாடல்களில் குழந்தைகளுக்கான தாலாட்டுப் பாடல்களும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அத்தகைய தாலாட்டுப் பாடல்களைத் தழுவி ஏராளமான திரைப்படப்பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஏழைக்குடிசையிலே பிறந்த குழந்தையொன்றைத் தாலாட்டும் தாய் பாடுவதாய் அமைத்த நாட்டார் பாடல்களில் ஒன்று

“ஏழைக் குடிசையிலே
 ஏன் பிறந்தாய் செல்வமுத்தே?
 எத்தனையோ சீமாட்டி
 ஏங்கித் தவங்கிடக்க
 என் வயிறு தான் தேடி
 ஏன் பிறந்தாய் செல்வமுத்தே?.....”

இத்தாலாட்டு பாடல் திரைப்படப் பாடல் வடிவில் வரும் போது

“ஏன் பிறந்தாய் மகனே ஏன் பிறந்தாயோ? இல்லையொரு பிள்ளையென்று ஏங்குவோர் பலரிருக்க நீயும் வந்து ஏன் பிறந்தாய் செல்வ மகனே” என்று அமைந்துள்ளது. குழந்தைகளின் விளையாட்டுகள் தொடர்பாகவும் பல நாட்டார் பாடல்கள் உள்ளன. அதே போன்று அவை தொடர்பான திரைப்படப்பாடல்களும் திரைப்படங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன எடுத்துக்காட்டாக சிறுபிள்ளைகள் விளையாடும் அப்பா - அம்மா விளையாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு “மாப்பிள்ளை வந்தார் மாப்பிள்ளை வந்தார் மாட்டு வண்டியிலே பொண்ணு வந்தா பொண்ணு வந்தா பொட்டி வண்டியிலே” என்று தொடங்கும் பாடலைக் குறிப்பிடலாம் கிராம மக்கள் மத்தியில் பிரபலமாக விளங்கும் “சடுகுடு” விளையாட்டும் திரைப்படப் பாடல் வடிவம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாட்டார் பாடல்களின் கணிசமானவை ஆண் - பெண் உறவு தொடர்பான பாடல்களாகும். அவற்றில் காதல் உணர்வுகள் புலப்படுத்தப்படும் ஒரு முக்கிய அம்சத்தினை நோக்கமுடிகின்றது. அவ்வுணர்வுகள் பாத்திரக் கூற்றாகவே நாடகப் பாங்கில் வெளியிடப்படுகின்றன. பாத்திரங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று பேசிக்கொள்வதாகவோ, தமது உணர்வுகளைப் பிறரிடத்து எடுத்துக் கூறுவதாகவோ அவை அமைந்திருக்கும். நாட்டார் பாடல்களின் பாணியில் அமைந்த திரைப்படப்பாடல்களிலும் இத்தகைய அம்சத்தினைக் காணலாம்.

மிகச்சுவையான காதல் பாடல்கள் நாட்டார் இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. சில பாடல்கள் திரைப்படங்களின் சிற்சில மாற்றங்களுடன் இடம் பெறுவது உண்டு. திரையிசை மூலம் புதுவாழ்வு பெற்ற பாடலொன்று

ஒடற தண்ணியிலே
 உரசுகவிட்டேன் சந்தனத்தை
 சேர்ந்ததுவோ சேரலையோ
 செவந்தசாமி நெத்தியிலே

என்ற பாடல் திரைப்பட பாடல் வடிவு பெறும் போது

ஒடுகிற தண்ணியிலே
 ஓரசிவிட்டேன் சந்தனத்தை
 சேர்ந்திச்சோ சேரலையோ
 செவந்த மச்சான் நெத்தியிலே

என்று சில மாற்றங்களுடன் அமைந்துள்ளது.

நாட்டார் பாடல்களில் தனித்துவம் மிக்கவையாகத் தெம்மாங்குப் பாடல்களும் விளங்குகின்றன. தென்பாங்கு என்பதே தெம்மாங்கு எனத் திரிந்தது என்பர். தெம்மாங்கில் அமைந்த நாட்டார் பாடல்களும் மக்கள் மத்தியில் பிரபலமானவையாக விளங்குகின்றன.

வட்டவட்டப் பாறையிலே - குட்டி
 வரகரிசி தீட்டையிலே
 ஆர் கொடுத்த காய்ச்சலை குட்டி ஆலவட்டம் போடுவது

என்ற பாடல் திரைப்படால் வடிவம் பெற்று கலைஞர்களைக் கவரும் முறையில்

வட்ட வட்டப் யாறையிலே
வந்து நிற்கும் வேளையிலே
யார் கொடுத்த சேலையடி
ஆலவட்டம் போடுதடி
என்று அமைந்துள்ளது.

நாட்டார் இலக்கியத்தின் பிறிதோர் அம்சமாக விளங்குவன கதைப்படல்கள் ஆகும். அவற்றுள் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் பற்றிய கதைப் பாடலும் குறிப்பிடத்தக்கது. கட்டபொம்மனின் தளபதியாகிய வெள்ளையத்தேவனின் மனைவி வெள்ளையம்மாள் தீய கனவொன்று கண்டு கணவனைப் போருக்குப் புறப்பட விடாமல் தடுப்பதாக அமைந்துள்ள பாடற்குதி திரைப்படால் வடிவத்தையும் பெற்று சோகவுணர்வைப் பிழிந்து காட்டுகின்றது. என் கனவா போகாதே போகாதே பொல்லாத சொப்பனம் நானும் கண்டேன் போகாதே போகாதே என் கனவா!

“பொல்லாத சொப்பனம் நானும் கண்டேன்” என்று தொடங்கும் அப்பாடல் எவரது மனத்தையும் கவரத்தக்கதாக விளங்குகின்றது. பழம் பெரும் பாடாகி கே. ரட்ணமாலா மிக அருமையாக அப்பாடலைப் பாடியுள்ளார்.

நாட்டார் இலக்கியத்தின் இன்னோர் அம்சமாக விளங்குவது இலாவணியாகும். மகாராஷ்டிரத்திலிருந்து தமிழுக்கு வந்த இக்கலை இசைப்பாடல் வடிவில் விவாதமாக விவாதமாக வினாவும் விடையுமாக அமைந்து பக்கவாத்தியம் சதிதம் இருகுழுக்களாகப் பிரிந்து பாடப்படுவது ஆகும். இம்முறையைப் பின்பற்றித் திரைப்படப் பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

புகையும் நெருப்பில்லாமல்
எரிவதெது?
பசித்து வாடும் மக்கள்
வாயிறு அது
உலகத்திலே பயங்கரமான

ஆயுதம் எது?

நிலைகெட்டுப் போன நயவஞ்சகரின்
நாக்குத்தான் அது

என்ற பகுதியை உள்ளடக்கிய இலாவணிய முறையில் அமைந்த திரைப்படப் பாடல் பிரபலமான ஒன்றாகும் கலைவாணர் என்.எஸ். கிருஷ்ணனும் சீர்காழி கோவிந்தராஜனும் இதனைப் பாடியுள்ளனர்.

பாமர மக்களின் கலை வடிவங்களுள் ஒன்றாக விளங்குவது வில்லுப்பாட்டாகும். வேட்டையாடும் சமுதாயத்திலிருந்து தோன்றிய கலையாக விளங்கும் வில்லுப்பாட்டு காலப்போக்கில் அனைவரையும் கவரும் கிராமியக் கலையாக வளர்ச்சி பெற்றது. வில்லுப்பாட்டு, வில்லடி, வில்லிசை போன்ற பெயர்களாலும் அழைக்கப்படும்.

வில்லுப்பாட்டு “தந்தினத் தோம் என்று சொல்லியே வில்லினிற் பாட” எனத் தெய்வ வணக்கம் கூறித் தொடங்கப்படும். இதன் செல்வாக்கும் திரைப்படப் பாடல்களைப் பாதித்துள்ளது. “தந்தனத்தோம் என்று சொல்லியே வில்லினிற் பாட. வந்தருள் வாய் கலைமகளே” என்று தொடங்கும் மலேசியா வாசுதேவன் குழுவினரின் வில்லுப்பாட்டுடன் திரையிசையில் சுவாரசியமான முறையில் அமைந்துள்ளது. திரையிசையில் இடம்பெற்ற கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணனின் வில்லுப்பாட்டுகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை

ஆடற்கலையும் பாடற்கலையும் இணைந்த கிராமியக் கலைகளுள் கும்மியும், கரகமும் திரைப்படப் பாடல்களில் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. பெண்கள் வட்டமிட்டு கைகொட்டி ஆடும் கும்மிப்பாடல்கள் பல நாட்டார் வழக்கில் உள்ளன. அத்தகைய கும்மிப்பாடல்களின் சாயலில் சாந்துப் பொட்டுத் தளதளக்க சந்தனப்பொட்டு கமகமக்க மதுரைக் கோபுரம் தெரிந்திடச் செய்த மருத பாண்டியர் பாருங்கடி என்பன போன்ற திரைப்படப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

மேளத்துடன் அலங்கரிக்கப்பட்ட கிளிப் பொம்மை கொண்ட நையாண்டி குடத்துடன்

அலங்காரமாக ஆடப்படுகின்ற கரகப் பாடல்களும் திரைப்படப் பாடல்களிற் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. “ஒண்ணாங் கரகமடி எங்கமுத்துமாரி ஓசந்த கரகமடி எங்கமுத்துமாரி” என்ற கரகாட்டப் பாடல்கள் சில மாற்றங்களுடன் திரைப்படப் பாடலாகவும் அமைந்துள்ளது

“ஓராங்கிரமடி கன்னி
ஒத்தியாக நாளிருந்தேன் கண்ணா
ஈராங்கிரகமடி கன்னி
இருவராசுச் சேர்ந்து விட்டோம் கண்ணா
முணாங் கிரகமடி கன்னி - நீ
முனுமுடிச்சுப் போடவேணும் கண்ணா”

என்று தொடங்கும் அப்பாடல் சுவை மிக்கதாக விளங்குகின்றது.

தமிழர் சமுதாயத்தில் நீண்ட காலமாகக் கூத்துகள் இடம்பெற்றுவந்துள்ளன. இவற்றுள் தெருக்கூத்தும் ஒன்றாகும். மேடையும் திரையும் இன்றி ஒப்பனையுடன் மக்கள் மத்தியில் தெருக்களில் ஆடப்பட்ட கலையாக இது வளர்ந்துள்ளது. காலப்போக்கில் கொட்டகைகளிலும் ஆடப்படத் தொடங்கியது. புராண இதிகாசக் கதைகளில் இருந்து பெறப்பட்ட கதையம் சக்கதைகளி லிருந்து பெறப்பட்ட (கதையம், சங்களைப்) பெரும்பாலும்

கொண்டிருக்கும் தெருக்கூத்தின் செல்வாக்கினை திரையிசைத் துறையிலும் காணலாம். நவராத்திரி திரைப்படத்தில் இடம்பெறும் தெருக்கூத்து இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கது.

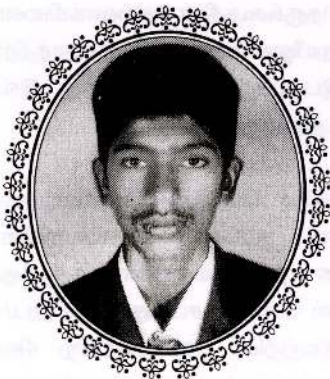
நாட்டார் இயலில் கிராமிய மக்களின் நம்பிக்கையுணர்வுகளும், சடங்குகளும் அடங்குகின்றன. அவர்களின் நம்பிக்கையுணர்வுகளுக்கு ஏற்ப பேயோட்டுதல் போன்ற சடங்குகளும் இடம்பெறுவதுண்டு. இவற்றின் அடிப்படையிற் சில திரைப்படப் பாடல்களும் அமைந்துள்ளன. “அப்பனோ சாமியோ அம்மனோ நீலியோ” என்பன போன்ற திரைப்படப் பாடல்கள் இவ்வகையில் நோக்கப்படுகின்றன.

நாட்டார் இலக்கியம் ஒரு சமூகத்தின் உயிர்த்துவமான உணர்வுகளைச் செயற்கைப்பூச்சுகள் இன்றி இயல்பாகக் காட்டுகின்றது. அத்தகைய இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு பல்வேறு துறைகளிலும் பரந்து காணப்படுவதைப் போன்று திரைப்படப்பாடல்களிலும் ஊடுருவி, அத்துறைக்குச் செழுமையூட்டி வந்துள்ளது. நமது மண்ணின் மணத்தை நுகரச்செய்யும் நாட்டார் பாடல் வடிவங்கள் திரைப்படப் பாடல்களுக்குப் புதிய வலுவையும் வளத்தையும் சேர்த்துள்ளன.

உசாத்துணை நூல்கள்

- வீரகேசரி வார வெளியீடு
- 27.09.1998
- கலாநிதி. துரைமனோகரன்

**உனக்கு போதிய அக்கறை இருந்தால்
நீ உலகை மாற்றி அமைக்க முடியும்**

நீதித்துறையும் அதன் சுதந்திரமும்

செ. கீர்த்திகள்
2010 கலைப்பிரிவு

சட்டத்தைப்பற்றிய அதிகார பூர்வமான விவரணத்திற்கும் சட்டத்தின் பிரயோகத்திற்கும் பொறுப்பான அரசாங்கத்துறையே நீதித்துறையாகும். நீதித்துறையானது ஜனநாயக ரீதியான அரசாங்கங்களில் அரசியல் யாப்பினதும் பிரஜைகளின் உரிமைகளினதும் பாதுகாவலனாகவும் செயற்படுவதனால் தற்கால அரசுகளில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த துறையாகத் திகழ்கிறது. நீதித்துறையானது தற்கால அரசுகளில் வகிக்கும் முக்கியத்துவத்தை அது நிறைவேற்றும் பணிகளிலிருந்தும் அதனைப்பாதுகாப்பதற்கு பின் பற்றப்படும் வழிமுறைகளிலிருந்தும் அறிய முடிகிறது. நல்லாட்சிக்கு அடிப்படையாக அமைந்த நீதித்துறை சுதந்திரமாகச் செயற்பட்டு அது பின்வரும் பணிகளை ஆற்ற வேண்டுமென எதிர் பார்க்கப்படுகின்றது.

நீதித்தீர்ப்பினை வழங்குதல், சட்டவாக்கம்

நீதிபதிகளின் முதன்மையானதும் முக்கியமானதுமான கடமை நீதியை நிருவகிப்பதாகும். அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வாதி பிரதிவாதிகளின் விவாதங்களின் அடிப்படையில் சிவில் குற்றவியல், யாப்புசார்ந்த வழக்குகளை விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்குகின்றனர். மனித உரிமைகளினதும், சுதந்திரத்தினதும் பாதுகாவலர்களாக நீதிமன்றங்கள் கருதப்படுகின்றன. சட்டத்துறையே சட்டவாக்கத்திற்கு பொறுப்பாயினும் நீதிமன்றங்களும் புறம்பான ஒரு வகையில் சட்டவாக்கம் செய்கின்றன. நீதித்துறை தீர்ப்புகளிலிருந்து பல தரப்பட்ட சட்டங்கள் தோன்றுகின்றன. அவை

வழக்குச் சட்டங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. எங்கு சட்டம் மெளனமாக இருக்கின்றதோ. எங்கு சட்டத்துக்குப் பல பொருள் விளக்கங்கள் வழங்கப்படுகின்றனவோ, எங்கு ஒரு சட்டம் பிறிதொரு சட்டத்துடன் ஒவ்வாததாக இருக்கின்றதோ அங்கு நீதிமன்றங்களே எதுசட்டம் என்பதை தீர்மானிக்கும்.

அரசியல் யாப்பின் பாதுகாவலன்

சமஷ்டி முறையில் நீதிமன்றங்கள் அரசியல் யாப்பின் பாதுகாவலனாகப் செயற்படும் அதே வேளை மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்குமிடையில் நடுவராக செயற்படுகின்றன. மாகாண அரசுகளுக்கிடையிலும் மாகாணங்களுக்கும் மத்தியிலும் இடையிலும் எழுகின்ற அரசியல் யாப்பு பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கு கட்டாயமாக சுதந்திரமும் பாரபட்சம் அற்றதுமான நீதித்துறை அவசியமாகிறது.

ஆலோசனைக் கடமை

நீதிமன்றங்கள் ஆலோசனை கூறும் நியாய ஆதிக்கத்தையும் பெற்றுள்ளன. வழக்குகளை விசாரித்துத் தீர்த்து வைக்கும் கடமைக்கும் மேலதிகமான அரசியல் யாப்புப் பற்றிய முக்கியமான விடயங்கள் சம்பந்தமாக ஆலோசனை வழங்கும் கடமையையும் பெற்றுள்ளன. உதாரணமாக இதில் சிறந்து விளங்குகின்றது இந்தியாவாகும்.

நீதிப்புனராய்வு

மேல் நீதிமன்றங்களினதும் உயர் நீதிமன்றங்களினதும் பிரதான பணி சட்டத்துறையின் சட்டங்

களில் செல்லுபடியாகும். தன்மையை நிரண்யிப்பதாகும். இதுவே நீதிப்புணராய்வு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. எனவே நீதித்துறையின் அதிகாரம் சட்டத்துறையையும் தாண்டி வளர்ச்சி அடைகின்றது.

ஏனையவை

நீதிமன்றங்கள் தனது உத்தியோகத்தர் மீதான கட்டுப்பாடு பிரதான நிருவாகியின் உத்தரவின் பேரில் விசாரணைகளை நடத்துதல், திருமண அத்தாட்சி பத்திரங்களையும், பிரஜாவுரிமைகளையும் வழங்குதல் போன்ற பணிகளையும் நிறைவேற்றுகின்றன.

நீதித்துறைச் சுதந்திரம்

நீதித்துறையின் பொறுப்புக்களையும் பணிகளையும் பாரபட்சம் அற்ற முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு நீதித்துறை சுதந்திரமானதாக இருக்க வேண்டும். தற்காலத்தில் எந்தவொரு அரசினதும் ஜனநாயகத்தன்மையை அளவிடும் குறிகாட்டியாக நீதித்துறையின் சுதந்திரம் கருதப்படுகிறது. நீதி என்னும் ஒளி இருளில் அழிந்து விட்டால் அவ்விருள் எந்தளவு இருண்டதாக இருக்கும். அதே போன்று சுதந்திர மற்ற நீதித்துறையை உடைய அரசு சர்வதிகார மோகம் நிறைந்ததாக இருக்கும் எனவே ஜனநாயகத்தின் சிறப்பான இருப்புக்கு நீதித்துறையின் சுதந்திரம் அத்தியாவசியமான ஒரு நிபந்தனை ஆகும்.

தற்கால அரசுகள் நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு பின்வரும் வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுகின்றன.

1. நீதிபதிகளின் நியமனமுறை
2. சேவைப் பாதுகாப்பு
3. தேவையற்ற தலையீடுகளிலிருந்தும் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்தும் விடுபடுத்தப்படுதல்

நீதிபதிகளின் நியமன முறை

தற்கால அரசாங்கங்களில் நீதிபதிகளை நியமிப்பதில் மூன்று முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

- a. பொதுமக்களால் தெரிவு செய்யப்படுதல்
- b. சட்டத்துறையால் தெரிவு செய்யப்படுதல்

C. நிறைவேற்றத்துறையால் நியமிக்கப்படுதல் பொது மக்களால் தெரிவு செய்யப்படும் முறை பிரபல்யமானதன்று சில நாடுகளில் சில கீழ்நிலை நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகளை நியமிப்பதில் இம்முறை பின்பற்றப்படுகின்றது. எனினும் நீதிபதிகள் பொதுமக்களில் தங்கியிருப்போர்களாக மாறுவதனால் இத்தெரிவு முறை சிறந்ததன்று.

மத்தியரசின் சட்டத்துறையான தேசிய கவுன்சிலினால் ஆறுவருட காலத்திற்கு இவர்கள் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். இங்கு கட்சி அரசியல் தொடர்புபடுவதனால் இம்முறையும் சிறந்ததன்று.

தற்கால அரசாங்கங்களின் நீதிபதிகளை நியமிப்பதில் பயன்படுத்தப்படும் பிரபல்யமான முறை நிறைவேற்றுத்துறையினால் நியமிக்கப்படுதலாகும். கபினட் முறையில் நாம திருவாகியாலும் ஜனாதிபதி முறையில் ஜனாதிபதியாலும் நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படுகின்றனர். இது ஏனைய முறைகளை விடச் சிறந்த முறையாகும். எனினும் இங்கும் அரசியல் செல்வாக்கு இடம்பெறுவதற்கான வாய்ப்பு கூடுதலாகக் காணப்படும்.

2. சேவைப் பாதுகாப்பு

- நீதிபதிகளின் சேவையைப் பாதுகாப்பதற்கு பின்வரும் முறைகள் பயன்படுத்தப்படும்
- a. நீதிபதிகளை தான் தோன்றித்தனமான முறையில் நீக்கப்படாமை
  - b. நீண்ட காலத்திற்கு பதவி வகிப்பதற்கு வாய்பளித்தல்
  - உ. போதிய சம்பளத்தை வழங்குதல்

நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு கட்டாயமாக இருக்க வேண்டிய தொரு நிபந்தனை நீதிபதிகளின் பதவியைப் பாதுகாப்பதாகும். அது சிறந்த முறையில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமாயின் அடுத்ததாக இருக்க வேண்டிய நிபந்தனை நிறைவேற்று துறையின் சுய விருப்பின் பெயரில் நீதிபதிகள் பதவி நீக்கம் செய்யும் முறையினை இல்லாதொழிப்பதாகும். நவீன அரசாங்க முறைகளில் நீதிபதிகளின் சேவையைப் பாதுகாப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு பிரபல்யமான முறை, சட்டத்துறையினால் நிறைவேற்றப்படும்

ஒரு தீர்மானத்தின்படி நீதிபதிகள் முடியினால் நீக்கப்படுகின்றனர். இலங்கையில் மேன்நிலை நீதிமன்ற நீதியரசர்களுக்கு எதிரானதொரு நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை பாராளுமன்றில் நிறைவேற்றப்பட்டு ஜனாதிபதிக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டால் மட்டுமே அவர்களைப் பதவி நீக்கம் செய்ய முடியும்.

நீண்ட சேவைக் காலத்தை உறுதிப்படுத்தல்

நீதிபதிகள் நீண்ட காலத்திற்கு பதவி வகிப்பதற்கு இடமளித்தல் நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்குத் தேவைப்படும் பிறிதொரு நிபந்தனையாகும். சேவைக்காலம் குறுகியதாக அமையுமாயின் நீதிபதிகளால் நீதியை முறையாக நிருவகிக்க முடிவதில்லை. மறுபுறம் சட்டத்தில் காணப்படும் சிக்கலான நிலைகளை புரிந்து கொள்வதற்கு நீதிபதிக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்காமல் போகலாம். அதனால் நீதிபதிகள் நீண்டகாலத்திற்குப் பதவி வகிப்பதற்கு இடமளித்து நவீன ஜனநாயக அரசாங்க முறைகளில் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ள ஒரு கொள்கையாக மாறியுள்ளது.

போதிய சம்பளம் வழங்கப்படுதல்

கௌரவமான ஒரு சமூக வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கான வாய்ப்பை வழங்குவதன் மூலம் நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கலாம். அவ்வாறின்றேல் அவர்கள் ஊழல் செயற்படுகளில் ஈடுபடத்தூண்டப்படுவர். கௌரவமான வாழ்க்கைக்கு போதிய சம்பளம் அவசியமாகிறது. மறுபுறம் கவர்ச்சிகரமான சம்பளத்தை வழங்குவதன் மூலம் அறிவும் திறமையும் பொருந்திய நபர்களை நீதித்துறைச் சேவைக்கு சேர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

போதியசம்பளம் வழங்கப்படுவதோடு பதவிக் காலத்தில் அதனை குறைக்காதிருந்தாலும் நீதிபதிகளின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான பிறிதொரு நிபந்தனையாகும். மேலும் நீதிபதிகளின் கொடுப்பனவுகள் தேசிய வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மூலம் ஒதுக்கப்படலாது. அவ்வாறு இடம்பெறின் நீதித்துறை நீதிபதிகளும் வாதப்

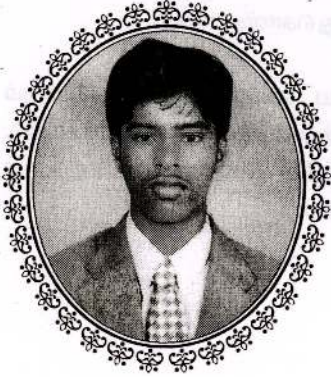
பிரதிவாதங்களுக்கு உட்பட வேண்டிய நிலை ஏற்படுவதோடு அதன் விளைவாக நீதிபதிகளின் பாரபட்சமற்ற தன்மையும் சுதந்திரமும் வீழ்ச்சியுறும். அதனால் தற்காலத்தில் சகல அரசுகளிலும் நீதிபதிகளின் சம்பளம் அரசாங்கத்தின் பொது நிதியிலிருந்து வழங்கப்படுகிறது.

நிறைவேற்று மற்றும் சட்டத்துறையின் தலையீடுகளிலிருந்து நீதித்துறை விடுவிக்கப்படுதல்

நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு அது நிறைவேற்று துறையினதும், சட்டத்துறையினதும் தலையீடுகளிலிருந்து விடுபடுத்தப்பட்டு சுதந்திரமான நிறுவனமாகக் கொண்டு நடத்தப்படல் வேண்டும் இது தொடர்பான நவீன ஜனநாயக அரசாங்க முறைகளில் சில வழி முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றது.

- ◆ பதவிகளின் இருப்பு சம்பந்தமாக விதிக்கப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகளை மீறினால் அன்றி நீதிபதிகளைப் பதவியிலிருந்து நீக்கும் அதி காரத்தை நிறைவேற்றுத் துறைக்கும் சட்டத்துறைக்கும் வழங்காமை
- ◆ தன்னிச்சையான முறையில் நீதிபதிகளை நியமிக்கும் வழி முறைகளைத் தடைசெய்தல்
- ◆ நீதிபதிகளின் சம்பளத்தைத் தேசிய பாதிட்டின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து விடுவித்தல்
- ◆ நீதிமன்றில் தலையீடுதல் தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். என்று சட்டத்தால் அறிவித்தல்.

நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு நவீன ஜனநாயக அரசாங்கங்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகள் மூலம் ஆராயப்பட்டது. அவற்றுக்கு மேலதிகமாக மேன்நிலை நீதிமன்ற நீதியரசர்கள் இளைப்பாறியதன் பின்னர் அவர்கள் வழக்கறிஞர் தொழிலில் ஈடுபடுவதைத் தடைசெய்யும் நடைமுறையும் பின்பற்றப்படுகின்றது. நீதியரசராகப் பணிபுரிந்த ஒருவர் ஒரு கட்சியாளர் சார்பாக வழக்கறிஞராக ஆஜராகும் போது தமது பதவிக்காலத்தில் கடவெழுப்பிக் கொண்ட நட்பின் அடிப்படையில் முறையற்ற நன்மைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பைத் தடுத்தல் இதன் நோக்கமாகும்.

எண்ணங்கள்

றெ.றொணிரோம்
2010 கலைப்பிரிவு

நல்வாழ்விற்கு எதிரானவற்றைப் பேசக் கூடாது. நல்வாழ்வுக்கு எதிரான சொற்களைக் கேட்கக் கூடாது. நல்வாழ்வுக்கு எதிரான எதையும் பார்த்தக்கூடாது.

எதிர்மறையான எண்ணங்கள் தோன்றினால், உடனே அத்தகைய எண்ணங்களை மாற்றுவதற்கு உகந்த சூழ்நிலையையும், உறவுகளையும், நண்பர்களையும் தேடிச் செல்ல வேண்டும். எண்ணங்கள் தோன்ற ஆழ்மனத் தூண்டுதலோடு, பிற மனத்தூண்டுதலும் சூழ்நிலையும் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன.

சமுதாயத்திற்கு ஏற்படைய சட்ட பூர்வமான நோக்கங்களை மட்டுமே எண்ணங்களால் வளப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இலக்கு இதுதான் என்று நிச்சயமானதும், அந்த இலட்சியத்தை அடையத் தேவையான அனைத்துத் திறமைகளையும் வளர்த்துக் கொள்ளவும் வேண்டும். “உன்னால் முடியாது வீணா நஷ்டப்படப் போகிறாய் வேண்டாத வேலை” என்றெல்லாம் ஊக்கம் குலைக்கும் விதமாகப் பேசுபவர்களிடமிருந்து தள்ளியே இருக்க வேண்டும்.

சிறந்த எண்ணங்கள் மனத்தில் தோன்றும்படி, சிறந்தனைகளை ஒரு நிலைப்படுத்த வேண்டும். அதாவது எல்லா எண்ணக் கதிரகளை யும் உங்கள் இலட்சியம் என்கிற ஒரே புள்ளியில்

குவிக்க முடியும். சூரிய ஒளியில் ஒரு காகிதத்தை வைத்துப் பாருங்கள் ஒன்றும் ஆகாது. அதுவே ஒரு லென்னை வைத்து, கதிரகளைக் குவிக்கும் போது காகிதம் பட்டென்று பற்றிக் கொள்கிறது.

எண்ணக் குவிப்பை ஒருமுகப்படுத்த யோகா, தியானம், விளையாட்டு, கலைகளில் ஈடுபாடு போன்றவை உதவும். ஒவ்வொருவருக்கும் மூன்று விதமான எண்ணச் சித்திரங்கள் உண்டு. ஒன்று நம்மைப்பற்றி நாம் நினைப்பது, இரண்டாவது நம்மைப் பற்றி மற்றவர்கள் நினைப்பது, மூன்றாவது நம்மைப் பற்றி பிறர் எண்ணம் கொண்டிருப்பதாக நாமே எண்ணிக் கொள்வது. இந்த மூன்று எண்ணங்கள் நேர் கோட்டில் உருவானதாகவும், நேர்மையாகவும் இருக்கும் நம்முடைய எண்ணமும், நம்மிடம் பழகுவவர்களின் எண்ணமும் ஒரு அலைவரிசையில் இயங்க மிக எளிமையான உத்தி சிநேகபூர்வமான வாய்மொழியில் பேசுவதே முன்பின் தெரியாத புதியவரிடம் பழகமுன் சின்னப் புன்னகை, அன்பான கைகுலுக்கல் போன்றவை உதவும்.

“நாம் அனைவருமே விலங்குகளின் சுபாவக் கூட்டாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்” என்கிறார் சார்ள்ஸ் டார்வின். நரியின் சூழ்ச்சி, நாயின் குழைவு, சிங்கத்தின் கர்வம், யானையின் உறுதி, பசுவின் சிநேகம், குரங்கின் சேட்டை இப்படிப் பற்பல மிருகங்களின் பண்புகள் சிற்சில சத விகிதங்களில் ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் இருக்கின்றன.

நீங்கள், எதிராளியும் அதே விலங்கின் குணத்துடனேயே உங்களை அணுகுவார். நாங்கள் நரி போலத் தந்திரம் செய்தால், அவரும் அதைப் போலவே கீழ்ச்சி செய்வார். பசு போலப் பாசம் காட்டினால், எதிராளியும் அன்பு காட்டுவார். எந்த உறவும் உங்கள் எண்ணத்தின் பிரதிபலிப்பே

என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

உங்களுடைய எண்ணங்கள் எப்போதும் முன்னேற்றத் தளத்தில், ஆக்கபூர்வ அரங்கத்தில், மாறுபட்ட கோணத்தில் அமையும்படி இருந்தால் வெற்றி நிச்சயமாகும்.

- ▲ “என்னால் செய்ய முடியும்” என்பதை விட முக்கியமானவை “என்னால் நன்றாக செய்ய முடிக்க முடியும்” என்ற இந்த ஆந்து வார்த்தைகள் தாம் எப்போதும் உங்கள் மனதிலும் பிரகாசித்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் உங்களின் எல்லாக் கனவுகளும் நிறைவேறும்.
- ▲ நீ ஒவ்வொரு கணங்களிலும் உன் ஆத்மாவைப் பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிரு. பிரபஞ்சத்தின் ஒவ்வொரு அணுக்களிலுமுள்ள கடவுளின் இருதயத் துடிப்பை உன்னால் உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.
- ▲ தற்காலிகமாக சிறியதொரு யாதுகாப்பை விலைக்கு வாங்குவதற்காக தங்களது அத்திவாசியமான சுதந்திரத்தை விட்டுவிடுபவர்கள் சுதந்திரத்திற்கு தகுதியானவர்கள் அல்லர்.
- ▲ யோராட்டமே வாழ்க்கை என்று வரும் போது அதில் வெல்வதா? தோற்பதா? என்பது முக்கியமில்லை. இறுதி வரைக்கும் யோராட வேண்டும் அது தான் முக்கியம்.

1ம் உலகப்போர்

(தோற்றம்-விளைவு-முடிவு)

சா.வி.யோன் கலிவாரி
2010 கலைப்பிரிவு

20ம் நூற்றாண்டின் முன்னரைப்பகுதியில் உலகமகா யுத்தம் என வர்ணிக்கப்படும் இரண்டு யுத்தங்கள் நடைபெற்றன இதில் 1ம் உலகமகா யுத்தமானது 1914 - ஜூலை - 28 முதல் 1918 - நவம்பர் - 11ம் திகதிவரை நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நடைபெற்றது. யுத்தத்திற்கான காரணம் ஜரோப்பாவில் உருவான போதிலும் அக்காலகட்டத்தில் ஜரோப்பிய நாடுகள் அடிமைப்படுத்தியிருந்த உலக நாடுகளெல்லாம் யுத்தம் பரவியது. அடுத்து ஜக்கிய அமெரிக்காவும் இந்த யுத்தத்தில் பங்குபற்றியது இறுதியில் உலகின் எல்லாக் கண்டங்களிலும் யுத்தம் பரவியதால் இது உலக மகா யுத்தம் எனப்பட்டது. 20ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் ஜரோப்பிய நாடுகளுக்கு இடையில் இடம்பெற்ற போர்கள் அந்தந்த நாடுகளின் எல்லைகளுக்கள்ளேயே நடைபெற்றன ஆனால் 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்ட இந்தப் போர் உலகம் முழுவதும் நடைபெற்றதால் இது உலகமகா யுத்தம் என வர்ணிக்கப்படுகிறது.

இப்போர் 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் நிகழ்ந்த போதிலும் யுத்தத்திற்கான காரணிகள் 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதி அரைப்பகுதியிலேயே தோற்றம் பெற்றன. முதலாம் உலகமகா யுத்தத்திற்கான பிரதான காரணிகளாக சிலவற்றை கூறலாம் அதாவது அல்சேஸ் - லொறான் பிரச்சனை, பிஸ்மார்க்கின் உடன்படிக்கை கொள்கை, குடியேற்ற நாடுகளை கைப்பற்றுவதில் ஏற்பட்ட போட்டி, ஜேர்மனியின் பேரரசுக் கொள்கை, ஜரோப்பிய நாடுகள் இரண்டு அணி

களாக பிரிந்தமை, சரஜிவோ நிகழ்ச்சி என்பவற்றை குறிப்பிடலாம்.

19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பல சிறுசிறு இராச்சியங்களாக பிரிந்திருந்த ஜேர்மனி 1871ல் ஒரு ஜக்கிய இராச்சியமானது ஜேர்மனி அதன் சிறு இராச்சியங்களை ஒன்றுபடுத்த முயற்சித்தபோது அது பிரான்சுடன் போரிட வேண்டி நேர்ந்தது. இதனால் பிரான்சும், ஜேர்மனியும் எதிரி நாடுகளாயின. ஜேர்மனியை ஒன்றுபடுத்துவதற்கு அப்போது ஜேர்மனியின் சான்சலராக இருந்த ஒட்டோஃபன் பிஸ்பார்க் என்பவனே மூலகர்த்தாவாக இருந்தான் இவன் புதிதாக தோன்றிய ஜக்கிய ஜேர்மனியை பாதுகாக்கும் பொருட்டு ஒரு தந்திரமான கொள்கையை பின்பற்றினான் அதற்கேற்ப ஜரோப்பாவில் பிரான்சை தனிமைப்படுத்துவதற்காக அயலில் இருந்த ஜரோப்பிய நாடுகளுடன் இவன் பல ஒப்பந்தங்களை செய்துகொண்டான் இவற்றுள் இவன் 1882ல் ஆஸ்த்திரியா, இத்தாலி, ஆகிய நாடுகளுடன் செய்து கொண்ட "மூக்சுட்டு ஒப்பந்தம்" முக்கியம் வாய்ந்ததாகும். இது "மத்திய ஜரோப்பிய வல்லரசுகளின் நேசஅணி" எனப்பட்டது. பிஸ்மார்க்கின் பிரான்சை தனிமைப்படுத்தும் கொள்கையை அதன் பின்னர் வந்த ஆட்சியாளர்களால் தொடரமுடிய வில்லை. இவ் ஆட்சியாளர்களின் நடவடிக்கைகள் காரணமாக அதுவரை காலமும் நடுநிலமை வகித்த பிரித்தானியா கூட தனது பாதுகாப்புக்கு ஜேர்மன் அச்சுறுத்தலாக அமைவதை கண்டு பிரான்சுடன் கூட்டுச்சேர்ந்தது.

இவ்விரு நாடுகளும் 1904ம் ஆண்டு நட்புறவு உடன்படிக்கையில் கைச்சாட்டின. அடுத்து 1907ல் ரஷ்யாவும் இணைந்து “முக்சுட்டு நட்பு அணி” உருவானது

20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஜரோப்பா இரு பாசணைகளாக பிரிந்திருந்தமை ஆனது 1ம் உலகமகா யுத்தத்திற்கு பிரதான காரணியாக அமைந்தது. வல்லரசு நாடுகள் இவ்வாறு இரு அணிகளாக பிரிந்து நிற்க ஏனைய நாடுகள் தத்தமது தேவைக்கேற்ப ஒவ்வொரு அணியிலும் இணைந்து கொண்டன. 1ம் உலகமகா யுத்தத்திற்கான உடனடிக்காரணம் சரிஜிவோ சம்பவமாகும். அதாவது சேர்பியாவில் சுற்றுப்பயணம் செய்து கொண்டிருந்த ஆஸ்திரியாவின் முடிக்குரிய இளவரசன் பிரான்சிஸ் பேடினண்டும் அவனது மனைவியும் 1914 - ஜூன் - 28ம் திகதி சேர்பியாவில் சரஜிவோ நகரில் வைத்து சேர்பியர் இருவரால் கொலைசெய்யப்படனர். எல்லைப் பிரச்சினை காரணமாக சேர்பியாவுடன் கசப் புணர்வு கொண்டிருக்க ஆஸ்திரியா இந்நிகழ்வை தமக் கெதிரான சூழ்ச்சியாகக் கருதி பல நிபந்தனைகள் விதித்து சேர்பியாவிடம் நட்பு ஈடு கோரியது. இதனை சேர்பியா நிராகரிக்கவே 1914 - ஜூலை - 28ம் திகதி ஆஸ்திரியர் சேர்பியாவிற்கு எதிராக யுத்தப் பிரகடனம் செய்தது. ஆஸ்திரியாவின் நட்பு நாடான ஜேர்மனி இப்பிரகடனத்தை ஆமோதித்தது சேர்பியாவும் ரஷ்யாவிடம் உதவி கோரியது இதில் சம்பந்தப்படவேண்டாம் என ஜேர்மனி ரஷ்யாவை கேட்டுக்கொண்ட போதிலும் அதனை ரஷ்யா நிராகரிக்கவே ஆகஸ்ட் 1ம் தேதி ஜேர்மனி ரஷ்யாவிற்கு எதிராக போர்பிரகடனம் செய்தது. அத்துடன் ரஷ்யாவுடன் நட்புறவு ஒப்புநதம் செய்திருந்தமையால் பிரான்சுக்கு எதிராகவும் ஜேர்மனி போர்பிரகடனம் செய்தது.

பிரித்தானியா ஆரம்பத்தில் இவ் யுத்தத்தில் பங்கேற்காத போதிலும் 1912ம் ஆண்டு பிரான்ஸ்-பிரித்தானிய நாடுகளுக்கிடையான ஒப்புநதப்படி வடகடலை பாதுகாக்கும் பொறுப்பு பிரித்தானியாவிற்கு இருந்தமையால் 1914 - ஆகஸ்ட் - 04ம் திகதி பிரித்தானியா ஜேர்மனிக்கு எதிராக போர்

பிரகடனம் செய்தது. யுத்தத்திற்கான உடனடிக்காரணம் ஜரோப்பாவில் உருவான போதிலும் பிரித்தானியா இப்போரில் பங்குபற்றியமையால் இப்போர் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ ஜரோப்பியரால் அமைக்கப்பட்டிருந்த குடியேற்ற நாடுகளிற்குப் பரவ ஆரம்பித்தது. இதனால் பிரித்தானியரின் குடியேற்றநாடாக அக்காலத்தில் நிலவிய இலங்கையின் இராணுவத்தினரும் யுத்தத்தில் பங்குபற்றினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பின்னர் அமெரிக்காவும் இப்போரிலே பங்குபற்றியமையானது இறுதியிலே இது ஒரு உலகப்போராக மாறுவதற்கு காரணமானது.

இரு அணிகளிற்கும் தரையில் நடந்த யுத்தத்தை போலவே கடற்பரப்பிலும் யுத்தம் நிகழ்ந்தமையானது 1ம் உலகப்போரை உக்கிரமடைய செய்தது. இதனால் பிரித்தானியாவிற்கு பொருட்களை ஏற்றிவரும் நட்புநாடுகளின் கப்பல்களிற்கு எச்சரிக்கை விடாமல் தாக்குதல் நடத்தப்படும் என அறிவித்த ஜேர்மனி அதிவேக தாக்குதல்களை நடத்தியது. இவ்வாறு 1914 ஏப்ரல் மாதமாகும் போது ஒரு மாதத்தில் 849000 தொன் எடை ஏற்றி செல்லக்கூடிய 169 கப்பல்கள் மூழ்கடிக்கப்பட்டன.

1915 - மே - 07ம் திகதி ஜக்கிய அமெரிக்க பயணிகளை ஏற்றிச்சென்ற லூசித்தானிய கப்பல் 1098 பேருடன் ஜேர்மனியரின் நீர்மூழ்கிக் தாக்குதலால் அழிக்கப்பட்டமையே அதுவரை காலமும் நடுநிலைமை போக்கை வகித்து போரில் ஈடுபட்டிருந்த இரு அணிகளிற்கும் போராபுதங்கள், உணவு, உடை என்பவற்றை விற்பனை செய்து பாரிய இலாபமீட்டிவந்த அமெரிக்காவை 1917ல் - ஏப்ரல் - 6ம் திகதி ஜேர்மனிக்கு எதிராக யுத்தப்பிரகடனம் செய்யவைத்தது.

1871ல் இருந்து முக்கிய ஜரோப்பிய வல்லரசாக இருந்து வந்த ஜேர்மனி போரிலே தோல்வியடைய பல காரணங்கள் இருந்தன அவற்றுள் முக்கியமாக ஆரம்பத்தில் மத்திய ஜரோப்பிய நேச அணியை சேர்ந்திருந்த இத்தாலி யுத்தம் ஆரம்பமாகி ஏறக்குறைய ஒரு ஆண்டு கழித்தபின்

முக்கூட்டு அணியை சேர்ந்ததால் ஜேர்மனிக்கும் ஆஸ்திரியாவிற்கும் இடையே இருந்த போர் ரகசியங்கள் எதிரிகளின் கைக்கெட்டி யமை ஜேர்மனிக்கு பாதகமாக அமைந்தது.

காவானது பெருந்தொகையான பணத்தை சம்பாதித்து கொண்டது உலக வல்லரசு சாவதற்கான பணம், பலம் என்பன இப்போரின் பின்னரே ஜக்கிய அமெரிக்காவின் கரம் கிட்டியது.

மேலும் நடுநிலைமை கொள்கையை பின்பற்றிவந்த அமெரிக்கா லூசிடானியா என்ற பயணிகள் கப்பல் ஜேர்மனியால் மூழ்கடிக்கப்பட்டதால் நட்பு நாடுகளுடன் இணைந்தமையானது அமெரிக்கா விடமிருந்த பண்பலம், படைப்பலம், கையிருப்பில் இருந்த உணவு, மருந்து முதலிய வற்றுடன் மக்களின் மனோபலமும் சேர்ந்து நட்பு அணியின் பலத்தை இரு மடங்காக, மும்மடங்காக அதிகரித்தது. ஜக்கிய அமெரிக்கா இவ்வாறு போரில் பங்கெடுத்தமை ஆனது நட்பு நாட்டு படைவீரர்களின் மனநிலைமை தைரியப்படுத்துவதாய் அமைந்தது. எதிரிகளின் பீரங்கி விஷவாயுப்பிரயோகம் என்பவற்றிற்கு முகம் கொடுத்த வண்ணம் கஷ்டமான வாழ்கை ஒன்றை மேற்கொண்டிருந்த படை வீரர்களுக்கு ஜக்கிய அமெரிக்க வருகையானது புதிய இரத்தம் பாய்ச்சுவதாய் அமைந்தது இதனால் போர்பலம் நட்புநாடுகள் பக்கம் அதிகரிக்க வெற்றியானது நட்பு நாடுகள் வசமானது.

போர் முடிவில் குற்றவாழியாக காணப்பட்ட ஜேர்மனிக்கு வேர்செல்ஸ் உடன்படிக்கை மூலம் கடுமையான தண்டனை வழங்கப்பட்டது. இவ் உடன்படிக்கை 1918 ஜூன் 28ம் திகதி கைச்சாத்திடப்பட்டது. இது ஜேர்மன் மீது பலவந்தமாக திணிக்கப்பட்டதோர் ஒப்பந்தமாகும் என்றாலும் அதற்கு எதிர்ப்பு காட்டுவதற்கு கூட ஜேர்மனி பலமற்ற நிலையில் இருந்தது இவ்வாறு 1914 முதல் 1918 வரை நடந்த முதலாம் உலகமகா யுத்தம் நட்பு நாடுகளால் ஜேர்மனி தோற்கடிக்கப்பட்டதுடன் முடிவுக்கு வந்தது. இப்போரில் நேரடி மோதல்களை விட நவீன விஞ்ஞான தொழில் நுட்பரீதியான தாக்குதல்களோ மேற்கொள்ளப்பட்டன. எனவே கிராமங்கள் பயிர்செய் நிலங்கள், கைத் தொழிற்சாலைகள், நகரங்கள், தொடர்பாடல் துறை என்று அனைத்திலும் பாரிய அழிவுகள் ஏற்பட்டன. இப்போரின் முடிவாக மத்திய ஜரோப்பிய வல்லரசுகள் தோல்வியடைய நட்பு அணி வெற்றியடைந்தது. அதற்கும் மேலாக 1ம் உலகமகா யுத்தமானது முழு உலகிற்கும் பேரழிவுகளை உருவாக்கியது.

1ம் உலகப்போரின் முடிவில் ஜக்கி அமெரிக்க

உசாத்துணை நூல்கள்

வரலாறு - தரம் 11 (புதிய, பழைய பாடத்திட்டம்)

அன்பினால் அழமை கொள். அது உன்னை உயர்த்தி விடும். ஆணவத்தால் அழமை கொள்ளாதே அது உன்னை அழித்து விடும்.

காலத்தால் அழியாத கவிவேந்தன் கண்ணதாசன்

ச.ஜெயப்பிரகாஷ்
2010 கலைப்பிரிவு

ஒரு கவிஞன் கவிஞனாகவே பிறக்கின்றான். அவன் உருவாக்கப்படுவதில்லை (A poet is Born not made) என்பது ஒரு பிரபலமான முதுமொழி. இந்தவகையில் தமிழ் அன்னையின் மடியில் கவிஞர்களாகவே பிறந்த பல புகழ்மிக்க கவிஞர்கள் உளர். அவர்களுள்ளே கவியரசு கண்ணதாசன் காலத்தால் அழியாத ஒருவர் என்பதற்கு அவரது தத்துவபாடல்கள் சான்றுபகர்கின்றன. இவர் கவிதைகளை முணுமுணுக்காத வாய்கள் உண்டா? கவிஞர்களுக்கான ரசிகர் சட்டம் பெருமளவில் இன்றுவரை யாருக்கு இருக்குமென்றால் நிச்சயம் அது கண்ணதாசனுக்கு சாதகமாகவே இருக்கும். என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. நடுச்சாம நேரத்திலும் இவர் கவி பாடும் போது மூடி வைத்த விளக்குக்கூட பரிவட்டம் போடும். தமிழ் கண்ட முகங்களுக்குள் கவிஞர் இரண்டாம் பாரதியோ என எண்ணத்தோன்றுகிறது.

தற்போது கவிஞர் கண்ணதாசன் உடலால் மறைந்து விட்ட போதும் தனது தத்துவ கருத்துக்களால் தரணி எங்கும் பாடல்களாய் நின்றொலிக்கின்றார் கவியரசு சிந்தனைக்கு விருந்தளிக்கும் அவரது சில தத்துவங்களை சற்று இரமைட்டுப் பார்ப்போம்

“வீடுவரை உறவு, வீதி வரை மனைவி
காடுவரை மிள்ளை, கடைசிவரை யாரோ”

என்று வாழ்வின் நிலையற்ற தன்மையையும் உறவுகளின் அர்த்தமில்லாத் தொடர்புகளையும் அற்புதமாக எடுத்துரைக்கின்றார்

“யாருள் வேண்டத்திருமீச் செல்வாய்
வண்ணைப் பெற வேண்டி வினையைச் செய்வாய்
துணிவோடு உயிரைக்கொல்வாய்
எதற்கும் துணையாக மதுவைக் கொள்வாய்
கேட்டால் நான் தானே மனிதன் என்பாய்”

என்ற வரிகள் மூலம் பஞ்சமா பாதங்களில் மிகக் கொடியதும் தலையாயதும் மற்றய நான்கு பாதகங்களையும் செய்யத்தூண்டுவதும் மது போதையே என்ற கருத்தினை பாமர மக்களும் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் எளிய நடையில் எடுத்தியம்புகின்றார்.

“ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடாதாரே
கண்ணா” என்று விதியின் வலிய கரங்களிலிருந்து எவ்வயுரும் தப்பி விட முடியாது என்பதை ஆணித்தரமாக எடுத்துரைக்கின்றார்.

மற்றும் “கடவுள்” ஏன் கல்லானான் கல்லாய்ப் போன மனிதர்களாலே” என்று இரக்கமும் மனிதாபிமானமும் மாந்தர் மனதைவிட்டு நீங்கும் போது இறைவன் கூட இரும்பாகி விடுகின்றான் என்ற பேருண்மையை அற்புதமாகவும் சுவாரசியமாகவும் அழுத்திச் சொல்கிறார்.

“வருந்தாதே மனமே - வீணே வருந்தாதே மனமே
ஒருயோதும் அவனன்றி - ஓர், அனுவும் அசையாது”

என்ற வரிகள் மூலம் வாழ்வின் இன்பதுன்பங்களால் கலங்கி நிற்கும் உயிர்களிற்கு உணக்கமும் உற்சாகமும் உண்டி வாழ்க்கையை இன்பமயமாக்க அறைகவல் விடுக்கின்றார்.

‘கற்பாம் மானமாம் கண்ணகியாம் சீதையாம்
கடைத்தெருவில் விக்குதடா ஜயோ பாவம்’
காத்திருந்தால் வாங்கலாம் ஜயோ ‘பாவம்’

என்று விலைமதிக்க முடியாத கற்பினை
கடைச்சரக்காக்கி வெளியுலகிற்கு பத்தினி வேடம்
போடும் பெண்குலத்திற்கு சாட்டையடி கொடு
க்கிறார். கவியரசு

‘அண்ணன் என்னடா தம்பி என்னடா
அவசரமான உலகத்திலே’

என்ற வரிகள் மூலம் வசதிகள் வாய்க்கும்
போது உறவுகள் மறக்கப்படுகின்றன. என்ற உலகி
யல் பல வீனத்தையும் போலி உறவுகளையும் தத்
ரூபமாகச் சித்தரிக்கின்றார்.

‘போனால் போகட்டும் போடா - இந்த
புயலில் நிலையாய் வாழ்ந்தவர் யாரடா?’

என்று இப்புவலகில் நிலையாமைப் பொருள்
களில் தடுமாறி நிற்கும் மாந்தருக்கு நிலையாமை
பற்றி தெளிவுபடுத்துகிறார்

‘உள்ளம் என்பது ஆமை - அதில்
உண்மை என்பது உண்மை
சொல்லில் வருவது யாதி - நெஞ்சில்
தூங்கிக்கிடப்பது மீதி’

உள்ளத்தில் பெருக்கெடுத்துப்பாயும் அனை
த்து உணர்வுகளையும் வார்த்தையில் வெளிப்
படுத்த முடியாமல் தவிக்கும் தன்மையை இவ்வாறு
கோடிட்டு காட்டுகிறார்

“தெய்வம் என்றால் அது தெய்வம் - வெறும்
சிலையென்றால் அது சிலைதான்
உண்டென்றால் அது உண்டு
இல்லை என்றால் அது இல்லை”

இறைவன் இருப்பதும் இல்லாததும் அவரவர்
மன நம்பிக்கையின் வலிமையிலேதான் தங்கி
யுள்ளது. என்பதை மேற்குறிப்பிட்ட வரிகள் மூலம்
தெளிவுபடுத்துகிறார். சுவர்க்கத்தை நரகமாக்கு
வதும் நரகத்தை சுவர்க்கமாக்குவதும் மனிதர்
களின் மனமே என்பது ஜரோப்பிய முதுமொழி

‘உன்னையறிந்தல் நீ உன்னை அறிந்தால்
உலகத்தில் போராடலாம்
உயர்ந்தாலும் தாழ்ந்தாலும்
தலை வணங்காமல் நீ வாழலாம்’

என்று தன்னம்பிக்கையின் வலிமையால்
எதையும் சாதிக்கலாம். என்ற கருத்தை வலி
யுறுத்துகின்றார். உன்னையே நீ எண்ணிப்பார்
(Think you yourself) என்று கிரேக்கநாட்டுத்
தத்துவ மேதை சோக்கிரட்டிஸ் கூறியது இவ்விடத்
தில் நோக்கற்பாலது.

“இரண்டு மனம் வேண்டும் இறைவனிடம் கேட்டேன்
நினைத்துவாழ ஒன்று மறந்து வாழ ஒன்று”

என்ற வரிகளால் காதல் தோல்வியால் ஏற்
படும் பிரிவுத்துயரை உருக்கமாக வெளிப்படுத்து
கின்றார்.

“ஆண்டவன் ஒரு நாள் கடைவிரித்தான் - அதில்
ஆயிரம் ஆயிரம் பொருள் அமைத்தான்”

என்று மாந்தரின் உலகியல் ஆசைகளையும்
அளவு மீறிய ஆடம்பரங்களையும் கச்சிதமாக
எடுத்துரைக்கின்றார்

“எதையும் வாங்கிட மனிதர் வந்தார்
விலை என்னவென்றாலும் அவர் கொடுத்தார்
ஆனால் அன்பை வாங்கிட எவருமில்லை”
என்கிறார்.

கண்கெட்ட பின்பு சூரிய நமஸ்காரம் என்ற முது
மொழிக்கிணங்க அவசர போக்கையும் அதனால்
ஏற்படும் விளைவுகளை எண்ணி வேதனைப்படு
வதையும் பின்வரும் வரிகள் மூலம் தெட்டத்தெளி
வாகவும் சுவாரசியமாகவும் விளக்குகின்றார்.

“சட்டி சட்டதடா கை விட்டதடா
புத்தி கெட்டதடா நெஞ்சைத் தொட்டதடா
நாலும் நடந்து முடிந்த பின்னே
நல்லது கெட்டது தெரிந்ததடா”

இவ்வாறு தத்துவம் என்ற சாகரத்தில் சூழ
மூழ்கி மூச்சுக்கி முத்துக்குளித்து அரிய பல பொக்
கிஷங்களை அள்ளி வந்து உலகின் பார்வைக்கு
வைத்திருக்கும் கவியரசு கண்ணதாசனின் பாடல்

களானது எக்காலத்திற்கும் பொருத்தக்கூடிய இலக்கியப் பெறுமதி வாழ்ந்தவையாகும்.

இவர் பாடல்களில் மற்றும் மேலும் காதல் மோகம், மகிழ்ச்சி, துக்கம், பொதுநலம் போன்ற கருத்துக்கள் நீண்டு செல்கின்றது. வாழ்வின் எற்படும் சில இன்பநிகழ்வுகளை கவிஞரின் பாடல் ஒன்று 'சுகம்' என்ற பதத்திற்கு இவ்வாறு தான் பொருள் இருக்குமென்றும் தன் அனுபவத்தை சொல்கிறார் பின் வருமாறு

'தொழுவது சுகமா? வண்ணத்
தோகையின் கனிந்த மாற்றில்
விழுவது சுகமா? உன்னும்
விருந்து தான் சுகமா? சூலை
யுகிய காதல் எண்ணில்
பள்ளியில் தனியே சாய்ந்து
அழுவதே சுகமென் பேய்யான்
அறிந்தவர் அறிவாராக!'

நினைவுகளே நினைவுகளே நின்று விட மாட்டீரோ? கனவுகளே கனவுகளே கலைந்து செல்ல மாட்டீரோ எனப்பாடிய கவிஞர் கனவு களைக்கூட காட்சிகானாக வைத்துள்ளார். என்பது போலல்லவா நமக்குள் எண்ணத் தோன்றுகிறது.

'சிட்டுக்குருவி முத்தம் கொடுத்துச்
சோர்ந்திடக் கண்டேனே
செவ்வானம் கடலினிலே
முகிடுக் கண்டேனே
மொட்டு விரித்த மலரினிலே வண்டு
முகிடுக்கண்டேனே
மங்கிலிலே காற்று வந்து
மோதிடக் கண்டேனே'

என்ற இயற்கை காதலை நினைவுபடுத்தி இன்பத்தினில் சொல்வது போல் ஒரு வகை வெறு மையையும் தொட்டுக்காட்டுகிறார்.

கவிதைகள் உலகிற்கு தந்தாலும் கவிஞரின் ஓராயிரம் பயணமோ தனிவழி என்கிறார். கால்வலு உள்ள மட்டும் இலக்கிய வழி நடக்க கிழவனும் இளைஞனும், கவிஞரும் போவது இசை

எனும் ரதத்தினிலே எனச் சொல்லிவிட்டு பயணிக்கும் பாதையின் தொலைவுகள் முடியமுன் திருமதி கொடுமதி ஓதும் இருப்பின் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள் வாழ்க்கை முடியும் முன் என்று சொல்கிறார் தனிவழியே போய்க் கொண்டு

"சாலையில் போவதோ தனிவழிய் பயணம்
சாலையின் முடிவில் சந்திய் மரணம்" என்கிறார்

இன்று மனிதர்களின் சிந்தனைப்போக்கு ஒரு நிலையின்றி இன்று ஒரு கொள்கை நாளை மற்றொரு கொள்கை என புகுந்து சகோதர த்துவம், சமத்துவம் பொதுநலம் என்ற கோட்பாடு களை மீறி ஆட்காட்டிவிரலே அடுத்த விரலுக்கு பகையாளி ஸ்தானத்தில் வைத்துப் பார்க்கும் மானிடரின் நிலைமைகளை எண்ணிப்பார்க்கும் போது மனதுள் சோகமும் கவலையும் வரத்தானே செய்யும்

'பிறன்பழி கூறுவான் தன் பழியுள்ளும்
திறன் தெரிந்து கூறப்படும்'

என்று திருவள்ளுவர் கூறியது போல் கவிஞர் கண்ணதாசரும் மனிதரே மனிதருக்கு எதிரியாகும் மனிதத்தன்மை மறந்துபோன மனிதத்தை நினைத்து கவிஞரின் மனம் இவ்வாறு பேசுகிறது 'மனிதரைப் பாடமாட்டேன்' என்ற கவிதையில் தனது ஆதங்கத்தையும், தேடலையும் திருத்தங்க ளையும் அந்த கவிதையின் முடிவில் இப்படிச் சொல்கிறார்.

கிருளோடு கண்கட்டித்
தருமத்தை நான் தேடி
கிதுவரை காணவில்லை
வனவாசம் யோனியின் மனவாசம் அஞ்சாத
வாசத்தை தேடு மனமே
மைதான விளையாட்டுப்
வாய்வென்று கவியாடு
வருங்காலம் உனரும் மனமே
என்று கூறிச் செல்கின்றார். கவியரசு

இவரின் மற்றுமொரு சிறப்புயாதெனில் சங்க இலக்கியம் தொடங்கி பாரதிவரைக்கும் கவிதை களாய் எடுத்துத்தருகின்றார். இவரது தூய்மை யான இலக்கியப்பார்வை இலகு சொற்களால் பார்வையில் தெரிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக

'கம்பனின் சீதை யார்தேன்
கண்ணகி வடிவம் யார்த்தேன்
செம்யொனாள் கோதை யார்த்தேன்
தேவியாம் ராதை யார்த்தேன்'

என்று கம்பனில் சீதாவைக் கண்ணுற்றாலும் இன்றுள்ள நிலையில் பெண்ணின் நிலைமையையும் யாதார்த்தமாய் காண்கிறார். எவ்வாறெனில்

"நம்பி நான் தமிழர் நாட்டு
நகரத்துப் பெண்ணும் யார்த்தேன்

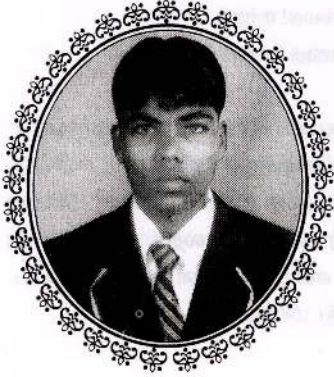
கொம்புதான் இல்லை! மற்றக்
கோலங்கள் விலங்கு போலாம்"

இவ்வாறு மிகவும் சிறப்பான கவிதைகளை எம்மவர் மனதில் விதைத்துச் செல்கிறார் கவியரசு கண்ணதாசன் கவியுலகு இருக்கும் வரை அவரது பாடங்களும் அவர் புகழும் காலத்தால் அழியாது நிலைத்திருக்கும் என்பதில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கருத்துக்களுக்கு இடமில்லை.

உசாத்துணை நூல்கள்

கண்ணதாசன் பாடல்கள்

- நான் எதையும் சாதிக்க வல்லவன் என்று சொல் நீ உறுதியுடன் இருந்தால் யாம்பின் விஷம் கூட சக்தியற்றதாகிவிடும்.
- வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை வேண்டும் அது இருந்தால் நாம் நினைத்தது யோன்று வாழ்க்கை அமையும்
- பிறர் செய்வதில் எது உனக்கு பிடிக்கவில்லையோ அதை நீ மற்றையவர்களுக்கு செய்யாதே!
- உழைப்பது சன்மானம் வறுவதற்கென்று நினைத்தால் அந்த உழைப்பு கடினம் போல் தோன்றும்
- சோம்பேறியே! நீ ஏறும்பினிடம் போ அதன் வழியைப் பார்த்து ஞானத்தைக் கற்றுக் கொள்.

விலைமட்டங்கள்

ப.மிரதீபன்

2010 கலைப்பிரிவு

பொருட்கள் சேவைகளின் விலைமட்டமானது பின்வருமாறு காணப்படுகின்றன

- i. தனி விலைகள்
- ii. சார்பு விலைகள்
- iii. பொது விலைமட்டம்

தனிவிலை / பணவிலை / விலை

குறிப்பிட்ட ஒரு பொருள் ஒன்றுக்கு உரிய உண்மையான பணவிலையே தனிவிலை எனப்படும். அதாவது குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளுக்கு ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட உண்மையான பணப்பெறுமதியினை இது குறிக்கின்றது. இதனால் தனி விலையில் ஏற்படுகின்ற மாற்றத்தின் மூலம் பொதுவிலை மட்டத்தில் ஏற்படுகின்ற மாற்றத்தின் போக்கினை மதிப்பீடு செய்து கொள்ள முடியும்.

Eg:- ஒரு பேனையின் விலை 10 ரூபா

சார்பு விலை / ஒப்பீடு விலை

குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளின் பண விலையினை மற்றைய ஒரு பொருளின் பணவிலையுடன் ஒப்பீடு செய்து குறிப்பிட்ட பொருளின் விகிதமாக கூறப்படுகின்ற விலை மட்டங்களே சார்பு விலைகள் ஆகும்.

அதாவது இரண்டு பொருட்களுக்குரிய விகிதாசார போக்குகளினை இது குறிக்கின்றது. சார்பு விலைகளானவை உண்மையான விலை மட்ட மாற்றப் போக்குகளினை மதிப்பீடு செய்து கொள்வதற்கு பயன்படுத்தப்படுவது இல்லை.

மாறாக உச்சலாப நோக்க அடிப்படையில் வள ஒதுக்கீட்டு தீர்மானங்களினை மேற்கொள்ளுவதற்கு சார்பு விலைகளானவை பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

Eg:- ஒரு பேனையின் விலை = 10/=

ஒரு பென்சிலின் விலை = 5/=

∴ ஒரு பேனைக்குரிய பென்சிலின் சார்பு விலை

= பேனை விலை / பென்சில் விலை

= 10/5

= 2 பென்சில்

∴ ஒரு பென்சிலுக்குரிய பேனையின் சார்பு விலை

= பென்சில் விலை / பேனை விலை

= 5/10

= 1/2 (0.5) பேனை

சார்பு விலையில் பின்வரும் இரண்டு பிரதான விலைகள் உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

- i. சார்பு உற்பத்தி விலை
- ii. சார்பு காரணி விலை

சார்பு உற்பத்தி விலை

குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளின் உற்பத்தி நடவடிக்கை நிறைவடைந்த பின்னர் மற்றைய உற்பத்தி பொருளின் விலையுடன் ஒப்பீடு செய்கின்ற விலைமட்டமே இதுவாகும். என்ன பொருளை எந்த அளவில் உற்பத்தி செய்தல் எனும் பொருளாதார பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண்பதற்காக சார்பு விலைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

சார்பு காரணி விலை

குறிப்பிட்ட ஒரு உற்பத்தி காரணி விலையை மற்றைய ஒரு உற்பத்தி காரணி விலையுடன் ஒப்பீடு செய்து குறிப்பிடப்படுகின்ற இரண்டு விலை மட்டங்களே இதுவாகும். சார்பு காரணி விலை களாகிய இக் காரணி விலைகள் மூலம் எவ்வாறு உற்பத்தி செய்தல் என்னும் பிரச்சனைக்குரிய தீர்வானது முன்வைக்கப்படும். அதாவது தொழில் நுட்ப தெரிவு பிரச்சனைக்கு உரிய தீர்வானது முன் வைக்கப்படுதலினை இது குறிக்கும்.

Note:- இரண்டு குறிப்பிட்ட விலை மட்டங்களும் ஒரே விகிதாசாரத்தினால் கூடினாலோ அல்லது ஒரே விதாசாரத்தினால் குறைந்தாலோ சார்பு விலை ஆனது மாற்றம் அடையாமல் ஒரே அளவான பொருட்களின் பெறுமதியினையே காட்டும். இதனாலேயே சார்பு விலைகளின் மாற்றங்கள் பொதுவிலைமட்ட மாற்றப் போக்குகளினை வெளிப்படுத்தாதவையாக காணப்படுகின்றன.

பொதுவிலை மட்டம் / சராசரி விலை மட்டம்

குறிப்பிட்ட பொருளாதாரம் ஒன்றில் காணப்படுகின்ற பொருட்கள் சேவைகளுக்கு நிலவுகின்ற நிறையளிக்கப்பட்ட சராசரி விலை மட்டங்களே பொதுவிலை மட்டம் ஆகும். அதாவது குறிப்பிட்ட ஆண்டின் விலைச்சுட்டெண் ஒன்றின் மூலம் ஏற்படுத்தி கொள்ளப்படுகின்ற சராசரி விலை மட்டத்தின் அளவினை இது குறிக்கும் இவ் விலை மட்டமானது நாட்டின் பணவீக்கம், பணச்சுருக்கம் என்பவற்றை அளவீடு செய்து கொள்வதற்குரிய உத்தியோக குறிகாட்டியாக காணப்படுகின்றது.

பணவீக்கம்

நீண்ட காலப்பகுதியில் பொருளாதாரம் ஒன்றில் பொதுவிலை மட்டமானது சராசரியாக அதிகரித்துச் செல்லுதல் பண வீக்கமாகும்.

அதாவது குறிப்பிட்ட ஒரு விலைச்சுட்டெண் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து செல்லுகின்ற செயற்பாட்டினை இது குறிக்கும்.

மாறாக பொருளாதாரம் ஒன்றின் பொது

விலைமட்டமானது நீண்ட காலப்பகுதியில் தொடர்ச்சியாக குறைவடைந்து செல்லுதலே பணச்சுருக்கம் எனப்படும்.

அதாவது அதிகரித்து சென்ற விலைமட்டம் ஆனது படிப்படியாக குறைவடைந்து செல்லுகின்ற போக்கினை இது குறிக்கின்றது இதனால் இது பணவீக்கமின்மை என அழைக்கப்படுகின்றது. பணவீக்கமோ அல்லது பணச்சுருக்கமோ பொருத்தமான ஒரு விலைச்சுட்டெண்ணில் மூலமே மதிப்பிடப்படும்.

Note:- குறுங்கால பகுதியில் பொருட்கள் சேவைகளின் பொதுவிலை மட்டமானது கூடிக் குறைதல் விலைத்தளம்பல் எனப்படும். அதாவது விலை மட்டம் தளம்பல் அடையும் செயற்பாட்டினை இது குறிக்கின்றது. இவ்வாறான விலைத்தளம்பல் குறுங்கால பகுதியினை மட்டும் அடிப்படையாக கொண்ட ஒரு சில பொருட்கள் சேவைகளுக்கே பொருத்தம் உடையதாக காணப்படும்.

பணவீக்கத்தின் வகைகள் அல்லது பண வீக்கத்தை ஏற்படுத்தும் காரணிகள்

- i. கேள்வித் தூண்டல் பணவீக்கம்
- ii. நிரம்பல் தூண்டல் பணவீக்கம்

i. கேள்வித் தூண்டல் பணவீக்கம்

நீண்ட காலப்பகுதியில் பொதுமக்களின் வருமான அதிகரிப்பினால் ஏனைய காரணிகள் மாறாத நிலையில் பொருட்கள் சேவைகளுக்குரிய கேள்வியானது அதிகரிக்கின்றது. இதனால் ஏற்படுகின்ற மிகைக்கேள்வி மூலம் பொதுவிலை மட்டமானது அதிகரிக்கின்றது. இவ்வாறு பொதுவிலைமட்டமானது அதிகரிப்பதன் மூலம் ஏற்படுத்தப்படுகின்ற பணவீக்கமே வருமான தூண்டல் பணவீக்கம் எனப்படும்.

வருமான தூண்டல் பணவீக்கத்தினை பின்வரும் காரணிகள் தீர்மானிக்கின்றன.

- தனியார் நுகர் செலவு அதிகரித்தல் (C)
- முதலீட்டு செலவு அதிகரித்தல் (I)
- அரசாங்க செலவு அதிகரித்தல் (G)

- தேறிய ஏற்றுமதி அதிகரித்தல் (NX)
- மொத்த பண நிரம்பல் அதிகரித்தல் (M)

ii. நிரம்பல் தூண்டல் பணவீக்கம் / செலவு தூண்டல் பணவீக்கம்

நீண்டகாலப் பகுதியில் உற்பத்தி பொருட்கள் சேவைகளுக்குரிய உற்பத்தி செலவானது அதிகரிப்பதனால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு உற்பத்தி அளவானது வீழ்ச்சியடைகின்றது. இதனால் ஏனைய காரணிகள் மாறாத நிலையில் பொருளாதாரத்தில் மிகைக்கேள்வி அதிகரிப்பதனால் பொதுவிலைமட்டமானது அதிகரிக்கின்றது. இவ்வாறு ஏற்படுகின்ற நீண்ட கால அதிகரிப்பே நிரம்பல் தூண்டல் பணவீக்கம் எனப்படும்.

நிரம்பல் தூண்டல் பண வீக்கத்தினை பின்வரும் காரணிகள் தீர்மானிக்கின்றன.

- அரசாங்கம் மறைமுக வரி விதித்தல்
- உற்பத்தி காரணிகளின் விலைமட்டம் கூடுதல்
  - a. கூலி மட்டத்தில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு
  - b. ஏனைய உற்பத்தி காரணிகளின் விலைமட்டங்களில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு
- பெறுமான தேய்வு அதிகரிக்கப்படுதல்
- உள்நாட்டில் மூலப்பொருட்கள், இடைத்தர பொருட்கள் விலை கூடுதல்
- இறக்குமதி உள்ளீட்டு பொருட்களின் விலைமட்டம் கூடுதல்

பணவீக்க வீதம்

இரண்டு வேறுபட்ட காலப்பகுதியில் பொருளாதாரம் ஒன்றில் விலைமட்டமானது அதிகரித்து செல்லுகின்ற வீதமே பணவீக்க வீதமாகும்.

அதாவது பொதுவிலைமட்ட மாற்ற வீதத்தினை இது குறிக்கும் இப்பணவீக்க வீதமே விலைச்சுட்டெண்ணின் மூலம் பணவீக்க பெறுமதியாக கருத்தில் எடுக்கப்படுகின்றன.

உசாத்துணை நூல்கள்

கருத்தரங்கு ஆசிரியர் கஜீதரன்

பணவீக்க வீதம்

$$= \frac{\text{நிகழ்கால பொதுவிலைமட்டம்} - \text{கடந்தகால பொதுவிலைமட்டம்}}{\text{கடந்தகால பொதுவிலைமட்டம்}} \times 100$$

$$\text{பணவீக்க வீதம்} = \frac{\text{மாற்றம்}}{\text{ஆரம்பம்}} \times 100$$

பணவீக்கத்தின் சாதக விளைவுகள்

- மென்மையான பணவீக்க உற்பத்தி மட்டத்தினை அதிகரிப்பதாக காணப்படும்
- மென்மையான பணவீக்கம் பொருளாதார வளர்ச்சி அபிவிருத்திக்கு அடிப்படையாக காணப்படும்.
- பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதற்கு பணவீக்க மதிப்பீடுகள் பயன்படுத்துகின்றன.
Eg:- வட்டி பெறுமதி, கூலிப்பெறுமதி போன்றவற்றிற்காக விலைச்சுட்டெண் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பணவீக்கத்தின் பாதக விளைவுகள்

- அதிகரித்த பணவீக்கம் நிலையான விலை தேசிய உற்பத்தியினை குறைவடைய செய்வதனால் உண்மை உற்பத்தி பாதிப்படடதல்.
- மெய்க்கூலி பாதிப்படடதல்
- மெய்வட்டி பாதிப்படடதல்
- நீண்டகாலப்பகுதியில் பணவீக்கம் நிலவுவதால் பொருளாதாரத்தில் வறுமை நிலை ஏற்படல்
- நீண்ட காலப்பகுதியில் பணவீக்கம் கூடுவதால் பொருளாதாரம் ஏனைய பொருளாதாரங்களை விட மந்த நிலைக்கு செல்லுதல்.

வேடஉடை

வயா.மையக்கல்ஹாமே
2010 கலைப்பிரிவு

அரங்கின் காண்பிய மூலகங்களுள் ஒன்றாக வேடஉடை காணப்படுகின்றது. வேட உடையினை அமைப்பவர் வேடஉடை அமைப்பாளர் ஆவார். வேடஉடை ஒரு அசையும் அசையும் காண்பிய மூலகமாகும். வேடஉடை நபிகளது பௌதீக ரீதியான வெளிப்பாட்டுக்கு உதவி நிற்கின்றது. ஆரம்பகால கிரேக்க அரங்குகளில் இருந்து இன்று வரை வேட உடையின் பண்பாட்டை நாம் காண்கிறோம். வேடஉடை அமைப்பாளர் அரங்கின் அமைப்பினை கருத்தில் கொண்டு உடையினை தெரிவு செய்வார். பேரரங்குகளில் கரும் வர்ணங்களில் காணப்படும் உடை பயன்படுத்தப்படும். கிரேக்கத்தில் இத்தகைய உடையை கையாளும் போது பார்வையாளனுக்கு நடிகளை தெரியக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. உடையினை அமைப்பவர் பிற அரங்க மூலகங்களையும் கருத்தில் கொள்கிறார். காட்சியமைப்பின் வர்ணங்களையும் அவதானித்து வேடஉடை தெரிவு செய்யப்படும். பச்சைநிற பின்னணியை காட்சி அமைப்பு கொண்டிருக்குமாயின் பச்சைநிற உடை தவிர்க்கப்படும். இவ்வாறு வர்ணங்களை கொண்டு காட்சியமைப்பு அமைக்கப்படும். பாத்திர உடையமைப்பில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் கதை நிகழும் களம் அரங்கில் சுட்டிக்காட்டப்படும். உதாரணமாக பாடசாலையை எடுத்துக்காட்ட சீருடையை கையாள்வர். இந்துக்களின் ஆலயத்தை எடுத்து காட்ட வேட்டி, சேலை, சால்வை என்பன உதவிநிற்கும்.

வேடஉடை பாத்திரத்தின் பால், வயது,

தொழில், மனநிலை அந்தஸ்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்திருக்கும். ஆண், பெண் என பால் ரீதியாக உடை மூலம் எடுத்துக்காட்டப்படும். வங்கி முகாமையாளருக்கும் பிச்சைக்காரனுக்கும் இடையிலான உடை அந்தஸ்து வேறுபாட்டை கொண்டு அமைக்கப்படும். மடிப்பு கலையாத ஆடை பாத்திரத்தை உற்சாகமானவராகவும், மடிப்பு கலைந்த ஆடை பாத்திரத்தை உற்சாகமற்றவராகவும் காட்டும். பாத்திரத்தின் பண்பாடு வேட உடை மூலம் வெளிப்படும் இந்தப் பெண்களையும், சிங்களப் பெண்களையும் சேலை அணியும் முறை மூலம் வேறுபடுத்தி காட்டுவர். யப்பானிய பண்பாட்டை எடுத்துக்காட்ட "கிமோனோ" எனப்படும் தேசிய உடை பயன்படும் பாத்திரங்களுக்கு இடையிலான உருவினை எடுத்து காட்டவும் வேடஉடை உதவிநிற்கும்.

ஆசிரியர் - மாணவர், ஆலய மதகுரு - அடியார்கள், இராணுவம் - பொது மக்கள் என பாத்திர உறவு வேடஉடை மூலம் வெளிப்படும். பாத்திர பண்பு மாற்றத்தையும் உடை எடுத்து காட்டும் மதுபாவனைக்கு அடிமையாகாத போது நேர்த்தியான உடையுடன் காணப்படும். மதுவுக்கு அடிமையான பின் ஆடைகள் நேர்த்தியற்றதாக இருக்கும். ஏழை பணக்காரனாக பண்பு மாற்றம் அடையும் காட்சியில் அவரது அந்தஸ்து மாற்றத்தை வேடஉடை எடுத்து காட்டும்.

பாத்திர நோக்கத்தை வேடஉடை எடுத்து காட்டும் ஐயப்பனுக்காக விரதம் இருக்கும் ஒருவர்

கறுப்பு நிற ஆடையை அணிவார். நேர்முகப் பரிட்சைக்கு செல்லும் ஒருவர் மற்றவரை கவரும் வகையில் சேர்த்தியான ஆடை அணிவார். இவ்வாறு பாத்திர நோக்கத்தை வேட உடை சுட்டிக்காட்டும். வேட உடை குறியீட்டுப் பாங்கான உறவினை அரங்கில் எடுத்துக்காட்ட உதவுகிறது. உதாரணமாக விதவையினை எடுத்து காட்ட வள்ளைச் சேலை பயன்படுகிறது. வர்ண ஆடைகளுடன் காணப்பட்ட இந்து குடும்ப பெண் வள்ளை ஆடையுடன் தோன்றும் போது விதவை என்பது அங்கு குறியீடாக எடுத்து காட்டப்படுகின்றது. வள்ளை உடையில் காணப்படும் கறுப்பு நிற அடையாளம் வாழ்வில் ஏற்பட்ட களங்கத்தை குறியீடாக எடுத்து காட்டும் சிலந்தி வலை போன்ற உடையினை அணிந்த ஒருவர் சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட வாழ்வினுள் காணப்படுவதனை குறியீடாக சுட்டி நிற்கும். வேட உடை குறியீட்டுப் பாங்கான விழை வினை அரங்கில் தந்து நிற்கும். வேட உடை பெருங்காட்சி பண்பை தருதல் வேண்டும். விசேட விழைவுகளை வேட உடை மூலம் வழங்கலாம். பிசாசு, அரக்கன், பருமனானவர் என வெவ்வேறு பாத்திரங்களை உடை மூலம் எடுத்து காட்டலாம். பாத்திரங்களை தொகுதி ரீதியாக எடுத்துக்காட்ட வேட உடை உதவி நிற்கும் பாண்டவர் - கௌரவர், தேவர் - அசுரர், தமிழர், சிங்களவர் என பாத்திரங்களை தொகுதி ரீதியாக எடுத்துக்காட்ட வேட உடை உதவி நிற்கிறது.

வேட உடை நடிகர்களுள் குறித்த ஒருவரை அழுத்தி காட்ட பயன்படும் வள்ளை ஆடை அணிந்தோர் மத்தியில் கறுப்பு நிற ஆடை அணிந்தவர் அழுத்தி காட்டப்படுகிறார். பாத்திரத்தின் குறித்த ஓர் அங்கத்தை எடுத்து காட்ட உதவி நிற்கிறது. உதாரணமாக இதயப் பகுதியில்

இருந்து இரத்தம் வடிதல். இவ்வாறு குறித்த அங்கத்தை அழுத்தி காட்டவும் வேட உடை பயன்படும். வேட உடை அமைக்கும் போது பார்வையாளரின் மனப்பாங்கு கருத்தில் கொள்ளப்படும். சிறுவர் அரங்குக்கு உடை அமைக்கும் போது சிறுவர்களை கவரக் கூடிய வகையில் கரும் வர்ணங்களை கொண்ட உடை பயன்படுத்தப்படும் அவை புதுமை நிறைந்ததாகவும் கற்பனையை தூண்டுவதாகவும் காணப்படும். வேட உடை அரங்கில் நிகழ்த்தி காட்ட முடியாத காட்சிகளை நிகழ்த்தி காட்ட உதவும். பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளான ஒருவரை சேதப் படுத்தப்பட்ட ஆடை மூலம் எடுத்து காட்டுவர். குண்டு தாக்குதலுக்குள்ளான ஒருவரை ரத்தம் தோய்ந்த ஆடை மூலம் எடுத்து காட்டுவர். இவ்வாறு நிகழ்த்தி காட்ட முடியாத காட்சிகளை திகழ்த்தி காட்ட வேட உடை பயன்படும்.

காட்சி மாற்றம் ஏற்படும் போது வேட உடையும் மாற்றமடையும் வடிவமைப்பாளர் இதை கருத்தில் கொள்வார். வீட்டில் நடைபெறுவது, ஆலயத்தில், பாடசாலையில் என காட்சிகள் மாறி மாறி செல்லும் போது அதற்கேற்ப வேட உடை அமைக்கப்படும். நாடகத்தின் கருவினை எடுத்துக்காட்ட வேட உடை உதவி நிற்கிறது. நாடகத்தில் வெளிப்படும் பிரதான செய்தியே கரு என்று அழைக்கப்படும். நாடக கருவுக்கு ஏற்ப உடையினை தெரிவு செய்வார். உதாரணமாக தமிழரது பண்பாடு வறண்ட நிலையில் காணப்படுமாயின் வறட்சி தன்மையை எடுத்து காட்டும் வகையில் பிரகாசமற்ற வர்ணங்களை கொண்டு உடை அமைந்திருக்கும் இவ்வாறு அரங்கில் வேட உடை நாடகத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கு பயன்படுகிறது.

மந்த மாருதம் மலர் சிறப்புற வாழ்த்துகின்றோம்.

வளர்மதி

ரெக்ஸ்ரைஸ்

இல.258, கே.கே.எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

PCParadise

புதிய கணினிகளையும், சகல
விதமான கணனி உதிரியாகங்களை
பெற்றுக்கொள்ளவும்,
கணனி தொடர்பான அனைத்து சேவைகளையும்
புர்த்தி செய்து கொள்ளக்கூடிய
தனித்துவம் மிக்க நிறுவனம்
நவீன தொழில் நுட்பத்துடன் கூடிய Video Editing Software,
மற்றும் Video Editing Background, Game, Software Cd'S
என்பனவும் விற்பனைக்கு உண்டு.

IIS PCParadise
#61, Clock Tower Road, Jaffna
T.P.-021 222 9579

24.01.2009 ல் தனது 10 வது வருடத்தைப்
பூர்த்தி செய்யும்

குட்வில்

தொலைத்தொடர்பு நிறுவனம்

தனது வாடிக்கையாளர், ரண்டர்கள், ஆதரவாளர்கள் அனைவருக்கும்
தனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

இன்றொநற், ஈமெயில் மற்றும்
தொலைத்தொடர்பு சேவைகளுக்கு
நாடவேண்டிய அனுபவமிக்க

"GOOD WILL"

தொலைத்தொடர்பகம்

உரிமையாளர் :
அ.பரஞ்சோதி

48, சென்பற்றிக்ஸ் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

புனித பத்திரியார் முத்துமீழ் மன்றத்தின் "மந்த மாருதம்" மலர்
சிறப்புற, இறை ஆசி வேண்டி வாழ்த்துகின்றோம்.

"ஆரோக்கிய வாச வைத்தியசாலை"

மட்டுவில் வடக்கு,
சாவகச்சேரி.

தற்காலிகம்
நவாலி தெற்கு,
மானிப்பாய்.

T.P: 021 321 2991

மந்த மாருதம் மலர் சிறப்புற வாழ்த்துகின்றோம்

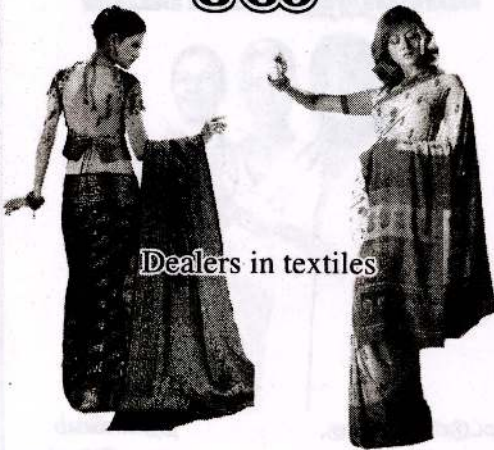
DMI
Jaffna.

கபிலா
காலணியகம்
Bata DSI

Kabila Shoe Palace
Kasthuriyar Road,
Jaffna.

ஜி.எஸ். லிங்கநாதன்
என் கோ
G.S.LINGANATHAN
ஃ கோ

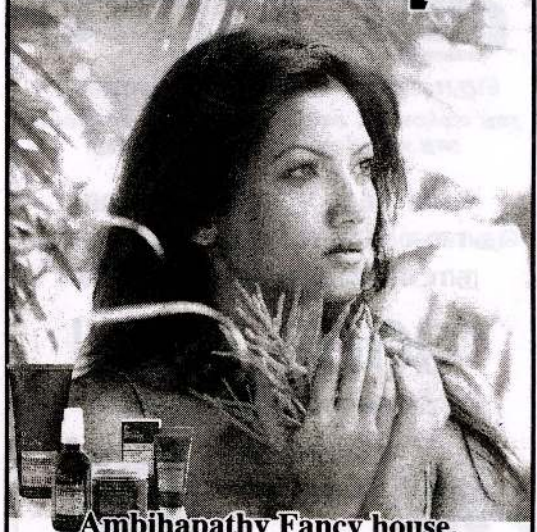

Dealers in textiles

No.13, 14, Grand Bazar,
Jaffna.

மந்த மாருதம் மலர் சிறப்புற வாழ்த்துகின்றோம்

அம்பிகாபதி
பான்சி கவுஸ்

Ambihapathy Fancy house,
No.66, Grand Bazaar,
Jaffna.

மீண்டும் புது வொர்ல்டன்

HOTEL BLUE HAVEN

முற்றலும் குளர் உட்ப்பட்ட
நீச்சல் தடாகத்துடன் சுவடிய
உல்லாசவிடுத

புனரிகவல்-கொட்டல்

குறிப்பு: இப்போது மீண்டும் நீச்சல் குளம்,
வெளியாரின் பாவனைக்கும் விடுகின்றோம்
என்பதனை அன்புடன் அறிய தருகின்றோம்.

இல: 70, றக்கா வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

T.P: 0771538250, 0212229958
0776139898, 0213211650

இங்கரன் டீமாட்டோஸ் IYNKARAN MOTORS

சியாட் ரயர், Fevicol தயாரிப்புகளின்
ஏக விநியோகஸ்தர்கள்

டீமாட்டார் சைக்கிள், துவிச்சக்கரவண்டி, ஆட்டோ,
வாட்டர்பம், உதிப்பாக விற்பனையாளர்.

சந்தை முன்யாக,
மானிய்யாய்.

T.P: 021 5100620

பிறேம் நகைமாடம் PREM NAGAI MAADAM

இடம் நகைகள் குறித்த தலையில்
செய்து கொடுக்கவும்.

உரிமையாளர்:
இ.பிறேம்குமார்

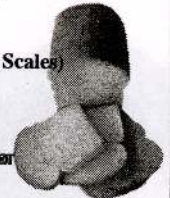
No.171, Prem Plaza Jafna Road, Manipay.
T.P: 0777241485, 0773039572

பூபதி வெகுப்பகம் A.R.Enter prise

புதிய காட்சி அறை

எனது காட்சி அறையில்....

- * பேக்கர்/ ஹோட்டலுக்கு தேவையான
நவீன கியந்திரங்கள்
- * K.F.C me Donaddற்கு தேவையான
நவீன கியந்திரங்கள்
- * நவீன கிடைநிரளியல் தராசு (Digital Scales)
- * நவீன அடுக்குத்தட்டுக்கள்
(Gondala Racking System)
- * தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்கு தேவையான
Electronic Cash Register
- * மூத்தம் புதிய ஜெனரேட்டர்கள் (Power, Engines)
- * குவீர்சாதனம் வட்டிகள்

என்பவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பூபதி பாண்ட்,
மானிய்யாய் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

T.P: 0213006000
0777427777

ERIC GANESH OPTICIANS

V. Ganeshalingam
Proprietor

566, Hospital Road,
Jaffna.
Phone: 021222 2486

සමපත් බැංකුව SampathBank

සමපත් வங்கியிடமிருந்து
"சமபத் சபிரி" இலங்கையில்
சிறுவர் சேமிப்புக்காக
அதிகபடிய ஓட்டையை பெற்றுத் தரும்
சேமிப்புக்கணக்கு

11%

11% P.a அதிகபடிய வட்டி
ரூ 1,000/= த்தினை கொண்டு
கணக்கினை ஆரம்பிக்கலாம்.
பிள்ளையின் பிறப்பு முதல் 13
வயதடையும் வரை
கணக்கினை ஆரம்பிக்கலாம்

துள்ளிடும் கிளமையில் கவர்த்தமிடு Trend உடன்
Set ஆகும்

கவர்த்தமிடு வசதிகளுடன் கிளமைய வயதினருக்கான
X-Set சேமிப்புக் கணக்கு

XSET

- Save செய்யுங்கள் Cash பெறுங்கள்
- Internet மூலம் Balance பாருங்கள்
- Shopping மற்றும் ATM மீறப் பெறலுடன் கூடிய Master debit card
- மேலும் கவர்த்தமிடு அன்பளிப்புகள்

56/16, Link Road, Stanly Road,
Jaffna - 021 2221025/6
www.sampath.lk.jaffnamgn@sampath.lk

U.S Guest House & Restaurant

874, Hospital Road,
Jaffna.

A.C
Non A.C Room

Tel: 021-222 7029/021-4590 681
Fax: 0214590 681
Mobile: 0777-222242
e-mail: usguesthouse@wow.lk

NSB

National Savings Bank

தேசிய சேமிப்பு வங்கி - யாழ்ப்பாணம்
தேசிய சேமிப்பு வங்கியின்

RUN SAHANA

தங்க ஆபரண அடகு சேவை மூலம்
தங்கள் உடனடி பணத்தேவையை
பூர்த்தி செய்ய முடியும்.
குறைந்த வட்டியுடன் கூடிய கடன் தொகையை
திரித கதியில் பெற்றிடலாம்.

வட்டி விகிதம் 14% மட்டுமே

வாழ்க்கை முழுவதற்குமான வரப்பிரசாதங்களை
மகிழ்ச்சியுடன் அனுபவிப்பீர்கள்

- ★ சின்னத்திரிபார்களுக்கான ஹஸ்பன் புக்சிஹஸ்பன் கணக்குகள்
தவர்புகளுக்கே மிகக்கூடிய வட்டி
ரூபா 1000, 000/- பெறுமதியான ஆயுள் காப்புறுதி
- ★ சயதேவைக்கடன்கள் மற்றும் தவர்புகளுக்கெதிரான கடன்
- ★ வசதிகள்
- ★ கிளமையான A.T.M அட்டைகள்.
- ★ குறைந்தபட்ச தவர்பாக ரூபா 1,000.00 லடன் கணக்கை
ஆரம்பிக்க முடியும்
- ★ ஊன்கள் தவர்புகளுக்கும் வட்டிக்கும் முழுமையான அரசாங்க
உத்தரவாகும்.

தேசிய சேமிப்பு வங்கி
யாழ்ப்பாணக்கிளை

PATRICIAN INSTITUTES

பற்றிஷன் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்கள் (HIGHER STUDIES AND INDUSTRIAL)

Computer course	Duration 6 Months
Short Hand And Typing (English)	Duration 6 Months
சுருக்கெழுத்தும், தட்டெழுத்தும் (ஆங்கிலம்)	
Short Hand And Typing (Tamil)	Duration 6 Months
சுருக்கெழுத்தும், தட்டெழுத்தும் (தமிழ்)	
General Motor Mechanism (Petrol & Diesel) வாகனங்கள்	Duration 6 Months
மோட்டார் வாகனம் திருத்தல்	
General Electrician (Wiring & Winding)	Duration 6 Months
ஜெனரல் எலக்டிரிஷன் (மின்சார இணைப்பு, மோட்டார் நிறுவனம்)	
Radio & T.V Repairing	Duration 6 Months
வானொலி, தொலைக்காட்சிப் பெட்டி திருத்தல்	
Lathe Machine Operation	Duration 6 Months
கடைச்சல் இயந்திரப் பயிற்சி (On the Job Training வழங்கல்)	
ARC Welding	Duration 6 Months
மின் ஒட்டுநர் பயிற்சி (On the job training வழங்கல்)	
Carpentry (With Use of machinery)	Duration 6 Months
மரவேலை (On the job training வழங்கல்)	
Refrigeration And Air conditioning	Duration 6 Months
குளிர்சாதனப் பெட்டி திருத்துதல்	

Production and Repairing On Order

கட்டமைத்தலும் திருத்தலும்
சகல விதமான இரும்பு சார் உற்பத்திப் பொருட்களும் ஒட்டு வேலைகளும் மரத்தளையாடங்களும் உறுதியான தொழில் சார் அறிவு மூலமும் ஒட்டுக்கு மிக விரைவாகவும் திறமையாகவும் செய்து கொடுக்கப்படும். அத்துடன் Fridge, Water pumps, Electrical பொருட்கள் சம்பந்தமான சகல வேலைகளும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

எமது நிறுவனத்தில் கணணிகள், வானொலி, தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளில் ஏற்படும் சகல விதமானப் பழுதுகளி் திருத்தம் செய்து கொடுக்கப்படும்.

வாகன உரிமையாளருக்கு வாகனத்தகுதிச் சான்றிதழ் Fitness certificate for Motor Vehicle

வாகனச் சான்றிதழ்கள் எமது நிறுவனத்தினால் வழங்கியபட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன என்பதனை சகல வாகன உரிமையாளருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். அத்துடன் மோட்டார் வாகனங்களுக்கான Engine No பொறித்துக் கொடுக்கப்படும்.

Note:

1. பயிற்சி கட்டணங்களை தவணை முறையில் செலுத்தலாம்.
2. வன்செயலால் பாதிக்கப்பட்ட அல்லது வறுமைக்கோட்டின் கீழ் வாழும் மாணவர்கள் போதிய ஆதாரம் காட்டி யங்குக் குருவானவரின் (Parish Priest) சிபார்சின் பெயரில் பயிற்சி கட்டணத்தில் சலுகையை பெற்றுக் கொள்ளலாம்.
3. இந்த நிறுவனத்தில் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கு அடையாள அட்டை வழங்கப்படும்.
4. பயிற்சி நெறிகள் சம்பந்தமான சகல விபரங்களையும் அலுவலக நேரத்தில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மேலதிக விபரங்களுக்கு:

Registrar
Patrician Institutes
61, St. Patrick's Road,
Jaffna.

PROSPECTUS
TEL: 021 2226148

Fax: 6148

E-mail: spitee@sltnet.lk

உங்கள் பிள்ளையின் உயர் கல்விக்காக இப்போதே சேமிக்கத் தொடங்குங்கள்.

உங்கள் பிள்ளைகளின் எதிர் காலத்தை ஒளி மயமாக்குவதே உங்களது ஒரே எதிர்பார்ப்பு. அவர்களுக்காக "பொன் அரும்பு" கணக்கொன்றை ஆரம்பித்து பணத்தை சேமிப்பீர்கள்.

[முன்னறிவித்தலின்றி "பொன் அரும்பு" கணக்கின் விதிகளையும் நிபந்தனைகளையும் திரும்பும் சிறிமை இலாபத்தை வாங்கிக் கொள்ளும்]

உங்கள் பிள்ளையின் உயர் கல்விக்கான நிதி அடித்தளம்

"பொன் அரும்பு" கணக்கின் மூலம் உங்கள் பிள்ளையின் உயர் கல்விக்கான நிதி அத்தொகைகளைக் கட்டுப்பெறுபு சீக்கள் இக்கணக்கு மூலமாக வரலாம். இவ்வச ஆயுத காப்பீட்டு பிள்ளைக்கான விடத்து மற்றும் சேமிக்கப்பட்டு 6 ஆம் ஆண்டு முற்றும் பிள்ளைக்கு உட்பட்ட படிப்புகள் பிள்ளைக்கான படிப்புகள் போன்றவை தனித்தனியான நன்மைகளையும் கொண்டுள்ளது.

1. 18 வயதுக்குக் குறைந்த சகல பிள்ளைகளுக்கும் வயது வந்ததற்கான இக் கணக்கை ஆரம்பிக்க முடியும்.
2. பணம் மூலமாக அல்லது அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் "பொன் அரும்பு" கணக்கை வலிச்சீக்கள் மூலமாக இக் கணக்கை ஆரம்பிக்கலாம். ஆகக் குறைந்த ஆரம்ப வைப்பாக ரூபா 200/= ஜனவரி முதல் செப்டம்பர் வரை.
3. சாதாரண சேமிப்பு கணக்கை விட 1% வட்டி அதிகம்.
4. ஆண்டு 5 மூலம் பரிசீலனை அதிகப்படி மானிசைனைப் பெறும் "பொன் அரும்பு" கணக்கை வைத்திருப்பவர்களுக்கு தேசிய ரீதியில் 1000 ரூபாக்கும் மாவட்ட ரீதியாக 250 ரூபாக்கும் ரூ.10,000 வரையில் பணப் பரிசுகள் வழங்கப்படும். இதற்கான தகுதியைப் பெறுவதற்கு ரீட்சை திகதிக்கு முன்பு "பொன் அரும்பு" கணக்கில் குறைந்தபட்சம் ரூ.2500/= நேரடியாக இலாபக் கணக்கை வைக்கும் மட்டமின்றி கணக்கை ஆரம்பித்தவர்க்கும் இலாப ஆயுத காப்பீடு வழங்கப்படும்.
6. கணக்கை வைத்திருக்கும் படிமுறைக்கு இலாப வைத்திய காப்புறுதி பாரதராஜன் விடத்து மற்றும் குறித்துரைக்கப்பட்ட 10 ரூபாய்களில் ஒன்று தொகையாக பிள்ளைக்கு ரூபா 1,00,000 வரையான இலாப காப்பீடு வழங்கப்படும். அரசாங்க வைத்திய சீக்களில் சிகிச்சை பெற்றால் நான் ஒன்றிற்கு ரூபா 600/= வீதம் 30 தினங்களுக்கு வழங்கப்படும்.
7. கணக்கை ஆரம்பிப்பவர்க்கு 70 வயது வரை இலாப ஆயுத காப்பீடு வழங்கி [கணக்கை ஆரம்பிப்பவர் 60 வயதுக்குக் குறைந்தவராக இலாபக் கணக்கை வைக்கும்.] கணக்கை ஆரம்பித்தவர்க்கும் கணக்கிலுள்ள நேரடியாக பிள்ளை 10 மடங்கு அவசர விடத்து காப்பீடு இலாபம் ஆகக் கூடியது 500,000/= [குறிக்கப்பட்ட விடத்துக்கடைய காப்பீடு தொகை வழங்கப்படும் பல கணக்குகளை ஆரம்பிப்பவர்க்கான காப்பீடு ஆகக் கூடியது 1,000,000/=]
8. இத்தகைய தகுதியை பெற சம்பவம் நிகழ்வதற்கு முன்பு 6 மாதங்களாக "நன் செலவு" கணக்கில் குறைந்தபட்சம் ரூபா 5,000/= சேமிக்க வேண்டும். அதன் சம்பவம் நிகழ்ந்து 6 மாதங்களுக்குள் சம்பந்தப்பட்ட வங்கிக் கிளைக்கு கோரிக்கையை சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.]
9. பிள்ளைக்கு 18 வயதாகும் "பொன் அரும்பு" கணக்கை சுமார் 18+ ஆண்டுகள் சேமிப்பு கணக்கில் மாற்றப்படும்.
9. சிலவகை விவரங்களுக்கு தயவு செய்து அருகிலுள்ள இலாபக் கணக்கினை முகாமையாளருடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

JAYA PRINTERS

Offset Printing

Offset A3 Plate Making (Metalplate)

Type Setting	A3 Print out
Scanning	A4 print out

எமது இனிய நல்வாழ்த்துக்கள்

திருமணம் மற்றும் அனைத்து விஷேசங்களுக்கும்

லொயலாஸ்

சென் பற்றிக்ஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

குளிர்சாதன வசதி செய்யப்பட்ட மண்டபம்
சுவைமிகு தரமான உணவு வகைகள்
விபரங்களுக்கு
லொயலாஸ்

159, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொ.பே: 021 2222110,
கைத்தொலைபேசி: 0777734083

மந்த மாருதம் மலர் சிறப்புற வாழ்த்துகின்றோம்.

லாவனியா

பல் டிரக்டுக் கண்ணாடிகள்கள்

ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

"மந்த மாருதம்" மலர் சிறப்புற வாழ்த்துகின்றோம்.

ALPHA MIXTURE

No.140, Parameswara Junction,
Palaly Road, Thirunelvely,
T.P:021 222 6695

மந்தமாருதத்தின் நன்றிகள்...

இந்நூல் வெளிவர உதவிய விளம்பரதாரர்களுக்கும்
எம்மூடன் உதவிய ஆசிரியர்களுக்கும்,
எம் சக மரணவர்களுக்கும்,
ஏனையோர்க்கும்
எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்...

நன்றி நவில்கின்றோம்

எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு

என்ற வள்ளுவரின் குறளை மனம் கொண்டு யாழ். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி, தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் மன்றத்தினராகிய நாம் எமது நன்றி நவில்தலைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

எமது மன்றத்தினால் கலைப்பிரிவு மாணவர்களின் முன்னெடுப்பில் முதன்முதல் வெளியீடாக வெளிவந்து வீசி தமிழ் மனம் பரப்பும் “மந்தமாருதம்” சஞ்சிகையை வெளியிட மனமுவந்த அனுமதி தந்து உற்சாகமூட்டிய, எமது கல்லூரி அதிபருக்கு முதற்கண் எமது நன்றிகள். சானேற முழுச் சறுக்கும் கதையாக எமக்கு இச் சஞ்சிகை ஆக்க முன்னெடுப்புக்களில் பல தடைகள் வந்த போதும்,

“எண்ணித் துணிக கருமம், துனிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு”

என்ற குறள் வழிநின்று எமையெல்லாம் உற்சாகமூட்டி சகல வழிகளிலும் எமக்கு வழிகாட்டி இச்சஞ்சிகை முழுமை பெற உதவிய எமது மன்றப் பொறுப்பாசிரியருக்கு எமது இதய பூர்வமான நன்றிகள். மற்றும் கல்லூரியின் அருட்தந்தையர்கள், தமிழ் மன்ற ஆசிரியர்கள், ஏனைய ஆசிரியர்கள், ஏனைய கல்லூரிச் சமூகத்தினர், நலன் விரும்பிகள், பெற்றோர் அனைவருக்கும் எம் மனமுவந்த நன்றிகள்.

எமது சஞ்சிகைக்கு ஆசிச் செய்திகளை வழங்கி அலங்கரித்த நல் உள்ளங்களுக்கும், ஆக்கங்களை உதவிய விரிவுரையாளர்கள், முன்னாள் தமிழ் மன்றப் பொறுப்பாசிரியர்கள், ஏனைய பெருந்தகைகள், கலைப்பிரிவு 2010, 2011 மாணவர்களுக்கும் எமது மனம் கனிந்த நன்றிகள்.

எமது சஞ்சிகை வெளிவர எம்மை உக்கிவித்த விளம்பர அனுசரனையாளர்களுக்கும், எமது சஞ்சிகை வெளிவர இதர வழிகளில் எம்முடன் இணைந்து செயலாற்றிய அனைவருக்கும் எமது சஞ்சிகையைக் குறுகிய காலத்தில் திறம்பட உருவாக்கித் தந்துதவிய “மதி கலர்ஸ்” தாபனத்தாருக்கும் “மந்தமாருத”த்தை எதிர்பார்த்து காத்திருக்கும் அனைத்து இதயங்களுக்கும் எமது நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக.

மலர் வெளியீட்டுக் குழு
தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார்
முத்தமிழ் மன்றம்
யாழ் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி
10.03.2010

தலீன வடிவமைப்புகளில்
 அழகிய தங்க நகைகளை
 செய்து பெற்றுக்கொள்ள நாட வேண்டிய ஸ்தரபனம்

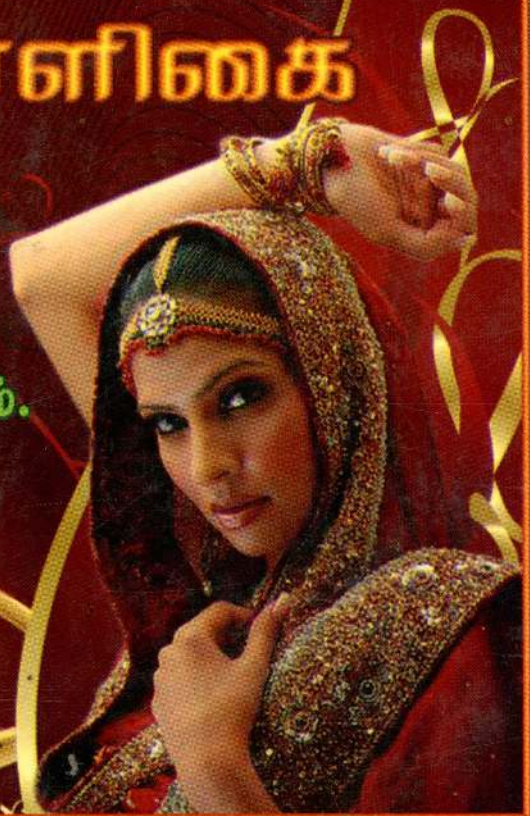
சி.ஹி.
முகனா

நகை மாளிகை

ஒடர் நகைகள்
 குறித்த தவணையில்
 உத்தரவாதத்துடன்
 22 கரட்டில் செய்து கொடுக்கப்படும்.

155M, கஸ்தூரியார் வீதி,
 யாழ்ப்பாணம்.

T.P:- 021 222 7772

இணையகம்:

முகனா ஜவல்லர்

177/3, கஸ்தூரியார் வீதி,
 யாழ்ப்பாணம்.

T.P:- 021 222 5526